

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

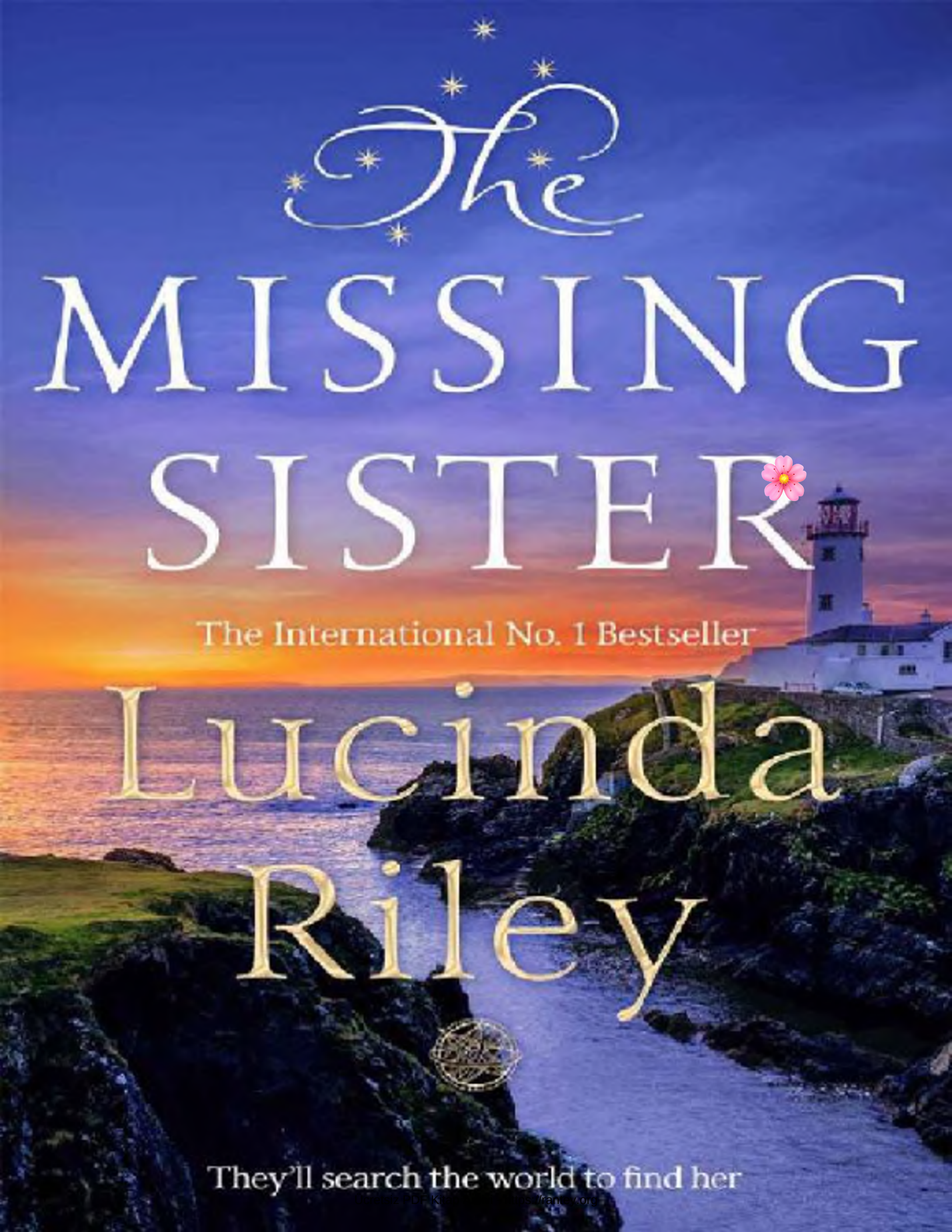
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The

MISSING SISTER

The International No. 1 Bestseller

Lucinda
Riley

They'll search the world to find her

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

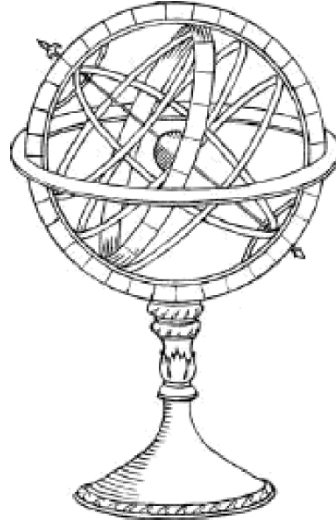
Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

The Missing Sister

LUCINDA RILEY

MACMILLAN

İçindekiler

Karakter kadrosu

Mary-Kate 1

2
3
4
5
6
7
8
9

Neşeli

10

Nuala

11
12
13
14
15
16
17
18
19

Neşeli

20
21
22

23

24

25

26

Neşeli

27

28

29

30

31

32

33

Neşeli

34

Ambrose ve James

35

36

Neşeli

37

38

39

40

Nuala

41

42

43

Neşeli

44

45

46

47

[48](#)
[49](#)
[50](#)
[51](#)
[52](#)
[53](#)
[54](#)

[Yazarın Notu](#)
[Kaynakça](#)

For Harry

Cesaret, neyden korkmayacağını bilmektir.
Platon'a atfedilir

Cast of characters

ATLANTIS

Baba Salt - *kız kardeşlerin üvey babası (merhum)*

Marina (Anne) - *kız kardeşlerin vasisi*

Claudia - *Atlantis'teki kahya*

Georg Hoffman - *Pa Salt'ın avukatı*

Christian - *kaptan*

D'APLIÈSE KARDEŞLER

Maia

Ally (Alcyone) Star

(Asterope) CeCe

(Celaeno) Tiggy

(Taygete) Electra

Merope (kayıp)

Mary-Kate
The Gibbston Valley, New Zealand

Haziran 2008

Babamın öldüğünü gördüğümde tam olarak nerede olduğumu ve ne yaptığımı hatırlıyorum. Hemen hemen şu anda olduğum yerde duruyordum, evimizi çevreleyen ahşap verandaya yaslanmış, bu yılın mahsulüne gebe olan düzgün asma sıraları boyunca ilerleyen üzüm toplayıcılarına bakıyordum. Tam da yürümek üzereydim.

Onlara katılmak için merdivenlerden inerken göz ucuyla babam olan dağ gibi adamın aniden gözden kaybolduğunu gördüm.

Gördüm. Önce başıboş bir kümeyi toplamak için diz çöktüğünü sandım.

İskoç ebeveynlerinin Presbiteryen zihniyetine bağladığı her türlü israftan nefret ederdi - ama sonra gördüm ki

Yakındaki sıralardan toplayıcılar ona doğru koşuyordu. Verandadan ona ulaşmak için yüz metrelik bir koşu yaptım ve oraya vardığımda, biri gömleğini yırtmış ve ona ulaşmaya çalışıyordu.

göğsünü pompalayarak ve ağızdan ağıza vererek onu hayata döndürürken, bir diğeri 111'i aramıştı. Ekiplerin gelmesi yirmi dakika sürdü.

ambulans geldi.

Sedyeye kaldırılırken bile, zaten mumsu olan teninden, o çok ağırbaşlı ama bir o kadar da güçlü sesini bir daha asla duyamayacağımı görebiliyordum.

Bir saniye içinde gırtlaktan kıkırdadı. Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken, onu kendi kırmızı, hava koşullarından etkilenmiş yanağından nazikçe öptüm, onu sevdiğimi söyledim ve vedalaştım.

Geriye dönüp baktığımda, bütün o korkunç gerçeküstü bir deneyim olmuştu - hayat dolu bir varlıktan boş, cansız bir bedene geçiş imkansızdı.

içeri al.

Aylarca göğsünde ağrılar çektikten sonra hazımsızlık numarası yapan babam sonunda doktora gitmeye ikna olmuştu.

Doktor. Kendisine yüksek kolesterolü olduğu ve sıkı bir diyet yapması gerektiği söylenmişti. Annem ve ben umutsuzluğa kapılmıştık. istediğini yemeye ve her akşam yemeğinde kendi kırmızı şarabından bir şişe içmeye devam etti. Bu yüzden en sonunda en kötüsü gerçekleştiğinde bir şok olmamalıydı. Belki de ona inanmıştık. yıkılmazdı, büyük kişiliği ve cana yakınlığı bu yanılsamaya yardımcı oluyordu, ama annemin oldukça karanlık bir şekilde işaret ettiği gibi, hepimiz sadece

Günün sonunda ete kemiğe bürünmüştü. En azından sonuna kadar istediği gibi yaşamıştı. Ayrıca yetmiş üç yaşındaydı.

Fiziksel gücü ve yaşama sevinci göz önüne alındığında, bunu anlayamıyordu.

Sonuç olarak kendimi aldatılmış hissettim. Ne de olsa sadece yirmi iki yaşındaydım ve ailemin hayatına geç girdiğimi her zaman biliyor olsam da, bunun önemini ancak babam öldüğünde anladım. Onu kaybettiğimizden beri geçen birkaç ay içinde, bu adaletsizliğe karşı öfke duydum:

Neden hayatlarına daha önce girmemiştim? Otuz iki yaşındaki ağabeyim Jack, babamla birlikte tam on yıl daha geçirmişti.

Hiç söylememiş olsam da annem öfkemi açıkça hissedebiliyordu. ona hiçbir şey söylemedim. Sonra kendimi suçlu hissettim, çünkü bu hiçbir şekilde onun suçu değildi. Onu çok seviyordum. Yakınlaştık ve onun da kederli olduğunu görebiliyordum. Birbirimizi teselli etmek için elimizden geleni yapmıştık ve bir şekilde bunu birlikte atlatmıştık.

Jack de harikaydı, zamanının çoğunu ölümün korkunç bürokratik sonuçlarıyla uğraşarak geçiriyordu. Ayrıca annem ve babamın işlettiği The Vinery'nin tek sorumlusu olmak zorunda kalmıştı. sıfırdan başlamıştı, ama en azından babası tarafından bu işi yürütmek için çoktan hazırlanmıştı.

Jack küçük bir çocuk olduğundan beri babası, hava durumuna bağlı olarak Şubat ve Nisan ayları arasında değerli asmalarıyla yıllık bakım döngüsünü gerçekleştirirken onu da yanında götürüyordu, Daha sonra hasat edilecek ve nihayetinde depoda istiflenmiş, Yeni Zelanda ve Avustralya'ya ihraç edilmeye hazır lezzetli - ve son zamanlarda ödüllü - pinot noir şişeleriyle sonuçlanacak üzümleri ortaya çıkarır. Jack'i sürecin her aşamasına götürmüştü ve on iki yaşına geldiğinde muhtemelen personeli yönetti, babasının ona verdiği bilgi böyleydi.

Jack on altı yaşındayken bir gün babasına katılıp Şaraphane'yi işletmek istediğini resmen açıklamış, bu da babasını memnun etmişti muazzam bir şekilde. Üniversiteye işletme okumak için gitmiş ve daha sonra üzüm bağında tam zamanlı çalışmaya başlamıştı.

"Sağlıklı bir miras bırakmaktan daha iyi bir şey yoktur," demişti babam birkaç yıl önce, Jack altı aylık bir tedavi gördükten sonra. Avustralya'daki Adelaide Hills'te bir üzüm bağını ziyaret etmiş ve babam onun hazır olduğunu söylemişti.

'Belki bir gün sen de bizimle gelirsin Mary-Kate. Yüzlerce yıl boyunca bu topraklarda McDougal bağcılarının var olmasına!

Jack babasının hayaline inanmış olsa da, tam tersi olmuştu. benim başıma geldi. Belki de Jack'in güzel şaraplar yapmaktan gerçekten çok etkilenmiş olmasıydı; serseri bir üzümü bir mil öteden fark edebilecek bir burna sahip olmasının yanı sıra, mükemmel bir İş adamı. Öte yandan, babam ve Jack'in bağlarda devriye gezmelerini izleyerek bir çocuktan genç bir kadına dönüşmüştüm.

Sevgiyle 'Laboratuvar' olarak bilinen yerde çalışıyordum (aslında burası üzerinde teneke bir çatı olan büyük bir barakadan başka bir şey değildi) ama ilgimi çeken başka şeyler vardı. Artık Bağevi'ni kendimden ve geleceğimden ayrı bir varlık olarak görüyordum. Bu beni durdurmamıştı

Okul ve üniversite tatillerinde küçük dükkânımızda çalışıyor ya da ihtiyaç duyulan her yere yardım ediyordum ama şarap benim tutkum değildi. Müzik okumak istediğimi söylediğimde babam hayal kırıklığına uğramış gibi görünse de beni anlayışla karşıladı.

"Aferin sana," demişti bana sarılırken. 'Müzik büyük bir konu Mary-Kate. Gerçekten hangi kısmını gelecekteki kariyerin olarak görüyorsun?

Ona utangaç bir şekilde bir gün şarkıcı olmak ve kendi şarkılarımı yazmak istediğimi söyledim.

'Bu çok güzel bir hayal, sana sadece şans dileyebilir ve annenle benim her zaman yanında olduğumuzu söyleyebilirim, değil mi?

"Bence bu harika Mary-Kate, gerçekten öyle," demişti annem. 'Kendini şarkılarla ifade etmek büyümlü bir şey.

Dünya standartlarında bir eğitim sunan Wellington Üniversitesi'nde müzik eğitimi almaya karar verdim ve her dakikasını çok sevdim. Şarkılarımı kaydedebileceğim son teknoloji bir stüdyoya sahip olmak ve

Tutkumu yaşıyan ve soluyan diğerk öğrencilerle çevrili olmak inanılmazdı. Ritim gitar çalan ve şarkı söyleyen harika bir arkadaş olan Fletch ile bir ikili oluşturmıştım.

benimkiyle iyi uyum sağlıyordu. Klavyede ben varken, Wellington'da ufak tefek konserler vermeyi başarmıştık.

Geçen yılki mezuniyet konserinde ailem beni ilk kez canlı çalarken ve şarkı söylerken görmüştü.

"Seninle gurur duyuyorum MK," demişti babam beni kucaklayarak. Hayatımın en güzel anlarından biriydi.

'Şimdi buradayım, bir yıl sonra, diplomamın diğerk ucundan atıldım ve hala sarmaşıklarla çevriliyim,' diye mırıldandım. "Dürüst olmak gerekirse MK, Sony'nin gelip sana albüm anlaşması imzalaman için yalvaracağını gerçekten düşündün mü?

Bir yıl önce üniversiteden ayrıldığımdan beri, gelecekteki kariyerim hakkında giderek daha fazla depresyona girmiştım ve babamın ölümü yaratıcılığıma büyük bir darbe vurmuştu. Hayatımın iki aşkını aynı anda kaybetmiş gibi hissettim, özellikle de biri diğerkine ayrılmaz bir şekilde bağlıyken. Babamın ölümü

Müzik tutkumu ilk ateşleyen babamın kadın şarkıcı-söz yazarlarına olan sevgisiydi. Joni Mitchell, Joan Baez ve Alanis Morissette dinleyerek büyüdüm.

Wellington'da geçirdiğim zaman, Gibbston Vadisi'nin görkemli cennet bahçesinde yaşadığım çocukluğımın ne kadar korunaklı ve cennet gibi olduğunu da bana gösterdi. Etrafımızda yükselen dağlar rahatlatıcı bir fiziksel bariyer oluştururken, bereketli toprak sihirli bir şekilde bol miktarda sulu meyve yetiştiriyordu.

Genç Jack'in beni evimizin arkasındaki dikenli çalılıklarda yetişen yabani beктаşı üzümlerini yemem için kandırdığını ve ekşi meyveyi tükürdüğümde attığı kahkahayı hatırladım. O zamanlar özgürce dolaşıyordum, annemle babam umursamıyordu; bizi çevreleyen muhteşem kırsalda tamamen güvende olduğumu, serin, berrak derelerde oynadığımı ve kaba otların üzerinde tavşan kovaladığımı biliyorlardı. Annem ve babam üzüm bağında çalışıp, asmaları dikmekten ve onları aç yaban hayatından korumaktan, üzümleri toplayıp sıkmaya kadar her şeyi yaparken, ben kendi dünyamda yaşıyordum.

Parlak sabah güneşı aniden bir bulut tarafından gölgelendi ve vadiyi daha koyu bir gri-yeşile çevirdi. Bu, kışın yaklaştığına dair bir uyarıydı. geliyordu ve ilk kez burada görmekle doğru kararı verip vermediğimi merak ediyordum. Birkaç ay önce, annem ilk kez Yıllardır görmediği arkadaşlarını ziyaret etmek için 'Büyük Tur' adını verdiği bir dünya turuna çıkma fikrinden bahsetti. Ona katılmak isteyip istemediğimi sordu. O zamanlar hala demonun Babam ölmeden hemen önce Fletch ile yaptığım ve dünyanın dört bir yanındaki plak şirketlerine gönderilen kaset ilgi. Yine de müziğimizin yapımcının 'şu anda aradığı şey' olmadığını söyleyen yanıtlar yatak odamdaki rafta birikiyordu.

Annem, "Tatlım, müzik işinin girilmesi en zor işlerden biri olduğunu sana söylememe gerek yok," demişti.

'İşte bu yüzden burada kalmam gerektiğini düşünüyorum,' diye cevap verdim. 'Fletch ve ben yeni şeyler üzerinde çalışıyoruz. Gemiye öylece terk edemem.

'Hayır, tabii ki yapamazsın. En azından her şey ters giderse geri dönebileceğin The Vinery var,' diye ekledi.

Sadece nazik davrandığını ve dükkânda çalışarak para kazanabildiğim ve hesap işlerine yardım edebildiğim için minnettar olmam gerektiğini biliyordum. Ama şimdi cennet bahçeme baktığımda

Kocaman bir iç çekti, çünkü ne kadar güvenli ve güzel olursa olsun, hayatımın geri kalanını burada geçirme düşüncesi hiç de iyi bir düşünce değildi.

öyleydi. Üniversiteye gittiğimden beri ve hatta babamın ölümünden sonra her şey değişmişti. Sanki bu yerin kalbi

onun ölümüyle atmayı bıraktı. Bu Jack'e yardımcı olmadı - kim, Babam ölmeden önce, yazı Fransa'da Rhône Vadisi'ndeki bir üzüm bağında geçirmeyi kabul etmişti - annemle birlikte yine de bu yolculuğa çıkması gerektiğine karar vermişlerdi.

Annem bana, 'İşin geleceği artık Jack'in ellerinde ve öğrenebildiği kadar çok şey öğrenmesi gerekiyor,' demişti. "Bağları işletmek için Doug'u görevlendirdik ve ayrıca sakın bir sezon ve Jack'in gitmesi için mükemmel bir zaman.

Ama annem dün Büyük Tur'a çıktığından beri ve

Jack de uzaktaydı, kendimi çok yalnız hissettiğime ve daha da kasvete gömülme tehlikesiyle karşı karşıya olduğuma şüphe yoktu.

"Seni özlüyorum baba," diye mırıldandım.

Aç olmadığım halde kahvaltı etmek için içeri girdiğimde.

Evin sessizliği ruh halime hiç yardımcı olmamıştı.

Çocukluğum insanlarla dolu geçmişti - tedarikçiler ya da toplayıcılar değilse de, babamın sohbet ettiği ziyaretçiler bağa gelenlerdi.

Şaraplarından örnekler dağıtmanın yanı sıra, onları sık sık yemeğe davet ederdi. Misafirperver ve dost canlısı olmak Kivi usulüydü ve ben de vadiye bakan büyük çam masamızda yabancılarla bir araya gelmeye alışmıştım. Annemin nasıl olup da her an lezzetli ve bol miktarda yemek hazırlayabildiği hakkında hiçbir fikrim yoktu, ama o Babam da bu neşeyi sağlayınca, çok eğlenceli ve kahkahalı bir gün geçirdik.

Ben de Jack'i ve her zaman yaydığı sakin, pozitif enerjiyi özledim.

Benimle dalga geçmeyi severdi ama aynı zamanda her zaman benim yanımda, benim koruyucum olduğunu da bilirdim.

Buzdolabından portakal suyu kutusunu aldım ve son kalanını bir bardağa döktüm, ardından bir somun ekmeği kesmek için elimden geleni yaptım. Yenilebilir hale getirmek için kızarttım, sonra hızlıca bir şeyler yazmaya başladım.

Buzdolabı malzemelerini stoklamak için alışveriş listesi. En yakın Süpermarket Arrowtown'daydı ve yakında oraya gitmem gerekecekti. Annem buzlukta bir sürü güveç bırakmış olsa da, büyük plastik kapları sadece kendim için çözdürmek doğru gelmiyordu.

Listeyi oturma odasına götürüp bölgede bolca bulunan gri volkanik taştan inşa edilmiş devasa baca göğsünün önündeki eski kanepeye otururken ürperdim. Otuz yıl önce annemle babamı, evlerinin bu taştan yapıldığına ikna eden tek şey bu olmuştu.

bir zamanlar ıssız bir yerde bulunan tek odalı bir kulübeyi satın almalıydı.

Akan suyu ya da tesisleri yoktu ve hem annem hem de

Babam o ilk yaz, iki yaşındaki Jack'le birlikte kulübenin arkasındaki kayalıkların arasından akan dereyi yıkanmak için, yerdeki gerçek bir deliği de tuvalet olarak kullandıklarını hatırlamaktan hoşlanıyordu. "O zamanlar

"Hayatımın en mutlu yazıydı," derdi annem, "kışın ise ateş sayesinde daha da güzeldi.

Annem gerçek ateş yakma konusunda takıntılıydı ve vadide ilk kırağı belirir belirmez babam, Jack ve ben depodan, kesildikten sonraki aylarda iyice terbiye edilmiş odunları toplamaya gönderilirdik. İki tarafındaki oyuklara istiflerdik.

sonra annem odunları ızgaraya koyar ve ailenin 'ilk ışık' dediği ritüel şöyle gerçekleşirdi

bir kibrit çaktı. O andan itibaren, ateş kış aylarının her günü, çançiçekleri ve kardelenler (Avrupa'dan gönderdiği soğanlar) çıkana kadar neşeyle yanacaktı.

İlkbaharımız olan Eylül ve Kasım ayları arasında ağaçların altında çiçek açtı.

Belki de şimdi bir tane yakmalıyım, diye düşündüm, çocukluğum boyunca dondurucu günlerde okuldan geldiğimde beni karşılayan sıcak, davetkâr ısıltıyı düşünerek. Eğer babam şaraphanenin metaforik kalbiyse, annem ve onun ateşi de evin kalbiydi.

Rahatlamak için çocukluk anılarına dönmek için çok genç olduğumu düşünerek kendimi durdurdum. Sadece biraz şirket, hepsi bu. Sorun şuydu ki, üniversite arkadaşlarımdan çoğu ya yurtdışındaydı, yerleşip kendilerine iş bulmadan önce son özgürlük anlarının tadını çıkarıyorlardı ya da zaten çalışıyordu.

Sabit hattımız olmasına rağmen vadideki internet sinyali düzensizdi. E-posta göndermek tam bir kâbustu ve babam sık sık yarım saatliğine Queens-town'a gidip seyahat acentesi arkadaşının bilgisayarını kullanarak e-posta göndermeye çalışıyordu. Her zaman bizimkini arardı. 'Brigadoon' vadisi, dış dünya tarafından asla değiştirilmemek için her yüz yılda bir sadece bir gün uyanan bir köy hakkındaki eski bir filmde sonra. Belki de vadi Brigadoon'du.

kesinlikle aşağı yukarı değişmeden kaldı - ama bu

Çiçeği burnunda bir şarkıcı-söz yazarının iz bırakabileceği bir yer. Hayallerim Manhattan, Londra ya da Sydney'le doluydu, bu yüksek binalar Fletch'i ve beni alacak plak yapımcılarını barındırıyordu ve Bizi yıldız yap . . .

Sabit hat düşüncelerimi böldü ve onu almak için ayağa kalktım çalmadan önce. Çocukluğumdan beri yaptığım gibi, "The Vinery'ye ulaştınız," diye tekrarlardım.

"Merhaba MK, ben Fletch," dedi, annem dışında herkesin bana taktığı lakabı kullanarak.

"Oh, merhaba," dedim, kalp atışlarım hızlanmıştı. "Bir haber var mı?"

"Hiçbir şey, sadece sizde kalma teklifinizi kabul edebileceğimi düşündüm. Kafeden birkaç gün izin aldım ve şehirden çıkmalıyım, ha?"

Ve benim de içinde olmam gerek ...

"Hey, bu harika! Ne zaman istersen gel. Ben buradayım."

"Yarına ne dersin? Arabayla geleceğim, o yüzden sabahın çoğunu alırım, tabii Sissy gelebilirse."

Sissy, Fletch ve benim konserlerimize gittiğimiz minibüstü. Yirmi yaşındaydı ve paslanabilecek her yeri paslanıyor, Fletch'in iple geçici olarak tamir ettiği tehlikeli egzoz borusundan dumanlar çıkarıyordu. Tek umudum Sissy'nin üç saat boyunca

Fletch'in ailesiyle birlikte yaşadığı Dunedin'den yolculuk.

"Öğle yemeğinde görüşür müyüz? Dedim."

"Evet, sabırsızlanıyorum. Orayı sevdiğimi biliyorsun. Belki piyanonun başında birkaç saat geçirip yeni bir şeyler bulabiliriz?"

"Belki," diye cevap verdim, şu anda pek yaratıcı bir durumda olmadığımı biliyordum. "Hoşça kal Fletch, yarın görüşürüz."

Telefon görüşmesini bitirdim ve kanepeye geri döndüm, Fletch geldiği için kendimi daha iyi hissediyordum - espri anlayışı ve pozitifliğiyle beni neşelendirmeyi asla başaramadı.

Dışarıdan bir bağırıtı duydum ve ardından bir ıslık sesi, bağ müdürümüz Doug'ın bizi uyarmak için kullandığı ses. yer. Ayağa kalktım, terasa çıktım ve Doug ile bir grup iri yarı Pasifik Adalının çıplak sarmaşıkların arasından yürüdüğünü gördüm.

"Merhaba! Aşağıya doğru bağırdım."

"Selam, MK! Çeteye çekmeye nereden başlayacaklarını göstermek için götürüyorum" diye cevap verdi Doug.

"Güzel. Güzel. Selam çocuklar," diye bağırdım ekibine ve onlar da bana el salladılar.

Onların varlığı sessizliği bozmuştu ve güneş bir bulutun arkasından görüldüğünde, diğer insanların görüntüsü, artı Fletch'in yarın geleceği düşüncesi moralimi düzeltti.

*Atlantis
Lake Geneva, Switzerland
June 2008*

'Solgun görünüyorsun, Maia. Kendini iyi hissediyor musun? Annem mutfağa girerken öyle dedi.

"İyiyim, sadece dün gece Georg'un bombasını düşünmekten iyi uyuyamadım.

'Evet, kesinlikle öyleydi. Kahve ister misin? Annem ona sordu.

"Hayır, teşekkürler. Eğer varsa biraz papatya çayı alacağım. "Elbette var," diye araya girdi Claudia. Gri saçları toplanmıştı Her zamanki gibi sıkıca topuz yapmıştı ve genelde asık olan yüzünde Maia'ya karşı bir gülümseme vardı, taze yaptığı poğaça ve böreklerden oluşan bir sepeti mutfak masasının üzerine koydu. "Her gece yatmadan önce alıyorum.

'Kendini iyi hissetmiyor olmalısın Maia. Sabahları ilk iş olarak kahveyi reddettiğini hiç görmemiştim,' diye yorumladı Ma. kendininkini topladı.

"Alışkanlıklar bırakılmak için vardır," dedi Maia yorgun bir sesle. "Ben de jet-lag oldum, unuttun mu?

'Tabii ki *öylesin*, tatlım. Neden biraz kahvaltı etmiyorsun, sonra da yatağına dönüp uyumaya çalışmıyorsun?

'Hayır, Georg ne yapacağımızı konuşmak için daha sonra geleceğini söyledi. . . .kayıp kız kardeş hakkında. Kaynaklarının ne kadar güvenilir olduğunu düşünüyorsun?

"Hiçbir fikrim yok," diye iç geçirdi Ma.

"*Hem de çok,*" diye araya girdi Claudia. "Gerçeklerden emin olmasaydı gece yarısı gelmezdi.

"Herkese günaydın," dedi Ally diğerlerine katılırken. ev halkı mutfakta. Ayı, Ally'nin göğsüne bağlanmış bir kundağın içindeydi ve uyuklarken başı bir tarafa doğru sallanıyordu. Minik yumruklarından biri Ally'nin kırmızı-altın buklelerinden bir tutamı tutuyordu.

"Onu senden alıp karyolasına koymamı ister misin?" diye sordu annem.

'Hayır, çünkü yalnız olduğunu fark ettiği anda uyanacak ve uluyacak. Maia, solgun görünüyorsun,' dedi Ally.

"Ben de az önce öyle dedim," diye mırıldandı Maia.

"Gerçekten, ben iyiyim," diye tekrarladı Maia. "Christian buralarda mı bu arada?" diye sordu Claudia'ya.

"Evet, ama bana yiyecek bir şeyler almak için tekneyle Cenevre'ye gitmek üzere.

'O zaman onu arayıp onunla birlikte tekneye atlayacağımı söyler misin? Şehirde yapmam gereken bazı işler var ve hemen yola çıkarsak öğlen Georg'u görmek için zamanında dönmüş olurum.

"Elbette. Claudia Christian'ı aramak için ahizeyi kaldırdı.

Annem Ally'nin önüne bir fincan kahve koydu. "Yapmam gereken bazı işler var, o yüzden sizi kahvaltınızın tadını çıkarmanız için yalnız bırakayım.

Claudia telefonu kapatarak, "Christian tekneyi on beş dakika içinde hazır edecek," dedi. "Şimdi gidip Marina'ya yardım etmeliyim. Kadın ikisine de başını salladı ve mutfaktan çıktı.

"İyi olduğuna emin misin? Ally yalnız kaldıklarında kız kardeşine sordu. "Bir çarşaf kadar beyazsın.

"Lütfen telaşlanma, Ally. Belki de yolda mide mikrobi kapmışımdır. uçak.' Maia çayından bir yudum aldı. "Tanrım, burası çok tuhaf, değil mi? Demek istediğim, her şeyin babamın zamanında olduğu gibi devam etmesi.

Yaşıyor mu? Ama o yaşamıyor, yani her şeyde Pa büyüklüğünde bir boşluk var.

"Bir süredir buradayım, o yüzden alıştım sayılır, ama evet, var.

"İyi görünmediğimden bahsetmişken, Ally, çok kilo vermişsin. "Oh, o sadece bebek kilosu-

"Hayır, değil, en azından benim için değil. Unutma, seni en son bir yıl önce Fastnet'e gitmek üzere Theo'ya katılmak için buradan ayrıldığında görmüştüm.

Yarış. O zaman hamile bile değildin.

"Aslında hamileydim ama bunu bilmiyordum," diye belirtti Ally.

'Yani hiçbir belirti göstermedin mi? Sabah bulantısı ya da başka bir şey?

'Başlangıçta yoktu. Yanlış hatırlamıyorsam sekiz hafta civarında başladı. Ve sonra kendimi gerçekten berbat hissettim.

"Kesinlikle çok zayıfsın. Belki de kendine yeterince iyi bakmıyorsun.

'Tek başımayken doğru düzgün bir yemek pişirmeye değmez gibi geliyor. Ayrıca, yemeğe otursam bile normalde masadan kalkıp şu ufaklığı halletmeye gidiyorum. Ally, Bear'ın yanağını şefkatle okşadı.

"Tek başına bir çocuk yetiştirmek çok zor olmalı.

"Öyle. Yani, kardeşim Thom var ama Bergen Filarmoni'de şef yardımcısı olduğu için onu Pazar günleri dışında pek göremiyorum. Bazen o zaman bile göremiyorum, eğer orkestra ile yurtdışında turnede ise. Beni rahatsız eden uykusuzluk, sürekli besleme ve alt değiştirme değil; sadece konuşacak birinin olmaması, özellikle de Bear iyi değilse ve onun için endişeleniyorsam. Annemin olması harika bir şey; bebekle ilgili her konuda bir bilgi kaynağı.

"O tam bir büyükanne," diye gülümsedi Maia. 'Babam Ayı için çok mutlu olurdu. Gerçekten çok sevimli. Şimdi yukarı çıkıp hazırlanmalıyım.

Maia ayağa kalkarken Ally ablasının elini tuttu. 'Seni görmek çok güzel. Seni çok özledim.

"Ben de seni. Maia Ally'nin başının üstünü öptü. "Sonra görüşürüz.

Ally! Maia! Georg geldi,' diye bağırdı Maia öğlen vakti ana merdivenden yukarıya doğru.

Üst kattan boğuk bir "Geliyorum!" sesi yükseldi.

"Babam Salt'ın Noel için sana eski bir pirinç megafon aldığı zamanı hatırlıyor musun?"

Georg, Ma'yı mutfağa ve güneşli terasa kadar takip ederken gülümsedi. Bir önceki geceye göre çok daha derli toplu görünüyordu, çelik grisi saçları düzgünce arkaya taranmış ve İnce çizgili takım elbise kusursuzdu, küçük bir cep mendiliyle zevkli bir şekilde süslenmişti.

Annem, Georg'a şemsiyenin altına oturmasını işaret ederek, "Evet," dedi. 'Tabii ki fark etmezdi, çünkü kızların hepsi müziğin sesini sonuna kadar açmış ya da enstrüman çalıyor ya da Birbirlerini. Çatı katındaki Babil Kulesi gibiydi. Ve her anına bayıldım. Şimdi, Claudia'nın mürver çiçeği var.

ya da soğutulmuş bir şişe en sevdiğiniz Provençal rozesi. Hangisi olsun?

'Çok güzel bir gün olduğu ve henüz ilk kadeh yaz rozemi içmediğim için onu seçeceğim. Teşekkür ederim, Marina. İkimiz için de bu şerefe nail olabilir miyim?

'Hayır, yapmamalıyım. Bu öğleden sonra yapmam gereken işler var ve-'

'Hadi ama, sen Fransızsın! Bir kadeh roze sizi olumsuz etkilemeyecektir. Hatta ısrar ediyorum,' dedi Georg, Maia ve Ally terasa çıkıp onlara katılırken. "Merhaba kızlar. Georg ayağa kalktı. "İkinize de birer kadeh roze ikram edebilir miyim?"

"Küçük bir bardak alacağım, teşekkürler Georg," dedi Ally, otururken. "Belki Bear'ın bu gece uyumasına yardımcı olur," diye kıkırdadı.

"Bana yok, teşekkürler," dedi Maia. 'Biliyor musun, Atlantis'in ne kadar güzel olduğunu neredeyse unutuyordum. Brezilya'da her şey çok ... *büyük*: gürültülü insanlar, doğanın canlı renkleri ve güçlü sıcaklık. Burada her şey nispeten yumuşak ve nazik hissettiriyor.

'Kesinlikle çok huzurlu,' dedi Ma. 'Doğanın sunduğu tüm güzelliklerin içinde yaşadığımız için şanslıyız.

"Kışın yağın karı ne kadar özlemişim," diye mırıldandı Maia.

"Bir kış için Norveç'e gelmelisin; bu seni iyileştirir, Ally gülümsedi. 'Ya da daha kötüsü, sürekli yağmur yağacak. Bergen'e kardan çok yağmur yağar. Georg, dün gece bize anlattıkların hakkında bir fikrin var mı?"

'Buradan nereye gideceğimizi tartışmak dışında, hayır. Birimiz, bu kadının kayıp kız kardeş olup olmadığını doğrulamak için elimdeki adresi ziyaret etmeli.

"Eğer gidersek, onun kayıp kardeş olup olmadığını nasıl anlayacağız?" diye sordu Maia. "Onu teşhis edebileceğimiz bir şey var mı?"

"Bana bir mücevher parçasının çizimi verildi, görünüşe göre ona verilmiş bir yüzük. Bu çok sıra dışı. Eğer yüzük ondaysa, ona ait olduğundan şüphe duymayacağız. Çizimi yanımda getirdim. Georg ince deri çantasına uzanarak bir kâğıt çıkardı. Herkesin görebilmesi için masanın üzerine koydu.

Ally, Maia omzunun üzerinden bakarken onu yakından inceledi.

Georg, 'Hafızadan çizildi,' diye açıkladı. 'İçindeki mücevherler zümrütler var. Ortadaki taş ise bir elmas.

"Çok güzel," dedi Ally. "Bak Maia, yıldız şeklinde dizilmiş," - saymak için durakladı - "yedi noktalı.

"Georg, bunu kimin yaptığını biliyor musun? Maia araya girdi. "Çok sıra dışı bir tasarım.

"Korkarım bilmiyorum," diye yanıtladı

Georg. "Bunu babam mı çizdi? Maia sordu.

"O çizdi, evet.

"Yedi kız kardeş için bir yıldızın yedi noktası ...' Ally mırıldandı. "Georg, dün gece onun adının Mary olduğunu söylemiştin," dedi Maia. "Evet.

"Salt Baba onu buldu, evlat edinmek istedi ve sonra bir şey oldu ve onu kaybetti mi?"

"Tek söyleyebileceğim, vefatından hemen önce kendisine bazı yeni bilgiler verildiği ve bunları takip etmemi istediği. Nerede doğduğunu keşfettikten sonra, şu anda nerede olduğuna inandığımın izini sürmek benim ve başkalarının neredeyse bir yılını aldı. Yıllar boyunca pek çok yanlış yola saptı ve hiçbir sonuca ulaşamadı. Ancak bu kez baban kaynağının güvenilir olduğu konusunda kararlıydı.

"Kaynağı kimdi? Maia sordu.

"Söylemedi," diye yanıtladı Georg.

"Eğer kayıp kız kardeşse, bunca yıl arandıktan sonra babamın ölümünden sadece bir yıl sonra bulunması çok yazık," diye iç geçirdi Maia.

"O *olsaydı* harika olmaz mıydı," dedi Ally, "ve biz de onu Atlantis'e geri getirip *Titan*'a binmesini ve çelenk koymasını sağlayabilir miyiz?"

"Olur," diye gülümsedi Maia. "Yine de büyük bir sorun var. Verdiğin bilgiye göre Georg, "Mary" yan komşumuz bile değil. Ve üç haftadan kısa bir süre içinde Yunanistan'a doğru yola çıkacağız.

"Evet ve ne yazık ki şu anda çok yoğun bir programım var," dedi Georg. "Aksi takdirde Mary'yi bulmaya kendim giderdim.

Konunun altını çizmek istercesine Georg'un cep telefonu çaldı. İzin isteyip masadan kalktı.

"Bir şey önerebilir miyim? Annem sessizliğin içinde konuştu. "Elbette anne, devam et," dedi Maia.

"Georg'un dün gece bize Mary'nin şu anda Yeni Zelanda'da yaşadığını söylediğini göz önünde bulundurarak, bu sabah Sydney ve Auckland arasında ne kadar mesafe olduğunu öğrenmek için biraz araştırma yaptım. Çünkü-

"CeCe Avustralya'da," diye bitirdi Maia onun yerine. "Dün gece ben de bunu düşündüm.

'Sydney'den Auckland'a üç saatlik bir uçuş var,' diye devam etti Ma. 'CeCe ve arkadaşı Chrissie olduklarından bir gün önce yola çıkmışlarsa Belki de bu Mary'nin Georg'un düşündüğü kişi olup olmadığını görmek için Yeni Zelanda'ya doğru bir yolculuğa çıkabilirler.

'Bu harika bir fikir anne,' dedi Ally. 'CeCe'nin bunu yapıp yapmayacağını merak ediyorum. Uçmaktan nefret ettiğini biliyorum.

'Eğer açıklarsak, eminim yapacaktır,' dedi anne. 'Babanızın anma töreninde kayıp kız kardeşinizi ailenizle buluşturmak çok özel olurdu.

"Asıl soru şu: Bu Mary, Salt Baba'yı ve ailemizi biliyor mu? Ally sordu. 'Bugünlerde biz kız kardeşlerin bir araya gelmesi pek sık rastlanan bir durum değil,' diye düşündü. "Bu bana mükemmel bir fırsat gibi Yani Georg'un inandığı kişiye. Ve tabii ki bizimle buluşmak isterse. Şimdi, sanırım yapılacak ilk şey

Avustralya'da akşam olduğu için CeCe ile bir an önce iletişime geçin.

"Diğer kız kardeşleri ne yapacağız?" diye sordu Maia. "Yani, onlara söyleyecek miyiz?"

"İyi bir noktaya değindin," dedi Ally. 'Star, Tiggy ve Electra'ya neler olduğunu bildirmek için e-posta göndermeliyiz. CeCe'yi aramak ister misin Maia, yoksa ben mi arayayım?

Neden sen yapmıyorsun, Ally? Bence herkes için uygunsu, Öğle yemeğinden önce gidip biraz uzanacağım. Hâlâ biraz midem bulanıyor.

"Seni zavallı sevgilim," dedi annem ayağa kalkarak. "Kesinlikle biraz yeşil görünüyorsun.

'Seninle içeri gelip CeCe'yi arayacağım,' dedi Ally.

'Umalım da büyükbabasıyla Outback'teki resim gezilerinden birinde olmasın. Görünüşe göre kulübesinde hiç sinyal yok.

Claudia mutfaktan terasa çıktı. "Öğle yemeğini hazırlamaya başlayacağım. Masaya geri dönmüş olan Georg'a döndü. "Kalmak ister misin?

"Hayır, teşekkür ederim. İlgilenmem gereken bazı acil konular var ve hemen gitmem gerekiyor. Neye karar verildi?" diye sordu Ma.

Ally ve Maia terastan ayrılırken Ally, Georg'un alnında boncuk boncuk terler belirdiğini ve dikkatinin dağılmış görüldüğünü gördü.

"Gidip gitmeyeceğini öğrenmek için CeCe ile temasa geçiyoruz. Georg, bunun o olduğuna ikna oldun mu?' Annem sordu.

"Bilen başkaları tarafından ikna edildim, evet," dedi. cevap verdi. 'Şimdi, daha fazla sohbet etmek isterdim ama sizden ayrılmak zorundayım.

'Eminim kızlar bununla başa çıkabilir, Georg. Onlar yetişkin Şimdi kadınlar ve çok yetenekliler. Güven verici bir elini onun koluna koydu. 'Rahatlamaya çalış. Çok gergin görünüyorsun.

"Deneyeceğim Marina, deneyeceğim," diye iç çekerek kabul etti.

Ally adres defterinde CeCe'nin Avustralya'daki cep telefonu numarasını buldu ve aramak için koridordaki ahizeyi kaldırdı.

"Hadi, hadi..." diye fısıldadı nefesinin altından telefon hat beş ya da altı kez çaldı. Nadiren dinlediği için CeCe'ye mesaj bırakmanın anlamsız olduğunu biliyordu.

CeCe'nin sesli mesajı devreye girdiğinde "Kahretsin," diye mırıldandı. Ahizeyi yerine koyup Bear'ı beslemek için yukarı çıkmak üzereydi ki telefon çaldı.

"Allô?"

"Alo, annem mi?"

CeCe! Benim, Ally. Aradığın için çok teşekkürler.

'Sorun değil, Atlantis'in numarası olduğunu gördüm. Her şey yolunda mı?' 'Evet, burada her şey yolunda. Maia dün geldi ve o kadar Onu görmek harika. Londra'ya uçuşunuz tam olarak ne zaman, CeCe?

'Yarından sonraki gün Sydney'e gitmek üzere Alice'den ayrılıyoruz. I Sanırım size dairemi satma işini halletmek ve Star'ı görmek için önce birkaç günlüğüne Londra'ya uğrayacağımızı söylemiştim. Londra'ya gitmekten korkuyorum.

Uçuş, her zamanki gibi.'

'Biliyorum, ama dinle CeCe, Georg bazı haberler getirdi. Merak etme, kötü değil ama büyük bir haber - ya da en azından öyle olabilir.

"Neymiş o?"

"Kayıp kız kardeşimiz hakkında bazı bilgiler almış. Onun Yeni Zelanda'da yaşıyor olabileceğini düşünüyor.

"Şu meşhur yedinci kız kardeşten mi bahsediyorsun? Vay canına!" CeCe nefes aldı. "Bu yeni bir haber. Georg onu nasıl buldu?"

"Emin değilim. Ne kadar ketum olduğunu bilirsin. Yani-"

"Onunla tanışmak için Yeni Zelanda'ya gidip gidemeyeceğimi soracaksın, değil mi?" dedi CeCe.

"Tam not, Sherlock. Ally ahizeye doğru gülümsedi. 'Yolculuğunun biraz daha uzun süreceğini biliyorum ama ona en yakın kişi sensin. Babamın çelengini koyarken onu da yanımızda görmek harika olurdu.

'Olurdu, evet, ama bu kişi hakkında hiçbir şey bilmiyoruz.

O bizim hakkımızda bir şey biliyor mu?"

Emin değiliz. Georg sadece isim ve adres bildiğini söylüyor. Oh! Ve onun olduğunu kanıtlayan bir yüzük resmi.'

"Peki adres ne? Yani, Yeni Zelanda büyük bir ülke." "Üzerimde yok ama Georg'u sizinle konuşmaya ikna edebilirim.

Georg mu?' Ally mutfaktan çıkıp ön kapıya doğru giderken onu yanına çağırdı. "CeCe telefonda. Mary'nin Yeni Zelanda'da nerede yaşadığını öğrenmek istiyor.

"Mary mi? Adı bu mu?" dedi CeCe.

"Görünüşe göre. Seni Georg'a teslim edeceğim. Ally, Georg adresi okurken onu dinledi.

"Teşekkür ederim, CeCe," dedi Georg. 'Tüm masraflar şirket tarafından karşılanacaktır.

Güven. Giselle, sekreterim, uçuşları ayarlayacak. Şimdi gitmem gerektiği için sizi kız kardeşinize teslim edeceğim. Georg ahizeyi Ally'ye uzatırken ekledi: "Sende ofis numaram var, bana ulaşabilirsin.

Bir şeye ihtiyacın olursa Giselle. Şimdilik hoşça kalın.

"Tamam. Selam CeCe," dedi Ally, Georg ön kapıdan çıkarken ona el sallayarak. "Yeni Zelanda'nın neresinde olduğunu biliyor musun?

"Bekle biraz. Chrissie'ye sorayım.

CeCe telefona geri dönmekten önce boğuk bir tartışma yaşandı.

Chrissie, Güney Adası'nın aşağısında olduğunu söylüyor. O bizim Sydney'den Queenstown'a uçabilmeliyiz ki bu da Auckland'a gitmekten çok daha kolay olacaktır. Bunu araştıracağız.

"Harika. Peki, hazır mısınız? Ally sordu.

"Beni bilirsin, biraz seyahat etmeyi ve macerayı severim, uçakla bile olsa. Yeni Zelanda'ya hiç gitmedim, bu yüzden orayı görmek eğlenceli olacak.

"Harika! Teşekkürler, CeCe. Eğer daha kolay olacaksa, detayları bana e-posta ile gönder, ben de Georg'un sekreterini arayayım. Yüzüğün bir resmini de sana fakslarım.'

"Tamam. Star'ın bundan haberi var mı?

"Hayır, Electra ve Tiggy'nin de haberi yok. Şimdi hepsine e-posta göndereceğim. "Aslında, Star birazdan beni arayıp buluşma hakkında konuşacak.

Londra, böylece ona bilgi verebilirim. Bu gerçekten heyecan verici, değil mi?

"Eğer gerçekten o ise öyle olacak. Şimdilik hoşça kal, CeCe. İrtibatta kalalım.' "Hoşça kal, Ally, yakında konuşuruz!

CeCe
The Gibbston Valley

"Cee, haritayı ters tutuyorsun! Chrissie yolcu koltuğuna doğru bakarken şöyle dedi.

"Tutmuyorum... belki de tutuyorumdur. CeCe kaşlarını çattı. 'Kelimeler bana her iki şekilde de aynı görünüyor ve yol çizgilerine gelince . . .

Tanrım,

En son ne zaman bir tabela gördük?"

"Bir süre önce. Vay canına, bu manzara muhteşem değil mi?' Chrissie kiralık arabayı bir eşığe çekerken nefes aldı ve dışarı baktı bulutlu bir gökyüzünün altında uzanan görkemli koyu yeşil dağları seyrediyordu. Yağmur damlaları ön cama sıçramaya başladığında ısıtıcıyı açmak için uzandı.

"Evet, tamamen kayboldum. CeCe haritayı Chrissie'ye uzattı ve Önüne ve arkasına, boş yola baktı. 'Queenstown'dan ayrılalı yıllar oldu. Oradayken erzak stoklamalıydık ama yol boyunca başka yerler de vardır diye düşünmüştüm.

"Doğru, yazdırdığımız yol tarifine göre, çok yakında The Vinery tabelasına ulaşmamız gerekiyor. Sanırım sadece devam etmeliyiz ve umarım bizi oraya yönlendirecek birini buluruz.' Chrissie siyah kıvrıkcık saçlarından bir tutamı yüzünden geriye attı ve CeCe'ye yorgun bir gülümseme verdi. Yolculukları sırasında Melbourne ve Christchurch'te mola vermişlerdi ve ikisi de aç ve yorgundu.

"Kilometreler boyunca neredeyse hiç araba yoktu," diye omuz silkti CeCe.

'Hadi ama, Cee. Macera ruhun nereye gitti?

'Bilmiyorum. Belki de yaşlandıkça yumuşadım ve yağmur yağarken bir arabanın içinde tamamen kaybolmuş bir şekilde oturmaktansa evi tercih ediyorum. Aslında üşüyorum!'

"Burada kış geliyor. Çok geçmeden şu dağların tepelerine kar yağacak. Alice'in iklimine çok alışkınsın, sorun da bu,' dedi Chrissie arabayı vitese takarken ve tekrar yola koyulurlarken. Ön cam silecekleri tam gaz çalışıyordu, sağanak yağmur etraflarındaki dağları yıkanmış bir bulanıklığa dönüştürüyordu.

'Evet, ben kesinlikle bir güneş ışığı kızıyım ve hep öyle oldum. Kapüşonunu ödünç alabilir miyim, Chrissie?'

'Elbette. Ama sana buranın çok daha soğuk olduğunu söylemiştim. İyi ki senin için yedek bir tane hazırlamışım, değil mi?

CeCe arka koltuğa uzandı ve arabanın bir koltuğunu açtı. sırt çantaları. "Teşekkürler Chrissie, sensiz ne yapardım bilmiyorum.

"Dürüst olmak gerekirse, ben de bilmiyorum.

CeCe Chrissie'nin eline uzandı ve onu sıktı. "Bu kadar işe yaramaz olduğum için özür dilerim.

'İşe yaramaz değilsin Cee, sadece çok pratik değilsin. Ben de öyleyim ama senin kadar yaratıcı değilim, o yüzden iyi bir takım olduk, değil mi?

"Evet.

Chrissie arabayı sürerken, CeCe onun varlığıyla rahatladığını hissetti. Son birkaç ay hayatının en mutlu ayları olmuştu. Harcamaları arasında

Chrissie ile geçirdiği zaman ve büyükbabası Francis ile Outback'te resim gezilerine çıkması, hayatı - ve kalbi - hiç bu kadar dolu olmamıştı. Star'la olan yakın bağını kaybetmenin travmasından sonra,

Bir daha asla mutlu olamayacağını düşünmüştü ama Chrissie ve Francis onun eksik kalan yanını tamamlamışlardı; ne kadar alışılmadık olsa da uyum sağlayabileceği bir aile bulmuştu.

"Bakın! Bir tabela var. Süren yağmuru işaret etti. "Kenara çek ve ne yazdığına bak.

'Buradan görebiliyorum ve solda The Vinery yazıyor - woohoo! Başardık! Chrissie neşelendi. "Bu arada," dedi direksiyonu kırarken

"Kız kardeşlerine seninle Atlantis'e geleceğimi söyledin mi?

"Konuştuklarım, evet, tabii ki konuştuklarım. "Sence bizim hakkımızda şok olurlar mı?

'Babam bizi rengi ya da yönelimi ne olursa olsun herkesi kabul edecek şekilde yetiştirdi. Hizmetçimiz Claudia kaşlarını kaldırabilir ama bunun tek nedeni eski nesilden olması ve çok geleneksel.'

'Peki ya sen Cee? Ailenin önünde bizim hakkımızda rahat mısın?

"Rahat olduğumu biliyorsun. Neden birdenbire bu kadar güvensiz oldun?"

"Sadece ... bana kız kardeşlerin ve Atlantis hakkında her şeyi anlatmış olmana rağmen, *gerçek* gibi hissettirmedikleri için. Ama bir haftadan biraz fazla bir süre sonra gerçekten orada *olacağız*. Ve ben korkuyorum. Özellikle de Star'la tanışmaktan. Yani, ben gelmeden önce siz ikiniz bir takımdınız.

"Erkek arkadaşı Mouse gelmeden önce mi demek istiyorsun? Benden uzaklaşmak isteyen Star'dı, hatırladın mı?

"Biliyorum, ama hâlâ seni her hafta arıyor, sürekli mesajlaştığınızı biliyorum ve-

Chrissie! Star benim kız kardeşim. Ve sen, şey, sen ...'

'Evet?'

"Sen benim diğer yarımısın." Bu farklı, tamamen farklı ve umarım ikiniz için de yer vardır.

"Elbette var, ama bu büyük bir mesele, bilirsin, "açılmak". "Grrr, bu ifadeden nefret ediyorum. CeCe ürperdi. 'Ben sadece benim, aynı Her zaman olduğum gibi. Etiketli bir kutuya konulmaktan nefret ediyorum. Baksana! The Vinery için başka bir tabela var. Oradan sağa dön.'

Başka bir dar patikaya doğru yola koyuldular. CeCe uzakta, soyulmuş, iskelet gibi görünen sıra sıra asmaları seçebiliyordu.

'Burası pek başarılı bir yer gibi görünmüyor. Fransa'nın güneyinde yılın bu zamanlarında asmalar yaprak ve üzümle kaplıdır.

'Cee, dünyanın bu bölgesinde mevsimlerin Oz'daki gibi tersine döndüğünü unutuyorsun. Üzümlerin hasat zamanı

Yazın, yani muhtemelen Şubat ve Nisan ayları arasında bir yerde,

Bu yüzden şimdi çıplak görünüyorlar. Tamam, bir tabela daha var. "Alışverişe", "Teslimata" ve "Resepsiyona". Resepsiyona gidiyoruz, gidelim mi?

"Sen nasıl istersen patron," dedi CeCe, yağmurun artık durduğunu ve güneşin bulutların arasından sızmaya başladığını fark ederek. 'Bu hava tıpkı İngiltere'ye benziyor,' diye mırıldandı. "Bir dakika yağmur, bir dakika güneş.

'Belki de bu yüzden bu kadar çok İngiliz burada yaşıyor. Büyükbaba dün buradaki en büyük göçmen grubunun İskoçlar olduğunu ve onları İrlandalıların takip ettiğini söylüyordu.

"Servetlerini kazanmak için dünyanın öbür ucuna gidiyorlar. Ben de öyle yaptım. Bak, resepsiyona giden bir tabela daha var. Vay canına, ne güzel bir eski taş ev bu böyle. Çok rahat görünüyor. Her tarafı dağlarla çevrili bir vadi. Biraz Cenevre'deki evimize benziyor ama göl yok," diye yorumladı CeCe, Chrissie arabayı durdururken.

İki katlı çiftlik evi, vadiye doğru teraslar halinde uzanan üzüm bağının hemen üzerindeki bir yamaca yerleştirilmişti. Duvarları sağlam gri kayadan, sert bir şekilde kesilmiş ve girift bir şekilde yapılmıştı. bir araya getirilmişti. Büyük pencereler gökyüzünün yeni yeni filizlenen mavi ışığını yansıtıyordu ve üstü kapalı bir veranda evi dört bir yandan sarıyordu,

Parmaklıklardan sarkan neşeli kırmızı begonyalarla dolu saksılar. CeCe ana eve uzun yıllar boyunca eklemeler yapıldığını söyleyebilirdi. Taş duvarlar hava koşullarının etkisiyle grinin farklı tonlarına bürünmüştü.

"Resepsiyon şurada," dedi Chrissie, çiftlik evinin sol tarafındaki bir kapıyı işaret ederken düşüncelerini bölerek.

'Belki Mary'yi bulmamıza yardım edebilecek biri vardır. Ally'nin sana faksladığı yüzüğün fotoğrafı yanında mı?

"Ayrılmadan önce sırt çantama koymuştum. CeCe dışarı çıktı ve çantayı arka koltuktan aldı. Ön cebini açtı ve içinden birkaç sayfa kâğıt çıkardı.

Chrissie dehşet içinde, "Cidden, Cee, hepsi buruşmuş," dedi.

'Bunun bir önemi yok, değil mi? Yüzüğün neye benzediğini hala görebiliyoruz.'

"Evet, ama bu pek profesyonelce görünmüyor. Yani, tamamen yabancı birinin kapısını çalıp, ona ya da bir başkasına Ailesine onun kayıp kız kardeşiniz olduğuna inandığınızı söyleyin. Senin deli olduğunu düşünebilir. Ben de öyle düşünürdüm," diye belirtti Chrissie.

"Yapabileceğimiz tek şey sormak. Vay canına, birden kendimi gergin hissettim. Haklısın, deli olduğumu düşünebilirler.

'En azından kız kardeşleriniz ve babanızın fotoğrafı var. Onda hepiniz normal görünüyorsunuz.

"Evet, ama kardeş gibi görünmüyoruz, değil mi? Chrissie arabanın kapılarını kapatıp kilitlerken CeCe de öyle dedi. 'Pekala, ben gelmeden gidelim.

"Korkak tavuk.

Ana evin yan tarafına bitişik, çam ağaçlarıyla kaplı küçük bir sergi salonu olan resepsiyon terk edilmişti. CeCe, masanın üzerindeki ilanda istendiği gibi zili çaldı.

"Şu şaraplara bakın," dedi Chrissie sergi salonunda dolaşırken. 'Bazıları ödül kazanmış. Burası oldukça ciddi bir yer. Belki de bazılarını denemek istemeliyiz.

'Daha öğle yemeği vakti ve gündüz içersen uyursun. Ayrıca, araba kullanıyorsun...'

"Merhaba, yardımcı olabilir miyim? Sarı saçlı ve parlak mavi gözlü, uzun boylu genç bir kadın galerinin yan tarafındaki kapıdan çıktı. CeCe onun ne kadar doğal bir güzelliği olduğunu düşündü.

"Evet, acaba Mary McDougal ile konuşabilir miyiz?" dedi.

"O benim!" dedi kadın. "Ben Mary McDougal. Size nasıl yardımcı olabilirim?

"Ah, şey ...

"Şey, ben Chrissie ve bu da CeCe," dedi Chrissie, dili tutulmuş CeCe'nin yerine, "ve durum şu ki CeCe'nin babası - ki kendisi Bu arada, CeCe ve ailesinin yıllardır "kayıp kız kardeş" olarak adlandırdığı kişinin peşinde olan bir avukatı var.

Son zamanlarda avukat, kayıp kız kardeşin bu adreste yaşayan Mary McDougal adında bir kadın olabileceğine dair bazı bilgiler aldı. Üzgünüm, kulağa biraz tuhaf geldiğini biliyorum ama...'

"Mesele şu ki Mary," dedi CeCe, artık aklını başına toplamıştı, "Pa Salt -babamız- biz altı kızı bebekken evlat edinmişti ve

"kayıp kız kardeş" hakkında konuşmak için - bulamadığı. Hepimizin adı Pleiades yıldız kümesinden geliyor ve en küçüğümüz Merope hep eksikti. O teknik olarak yedinci kardeş, sadece

Yedi Kızkardeş efsanelerindeki gibi, değil mi?'

Kadın boş gözlerle ona bakarken, CeCe aceleyle devam etti.

"Aslında, muhtemelen onları tanımıyorsunuzdur. Biz sadece Efsanelerle büyümüş olsalar da çoğu insan, yıldızlar ve Yunan efsaneleriyle ilgilenmedikleri sürece

Yedi Kız Kardeş.' CeCe saçmaladığını fark etti ve daha fazla konuşmadan ağzını kapattı.

"Yedi Kız Kardeş'i duymuştum," diye gülümsedi Mary. 'Annem -ki onun da adı Mary'dir- üniversitede klasikler okudu. Her zaman Platon'dan ve benzerlerinden alıntılar yapar.

"Senin annenin adı da Mary mi? CeCe ona baktı.

"Evet, Mary McDougal, aynı benim gibi. Benim adım resmi olarak Mary-Kate ama herkes bana MK der. Bu kayıp kız kardeş hakkında başka bilginiz var mı?

Evet, sadece bir şey. Burada bir yüzük resmi var," dedi Chrissie. Buruşturulmuş resmi Mary-Kate'in önüne, onları ayıran ince tezgahın üzerine koydu. "Yıldız içinde zümrütler olan bir yüzük.

Yedi noktalı ve ortasında elmas olan bir şekil. Görünüşe göre, bu Mary bunu birinden almış, ve bu onun olduğunu kanıtlıyor, eğer Ne demek istediğimi anlıyorsunuz. Maalesef elimizdeki tek fiziksel ipucu bu. Mary-Kate resme baktı, kaşları hafifçe çatıldı.

"Muhtemelen sana bir şey ifade etmiyordur, gitsek iyi olacak," diye mırıldandı CeCe, utancı her geçen saniye artıyordu. Kâğıt parçasını eline aldı. "Sizi rahatsız ettiğim için çok üzgünüm ve-

"Bekle! Bir kez daha bakabilir miyim?

CeCe şaşkınlıkla ona baktı. "Tanıdın mı?" "Sanırım tanıyabilirim, evet.

CeCe'nin midesi altüst oldu. Chrissie'ye baktı, elini uzatıp kendi elini rahatça sıkabilmeyi diledi ama henüz toplum içinde o aşamada değildi. Genç kadın resmi daha yakından incelerken bekledi.

"Kesin olarak söyleyemem ama annemin yüzüğüne çok benziyor," dedi. Mary-Kate. 'Ya da aslında - eğer aynısıysa - artık benim, çünkü o

banaya yirmi birinci yaşımda verdi.'

"Gerçekten mi? CeCe'nin nefesi kesildi.

"Evet, kendimi bildim bileli var. O zamanlar

Her gün taktığı bir şeydi ama bazen özel günlerde mücevher kutusundan çıkarıp takardı. Her zaman güzel olduğunu düşünmüşümdür. Çok küçüktü ve sadece küçük parmağına takabilirdi, ki bu da doğru görünmüyordu, ya da dördüncü parmağına, ki bu da Zaten üzerinde bir nişan ve evlilik yüzüğü vardı. Ama nişanlanmayacağım ya da evlenmeyeceğim için hangi parmağıma taktığının bir önemi yok," diye ekledi sırtarak.

"Yani şimdi anladın mı? CeCe hızlıca söyledi. "Bir göz atabilir miyiz?

"Aslında annem seyahate çıkmadan önce onu yanında götürüp götürmemeyeceğini sordu, zaten çok nadiren giyiyorum, ama belki de götürmemeye karar vermiştir. Dinle, neden yukarıya, eve gelmiyorsun?

O anda, Akubra şapkası takmış, uzun boylu, kaslı bir adam kapıdan kafasını uzattı.

"Merhaba Doug," dedi Mary-Kate. "Her şey yolunda mı?

"Evet, sadece çeteye biraz daha su şişesi almak için uğramıştım. Doug dışarıda duran iri yarı adamları işaret etti.

"Merhaba," dedi CeCe ve Chrissie'ye, buzdolabına doğru ilerleyip bir tepsi su şişesi çıkarırken. "Siz turist misiniz?

"Evet, sayılır. Buralar çok güzel," dedi Chrissie, adamın Avustralya aksanını tanıyarak.

"Öyle, evet.

Mary-Kate, "Ben ziyaretçilerimizle birlikte yukarı çıkacağım," dedi. "Onlarla bir aile bağlantım olabileceğini düşünüyorlar.

"Gerçekten mi? Doug, CeCe ve Chrissie'ye baktı ve kaşlarını çatı. "Eğer ihtiyacınız olursa, ben ve çocuklar hemen şurada yemek yiyor olacağız.

herhangi bir şey.'

Doug adamlarının toplanıp oturduğu yuvarlak ahşap masayı işaret etti.

"Teşekkürler Doug," dedi Mary-Kate.

Doug başını salladı, CeCe ve Chrissie'ye delici bir bakış attıktan sonra gitti.

"Vay canına, onlara bulaşmazsın, değil mi?" diye nefes aldı CeCe, dışarıdaki gruba bakarak.

Mary-Kate sırtarak, "Hayır," dedi. 'Doug'a aldırma, o bizim menajerimiz - sadece annem ve kardeşim Jack gittiğinden beri korumacı davranıyor, anlıyor musun? Çocuklar harika aslında. Dün gece onlarla yemek yedim. Şimdi, içeri gelin.'

"Cidden, istersen dışarıda bekleyebiliriz," dedi Chrissie. 'Sorun değil, yine de tüm bunları biraz tuhaf bulduğumu itiraf etmeliyim. Her neyse, az önce gördüğünüz gibi iyi korunuyorum.

Mary-Kate onları içeri almak için tezgahın bir kısmını kaldırırken CeCe, "Teşekkürler," dedi. Onları dik ahşap basamaklardan çıkarıp bir koridor boyunca, bir tarafı vadiye ve ötesindeki dağlara bakan, diğer tarafında ise büyük bir taş şöminenin hakim olduğu havadar, kirişli bir oturma odasına götürdü.

"Lütfen oturun, ben gidip yüzüğe bakacağım.

Mary-Kate odayı geçip bir kapıya yönelirken CeCe, "Bize güvendiğiniz için teşekkür ederiz," dedi.

"Endişelenmeyin. Arkadaşım Fletch'e içeri gelip size eşlik etmesini söyleyeceğim," diye cevap verdi.

Mary-Kate gittikten ve ikisi şöminenin önündeki eski ama rahat kanepeye oturduktan sonra Chrissie, CeCe'nin elini sıktı. "İyi misin?

'Evet. Ne kadar tatlı bir kız. O hikâyeden sonra evime iki yabancıyı girmesine izin verir miydim emin değilim.

'Hayır, ama buralardaki insanlar muhtemelen şehirdekilerden çok daha fazla güveniyordur. Ayrıca, söylediği gibi, hemen dışarıda bir koruma ekibi var.

"Sarışın rengi ve iri mavi gözleriyle bana Star'ı hatırlatıyor.

'Bana gösterdiğiniz resimlerden ne demek istediğinizi anlıyorum, ama unutmayın, siz kız kardeşlerin hiçbiri kan bağı ile bağlı değilsiniz, dolayısıyla Mary-Kate'in de hiçbirinizle kan bağı olmama ihtimali yüksek,' Chrissie işaret etti.

Kapı açıldı ve yirmili yaşlarının başında, uzun boylu, sırık gibi bir adam içeri girdi. Uzun, açık kahverengi saçları yün beresinin altından aşağıya doğru sarkıyordu ve kulaklarında birkaç gümüş piercing vardı.

"Merhaba, ben Fletch, tanıştığımızı memnun oldum.

Fletch karşılarındaki koltuğa otururken kızlar kendilerini tanıttı.

"MK beni, takıları yüzünden onu silah zoruyla tutmayacağınızdan emin olmam için gönderdi," diye sırttı. "Hikâye nedir?"

CeCe her şeyi açıklamayı Chrissie'ye bıraktı, çünkü o bu tür şeyleri çok daha iyi yapıyordu.

"Kulağa garip geldiğini biliyorum," diye bitirdi Chrissie, "ama CeCe garip bir aileden geliyor. Yani, tuhaf değiller, ama babalarının Onları dünyanın dört bir *yanından* evlat edindi.

"Neden hepinizi evlat edindiğini biliyor musunuz? Yani, özellikle?" diye sordu Fletch.

"Hiçbir fikrim yok," dedi CeCe. "Sanırım seyahatleri sırasında rastgele bir şey oldu. Biz de tesadüfen oradaydık ve bizi alıp evine götürdü.

"Anlıyorum. Yani, anlamıyorum, ama ..."

O anda Mary-Kate oturma odasına geri geldi.

"Mücevher kutuma ve anneminkine baktım ama yüzük orada değil. Her şeye rağmen onu yanında götürmüş olmalı.

"Ne kadar süre uzakta kalacak?" diye sordu CeCe.

"Giderken söylediği şey, "olmak istediğim sürece" oldu. Mary-Kate omuz silkti. "Babam kısa süre önce öldü ve o da bir dünya turuna çıkıp yıllardır görmediği arkadaşlarını ziyaret etmek istedi, hem de bunu yapabilecek kadar gençken.

"Babanın ölümüne üzüldüm. Dediğimiz gibi, yakın zamanda benimki de öldü," dedi CeCe.

"Teşekkürler," dedi Mary-Kate. "Gerçekten çok zor oldu, biliyor musun? Sadece birkaç ay önceydi.

"Annen için de bir şok olmuş olmalı," dedi Chrissie.

Öyleydi. Babam aslında yetmiş üç yaşında olmasına rağmen Onu hiç yaşlı olarak düşünmemiştim. Annem biraz daha genç - gelecek yıl Six-O'ya katılacak. Ama onun da kaç yaşında olduğunu asla bilemezsiniz - çok genç görünüyor. Bakın, şurada geçen yıl ben, kardeşim Jack ve babamla çekilmiş bir fotoğrafı var.

Babam her zaman annemin Grace Kelly adında bir aktrise benzediğini söylerdi.

Mary-Kate fotoğrafı getirdiğinde iki kız da gözlerini fotoğrafa dikti. Eğer genç Mary-Kate güzelse, yaşlı Mary ellili yaşlarının sonunda olmasına rağmen hala gerçek bir güzelliğin belirtilerini gösteriyordu.

Chrissie ıslık çalarak, "Vay canına! Onu kırk yaşından daha yaşlı saymazdım," dedi. "Ben de," dedi CeCe. "O ... şey, çok çarpıcı.

'Öyle, ama daha da önemlisi, harika bir insan.

Herkes annemi sever,' dedi Mary-Kate gülümseyerek.

"Ben de aynı fikirdeyim," dedi Fletch. "O özel insanlardan biri; çok sıcak ve misafirperver, biliyor musun?

"Evet, bizi evlat edinen annemiz de böyledir - hepimizin kendimizi iyi hissetmesini sağlar," dedi CeCe, şöminenin üzerine dizilmiş diğer resimleri incelerken. Bir tanesi, koyu renk akademik bir cübbe ve kep giymiş, yüzünde parlak bir gülümsemeyle daha genç bir Mary senior'a benzeyen siyah beyaz bir fotoğraftı. Arka planda büyük bir binanın girişini çevreleyen taş sütunlar vardı.

"Demek bu da senin annen? CeCe fotoğrafı işaret etti.

Mary-Kate başını sallayarak, "Evet, Dublin'deki Trinity College'dan mezuniyet töreniydi," dedi.

"İrlandalı mı?

"Evet, öyle.

"Peki, ne kadar süreyle yurtdışında kalacağını gerçekten bilmiyor musunuz? Chrissie sordu.

"Hayır, dediğim gibi, seyahatin ucu açık; annem ne zaman dönmesi gerektiğine dair bir son tarih olmamasının da işin bir parçası olduğunu söyledi. Gerçi ilk birkaç haftasını planlamıştı.

"Rahatsız ettiğimiz için özür dileriz ama onunla buluşup yüzüğü sormak isteriz. Annenizin şu anda nerede olduğunu biliyor musunuz?" dedi CeCe.

Mary-Kate odadan çıkarken, "Programı buzdolabına yapıştırılmış; gidip bakacağım ama hâlâ Norfolk Adası'nda olduğuna eminim," dedi.

"Norfolk mu?" diye kaşlarını çattı CeCe. "Orası İngiltere'de bir eyalet değil mi?

"Öyle," dedi Fletch, "ama aynı zamanda Güney Pasifik'te Avustralya ve Yeni Zelanda arasında yer alan küçük bir ada. Çok güzel bir yer ve MK'nın annesinin en eski arkadaşı Bridget birkaç günlüğüne buraya ziyarete geldiğinde

Yıllar önce birlikte oraya bir gezi yapmışlar. Arkadaşı orayı o kadar beğenmiş ki Londra'dan ayrılıp orada emekli olmaya karar vermiş.

"Evet, buzdolabının programına göre annem hâlâ adada," dedi Mary-Kate yeniden ortaya çıkarken.

'Ne zaman ayrılıyor? Peki biz oraya nasıl gideceğiz?" diye sordu CeCe.

"Birkaç gün içinde, ama ada Auckland'dan sadece kısa bir uçak yolculuğu mesafesinde. Uçakların her gün uçmadığını biliyorum.

Ne zaman uçtuklarını öğrenmemiz gerekecek,' diye uyardı Mary-Kate.

"Kahretsin! CeCe nefesinin altında mırıldandı. Chrissie'ye baktı. 'Yarın gece geç saatlerde Londra'ya uçmamız gerekiyor. Zamanımız var mı?'

"Zaman yaratmamız gerekecek, değil mi? Chrissie omuz silkti. 'Yani, Avrupa'dan onca yolu geri gelmeye kıyasla yolun hemen aşağısında. Ve eğer kayıp kız kardeş bu yüzükte teşhis edilebilirse, sonra ...'

"Norfolk Adası'na ve Queenstown'dan Auckland'a uçuşları kontrol edeceğim, çünkü uçmak araba kullanmaktan daha hızlı olur," dedi Fletch, ayağa kalkıp kağıtlar, dergiler ve eski moda kalın tabanlı bir bilgisayarla kaplı uzun ahşap yemek masasına doğru ilerleyerek. 'Biraz zaman alabilir çünkü buradaki internet en hafif tabirle tehlikeli. Klavyeye dokundu. "Evet, şu anda bağlantı yok," dedi. iç çekti.

'O fotoğrafta kardeşini gördüm. Şu anda Yeni Zelanda'da mı? CeCe Mary-Kate'e sordu.

"Normalde orada ama Fransız şarapçılığı hakkında daha fazla şey öğrenmek için Fransa'nın güneyine gitti.

"Yani üzüm bağını babandan devralacak mı? Chrissie açıklığa kavuşturdu.

"Evet. Hey, aç mısınız? Öğle yemeği vakti çoktan geçti.

Hem Chrissie hem de CeCe aynı anda 'Açlıktan ölüyorum,' diye cevap verdi.

Dördü birlikte biraz ekmek, yerel peynir ve soğuk et hazırladıktan sonra yemek masasında yer açtılar ve yemeğe oturdular.

"Peki siz gerçekte nerede yaşıyorsunuz? Fletch sordu.

"Alice'te," dedi CeCe. "Ama benim ailemin evinin adı Atlantis, İsviçre'de Cenevre Gölü kıyısında.

"Atlantis, Yedi Kızkardeş'in babası Atlas'ın efsanevi evi," diye gülümsedi Mary-Kate. "Baban Yunan efsanelerini çok severdi.

"Öyleydi, evet. Evin tepesindeki gözlemevinde hâlâ duran büyük bir teleskopumuz var. Konuşabildiğimiz zamanlarda Orion ve Taurus takımyıldızlarının içindeki ve etrafındaki tüm yıldızların isimlerini ezbere biliyordum," dedi CeCe. "Dürüst olmak gerekirse Alice'e gelene ve Yedi Kız Kardeş'in Aborijin mitolojisindeki tanrıçalar olduğunu fark edene kadar ilgimi çekmemişti. Bu beni meraklandırdı. her yerde onlarla ilgili efsaneler olabilir. Mesela Maya kültüründe, Yunan kültüründe, Japon kültüründe... Bu kız kardeşler dünyanın her yerinde ünlüdür.

Mary-Kate, "Maorilerin de kız kardeşler hakkında hikayeleri var," diye ekledi. "Burada onlara Matariki'nin kızları deniyor. Her birinin insanlara getirdikleri özel yetenekler ve armağanlar.

"Peki o zamanlar her kültür diğerini nasıl tanıyordu? Chrissie sorguladı. 'Yani, internet, posta servisi ya da telefon bile yoktu, o halde tüm efsaneler nasıl bu kadar benzer olabiliyor? İnsanlar arasında herhangi bir iletişim olmadan?

Mary-Kate, "Annemle gerçekten tanışmalısın," diye kıkırdadı. 'Böyle konular hakkında boş boş konuşmaz. O tam bir beyin küpü - korkarım benim gibi değil. Ben felsefeden çok müzikle ilgilenirim.

"Yine de annene benziyorsun," dedi Chrissie.

"Evet, pek çok insan öyle der ama aslında ben evlatlığım.

CeCe Chrissie'ye bir bakış attı. 'Vay canına,' dedi. 'Ben ve benim gibi Kardeşlerim. Tam olarak nereden evlat edinildiğini biliyor musun? Ve öz anne babanın kim olduğunu?

Bilmiyorum. Annem ve babam anlayacak yaşa gelir gelmez bana söylediler ama ben her zaman annemin annem *olduğunu* ve babamın da ... babam olduğunu düşündüm. Bu kadar.

"Burnumu soktuğum için özür dilerim," dedi CeCe çabucak. "Sadece... sadece eğer evlat edinilmişse, o zaman ...'

"O zaman gerçekten de kayıp kız kardeş sen olabilirsin," diye sözlerini tamamladı Chrissie.

"Bakın, anladığım kadarıyla aileniz bunu arıyordu.

"Mary-Kate nazikçe, 'ama daha önce hiç kendi

Annem "kayıp kız kardeş" hakkında bir şey söylemedi. Tek bildiğim bunun kapalı bir evlat edinme olduğu ve burada, Yeni Zelanda'da gerçekleştiği. Eğer onu görürsen annemin her şeyi açıklığa kavuşturacağından eminim.

"Tamam. Fletch ayağa kalktı. "Tekrar internete girmeyi deneyeceğim, böylece Norfolk Adası'na seyahat edip edemeyeceğiniz konusunda bir fikriniz olur.

önümüzdeki yirmi dört saat boyunca. Bilgisayarın önüne oturmak için masa boyunca ilerledi.

"Annenin cep telefonu var mı? diye sordu Chrissie.

"Var," dedi Mary-Kate, "ama onunla iletişim kurup kuramayacağımızı soracak olursan, Norfolk Adası'nda çekmesi için çok küçük bir şans var. Orada yaşamının güzel yanlarından biri de her yerden elli yıl geride olmaları, özellikle de modern teknoloji alanında.

"Tamam Houston, kalkışa hazırız! Fletch haykırdı. 'Burada bir Yarın sabah Queenstown'dan Auckland'a sabah yedi uçağı kalkacak ve sekizde inecek. Norfolk Adası'na giden uçak sabah 10'da kalkıyor ve birkaç saat sonra iniyor. Sizin uçağınız saat kaçta Yarın gece Sidney'den kalkacak uçak?

"Akşam on bir civarında," dedi Chrissie. "Öğleden sonra Norfolk Adası'ndan Sydney'e giden herhangi bir uçuş var mı?

"Bir bakayım," dedi Fletch, bilgisayar ekranına geri dönerek.

CeCe, "Doğru zamanda bir uçak bulsak bile Norfolk Adası'nda sadece birkaç saat geçirebiliriz," dedi.

"Yine de küçük bir ada, değil mi? Fletch yorum yaptı.

"Mary-Kate, annenin telefonunu deneyebilir misin? Chrissie sordu. 'Yani, o kadar yolu gittikten sonra orada olmadığını görmek gerçekten acı verici olurdu.

'Deneyebilirim, elbette. Yanında kaldığı arkadaşı Bridget'i de arayabilirim. Annem numarasını buzdolabının üzerine bırakmış, gidip alırım,

o zaman ikisini de ara.

"Şanslıyız!" dedi Fletch. Adadan Sydney'e saat 17:00'de bir uçuş var. Sabah Norfolk saatiyle on kırkta inerseniz, Mary ile buluşmak için bolca vaktiniz olur-

Kate'in annesi. Bu arada, kendisi her zaman "Merry" olarak bilinir - görünüşe göre küçükken böyle çağrılıyordu çünkü asla kıkırdamayı kesti.

"Çok şirin," diye gülümsedi Chrissie.

"Bebekken bana takılan bir lakap değildi," diye mırıldandı CeCe nefesinin altında. "Ben ve Electra kızgın, bağırarak kardeşlerdik.

Mary-Kate mutfaktan çıkarken, "Annemi ve Bridget'i aradım ama sadece cep telefonu ve sabit hattın sesli mesajlarını alabildim," dedi. İçeri girmeye çalıştığını söyleyen mesajlar bıraktım.

Annemle yüzük hakkında iletişime geçin ve yarın ziyaret etmeyi planladığınızı söyleyin, böylece cevap hizmetlerini dinlemeyi başarırlarsa, Geldiğinizi bilecekler.'

"Eee? Fletch bilgisayar ekranının üzerinden onlara baktı. 'Auckland ve Norfolk Adası uçuşlarında üç koltuk kaldı ve Sydney'e sadece iki kişi dönecek. Gidecek misin, gitmeyecek misin?

CeCe, omuz silkmiş olan Chrissie'ye baktı. "Hazır buradayken en azından Mary-Kate'in annesini görmeye çalışmalıyız, Cee.

'Evet, haklısın, yarın erken kalkmak gerekse bile. Sana kredi kartı bilgilerimi verirsem, Fletch, bize uçak bileti ayarlayabilir misin? Sorduğum için üzgünüm ama buralarda bir internet kafe

bulabileceğimizden şüpheliyim. "Sen bulamazsın ama ben bulurum tabii, sorun olmaz, değil mi?

"Oh, ve son bir şey daha: gece kalabileceğimiz bir yer önerebilir misiniz? Chrissie her zamanki gibi pratik biri olduğunu söyledi.

"Elbette, tam burada, ek binada," dedi Mary-Kate. 'İşçiler için yatakhaneleri kullanıyoruz ama şu anda bir odanın boş olduğuna eminim. Süslü falan değil - sadece ranzalar var - ama kafanızı dinleyebileceğiniz en yakın yer burası.

"Çok teşekkürler," dedi Chrissie. 'Şimdi başınızdan gidelim. Dışarıda biraz dolaşmak istiyorum. Buranın etrafındaki kırsal alan inanılmaz.'

"Tamam, size yatakhanelerinizi göstereyim ve ... Mary-Kate Fletch'e baktı ve şöyle dedi: "Annem dondurucuyu dolu bırakmış, bu akşam yemek için bir güveç tavuğu çözdürebilirim. Siz de katılmak ister misiniz? Aileniz hakkında daha fazla şey duymak ve ailenizle aranızdaki bağlantının ne olabileceğini öğrenmek isterim. beni.'

'Evet, kayıp kız kardeş olduğunuz ortaya çıkarsa harika olur. Bizi davet etmeniz de çok nazik bir davranış,' diye gülümsedi CeCe. "Bu kadar misafirperver olduğunuz için teşekkürler.

"Yeni Zelanda tarzı bu, değil mi?" diye omuz silkti Fletch. 'Paylaş ve aynı şekilde paylaş.

"Teşekkürler," dedi Chrissie. "Sonra görüşürüz çocuklar.

Dışarıda hava serin ve tazeydi, gökyüzü de masmavi bir renge bürünmüştü. 'Burası Avustralya'dan çok farklı - tüm bu dağlarla bana İsviçre'yi hatırlatıyor, ama daha vahşi ve daha Yabani,' diye yorumladı CeCe, yan yana yürüyüp dönümlerce uzanan sarmaşıkları geçerken. Dalgalı bir yamaca çıkan dar bir patika buldular ve onlar yürüdükçe bitki örtüsü

daha kaba ve daha az medeniydi. CeCe parmaklarını geçtikleri çalılıarın yaprakları üzerinde gezdirerek doğanın parlak yeşil kokularını saldı.

Ağaçlardan tanıdık olmayan kuş sesleri ve belli belirsiz bir su sesi duyabiliyordu, bu yüzden Chrissie'yi patikadan oraya doğru çekti. Daha önceki sağanak yağıştan dolayı hâlâ ıslak olan ve şimdi güneş ışığında parıldayan çalılıkların arasından geçerek yollarına devam ettiler.

hızla akan kristal berraklığındaki bir derenin yanında durmuş, pürüzsüz gri kayaların üzerinde sıçırıyordu. Yüzeyde süzülen yusufçukları izlerken CeCe dönüp Chrissie'ye gülümsedi.

'Keşke burada daha uzun süre kalabilseydik,' dedi. "Burası çok güzel ve çok huzurlu.

Chrissie, "Bir gün geri dönüp burayı iyice keşfetmeyi çok isterim," diye onayladı. 'Peki Mary-Kate'in öz ailesini öğrenmek istememesi hakkında ne düşünüyorsun? Demek istediğim, kendi öz aileni aramaya çıktığında senin de şüphelerin vardı.

"Bu farklıydı. CeCe yüzündeki bir böceği silkeledi, yokuş yukarı dereyi takip ederken nefes nefese kalmıştı. "Babam yeni ölmüştü, Star garip ve mesafeli davranmaya başlamıştı. Bir şeye ihtiyacım vardı - ya da kendime ait başka birine, anlıyor musun? Mary-Kate'in hala sevgi dolu bir annesi ve erkek kardeşi var, bu yüzden muhtemelen bir şeyleri sarsma dürtüsü hissetmemiştir.

Chrissie başını salladı, sonra CeCe'nin koluna uzanarak onu geri çekti. 'Bir saniye durabilir miyiz? Bacağım ağrıyor.'

Nefes almak için yosunlu çimlerin üzerine oturdular, ve Chrissie bacaklarını CeCe'nin kucağına salladı. Rahat bir sessizlik içinde vadiye, aşağıdaki çiftlik evine ve insan yerleşimine dair tek işaret olan asma teraslarının özenle sıralanmış çizgilerine baktılar.

"Peki, onu bulduk mu? CeCe sonunda sordu.

"Biliyor musun? Chrissie cevap verdi. "Sanırım başarmış olabiliriz.

O gece Mary-Kate ve Fletch'le akşam yemeği çok rahattı ve gece yarısını geçmişti ve iki şişe mükemmel ev yapımı pinot noir CeCe ve Chrissie vedalaşıp ek binaya doğru yola koyulduklarında. Mary-Kate'in de söylediği gibi, oda basitti ama duş ve kalın bir banyo da dahil olmak üzere ihtiyaçları olan her şey vardı. Yün battaniyeler gecenin soğuğundan korunmak için.

"Vay canına, Alice'te normalde terden sıırılsıklam olduğum için çarşafı üstümden atardım ama burada yorganın altında büzüşmüş durumdayım," diye kıkırdadı CeCe. "Mary-Kate hakkında ne düşünüyorsun?"

"Bence harika biri," diye yorumladı Chrissie. "Ve eğer kayıp kız kardeşin olduğu ortaya çıkarsa, onu etrafta görmek eğlenceli olur.

"Yirmi iki yaşında olduğunu söyledi, bu da geri kalanımızla mükemmel bir uyum sağlar. En gencimiz Electra yirmi altı yaşında. Ya da belki de tamamen boşa kürek çekiyoruzdur," diye ekledi CeCe uykulu bir şekilde. "Kusura bakmayın, ama ben düşmek üzereyim..."

Chrissie karşı ranzadan onun eline uzandı. "Gece İyi geceler tatlım, iyi uykular. Yarın sabah erkenden bir telefon görüşmemiz var, orası kesin.

"Uyanma zamanı, Cee. İnmek üzereyiz ve emniyet kemerini bağlaman gerekiyor.

Chrissie'nin sesi CeCe'nin rüyalarına girdi ve gözlerini açtığında Chrissie'nin onu bağlamak için emniyet kemerine uzandığını gördü.

"Neredeyiz biz?"

Norfolk Adası'nın yaklaşık bin fit yukarısında. Vay canına! Çok küçük! Mesela Maldivler reklamlarında gördüğünüz o mercan adalarından biri. Aşağıya bakın; yemyeşil ve su inanılmaz bir turkuaz renginde. Merry ya da arkadaşı Bridget mesajlarımızı aldı mı acaba?

CeCe endişeyle penceresinden dışarı baktı. Sanırım indiğimizde öğreneceğiz. Mary-Kate ikisine de mesajımızın ayrıntılarını bıraktığını söyledi.

uçuş zamanı, yani asla bilemezsin, bizi karşılamak için orada bile olabilirler. Aman Tanrım, şunu gördün mü? Pist denize doğru gidiyor gibi görünüyor! Bakabileceğimi sanmıyorum.'

CeCe, uçağın motorları kükreyip inişe hazırlanırken başını başka yöne çevirdi.

"Vay canına! Pilot sert bir şekilde frene bastığında ve uçak kayarak durduğunda, "Bunun bittiğine sevindim," dedi.

İkisi sırt çantalarıyla birlikte küçük uçaktan indiler ve Norfolk Adası'nın havaalanı olan küçük binaya yöneldiler Terminal. Bir çitin arkasında yolcuları bekleyen küçük bir izleyici kalabalığının yanından geçtiler, ardından gümrük kontrolünden geçtiler. Tasmalı beagle yeni gelenlerin etrafını kokluyordu.

"Avustralya anakarasına varmak biraz farklı, değil mi? CeCe yorum yaptı. 'Sanırım Avustralyalı sınır polisleri geçmenize izin vermeden önce sizi çıırılçiplak soymayı tercih ederler,' dedi.

Aynı bir avuç izleyicinin ziyaretçilerini karşılamak için içeri girdiği küçük bir gelen yolcu alanına çıktıklarında kıkırdadı.

"Daha önce Oz'a hiç uçmadığımı unutma, çünkü bu ülkeden ilk ayrılışım. Chrissie onu dürttü. "Şimdi, Merry'nin dün gördüğümüz fotoğrafına benzeyen bir kadın görebiliyor musunuz?"

İkisi de grubu taradı, çoğu çoktan ziyaretçilerini toplamış ve uzaklaşıyordu.

"Görünüşe göre mesajlarımızı almamışlar," diye omuz silkti Chrissie. 'Her neyse, Mary-Kate buradan Bridget'in evine sadece yirmi dakikalık bir yürüyüş mesafesinde olduğunu söyledi. Ama hangi yoldan?"

"Eğer şüphemiz varsa, hemen şuradaki turist danışma masasına gidin. CeCe, broşürlerle dolu bir masanın arkasında oturan genç bir adama başıyla işaret etti. İkisi birlikte masaya doğru yürüdüler.

"Merhaba, size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Evet, ..." - Chrissie kot pantolonunun cebinden bir kâğıt parçası çıkardı - "Headstone.

"Bu yeterince kolay; şuradaki pistin sonunda. Adam uzakları işaret etti. "Havaalanının çevresinden dolaşın ve sola dönün. Bu sizi Headstone Yolu'na çıkaracak.

"Teşekkürler," dedi CeCe.

"Kalacak bir yer arıyor musunuz? Size birkaç fikir önerebilirim, ha?" Adam onları cesaretlendirdi.

"Hayır, bu akşam Sydney'e dönüyoruz.

"Uçan bir ziyaret tabii ki dostum," diye şaka yaptı adam. 'Peki, neden şimdi sırt çantalarınızı kontrol etmiyorsunuz, böylece onları yanınızda taşımak zorunda kalmazsınız? Yine de gitmeden önce denize girme ihtimalinize karşı kıyafetlerinizi yanınıza alın. Etrafta birkaç güzel plaj var.

"Teşekkürler, yapacağız.

Adam onları havayolu şirketinin masasına yönlendirdi ve sürpriz bir şekilde Sydney'e giden uçağa check-in yapabildiler hemen.

"Vay canına, buraya bayıldım," dedi CeCe sırt çantasından yüzme kıyafetlerini ve havlularını çıkarırken. "Her şey çok rahat.

Yola çıktıklarında Chrissie, "Küçük ada yaşamının güzelliği," dedi. "Ve çok yeşil - şu ağaçlara bayılıyorum," diyerek uzun köknarları işaret etti

Önlerinde sıra sıra nöbet tutuyorlardı.

"Bunlara Norfolk çamı deniyor," dedi CeCe. "Ben küçükken babam Atlantis'teki bahçemizin kenarına birkaç tane dikmişti.

"Etkilendim, Cee, seni bir botanikçi olarak düşünmemiştim.

"Öyle olmadığımı biliyorsun, ama Norfolk çamı gençken çizdiğim ilk şeylerden biriydi. Berbattı elbette ama Annem çerçeveletti ve Noel'de babama verdim. Sanırım bugün hâlâ çalışma odasının duvarında asılı duruyor.

"Bu harika. Peki bu adamların kapısına gittiğimizde ne diyeceğiz? Chrissie sordu.

'Mary-Kate'e yaptığımız gibi sanırım. Tüm bunlardan sonra, umarım kabul ederler. Erken uyandığım, iki uçuş yaptığım ve şimdi de iki uçuş daha yapacağım için kendimi berbat hissediyorum!

'Biliyorum, ama Merry ile tanışırsak ve onu görürsek buna değecek. Yüzük. Her ne olursa olsun, havaalanına gitmeden önce mutlaka o muhteşem denize girmeliyiz. Bu bizi uyandırır.'

Birkaç dakika sonra *Mezar Taşı Yolu* yazan bir tabela gördüler.

"Evin numarası ne?

Hepsi de tertemiz bahçeler içinde yer alan ve parlak çiçeklerle süslü bakımlı ebegümeci çitleriyle çevrili ahşap bungalovların önünden geçerlerken CeCe, "Ben hiç numara göremiyorum," dedi.

"Evin adı ... Chrissie, Mary-Kate'in yazdığı nottaki kelimeyi inceledi. "Bunu nasıl telaffuz edeceğimi bilmiyorum.

"Benden denememi isteme," diye kıkırdadı CeCe. 'Buralarda herkes eviyle gurur duyuyor, değil mi? Bana biraz İngiliz evini hatırlatıyor. Köy, mükemmel kesilmiş çimlerle dolu.'

"Bakın! İşte orada. Chrissie onu dürttü ve üzerinde *Síocháin* yazan, özenle boyanmış bir tabelayı işaret etti.

Mülkün girişini belirleyen sığır ağılının önünde durdular. Bungalov da diğerleri gibi tertemizdi ve ızgaranın iki yanında nöbet tutan birkaç büyük cüce vardı.

"Şu ikisi İrlanda bayrağının renklerini giymişler ve sanırım evin adı da Galce olabilir, bu yüzden ev sakinlerinin de öyle olduğunu tahmin ediyorum," dedi Chrissie sığır ağılını dikkatle geçerken.

"Pekâlâ" - kapıya doğru yürürlerken CeCe sesini alçalttı - "konuşmayı kim yapacak?

"Sen başla, zorlanırsan ben sana yardım ederim," diye önerdi Chrissie.

"İşte başlıyoruz," dedi CeCe, İrlanda jigine benzeyen küçük bir melodi çalan kapı zilini çalmadan önce. Cevap gelmedi. Zile dördüncü kez bastığında Chrissie ona döndü.

"Arka tarafa bir göz atmaya ne dersin? Bahçede olabilirler - güzel bir gün.

"Denemeye değer," diye omuz silkti CeCe ve bungalovun yanından geçerek muz palmyeleriyle çevrili evin arka tarafına doğru yürüdüler. Hepsi güneş tentesiyle korunan teras, masa ve sandalyeler terk edilmiş.

"Kahretsin! dedi CeCe, kalbinin sıkıştığını hissederek. "İçeride kimse yok. "Bakın! Chrissie uzun bahçenin dibini işaret etti, orada bir Elinde kürek olan bir adam toprağı kazıyordu. "Gidip ona soralım, olur mu?

"Hellooo! Chrissie yaklaştıkça seslendi ve sonunda geniş omuzlu ve muhtemelen altmışlı yaşlarının ortalarında olan bir adam başını kaldırdı ve sebze tarlası olduğu belli olan bir yerden onlara el salladı. "Belki de bizi bekliyordur.

"Ya da belki sadece arkadaş canlısıdır. Yoldan geçen arabalardaki herkesin de bize el salladığını fark etmedin mi?" dedi CeCe.

"Merhaba kızlar," dedi adam, elindeki küreğe yaslanarak. ona yaklaştı. "Siz ikiniz için ne yapabilirim?" diye sordu belirgin bir Avustralya aksanıyla.

"Evet, merhaba. Burada mı yaşıyorsunuz? Yani, burası sizin eviniz mi? CeCe sordu.

"Evet, öyle. Ya sen?"

Ben CeCe ve bu da arkadaşım Chrissie. Bir ev arıyoruz. kadın - aslında iki kadın: birinin adı Bridget Dempsey ve diğerinin adı Mary - ya da Merry - McDougal. İkisini de tanıyor musunuz?

"Kesinlikle tanıyorum," diye başını salladı adam. "Özellikle de Bridge'i. O benim karım.

'Harika! Bu harika. İçerideler mi?'

'Korkarım hayır, kızlar. İkisi de Sydney'e gitti ve beni yalnız bıraktılar.'

"Şaka yapıyorsun! CeCe, Chrissie'ye mırıldandı. 'Doğruca oraya uçabilirdik. Merry'nin kızı Mary-Kate yarına kadar uçmayacağını söyledi.

"O haklı," dedi adam. "Merry burada kalıyordu ama Birden fikrini değiştirdi ve Bridge'le birlikte öğleden sonra Sydney'e uçmayı önerdi, böylece büyük şehirde "kızlar gecesi" dedikleri bir gece geçirip alışveriş yapabileceklerdi.

'Kahretsin,' dedi CeCe. 'Çok yazık, çünkü onu görmek için uzun bir yoldan geldik ve bu gece biz de Sydney'e gidiyoruz. Merry'nin Sydney'de ne kadar kalacağını biliyor musun?

"Sanırım bu gece Oz'dan uçacağını söylemişti. Bu öğleden sonra gelen uçakla Bridge'i alacağım.

Chrissie gözlerini umutsuzca CeCe'ye çevirerek, "Bu bizim *uçacağımız* uçak olmalı," dedi.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?" dedi adam, Akubra şapkasını çıkarıp terleyen alnını bir mendille silerken.

"Teşekkürler, ama konuşmaya geldiğimiz kişi Merry," dedi CeCe.

'Peki, neden bu yakıcı güneşin altından çıkıp terasta oturmuyoruz? Birkaç teneke kutu açabiliriz ve sen de Merry'yi neden görmek istediğini açıklayabilirsin. Bu arada ben Tony,' dedi.

Onu bahçeye kadar takip etti ve tentenin serin gölgesinin altına girdi.

"Gidip şu biraları alayım, sonra da sohbet ederiz.

Oturduklarında Chrissie, "İyi birine benziyor," diye yorum yaptı. "Evet ama konuşmak istediğimiz kişi o değil," diye iç geçirdi CeCe. "Buyurun.

Tony geri döndü ve buz gibi biraları

önlerinde. Her biri minnettar bir yudum aldı. "Peki, hikâye nedir?

CeCe açıklamak için elinden geleni yaptı, Chrissie de gerektiğinde ayrıntıları doldurdu.

"İşte bu uzun bir hikaye," diye kıkırdadı, "yine de sizinkiler ve Merry arasındaki bağlantıyı tam olarak anlayamadım.

'Dürüst olmak gerekirse ben de anlamıyorum ve muhtemelen Yanlış ağaca havlıyorduk ama yine de deneyelim dedik," dedi CeCe, kendini sönük ve bitkin hissederek.

"Mary-Kate annesine mesaj bıraktı ve bizim Geliyor. Bir tane de Bridget için. Almadılar mı?' dedi Chrissie.

"Bilmiyorum, çünkü dün bütün gün dışarıdaydım ve bir arkadaşımın banyosunu tamir ediyordum. Dürüst olmak gerekirse, Merry hakkında pek bir şey bilmiyorum, tatlım. Bridge'le iki yıl önce, burayı onun için inşa etmemi istediğinde tanıştım. Bungalovu gösterdi. "Annemle babam beni Çocukken Brisbane'deydim ve mesleğim inşaatçılıktı. İlk eşim birkaç yıl önce öldü ve Bridge buraya taşındığında o da bekardı. Bu yaşta başka bir kadın bulacağımı hiç düşünmemiştim ama Başından beri çok iyi anlaşıyorduk. Altı ay önce evlendik," diye gülümsedi.

"Yani Merry'yi uzun zamandır tanımıyorsun?"

"Hayır, onunla ilk kez düğünümüzde tanıştım.

"Karıınız İrlandalı olabilir mi?" diye devam etti Chrissie inatla.

"Tahmin etmişsinizdir," diye başını salladı Tony. "Öyle ve mirasıyla da gurur duyuyor.

"Bize Merry'nin de aslen İrlandalı olduğu söylendi," dedi CeCe. 'Tek bildiğim Dublin'de önce okula sonra üniversiteye gittikleri. Birlikte. Uzun bir süre iletişimlerini kaybettiler - insanlar üniversiteden sonra uzaklaşınca böyle oluyor, değil mi? Ama şimdi yine çok samimiler. Size bir sarnie getireyim mi? Karnım gurulduyor tabii.

CeCe, "Eğer sorun olmayacaksa, bu harika olur," diye ekledi. Chrissie kibarca reddedebilirdi. Onun da karnı guruldamaya başlamıştı. "İçeri gelip sana yardım edebiliriz," diye ekledi.

Tony'yi, gururla kendi inşa ettiğini söylediği derli toplu mutfağa kadar takip ettiler.

Buzdolabından peynir ve jambon çıkarırken, "Bunun içinde yaşayacağımı hiç düşünmemiştim," dedi. 'Erzakımız biraz azaldı - her şeyin tekneyle ya da uçakla getirilmesi gerekiyor. Yeni bir teslimat yarına kadar yok.

"Burada yaşamak harika olmalı," dedi Chrissie ekmeği yağlarken.

"Büyük kısmı için, evet," diye onayladı Tony. 'Ama Robinson Crusoe gibi, ada yaşamının da dezavantajları var. Burada gençler için pek bir şey yok ve birçoğu üniversiteye gitmek ya da iş bulmak için adayı terk ediyor. İnternet berbat ve benim gibi kendi işinizi kurmadığınız sürece turizm tek ana sektör. Bir yaşlılar adası haline geliyor, yine de bazı şeyleri iyileştirmek için değişiklikler yapılıyor.

biraz yeni kan. Burası çocuk yetiştirmek için çok güzel bir yer. Burada herkes herkesi tanıyor ve gerçek bir topluluk duygusu var. Burası ölü Dost canlısı ve çok az suç var. Pekâlâ, yemeğimizi dışarıda yiyelim mi?

Kızlar Tony'nin peşinden terasa çıktılar ve sandviçlerine yumuldular.

"Tony?

"Evet, CeCe?

"Merak ettim de, o buradayken Merry'yi zümrüt bir yüzük takarken gördün mü?

Tony derin bir kahkaha attı.

"Böyle şeylere baktığımı söyleyemem. Bridge, Noel Baba kılığında gelse bile fark etmeyeceğimi söylüyor ve muhtemelen Doğru. Yine de ... bir dakika ...' Parmaklarını kısa sakalına götürdü ve okşadı. "Aklıma gelmişken, bir şey hatırlıyorum.

Birkaç gece önce, Bridge ve Merry yüzüklerini karşılaştırıyorlardı. Bridge'e nişan yüzüğü olarak aldığım yüzükte yeşil bir taş vardı. Tabii İrlandalı olması falan. "Ve ...?

CeCe öne doğru eğildi.

"Merry de zümrüt bir yüzük takıyordu - parmaklarını birleştirdiler ve kızların paylaştığı o bakışlardan birini paylaştılar, biliyor musun?

"Yani gerçekten de zümrüt bir yüzük mü takıyordu?

Evet, takıyordu. Gülüyorlardı, çünkü Bridge onun zümrütünün Merry'ninkinden daha büyük olduğunu söyledi.

"Doğru. CeCe ve Chrissie karşılıklı bakiştılar. "Bu Cesaret verici,' diye başını salladı CeCe. 'Belki de her şeye rağmen doğru yoldayızdır. Sydney'den sonra nereye gideceğini biliyor musun?

"Evet, Kanada'ya gidiyor - Toronto'ya, sanırım öyle dedi ama Bridge'e sorabilirim.

Chrissie saatine baktı. 'Yardımanın ve sarnie için teşekkürler Tony. Havaalanına gitmeden önce biraz yüzeceğiz.

'Peki, neden tabakları temizlemiyoruz - Bridge'in şikayet etmesi için etrafta dağınıklık bırakmak istemiyorum - sonra benim pikabıma atlarsınız ve adada hızlı bir tur atıp yüzerek bitiririz?

"Vay canına! Çok isteriz," diye gülümsedi CeCe.

Yirmi dakika içinde bir uçtan bir uca ulaşılacak adada bir tur attıktan sonra Tony onları dar bir yola soktu.

"Şunlara bakın. Tony tepelerinde yükselen bir dizi eski ağacı işaret etti.

"Tarih öncesine ait görünüyorlar. Bunlar ne?" diye sordu CeCe.

"Onlar Moreton Körfezi incir ağaçları; bazıları yüz yaştan üzerinde," dedi Tony, yol onları havaalanının yanından geçirirken.

Pist aşağıya doğru kıvrılıyor, küçük bir köprüye ve bir grup taş binaya açılıyordu. Neredeyse bir binanın önüne geldiler.

nazik dalgaların kıyıya vurduğu ıssız bir kumsal. İçinde

Uzakta köpüren beyaz dalgaların oluşturduğu bir çizgi bir resifi işaret ediyordu. Tony onları soyunma olanakları sağlayan kulübeye götürdü ve mayolarını giyip havlularını bellerine dolayarak dışarı çıktılar.

"Yarışalım!" diye seslendi Tony, sıcak kumların üzerinde dalgalara doğru koşmaya başladı. "Son gelen hanım evladıdır!" dedi beline kadar suya girdikten sonra. Suyun kenarından birkaç metre ötede CeCe, Chrissie'nin protez bacağını çıkarmasına yardım etti. Chrissie onu bir havluya sardı ve dalgalardan güvenli bir mesafeye yerleştirdi.

CeCe denize doğru ilerlemesine yardım ederken Chrissie, "Birinin gelip onu çalacağı düşüncesi beni hep korkutuyor," dedi.

"Ben bile birinin bunu yapacak kadar acımasız olabileceğini hayal edemiyorum," dedi CeCe. "Tamam, gidiyoruz. Beni geride bırakmamaya çalış," diye seslendi.

Chrissie hemen daldı. Eski bir şampiyon yüzücü olarak kendisini ileriye taşıyacak tek bir bacağı olmasına rağmen, birkaç kulaç içinde CeCe'yi hep yakalamaya çalışırdı.

"Harika değil mi? Tony birkaç metre ötede suya bastığı yerden bağırdı.

"Kesinlikle öyle," dedi Chrissie, sırtüstü yüzüyordu, yüzü güneşe dönüktü. "Vay canına, Alice'te yaşadığımıza göre denizi ne kadar özlediğimi fark etmemiştim," dedi Chrissie daha ileri gitmek için dönerken.

"Chrissie, lütfen çok uzağa gitme!" diye bağırdı. "Başının belaya girmesini istemiyorum, çünkü seni kurtaracak kadar güçlü değilim.

Her zamanki gibi Chrissie ona aldırış etmedi ve sonunda CeCe yüzerek kıyıya döndü ve kurulanmak için kuma uzandı.

"Arkadaşın iyi bir yüzücü, değil mi?" dedi Tony, o da sudan çıkıp yanına oturmuştu. "Bacağına ne oldu?"

CeCe ona Chrissie'nin on beş yaşındayken, septisemiye yol açan menenjit komplikasyonları nedeniyle bacağını nasıl kaybettiğini anlattı.

"Ondan önce," diye iç geçirdi CeCe, "tüm Batı Avustralya'nın en iyi yüzücüsüydü. Olimpiyat takımı için seçmelere katılmak üzereydi.

'Hayat bazen çok acımasız, değil mi? Yine de hala yüzdüğünü görmek güzel, değil mi?"

"Evet, ama o dalgaların altında kaybolup bir daha ortaya çıkmayacak diye çok korkuyorum.

"Bundan şüpheliyim, şunun gidişine baksana," diye gülümsedi Tony. "Uçağa yetişmen gerekiyorsa biz gidelim.

CeCe ayağa kalktı ve Chrissie'yi kıyıya geri çağırmak için kollarını başının üzerinde salladı. Giyindikten sonra Tony onları birkaç dakika içinde havaalanına götürdü.

Kamyonetini terminalin önüne park ederken, "Şanslıysak, siz uçağınıza çağrılmadan önce Bridge gelebilir," dedi. İniş için gelen bir uçağın gümbürtüsünü duydular.

"Avrupa'dan döndüğümüzde buraya bir yolculuk yapmaya ne dersin Chrissie?" dedi CeCe, Tony'yi terminal binasına kadar takip ederken. "Bu adayı seviyorum.

'Tamam, ama önce Avrupa'ya gidelim, olur mu Cee? Orayı görmek için ne kadar heyecanlandığımı anlatamam.

'Oh, burayla kıyaslandığında çok sıkıcı. İnsanlarla ve eski anıtlarla dolu.

"Hey, kendim göreceğim ve sonra ne düşündüğüme karar vereceğim," diye gülümsedi Chrissie. "Bak, uçak indi.

"Seyir alanındaki verandaya gidelim, olur mu?" dedi Tony. "En azından bir merhaba diyebilirsiniz.

"Tamam, harika," dedi CeCe. Küçük uçağın kapıları yeni açılmıştı ve ilk yolcular iniyordu.

'Bakın, işte orada! Bridge, ben buradayım!" diye bağırdı, elinde bir numara tutan, yüksek sesle giyinmiş, kızıl saçlı, dolgun bir kadına.

uçaktan inerken alışveriş poşetleriyle doluydu. Tony bir gülümseme ve el sallamayla karşılık verdi. "Hadi, gidip merhaba diyelim.

Kadın, henüz gümrükten geçmemiş yolcuları onları karşılamak için bekleyen insanlardan ayıran çitlere yaklaşırken CeCe'nin kalbi göğsünde güm güm atıyordu. Bridget önlerinde durdu ve kocaman güneş gözlüklerini başının üstüne yerleştirdi.

'Nasılsın, bebeğim? Seni özledim.' Onu çitin üzerinden öptü. 'Dinle, sen yokken iki genç bayan beni ziyaret etti. Geldiler çünkü Merry'nin hâlâ adada olduğunu sanıyorlardı. Bridge, bu CeCe ve Chrissie.'

Belki de sadece ben aşırı hassas davranıyorumdur, diye düşündü CeCe. Tony kim olduğumuzu söylediğinden beri tüm ifadesi değişti ve mutlu görünmüyordu.

Bridget gülümsemeye zorlayarak, "Merhaba," dedi.

'Merry'nin zümrüt bir elbise giyip giymediğini öğrenmek istediler. bizimle kalırken çaldı mı?' Tony devam etti. 'Öyle olduğunu söyledim. Bir değişiklik için haklı mıydım?

"Böyle ayrıntıları hatırlıyor olamam aşkım," dedi güneş gözlüklerini tekrar gözlerinin üzerine indirerek.

"İkinizin benzer yüzüklere sahip olduğunuz hakkında konuştuğunuzu duyduğumu sanıyordum?

"Sanırım o gece rüya görüyordun ya da kafayı bulmuştun Tony, çünkü yüzüklerden bahsettiğini hatırlamıyorum.

"Ama-

'Şimdi gümrükten geçsem iyi olacak. Onlar Sydney'de yaptığım onca alışveriş beni muhtemelen durdurur.

"İkinizle tanıştığıma memnun oldum," dedi Bridget. "Diğer tarafta görüşürüz," dedi Tony'ye işaret ederek.

O terminalin içinde kaybolurken, Tony kızlara döndü. 'Biz de içeri girsek iyi olur, çünkü onlar

"Her an uçağa binebilirsiniz.

Uçuş çağrısı çoktan ekrana asılmıştı ve Sydney yolcuları güvenlik için sıraya girmeye başlamıştı.

"Cep telefonu numaralarımızı değiştirebilir miyiz? CeCe telefonunu çıkarırken ona sordu. Güvenliğe yaklaştıklarında bunu yaptılar.

"Sizinle tanışmak ve Norfolk Adası'nın bir kısmını görmek gerçekten çok güzeldi," dedi CeCe. Misafirperverliğiniz için de çok teşekkür ederim.

"İkinizle tanışmak eğlenceliydi. Eğer tekrar gelmeye karar verirsiniz, ziyaret için bizim eve de uğrayın, olur mu?" dedi.

"Hoşça kal Tony ve tekrar teşekkürler!

"Oh! Ne kadar şirin değil mi?! Chrissie güvenliğe ulaştıklarında, üzerinde hala yolcuya kedi kumu için olduğunu söyleyen yapışkan bir etiket bulunan bir tepsi çıkardı.

"Evet," diye yorumladı CeCe, cep telefonlarının ve ıslak yüzme kıyafetlerinin tünelde kayboluşunu izlerken. "Bridget bizi gördüğüne pek sevinmedi, değil mi?

Tarayıcıdan geçip eşyalarını toplamaya başladıklarında Chrissie, "Hayır," dedi. "Kesinlikle değildi.

"Neden acaba?" diye düşündü CeCe. "Bizim bilmediğimiz ne biliyor?

"Şu anda," diye yanıtladı Chrissie uçağa binış kuyruğuna doğru yürürlerken, "her şeyi.

Claudia ahizeyi Maia'ya uzatırken, "Telefon sana," dedi. "Ben CeCe.

"Ally! Maia kız kardeşinin güneşin altında oturup öğle yemeğini bitirdiği terasa seslendi. "Selam, CeCe," dedi Ally yürürken.

İçeri girdiler ve dinlemek için kafalarını birleştirdiler. "Neredesiniz?"

"Sydney'deyiz. Londra'ya gitmek için check-in yapmak üzereydik ama

"Bizden önce arayıp seni bilgilendireyim dedim. "Onu buldunuz mu?

Mary-Kate McDougal ile tanıştık. Onun aradığımız kız olabileceğini düşünüyoruz. Kayıp kız kardeş, çünkü bize evlatlık olduğunu söyledi, bu da uygun olur çünkü hepimiz öyleyiz. Bu arada yirmi iki yaşında, yani bu da uyuyor.

"Harika!" dedi Ally.

"Peki ya zümrüt yüzük? Maia sordu. "Tanıdı mı?" "Tanıdığını sanıyor.

Eğer aynısıysa, o zaman ona verilmiş demektir. yirmi birinci yaş gününde annesi tarafından.

"Vay canına!" dedi Ally. 'Belki de onu bulmuşsundur! Yüzüğü gördün mü?'

"Hayır, yapmadık, çünkü adı Mary olan ama "Merry" lakabını kullanan annesi, Mary-Kate'e çıktığı dünya turunda onu da yanında götürüp götürmeyeceğini sordu. Görünüşe göre aslında onunmuş. Aslında onu iki kez kaçırmayı başardık - ilkinde sadece birkaç gün farkla. İkincisinde ise ... Chrissie ve ben bunu tartıştık ve Merry'nin Norfolk Adası'ndan bir gece erken ayrılmasının bizim geleceğimizi bildiği için olup olmadığını merak ettik.

'Norfolk Adası mı? Dünyanın neresinde orası?' Maia sordu.

'Güney Pasifik'te, Yeni Zelanda ile Avustralya arasında. Gerçekten çok güzel ama biraz geçmişte kalmış gibi - neredeyse hiç telefon çekmiyor," dedi CeCe. "Mary-Kate annesinin oraya gittiğini söyledi. en iyi arkadaşı Bridget'i görmek için adaya gitti. Biz de onu takip ettik ama o çoktan gitmişti.

"Kahretsin! Ally mırıldandı. "Yani şimdi Sydney'de mi?

'Hayır, buradaki kalkış tablosuna bakarak uçağının az önce kalktığını ve Kanada'da Toronto'ya gittiğini düşünüyoruz. Biz de Londra uçağımıza binip binemeyeceğimizi kontrol ediyorduk.

"Kafam tamamen karıştı," diye iç geçirdi Ally, "ama eğer uçağı kalktıysa, evet, tabii ki. Toronto'ya gittiğinden emin misiniz?

Evet. Az önce kızı Mary-Kate'i aradım ve programındaki bir sonraki yerin orası olduğunu teyit etti. Annesinin nerede kaldığını öğrenmeye çalışacağını söyledi. Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm, Ally. Elimizden geleni yaptık.'

"Saçmalama, CeCe. Sen ve Chrissie harika bir iş çıkardınız, bu yüzden teşekkür ederim.

"Sanırım doğru yoldayız ama yine de o yüzüğü görmemiz gerekiyor," dedi CeCe. "Dinle, şu anda kontrole gitmemiz gerekiyor ama sana söyleyecek daha çok şey var, mesela Merry görünüşe göre İrlandalı ve Mary-Kate'in bir erkek kardeşi var ve-

'Sen git,' dedi Ally, 'indiğinde bizi ara. Bütün bunları bizim için bulduğun için teşekkürler.

Ally ve Maia telefonu bırakıp birbirlerine baktılar ve terasa geri döndüler.

"Peki... tüm bunlardan bir anlam çıkarabilir misin?" dedi Maia.

"Bir defter ve kalem getireyim de söylediklerini yazalım.

Ally mutfığa geri döndü ve ihtiyacı olan şeylerle geri döndü. Yazmaya başladı.

'Bir numara: Mary-Kate adında genç bir kadın var.

McDougal, 22 yaşında. İkincisi: Zümrüt yüzüğün annesine ait olabileceğini tespit ettik. Yüzük ona yirmi birinci doğum gününde verilmiş.

"Üç numara ve muhtemelen en önemlisi: Mary Kate'in evlatlık olduğunu biliyoruz," diye araya girdi Maia.

"Dördüncüsü: Annesinin adı da Mary, yaygın olarak bilinen adıyla "Neşeli", dedi Ally. Beş numara: Merry şu anda zümrüt yüzüğe sahip ve Mary-Kate'in bizim kızımız olduğunu doğrulamak için bunu görmemiz gerekiyor.

kayıp kız kardeş.'

"Ve CeCe bir erkek kardeşi olduğunu söyledi, hatırladınız mı?

Ally bunu da yazdı, kalemını çığnedi ve sonra şöyle yazdı

Toronto'ya.

"Peki, nerede kaldığını öğrenirsek, Toronto'ya kimi göndermeliyiz?" diye sordu Ally.

"Sence peşine düşmeye değer

mi?" "Değil mi?

Maia'nın gözleri Salt Baba'nın bahçesine giden patikaya kaydı.

"Merope'nin adı arillary kürenin bir bandına kazınmıştı.

Bizimkiyle birlikte,' dedi Maia. 'O var olmasaydı babam onu da dahil etmezdi, değil mi?

"Tabii hüsnükuruntu değilse. Ama daha da önemlisi, Georg bunun o olduğuna gerçekten inanıyor. Bilginin sadece babamdan geldiğini söyledi. ölmeden önce. Kanıt, adının Yeni Zelanda'daki The Vinery'de yaşayan Mary McDougal olmasıydı ki artık bunun doğru olduğunu biliyoruz. Ve sıradışı bir zümrüt yüzüğü var. Mary-Kate'in resimden tanıdım, ama ...'

'Belki Georg daha fazla bilgiye sahiptir. Onu bir arayalım, olur mu? Maia önerdi.

Ally mutfığa gitti ve Georg'un telefon numarasını çevirdi. ofisi. Birkaç saniye sonra sekreterinin hafif sesiyle karşılaştı.

'Merhaba Giselle, ben Ally D'Aplièse. Georg içerde mi?'

"*Désolée*, Mademoiselle D'Aplièse, Mösyö Hoffman çağrıldı.

"Oh, anlıyorum. Ne zaman dönecek?'

"Korkarım bilmiyorum, ama benden sizi rahatlatmamı istedi. Ailesine bu ayın sonundaki tekne gezisi için zamanında döneceğini söyledi,' dedi Giselle.

"Ona bir mesaj iletebilir misiniz lütfen? Ally sordu. "Çok acil.

"Çok üzgünüm Matmazel D'Aplièse, ama bunu yapmam mümkün değil. dönene kadar onunla iletişime geç. Döndüğünde sizi aramasını sağlayacağım. *Au revoir.*"

Ally cevap veremedi. Giselle telefonu kapattı. Ally şaşkınlık içinde başını sallayarak terasa döndü.

"Maia, Georg gitti.

"Ne demek gitti?"

"Sekreteri uzak bir yere çağrıldığını ve kendisine ulaşamadığını söylüyor. Görünüşe göre tekne gezisine kadar dönmeyecek.

"Meşgul bir adam; tek müşterisi babam olamaz.

"Elbette, ama muhtemelen ihtiyacımız olan bilgiye sahiptir," dedi.

Ally, 've buraya son geldiğinde çok aceleyle gitti. Elimizde sadece bir isim ve bir yüzük resmi var. Şey, sanırım sadece onsuz devam edebiliriz.'

"Yani Mary-Kate'in Kanada'daki annesini bulmaya mı çalışmalıyız?"

"En azından denemeliyiz. Kaybedecek neyimiz var ki?"

Ally.

"Hiçbir şey, sanırım," diye kabul etti Maia. "Ama Toronto'ya kimi göndereceğiz?"

"En yakın kardeşimiz Electra, ama Toronto'nun New York'tan ne kadar uzakta olduğuna bakmam gerek," diye yanıtladı Ally.

"Uzak olduğunu sanmıyorum," dedi Maia. 'Electra'ya önümüzdeki birkaç gün içinde gelip gelemeyeceğini sorabiliriz ama geçen geceki Afrika Konseri'nden bu yana medyanın akınına uğradığını biliyorum. Belki de o kadar

zaman. Dün Cenevre'deyken yüzü tüm gazetelerdeydi.

"Dikkatleri nasıl üzerine çekeceğini çok iyi biliyor, değil mi?"

'Dürüst olmak gerekirse Ally, rehabilitasyondan çıktığından beri sesi çok daha iyi geliyor. Konserdeki konuşmasının dikkat çekmekle ilgili olduğunu sanmıyorum.

Dikkat. Bağımlılık sorunları olan başkalarına yardım etme konusunda ciddi ve şöhretini iyilik için kullanabilmesi harika, sizce de öyle değil mi? İlham verici bir rol model haline geldi.

"Evet, tabii ki öyle. Ally esnedi. "Bağışlayın beni; son birkaç haftada eski püskü bir çuvala dönüştüm.

"Bunun tek nedeni sürekli yorgun olman," diye onu rahatlattı Maia.

"Evet, öyle. Denizcilik kariyerimde yaşadığım onca şeyden sonra tek başıma bebek sahibi olmanın kolay olacağını düşünmüştüm ama ne var biliyor musunuz? Bu şimdiye kadar yaptığım en zor şeydi, özellikle de "yalnız" kısmı.

"Herkes ilk aylardan sonra daha kolay olduğunu söylüyor ve en azından önümüzdeki birkaç hafta boyunca Bear'ın etrafında ona bakacak bir sürü teyzesi olacak.

"Biliyorum, annem de harikaydı. Sadece bazen, şey ...'

"Ne oluyor?

"Geleceğe bakıyorum ve kendimi yalnız görüyorum," diye itiraf etti Ally. "Theo'yu sevdiğim kadar sevebileceğim biriyle karşılaşacağımı hayal bile edemiyorum. Sadece kısa bir süre birlikte olduğumuzu biliyorum - ki herkes beni teselli etmeye çalışırken bunu söylüyor - ama bana sonsuza dek sürecekmış gibi geldi. Ve ...' Gözyaşları solgun yanaklarından aşağı süzülürken Ally başını salladı.

"Çok ama çok üzgünüm, hayatım. Maia kollarını küçük kız kardeşine doladı. 'Sana zamanın iyileştirdiğini, hala genç olduğunu ve elbette önünde bir gelecek olduğunu söylemeye çalışmanın bir anlamı yok, çünkü şimdilik bunu göremiyorsun. Ama orada, söz veriyorum.

'Belki, ama sonra kendimi çok suçlu hissediyorum. Sadece mutlu olmalıyım çünkü

Bear'ım var. Elbette onu ruhumun derinliklerine kadar seviyorum ve evet, o başıma gelen en iyi şey ama Theo'yu çok ama çok özlüyorum. Üzgünüm, üzgünüm. . . Normalde hiç ağlamam.

"Ağlamadığını biliyorum ama içini dökmek iyidir, Ally. Sen çok güçlüsün ya da en azından gururun zayıf olmana izin vermiyor ama herkesin bir kırılma noktası vardır.

'Sanırım biraz uykuya ihtiyacım var - doğru dürüst bir uykuya. Annem gece vardiyasında olsa bile, Ayı'nın ağladığını duyduğumda uyanıyorum.

"Belki senin için kısa bir tatil ayarlayabiliriz - eminim annem ve ben burada Ayı ile başa çıkabiliriz.

Ally dehşet içinde ona baktı. "Ne tür bir anne bebeğinden ayrı "tatil" yapar?

Maia pragmatik bir şekilde, 'Yapabilenler, sanırım,' diye cevap verdi. 'Eski günlere bakarsanız, yeni anneler kocalarına güvenmezlerdi; onlara destek olacak pek çok kadın akrabaları vardı. Norveç'e taşındığınızdan beri bu desteğin hiçbirini görmediniz. Lütfen yapmayın

Kendini hırpala Ally, yeni bir ülkeye yerleşmenin ne kadar zor olduğunu biliyorum ve en azından Brezilya'daki dili konuşabiliyorum.

'öğrenmek için elimden geleni yaptım ama Norveççe çok zor. Doğum  ncesi sınıflarımda biraz Norveççe konuşan birkaç iyi anne vardı. İngilizce, ama hepimiz bebeklerimizi doğurduktan sonra yollarımızı ayırdık. Etraflarında kendi aileleri var, anlıyor musun? Ben Oraya taşınmanın en başta bir hata olup olmadığını düşünmeye başladım. Orkestrada  alıyorsa da iyi olurdu. meşgulüm ama şimdilik Bear'la birlikte ıssız bir yerde, evde tıklılıp kaldım. Ally elleriyle sertçe gözlerini sildi. "Tanrım, çok bencilce konuşuyorum.

'Hiç de değilsin ve kararlar her zaman tersine çevrilebilir, biliyorsun. Belki Atlantis'te ge ireceğin bu birkaç hafta ve ardından sevgili okyanusuna geri dönmek sana düşünmek için biraz zaman verir.

'Evet, ama nereye gideceğim ki? Yani, annemi ve Claudia'yı çok seviyorum ama Atlantis'e kalıcı olarak geri d nebileceğimi hiç sanmıyorum.

'Ben de yapamazdım ama dünyada başka yerler de var, Ally. Dünya senin istiridyendir diyebiliriz.

'Yani haritaya bir iğne batırıp gösterdiği yere gitmem gerektiğini düşünüyorsun, öyle mi? İşler  yle yürümüyor. Mendilin var mı?'

"İşte," dedi Maia, kot pantolonunun cebini karıştırap bir mendil çıkardı. Doku. "Maia Teyze şimdi biraz kestirmeni, sonra da bu gece annemle Bear'ı halletmemizi  oneriyor. Zaten jet-lag oldum, bu yüzden saatlerce ayakta olacağım. Gerçekten, Ally, sanırım beynin az önce yorgunluktan darmadağın olmuş. Kız kardeşlerimiz gelmeye başlamadan önce biraz dinlenmen çok önemli.

"Haklısın," diye iç geçirdi Ally, bileğinden bir sa  bandı çıkarıp buklelerini başının üstünde d ğ mlerken. 'Tamam, madem teklif ediyorsun, kabul ediyorum. Bu gece kulak tıpacı takacağım ve ciyaklamaları duymazdan gelmeye çalışacağım.

'Neden babamın katında, altımızdaki boş yatak odalarından birinde uyumuyorsun? Böylece Ayı ağlamaya başlarsa uyanmazsın. Şimdilik New York'tan Toronto'ya uçuşları kontrol edeceğim ve Electra'yı arayıp gelmesinin bir sakıncası olup olmadığını soracağım.

Tamam. Tamam, ben biraz kestireceğim. İhtiyacınız olursa Bear'ın biberonları buzdolabında - bezleri alt değiştirme ünitesinde ve-

"Ne yapacağımı biliyorum Ally," dedi Maia nazikçe. "Şimdi yukarı çık ve biraz uyu.

İnternet ona Toronto'nun Manhattan'dan iki saatlik uçuş mesafesinde olduğunu bildirdiğinde, Maia cep telefonunu eline aldı ve Electra'nın numarasını çevirdi. New York'ta saat çok erken olduğu için cevap vermesini beklemiyordu ama hattın diğer ucunda kız kardeşinin sesini duyunca şaşırdı.

"Maia! Nasılsın?"

Artık telefona verdiği yanıt bile farklıydı. Maia düşündü.

Önceden Electra *ona* asla nasıl olduğunu sormazdı.

"Buraya uçtuğum için jet-lag oldum ama Atlantis'te olmak ve annemi, Claudia'yı ve Ally'yi görmek harika. Sen nasılsın, Bayan Küresel Süperstar?"

"Aman Tanrım, Maia! Konuşmamdan böyle bir geri dönüş almayı hiç ama hiç beklemiyordum. Sanki dünyadaki her gazete ve TV kanalı Dünya benimle konuşmak istiyor. Mariam - asistanımı hatırlıyor musun? - ona yardım etmesi için geçici birini tutmak zorunda kaldı. Bunalmış durumdayım.

"Eminim öylesindir, ama en azından doğru sebeplerden dolayı, değil mi?"

"Evet, öyle ve Stella -büyükannem- harika biri. Bir sürü hayır işiyle uğraşıyor. Söylediğine göre, Şimdiden *beş* yardım merkezi açmaya yetecek kadar bağış aldık ve ayrıca bir sürü hayır kurumu bana yer teklif etti. sözcüsü olarak hareket etmek için kurullar falan. Hepsinden iyisi, UNICEF benimle temasa geçerek kendileri için küresel bir elçi olmayı düşünüp düşünmediğimi sordu. Bu Stella'yı gerçekten gururlandırdı, ki bu çok hoştu.

"Bunların hepsi kulağa harika geliyor, Electra! Hak ettiğinden fazlası değil. Senin gibi mücadele edenler için gerçek bir ilham kaynağısın. Sadece bu baskı altında tekrar nüksetmediğinden emin ol.

'Merak etme, tekrarlamayacağım. Bu mutlu bir baskı, üzücü değil, ne demek istediğimi anlıyorsanız. Neşeli hissediyorum. Miles da harikaydı.

"Miles. Rehabilitasyonda birlikte olduğun adam değil mi o?

Evet ve son birkaç haftadır çok yakınlaştık. Aslında, eğer zaman ayırabilirse, onu Atlantis'e yanımda götürebilirim diye düşünüyordum. O çok seksi bir avukat.

"Siz kız kardeşlerime karşı kendi köşemde savaştığım gerektiğinde onu savaşa gönderebilirim.

Electra kıkırdadı ve bu Maia'nın yıllardır ondan duymadığı mutluluk verici, doğal bir sestir.

'Bu çılgın ailede kendi köşesinde savaşabilecek biri varsa o da sensin Electra, ama tabii ki başımızın üstünde yeri var. Bence herkes Yanlarında birini getiriyorlar, Ally hariç. Kardeşi Thom Bergen Filarmoni ile turnede olduğu için gelemiyor.

"En azından Bear var.

"Evet, var ama şu sıralar kendini çok kötü hissediyor.

'Evet, geçenlerde yaptığımız telefon görüşmesinden bunu anladım. Boş ver, hepimiz onu neşelendirmek ve bebek bakıcılığı yapmak için yanında olacağız. Peki, bu sadece nasıl olduğumu görmek için bir arama mı, yoksa bunun bir nedeni var mıydı?

Aslında ikisi de. Ally'nin sana, Tiggy'ye ve Star'a gönderdiği e-postayı okudun mu?

"Ben yapmadım. Dediğim gibi, çok yoğunum. Mariam bile henüz güncel bilgilere ulaşamadı. Ne hakkındaydı?

Maia, Georg'un Afrika için Konser gecesi kendilerine yaptığı sürpriz ziyaretten bu yana yaşananları olabildiğince kısa ve öz bir şekilde anlattı.

'... Mary-Kate'in daha çok Merry olarak bilinen annesinin Toronto'ya uçtuğunu artık biliyoruz. Mary-Kate'in

Georg'un söylediğine göre kayıp kız kardeşin kimliğini tespit etmek için ihtiyacımız olan kanıt zümrüt yüzükmüş. Hâlâ Merry'nin adresini bulup bulamayacağımızı öğrenmek için bekliyoruz ama bulabilirsek - ve bunu sorduğum için üzgünüm

Bu kadar meşgulken bir gününü ayırıp onunla buluşmaya gelebilir misin? New York'tan Toronto'ya sadece bir saat kırk dakika var, yani ...'

"Eminim yapabilirim, Maia. Aslında, şu anda şehir dışına çıkma şansına minnettarım. Mariam'ı da yanımda getireceğim; o harika biri.

İnsanlardan bilgi alma konusunda.'

'Tamam, bu harika Electra! Umarım nerede kaldığını öğreniriz ve ben de sizinle temasa geçerim.

"Sence bu bizi gerçekten kayıp kız kardeşe götürebilir mi?

"Bilmiyorum ama Georg bu bilgi konusunda emin görünüyordu.

'Vay canına, bizimle çelenk koymaya gelmesini sağlayabilseydik inanılmaz olmaz mıydı? Bu babamı çok mutlu ederdi.

'Evet, olurdu ve senin yardımınla bunu başarabiliriz. Şimdi, eminim önünüzde yoğun bir gün vardır, o yüzden sizi yalnız bırakayım. Tekrar tebrikler, küçük kardeşim. Yaptığın - ve yapmak istediğin - şey inanılmaz.

'Vay be, teşekkürler abla. Adresi alırsan bana haber ver ve yakında görüşürüz!

Görüşmeyi sonlandırdıktan sonra Maia evden çıktı ve Pavyon'a girmek üzere yürüyerek kapıyı arkasından kapattı. Ana evdeki çocukluk odasında uyumayı seçmiş olmasına rağmen Ally'ye daha yakın olan, bir yetişkin olarak uzun süre yalnız yaşadığı buradaki eski evi Claudia tarafından temiz tutulmuş ve havalandırılmıştı. Ve o, Floriano ve Valentina'nın, Ally'yi ziyarete geldiklerinde kalacakları yer burasıydı.

geldi. Yatak odasına gitti ve iç çamaşırı çekmecesini açtı. Çekmecenin dibini yoklayarak aradığı şeyi çıkardı ve sonra ona baktı.

Evet, hâlâ oradaydı. Onu çekmeceye geri koyan Maia yatağa doğru yürüdü ve oturdu. Ally'nin söylediklerini düşündü daha önce; düşük olduğu bir zamanda kendini nasıl suçlu hissettiğiyle ilgili mutlu olması gerekirken. Bu durum şu anda onun için de kısmen geçerliydi, çünkü uzun zamandır istediği bir şey sonunda gerçekleşmişti. oldu. Ama aynı zamanda, bir metamorfoz yaratmıştı.

Beyninin içinde, geçmişindeki acı verici olayları canlandırmaya kararlı görünüyordu.

Kendini ayağa kalkmaya zorlarken, Floriano'yla konuşmadan önce duygu ve düşüncelerini gözden geçirmek için biraz zaman bulduğuna sevindiğine karar verdi.

"Aceleye gerek yok," diye fısıldadı etrafına, uzun zamandır yaşadığı odalara bakarken. Buraya geri dönmek, kendini dünyadan sakladığını kabul ettiği yere dönmek yaralı hayvan, gözlerini yaşarttı. Atlantis öyle bir yerdi ki

günlük sorunların az olduğu güvenli, emniyetli bir evren. Ve
Şu anda tek dileği o duyguyu yeniden yakalayabilmek ve babasının hâlâ
yanında olmasını dilemekti, çünkü korkuyordu ...

*Mary-Kate
The Gibbston Valley*

Yağmur camları döverken ve rüzgâr vadide uğuldarken, yeni öğrendiğim bir şarkının sözlerinden nihayet vazgeçmiştim klavyede beste yapmaya çalışıyordum. Dün, Fletch ve ben dışarıda fırtına şiddetlenirken oturma odasında birlikte çalışmıştık.

Fletch, "Bir ateş yaksak iyi olur, dostum," demişti. "Kış geldi.

Sertçe yutkundum, çünkü annemin yılın ilk ateşini yakması sadece onun yaptığı bir şeydi, ama o burada değildi, babam ya da Jack de...

Sonra kendime yirmi iki yaşında ve bir yetişkin olduğumu hatırlattım. Fletch'e fotoğraf çektirmek - babam her zaman Diğer ailelerin doğum günlerinde ya da Noel'de yaptığı gibi ben de ateşi yakarak bu yıllık olayı kutladım.

Fletch öğleden sonra Dunedin'e dönmek üzere yola çıktıktan sonra (Sissy'nin hızlı bir kalkışa ihtiyacı vardı), üzerinde çalıştığım şarkı sözlerini geliştirmeye karar vermiştim. Fletch harika bir melodi üzerinde çalışmıştı ama sözlerimin 'iç karartıcı' olduğunu söyledi. O haklıydı. Şu anda kendimi çok yalnız hissettiğimden mi, yoksa genel olarak CeCe ve Chrissie'nin Norfolk Adası'nda annelerini bulmak için yola çıkmalarından sonra yaşanan kafa karışıklığı.

"O kızlar hakkında ne düşünüyorsun, ha? Fletch bir şişe şarap içerken sormuştu. 'Uzun zamandır kayıp olan ailenle bir bağlantıları olabilir,

ve oldukça havalı görünüyorlar - Akdeniz'de bu tekneye sahip olduklarına göre zengin olduklarından bahsetmiyorum bile.

"Bundan ne anlam çıkaracağımı bilmiyorum. Onlara öz ailemi bulmayı hiç düşünmediğimi söylediğimde yalan söylemiyordum. Ben bir McDougal'ım,' diye eklemiştim kararlılıkla.

Ama şimdi, düşüncelerimle baş başayken ve babamın anılarıyla dolu bir evde dolaşırken, öz ailemle ilgili soru beni rahat bırakmıyordu.

Hayal kırıklığı içinde uyumsuz bir akor çaldım ve başımı kaldırıp Saat. Şu anda gece yarısıydı, bu da Toronto'da sabah olduğu anlamına geliyordu.

Onunla konuşmalısın...

Sinirlerimi bastırarak annemin cep numarasını çevirmek için ev telefonuna uzandım. *Muhtemelen cevap vermeyecektir.* kendimi rahatlattım.

"Merhaba tatlım, sen misin?" Birkaç kez çaldıktan sonra annemin sesi geldi. Sesinin ne kadar yorgun olduğunu duyabiliyordum.

'Evet, merhaba anne. Neredesin?'

"Az önce Toronto'daki Radisson'a giriş yaptım. Her şey yolunda mı?

"Evet, iyi," dedim. 'Um, geçen günkü mesajımı aldın mı?

Seninle tanışmak isteyen şu iki kız, CeCe ve Chrissie hakkında?" "Evet, aldım. Hatta bir duraklama oldu. Sonunda şöyle dedi, 'Ne yazık ki onlar adaya vardıklarında ben Bridget ile Sydney'e gitmek üzere yola çıkmıştım. Nasıl insanlardı?'

"Dürüst olmak gerekirse anne, gerçekten çok tatlıydılar. Fletch buradaydı ve akşam yemeğine kalmalarını sağladık. Bunu gerçekten bulmak istiyorlar.

"kayıp kız kardeş", onu aramaya devam ettikleri gibi.

Mesajımda açıkladım-'

"Başkalarıyla çalışıp çalışmadıklarını söylediler mi? Annem araya girdi.

'Evet, eğer seni bulmaya yardım eden diğer kız kardeşleri kastediyorsan - CeCe beş tane olduğunu söyledi. Hepsi de benim gibi evlatlık. Umm, anne ...'

"Evet, tatlım?

Gözlerimi kapattım ve derin bir nefes aldım. "Anne, öz ailem hakkında hiçbir zaman bilgi sahibi olmam gerekmediğini biliyorum, ama onların soruları

"Onlar hakkında daha fazla şey bilmem *gerekip gerekmediğini* merak ediyorum.

'Elbette sevgilim, anlıyorum. Lütfen bunu söylemekten utanma.

'Seni, babamı ve Jack'i her şeyden çok seviyorum ve *siz* benim ailemsiniz,' dedim çabucak. 'Ama Fletch'le bu konu hakkında konuşuyordum ve sanırım bu diğer parçam hakkında biraz daha fazla şey bilmek iyi olabilir. Anne, seni üzmem istemiyorum. . .' Sesim kesildi ve tüm kalbimle yanımda olmasını, beni her zaman yaptığı gibi rahatlatıcı kollarına almasını diledim.

"Sorun değil Mary-Kate, gerçekten. Dinle, ben eve döndüğümde neden birlikte oturup bu konuyu konuşmuyoruz?

"Teşekkürler, evet, bu harika olur.

"O kızlar seninle tekrar iletişime geçmediler, değil mi?

"Şey... CeCe'yle telefonda kısaca konuştum ama açıkçası anne, tek istedikleri zümrüt yüzüğü görmek - yirmi birinci yaş günümde bana verdiğin yüzüğü. Elllerinde bir çizimi var.

"Mesajında öyle demiştin. Çizimi nereden aldıklarını söylediler mi?

Görünüşe göre avukatlarından. Anne, sen iyi misin? Sesin kendine benzemiyor.

"Kesinlikle iyiyim Mary-Kate, sadece senin için endişeleniyorum. Fletch hala orada mı?

"Hayır, bu akşam gitti.

"Tamam, ama Doug buralarda mı?

"Evet. Ve çekip çıkarma işini yapan adamlar da ek binada. Tamamen güvendedim.'

"Tamam, o zaman eve başka yabancıların girmesine izin verme, olur mu?

"Sen ve babam hep öyle yapardınız," diye karşı çıktım.

'Biliyorum ama orada yapayalnızsın tatlım. Bu farklı bir şey. Uçup Toronto'da bana katılmak istemediğine emin misin?

'Bütün bunlar nereden çıktı anne? Sen ve babam her zaman Vadi'nin dünyadaki en güvenli yer olduğunu söylediniz! Beni korkutuyorsun!'

"Özür dilerim, özür dilerim. Küçük kızımı tek başına düşünmek hoşuma gitmiyor. İrtibatta kalalım, olur mu?'

"Elbette. Ayrıca ...' - sertçe yutkundum çünkü gerçekten emin olmam gerekiyordu - 'gitmeden önce, evlat edinildiğimi kontrol edebilir miyim? yerel olarak?'

Evet, öyleydiniz. Christchurch'te bir acenteydi. Yeşil bir şey.'

"Tamam, teşekkürler anne. Ben yatmaya gidiyorum. Seni seviyorum.' "Ben de seni seviyorum hayatım, kendine iyi bak lütfen. Kendime iyi bakacağım. Güle güle.'

Telefonu tekrar şarja taktım ve ağır ağır koltuğa oturdum. Kanepe. Annemin sesi çok garip ve gergindi, hiç de kendisi gibi değildi. Muhtemel öz ailemle ilgili bir bağlantının ortaya çıkmasını önemsemediğini söylese bile, neredeyse kesinlikle önemsiyordu.

Eve döndüğünde konuşuruz, demişti.

"Ama bu ne zaman olacak? Boş odaya yüksek sesle söyledim. Ziyaret etmek istediği ülkeler düşünüldüğünde, gerçek bir konuşma yapmamız aylar sürebilirdi ve şimdi kıvılcım ateşlendiğine göre, cevaplar için yanıp tutuşuyordum. Ayrıca yarın CeCe'yi arayıp annemin Radisson'da olduğunu söyleyecektim - eğer o yüzük kimliğini tespit edebilirdi ve annemin istediği bu olmasa bile bunu bilmem gerekiyordu.

Bir karara vararak ayağa kalktım ve masanın üzerindeki eski bilgisayarını açtım. Yüklenirken ayağımı sabırsızlıkla yere vurarak web tarayıcısını açtım ve Google'a girdim.

Yeşil ve . . . evlat edinme ajansı Christchurch Yeni Zelanda, arama çubuğuna yazdım.

Sonra nefesimi tuttum ve *Enter tuşuna bastım.*

Atlantis

"Bunu söyleyeceğimi hiç düşünmezdim ama vay canına, uyumak harika bir şey," dedi Ally

Ertesi sabah geç bir kahvaltı için Maia'ya mutfakta katıldığında duyurdu. 'Yine çarşaf gibi bembeyaz olmuştun. Sanırım sen de pek bir şey almadın?

"Hayır, sadece jet lag'den kurtulamıyorum," diye omuz silkti Maia.

'Şimdiye kadar atlatmış olmalıydın; döneli dört gün oldu. İyi olduğuna emin misin? Karnın nasıl?

"Harika değil ama iyi olacağım.

"Belki de Cenevre'deki Dr. Krause'ye gidip kontrolden geçmelisin.

'Önümüzdeki birkaç gün içinde kendimi daha iyi hissetmezsem gideceğim. Her neyse, uyuduğuna sevindim Ally. Farklı bir insan gibi görünüyorsun.

Hissediyorum. Bu arada Majesteleri nerede?

Annem onu bahçede yürüyüşe çıkardı. Hepimizin dışarıda olması konusunda ne kadar takıntılı olduğunu hatırlıyor musun?

Hatırlıyorum. Electra'yı ya da Tiggy'yi uyutmaya çalışırken o koca Gümüş Haç bebek arabasını bahçede dolaştırmaktan ne kadar nefret ederdim!

"Tiggy'den bahsetmişken, kayıp kız kardeşle ilgili e-postayı gönderdiğinden beri ondan ya da Star'dan haber alamadım," dedi Maia. "Sen duydun mu?

'Hayır, gerçi CeCe Star'a bundan bahsedeceğini söyledi ama Tiggy'nin yaşadığı yerde iletişimin nasıl olduğunu bilirsin. E-postayı henüz almamış bile olabilir. İnsanların dünyanın geri kalanından nasıl bu kadar kopuk yaşayabildiğini anlamıyorum.

"Gerçi sen denizdeyken öyleydin, değil mi?"

"Sanırım öyleydi, ama herhangi bir iletişimden uzakta birkaç günden fazla geçirdiğim çok az zaman oldu. Normalde mesajlarıma ve e-postalarımı yetiştirebileceğim kullanışlı bir liman vardır.

"Sen gerçek bir insan insanısın, değil mi Ally?"

"Bunu hiç düşünmemiştim," diye geçirdi içinden, kahve fincanına otururken. "Sanırım öyleyim.

"Belki de bu yüzden Norveç'te yaşamayı bu kadar zor buluyorsun: orada çok fazla insan tanıımıyorsun ve tanısan bile onlarla iletişim kurun.'

Ally Maia'ya baktı, sonra başını salladı. "Biliyor musun? Haklı olabilirsin. Etrafımda bir sürü insanla yaşamaya alışkınım. Atlantis'teki tüm kız kardeşler, sonra küçük alanlarda mürettebatla uyumak. "Tek başıma" yapamam, değil mi?"

"Hayır. Oysa ben kendi alanımı seviyorum.

'Sen benimkinin tam tersi bir deneyim yaşadın,' diye belirtti Ally. 'Tek başıma olmaya alışmam gerekti, ama burada tek başıma geçirdiğim yıllardan sonra,

Florian ve Valentina sizinle birlikte yaşıyordu.

'Evet ve alışmak zor oldu, özellikle de bizim apartman dairesi çok küçük ve kalabalık bir şehrin ortasında. Bu yüzden bana miras kalan çiftlik olan *fazenda*'ya gitmekten hoşlanıyorum. Orada biraz kafa dinleyebiliyorum, biraz huzur buluyorum. O olmazsa çıldırabilirim. Nakit akışı elverdiğinde daha büyük bir daire almayı umuyoruz.

"Nakit akışından bahsetmişken," dedi Ally, "Georg döndüğünde onunla konuşmam gerekecek, çünkü neredeyse beş parasız kaldım. Hiç param yok.

aylardır çalışmıyordu, bu yüzden vakıftan elde ettiğim küçük gelire bel bağlamış durumdayım. Bergen'deki evi yenilemek için tüm birikimlerimi kullandım ve Theo'nun teknesini sattım, ancak nakit para gereken her şeyi karşılamadı.

Bu yüzden Georg'dan biraz daha fazla istemek zorunda kaldım.

Şimdi ondan daha fazlasını istemek konusunda kendimi tuhaf hissediyorum, bunun başlıca nedeni gururum - geçmişte hep kendime destek oldum.

"Biliyorum Ally," dedi Maia nazikçe.

"Theo'nun bana bıraktığı ve her zaman "Bir Yer" dediği Yunan adasındaki eski ahırını satmazsam başka seçeneğim yok. Ayrıca, hiç kimse

Yenileyene kadar satın almalıyım - ki bunu yapacak mali gücüm yok - ve onu Bear için tutmaya çalışmalıyım.

"Elbette almalısın.

'Babamın bize ne kadar para bıraktığından bile emin değilim. Ya sen? Ally ona sordu.

"Hayır. Geçen yıl babam öldükten sonraki birkaç gün gözümün önünden geçti ve Georg'un mali durumla ilgili ne söylediğini tam olarak hatırlayamıyorum," diye itiraf etti Maia. 'Bence Delos'a yapacağımız yolculuktan sonra hepimiz buraya döndüğümüzde, Georg'dan maliyenin nasıl işlediğini açıklamasını istemek iyi bir fikir olabilir.

Böylece ne kadar paramız olduğu ve bunu ne için kullanabileceğimiz konusunda net olabiliriz.

'Bu iyi olurdu, evet, ama yine de ilk etapta yardım istemek zorunda kaldığım için kendimi kötü hissediyorum. Babam bize kendi ayaklarımız üzerinde durmayı öğretti,' diye iç geçirdi Ally.

'Öte yandan, bir ebeveyn . . öldüğünde, çocuklara vasiyette para bırakılıyor ve onlar da istedikleri gibi harcamakta özgür oluyorlar,' dedi Maia. "Georg'un *bizim* için çalıştığını hatırlamakta güçlük çeksek de , artık yönetimin *bizde* olduğunu anlamamız gerekiyor. Bu bizim paramız ve bundan korkmamalıyız.

bunu istemek. Georg bizim ahlaki pusulamız değil; o babamdı, hatırladın mı? Ve o bize şanslı olduğumuzu kötüye kullanmamayı öğretti.

yeterli. Eşin öldüğü için yalnız bir anne olmak, maddi desteğe ihtiyaç duymak için en iyi nedenlerden biridir, Ally. Babam bugün hayatta olsaydı, eminim o da böyle düşünürdü.

"Haklısın. Teşekkür ederim Maia. Ally elini kız kardeşine uzattı. "Seni çok özledim, biliyorsun. Sen her zaman sakinleştirici sesi. Keşke bu kadar uzakta yaşamıyor olsaydın.

'Umarım sen ve Bear yakında Brezilya'yı ziyarete gelirsiniz. Orası muhteşem bir ülke ve ...'

Telefon çaldı ve Ally aramaya yetişmek için ayağa fırladı.

"Allô, Ally D'Aplièse konuşuyor. Kim arıyor? Merhaba Mary-Kate,' dedi Maia'yı dinlemesi için yanına çağırırken. 'Seninle konuşmak çok güzel. CeCe bana seninle Yeni Zelanda'da tanıştığımızı anlattı. En büyük kız kardeşimiz Maia da yanımda.

"Merhaba, Mary-Kate," dedi Maia.

"Merhaba Maia," dedi Mary-Kate'in nazik sesi, "seninle konuşmak da güzel. CeCe bana bu numarayı bıraktı ve ona ulaşamadığım için umarım seni aramamda bir sakınca yoktur.

"Tabii ki sorun olur. Ally tekrar sözü devraldı.

"CeCe ve arkadaşı Chrissie'nin annemin Toronto'da hangi otelde kaldığını öğrenmeye çalıştıklarını biliyorum. Dün gece annemle konuştum.

ve Radisson'da kalacağını söyledi. Tüm ayrıntılar bende var.

Hem Maia hem de Ally Mary-Kate'in sesindeki heyecanı duyabiliyordu.

"Size vereyim mi yoksa CeCe'ye ulaşana kadar bekleyeyim mi?

"Bize lütfen," dedi Ally, mutfak telefonunun yanında duran kalemi ve not defterini kaparak. "Ateşle. Ally adresi ve telefon numarasını karaladı. telefon numarasını yazdım. "Teşekkürler Mary-Kate, bu harika.

"Peki, ne yapacaksınız? Onu görmeye gidecek misiniz?

"Manhattan'da yaşayan bir kız kardeşimiz var. Sadece kısa bir uçak yolculuğu mesafesinde, o yüzden gelebileceğini söyledi.

'Vay canına, aileniz kulağa ilginç geliyor. Tuhaf ama ilginç,' diye kıkırdadı Mary Kate. 'Hay aksi! Kaba falan olmak istememiştim...'

'Merak etme, biz buna alıştık,' dedi Ally. 'Eminim CeCe Eğer annenin yanında getirdiği yüzüğün doğru yüzük olduğunu teyit edersek, bu ay içinde babamızın anma töreni için yapacağımız tekne gezisine bizimle birlikte gelmen harika olur.

"Çok naziksiniz ama bunu karşılayabileceğimi sanmıyorum.

Ally aceleyle, 'Uçuşların tüm masrafları aile vakfımız tarafından karşılanacaktır,' dedi.

'Tamam, teşekkürler, bunu düşüneceğim. Her neyse, bakalım kız kardeşin annemle bağlantı kurup ona yüzüğü sorabilecek mi? Sanırım annem CeCe konusunda biraz garip hissediyor.

Chrissie kapının eşiğinde beliriyor. Başka bir kız kardeşin onu Toronto'da görmeye gelebileceğini henüz söylemedim. Sanırım babamın ölümünden sonra kendini savunmasız hissediyor.

'Seni çok iyi anlıyorum Mary-Kate. İstersen her zaman bırakabiliriz,' diye diplomatik bir şekilde cevap verdi Maia.

'Onu üzme falan istemiyorum ama aslında kayıp kız kardeşinin ben olup olmadığımı gerçekten bilmek istiyorum. Bu kulağa kötü mü geliyor?

'Hayır, hiç de değil. Eminim evlat edinen anne için olası bir akraba grubunun ortaya çıkması çok zor bir şeydir, özellikle de birdenbire. Bu bizim hatamız, Mary-Kate. Sana yazmalıydık.

Ama hepimiz o kadar heyecanlıydık ki sizi bulabileceğimizi düşünemedik.

"CeCe ve Chrissie'nin gelmesine sevindim ama ..."

"Electra'ya dikkatli olmasını söyleyeceğime söz veriyorum. "Electra altıncı kardeş mi yani?"

"Öyle," diye onayladı Ally, sesinde şaşkınlık vardı. "Mitolojiyi biliyorsun.

"Oh, biliyorum. CeCe'ye annemin üniversitede klasik okuduğunu ve Yunan mitlerine biraz takıntılı olduğunu söylüyordum. Electra çok sıra dışı bir isim, değil mi? Bildiğim sadece bir Electra var.

Bu süper model. Birkaç gece önce televizyonda konuşmasını dinledim. Bu senin kız kardeşin değil, değil mi?"

"Aslında o.

"Kahretsin! Yani cidden mi? O her zaman benim idolüm olmuştur. O kadar güzel ve zarif ki, o konuşması beyni ve şefkati olduğunu gösterdi. Sanırım onunla tanışırsam oracıkta bayılabilirim!

"Merak etme, biz seni tutarız," dedi Ally, Maia ile bir gülümseme paylaşarak. "Tamam o zaman, yakında konuşuruz.

'Evet. Electra'yla konuşursan, ona benden onun harika olduğunu düşündüğümü söyle.

'Söyleyeceğim ve daha önce söylediğin şeye geri dönecek olursak, annene Electra'nın yarın geleceği konusunda biraz uyarıda bulunmamız gerektiğini düşünüyorum. İstersen daha sonra otelin resepsiyonuna kız kardeşimin ziyarete gelebileceğini belirten bir mesaj bırakabilirim.

'Tamam, evet, bu iyi olur. Teşekkürler, Maia. Hoşça kal.'

"Hoşça kal Mary-Kate ve aradığın için teşekkürler.

Maia telefonu kapattı ve birkaç saniye Ally'ye baktı. 'Kulağa çok tatlı geliyor. Ve çok genç,' dedi sonunda. masaya geri döndüler.

"Biliyor musunuz? Bence sesi normal geliyordu.

"Normal olmadığımızı mı söylüyorsun? Maia gülümsedi.

"Bence biz farklı kişilikleri olan bir grup kadınız. Tıpkı çoğu kız kardeş gibi. Hem "normal" nedir ki?

"Yine de annesi konusunda kendimi suçlu hissediyorum," diye iç geçirdi Maia. 'Olası bir doğum ailesi hakkında aniden iletişime geçildiğini duymak yıkıcı olmalı. Normal şartlarda, bu iletişim resmi kanallar.'

'Evet, haklısınız. Düşünmeliydik,' diye onayladı Ally. "Bizim için durum farklıydı; babam gidip öz ailelerimizi bulmamız için bizi aktif olarak teşvik ediyordu.

"Akrabalarımızı bulmamız annemin tüm bu süreçte ne kadar harika davrandığını gösteriyor," dedi Maia. Hepimizi bir anne gibi sevdi. I Yani, onu daha fazla sevemezdim, o benim annem.

"Ve benim de," diye onayladı Ally. "Ve Bear için harika bir büyükanne. "Peki sence Mary-Kate kayıp kız kardeşimiz mi?"

"Kim bilir? Ama eğer öyleyse, babam onu nasıl kaybetti?

"Hiçbir fikrim yok ve bu tür konuşmalardan nefret ediyorum," diye iç geçirdi Maia. "Hatırlıyor musun, biz küçükken bizi neden evlat edindiği hakkında sohbet ederdik. Ve Yedi Kız Kardeş'e olan takıntısının ne olduğunu?

"Tabii ki biliyorum.

"O zamanlar babamın çalışma odasına inip ona doğrudan sorabilirdik, ama hiçbirimiz bunu yapacak cesareti gösteremedik.

o. O öldüğüne göre artık böyle bir seçeneğimiz yok. Keşke yeterince cesur olsaydım diyorum, çünkü artık asla bilemeyeceğiz. Maia başını yorgunca salladı.

"Muhtemelen hayır, yine de Georg'un söyleyeceğinden çok daha fazlasını bildiğini tahmin ediyorum.

"Katılıyorum, ama sanırım bir avukatın müvekkillerinin sırlarını ifşa etmeme yemini her neyse ona bağlı.

Ally, "Babamda bunlardan çok varmış gibi görünüyor," dedi.

"Mesela, bu evde bir asansör olduğunu biliyor muydun?

"Ne? Maia'nın nefesi kesildi. "Nerede?

Ally sesini alçaltarak, "Mutfaktan koridora kadar onu gizleyen bir panel var," dedi. "Tiggy bunu evdeyken öğrendi.

İlkbaharda çok hasta olduktan sonra burada kalıyormuş. Görünüşe göre annem, babamın ölmeden kısa bir süre önce bunu kurdurduğunu söyledi.

Ama hiçbirimizin endişelenmesini istemediği için bunu bir sır olarak sakladı.

"Anlıyorum," dedi Maia yavaşça. "Yine de bu çok şüpheli görünmüyor, Ally.

"Hayır, ama asıl şüpheli olan asansörün kimsenin bize bahsetmediği gizli bir şarap mahzenine iniyor olması!" dedi Ally.

'Eminim bunun bir açıklaması vardır-'

"Electra birkaç ay önce buradayken annem ikimizi de oraya götürdü. Ve Electra, Tiggy'nin bulduğu şeyi doğruladı.

Annem ve Claudia uyurken gizlice mahzene indim - şarap raflarından birinin arkasında gizli bir kapı var.

"Peki arkasında ne var?

"Bilmiyorum," diye iç geçirdi Ally. "Bir gece Bear'la ayaktayken gizlice aşağıya indim - asansörün anahtarı mutfaktaki anahtar kutusunda. Kapıyı gördüm ama önündeki şarap rafını yerinden oynatamadım.

'Hep birlikte burada olduğumuzda gidip bir göz atarız.

Belki Georg nereye ve neye gittiğini biliyordur. Her neyse, kayıp kız kardeşe dönersek, Mary-Kate'in nerede olduğunu bildiğimize göre Annem Toronto'da kalıyor, Electra'yı tekrar arayalım," dedi Maia saatine bakarak. 'New York'ta saat sabah altı civarında - bu çok fazla olabilir erken.'

Bu sefer Electra telefonuna cevap vermedi, bu yüzden Maia bir mesaj bıraktı. Onlara acilen geri dönmesi için mesaj gönderdi. Annem bahçeden Bear'la birlikte geldi ve Ally mutfakta oturup Electra'nın aramasını beklerken onu besledi.

Claudia öğle yemeğini hazırlamaya başlarken annem, "İstersen dışarı çıkabilirsin ya da yukarı çıkabilirsin," dedi. "Telefonu başıboş bırakmayacağım.

"Electra yakında aramazsa, ben arayabilirim," dedi Ally, Maia Tuvalete gitmek için izin istedi. 'Bear'ı burada seninle bırakabilir miyim? Öğle yemeğinden sonra Laser'i göle götürebilirim diye düşündüm.

"Elbette. Ona bakmanın benim için bir zevk olduğunu biliyorsun Ally ve eminim bir iki saat yelken yapmak sana çok iyi gelecektir. Belki Maia da seninle gelebilir," dedi Maia'nın dönüşü için mutfak kapısını gözleyerek. 'Aramızda kalsın, pek iyi görünmüyor. Belki biraz temiz hava ona iyi gelir.

"Belki," diye kabul etti Ally. "Önümüzdeki birkaç gün içinde iyileşmezse doktora gitmesi gerektiğini söyledim.

'Umarım kız kardeşleriniz gelmeye başladığında daha iyi olur. Harika bir kutlama olmasını istiyorum.

Ally annesinin gözlerinde bir anlık beklentiği yakaladı.

'Ben de öyle umuyorum anne. Tüm kızlarının tekrar bir araya gelmesi senin için çok heyecan verici olmalı.

'Öyle, ama aileleri de gelecek, onları nasıl ağırlayacağımı düşünmeliyim. Sence çiftler bir sorun çıkarır mı?

Çatı katındaki odalarda bulunan küçük yatakları paylaşalım mı, yoksa onları babanın katındaki çift kişilik odalara mı koyayım?

Maia mutfığa geri döndüğünde Ally ve annem bu konuyu tartışıyorlardı. "Bir haber var mı?" diye sordu.

'Henüz değil ama eminim Electra mesajı alır almaz bizimle irtibata geçecektir. Annem benimle gelip Laser'la gölün etrafında bir tur atmak ister misin diye merak ediyordu?

'Bugün olmaz, teşekkürler. Midemin henüz yeterince rahatladığından emin değilim,' diye iç geçirdi Maia.

"Çorbam var," dedi Claudia poligondaki yerinden. "İçeride mi yoksa dışarıda mı yiyeceksin?

"Sanırım dışarıda, değil mi Maia?" dedi Ally.

"Şey... Geç kahvaltı ettim, o yüzden aç değilim. Aslında sen yemek yerken ben de yukarı çıkıp biraz uzanacağım. Sonra görüşürüz.

Maia odadan çıkarken Ally ve annem bakiştılar.

Ayı'yı bebek arabasına geri koyduktan sonra, annemin bebekleri her zaman dinlenmeleri için yerleştirdiği büyük meşe ağacının altındaki gölgeli bir yere

Ally tam çorbasını içmek için oturmuştu ki telefon çaldı. Açmak için içeri koştu ama Claudia telefona ulaşmıştı.

Birincisi.

"Electra mı?

Hayır, o Star. Al. Claudia ahizeyi uzattı ve bulaşık yıkamaya geri döndü.

"Merhaba, Star! Nasılsın?

"İyiyim, teşekkür ederim Ally.

"Mouse nasıl? Ya Rory?

Onlar da iyi. E-postanıza henüz cevap veremediğim için üzgünüm; kitapçada stok sayımı yapıyorduk ve tam bir kaos ortamı vardı. Her neyse, yazmak yerine seni arayayım dedim. Son konuşmamızdan bu yana asırlar geçmiş gibi görünüyor.

Ally gülümseyerek, "Öyle çünkü," dedi, "ama endişelenme. E-postamı aldın mı?

'Evet, CeCe de beni bilgilendirdi - önümüzdeki birkaç gün içinde Londra'da buluşacağız. Heyecan verici değil mi? Georg'un kayıp kız kardeşini tam zamanında bulup çelenk koyacak olması. Başka haber var mı?'

Ally, Electra'nın yarın Toronto'ya gitmesini umduklarını açıkladı.

'Benim açımdan yapabileceğim bir şey varsa, haberim olsun. Bütün bunları Mouse'un kardeşi Orlando'ya anlatsam sorun olur mu? Aslında o gerçekten

iyi bir hafiye. Okuduğu Conan Doyle hikâyeleri yüzünden olmalı,' diye kıkırdadı Yıldız.

'Neden olmasın ki? Atlantis'e ne zaman geleceğine karar verdin mi?

"Dediğim gibi, CeCe ve Chrissie ile Londra'da buluşacağım ama onlarla birlikte Cenevre'ye uçamayacağım - Mouse High Weald'ın restorasyonuyla çok meşgul, bu yüzden Rory'yi onunla uzun süre yalnız bırakmak istemiyorum. Sadece cips ve çikolatayla beslenecek. Mouse. Rory'nin okul dönemi biz gemi yolculuğuna çıkmadan bir gün önce bitiyor, o zaman onunla birlikte uçacağım ve umarım Mouse'la da uçarım.

"Bize haber verin, çünkü çok uzun sürmeyecek, değil mi?

"Hayır ve herkesi göreceğim için çok heyecanlıyım. Tanrım, Ally, geçen yıl hepimizin başına çok şey gelmiş gibi hissediyorum. Ve Tabii ben de Bear'la tanışmak için sabırsızlanıyorum. Haberleşiriz, değil mi? Aslında gitmem gerekiyor - yarın Rory'nin okul şenliği için kırk sekiz kek ve limonlu kek pişireceğime söz verdim.

"Sorun değil, Star. Yakında konuşuruz, hoşça kal.

Ally çorbasını bitirmek için dışarı çıktı ve tüm kız kardeşlerinin hayatlarının bu kadar dolu ve meşgul olmasını kıskanmamaya çalıştı. Ve hepsinin nasıl

mutlu görünüyorlardı.

Gölde bir tur atmaya gerçekten ihtiyacım var, diye düşündü otururken.

Suyun üzerinde, ılık Haziran esintisi Ally'nin buklelerini yüzüne doğru savurdu. Bir ciğer dolusu saf hava aldı, sonra yavaşça dışarı verdi. Bu Sanki omuzlarından, daha doğrusu kollarından fiziksel bir ağırlık kalkmış gibi hissetti. Arkasına dönüp silüetine baktı Atlantis, soluk pembe kuleleri, onu meraklı gözlerden koruyan ladin ağaçlarının arkasından dışarı bakıyordu.

Bu güzel yaz öğleden sonrasında gölü dolduran diğer yelkencilerin, paraşütçülerin ve tatilcilerin yolundan kaçınmak için keskin bir dönüş yapan Ally, Laser'i bir girintiye yönlendirdi ve güneşin yüzünde yarattığı hissin tadını çıkararak arkasına yaslandı. Bu ona Sadece bir yıl önce Theo'nun kollarında yatarken kendini hiç olmadığı kadar mutlu hissediyordu.

"Seni çok özledim sevgilim," diye fısıldadı gökyüzüne.
"Lütfen bana hayatıma nasıl devam edeceğimi göster, çünkü artık evimin nerede olduğunu bile bilmiyorum.

Birkaç saat sonra Ally mutfağa geri döndüğünde Maia kız kardeşini "Merhaba," diye selamladı. 'Orada gerçekten güneşi yakalamışsın. 'Gerçekten mi? Hoşuna gitti mi?

'Harikaydı, teşekkürler. Bunu ne kadar sevdiğimi unutmuşum,' diye gülümsedi Ally. "Ayı iyi mi?

"Annem ona banyo yaptırmak üzere ve o kesinlikle iyi. 'Harika, o zaman hazır fırsatım varken gidip bir duş alayım. Nasılsın?

Daha iyi hissediyor musun Maia?

İyiyim, Ally. Yukarı çıkmadan önce, sen dışarıdayken Electra aradı. Ona Toronto'daki otelin adını verdim ve

Mariam özel jet şirketini aradı, bu yüzden şu anda yarın için beklemede.

'Tamam, mükemmel. Birazdan görüşürüz," dedi Ally mutfaktan çıkarken.

Maia, Merry'nin otelini arayıp resepsiyonistten hâlâ orada olduğunu teyit ettikten sonra Mariam'ın numarasını çevirdi.

"Alo, Mariam'la mı görüşüyorum? Ben

Maia.' "Merhaba Maia, her şey yolunda mı?

Her şey yolunda. Sadece Mary McDougal'ın kesinlikle birkaç gece daha otelde kalacak. Dışarıdaydı ama Electra'nın yarın onunla buluşma zamanını teyit etmek için iletişime geçeceğini söyleyen bir mesaj bıraktım. Çok fazla yaygara kopar diye ismini söylemedim.

Teşekkür ederim. O zaman aramayı ben yapacağım. Kız kardeşiniz kar altında; herkes şu anda onunla konuşmak istiyor,' dedi Mariam'ın yumuşak sesi bir kaşık dolusu eriyen bal gibiydi. "Miles ve ben onun adım atmasının çok önemli olduğunu düşünüyoruz, çünkü bu çok uzun bir süre değil.

Rehabilitasyondan çıktığından beri.

"Kesinlikle. Ben de aynısını ona söyledim ama eminim Electra'nın başka fikirleri vardır.

'Aslında, durum hakkında çok sakın davranıyor. O da o karanlık yere geri dönmek istemiyor. Birkaç güvenilir gazeteci ve katılacağı büyük bir sohbet programı seçmeye karar verdik.

Hayır kurumuna çok fazla yer sağlayacak, ancak hiçbir şekilde sömürücü olmayacak bir röportaj.

'Sana sahip olduğu için çok minnettarım Mariam. Onun yanında olduğun için çok teşekkür ederim.

'Gerçekten sorun değil Maia. İşimin ona bakmak olması dışında, onu seviyorum. O çok güçlü bir insan ve bence o harika şeyler yapacak. Şimdi, tanışacağımız bayanın tam adı nedir?

Bayan Mary McDougal, "Merry" olarak da bilinir.

"Harika," dedi Mariam. 'Şimdi oteli arayacağım, Merry ile konuşmaya çalışacağım ve bir zaman ve yer ayarlayacağım, olur mu? Sanırım otelde buluşacağız.

Billy Bishop havaalanına yakın olduğu için otel en kolay olacaktır. Oda numarası sizde var mı?'

Maalesef bilmiyorum. Bugünlerde otellerin bu tür bilgileri verdiğiinden emin değilim. Odasına bağlanmak için sormanız yeterli.'

Electra'nın adı yerine kendi adımı kullansam olur mu? Dediğiniz gibi İsteyeceğimiz son şey birilerinin onun orada olacağını öğrenmesi. Konserden beri insan içine çıkmadı. Biz de onun kılık değiştirmesi gerekecek.'

"Dünyaca ünlü olmak nasıl bir şey olmalı! Maia kıkırdadı.

"Bu Mary bana toplantının ne hakkında olduğunu sorarsa ne diyeceğim?" "Belki sadece CeCe'nin kız kardeşi adına aradığınızı D'Aplièse, Mary-Kate'i üzüm bağında ziyaret etti ve onunla otelde bir buluşma ayarlamak istersiniz,' diye önerdi Maia.

'Tamam, uçağı teyit edeceğim, sonra onunla temas kurmaya çalışacağım ve size geri döneceğim. Hoşça kal, Maia.'

"Hoşça kal Mariam.

Claudia mutfığa geldi, ardından Maia ve bebek bezinin içinde tertemiz, mis gibi kokan Ayı geldi.

"Ooh, teyzesiyle kucaklaşması için uzatsana onu," dedi Maia.

"Elbette," dedi Maia, kıpır kıpır bir Ayı'yı ona uzatırken. "Siz küçükken banyo zamanları günün en sevdiğim anlarıydı.

"Muhtemelen yatma vakti o kadar da uzak olmadığı içindi," dedi Maia. "Cidden anne, şimdi geriye dönüp baktığımda nasıl başa çıktığını bilmiyorum.

"Ben de bilmiyorum, ama yaptım. Annem kendine bir bardak su doldururken omuz silkti. 'Ve unutmayın, büyüdükçe birbirinizi eğlendirmeye devam ettiniz. Electra yarın Toronto'ya mı gidiyor?

"Evet, ama ne olacağını bilmiyorum," dedi Maia. 'Georg'un Mary McDougal'ın kayıp kız kardeşimiz olduğuna ikna olması ve zümrüt yüzük dışında elimizde pek bir şey yok. Mary-Kate'le konuştuğumda, evlat edinen annesinin kızının hayatında aniden ortaya çıkmamızdan dolayı üzülmesinden endişe ediyordu.

"Tahmin edebiliyorum," dedi annem. "Ama daha fazlasını öğrenmek isteyip istemediğine karar vermek Mary-Kate'e kalmış ve sanki istiyor gibi görünüyor.

"Evet. Sence Georg neden o olduğundan bu kadar emin?

"Ben de senden fazlasını bilmiyorum Maia. Tek söyleyebileceğim, Georg'u tanıdığım onca yıl boyunca hiç böyle bir şey söylemedi.

Araştırdığı başka herhangi birinin kayıp kız kardeş olabileceğine gerçekten inanıyordu, bu yüzden bunun o *olduğuna* ikna olmuş olmalı.

"Babam yıllar boyunca sana hiç kayıp bir kız kardeşten bahsetti mi anne?" "Ara sıra. Gözlerinde her zaman bir hüzün vardı. onu bulamadığından bahsetti.

"Peki ya sen Claudia?" diye sordu Maia.

"Ben mi? Claudia yemek için doğradığı sebzelerden başını kaldırıp baktı. 'Oh, hiçbir şey bilmiyorum. Dedikodu yapacak biri değilim,' diye ekledi,

Ma ve Maia bir gülümseme paylaştılar. Claudia bir yığın değersiz dergiden başka hiçbir şeyi sevmezdi ve ikisi de onun mutfağa biri girdiğinde yemek tarifi dosyasının altına saklandığını biliyordu.

Maia'nın telefonu tekrar çaldı ve açarken Bear'ı Ma'ya uzattı.

"Merhaba Maia, yine ben Mariam. Mary McDougal odasında değildi ama yarın geleceğimizi söylemek için kapıcıya bir mesaj bıraktım. Öğleden sonra 1'de lobide buluşmayı önerdim. I

Cep numaramı da bıraktım, umarım beni geri arar. Eğer aramazsa, yine de devam edecek miyiz? Mariam sordu.

'Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum. Bir hiç uğruna gidilecek uzun bir yol ve sonuç bu olabilir.

"Ben hazırım," dedi arka plandan bir ses.

"Bir dakika Maia, seni Electra'ya veriyorum.

"Merhaba," diye Electra'nın sesi geldi. 'Bence gitmeliyiz, Mary bize geri dönmese bile. Demek istediğim, CeCe ve Chrissie ve elde ettikleri bilgi yığınınına bakın. Ayrıca, otelde kaldığını biliyoruz, bu yüzden eğer dışarıdaysa, kapıcıdan döndüğünde bize haber vermesini isteyeceğiz ve dönene kadar lobide oturacağız. Bana neye benzediğini hatırlatır mısın?

"CeCe'nin gördüğü fotoğrafa göre, kırk yaşlarında görünen güzel, minyon bir sarışın. Görünüşe göre aktris Grace Kelly gibi. Gidebilecek durumda olduğuna emin misin?

'Hey, endişelenme; gününbirlik bir gidiş ve dönüş. Normalde haftada iki kez kim bilir nereye uçuyorum. Nasıl gittiğimizi sana haber veririm. Devam et. Bence en azından kayıp kız kardeşin kimliğini tespit etmeye çalışmayı babama borçluyuz, değil mi?

"Evet Electra, sanırım öyle," dedi Maia.

Electra
Toronto, Canada

Altı kişilik Cessna jet New York'tan kuzeye doğru uçarken irtifa kazandı. Electra pencereden dışarı baktı ve 'eski günlerde' iyi stoklanmış bara erişmek ve büyük bir votka tonik almak için nasıl can attığını düşündü. Bunu yapma dürtüsü -alışkanlığı- içinde hala güçlüydü ama bunun muhtemelen onu asla terk etmeyeceğini ve her gün buna teslim olmamak için savaşması gerektiğini kabul etti.

"Hey, bana bir kola getirebilir misin?" diye sordu ön tarafta bara kendisinden daha yakın oturan Mariam'a.

"Elbette. Mariam kemerini çözdü ve küçük buzdolabını açmaya gitti.

"Bana da biraz simit getirir misin? Tanrım, içkiyi bıraktığımdan beri abur cubur yemek için iştahım kabardı," diye iç geçirdi Electra. 'İyi ki önümde yeni bir kariyer var, çünkü podyumda salınmak için fazla şişmanlamaya başladım.

'Gerçekten Electra, bir gram bile almış gibi görünmüyorsun. Bence çok iyi bir metabolizman olmalı. Benim aksime. Mariam oturdu, karnını gösterdi ve omuz silkti.

Electra kolayı açarken, "Belki de insanı acıktıran aşktır," dedi. "Sen ve Tommy iyi misiniz?

"Sanırım iyiyiz, evet. Sizin için resmi bir sıfatla çalışmaktan çok mutlu ve yeni takım elbiseleri içinde çok yakışıklı görünüyor. Suyunu yudumlarken Mariam'ın yanaklarında hafif bir kızarıklık belirdi.

'O harika bir adam ve askeri geçmişiyle de bu iş için son derece nitelikli. Benim korumam olduğu için bugün onu da yanımda getirmem gerektiğini biliyorum ama bu sadece kısa bir yolculuk ve benim Kılık değiştirirsem kimse beni tanımayacak bile. Tıpkı Paris'te akşam yemeği için birlikte dışarı çıktığımız o gece gibi olacak. İçki ve uyuşturucu olmadan tabii ki," diye kıkırdadı Electra. "Ailene Tommy hakkında bir şey söyledin mi?

'Hayır, ağırdan alacağız. Acelemiz yok, değil mi? Sadece fırsat bulduğumda onunla birlikte olma şansına sahip olduğum için mutluyum.

Electra, "Ben kendi adıma düğününüzde dans etmek için sabırsızlanıyorum ve çok tatlı çocuklarınız olacağını biliyorum," dedi. 'Miles ve ben dün gece bebek isimleri hakkında konuşuyorduk. Cidden kötü bir zevki var - erkek çocuk için önerdiği isimlerin hepsi en sevdiği basketbol oyuncularının isimleriydi!

'O iyi bir adam, Electra ve sana karşı çok korumacı. Ona sımsıkı sarıl, olur mu?

"O da bana sahip çıktığı sürece tabii ki sahip çıkacağım. Avukat olması bazen beni sinirlendiriyor çünkü çok mantıklı ama mantıklı konuşuyor. Ve o çok gururlu, biliyor musun? Çok para alıyor- Çünkü yaptığı işlerin çoğunu karşılıksız yapıyor. Harlem'deki dairesini görmelisiniz; bir büfenin üstünde ve benim dolabımın yarısı kadar! Birlikte bir yer satın alsak ve daha geniş bir alana yayılsak harika olur diye önerdim ama kabul etmedi.

Mariam, "Kendini neden bir erkek gibi hissetmek istemediğini anlayabiliyorum," diye cevap verdi.

'Peki neden kadınlar için "tutulmak" sorun değil? Fark nerede?

"Bazı erkekler böyle işte," diye omuz silkti Mariam. 'Dürüst olmak gerekirse, Miles'in servetinizden faydalanmayı reddetmesi iyi bir şey. Yani

'Evet, biliyorum, ama servetimin avantajını kullanmak ve Manhattan'da gerçekten güzel bir ev ya da daire satın almak istiyorum. Benim. Şu anda Arizona'da bir çiftliğim olduğunu biliyorum, ama taşınmam için hazır olması biraz zaman alacak ve bir çiftlik olamayacak kadar uzakta.

Kalıcı bir ev. Şehirde bir üsse ihtiyacım var. Son zamanlarda evin ne kadar önemli olduğunu düşünüyordum.

'Belki de yakında oraya döneceğin içindir. Atlantis'e geri dönmeyi ve tüm kız kardeşlerini görmeyi dört gözle bekliyor musun?

"Güzel soru. Electra durakladı. "Cevap şu ki, emin değilim. Hepsi beni zor buluyor, öyle olduğumu da biliyorum ama ben böyleyim işte. am. İçkiyi ve uyuşturucuyu bırakmış olsam bile, bir gecede aniden kanatlanıp melek olmayacağım.

"Eğer yardımı olacaksa, bence ayıldığından beri tamamen farklı bir insan oldun.

"Beni kız kardeşlerimle birlikteyken görmedin. Electra bir kaşını kaldırdı. "Özellikle de CeCe. O ve ben her zaman birbirimize ters davranmışızdır.

'Unutmayın, ben de büyük bir aileden geliyorum ve size söz veriyorum, her zaman diğerlerinin geçinmekte zorlandığı bir kardeş vardır. Yani, küçük kız kardeşim Shez'i çok seviyorum ama sırf o hukuk okudu ve ben doğrudan işe girdim diye bana çok tepeden bakıyor.

"Evet, aynen öyle," diye başını salladı Electra. "Peki sen nasıl başa çıkıyorsun?

"Onunla her zaman rekabet ettiğimizi anlamaya çalışıyorum. Ondan daha iyi olmak istiyorum ve bu duyguya engel olamıyorum. Ama neden böyle hissettiğimi kabul edersem, bununla başa çıkabilirim.

'Belki CeCe de benim için bir rekabettir, ama sen ve Shez gibi değil. Yani, o benden daha yüksek sesle bağırabilir ama sanırım en iyi öfke nöbetlerini ben geçiriyorum,' diye kıkırdadı Electra.

'Asla bilemezsin, ikiniz de geçen yıl içinde değişmiş olabilirsiniz. CeCe hakkında söylediklerinize bakılırsa, şimdi çok daha mutlu gibi görünüyor. Bence kardeşlerimizle olan mücadelelerimizin çoğu, ebeveynlerimiz tarafından daha çok tercih edildikleri için kendimizi güvensiz hissetmemizden kaynaklanıyor.

biziz. Sonra ailelerimizden ayrı hayatlarımız olmaya başlıyor, kendi kariyerlerimizi inşa ediyoruz ve belki de *bizim* olan, kardeşlerimizle paylaşmak zorunda olmadığımız, değer verdiğimiz biriyle birlikteyiz, bu da kendimizi daha güçlü ve kontrollü hissetmemizi sağlıyor.

"Biliyor musun Mariam? Bir asistan olarak harcanıyorsun. Yapmalısın bir danışman ol. Sanırım son birkaç ayda senden, konuşmak için tonlarca para ödediğim terapistlerden öğrendiğimden daha fazlasını öğrendim.

"Bu iltifat için teşekkür ederim," diye gülümsedi Mariam. Ama unutmayın, bana da ödeme yapıyorsunuz. Lafı açılmışken, artık gidebilir miyiz?

Önümüzdeki birkaç gün için görüşme programınızı gözden geçirir misiniz?

Electra, "Yıllardır Toronto'ya gitmedim," diye yorumladı. uçaktan indiler ve pistte bekleyen bir limuzine bindirildiler.

"Hiç gitmedim," dedi Mariam, "ama güzel bir şehir olduğunu duymuştum. Dün gece bu konu hakkında bir şeyler okuyordum ve görünüşe göre Ontario Gölü'nü geçmek için doksan saniye süren bir feribota binmemiz gerekiyor. Onlar Yolcuların anakaraya yürüyerek gidebilmesi için yeraltına bir tünel inşa etmeyi düşünüyorlar.

"Sen bir bilgi madenisin Mariam," dedi Electra. "Geriye bakıyorum, Fotoğraf çekimleri için ziyaret ettiğim yerler hakkında hiçbir şey öğrenmeye zahmet etmediğim için şimdi kendimi kötü hissediyorum. Bir şehir diğerinin içinde eriyor, bir altın kumsal her yere benziyor, anlıyor musun?

"Pek sayılmaz, ama ne demek istediğini anlıyorum. Bak, feribot orada. Mariam onları Kanada anakarasından ayıran ince su şeridini işaret etti.

"Bu arada, kılık değiştirmemi getirdin, değil mi?

"Getirdim," diye başını salladı Mariam ve çantasını karıştırmaya başladı. Electra'ya Mary Poppins'in halı çantasını hatırlatmaya başladı, çünkü ihtiyacı olan her şeyi üretmekte asla başarısız olmadı.

"Giymene yardım etmemi ister misin? Limuzin feribota doğru ilerleyip park ederken Mariam sordu.

"Evet, lütfen. Eğer bu kadınla otel lobisinde buluşmayı başarırırsak, tanınmamam en iyisi olur yoksa etrafımız sarılır.

Umarım Merry'i özel bir yere götürdüğümüzde gerçekte kim olduğumu açıklayabilirim.

"İşte Paris'te giydiğin üstlük, tişörtünün üzerine giyebilirsin.

Electra giysiyi başından geçirip kollarını geniş kollarından geçirirken "Teşekkürler," dedi. Başını Mariam'a doğru eğdi, böylece Mariam başının etrafına renkli bir eşarp sarabildi ve

yerine oturttu. Mariam gözlerinin etrafına biraz eyeliner sürdükten sonra arkasına yaslandı. "Peki, nasıl görünüyorum?"

"Tam da olman gerektiği gibi. Biz Kanada'da gezmeye giden iki Müslüman kadınız, değil mi? Bak, feribottan indik bile. Otel sadece birkaç dakika uzaklıkta," diye ekledi Mariam.

Radisson'un önünde limuzinden indiklerinde Electra'nın midesi bulandı. Yatılı okula dönmek zorunda kaldığında hissettiği kelebekler gibi hissetti. "Bu da demek oluyor ki gerginsin," diye mırıldandı nefesinin altında. Lobi. "Doğru," dedi Electra. "Şimdi ne yapacağız?"

"Siz gidip oturun, ben de kapıcıya Merry'nin odasını arayıp burada olduğumuzu haber verip veremeyeceğini sorayım. Dışarıda olma ihtimaline karşı, hem girişi hem de lobiyi görebileceğimiz bir yere oturmanızı öneririm.

Asansörler hemen şurada," diye işaret etti Mariam. "Şu köşede bize mükemmel bir manzara sağlayacak boş bir kanepe var.

"Tamam," dedi Electra, Mariam'ın yanında olmasından çok memnundu. O her zaman ne yapacağını bilir ve sakince yapmaya koyulurdu. Lobinin cilalı zeminini geçip Mariam'ın önerdiği yere oturduktan sonra Electra etrafına bakındı ve her zaman olduğu gibi kendisine doğru dönen tek bir baş bile görmedi.

Mariam geri döndü ve onun yanına oturdu.

"Şimdiye kadar kimse beni fark etmedi," diye fısıldadı Electra.

"Güzel, eminim Allah inancımızın sembollerini ara sıra ödünç almanı sorun etmeyecektir ama daha kalıcı olacaksa din değiştirmen gerekebilir," diye cevap verdi Mariam. Electra onun ciddi olup olmadığından emin değildi. "Her neyse," diye devam etti, "kapıcı Dün gece Bayan McDougal'la konuştuğunu, ayrıca kapısının altına bir not bıraktığını, geleceğimizi ve saat birde lobide buluşacağımızı teyit ettiğini söyledi.

Electra, "Kapının altına bırakılan o notları asla açmam," dedi.

'Normalde ya faturanızdır ya da temizlik görevlileri yatağını indirmek için erişim sağlayamadı. Siz onunla birlikteyken kapıcı odasını aradı mı?

Evet, aradı ama kadın açmadı. "O zaman belki de gelmiyordur.

"Electra, on dakika erken geldik, o yüzden pozitif olalım ve Bayan McDougal'a bir şans verelim, olur mu?"

"Tamam, tamam, ama gelmiyorsa bizden kaçıyor demektir.

'Kızı Mary-Kate - oldukça anlaşılır bir şekilde - bunun potansiyel akrabalarının aniden ortaya çıkmasından mutsuz olduğu için olabileceğini düşünüyor. Hassas olmalıyız, Electra.

"Elimden geleni yapacağım, söz veriyorum. Bana neye benzediğini tekrar hatırlatır mısın?" "Maia küçük, ince, orta yaşlı bir kadın aradığımızı söyledi.

Grace Kelly gibi sarı saçlı.'

"Evet, sanırım Maia ondan bahsetmişti. Kimdi o?" Electra sordu.

'Dünyaya gelmiş en güzel kadınlardan biriydi. Babam yıllarca ona aşık oldu. Bakalım onun bir resmini bulabilecek miyim?

Mariam çantasını açtı ve dizüstü bilgisayarını çıkardı. Kapıcının kendisine verdiği Wi-Fi şifresini girdi ve aradığını buldu.

"İşte - itiraf etmelisin ki çok güzeldi ve hatta gerçek hayattaki bir prensle evlendi! Evlendiğinde babam sadece bir gençti, ama hala hatırladığını söylüyor çünkü o çok güzel görünüyordu güzel.'

"Kesinlikle öyle," diye kabul etti Electra. "Ve benim tam zıttım. Uzun boyunu ve simsiyah tenini işaret etti. 'Yani bu Merry'nin genetik olarak benimle bir akrabalığı yok ama rengi bana biraz Star'ı hatırlatıyor. Şimdi, neden sen şuradaki asansörlere göz kulak olmuyorsun, ben de girişe göz kulak olacağım?

Her ikisi de yirmi dakika boyunca kendilerine ayrılan hedeflere bakarak oturdular, ta ki Electra kendini sallayana kadar. "Biliyor musunuz? Açlıktan ölüyorum.

"Yemek sipariş edelim mi? Mariam masadan menüyü aldı ve inceledi. "Burada helal menü yok, o yüzden istersen vejetaryen yiyebilirsin, karakterine uygun olsun.

'Kahretsin! Cheeseburger yiyecektim ama salata ve patates kızartmasıyla idare edeceğim.

"Tamam. Mariam saatini kontrol etti. 'Şu anda saat biri on geçiyor, yani ya geç kaldı ya da gelmiyor. Garsonu ararız

sipariş verin, sonra tekrar kapıcıyı görmeye gideceğim.'

Mariam onun önerdiği gibi yaptı ama Electra kanepeye geri dönerken yüz ifadesinden bunun iyi bir haber olmadığını anlayabiliyordu.

'Odasını tekrar aradı ama cevap yok. Sanırım burada oturup beklememiz gerekecek.

"Eğer bizden aktif olarak kaçıyorsa, bu bizden tehdit algıladığı anlamına gelebilir.

Hiç şaşırmadım. Bir avuç dolusu insanın Evlat edinilen kız kardeşler onu dünyanın dört bir yanında takip ediyor,' diye belirtti Mariam. "Aileniz pek standart değil, değil mi?

"Benimle gerçekten tanışmaya gelseydi, ona her şeyi açıklayabilirdim, değil mi?

"Mary Kate'in avukatınız Georg'un düşündüğü kişi, yani "kayıp kız kardeş" olduğunu kanıtlamak için zümrüt bir yüzük görmeniz gerektiğini mi açıklayacaksınız? Bu bile garip geliyor Electra, çünkü hiçbiriniz babanızın biyolojik kızı değilsiniz. Georg sana Mary Kate'in bir çeşit miras mı bıraktı? Belki bu bizimle görüşmeye değer olduğunu düşünmesine yardımcı olur. Yani, eğer kızına miras kalabilecek bir para varsa.

Garson kız yemeklerini getirdiğinde Electra umutsuzca, "Bilmiyorum," dedi. "Teşekkürler, patates kızartması için fazladan ketçap ve mayonez alabilir miyim?" diye sordu.

Garson kız başını salladı ve hızla uzaklaştı.

Electra bir kızartma aldı ve çiğnedi. "Yani, babamla her zamanki gibi, her şey bir gizem. Toronto'da Müslüman bir kadın kılığına girip bir otelin lobisinde patates kızartması yiyerek ne yapıyorum?

Birkaç gün öncesine kadar adını bile duymadığım, zaten gelmeyecek gibi görünen birini seninle birlikte beklemek?

"Haklısın. Böyle söyleyince kulağa garip geliyor,' diye kabul etti Mariam ve ikisi de kıkırdamaya başladı.

"Cidden Mariam, bu çok saçma. Mary-Kate'in yerinde olsaydım Anne, ben olsam ben de gelmezdim. Belki kapıcıya son bir kez odasını deneyip deneyemeyeceğini sorabilirsin? Sonra gideriz.

'Sandviçimi bitirdikten sonra ararım, evet,' dedi Mariam. 'Ve eğer cevap vermezse, belki ona kişisel bir not yazabilirsin? Sonra da ona vermesi için kapıcıya bırakabiliriz.

"Bu iyi bir fikir," diye kabul etti Electra. "Masadan bana biraz kâğıt ve zarf getir.

Electra yazdıklarından tatmin olduğunda saat neredeyse iki olmuştu.

"Tamam, bu son taslak," dedi ve sehpanın üzerinde duran berbat haldeki önceki versiyonları gösterdi.

'Devam et, dinliyorum,' dedi Mariam.

Sevgili Mary McDougal,

Benim adım Electra D'Aplièse ve evlat edinilmiş altı kız kardeşten biriyim. Babamız, Pa Salt (gerçek adından emin değiliz çünkü ona hep böyle seslendik), bir yıl önce öldü. Babam

Bizi dünyanın dört bir yanından evlat edinmişlerdi ama bize her zaman yedinci bir kız kardeşin kayıp olduğunu söylemişlerdi.

Avukatımız, Georg Hoffman, bazı bulgulara ulaştığını söyledi. Mary McDougal'ın neredeyse kesinlikle kayıp kız kardeş olduğunu kanıtlayan bilgiler. Kız kardeşim CeCe'nin kızınız Mary-Kate'i ziyaretinden, onun siz ve kocanız tarafından bebekken evlat edinildiğini biliyoruz. O olduğunun kanıtı, Mary-Kate'in yanınızda olduğunu söylediği yıldız şeklindeki zümrüt yüzük.

Size söz veriyorum, biz sadece normal kadınlarız ve rahmetli babamızın kayıp kız kardeşini bulma arzusunu yerine getirmekten başka bir amacımız yok. Lütfen benimle cep numaramdan ya da Cenevre'deki aile evimizin sabit hattından iletişime geçmekten çekinmeyin.

Bugün sizinle tanışamadığımız için üzgünüm, ancak kızınız avukatımızın düşündüğü kişiye, hepimiz onunla - ve sizinle - bir noktada tanışmayı çok isteriz.

En iyi dileklerle,

Electra D'Aplièse

Bu harika. Tanışmak istediğinizi söylemeniz iyi oldu. İkisi de,' dedi Mariam, Electra daha fazla kusur bulamadan mektubu kaptı, sonra katladı ve bir araya getirdi. Uygun telefon numaralarını içeren bir kartla birlikte bir zarfın içinde. "Ona göndereyim mi?"

"Evet, teşekkürler. Electra iç çekti. "Vay canına, ne gün kaybı ama. Rapor edecek hiçbir şeyim olmadan geri dönüyorum. Ben başarısız bir dedektifim.

"Sen öyleysen ben de öyleyim," dedi Mariam zarfı kapatırken. "Tamam. Kapıcıya mektubu vereyim, sonra da limuzini çağırıp dışarıda bekleteyim mi?

"Evet, ama gitmeden önce tuvaleti kullanmam gerekiyor. Electra tuvaleti aramaya koyulurken Mariam da 'Tabii,' diye onayladı.

İçeri girdiğinde kabinlerden birinin dolu olduğunu gördü ve kapıdan en uzak kabini seçti.

"Hayır, hâlâ oradalar," diye alçak bir kadın sesi geldi diğer bölmeden. "Kapıcı bana telefonda ziyaretçilerimin iki kişi olduğunu söyledi. Müslüman kadınlar. Ama benden ne istiyor olabilirler ki? Yani, o olduğunu düşünmüyorsunuz, değil mi?

Electra odasının içinde donup kalmıştı.

Aman Tanrım, aman Tanrım, bu o ... ne halt edeceğim?

"Onlara bakmak için aşağı indim. İkisi de genç, ama hayır, tabii ki onları tanıyamadım. Şimdi odama döneceğim. Ne olur ne olmaz diye bu gece Londra'ya gitmeye karar verdim - kalamayacak kadar rahatsızım.

Kadın her kiminle konuşuyorsa onu dinlerken bir duraklama daha oldu. 'Evet, elbette irtibatta kalacağım Bridget. Şimdi Claridge's'i arayıp erken geleceğimi söyleyeceğim, sonra da konsiyerjden uçuşumu değiştirmesini isteyeceğim. Tamam o zaman, aşkım, teşekkür ederim ve yakında konuşuruz. Güle güle.

Electra kadının kabinin kapısını açtığını, ayakkabıların karo zeminde çıkardığı tıkırtıları ve ardından tuvaletin ana kapısının açıldığını duydu ve kapanıyordu.

Hızlı düşünmeye çalışan Electra üstünü ve başörtüsünü çıkarıp bir yığın halinde yere attı. Sonra koşarak tuvaletten çıktı ve koridor boyunca lobiye geri döndü. Elinde hâlâ bir cep telefonu tutan minyon, iyi giyimli bir sarışın gördü,

Asansörün gelmesini beklerken diğerleriyle birlikte ayakta duruyordu.

Aman Tanrım! Bu sen misin? Eminim sensin! Aman Tanrım! Sen Electra'sın, değil mi?' Uzun tırnaklar Electra'nın omzuna arkadan saplandı.

"Ah! Lütfen üzerimden çekilir misin?" dedi ve arkasını döndüğünde arkasında aşırı heyecanlı bir genç buldu. 'Bak, ben Kaba ama şu asansöre binmem lazım.

"Bu o, bu Electra!" diye bağırdı arabayı bekleyen başka bir kadın. Asansör ve anında etrafında bir kalabalık toplanmaya başladı. Asansör kapıları açılmaya başladığında ileriye doğru yürümeye çalıştı, ancak yine omzunda onu geri çeken ve yolunu kesen sıkı bir kavrama hissetti önündeki insanlar tarafından engellendi.

'*Lütfen* Electra, arkadaşım birlikte fotoğrafımızı çekene kadar gitmene izin veremem. Geçen gece televizyonda çok harikaydın!

"Bırakın geçeyim!" diye bağırdı sarışın kadının açık asansöre doğru yürümesini izlerken. Genç kızın elinden kurtuldu ve kapıların kapanmasını engellemek için bir kolunu ileri uzattı.

"Merry!" diye umutsuzca bağırdı.

Ama artık çok geçti ve kapılar sıkıca kapandı. Electra panele baktı ve asansörün çoktan üçüncü kata çıktığını gördü. İçinden sertçe küfretti ve Mariam'ı bulmak için arkasını döndü ama kalabalık etrafını sarmıştı.

"Hey, Bayan Electra, burada ne yapıyorsunuz?" diye sordu genç bir adam kamerasıyla fotoğraf çekmeye başlarken.

"Evet, Toronto'yu ziyaret edeceğinizi bilmiyorduk," diye seslendi bir başkası. "Ben de bir fotoğraf çektirebilir miyim?

'I . . .' Electra boynunda boncuk boncuk ter biriktiğini hissedebiliyordu. "Lütfen geçmeme izin verin, dışarıda beni bekleyen bir araba var. I . . . '

Tam giderek derinleşen kalabalığın arasından yumruklayarak geçmek üzereydi ki Mariam önünde belirdi ve Electra rahat bir nefes aldı.

"Hey, herkes biraz geri çekilip Electra'ya biraz yer açabilir mi?" dedi Mariam sakın ve eşit ses tonuyla.

"Evet, bayanlar ve baylar, sizden uzaklaşmanızı rica edebilir miyiz; asansöre erişimi engelliyorsunuz, bu tehlikeli olabilir.

Mariam'ın yanında siyah takım elbiseli, kulaklıklılı ve güvenlik görevlisi olduğunu belli eden bir adam belirdi. "Bu hanımefendinin dışarıda kendisini bekleyen bir arabası var," dedi. "Geçmesine izin verme nezaketini gösterir misiniz?

Sonunda, Electra birkaç fotoğraf için poz verdikten ve imza verdikten sonra, çünkü kaba ya da aşağılık biri olarak görülmek istemiyordu.

İki otel güvenlik görevlisi ona ve Mariam'a sokağa kadar eşlik etti ve limuzinin kapısını onlar için açtı. Kapı büyük bir gürültüyle arkalarından kapandı. Electra içeride hayal kırıklığı içinde inledi.

"Sen iyi misin? Mariam sordu. "Başörtünü ve önlüğünü neden çıkardın?

'Çünkü o - Merry - tuvaletteydi! Bir kabindeydi ve cep telefonundan kapıcının kendisini bekleyen iki Müslüman kadın olduğunu söylediğini duydum. Görünüşe göre

"O" olup olmadığı hakkında konuştu, "o" her kimse. Açıkçası, telefon görüşmesini bitirdiğinde, beni ben olarak görürse kaçmayacağını umarak kılık değiştirdim. Ama sonra fark edildim.

ve onunla asansöre binmeyi bir saniye ile kaçırdım. Kahretsin, kahretsin, kahretsin!" diye yemin etti limuzin hareket ederken. 'Merry Tam şurada ve onu kaçırdığıma inanamıyorum. Sence otel bize onun oda numarasını verebilir mi? Belki de ölüm kalım meselesi ya da-'

"Korkarım bunu zaten denedim," diye araya girdi Mariam. "Kapıcının yapmaya hazır olduğu tek şey onu tekrar aramaktı. Mariam birden kıkırdamaya başladı. "Bu yaygaranın nedenini anlamak için yanıma geldiğinde seni yanımda görünce yüzündeki ifadeyi asla unutmayacağım. Neler olup bittiğini merak etmiş olmalı.

Electra, "Ben de neler olup bittiğini merak ediyorum," dedi. 'Merry'nin bizden kaçtığı artık çok açık. Bridget adını verdiği arkadaşına da bir gün erken ayrılacağını ve bu gece Londra'ya uçacağını söylemiş.

'Ooh, Electra! En azından bundan sonra nereye gideceğini biliyoruz. Asansörün yanındayken ona iyice bakabildin mi?

"Omuz hizasındaki sarı saçlarını arkadan gördüm ve ne kadar düzgün bir poposu olduğunu düşündüğümü hatırlıyorum. Arkadan bakıldığında on sekiz ile altmış yaş arasında herhangi bir yaşta olabilirdi ama kesinlikle akıllı ve çekici görünüyordu. Oh, ve Claridge's Otel'de kalacak.

'Bu daha da iyi! Buraya gelmekle zaman kaybetmemişsin. Kız kardeşlerini aramalı ve neler olduğunu anlatmalısın.

"Elbette," diye kabul etti Electra. 'Sanırım en azından biraz daha fazla şey öğrenmeyi başardık.

'Bence kesinlikle öğrendiniz. Şimdi, Londra yakınlarında uygun bir yerde bulunan bir kız kardeşin var mı?
Electra Mariam'a döndü ve gülümsedi. "Aslına bakarsanız var.

Jete yerleşip kalkış için beklemeye başladıklarında Electra Atlantis'i aradı.

"Allô?

"Merhaba Ally, ben Electra, Toronto'dan bildiriyorum.

'Merhaba Electra! Merry McDougal'la tanıştın mı ve yüzüğü gördün mü?

"Hem gördüm hem
görmedim. "Bu ne
anlama geliyor?

Electra öğleden sonra olanları anlattı. Bitirdiğinde uzun bir sessizlik oldu.

"Pekâlâ. Yani, gününüzün bir fars sahnesine benzemesi dışında, en azından bir sonraki adımda nereye gideceğini öğrenebildiniz. Claridge's, ha? Zengin bir kadın olmalı,' dedi Ally.

'Sadece neden bizden kaçmak için elinden geleni yaptığını bilmek istiyorum. Hiçbirimiz ona zarar vermek istemiyoruz ama o kesinlikle korkuyor. "Ondan" bahsetti. Acaba babamı mı kastetti?'

"Ama babamın öldüğünü ve bir tehdit oluşturamayacağını biliyor, bir zamanlar öyle olduğunu düşünmüş olsa bile, ki buna inanmakta güçlük çekiyorum.

Hatta bir duraklama oldu.

"Peki," diye iç geçirdi Electra, "buradan nereye gideceğiz?

"Emin değilim. Maia'yla konuşup ne düşündüğünü öğrenmem gerekecek. "Peki ya Star? Londra'ya çok yakın bir yerde yaşıyor, değil mi?

"İyi nokta, öyle.

"Claridge's'e gidip arkası düzgün sarışın bir kadın için lobiye gözetler mi acaba? Electra kıkırdadı. "Sorun şu ki, güzel kalçalı sarışınların orada iki peni olduğuna eminim, ama belki denemeye değer, özellikle de Star bu kadar yakın yaşarken.

'Star'ın buna hazır olup olmadığını görmek için ona bir vızıltı vermemizde bir sakınca yok. Eğer Merry bu gece Toronto'dan ayrılıyorsa, muhtemelen oraya varacaktır.

Yarın sabah.

Electra, "Eğer giderse, Merry McDougal'a D'Aplièse kardeşlerden birinin daha onunla buluşmak istediğini söyleyen bir mesaj bırakmamasını öneririm," dedi. Belli ki bu onu korkutuyor.

'Katılıyorum. Onunla görüşmek için başka yollar ve yöntemler bulmalıyız,' dedi Ally. "Star'la konuşacağım.

"Tamam, jetim kalkmak üzere, yarın konuşuruz, Ally. 'Yardımanın için çok teşekkürler Electra. İyi uçuşlar.

Motorlar gürlemeye başlarken Electra cep telefonunu kapattı.

Star
High Weald, Kent, England

"İyi geceler sevgilim, iyi uykular," dedi Star hem konuşurken hem de Rory'ye kelimeleri imzalarken.

O da aynısını yaptı, sonra da küçük kollarını boynuna dolayarak ona sıkıca sarıldı. Kulağına, "Seni seviyorum, Star," dedi.

'Ben de seni seviyorum, sevgilim. Sabah görüşürüz.'

Star kapıda Rory'nin yatağında yuvarlanışını izledi, sonra da tepe lambasını kapattı, küçük gece lambasını açık bıraktı. Gıcırdayan merdivenlerden indi ve akşam yemeğinden dolayı hâlâ dağınık olan mutfaka girdi. Lavabonun üzerindeki pencereden Star, Mouse'un akşam güneşini yakalamak için çimlerin üzerine kurdukları eskimiş demir masada oturduğunu görebiliyordu.

Kendine küçük bir kadeh şarap doldurarak dışarıda ona katılmaya gitti.

"Merhaba sevgilim," dedi High Weald'ın planlarından başını kaldırarak, ailesinin son birkaç on yılda çok fazla bakımsızlık görmüş olan eski Tudor malikanesi. Geçen yıl burayı ilk gördüğünde ne kadar etkilendiğini hatırlıyordu ve şimdi çürüyen kirişlerin ve nemli, soyulmuş kirişlerin her santimini bilmesinin ne kadar garip olduğunu içindeki boyalar.

"Her şey nasıl gidiyor?" diye sordu ona otururken. Her zamanki gibi yavaşça. Bütün ıslah tesislerini ziyaret etmiş olmalıyım. İngiltere'nin güneyinde, değiştirmemiz gereken iki kirişi arıyoruz.

Misafir odasındakiler. Ancak doğru kalınlıkta ve renkte olan on altıncı yüzyıl kirışleri öylece ortalıkta durmuyor.

'İnşaatçınızın önerdiği gibi orijinaline yakın bir şey yapamaz mıyız? Giles, onları yıpratabileceğimizi ve ahşabı doğru renge boyayabileceğimizi, böylece kimsenin Hatta fark ederdim bile.

"Ben fark ederdim," dedi Mouse. "Her neyse, East Grinstead'de şu gastro mekanlardan birine dönüştürölmekte olan eski bir pub var ve içini yıkıyorlar. Oradaki kirışler

Doğru zaman dilimi, belki bir eşleşme bulabilirim.

Öyle umalım. Home Farm'da her şey yolunda ama kışı burada geçirmek istemem, özellikle de Rory göğüs enfeksiyonlarına çok yatkın olduğu ve ısıtma sistemi olmadığı için.

"Biliyorum hayatım. Mouse sonunda planlarından başını kaldırdı, yeşil gözleri yorulmuştu. "Ama mesele şu ki, High Weald'da uzun zamandır güncellenmedi - ve yapısal olarak konuşuyorum, sadece yeni bir Gösterişli bir mutfak - bu yüzden sadece yapabildiğim kadar otantik olmasını değil, aynı zamanda iki yüz yıl daha dayanmasını sağlamak istiyorum.

"Elbette. Yıldız bir iç geçirdi, çünkü bütün bunları o kadar çok duymuştu ki Daha önce birçok kez. Konu High Weald'a - ve Mouse'un müşterileri için çalıştığı diğer evlere - geldiğinde mükemmeliyetçiydi. Tadilat bitene kadar üçünün High Weald'ın aşağısındaki dondurucu ve kullanışsız çiftlik evinde yaşıyor olması dışında, bu çok övgüye değer bir durumdu. *Ve bu hızla, o*

Taşındığımızda emekli maaşımı çekiyor olabilirim.

'Eğer meşgulseniz, Orlando'yu görmeye gitmemin bir sakıncası var mı? Onunla konuşmak istediğim bir konu var,' dedi.

"Öyle mi? Neymiş o?"

"Karmaşık bir durum - ailemle ilgili - ama ikimizin de daha fazla zamanı olduğunda sana anlatacağım. Star ayağa kalktı ve Mouse'u yakışıklı başının üstünden öptü, stresin son zamanlarda kumral saçlarına birkaç gri tel getirdiğini fark etti. "Bir saat içinde Rory'yi kontrol etmeyi unutma. Son zamanlarda kötü rüyalar görüyor ve henüz doğru düzgün seslenemiyor.

"Tabii ki bakacağım. İşimi içeride hallederim,' dedi Mouse başıyla onaylayarak. "Teşekkürler hayatım. Sonra görüşürüz.

Yıldız eski Mini'sine doğru yürüdü, motoru çalıştırdı ve içinde tuttuğu iç çekişini serbest bıraktı. Mouse'u çok seviyordu ama vay canına, bazen çok zorlanıyordu.

"Sanki on altıncı yüzyıldan kalma kirişleri, revakları ve ... grrrr'ı dışında dünyanın geri kalanı yokmuş gibi," dedi.

Tenterden köyüne doğru arabasını sürerken mırıldandı. On dakikalık bir yolculuktan sonra arabayı

kitapçıya girdi ve eski moda pirinç anahtarla içeri girdi. "Orlando?

Yukarıda mısınız?" diye seslendi, içeri girerken dükkânın arkasına geçti ve yaşadığı dairenin üst katına açılan kapıyı açtı.

"Benim," diye cevap geldi. "Yukarı gel ve bana katıl.

Yıldız merdivenlerin başına geldi ve dairenin kapısını açtı. oturma odası. Orlando en sevdiği deri koltuğuna oturmuş, beyaz keten peçetesini gömleğinin içine sokmuş, tatlısını bitiriyordu.

'Mmm ... yaz pudingi. Buna gerçekten bayılıyorum,' dedi peçetesini alıp ağzına götürürken. 'Peki, bu zevki neye borçluyum? Daha bir iki saat önce vedalaşmıştık.

"Sizi rahatsız etmiyorum, değil mi?

'Tanrım, hayır, gerçi ben de tam T. E. ile bir randevuya çıkmak üzereydim. E. Lawrence ve onun Arabistan'daki sözde gerçek maceraları,' dedi.

yanındaki masanın üzerinde duran deri ciltli kitaba dokunarak cevap verdi. "Peki, size nasıl yardımcı olabilirim? Orlando uzun, manikürlü parmaklarını birbirine doladı ve ona baktı. Yeşil gözleri Mouse'unakilere çok benziyordu ama yine de iki adam birbirinden daha farklı olamazdı. Farklı. Star sık sık Orlando'nun küçük kardeş olduğunu unutuyordu, 2008'de değil de 1908'deymiş gibi giyinme tutkusundan dolayı. "Sizin

için bir gizemim var: Bazen bir gün Georg Hoffman'dan bahsettiniz mi, aile avukatımız?" "Gerçekten de öyle. Ben hiçbir şeyi unutmam.

Unutmadığını biliyorum Orlando. Her neyse, birkaç gün önce Atlantis'e geldi ve kayıp kız kardeşimizi bulduğunu düşündüğünü açıkladı - yedinci kız kardeşimizi.

"Ne?! Genelde soğukkanlı olan Orlando bile şaşırmış görünüyordu. 'Pleiades'in kayıp kız kardeşi Merope'den mi bahsediyorsunuz? '

Elbette, bazı efsaneler bu onurun Electra'ya ait olduğunu söyler, ancak en küçük kız kardeşiniz de burada.

'Kesinlikle öyle. Afrika için Konser'de yaptığı konuşmayı görmeliydiniz. İnanılmazdı.

'Televizyonu onaylamadığımı biliyorsunuz - beyin için tam anlamıyla bir anestezi - ama Electra'nın konuşmasını *Telegraph*'ta okudum. Belli ki komik çiftliğe yaptığı küçük geziden sonra karakterini düzeltmiş.

"Orlando! Lütfen öyle demeyin. Bu kabalığın ötesinde ve tamamen uygunsuz.

'Politik doğruculuk eksikliğim için beni bağışlayın. Sizin de çok iyi bildiğiniz gibi, benim dilim "komik çiftliğin" bir akıl hastanesi için eğlenceli bir ifade olduğu başka bir dönemden geliyor. Bir zamanlar ona Bedl derlerdi-'

"Yeter, Orlando! Yıldız onu azarladı. 'Bunu beni kızdırmak için yaptığını biliyorum ama son kez söylüyorum, Electra sadece bağımlılıkları için yardım alıyor. Her neyse, kayıp kız kardeş konusunda geldiğimiz noktayı duymak istiyor musun, istemiyor musun?

"Elbette isterim. Yemek tepsimi mutfağa götürür ve şu dolabın orta rafında soldan ikinci bardağı kullanarak bana bir yudum konyak verirsiniz, can kulağıyla dinlerim.

Star onun dediğini yaparken, tedaviye ihtiyacı olanın Orlando olup olmadığını merak etti. Adamın talimatlarının kendisini doğru raftaki doğru bardağa yönlendirmesine izin verirken, *kesinlikle OKB'si var*, diye düşündü.

Kristal sürahinin tıpasını yerine takıp konyağı ona uzatırken, "İşte oldu," dedi. Sonra şöminenin diğer tarafındaki deri koltuğa oturdu. Kırmızı boyalı duvarları, antika mobilyaları ve raflardaki sıra sıra deri ciltli kitaplarıyla, Kensington'daki kitapçının üst katındaki eski dairesinin oturma odasının birebir aynısı olan bu odanın nasıl Dickens romanları için mükemmel bir ortam. Orlando herkesten yüz yıl kadar geride yaşıyordu, bu çoğunlukla sevimliydi ama bazen de sinir bozucuydu.

Orlando parmaklarını çenesinin altında birleştirip dinlemeye hazırlanırken, "Öyleyse sevgili Star, her şeyi anlat," dedi.

Star da öyle yaptı ve Orlando sürekli sorularla araya girdiği için başkasına anlattığından çok daha uzun sürdü.

"Senin o jilet gibi keskin beynin ne çıkarıyor?" diye sordu sonunda.

'Ne yazık ki, zaten sahip olduğunuzdan çok daha fazlasını değil: bu Merry'nin, onun ipucu olan zümrüt yüzüğe sahip olan Evlatlık kızın gerçek mirası, bulunmak istemiyor. Ya da en azından aileniz tarafından bulunmak istemiyor. Yani tek

"Sorulması gereken soru şu: Neden?"

"Kesinlikle," dedi Yıldız. 'Senin bazı fikirlerin olabileceğini umuyordum.

'Kız kardeşlerinizden herhangi birine karşı kişisel bir şey olduğundan şüpheliyim. Hiçbirinizin McDougal'larla daha önce tanışmadığını ya da onları duymadığını söylüyorsunuz.

Yani bu hikâye ve gizemin anahtarı çok daha eskilere dayanıyor olmalı. Evet,' Orlando başını sallayarak onayladı, 'kesinlikle geçmişle ilgili bir şey.

"Acaba babam Mary-Kate'i bebekken evlat edinecekti de sonra bir şeyler ters gitti ve onu kaybetti mi? Yıldız düşündü.

"Belki de. Yeni Zelanda olabildiğince uzak bir yer,' diye onayladı Orlando. "En azından annesi Mary-Kate'in öz ailesinin kim olduğunu biliyor olabilir.

'Bu yüzden sen ve ben bir şekilde onunla bir buluşma ayarlamalıyız, böylece öğrenebiliriz. Ve sonunda o yüzüğe bir göz atıp Ally'nin bana faksladığı çizimle eşleştirebiliriz.

"Beni yarın Londra'ya yapılacak tehlikeli bir göreve dahil etmek istediğini mi söylüyorsun?"

"Kesinlikle ve bunu hayatta kaçırmayacağını biliyorum," diye karşılık verdi.

'Beni çok iyi tanıyorsun, sevgili Yıldız. Şimdi, her şeyi tekrar ayrıntılı olarak gözden geçirmek istiyorum . . . '

Star sözlerini bitirdiğinde ve başka soru kalmadığında, Orlando'nun sandalyesinde oturuşunu izledi, gözleri kapalıydı ve belli ki derin bir konsantrasyon içindeydi.

"Holmes'unuza daha uzun süre Watson'lık yapamayacağım için üzgünüm ama eve dönmem gerekiyor," diye söze girdi.

Orlando gözlerini açarak, "Elbette," dedi. "Yani, yarın bu kadınla buluşma konusunda ciddi misin?"

"Öyle olduğumu biliyorsun. Maia ve Ally benden bunu istedi.

"Peki o zaman, korkarım ailenize bir servete mal olacak ama Claridge's Otel'de bir süit ve daha küçük tek kişilik bir oda ayırtmanız gerekiyor.

Yıldız gözlerini kıstı. "Orlando, bu en sevdiğin otel olduğunu bildiğim yerde bir gece geçirmek için yaptığın bir numara değil mi?

'Sevgili Star, lüks süitten yararlanacak olan sensin, ben ise hiç şüphesiz hizmetçilerin yanındaki tavan arası bir odada kalacağım. Gerçi öğleden sonra çayları oldukça iyi.

"Hmmm . . . Eğer bana bu planın ne içerdiğini söyleyebilirsiniz, o zaman Maia ve Ally'ye orada odalar için astronomik bir miktar harcamamıza izin verip vermeyeceklerini sorabilirdim. Maia, Georg'un sekreterinin ihtiyacımız olan her şeyi ayarladığını söyledi. Kendisi uzakta. Görünüşe göre.

"Hâlâ plan üzerinde çalışıyorum ama lütfen kız kardeşlerinizi temin ederim ki neredeyse kusursuz olduğuna inanıyorum. Onlara çabamızda başarısız olursak tüm masrafları iade edeceğimi söyleyin. Şimdi ben de işe koyulmalıyım; eğer bu işi başaracaksam bir gecede yapmam gereken bir sürü hazırlık var.

'Ne demek bu işi başaracaksın? Ben dahil değil miyim?

'Oh, bu işe derinden dahil oldunuz ve üzerinize düşen rolü oynamalısınız. Mükemmellik. Gardırobunuzda şık bir elbise ya da takım elbise olduğunu tahmin ediyorum?

"Um . . . Sanırım bir şeyleri bir araya getirebilirim, evet. "Peki ya incileriniz?

"Bir kere aldığım ve hiç takmadığım sahte bir kolyem ve küpelerim var.

Mükemmel. Oh, ve tabii ki topuklu ayakkabı, ama çok yüksek olmasın. Yarın, sevgili Yıldızım, Leydi Sabrina Vaughan olacaksın.

"Yani rol mü yapacağım?

"Pek sayılmaz. Orlando gözlerini devirdi. "Bunu sadece ileride kardeşimle evlenmen için bir hazırlık olarak düşün. O zaman zaten gerçek bir hanımefendi olacaksın.

'Bu farklı bir şey. . . Oyunculuğun benim *uzmanlık* alanım olduğundan emin değilim, Orlando. Her zaman korkunç bir sahne korkum olmuştur.

'Sen sadece kendini oynayacaksın, sadece daha çok para kazanacaksın ve oyunculuğun çoğunu ben yapacağım.

"Çok rahatladım. CeCe ve Chrissie'nin yardımına ihtiyacımız var mı?" diye sordu Star. "Şu anda Londra'dalar, ancak CeCe dairesini satışa çıkarmak ve Avustralya'ya gönderilecek eşyalarını düzenlemekle meşgul.

"Hayır. Orlando bu düşünceyi elinin tersiyle itti. 'Bu şartlar altında ihtiyacımız olan son şey bir başka D'Aplièse kardeş. Bu hassas bir operasyon. Süiti sizin takma adınızla, benimkini de Orlando Sackville adıyla ayırtın."

Star bu edebi imaya kıkırdamak zorunda kaldı. "Tamam o zaman.

"Şimdi git ve beni işimle baş başa bırak," diye mırıldandı.

'Buluşacağım

Londra'ya giden dokuz kırk altı trenini yakalamak için yarın peronda olacaksın. İyi geceler.

Star eve vardığında, Mouse yatağa gitmişti. Atlantis'i hemen aradı ve Ally'ye durumu açıkladı.

"Orlando yardımcı olacağını düşünüyorsa, Claridge's'e odaları ayırtmak için bir e-posta göndereceğim," dedi Ally. "Sence elinde tam olarak ne var?

"Hiçbir fikrim yok ama çok zeki biri ve daha önce birkaç gizemi çözmeme yardım etmişti.

Meraklandım. Şimdi, odalarınızı takma adlarla ayırtmamı mı söyledi?

"Evet. Orlando Sackville. Yıldız onun için hecelede. "Eminim arkadaşı Virginia Woolf'un yazdığı *Orlando* kitabına ilham veren Vita Sackville-West'in onuruna seçmiştir.

Ally kıkırdarak, 'En azından anlaşılmaz isimleri olan tek aile biz değiliz,' dedi. "Peki sen hangi takma adı kullanıyorsun?

'Leydi Sabrina Vaughan olacağım. Her neyse, yarın bir leydi olma pratiği yapacaksam biraz uyumaya çalışsam iyi olacak.

"Umalım da patronun her ne planladıysa işe yarasın. Sabah Georg'un sekreterini arayacağım, böylece faturanın kendisine gönderilmesini ayarlayabilir.

'Tamam. Orlando'nun izin verdiği sıklıkta irtibatta kalacağım. İyi geceler, Ally.' "İyi geceler, Star.

Tren yaklaşırken Star koşarak yanına geldiğinde Orlando çoktan Ashford istasyonundaki peronda bekliyordu.

"Günaydın. Kapılar açılıp içeri adım attıklarında, 'Bu kadar ince kestiğin söylenebilir,' dedi.

'Rory'yi okula götürmek zorunda kaldım, sonra da gardırobumu karıştırıp Yıldız otururken nefes nefese, "Giyecek uygun bir şey bul," dedi. "Olur mu?

"Mükemmel görünüyorsun," dedi Orlando, ince vücudunu ortaya çıkaran zarif yazlık elbisesine hayranlıkla bakarak. 'Yine de belki saçlarına bir chignon şekli verebilirsin? Bu seni biraz daha görkemli göstermeye yardımcı olabilir.

'Orlando,' diye fısıldadı Star kulağına, 'Oscar Wilde oyunu sahnelemiyoruz, biliyorsun. Bugünlerde aktrisler ve süper modeller -sizin için sıradan insanlar- her zaman aristokrasiyle evleniyorlar.

'Bunun farkındayım, ancak Bayan McDougal'ın otuz yılı aşkın bir süredir Yeni Zelanda'da yaşadığını söylediğinize göre, o da benim gibi İngiliz zamanının biraz gerisinde kalmış olabilir. Ama önemli değil, bence Büyüleyici ve yaklaşan çevremize mükemmel uyum sağlayacak.

'Keşke Mouse da bu akşam bana katılabilseydi. Birlikte birkaç gece geçirebiliriz. Ne kadar ironik değil mi? gerçek bir şey - bir lord - ama bir milyon yıl geçse bile Claridge's'de kalmaya parası yetmez mi?

'Elbette yapabilir, Star. Bir ev dolusu parası var - ya da şu anda bir Küçük bir servet değerinde değerli antikalar, tablolar ve sanat eserleriyle dolu bir depolama tesisi. Ama o, benim kitabımda çok mantıklı, lüks bir otelde kalmanın parasını harcamaya değmeyeceğini düşünür'.

'Haklısın elbette, ayrıca evin tadilatı sahip olduğu her şeye mal oluyor. Bazen sıcak ve her şeyin gerçekten çalıştığı modern bir apartman dairesine taşınmayı hayal ediyorum. Ve erkek arkadaşımın akşam yemeği için zamanında eve geldiği ve

... ya da dado rayları ve RSJ'ler dışında herhangi bir şey hakkında sohbet etmek.

"High Weald, Mouse'un hayatındaki diğer kadın," diye açıkladı Orlando. "Biliyorum ve en kötüsü de sonsuza dek onunla yaşamak zorunda olmam.

"Yapma Star, senin de High Weald'a aşık olduğun başından beri belliydi.

'Tabii ki yaptım ve evet, bittiğinde buna değecek. Her neyse, çok daha acil olarak, lütfen bana tam olarak ne planladığınızı söyleyin.

'Eğer her şey yolunda giderse, zaman geçirmek için çok hoş bir yol olacak.' dedi Orlando. 'Varacağız, eşyalarımızı yerleştireceğiz, sonra da girişe bakan Fuaye restoranda hafif bir öğle yemeği yemek için ayrı ayrı aşağı ineceğiz. Dün gece Toronto'dan kalkan tüm uçuşları araştırdıktan sonra, Bayan McDougal'ın olabileceği sadece dört uçuş var açık. Hepsi öğlen buçuk ile öğleden sonra üç arasında iniyor. Claridge's'in zemin katının bir haritasını çizdim. Oturacağımız yeri buna göre seçeceğiz, böylece girişi ve o saatler arasında otele bagajla giriş yapan herkesi gözetleyebileceğiz. Bakın.

Orlando eski deri çantasından bir kâğıt çıkarıp girişi, fuayeyi ve resepsiyon masasını işaret etti düzgünce üzerine. "Giriş yaptığımızda, en iyi manzaraya sahip restoranda masa ayırtığımızdan emin olmalıyız.

"Ama o saatler arasında giriş alanına çok sayıda kadın gelebilir.

"Bayan McDougal'ın ellili yaşlarının sonunda olduğunu biliyoruz - daha genç görünmesine rağmen - ve sarı saçlı, zayıf biri. Ayrıca, bavullarının üzerinde havayolu bagaj etiketleri olacak. Orlando çantasından başka bir kâğıt parçası çıkardı. "Bu, bavulların üzerine yapıştırılacak etiketin bir resmi.

Merry'nin Toronto Pearson'dan seyahat ettiğini göstermektedir. Havaalanı kodu YYZ.

"Tamam ama onu ve bavullarını görmeyi başarsak bile kendimizi nasıl tanıtacağız?

"Aha!" dedi Orlando. "O kısmı bana bırakabilirsiniz. Ama tabii ki önce kendimi *size* resmi olarak tanıtmalıyım," dedi ve bir kez daha çantasına daldı ve Star'a güzel kabartmalı bir kartvizit uzattı.

VISCOUNT ORLANDO SACKVILLE
YEMEK VE ŞARAP GAZETECİSİ

Orlando mektubun altına cep telefonu numarasını yazmıştı. "Vikont mu? Yıldız gülümsedi. "Yemek ve şarap gazetecisi, ha?

'Bu kadar güzel yemek ve bu kadar iyi bir iş için Hayatım boyunca içtiğim kaliteli şaraplar. Ayrıca, kardeşim bir lord, bu yüzden benim vikont olmam çok fazla bir şey değil. gerin.'

'Tamam ama kartvizitinizin olmasının size ne faydası olacak? Ve bunları nasıl bu kadar çabuk bastırabildiniz?

'Yollar ve araçlar, sevgili kızım. Sokağın aşağısındaki matbaa beni iyi tanıyor ve nasıl yardımcı olacağına gelince, bana söylediğin her şeyi dikkate aldım. The Vinery'yi araştırdım ve bana sahiplerinin Jock ve Mary McDougal olduğunu söyledi. İş yeri

Seksenli yılların başında başlayan ve şu anda bölgenin en başarılı üzüm bağlarından biri olan şirket, ağırlıklı olarak Yeni Zelanda içinde şarap satmakla birlikte Avrupa'da da satış yapmaya başlamıştır. Başka bir deyişle, Yeni Zelanda'nın Zelanda şarabı birkaç yıl öncesine kadar Avustralya'dan daha uzakta hiçbir yemek masasında görünmüyordu, Jock ve Mary McDougal gurur duyacakları bir iş kurdular.

"Evet, ama kocası - Jock - birkaç ay önce öldü.

'Kesinlikle ve bana oğulları Jack'in babasının bıraktığı yerden işi devraldığını söylemiştiniz. Şu anda Fransa'da bu işin ustalarından bir şeyler öğreniyorsa, işi daha da büyötmeyi hedeflediği sonucuna varmak kolay. Anlaştık mı?'

"Muhtemelen, evet.

'Şimdi, insan doğasından anladığım kadarıyla, annelik içgüdüünün normalde diğerlerinin önüne geçtiğini biliyorum. Bu nedenle Bayan McDougal oğluna elinden gelen her türlü yardımı yapmak isteyecektir.

"Ve?

'Bir yemek ve şarap yazarıyla karşılaşmaktan daha iyi ne olabilir ki? Claridge's'de mi kalıyor? Özellikle de İngiltere'deki tanınmış yemek ve şarap dergileri ve gazete sütunlarıyla bir "ilişkisi" varsa.

Kendi kendine, *böyle bir makalenin bağımız için neler yapabileceğini* düşünüyor. *Ve sevgili oğlum için.* Şimdi anladın mı, Star?'

Sanırım öyle, evet. Yani, kısaca, bağımızı Kendinizi ona aristokrat bir gazeteci olarak tanıtın - bu tanıtımı nasıl yapacağınızı henüz bilmiyorum - ve sonra ona üzüm bağı hakkında sizinle röportaj yapmaktan mutlu olup olmayacağını sorun.

"Ve oğlu da, yeni resmi mal sahibi olduğu için. Benim için çok açık olan bir şey var ki, onunla temas kurmanın bir yolunu bulmalıyız.

Küçük kız kardeşi hakkında daha fazla bilgi edinmek için Efendi Jack ile birlikte. Örneğin, onun da evlatlık olup olmadığı hakkında hiçbir fikrimiz yok. Sevgili anneciğim bana onun iletişim bilgilerini vermek zorunda.

Orlando neşeyle ellerini birbirine vurdu. "Harika değil mi?

"Oldukça iyi, evet, ama ben tam olarak nerede devreye giriyorum?

"Bayan McDougal'ın kendisi hakkında gizlice bilgi toplamaya çalışan bir şarlatan olmadığım konusunda güven duymasını istiyorum.

Bu nedenle, onu gördükten sonra kendimi tanıttım.

masanızdan kalkıp yanımızdan geçeceksiniz. Dönüp şaşkınlıkla bakacağım. "Neden! Sabrina!" Diyeceğim. "Burada ne işin var senin?" Birbirimizi kibarca öperken soracağım.

her iki yanağında. Sonra da kocanızla birlikte şehir dışından geldiğinizi ve küçük bir alışveriş yaptığınızı söyleyeceksiniz. Bana soracaksın

"Memnuniyetle," diyorum ve bana hangi süitte olduğunuzu söyleyerek yolunuza devam ediyorsunuz," diye ekledi Orlando. 'Küçük maskaralığımızda her şey yolunda giderse, Bayan McDougal benim mükemmel referanslarım ve sosyal ağırbaşlılığım konusunda ikna olacak, Bu da onu görüşmeye çağırdığımda ısınmasını sağlayacak.

Yıldız derin bir nefes aldı. 'Tanrım, gerçekten rol yapmam gerekiyor! Umarım bizi ele verecek bir şey söylemeden bunu başarabilirim.

'Korkma Yıldız. Sana düşen kısmı kısa ve tatlı tuttum.'

'Peki ama konunun özüne ne zaman geleceğiz? Yani, kim olduğumu ve neden devasa bir süitte Leydi Sabrina kılığına girdiğimi ne zaman açıklayacağım?" diye sordu.

Tren Charing Cross istasyonuna girdi.

"Daha önce de söylediğin gibi, bu bir Oscar Wilde oyunu değil sevgili Yıldız, sadece gerçek hayattan bir doğaçlama. İlk engeli aşım aşamayacağımızı göreceğiz, yani otele girerken onu tespit etmek ve odasına kaçmadan önce onu tuzağa düşürebilmek. İşte

hesaba katamadığım pek çok bilinmez var ama adım adım gidelim, olur mu?

"Tamam," diye iç geçirdi taksi durağına gitmek üzere trenden ayrıldıklarında ve midesinin alt üst olduğunu hissetti.

"Aman Tanrım! Yıldız, genel müdür - ki kendisi onlara süitini bizzat göstermişti - oturma odasından ayrıldı. "Bu harika değil mi?

'İtiraf etmeliyim ki öyle, evet. Claridge's'e her zaman hayran olmuşumdur; burası bir art deco zaferi ve b u n u korumuş olmaları ne kadar harika,' dedi Orlando, parmakları kaplan çizgili bir masanın üzerinde gezinirken, kadife sigara içme koltuklarından birine oturmadan önce.

'Bize bir şişe bedava şampanya bırakmışlar! Biraz alabilir miyiz? Sinirlerimi yatıştırmaya yardımcı olabilir.

'Sevgili Yıldız, Noel sabahı heyecanlı bir çocuk gibi davranıyorsun. İstersen tabii ki şampanyayı açabiliriz, Yine de insanların bu tür şeyleri "bedava" olarak görmemelerini dilerim. Siz - ya da aslında aileniz - tek bir gece için bir dizi odada kalmak üzere kitapçıma bir aylık maaşınıza eşdeğer bir ödeme yaptınız. Şampanyanız bedava değil ve eğer şampanya içmeye karar vererseniz

Siz hanımların banyoya dökmek için ihtiyaç duyduğunuz her neyse o küçük şişeler gibi diğer aksesuarlar, hatta havlular ve bornoz, o zaman lütfen öyle yapın. Çünkü bunların hiçbirisi "bedava" değildir. Yine de insanlar böyle bir gezintiden döndüklerinde bir şeyler "çaldıklarını" söylemekten zevk alırlar. Tamamen saçma,' diye burnunu çekti Orlando, ayağa kalkıp yürüyerek buz kovalarının yanına gitti. "Neye içelim?" diye sordu şampanyayı kaldırırken.

"Ya sonsuza dek burada yaşamaya ya da başkalarının kimliğine bürünmekten tutuklanmamaya; sen karar ver.

"İkisine de içelim! Orlando mantarı patlatırken, "İkisine de içelim," dedi. "İşte buradasın," dedi ve bir kadeh şampanyayı ona doğru götürdü. "Sana ayrıca masanın yanına bıraktıkları parası ödenmiş çikolataları da getirdim. şampanya.

"Bir günlüğüne kraliçeyim," dedi Star, muhteşem bir şekilde sırılanmış lezzetlerden birini ağzına atarken.

'Bana aileniz hakkında anlattıklarınıza bakılırsa, tröstünüzden her gün bu şekilde yaşamaya yetecek kadar kirli paranız var.

"Gerçekte ne kadar olduğundan emin değilim ve her ne kadar bizim olsa da, her şeyi avukatımız Georg'a danışıyoruz.

"Bu Georg'la hiç tanışmadım, ama o sadece ailenizin istihdam ettiği bir personel. Bu sizin paranız, sevgili Yıldız, ve sen ve kız kardeşlerinin bunu unutmaması çok önemli.

"Haklısın elbette ama Georg oldukça korkutucu biri. Eminim ondan bir yıllık para istememi onaylamazdı.

Claridge's'de bir süitte yaşıyorum,' diye kıkırdadı. 'Ayrıca, eğlencenin bir parçası da bunun bir ikram olması. Her gün burada yaşasaydım böyle olmazdı, değil mi?

"Doğru, doğru," diye onayladı Orlando. "Siz giriş yaparken, ben de mekanı araştırıyordum. Başka bir deyişle, en iyi Fuaye restoranında ikimizin oturması için iki masa ayırttım. Önce ben geleceğim, on dakika sonra da sen. Birbirimize çarpmadan önce kimse tarafından birlikte görülmemeliyiz.

Resepsiyon masası. Bu yüzden buraya oturmalısınız' - Orlando Masasının kat planındaki konumu - 've ben de şuraya oturacağım, bu ikimize de girişi iyi bir şekilde görme imkanı veriyor, ancak ortadaki devasa çiçek aranjmanı birbirimizi görmemizi engelliyor.

'Tamam ama nasıl iletişim kuracağız? Odanın diğer ucundaki posta güverciniyle mi?" diye kıkırdadı.

"Yıldız, umarım alkol kafana girmiyordur. Cep telefonunun oldukça sıkıcı modern yöntemini kullanıyoruz. Eğer siz ya da ben Bayan McDougal olabilecek bir kadın görürsek, birbirimize mesaj atarız.

İlerleyişini takip edeceğim, umarım onu resepsiyona götürür.

masaya oturtun, ona birkaç dakika verin, sonra arkasına geçin. Bu noktada ayağa kalkacak ve yavaşça bize doğru ilerleyeceksiniz. Çiçek aranjmanının önünde durup hayranlıkla bakacak ve bir yandan da Onunla sözlü temas kurduğumu. Sonra bize doğru yürüyeceksin ve biz de küçük oyunumuzu oynayacağız. Akşam altıda beni süitinize içki içmeye davet etmeyi unutmayın.

Star şampanyasından bir yudum daha alarak, "Tamam, peki," diye nefes verdi. "Bunu yapabiliriz, Orlando, değil mi?"

'Kesinlikle yapabiliriz, canım, kesinlikle yapabiliriz. Şimdi, saat on bir olduğuna göre Otuz, ben aşağıya inip sizi yalnız bırakayım. İyi şanslar.'

Orlando sütlerinin ön kapısına doğru yürürken Star, "Size de iyi şanslar," diye seslendi. "Ve Orlando?"

"Evet?"

"Teşekkür ederim."

Merry
London

Haziran 2008

Taksinin arkasına oturdum ve uçakta geçirdiğim uykusuz bir geceden daha yorgun düşmüş olsam da, siyah bir taksinin arkasında *oturduğum* gerçeğinden dolayı küçük bir memnuniyet gülümsemesinde *bulunmak* zorunda kaldım.

Yıllar önce, Londra'ya en son gittiğimde korkunç bir zamandı, elimi uzatıp bir tane almak hayalimdi. Ancak mutlak bir gereklilik olmayan diğer her şey gibi bunlar da bütçemin tamamen dışındaydı. Aslında, bir rokete binip aya uçmayı da aynı şekilde düşünebilirdim.

Ben Londra'ya gelmeden sadece birkaç yıl önce Neil Armstrong için gerçekleşmişti.

Son gelişimden bu yana şehrin nasıl değiştiğine inanamıyordum. ziyaret etti. Heathrow'dan büyük üst geçitler uzanıyor, trafik uzun ve hiç bitmeyen bir akış halinde birikiyordu. Yüksek ofis blokları ve apartmanlar Etrafımdaki binalar yerden yükseldi ve gözyaşlarımı hissettim. Sydney, Toronto ya da dünyanın herhangi bir büyük şehri olabileceği için gözlerime batıyordu. Londra'ya dair hayallerime uzun süre tutunmuştum; zihnimin gözünde zarif mimariyi, açık parkların yeşil alanlarını ve Ulusal Galeri'yi görüyordum ki bunlar o zamanlar benim için özgür olan tek şeylerdi.

Merry, dedim kendi kendime kararlılıkla, *en azından Big Ben ve Parlamento Binası'nın ve Thames Nehri'nin hala orada olduğunu çok iyi biliyorsun.*

Manzarayı engellemek için gözlerimi kapattım ve bu büyük şehrin merkezindeki değerli anılarıma yaklaştıkça manzaranın daha da güzelleşmesi için dua ettim. Mary-Kate bana ve Bridget'e mesajlarını bıraktığından ve o kadınlar Radisson'un lobisinde oturup beni beklediklerinden beri bu sefer manzaranın tadını doğru dürüst çıkarabileceğimi umuyordum,

Buraya en son geldiğim zamana geri döndüm. Ve o zaman hissettiğim tüm korku ve dehşete.

Bu o olmalı, kesinlikle. . . ?

Bu cümle kafamın içinde bininci kez tekrarlandı. Ama neden? Bunca yıldan sonra neden? Ve o - *onlar* - beni nasıl bulmuştu?

Kalbim bir kez daha göğsüme çarpmaya başladı. Onlar olmalı Bu kadar çoğunu kullanmak ve beni Yeni Zelanda'dan Kanada'ya kadar takip edebilmek de ciddiydi.

Kuşkusuz, yolculuğuma kısmen zevk için çıkmıştım ama aynı zamanda ikisini de aramak, nerede olduklarından emin olmak istiyordum. Ve - kesinlikle onlardan biriyle - nihayet *nedenini* bulmak için. Otuz yedi yıl önce Yeni Zelanda'ya geldiğimden beri ikisinin de adını anmamıştım, hayatta kalmak için geçmişimi geride bırakıp yeniden başlamam gerektiğini biliyordum. Ama sonra, sevgili Jock'um aniden ölünce, sanki her zaman sağladığı tampon çökmüş gibiydi ve anılar geri geldi. Bridget'i Norfolk Adası'nda gördüğümde, İrlanda viskisinin de etkisiyle

Eski günlerdi ve 'Büyük Tur'umun gizli bir amacı olduğunu itiraf etmişim.

"Sadece ölü mü diri mi olduklarını öğrenmek istiyorum," demiştim.

bardağımı yeniden doldurdu. 'Hayatımın geri kalanını bilmeden yaşayamam, *ya da*

saklanmak, bu konuda. Evime, İrlanda'ya gidip ailemi görmek istiyorum. Umarım, oraya varacağım zaman, bileceğim. Onlar ve benim için güvenli olduğunu hissedeceğim. Anlıyor musunuz?

"Elbette anlıyorum ama bana göre her ikisi de farklı şekillerde hayatını mahvetti," dedi.

'Bu hiç adil değil Bridget. Hiç gelmemesinin bir nedeni olmalı. Beni seviyordu, bunu biliyorsun ve-'

"Tanrım! Bridget beni dikkatle incelemişti. 'Bana hala onun için bir mum tutuyormuşsun gibi geliyor! Tutmuyorsun, değil mi?'

'Hayır, elbette değilim. Jock'u ne kadar çok sevdiğimi biliyorsun. O beni kurtardı Bridget ve onu çok özlüyorum.

Belki de o gittiği için ilk aşkınızın ateşini yeniden alevlendirmeye karar verdiniz. Ama sana şunu söyleyeyim, eğer biriyle tanışmak istiyorsan Dostum, şu gemi seyahatlerinden birine katıl. Arkadaşım Priscilla

Norveç'te bir sürü azgın dulun eş aradığını söyledi,' diye kıkırdadı.

'Yaşlılıklarında onlara bakacak birini arıyorlar, daha çok gibi.' Gözlerimi devirmiştım. 'Gemi yolculuğunun bana göre olduğunu sanmıyorum Bridget. Ve gerçekten, bunun benim başka bir adam aramamla hiçbir ilgisi yok. Sadece İlk aşkıma ne olduğunu bulmaya çalışıyorum. Ve onu yok etmekten sorumlu olduğuna inandığım adamı.

"Geçmiş kurcalamayın derim. Özellikle de *kendi geçmişini*. Bridget her zaman her şeyi olduğu gibi anlatırdı ve bu yüzden ona saygı duyardım.

Birbirimizi çocukluğumuzdan beri tanıyorduk ve kendi fikri dışında kimsenin fikrini doğru bulmayan otoriterliğine rağmen ona çok düşkündüm.

Londra'da geçirdiğim o korkunç üç hafta boyunca onun küçük dairesinde kanepede kalmıştım. O zamanlar ona ihtiyacım olduğunda bana iyi bir arkadaş olmuştu. Özellikle de yalan söylediğim ve Onu ve Londra'yı arkamda bırakıp İrlanda'ya dönmek. Kapısını çalma ihtimaline karşı hiçbir şey bilmemesi daha *güvenliydi*.

Bridget, iki yıl önce 2005 Pinot Noir şarabımızın altın madalya kazandığı yarışmada nerede olduğumu keşfetmişti. prestijli Air New Zealand şarap ödüllerini kazandı. The *Otago Daily Times* benim, Jock'un ve Jack'in bir fotoğrafını çekmiş ve The Vinery hakkında bir yazı yayınlamıştı.

Emekli olan ve Yeni Zelanda'da tatilde bulunan Bridget beni fotoğraftan tanımıştı ve bir gün kapıyı açıp onu gördüğümde neredeyse kalp krizi geçirecektim. Bunu söylemek zorundaydım. Ne Jock'un ne de çocuklarımin geçmişimle ilgili bir şey bilmediğini hemen anladı ve bana bir aile ölümünü haber vermeye geldiğini düşünerek Fotoğrafı görmesinin basit bir tesadüf olduğunu söylediğinde rahatlamıştım.

Norfolk'a taşındıktan birkaç hafta sonra Ada'ya yaptığımız gezi sırasında oraya aşık olmuş, Tony ile tanışmış ve kısa bir süre sonra onunla evlenmeye karar vermişti. Bridget'in hayatı boyunca evde kalmış bir kız olduğu düşünülüğünde, çok şaşırmıştım.

'Çünkü Tony, Bridget ne derse onu yapıyor, Anne,' diye yorumlamıştı Jack Fransa'ya gitmeden önce.

Bridget hayranı. "Sanırım onu gizlice dövüyor, sonra da geceleri dışarıda bir kulübeye kilitliyor," diye eklemişti.

Tony'nin çok yumuşak huylu olduğu ve kendisine emir verilmesinden hoşlanıyor gibi görüldüğü doğrudur. Yine de birlikte çok mutlu görünüyorlardı, gerçi Mary-Kate'in 'kayıp kız kardeş' ve benimle görüşmek isteyen iki kadınla ilgili mesajlarını ikimiz de duyduğumuzda Bridget'i gerçekten sinirlendirmişti.

"Daha dün gece sana geçmişti araştırmakla ilgili ne demiştin?!" diye haykırmıştı.

'Ama Mary Kate'e bu konudan hiç bahsetmedim bile. Tesadüf olmalı, değil mi? Ne de olsa Mary-Kate evlatlık, yani bu kızlardan biri onun öz ailesinin bir parçası olabilir.

"Öyle olabilirler, evet, ama hatırlıyorum da sana "kayıp kız kardeş" derdi. Bunca yıldan sonra, Tony ve ben sadece

"Evleniyoruz, bütün bunlarla hiçbir ilgim olsun istemiyorum.

Bu yüzden ikimiz her ihtimale karşı öğleden sonra Sydney uçağına binmeye karar verdik. 'Eğer bu kadınlar adaya varır ve Kapı çalınırsa Tony ağızındaki baklayı çıkarabilir," diye endişelenmişim. "Sence ona dışarıda olmasını söylemeli miyiz?

'Hayır, Merry. Tony hiçbir şey bilmiyor ve eğer ona hiçbir şey söylememesini söylersek, o zaman bana ikimizin de yanıtlayamayacağı bir sürü soru sorar. Tek bilmesi gereken Sydney'de kız kıza bir gece geçirmek istediğimiz. En iyisi bırakalım gelsinler. beklenmedik bir şekilde.'

Mary-Kate'in kayıp kız kardeşini aramaktan bahsettiğini duyduğumda yaşadığım dehşetin ürpertisini hâlâ hissedebiliyordum.

Nereye saklanmaya çalışırsan çalış seni bulacağım.

Bir de zümrüt yüzük vardı. İlk andan itibaren ondan nefret etmişti. Gördüğü an. Çünkü nefret ettiği birinden bana yirmi birinci yaş günü hediyeledi.

Nişan yüzüğüne benziyor, diye mırıldanmıştı. O, onun yaşında, onca parası ve İngiliz aksanıyla . . . O bir sapık. ne olduğunu . . .

Belki de Claridge's'e vardığımda yüzüğü çantamdan çıkarıp Thames Nehri'ne atmalıydım. Yine de yapamayacağımı biliyordum, çünkü artık Mary-Kate'e ait olmasının yanı sıra

bana hayatımdaki en değerli insanlardan biri tarafından verilmişti - beni koşulsuz seven ve asla ihanet etmeyen adam tarafından
Ben . . . Ambrose.

Neyse ki etrafımdaki binalar alçalmaya başlamıştı ve çift katlı bir otobüsün tepesinden gördüğümü hatırladığım bazı binalar ortaya çıkıyordu. Onların görüntüsü beni rahatlattı ve otobüsün içinde beliren iki kadının anısını

Dünkü lobi ve Toronto'da asansöre bindiğimde adımları haykıran ses daha az korkutucuydu. Mary-Kate ve Electra adında bir kadından gelen mektup, bu kız kardeşlerin sadece yüzüğümü görmek istedikleri konusunda beni rahatlatmış olsa da

Beni çok hızlı yakalamışlardı. Her neyse, iyi haber patikanın Kanada'da sona ermiş olmasıydı. Bridget'ten başka kimse yoktu.

Hayatıma güveniyordum, bugün nerede olduğumu biliyordum. Şimdilik, ben Londra ve Claridge's'de beni takip eden kimse olmayacaktı.

Taksiye bindiğimde ani ve çok ihtiyaç duyduğum bir heyecan hissettim. otelin önünde durdu. Ben şoföre ödeme yaparken hamallar valizlerimi almak için koşuşturdu. Bu ünlü ve güzel otelden yıllar önce Dublin'de, üniversiteye verdiğimiz yaz tatilinde Bridget'le birlikte Londra'ya bir keşif gezisine çıkmayı düşündüğümüz sırada Ambrose tarafından söz edilmişti.

"Burası muhteşem bir şehir Mary. Güzel mimariyle dolu ve Birçok tarihi bina var,' demişti. 'Eğer giderseniz, sadece harika art deco iç mekanı görmek için Claridge's'de çay içmelisiniz. Annemle babamın iş ya da sosyal bir etkinlik için Londra'da olmaları gerektiğinde hep orada kalırdım.'

Londra'ya gitmiştik ama Bridget ve ben Claridge's'de çay içmek yerine Gloucester Road'da köhne bir pansiyonda kalmıştık. Yine de ikimiz de Londra'ya aşık olmuştuk.

Şehrin kendisi, Bridget'in üniversiteden hemen sonra oraya taşınmasına ve benim de Dublin'den kaçmam gerektiğinde oraya kaçmama neden oldu. . .

Ve işte şimdi, Claridge's'in lobisinde ödeme yapan bir misafir olarak içeri alınıyordum.

"Yolculuğunuz iyi geçti mi hanımefendi?" diye sordu resepsiyon görevlisi, check-in masasının önünde durduğumda, gözlerim çevremdeki zarafet ve lüks.

"Gerçekten de öyle, teşekkür ederim.

'Toronto'dan geldiğinizi görüyorum. Kanada her zaman ziyaret etmek istediğim bir ülkedir. Pasaportunuz yanınızda mı hanımefendi?

Pasaportu ona uzattım ve detayları bilgisayarına girmesini izledim.

"Yani ev adresiniz The Vinery, Gibbston Valley, Yeni Zelanda mı?

"Evet, öyle.

"Her zaman görmek istediğim bir başka ülke," diye gülümsedi, tüm çekiciliğiyle. "Böyle araya girdiğim için kusura bakmayın," diye arkasından bir ses geldi

"Ama Gibbston Vadisi'ndeki The Vinery'de ikamet ettiğinizi söylediğinizi duydum?

Döndüğümde çok uzun boylu, köşeli bir adam gördüm, üç parçalı takım elbisesi Oscar Wilde'ın altın çaığında giyeceği bir takımdan esinlenilmiş gibiydi.

"Ee, evet," diye cevap verdim, otelin müdürü olup olmadığını merak ediyordum, çünkü son derece resmi görünüyordu. "Bir sorun mu var?

"Aman Tanrım, hayır. Adam gülümsedi, sonra ceketinin üst cebine uzanarak bana bir kart uzattı. "Kendimi tanıtmama izin verin. Adam karttaki ismi işaret etti. 'Vikont Orlando Sackville ve günahlarım için söylüyorum, ben bir yemek ve şarap gazetecisiyim. Bu kadar kaba davranmamın nedeni

Çünkü daha geçen hafta bir arkadaşımınla öğle yemeği yiyordum. Kendisi bir şarap ithalatçısı. Ve bana Yeni Zelanda şaraplarının son yıllarda Avustralya şaraplarının küçük kardeşidir ve çok iyi şişeler üretmektedir. The Vinery bahsettiği üzüm bağlarından biriydi. Sanırım 2005 pinot noir şarabınızla altın madalya kazandınız. Sahibinin siz olup olmadığını sorabilir miyim?

"Kocam - ne yazık ki yakın zamanda öldü - ve ben uzun yıllar boyunca işi birlikte yürüttük. Şimdi oğlum Jack devralıyor.

"Kaybınız için size başsağlığı dileklerimi sunabilir miyim?" dedi adam, gerçekten üzgün görünüyordu. 'Şimdi, daha fazla zamanınızı almamalıyım. Ama burada otelde kalıp kalmadığınızı sorabilir miyim?" "Evet, kalıyorum.

"O halde bu akşam bana bir saatinizi ayırmanızı rica edebilir miyim? Akşam mı? The Vinery hakkında bir yazı yazmayı çok isterdim - bu The Vinery'nin yemek ve şarap sayfalarında yer alabilecek türden bir şey.

buradaki gazeteler bayılıyor. Ve tabii ki, bu gazetenin editörünü tanıyorum. *Sunday Times* Şarap Kulübü. Eminim siz de biliyorsunuzdur, eğer bir şarap seçkide yer alıyorsa, tabiri caizse bir şarap *yapılmış* demektir.

"Bunu düşünebilir miyim? Gördüğünüz gibi biraz jet-lag oldum ve-"

'Sabrina! Sevgili kızım, burada ne işin var senin?

Arkamı döndüm ve ince, söğüt gibi bir sarışın gördüm.

bana Mary-Kate'i hatırlattı, yeni arkadaşım tarafından iki yanağından öpülmeden önce yaklaştı.

'Julian'la birlikte şehir dışından geldim. O çalışırken ve ben de biraz alışveriş yaparken birkaç gece burada kalacağız,' dedi.

cevap verdi.

"Kulağa harika geliyor, hayatım," dedi oldukça gergin görünen genç kadına, sonra benimle göz göze geldi ve kadını yanına çekti.

'Leydi Sabrina Vaughan'ı tanıştıracabilir miyim? Kendisi hem benim hem de ailemin çok eski bir dostudur.

"Merhaba...?"

"Mary. Bayan Mary McDougal," dedim elini sıkmak için elimi uzatırken.

'Bayan McDougal Yeni Zelanda'da harika bir üzüm bağının ortak sahibi. Daha geçen gün ona sevgili Sebastian Fairclough'un şaraplarından nasıl övgüyle bahsettiğini anlatıyordum. Ben Onu üzüm bağı hakkında bir röportaj yapmaya ikna etmeye kararlıyım.

"Anlıyorum," diye başını salladı Sabrina. "Seninle tanışmak çok güzel Mary. Yeni arkadaşım ona bakarken bir duraksama oldu.

"Ah!" diye devam etti. 'Neden bu akşam altıda bir şeyler içmek için benim süitime gelmiyorsun? Oda numarası, ee . . . 106. Siz de hoş geldiniz Bayan McDougal,' diye ekledi.

'Harika! Görüşürüz Sabrina,' diye yanıtladı Orlando.

Sabrina asansöre doğru yürürken resepsiyon görevlisi, "Affedersiniz Bayan McDougal, kredi kartınızı alabilir miyim?" diye sordu.

"Elbette," dedim ve çantamı karıştırıp kartı uzattım.

'Bayan McDougal, böldüğüm için beni tekrar bağışlayın ama mümkünse bu akşam Sabrina ve benimle bir şeyler içmeye gelin. Sonra da

bağınızı ve şarapla ilgili her şeyi konuşabiliriz.

"Dediğim gibi, biraz jet-lag olabilirim ama deneyeceğim.

"Mükemmel. O zamana kadar hoşça kalın. O uzaklaşmaya başlarken Resepsiyon görevlisi anahtarımı teslim etti ama sonra durdu ve geri döndü. "Bağışlayın ama oda numaranızı alamadım.

Anahtara baktım. "112. Güle güle Orlando."

Üst katta, yüksek tavanlı, zarif mobilyalı ve altımdaki kalabalık Londra yoluna bakan güzel odamda, birkaç yazlık elbise, bir etek ve bir bluzu paketinden çıkardım, sonra

bir kişilik çay sipariş etmek için oda servisini aradım. Her ne kadar Odada çay yapma olanakları vardı, ben de Ambrose'un yaptığı gibi zarif bir demlikten dökülen porselen bir fincandan içmek istedim. tarif ettim. Gecikmeden geldi ve ben de sandalyeye oturup anın tadını çıkardım.

Çok şık İngiliz'in elime tutuşturduğu kartı inceledim. Eğer söylediği kişiye (karttaki ayrıntılar ve lobide onu başka bir kadının karşılamış olması

kesinlikle doğruladı), o zaman harika bir fırsat sundu

The Vinery'ye biraz İngiliz -ve belki de uluslararası- ilgisi çekmek.

Jack'i aramam gerektiğine karar verdim. Alışkanlık gereği saat farkını ölçmek için saate baktım, sonra artık Yeni Zelanda, Avustralya ya da aslında Kanada'da olmadığımı ve sadece bir saat geride olduğumu fark ettim

Fransa.

Yatağın başucundaki ahizeyi aldım ve Jack'in cep telefonunu aradım. Bağlanması biraz zaman aldı ve sonra o garip yabancı bir ülkeyi aradığınız anlamına gelen çevir sesi. "Alo?

"Ben annen, Jack. Telefon çok cızırtılı - beni duyabiliyor musun?"

Evet, açık ve net. Nasılsınız? Ya da daha önemlisi, neredesin?

"İyiyim Jack, iyiyim," dedim ve Amerikan ya da İngiliz arama kodlarını bilmediğini umarak oğluma bir yalan söyledim. "New York'tayım!

"Vay canına! Büyük Elma! Nasıl bir yer?

"Gürültülü, kalabalık, harika! Blöf yaptım, çünkü hayatımda New York'u hiç ziyaret etmemiştim. "Tam da tahmin ettiğiniz gibi. Şimdi o zaman, nasıl

Sen, tatlım?'

"Mutluyum anne, çok mutluyum. Fransızcam içler acısı olduğu için iletişim kurmak zor, ama François'dan çok şey öğreniyorum ve Rhône Vadisi bambaşka bir yer! Kilometrelerce uzanan üzüm bağları, pastel renkli evler ve mavi gökyüzü. Bana evimi hatırlatması için arkamızda dağlar bile var. Gerçi burası hiç de evim gibi değil,' Jack kıkırdadı. "New York'tan sonra Londra'ya mı gidiyorsun?" "Evet, gidiyorum.

"François, New York'tan sonra seni burada ağırlamaktan mutluluk duyacağını söyledi.

'Eğer o ve ailesi gelecek yıl Yeni Zelanda'yı ziyaret ettiğinde bu iyiliğinin karşılığını verersen, hasat yaparım.

'Bunu söylemeye gerek yok Jack, elbette yaparım. Provence'ı görmeyi çok isterdim ama Londra'dan sonra programımda İrlanda var, unuttun mu?

"Memlekete büyük dönüş... Gizemli annemin nereden geldiğini görmek için oraya bir yolculuk yapmak hoşuma giderdi. Aslında, İrlanda'nın tam olarak neresinden geldiğini söylediğini hiç sanmıyorum.

Dublin'deki üniversite hakkında.

"Dürüst olmak gerekirse, Jack, hiç sormadın," diye karşı çıktım.

"Dürüst olmak gerekirse" mi anne? Geri dönmeyi düşünürken bile İrlandalı gibi konuşuyorsun! Her neyse, Büyük Tur'un tadını çıkarıyor musun?

"Seviyorum ama babanı çok özledim. Her zaman emekli olduğunda bunu yapacağımızı söyledik ama tabii ki o, o olduğu için hiçbir zaman yapmadı.

"Biliyorum anne, ama tek başına seyahat etmenden hoşlanmıyorum.

'Oh, Jack, benim için endişelenme, kendi başımın çaresine bakabilecek durumdayım. Her neyse, sana otelde tanıştığım birinden bahsetmek istiyorum...' - birden New York'ta olmam gerektiğini hatırladım - '. . . dün gece. Büyük bir şirket için şarap yazarlığı yapıyor. uluslararası gazeteler. Sohbet ettik ve bana The Vinery, tarihi ve benzeri konularda bir röportaj yapmaya hazır olup olmadığını sordu. Siz ne düşünüyorsunuz?

"Tam da ihtiyacımız olan şeye benziyor. Vay be anne, seni iki dakikadan fazla gözümüzün önünden ayırmıyoruz ve sen otellerde şarap gazetecileriyle sohbet ediyorsun!

Çok komik Jack. Bu adam benim yarı yaşımdaydı. O da Orlando Sackville' - karta baktım - 'Orlando Sackville. Adını duymuş olma ihtimaliniz var mı?

'Hayır, ama yine de şarap gazetecileri konusunda henüz uzman sayılmam. Babam bu tür şeyler yapardı, bilirsiniz. Her neyse, onunla konuşmanın bir zararı olmaz, değil mi? Babamla birlikte işi nasıl sıfırdan kurduğunuzu anlatabilirsiniz. Eğer bilmek isterse Kullandığımız üzümün teknik detaylarını falan anlatın, sonra ona cep numaramı verin, onunla konuşmaktan mutluluk duyarım.

"Elbette," dedim. 'Pekala, sizi yalnız bıraksam iyi olacak. Seni özledim Jack ve kız kardeşinin de seni özlediğini biliyorum.

'Ben de sizi özledim çocuklar. Tamam, anne, iletişimde kalalım.

Seni seviyorum.' "Ben de seni seviyorum. Telefonu kapattım, sonra gazetecinin telefonunu aldım.

kartında yazılı cep telefonu numarasını aramak için.

'Orlando Sackville,' diye cevap verdi daha önce tanıştığım adamın tiz sesi.

'Merhaba, ben Mary McDougal, aşağıda tanıştığınız Otago'daki The Vinery'den gelen bayan. Sizi rahatsız etmiyorum, değil mi?'

Bu yapacağın son şey. Ne büyük bir zevk! Bu telefon, sizinle röportaj yapmam için hazırlandığınız anlamına mı geliyor?

'Oğlum Jack ile konuştum - Provence'ta olan - ve o da sizinle konuşmamın iyi bir fikir olacağını düşünüyor.

Gerçi ihtiyaç duyacağınız teknik detaylar için en uygun kişi o.' "Harika!

Akşam altıda Sabrina'nın süitinde o zaman?

"Evet. Ama çok kalmayacağım, yoksa oturduğum yerde uyuyakalabilirim.

"Seni çok iyi anlıyorum. Sabrina da seni görmek için sabırsızlanıyor.

Orlando bana atlayacak bir erkek gibi gelmese de ve zaten yarı yaşımda olsa da, Sabrina'nın orada olacağına sevinmişim.

'Altıda görüşürüz o zaman. Hoşça kal Orlando,' dedim.

"Görüşmek üzere, Bayan McDougal.

Telefonu kapattım, hemen Trinity College'a ilk gittiğim ve Orlando ile Sabrina'ya benzer tiplerle karşılaştığım Dublin günlerime geri döndüm, kültürlü İngiliz aksanları ve endişesiz hayatlarıyla.

"Bu akşam bir şeyler içmek için bir İngiliz Vikontu ve bir *hanımefendiyle* buluşacağım," dedim yüksek sesle ve bundan ne kadar nefret edeceğini düşündüm.

Kuştüyü yastıklara uzanarak, aradığım her iki erkek hakkında şimdiye kadar topladığım bilgileri gözden geçirdim. Her iki isimde de New York'ta yaşayan uygun yaşta erkek olmadığı kesindi.

Zealand - Ayrılmadan önce tüm olasılıkları tüketmiştim. Ve sonra Toronto'daki kayıt bürosunda sayfalarca evlilik ve ölüm kayıtlarını incelediğimde hiçbir şey bulamamıştım, İrlanda'ya dönmeden önce araştırabileceğim tek yer Londra'ydı.

Hadi ama Merry, bunları düşünmeyi bırak. Çok uzun zaman önceydi ve bunun rahatlatıcı bir tatil olması gerekiyordu! Kendimi azarladım.

Gümrüksüz Jameson viski şişemi kutusundan çıkardım. ve kendime bir parmak doldurdum, o kadar çok zaman dilimi arasında seyahat ettiğim için vücudumun kafasının tamamen karışmış olduğuna karar verdim.

Normalde akşama kadar alkol almama asla izin vermezdim ve burada saat daha öğleden sonra iki bile değildi ama yine de derin bir yudum aldım. Birden aklıma ilk günkü canlı anılar geldi.

Onu gördüğüm gece. Bridget'in son erkek arkadaşının bir grupta çaldığını dinlemek için Dublin'de bir bara gittiğimde tam bir korku gibi görünüyordum.

O gece bana hayatında gördüğü en güzel kız olduğumu söylemişti ama ben bunu sohbetin bir parçası olarak kabul etmiştim. Söylememişti.

Beni etkilemek için tek kelime etmesine gerek yoktu, çünkü ona aşık olmak için o sıcak ela gözlerine bir kez bakmak yeterliydi.

Dublin. . .

Nasıl olmuştu da geçmişe bu kadar geri çekilmiştim?

Jock öldüğünden beri? Düşüncelerim zamanda geriye gittiğinden beri bu kadınların beni takip etmeye başlaması sadece bir tesadüf müydü?

Ayrıca, uzun süredir mühürlü olan anıları geçici olarak açmanın, daha fazla anı selini serbest bıraktığını da fark etmiştim.

Bazıları çocukluğuma kadar uzanıyordu.

Onu, birlikte okula gittiğimiz ve tarlalardan eve yürüdüğümüz zaman tanıdığım genç çocuğu hatırladım - ve nasıl

O zaman bile tutkuluydu. İnançlarına sıkı sıkıya bağlıydı ve beni de ikna etmeye kararlıydı.

"Bunu oku Merry ve anlayacaksın," demişti.

defteri ellerime bastırdım. Dublin'deki yatılı okula gitmek için ayrıldığım gündü.

"Sen dönene kadar sana kayıp kız kardeş diyeceğim," demişti.

Yoğunluğunun her zaman nasıl tedirgin edici olduğunu hatırladım, özellikle de her zaman *bana* odaklandığı için.

'Büyükannem Nuala'nın hayatı hakkında bir şeyler okumanı ve İngilizlerin bize yaptıklarını ve ailemin İrlanda ve özgürlük için nasıl savaştığını ... Bu benim sana hediyem, Merry. . .'

Siyah defterin ilk sayfasında *Nuala Murphy'nin günlüğü*, 19 yaş yazılıydı. Kırk sekiz yıl boyunca saklamıştım ama hiç okumamıştım. Yatılı okula geldiğimde sayfalarını çevirdiğimi hatırlıyordum ama sıkışık, düzensiz

Dublin'deki yeni hayatımda beni meşgul edecek çok fazla şey olmasının yanı sıra, berbat yazımı da beni ondan uzaklaştırmıştı. Sonra, o ve ben büyüdükçe, kendimi ondan ve inançlarından olabildiğince uzak tutmaya çalıştım ama yine de İrlanda'dan ayrılırken günlüğü yanıma almıştım. Jock'un eşyalarını toplamak gibi acı verici bir sürece girdiğimde onu yine bir kutunun içinde bulmuştum. şeyler. Ve içgüdüsel olarak bu yolculukta yanımda getirdim.

Ayağa kalktım, bavulumu açtım ve günlüğü iç cebinde, korumak için kanvas bir torbaya sarılmış halde buldum. Geçmişimle ilgili neredeyse her şeyi bir kenara attığım gibi onu da neden bir kenara atmamıştım?

Mücevher kutumu çıkarıp odadaki kasaya koyacaktım ama bir şey beni kutuyu açmaya itti. Yüzüğü elime aldım, yedi küçük zümrüt ışıpta parlıyordu. Sonra yatağa uzandım, okuma gözlüklerimi taktım ve günlüğü elime aldım.

Vakit geldi, Merry. . .

Günlüğü açtım ve parmaklarımı sayfaları kaplayan soluk siyah yazının üzerinde gezdirdim.

28^{inci} Temmuz, 1920 . . .

Nuala
The Argyideen Valley,
West Cork, Ireland

Temmuz 1920

Cumann na mBan
The Irishwomen's Council

Nuala Murphy çamaşırları çamaşır ipine asıyordu. Geçtiğimiz birkaç ay içinde, kendi boyutunun üç katına ulaşmıştı.

Kısaca IRA olarak bilinen İrlanda Cumhuriyet Ordusu'nun yerel tugaylarının cesur adamları için çamaşır yıkıyordu.

Çamaşır ipi, vadiye bakan ve sabah güneşini alan çiftlik evinin önünde duruyordu. Nuala ellerini kalçalarına koydu ve aşağıdaki şeritlerde herhangi bir

Black and Tans, haki ordu pantolonları ve neredeyse siyah görünen koyu yeşil İrlanda Kraliyet Zabıtası tuniklerinin karışımından oluşan korkunç İngiliz zabıtaları. Etrafta dolanıyorlardı

Kırsal kesimde yıkım kamyonlarıyla dolaşıyorlardı ve tek görevleri IRA için gönüllü olarak İngilizlere karşı savaşılan erkeklerin kökünü kazıydı. Binlercesi bir yıl önce İrlanda ayaklanmasını bastırmaya çalışan yerel polis gücüne destek olmak için gelmişti.

Neyse ki Nuala çiftlik evinin altındaki yolların ıssız olduğunu görebiliyordu.

Nuala gibi gönüllü kadın birliği Cumann na mBan'ın bir üyesi olan arkadaşı Florence, haftada bir kez

Midilli ve tuzak, turba imi karelerinin altına gizlenmiş yeni bir çamaşır yüküyle birlikte. Çamaşırlar rüzgârda savrulurken Nuala küçük bir gülümsemeye izin verdi. Tatmin edici bir şey vardı.

Batı Cork'un en çok aranan adamlarından bazılarının iç çamaşırlarını herkesin görebileceği şekilde sergilemekle ilgili.

Nuala etrafına bir kez daha baktı ve çiftlik evinin içine doğru yürüdü. Alçak kirili mutfak-oturma alanı, ev halkına öğle yemeği pişirmek için yakılan ateş nedeniyle bugün boğucuuydu. Annesi Eileen bütün sebzeleri çoktan soymuştu ve

ateşin üzerindeki tencerede kaynıyordu. Kilere yönelen Nuala, daha önce kümesten aldığı yumurtaları, unu ve soğuk çayla ıslatılmış değerli kuru meyveleri topladı, sonra da üç ya da dört keke yetecek bir karışım yapmaya koyuldu. Bugünlerde, kaçmaktan bitkin düşmüş, yiyecek ve barınağa ihtiyaç duyan bir IRA gönüllüsünün kapıya ne zaman geleceğini asla bilemiyorlardı.

Karışımı, sebzeler piştikten sonra ateşin üzerine asılacak olan tencereye döktükten sonra Nuala Alındaki teri sildi ve temiz hava almak için ön kapıya doğru yürüdü. Çocukken Cross Çiftliği'ndeki hayatın ne kadar zor ama nispeten kaygısız olduğunu düşündü. Ama şimdi Bu, İrlandalı kardeşlerinin yüzlerce yıldır İrlanda'ya hakim olan ve onu kontrol eden İngiliz derebeylerine karşı ayaklanma zamanının geldiğine karar vermelerinden önceydi. Ocak 1919'da Tipperary'de İngiliz polis memurlarının öldürülmesinin ardından ayaklanmayı bastırmak üzere İrlanda'ya on bin İngiliz askeri gönderilmişti. İrlanda'daki tüm İngiliz ordu birlikleri arasında Essex Alayı en acımasız olanıydı, sadece IRA'ya değil aynı zamanda sivillerin evlerini de vurdular. Ardından Black and Tans ayaklanmayı bastırmak için askerlere katıldı.

İrlanda işgal edilmiş bir ülke haline gelmişti ve Nuala'nın bir zamanlar kanıksadığı özgürlükler her geçen gün biraz daha yok oluyordu. Artık bir yılı aşkın bir süredir Britanya İmparatorluğu'nun gücüyle savaş halindeydiler ve sadece kendi özgürlükleri için değil, İrlanda Ana'nın özgürlüğü için de mücadele ediyorlardı.

Nuala bir esnemeyi bastırdı - en son ne zaman üç saatten fazla uyuduğunu hatırlamıyordu, çiftlik evine yemek ve kalacak yer için gelen gönüllüler yüzünden. Cross Çiftliği tüm yerel IRA tarafından güvenli bir ev olarak biliniyordu, bunun nedeni kısmen bir vadinin içinde yer almasıydı.

Arkalarındaki yoğun ormanlık yamacın tepesi, aşağıdaki şeritlere kuş bakışı bir görüntü veriyordu. Bu, çiftlik evinin sakinlerine oradan ayrılıp çevredeki kırlara dağılmaları için yeterli zamanı verdi. "Başaracağız," diye fısıldadı Nuala nefesinin altından, giderken sebzeleri kontrol etmek için içeride. Babası Daniel ve büyük kızı

Kardeşi Fergus kendini adanmış gönüllülerdi ve hem kendisi hem de ablası Hannah Cumann na mBan'da çalışıyordu. Her ne kadar ağabeyininki kadar doğrudan eylem gerektirmese de, Nuala onların çalışmalarının erkekler için güçlü bir temel oluşturtmasından gurur duyuyordu - gizli haberleşmeleri sağlayan, bombalar için mühimmat ve jelinyit kaçakçılığı yapan ya da sadece yiyecek ve temiz giysi sağlayan kadınlar olmasaydı, dava ilk birkaç yılında bocalar dururdu. haftalar.

İkinci kuzeni Christy de neredeyse on yıldır ailesiyle birlikte yaşıyordu. Anne ve babası öldükten sonra Murphy'ler onu yanlarına almışlardı ve Nuala onun Colin adında bir ağabeyi olduğuna dair fısıltılar duymuştu. Bu, Christy'nin hayatına kattığı sağlam varlıkla büyük bir tezat oluşturtuyordu. On beş yaşındayken çiftlikte bir harman makinesiyle kaza geçirmiş ve bacağı kurtulmuş olsa da artık topallayarak yürüyordu.

Christy onun için

Kendisi de yakışıklı bir meşe sopası taşıyordu ve ondan sadece birkaç yaş büyük olmasına rağmen bu sopa ona bir bilgelik havası veriyordu. Yaralı olmasına rağmen Christy bir öküz kadar güçlüydü ve IRA'nın Ballinascarthy Tugay'ının emir subayıydı ve babasıyla birlikte çalışıyordu. Ne Christy ne de babası aktif görevdeydi ama beyinleri pusuların planlanmasına yardımcı oluyor, ikmal ve istihbaratın koordine edilmesini sağlıyordu. Babası aynı zamanda Clogagh'daki barda da çalışıyordu ve her akşam çiftlikte tüm gün çalıştıktan sonra Christy eski arabasına atlayıp köye gidip bira dolduruyordu. Orada, içkiden dilleri çözülmüş bir grup Tans ya da Essexli bardaysa, yararlı bilgiler için onları dinlerdi.

"Merhaba kızım," dedi babası, ellerini ön kapının dışında duran su fıçısında yıkarken. 'Öğle yemeğı hazır mı? Bugün çok açım,' diye ekledi başını eğerek kapı aralığından geçip masaya otururken. Babası ayı gibi bir adamdı ve Fergus uzun boylu bir delikanlı olmasına rağmen, Daniel oğlunu boy olarak geçebildiğı için gurur duyuyordu. Tüm tutkulu karşıtların dışında

Cross Farm'ın duvarlarına nüfuz eden İngiliz duyguları, onun Babasınıninki en derin ve en gürültölüsüydü. Annesi ve babası

Kıtlık kurbanları, daha sonra genç bir delikanlıyken Kiracı çiftçilerinin yaşadığı kulübeler için fahiş kiralar talep eden İngiliz toprak sahiplerine karşı bir ayaklanma olan Toprak Savaşlarına tanık oldu. Daniel baştan aşağı gerçek bir Fenian'dı. İrlanda efsanesinin savaşçı çeteleri olan Fianna'lardan esinlenen Fenianlar İrlanda'nın bağımsız olması gerektiğine ve bunu başarmanın tek yolunun silahlı devrim olduğuna inanıyordu.

Babası da akıcı bir Galce konuşuyordu ve çocuklarını İrlandalılıklarından büyük gurur duyarak yetiştirmiş, onlara neredeyse İngilizce konuşmadan önce bu dili konuşmayı öğretmişti. Bütün çocuklar Galceyi toplum içinde konuşmanın tehlikeli olduğunu biliyorlardı, İngilizler duymasın diye sadece Cross Çiftliği'nin kapalı kapıları ardında konuşuyorlardı.

Kara Savaşları'ndan sonra, büyükbabası İngiliz toprak sahiplerinden dört dönümlük verimli bir tarım arazisi satın almayı başarmıştı. Fitzgeralds. Daniel yönetimi devraldığında, çiftliği genişletmek için bir dönüm daha satın almayı başarmıştı. İngilizlerin deyiimiyle 'zalimlerden' kurtulmak, Nuala'nın da bildiği gibi, babasının hayatındaki en önemli şeydi.

Kahramanı Michael Collins'ti - 'Mick' ya da buralarda yaygın olarak bilinen adıyla 'Büyük Adam'. Kendisi de Batı Cork'un bir evladı olan ve Clonakilty'nin sadece birkaç mil ötesinde doğan Mick, Daniel ile birlikte Paskalya Ayaklanması'na katılmış, iki yıl sonra da bir İngiliz İrlanda'daki IRA gönüllülerinin şefi olmak için rütbelerini yükseltmişti. Babamın sık sık söylediği gibi, Mick Collins özellikle de Éamon de Valera, Avrupa Parlamentosu Başkanı Yeni kurulan İrlanda cumhuriyetçi hükümeti, İrlanda'nın İngiliz efendilerine karşı savaşı için Amerika'da fon topluyordu. Michael Collins'in

Nuala'nın kız kardeşi Hannah'nın duvara astığı bir gazete kupüründe onun fotoğrafı vardı.

yatağın karşısındaydı, böylece her sabah onu görerek uyanabilirdi. Sabah. Nuala, herhangi bir erkeğin kendisi için Büyük Adam'la boy ölçüşüp ölçüşemeyeceğini merak ediyordu. Yirmi yaşındaki ablası hâlâ evlenmemişti.

"Annen nerede, Nuala?" diye sordu Daniel.

"Dışarıda patates topluyor baba. Onu çağıracağım.

Nuala dışarı çıktı, iki parmağını ağzına götürdü ve tiz bir ıslık çaldı. "Fergus ve Christy nerede?" diye sordu geri dönüp patates, lahana ve haşlanmış jambonu kaselere doldurmaya başlarken.

"Hâlâ tarlalara kışlık arpa ekiyorlar. Daniel, elindeki kâseyi önüne koyan kızına baktı. Şu anda hepsi yarım tayın jambonla besleniyordu, açlık için saklayabildiklerini saklıyorlardı. Gönüllüler. "Haber var mı?

'Bugün şu ana kadar yok, ama ...'

Nuala açık kapıya doğru döndüğünde Hannah'nın bisikletiyle çiftlik evine doğru uçtuğunu gördü. Kız kardeşi Timoleague'de bir terzi dükkânında çalışıyordu ve normalde geri dönmezdi.

Öğle yemeği için eve. Nuala bir şeyler olduğunu biliyordu. Onun Kalbi göğsüne doğru çarpmaya başladı, bu his artık ona o kadar tanıdık geliyordu ki neredeyse sabitti.

Hannah kapıdan içeri girerken, "Ne oldu?" diye sordu. Annesi Eileen, Fergus ve Christy de onu izledi. Kapı sıkıca kapatıldı, sonra da sürgüldü.

"Tom Hales ve Pat Harte'ın Essex'ler tarafından tutuklandığını duydum," dedi Hannah, hem efor hem de duygusallıktan nefes nefese kalmış bir halde.

"Tanrım," dedi Daniel, eliyle gözlerini kapatarak. Ailenin geri kalanı en yakın sandalyeye ya da tabureye çöktü.

"Nasıl? Nerede?" diye sordu Eileen.

"Nerede olduklarını kim biliyordu?" diye sordu Christy.

Nuala masanın üzerine koyduğu kâse havada donmuş halde öylece dururken, Hannah hepsini susturmak için ellerini uzattı. Tom Hales Üçüncü Batı Cork Tugayı'nın komutanıydı - tüm ana kararları o verirdi ve adamları ona hayatları pahasına güvenirdi. Pat Her zaman sağlam bir ruha sahip olan Harte, tugayın levazım subayıydı ve tugayın organizasyonundan ve pratik işlerinden sorumluydu.

"Cusus muydu?" diye sordu Fergus.

"Onları kimin ihbar ettiğini bilmiyoruz," dedi Hannah. 'Tek bildiğim Hurley çiftliğinde yakalandıkları. Ellie Sheehy de oradaydı ama konuşarak kurtulmayı başardı. Bana mesajı gönderen oydu.

"İsa, Meryem ve Yusuf! Daniel yumruğuyla masaya vurdu.
"Tom ve Pat değil. Elbette, nedenini hepimiz biliyoruz. 'Çavuş Mulhern'in dün sabah St Patrick Kilisesi'nin önünde vurularak öldürülmesine misilleme olarak.

"Ve Tanrı onun acımasız ruhuna merhamet etsin," dedi Christy.

Sessizlik içinde Nuala aklını başına toplamayı başardı ve şaşkınlık içindeki topluluğa yemek servisi yaptı.

"Mulhern'in misilleme yapılmadan öldürülmesini bekleyemeyiz - ne de olsa Batı Cork'un istihbarat şefiydi" dedi.

Hannah. "Dürüst olmak gerekirse, adam ayine girerken alçak bir saldırı oldu. Acımasızcaydı.

"Savaş acımasızdır kızım ve o herif de bunu hak etmişti.
Yaratıcısının huzuruna çıktığında vicdanında kaç İrlandalının canı var?" diye sordu Daniel.

"Olan oldu," dedi Nuala, ihtiyatlı bir şekilde istavroz çıkardıktan sonra.
"Hannah, Tom ve Pat'in nereye götürüldüğünü biliyor musun?"

"Ellie, Hurley çiftliğindeki müştemilatta işkence gördüklerini, sonra da elleri arkadan bağlanarak dışarı çıkarıldıklarını söyledi. O ikisinin de ayakta zor durduğunu söyledi. Pat'i Union Jack sallamaya zorlamışlar.' Hannah kelimeleri tükürdü. "Bandon Kışlası'nda tutuldukları söylendi ama gönüllüler onları kurtarmak için pusu kurmadan önce hızla Cork City'ye götürüleceklerine bahse girerim.

"Bence haklısın kızım," dedi Eileen. "Diğer tugaylar alarma geçti mi?"

"Bilmiyorum anne, ama eminim daha sonra duyacağım.

Hannah artık soğumuş olan patates ve lahanayı kürekle ağzına attı. "Ve Nuala, sana haberlerim var.

"Ne?"

'Bu sabah dükkâna Leydi Fitzgerald'ın hizmetçisi geldi. Öğleden sonra oğlu Philip'e bakmak için Büyük Ev'e gidip gitmeyeceğini soruyordu. Hemşiresi beklenmedik bir şekilde ayrıldı.'

Bütün aile şaşkınlık içinde Hannah'ya baktı. Sonunda Nuala konuşmayı başardı.

'Ah, Hannah, az önce bana anlattıklarından sonra, Argideen Evi zamanımı geçirmek için tercih edeceğim bir yer değil. Ayrıca, neden ben?"

Oraya sadece bazen bir yemeğe ya da çekime yardım etmek için gittim ve oğluya hiç tanışmadım bile.

'Leydi Fitzgerald, çatışmalar başlamadan önce hemşire olmak için eğitim aldığınızı duymuş. Biri sizi tavsiye etmiş.

Nuala kararlı bir şekilde, "Oraya gidemem," diye cevap verdi.

"Çarşaf ve giysiler hazır, çayımızı kim yapacak?"

Bir sessizlik daha oldu, sonra babası başını kaldırıp ona baktı.

'Bence gitmelisin kızım. Seni evlerine alacak olmaları, bizden şüphelenmedikleri anlamına geliyor.

'I . . . Babacığım! Hayır, lütfen, yapamam. Anne, söyle ona!"

Eileen omuz silkti. Bu gibi kararlar sadece kocasına aitti. "Ben babama katılıyorum," dedi Fergus. "Bence gitmelisin. Sen asla

"Oraya gittiğinizde neler duyacağınızı biliyorsunuz.

Nuala ailesine ters ters baktı. "Bu beni düşman hatlarına göndermekten başka bir şey değil.

"Şimdi, Nuala, Sör Reginald düşmana ev sahipliği yapan bir İngiliz Protestan olabilir, ama ben onun ailesi uzun zamandır İrlanda'da yaşayan adil bir adam olduğunu söyleyebilirim," diye yanıtladı Daniel.

"Böyle durumlarda herkesi aynı kefeye koymak kolaydır. Hepiniz benim İrlandalı olduğumu biliyorsunuz.

Baştan aşağı cumhuriyetçiyim ve İngilizlerin gitmesini istiyorum, ama Sir Reginald'ın hakkını yemeyelim, kendi türüne göre yeterince iyi biri. Babası arazimizi iyi bir fiyata verdi ve Sör Reginald bana o fazladan bir dönümlük araziye neredeyse bedavaya alır.

Nuala babasına baktı ve hiçbir tartışmaya girmeyeceğini anladı. Babasının sözü kanundu. İtaat ettiğini göstermek için başını salladı ve yemeye başladı.

"Ne zaman orada olmam gerekiyor?" diye sordu.

"Olabilirdi çabuk," dedi Hannah.

Yemeğini bitirdikten sonra anne ona, "Git temizlen ve en güzel pamuklu elbiseni giy," diye emretti.

Nuala hoşnutsuz bir iç çekişle kendisine söyleneni yaptı. Annesi artık çamaşır ve yemek işlerinden sorumluydu, Nuala bisikletini ahırdan çıkarıp Timoleague'e doğru yola çıkan Hannah'ya katıldı.

"Tom Hales başlarında olmadan tugay ne yapacak?" diye sordu kız kardeşine.

"Charlie Hurley'i onun yerine komutan olarak atayacaklarını söyleyebilirim. Hannah, yokuş aşağı bisiklet sürerlerken şeridi takip ettiklerini söyledi. Argideen Nehri'nin yanından geçerek Inchybridge'e doğru ilerliyor ve orada ayrılıyorlardı.

"Ya benim Finn'im? Nuala fısıldadı. "Ondan haber var mı?

"Charlie Hurley'le birlikte güvenli bir evde olduğunu duydum. endişe verici olabilir. Şimdi ben dükkana dönüyorum. Büyük Ev'de sana iyi şanslar, kardeşim.

Hannah el sallayarak bisikletiyle uzaklaşırken, Nuala isteksizce Argideen Evi'ne doğru ilerledi.

Dar patika, demiryolu hattı boyunca uzanıyordu ve bu hat da nehir boyunca uzanıyordu. Kuşlar cıvıldıyor ve güneş etrafını saran sık ormanın dalları arasında oynaşıyordu. O Finn'le gizlice buluştukları özel noktayı geçti ve bisikletinden inerek onu ormanlık alana götürdü ve yaşlı bir meşe ağacının dibine park etti. Ağacın altına oturdu

Finn'in onu ilk kez öptüğü yerde, koruyucu yapraklar arasında Nuala kendine birkaç saniye ayırdı.

Finnbar Casey'i ilk kez bir Gaelic futbol maçında, Fergus'la aynı takımda oynarken görmüştü. O zamanlar

on altı, onun on dört yaşındaydı ve ona ikinci bir bakış bile atmamıştı.

Ama bu uzun boylu, siyah saçlı çocuk onu hipnotize etmişti.

Topu kaleye gönderirken rakiplerinden ustalıkla kaçırdı. Kolay bir gülüşü ve nazik mavi gözleri vardı ve öğretmenlik eğitimini tamamlamaya gittikten sonra bile hafızasından silinmemişti. Bir yıl önce, adam yerel okulda öğretmen olarak göreve başladıktan sonra bir düğünde tekrar karşılaşmışlardı. Düğünde birlikte dans ederken adam kızın elini tutmuş, kız *da*

biliniyordu. On sekiz ve yirmi yaşlarında, yaş farkının bir önemi yoktu. artık. Ve hepsi bu kadardı. Düğün Ağustos ayında yapılacaktı - sadece birkaç hafta sonra.

"Hep özgür bir İrlanda'da evleneceğimizi hayal etmiştim... Finn en son görüştüklerinde bunu söylemişti.

"Elbette, ama karın olmak için daha fazla beklemeyeceğim," demişti ona. "Bunun için birlikte savaşacağız.

Finn aynı zamanda Üçüncü Batı Cork'un sadık bir üyesiydi. En iyi arkadaşı Charlie Hurley ile birlikte. Kısa bir süre önce tugay Ahawadda'da İrlanda Kraliyet Polis Teşkilatını pusuya düşürmüştü. ve üç polisi öldürdükten sonra tüfeklerini ve cephanelerini aldılar. Her ikisi de yetersiz olduğu için değerli bir istifti; İngilizlerin arkasında bir imparatorluk değerinde adam ve silah varken, gönüllüler ya çalınan ya da çalınan birkaç silahla savaşıyordu.

Denizin ötesinden ülkeye kaçak yollarla sokulmuştu. Etrafındaki diğer adamlar çoktan ölmüştü ama Finn kaçmayı başarmıştı. zarar görmemişti, bu da ona 'Dokuz Canlı Finn' lakabını kazandırmıştı. Nuala zorlukla yutkundu. Şimdiye kadar şanslıydı ama Yaralı gönüllülerle ilgilenmesi için çağrılan Nuala, şansın nasıl tükenebileceğini çok iyi biliyordu. Tıpkı Tom Hales ve Pat için olduğu gibi. Harte dün gece.

"Ve işte buradayım, İngilizlere hizmet etmek için Büyük Ev'e gidiyorum," diye iç geçirdi bisiklete tekrar tırmanıp yola çıkarken tekrar. Evin ve park alanlarının sınırını belirleyen yüksek taş duvar boyunca bisiklet sürdükten sonra uzun yola saptı, bir yerde yaşamının nasıl bir şey olduğunu merak etti. muhtemelen yüz kişinin uyuyabileceği bir evdi. Evin birçok penceresi ona doğru parıltıyor gibiydi, ön girişi çevreleyen büyük sütunlar, binanın kendisi İngilizlerin her şeyi sevdiği gibi simetrik ve kare şeklindeydi.

Eve yaklaşırken sola dönen Nuala, mutfak girişini kullanmak için arka tarafa doğru ilerledi. Avluda, beş kocaman, parlak at ahır kapılarından başlarını çıkardılar.

Keşke bu güzelliklerden birkaç tane alabilseydik, gönüllülerin evleri arasındaki yolculuklarını kesinlikle hızlandırırdı. güvenli evler . . .

Bisikletinden inerek rüzgârda dağılmış siyah saçlarını topladı, Elbisesini düzeltti, sonra mutfak kapısının zilini çalmak için yürüdü. Av köpeklerinin havlamalarını duyabiliyordu. Köpek kulüpleri.

"Merhaba Nuala, havaya bakılırsa ne güzel bir gün, değil mi? Lucy, Nuala'nın eskiden tanıdığı mutfak hizmetçilerinden biriydi.

okul günleri, onu içeri aldı.

"Yağmur yağmayan her gün iyi bir gündür diyebilirim," diye cevap verdi.

Lucy onu geniş mutfağa götürürken, "Doğru," diye onayladı. "Beş dakika otursana. Büyük ocağın yanındaki bir tabureyi işaret etti, içinde sağlıklı bir ateş yanıyordu ve üzerinde lezzetli kokan bir tencere vardı. "Salonun hizmetçisi Maureen, sizi yukarı çıkarması için kahya Bayan Houghton'u getiriyor.

"Her zamanki hemşireye ne oldu?

"Ah şimdi, bu mutfağı terk etmemek için iyi bir dedikodu parçası. Lucy, Nuala'nın taburesine yakın bir tabure çekip oturdu. "Laura sadece bizim seyisle kaçıp gitti!

"Bunun nesi yanlış olabilir ki?

'Yanlış olan şey, Nuala, adamın buralı, kadının ise İngiliz ve Protestan olması! Hanımefendileri onu buraya getirtti.

Özellikle Philip'e bakmak için. Şimdiye kadar bir gemiye atlayıp İngiltere'ye dönmüşlerdir diye tahmin ediyorum. Hanımefendi, Bayan Houghton'a hemşirelik deneyimi olan birini tanıyıp tanımadığını sordu. Bayan Houghton biz hizmetçilere sordu, ben de sizi önerdim.

Nuala, "Çok düşüncelisin Lucy, ama ben tam olarak kalifiye değilim," diye itiraz etti. "Cork'taki Kuzey Reviri'nde sadece bir yıl kaldım, sonra geri dönüp çiftliğe yardım etmem gerekti.

'Hanımefendileri bunu bilmeyecek, değil mi? Ayrıca hasta falan değil, sadece yıkanmak ve giyinmek için yardıma ve biraz arkadaşına ihtiyacı var. Maureen, Laura'nın zamanının çoğunu çay içerek ve ona kitap okuyarak geçirdiğini söylüyor. Ama o biraz cadıdır. Lucy başını eğdi Ses. 'Maureen sadece salonun hizmetçisi, ama çok havalı ve kibar. Kimse onu sevmiyor. I . . . '

Nuala'nın pek seilmeyen Maureen olduğunu tahmin ettiği kadın mutfağa girdiğinde Lucy hemen sustu. Kolalı beyaz önlüğüyle siyah hizmetçi elbisesini giymiş, solgun yüzü ve uzun burnu, arkaya doğru sıkıca tutturulmuş siyah saçlarıyla uyum içindeydi

Nuala onun muhtemelen yirmili yaşlarının ortasında olduğunu tahmin etti.

"Bayan Murphy?" diye sordu kadın ona.

"Evet, ben Nuala Murphy.

"Lütfen benimle gelin.

Nuala mutfağa doğru yürüyüp Maureen'i takip ederken, kadın Lucy'ye dönüp gözlerini devirdi.

"Hemşirelik eğitimini nerede aldın? Maureen onu geniş bir koridordan geçirip Nuala'nın cennete çıktığını hayal edebileceği kadar geniş, büyük ve görkemli merdivenlerin dibine götürürken sordu.

"Cork'taki Kuzey Reviri'nde.

"Peki ya ailen? Nereliler?

'Clogagh ve Timoleague arasındaki Cross Farm'da yaşıyoruz. Ya siz? Nuala kibarca sordu.

'Dublin'de doğdum ama babamın ağabeyinden bir çiftlik miras kalınca ailem buraya taşındı. Hasta olan anneme bakmak için geri taşındım. Bayan Houghton, işte geçici hemşirelik pozisyonunu dolduracak kız.

Nuala 'geçici' kelimesine yapılan vurguyu duyabiliyordu, çünkü uzun boylu, siyah, önlüksüz bir elbise giymiş, belinde büyük bir anahtar demeti asılı bir kadın koridordaki diğer odalardan birinden çıkmıştı.

"Teşekkür ederim Maureen. Merhaba Bayan Murphy, sizi Philip'in odasına götüreyim," dedi kadın belirgin bir İngiliz aksanıyla.

Nuala, Bayan Houghton'ı merdivenlerden yukarı kadar takip ederken, "Delikanlının nesi olduğunu sorabilir miyim?" diye sordu.

"Birinci Dünya Savaşı'nda savaşırken patlayan bir mayına yakalandı. Sol bacağı paramparça oldu ve dizine kadar kesmek zorunda kaldılar. Şu anda tekerlekli sandalyede ve sandalyeden kalkması da pek mümkün görünmüyor.

Nuala hizmetçiyi neredeyse hiç duymadı; gözlerini merdivenlerde boylu boyunca asılı duran geçmişten insanların devasa tablolarına dikmişti.

"Peki benim görevlerim neler?" diye sordu merdivenlerin tepesine ulaşip Bayan Houghton'ı bir Black and Tan kamyonun geçebileceği kadar geniş bir koridorda takip ederken.

"Öğleden sonraları Philip kendisine kitap okunmasından hoşlanır, sonra saat dört gibi çay ve sandviç için arar. Saat yedide yıkanmasına, gecelik ve bornozunu giymesine yardım edeceksin. Radyo dinleyebilir, sonra saat sekizde yatmasına yardım edersiniz, sıcak bir içecek ve bisküvi alır, sonra da ilacını içer. Yatağa girdiğinde

Gitmekte özgürsün. Şimdi" - Bayan Houghton Nuala'ya döndü -

"Umarım mideniz bulanmıyordur?

"Değilim, yani," diye cevap verdi Nuala, 'alınan' kelimesinin olmaması gereken bir şey için kullanılan İngilizce bir kelime olduğunu düşünerek. "Neden?"

'Zavallı Philip'in yüzü patlamaya yakalandığında fena halde bozuldu. Bir gözünü kaybetti ve diğer gözünü de zar zor görüyor.

"Oh, bu sorun olmaz, benzerlerini ... hastanesinde görmüştüm. Cork,' diye devam etti Nuala, 'pusuda' demek üzereyken IRA gönüllülerinden birinin bir patlamayla yaralanmış olmasından dehşete düşmüştü.

"Güzel. İçeri girelim mi?"

Bayan Houghton kapıya hafifçe vurdu ve bir ses 'Gelin' diye seslendi.

Havadar bir oturma odasına girdiler, pencereler park alanının ötesine bakıyordu. Mobilyalar o kadar görkemliydi ki, Nuala ellerini kanepeli ve sandalyeleri kaplayan yumuşak ipek şam kumaşının ve odanın etrafında duran parlak, zarif maun büfe ve masaların üzerinde gezdirmek istedi. Pencerenin yanında, sırtı onlara dönük, tekerlekli sandalyede oturan bir adam vardı.

"Yeni hemşiren burada, Philip.

"Onu buraya getir o zaman," dedi bir ses, yavaşça kalınlaşan bir İngiliz aksanıyla.

Nuala, Bayan Houghton'ı odanın diğer ucuna kadar takip etti, annesinin tek güzel pamuklu elbisesini giymesi için ısrar etmesine sevinmişti.

Adam tekerlekli sandalyesini çevirip ona baktı ve Nuala dehşet içinde yutkunmamak için elinden geleni yaptı. Yüz hatları acımasızca yeniden düzenlenmişti: boş göz çukuru, burnu ve ağzının sol tarafı sağ tarafına göre daha aşağı sarkıyordu. Aradaki deri umutsuzca yara bere içindeydi ama yine de yüzünün sağ tarafı olduğu gibi kalmıştı.

dokunulmamıştı.

Nuala onun gür sarı saçlarıyla bir zamanlar yakışıklı bir genç adam olduğunu görebiliyordu.

Nuala küçük bir reverans yaparken, "İyi günler efendim," dedi. "İyi günler, Bayan . . . ?"

"Murphy, efendim. Nuala

Murphy. "İrlandalı olduğunuzu varsayıyorum?"

Öyleyim efendim. Sadece birkaç mil uzakta yaşıyorum.

"Anneniz İngiltere'deki personel ajanslarıyla temasa geçti bile," diye araya girdi Bayan Houghton, "ama Nuala'nın da az önce söylediği gibi, buralı ve hemşire.

"İkimizin de bildiği gibi, Bayan Houghton, bir hemşireye pek ihtiyacım yok," diye omuz silkti Philip. "Yaklaş da seni iyice görebileyim.

Philip Nuala'yı kendisine doğru çağırdı ve sadece durmasına izin verdi Aralarında sadece birkaç santim varken. Adam ona bakıyordu ve kadın, adamın yarı kör olduğu anlaşılan tek gözüne rağmen onda bir sezgi gücü olduğunu anlayabiliyordu.

'O iyi olacak, Bayan Houghton. Lütfen' -eliyle küçümseyici bir işaret yaptı- 'bırakın da birbirimizi tanıyalım.

"Çok iyi, Philip. Bir şeye ihtiyacın olursa ara.

Bayan Houghton odadan çıktı ve Nuala onunla yalnız kaldı. Buraya gelmekle ilgili olumsuz düşüncelerine rağmen, kocaman, sıcacık kalbi hemen bu zavallı, sakat adama yöneldi.

"Lütfen," dedi, "her şeyden önce bana Philip deyin, "efendim" değil. Personelin zaten bildiği gibi, buna katlanamıyorum. Bana hatırlamak istemediğim bir zamanı hatırlatıyor. Şimdi otur bakalım," dedi kendini odanın ortasına doğru götürürken.

Bu basit bir istek olsa da, hayatı boyunca dik durması için eğitildiği gerçeği göz önüne alındığında (ve gizliden gizliye gurur duyarak) İngiliz soylularının herhangi bir üyesinin önünde, 'otur' denmesi - özellikle de şamdan bir koltukta - kafa karıştırıcı bir andı.

"Evet, efendim, yani Philip," diye cevap verdi Nuala, sonra da öyle yaptı. Şimdi onun yüzünü görmenin şokunu atlatmıştı, gözleri Sol tarafındaki yarısı boş pantolon paçasına doğru indi.

"Peki Nuala, bana kendinden bahsetsene. Bükülmüş dudağı yüzünden yavaş ve anlaşılır konuşmak için çaba harcadığını görebiliyordu.

"Ben ... şey, üç kardeşten biriyim ve onlarla, kuzenimle, annemle ve babam Daniel Murphy ile birlikte bir çiftlikte yaşıyorum.

'Ah, evet, Bay Murphy. Babam onun iyi bir İrlandalı olduğunu söyler. Mantıklı bir tip,' diye başını salladı Philip. 'Kendini bu işlere bulaştıracak biri değil. Eminim şu anda burada ve İrlanda'da devam eden bu tür faaliyetler.

Yüce İsa, Meryem ve Yusuf! Görmesine izin veremezsin, yalvarırım Face, yanaklarımın kızarmasına neden olma.

"Hayır Philip, hiç de değil.

Başını pencerelere doğru çevirdi.

"Siperlerde geçirdiğim süre boyunca beni ayakta tutan tek şey, bir gün buradaki evimin huzur ve sükûnetine dönme düşüncesi idi. Ve şimdi ...' Başını iki yana salladı. 'Geceleri bazen silah sesleriyle uyanıyorum. I . . . '

Nuala adamın başının düştüğünü, omuzlarının hafifçe titrediğini gördü ve adamın ağladığını fark etti. Orada öylece oturdu, asla ağlamayacağını düşündü.

Sonny O'Neill'in çiftlik evine yapılan Black and Tan baskınından sonra kalçasından serseri kurşun parçaları çıkardığında bile bir erkeğin ağladığını görmemişti.

Özür dilerim, Nuala. Korkarım kolayca ağlama eğilimindeyim. Özellikle de konu savaş olduğunda. O kadar çok hayat kaybedildi, o kadar çok acı çekildi ve biz burada, dünyanın sessiz köşesindeyiz, Görünüşe göre yine savaştayız.'

Nuala, Philip'in pantolonunun cebini karıştırmasını izledi.

Mendil. Önce sağlam gözünü, sonra da boş göz çukurunu sildi.

"Sana bir şey getirebilir miyim, Philip?

'Yeni bir göz ve bir bacak tam da aradığım şey olurdu, ama bunun yakın zamanda karşıma çıkacağından şüpheliyim. Ta ki ruhum beni Şu anda içinde yaşadığı işe yaramaz bedeni terk edecek. Sanırım cennete inanıyorsun, Nuala?'

"Evet, inanıyorum Philip.

'Çünkü yüzlerce adamın acı içinde ölürken anneleri için çığlık attığını hiç görmedin. Bunu bir kez duyduktan sonra, yukarıda bizi bekleyen nazik ve yardımsever bir baba olduğuna inanmak oldukça zor. Sizce de öyle değil mi?

"Şey, ben ... Nuala dudağını ısırıldı.

'Lütfen, devam et. Söyleyeceğin hiçbir şey beni rahatsız etmeyecek. Altı aydan uzun bir süredir gördüğüm ilk genç sensin. devraldığınız hemşire - gerçekten en iyi hemşireydi tanıdığım en aptal insan. Annem ve babamın arkadaşları belli bir yaşta, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur. Sen bu ülkenin yerlisisin. üstelik bir de Katolik, bu yüzden fikrinizi duymak isterim.

'Sanırım öldüğümüzde hepimizi bekleyen şeyin, çektiğimiz acıları unutturacak kadar muhteşem olduğunu söyleyebilirim.

Burada, dünyada.

"Gerçek bir mümin," diye yanıtladı Philip ve Nuala onun şaka yapıp yapmadığından emin olamadı. 'Yine de günahlar için dünyada cezalandırılmakla ilgili tüm bu saçmalıkları hazmedemiyorum. Bu dünyada ne var ki Örneğin, on yedi yaşında bir asker siperde bunu hak edecek ne yaptı? Philip yüzünü ve bacaksızlığını gösterdi. "Ben daha ziyade insan ırkının yeryüzünde kendi cehennemini yarattığına inanıyorum.

'Savaş korkunç bir şey, buna katılıyorum. Ama bazen senin olan için savaşmak gerekir. Fransa'da Hunlara karşı yaptığınız gibi.

'Tabii ki haklısın. Almanların yeşil ve hoş topraklarımızda fırtınalar estirmesini istemezdim.

Ya da siz İngilizler bizimkini işgal ediyorsunuz. . .

"Umarım tüm bu fedakarlıklara değer," diye devam etti Philip. "Peki, satranç oynar mısın Nuala?"

"Hayır, oynamam.

'Senden önceki hemşire de oynamazdı. Ona öğretmeye çalıştım ama öğrenemeyecek kadar kalın kafalıydı. Bir denemek ister misin?"

"Yeni bir oyun öğrenmek ilgimi çeker," diye cevap verdi, zihni az önce yaptıkları konuşmayı unutmaya çalışıyordu.

"Güzel. O zaman pencerenin önünde duran satranç masasını aç.

Philip Nuala'ya masanın nasıl açıldığını anlatınca Nuala masanın üstünün kare şeklinde tasarlandığını ve koyu ve açık renk damalı bir desenle süslendiğini gördü.

'Satranç taşları tepsinin altındaki dolapta duruyor. viski sürahisi. Hazır oradayken bana da bir yudum ver. Beyin sakinleştiğinde daha iyi düşünür ve sana şunu söyleyeyim, bir bardak İrlanda viskisi yirmi ağrı kesicime bedeldir.

Nuala ilk kez onun dudaklarının bir tarafında bir gülümseme belirmediğini gördü.

Nuala ona bir damla viski ve tıkırdayan bir kutu getirdikten sonra onu masaya doğru götürdü.

"Buraya, karşıma otur; pencereden gelen ışık daha iyi görmemi sağlıyor. Philip pantolonunun cebini karıştırıp bir gözlük çıkardı ve sağlam gözünün üzerine yerleştirdi.

"Şimdi," dedi viskisinden bir yudum alırken, "kutuyu aç ve satranç taşlarını boşalt. Sana nereye yerleştireceğini göstereceğim.

Seninkiler.

Nuala bunu yaptı ve dokunulduğunda pürüzsüz ve ipeksi olan siyah ve krem rengi bir malzemeden yapıldıklarını gördü. Her biri küçük birer heykel gibi güzelce oyulmuştu.

"Yani ... sen beyaz olabilirsin ve ben de siyah olacağım. Ben taşları karelere yerleştirirken siz de taşlarınızı benimkilere yansıtın.

Sonunda tahta kuruldu ve Philip'in bardağını doldurduktan sonra ona farklı taşların isimlerini ve tahta üzerinde yapabilecekleri hamleleri öğretti.

"Doğru, öğrenmenin tek yolu oyuna dalmak ve neşeyle oynamaktır," dedi. "Var mısın?"

Nuala, 'oyun' her ne demekse, var olduğunu söyledi. Dikkatini yoğunlaştırarak taşlarını tahtada hareket ettirirken ne kadar zaman geçtiğinden emin değildi ve kuralları anlamaya başlamıştı.

Kapıda bir tıkırtı vardı. "Lanet olsun! Philip mırıldandı. "Gel!"

Bayan Houghton kapıda durdu. "Özür dilerim ama çay ister misiniz diye soracaktık? Normalde hemşire saat dörtte zili çalar ve saat neredeyse dört buçuk oldu.

'Çünkü son hemşire beyni tıka basa dolu bir aptaldı. Oysa Nuala satrancın temel unsurlarını çoktan kavradı. Çay içeceğiz ve daha sonra oyuna devam edeceğiz.

"Maureen sizin için getirecek. Somon füme ve salatalıklı sandviç."

"Çok iyi, Bayan Houghton. Kapı kapandı ve Philip Nuala'ya baktı. "Sözümüzü kabaca kestiğimize göre, beni banyoya götürür müsün?"

Philip onu bir kapıdan geçirerek, dört direği ve bu direklere bağlı ipek bir çatıya benzeyen kocaman bir yatağı olan bir yatak odasına götürdü.

"Sağında," diye emretti başka bir kapıyı işaret ederken. "Beni içeri itin ve oradan sonra iyi olacağım.

Nuala şaşkınlıkla su borusu olan büyük bir küvete baktı. ve üzerinde tavandan sarkan bir zincir bulunan alçak, yuvarlak bir çanak vardı.

"Yardıma ihtiyacın olmadığına emin misin?"

'İrlandalıların dediği gibi, harika olacağım. Kapıyı arkandan kapat, hazır olduğumda seni arayacağım.

Nuala bir an için güzel yatak odasında durdu. Kocaman yatağa uzanıp ipek çatısına bakmayı ve burada sonsuza kadar güvende kalmayı hayal etti. Her gün baskın tehdidi altında olan çiftlik evinden, geceleri yatağını oluşturan topak topak saman paletten ve sabahdan akşama kadar süren zorlu çalışmalardan uzakta sadece ağızlarına yemek koymak için gerekli. O hayal etti Ona hizmet edecek insanlar ve yatak odasının yanında gizlice tuvaletini yapabileceği bir kase. Ve en önemlisi, her gün her saat korku içinde yaşamamak.

Ama onun yerinde olmak ister miydin?

"Milyon yıl geçse de istemem," diye mırıldandı.

"Ben hazırım," diye seslendi diğer odadan. Nuala kendini silkeledi ve onun yanına gitti.

"Her şey tamam," dedi ona gülümseyerek. "Lütfen yukarıdaki zinciri çeker misin?"

Öyle yaptı ve su hemen aşağıdaki kâseye aktı.

Gözlerini dikip bakmamaya çalışarak, Philip'in onu Maureen'in sandviç ve keklerle dolu üç katlı gümüş bir sehpa ve iki güzel porselen fincanı damask kanepenin önüne koyduğu oturma odasına geri itti.

"İkindi çayı servis edildi," dedi Maureen. Nuala hafifçe başını salladığında, kadının ona doğru bakıp sıcaklığın tam tersi bir bakış attığından emindi.

"Umarım balık seviyorsundur," dedi Philip, çay tabaklarından birine uzanırken. Kabukları kesilmiş beyaz renkli bir ekmekten yapılmış sandviçler.

"Dürüst olmak gerekirse, hiç balık yemedim.

"Bu beni hiç şaşırtmadı," diye yorumladı Philip. 'Siz İrlandalıların bu mala karşı neden bu kadar isteksiz olduğunuzu hiç anlamadım. Bu Burada bizi çevreleyen sulara bol miktarda var, yine de hayvan etine yapışıyorsunuz.

"Ben böyle yetiştirildim.

'Pekala, siz doldurduktan sonra - bu arada önce çay, en son süt - ben Bir sandviç denemenizde ısrar ediyorum. Gördüğünüz gibi, on kişilik bir partiye yetecek kadar var.

"Öyle yapacağım, teşekkür ederim.

Nuala çayı ve sütü doldurdu. Hem çaydanlık hem de süt sürahisi o kadar ağırdı ki, som gümüşten yapıldıklarını tahmin etti.

'Lütfen biraz da kendin için koy, Nuala. Kavrulmuş olmalısın.

Bu Nuala'nın daha önce hiç duymadığı bir kelimeydi ama susamıştı, o da öyle yaptı.

"Tchin-tchin," dedi Philip, fincanını onunkine doğru kaldırarak, "ve tahtadaki birkaç akıllı hamle için aferin. Eğer ilk denemeniz birkaç hafta içinde beni yeneceksin.

Nuala nihayet evden çıktığında saat dokuzu geçiyordu. Karanlık çöküyordu ve bir çukura girmediğinden emin olmak için bisikletinin ışığını yaktı. Finn'le her zaman buluştukları meşe ağacında duran Nuala oturdu ve sırtını yaşlı gövdenin gücüne ve bilgeliğine dayadı.

Bu öğleden sonra farklı bir dünyaya girmişti ve orada buldukları kafasını kurcalıyordu.

Satranç denilen oyun çaydan sonra epeyce bir süre devam etmişti (somon balığı ne kadar pembe ve pahalı olsa da tadı hayal ettiğinden daha iyi). Sonra Philip başka bir oyun için ısrar etti ve ona yapması gereken hamleleri önermeyi bıraktı. Bu sadece on dakika sürmüştü, ama bir sonraki oyun neredeyse bir saat sürmüştü ve eliyle iyi kalçasını tokatlamıştı.

Maureen'le birlikte süt ve bisküvileri geldiğinde, "Aferin sana," demişti. "Biliyor musun Maureen, Nuala beni satrançta yenebilir.

Maureen başıyla onayladıktan sonra gitti. Nuala övgü istediğinden değil ama bu kadında tüylerini diken diken eden bir şey vardı.

Keşke burada daha uzun süre oturup son birkaç saati değerlendirebilseydi, Nuala karanlığın gerçekten çöktüğünü ve eve dönme vaktinin geldiğini gördü. Gücünü toplayarak ayağa kalktı ve bisikletine geri bindi.

O gece Nuala ve Hannah, mutfağın üstündeki küçük tavan arası odasında paylaştıkları yatakta birlikte yatıyorlardı. Nuala mumu henüz söndürmüştü ve yazmakta olduğu günlüğü güvenli bir şekilde yatağın altına sıkıştırmıştı.

Okul bir zamanlar onu bunu yapmaya teşvik etmişti. Çiftliğe yardım etmek için on dört yaşında okulu bırakmak zorunda kalmıştı ama hâlâ harfleri öğrenmeye çalışıyor olmasıyla gurur duyuyordu.

"Peki, nasıl biriydi?" diye sordu karanlıkta Hannah.

"Yeterince iyi biriydi," dedi. "Birinci Dünya Savaşı'nda korkunç yaralar aldı, bu yüzden tekerlekli sandalyede oturuyor.

'Ona sempati duymuyorsun, değil mi? O aile dört yüz yıl önce hakkımız olan toprakları çaldı, sonra da küçücük bir parçasını geri almak için bize para ödettiler!

'Senden sadece biraz daha büyük, Hannah, ama sirk fuarlarından birinde para kazanabilecek bir yüzü var. Büyük Savaş hakkında konuşurken bile ağladı-'

"Tanrım, kızım! Hannah dimdik oturdu, çarşafı kaldırdı ve battaniyeye sarın. 'Düşman için üzüldüğünü duymayacağım! Gün ışımada seni Cumann na mBan'dan attıracağım.

'Hayır, hayır. Kes şunu artık! Babam bile İngilizler için Fitzgerald'ların yeterince iyi bir aile olduğunu söylüyor. Ayrıca, bu davaya benden daha bağlı kimse yok - nişanlımla bu akşam evleneceğim.

İngilizleri indirmek için kendini tehlikeye atıyor. Bu gece hiç ziyaretçimiz olmadığına ve yarın ahırımızda tugayın bir toplantısı olacağına göre, fırsatımız varken biraz uyuyabilir miyiz?

"Zavallı Tom Hales ve Pat Harte'ı düşünmeden edemiyorum.

Hannah içini çekerek tekrar uzandı. 'Bizimkilere çoktan haber gönderdik.

kadın casuslar; nerede olduklarını kesin olarak öğrenecekler. Haklısın, yarın uzun bir gün olacak. Gönüllüler çok acıkacak ve babam çok sayıda gönüllünün geleceğini söylüyor.

"En azından onlar için temiz giysilerimiz var," diye ekledi Nuala, Bayan Houghton'ın kendisinden eve dönmesini istediğini kardeşine söylemeye cesaret edemeyerek.

Yeni bir hemşire bulunana kadar Büyük Ev'de kalacaktı.

Göz kapakları düşüp uykuya dalarken, "*Sabah* babamla *konusurum*," diye düşündü.

"Bu konuda ne düşünüyorsun, Hannah?" diye sordu Daniel, aile ertesi sabah kahvaltı için masaya oturduğunda. Sabah olmasına rağmen Saat daha yediydi, inekler sağılmış, yayıkları kaymakhaneye götürmek üzere Fergus'la birlikte midilli ve at arabası yola çıkmıştı.

'Bence bir daha gitmemeli baba. Başlangıç için burada yapacak çok şey var ve Cumann na mBan için yaptığımız işler de buna dahil. Bugünlerde yaptığımız ekstra yemek ve çamaşır işlerinde anneme kim yardım edecek? Sebzeleri toplamayı ve sana yardım etmeyi boş ver. Hasat yaklaşıyor. Terzi olarak işim var ve ... Büyük Ev'de bizden birinin çalışması doğru değil.

Eileen, yanında kahvaltı eden Christy'nin elini okşayarak, "Başa çıkabilirim, ne de olsa Fergus ve Christy var," dedi. Ona baktı Kocası. "Bu sana bağlı, Daniel.

Hannah ağzını açacak oldu ama Daniel onu susturmak için elini kaldırdı. 'Bizim için çalışan pek çok casus gönüllümüz var. Ve siz kadınlar en başarılı olanlardansınız, çünkü İngilizler sizden

şüphelenmiyor. "Yine de,"
diye mırıldandı Hannah.

'Nuala'ya Büyük Ev'de geçici bir iş teklif edilirse, diğer personelden kimin ziyaret ettiğine dair mutfak dedikodularını duyabilir. Sör Reginald'ın ziyaretçilerden şüphelenebilecek bir sürü asker arkadaşı var. Özellikle de birkaç damla viskiden sonra, onunla planlanan faaliyetler hakkında konuşmaya meyilliyim.

Nuala, "Alt kattaki misafir odasında konuşulanlara kulak misafiri olmam mümkün değil, baba," diye araya girdi. "Burası kocaman bir ev.

'Hayır, ama genç arkadaşın zaman zaman babasıyla neler olup bittiği hakkında konuşuyor olabilir. 'Bunu duyacak bir kulağınızın olması yararlı olur.

Nuala gülümseyerek, "Philip'in kendisi de viskiye düşkündür," dedi.

Daniel göz kırparak, 'O zaman onu biraz daha besle ve ne bildiğini öğren,' dedi. 'Ayrıca, onları geri çevirseydiniz nasıl görünürdü? 'Kraliyet ailesiyle bu kadar yakın çalışmanın senin için bir onur olduğunu düşüneceklerdir.

aile.'

"Yani devam etmemi mi istiyorsun?

"Başka seçeneğin yok Nuala," dedi Eileen. 'Büyük Ev çağırdığında ...'

"Atlarız. Hannah gözlerini devirdi. 'Kazandığımız o büyük gün geldiğinde, o aileyi oradan çıkaracağız.

"Oğlu bizden yana mı yoksa bize karşı mı, Nuala?" diye sordu Christy. "Bu soruyu nasıl sorabiliyorsun?" diye bağırdı Hannah. "Bırak da kız kardeşin cevap versin," dedi Daniel.

"Philip'in her türlü savaşa karşı olduğunu ve sadece durmasını istediğini söyleyebilirim," dedi Nuala.

"Philip, şimdi mi? Hannah'nın gözleri kız kardeşine parladı.

"Herkes ona böyle hitap ediyor, çünkü "efendim" diye çağrılmak ona siperlerde yüzbaşı olduğu zamanları hatırlatıyor," diye karşılık verdi Nuala. "Ağzından bu saçmalığı alacaksam bunu yapmayacağım.

"Nuala! Eileen masaya vurdu. 'Benim çatım altında bu tür bir dil duymayacağım. Ve siz, bayan,' dedi ve

Hannah, yorumlarını kendine sakla. Şimdi başlasam iyi olacak. Bu gece kaç adam beklediğimizi biliyor muyuz?" diye sordu Daniel'a.

'On beş ya da yirmi, Timoleague'e onlar buradayken devriye gezecek birkaç gözcü bulması için haber gönderdim. İçlerinden birkaçı arananlar listesinde,' dedi Daniel.

'Yemek pişirmeye yardım etmeleri için yerel Cumann na mBan kadınlarını topladım,' diye ekledi Hannah.

Christy ona, 'Bisikletlerini ahırdaki saman balyalarının arkasına sakladıklarından emin ol,' diye hatırlattı.

"Elbette. Hannah ayağa kalktı. "Seninle görüşeceğim.

Hannah gittikten sonra Nuala annesinin kaseleri kaldırmasına yardım etti ve onları dışarıdaki su fıçılarından birinde ıslanmaya bıraktı.

Daniel ön kapıdan çıkarken, "Bana ihtiyacın olursa uzak tarlada olacağım," dedi.

"Baba? Nuala ona yetişti. "Finn bu gece burada olacak mı?

"Bilemiyorum; Tom ve Pat kaçırıldığı için hepsi ekstra tetikte," dedi Daniel ve iri, kaslı ellerinden birini sallayarak uzaklaştı.

Hannah sözünün eriydi ve Nuala'yla birlikte

Solda, Cumann na mBan'dan iki kadın mutfakta anneme o geceki yemeklerin yapımında yardım ediyordu.

Argideen Evi'ne doğru bisiklet sürerken Nuala'nın kalbi küt küt atıyordu - sadece oraya döndüğü için değil, aralarında sevgili Finn'in de bulunduğu Üçüncü Batı Cork Tugayı'ndan adamların Cross Çiftliği'nin eski ahırında toplanmak üzere gizlice yola çıktıklarını düşündüğü için de.

'Her neredeyse, sevgilim, güvende olman için dua ediyorum,' diye fısıldadı nefesinin altından.

"Merhaba Nuala," dedi Lucy mutfığa girerken. "Duyduğuma göre genç efendiyi çok etkilemişsin.

"Öyle miymişim?

"Evet, Bayan Houghton bana senin son kızıdan çok daha iyi hemşirelik becerilerine sahip olduğunu söyledi.

"Hemşirelik falan yapmıyordum," diye kaşlarını çatı Nuala. "Çoğu şeyi kendi başına yapabiliyordu. Tek yaptığım yatmadan önce onu yıkamak, sonra yorganın altına sokmak ve ilaçlarını vermektir.

"Bir şeyi doğru anlamışsın. Bayan Houghton şu anda dışarıda, bu yüzden sizi ona Maureen götürecektir.

Maureen usulüne uygun olarak geldi ve tek kelime etmeden Nuala'ya üst kata kadar eşlik etti. Philip'in kapısının hemen önünde durdu.

'Saat dörtte genç efendinin çayı için zili çalarsanız minnettar olurum. Sandviçler fazla bekletilirse bayatlıyor.

Uzun sürecektir ve benim de yapmam gereken başka şeyler var. Bunu söyledikten sonra Nuala'yı içeri almak için kapıyı açtı.

Philip pencerenin yanında, dün onu ilk gördüğü yerde oturuyordu. Öğle yemeğinin kalıntıları masanın üzerindeki tepside duruyordu. Damasko kanepeye bakan.

Maureen, "İşiniz bittiyse bunları sizin için çıkarayım," dedi. "Teşekkür ederim."

Philip kapı arkasından kapanana kadar başka bir şey söylemedi.

"Gerçekten yaşlı bir huysuz, değil mi? Bana kocasını Birinci Dünya Savaşı'nda kaybettiğini söylediler, bu yüzden affedici olmaya çalışıyorum," diye ekledi Philip. "Oturun, Nuala." Kanepeyi işaret etti. "Keyifli bir sabah geçirdin mi?"

'Keyifli' kelimesine gülümsemesini bastırdı, çünkü bir saniye bile durmamıştı, ailesine ikram ettikten sonra kendisi yemek yemeye bile vakit bulamamıştı.

"Nuala, oldukça solgun görünüyorsun. Çay için zili çalabilir miyim? Şeker insanı her zaman canlandırır."

'Oh, harika olacağım, Philip. Sabahım yeterince güzeldi, teşekkür ederim.'

"Hayır, ısrar ediyorum," dedi tekerlekli sandalyesinden bir iple sarkan zili tutarak. 'Açlığı ve yorgunluğu yirmi adımda görebiliyorum ve sen biraz dinlenene kadar başka bir satranç oyununa başlayamayız. İçinizdeki rızık.'

"Gerçekten Philip, ben ... Nuala yanaklarının kızardığını hissedebiliyordu. 'Sorun değil; bu günlerde salon hizmetçisi pek acele etmiyor.

ayakları. Babamın İngiliz ya da İrlandalı arkadaşlarından hiçbiri, kaçırılma korkusuyla buraya seyahat etmeye pek hevesli değil.

Yol boyunca IRA tarafından rehin alındı ya da vuruldu.'

Nuala'nın devam eden utancı karşısında Maureen kapıda belirdi.

"Aradın mı, Philip?"

'Evet. Nuala ve ben satranç oynamaya başlamak üzereyiz ve rahatsız edilmek istemiyorum. Bu yüzden başlamadan önce çay ve sandviçleri getirmeni istiyorum. Nuala aç.'

"Evet, ama bu on dakika sürebilir, çünkü senin için her zaman taze yaparım, Philip. Maureen odadan çıkmadan önce Nuala'ya öldürücü bir bakış fırlattı.

"Sana sorabilir miyim Nuala, sen ve ailen sık sık aç kalır mısınız?"

'Ah, hayır, Philip, hiç değil. Sebze dolu bir tarlamız ve domuz pastırması için domuzlarımız olduğu için şanslıyız. Patates mahsulü de iyi görünüyor.

bu yıl iyi.'

'Geçen yüzyıldaki korkunç patates kıtlığının aksine. Babam o zamanlar sadece bir çocuktü ama babasının yerel kiracılarını desteklemek için elinden geleni yaptığını hatırlıyor. Mutfakta yığınla çorba ve fazladan ekmek yapılmış ama tabii ki hiçbir zaman yeterli olmazmış.

"Hayır.

"Ailenizden pek çok kişi Amerika'ya gitti mi?" diye sordu.

"Büyükanmem ve büyükbabamın kendilerinden bazılarını savaşta kaybettiğini biliyorum.

kıtlık ve Amerika'daki kardeşlerim. Orada bazen Noel için koli gönderen kuzenlerim var. Oraya hiç gittiniz mi? Çok güzel bir yere benziyor.

"Aslına bakarsanız var. Zavallı kader mahkumlarıyla seyahat ettik. *Lusitania*'yı New York'a götürdükten sonra annemin akrabalarını ziyaret etmek için Boston'a gittik. New York gerçekten de görölmeye değer bir yer;

Manhattan Adası öyle binalarla dolu ki, tepesini görmek için insanın boynunu geriye doğru uzatması gerekiyor.

"Sizce orada herkes servetine servet katabilir mi?"

"Neden sordunuz?"

"Nişanlımla bazen bunu konuşurduk.

Philip, "İrlandalı bir ailenin bunu yapmadığından şüpheliyim," dedi. "Bazıları için kesinlikle başarılı olmuştur, ama belki de bunu bir kenara koymak gerekir.

İrlanda'da açlıktan ölmek ya da Amerika'da kendilerine daha iyi bir hayat kurmak gibi atalarınızın önündeki kasvetli seçeneklere karşı bir bağlam. Babamın Brooklyn adında bir yeri işaret ettiğini hatırlıyorum; buranın büyük bir İrlanda yerleşimi olduğunu söylerdi.

Patates kıtlığı sırasında buraya gelen erkekler Brooklyn Köprüsü'nün inşasında iş bulmuşlardı. Bölgeden arabayla geçtik ve koşullar . . . en hafif tabiriyle rahatsız edici. Bu

Binalar bakımsızdı ve sokaklar pis insanlarla doluydu.

dışarıda oynayan çocuklar. Sorunuza cevap olarak, evet, başarılı olan şanslı birkaç kişi var, ancak yaşamak arasında bir seçim yapıldığında Brooklyn'de bir apartmanda yoksulluk içinde yaşamak mı, yoksa kendi yiyeceğini yetiştirebilmek ve temiz kır havasına sahip olmak mı, ben İrlanda'yı seçerdim.

"Finn - nişanlım - Clogagh Okulu'nda öğretmen ve Amerika'yı denemeyi düşünüyor. Ben mi? Bu olaydan sonra gemiye ayak basmayacağımı ona dürüstçe söyledim.

Titanik'teki tüm o zavallı ruhlara oldu ve sonra *Lusitania*'nın peşinden.

'Senin bakış açını kesinlikle anlıyorum Nuala, ama unutmamalısın ki yaşlı *Lusitania*

Almanlar. Sizi temin ederim ki, bu muazzam bir gemiydi ve aksi takdirde insan yükünü daha uzun yıllar Atlantik boyunca güvenle taşımaya devam edecekti.

"Babam geminin battığını duyduğunda atını alıp yardım etmek için Kinsale sahiline gitti. Geri dönüp suda yüzen cesetlerle ilgili anlattığı hikâyeleri asla unutmayacağım. Nuala ürperdi. "Denizden en az benim kadar korkmasına rağmen bir bota binip cesetlerin kıyıya çıkarılmasına yardım etmeye gitti.

"Ben o sırada Fransa'da görevliydim ama babam da oradaydı ve aynı şeyi söyledi. Eğer o geminin batması

Amerikalıları savaşa soktuğu kesin. Ah, işte çay. Artık karanlık zamanlardan bahsetmeyelim, olur mu? Tepsiyi Nuala'nın önündeki masaya bırak. O dolduracak,' diye emretti Philip Maureen'e.

Kadın bir kez daha başını sallayıp selam verdikten sonra Nuala'ya karanlık bir bakış daha atarak odadan çıktı.

"Pek mutlu görünmüyor," diye iç geçirdi Nuala. "Sadece aşağıda çayı saat tam dörtte getirmeyi sevdiğini söylüyordu.

'Tanrım, onun için endişelenme. O sadece bir salon hizmetçisi. Şimdi sen çayı doldurmaya ve yiyebildiğin kadar sandviç yemeye devam et, sonra oyunumuza başlayabiliriz.

Onu rahatlatmak için Philip yorgun olduğunu ve saat yedi buçukta yatmaya hazır olduğunu söylemişti, bu yüzden onu yıkayıp giydirdikten sonra

Gece gömleğini giydirdikten sonra onu yatağına yatırdı ve ilaçlarını içirdi.

"Satranç beni oldukça yordu," demişti gülümseyerek kadın giderken. 'Kafamın içinde oturan kası çok uzun zamandır çalıştırmak zorunda kalmadım. Son oyunu kazanmak için gerçekten çok çalışmam gerekti, genç

Bayan. Bu işi çabuk kavradın ve yakında beni yeneceksin, hiç
Çağırمام.

Artık meşe ağacına uğramayı alışkanlık haline getirmişti - sanki Büyük Saray'daki hemşire Nuala'dan dönmek için birkaç dakikaya ihtiyacı varmış gibi

House, Nuala Murphy'ye, ateşli bir cumhuriyetçi annenin kızı ve babası ve Cumann na mBan'ın bir üyesi - sandığa yaslandı ve kollarını dizlerine doladı.

Elbette, Philip'in yanında geçirdiği iki öğleden sonranın gerçekten hoşuna gittiğini hiç kimseye, ama hiç *kimseye* söyleyemezdi. Öğle yemeğinden hemen sonra aç olmadığını söylemişti ve ayrıca ihtiyacı olursa her zaman daha fazla sandviç isteyebilirdi.

Bu yüzden istediği kadar yiyebilirdi. Bugün onlar

Philip'in içinde saklı eti denen bir şey vardı ve Philip bunun o güne kadar tattığı en lezzetli şeylerden biri olduğuna karar verdi. İkinci satranç oyunu bittikten sonra ikisi birlikte krema ve reçelle yedikleri çörekler de vardı.

Sonra iki oyun daha oynadılar. Philip hâlâ onu kolayca yeniyordu, Söylediği nazik sözler ne olursa olsun, ama devam ederse, oyunda daha uzun süre kendi başına kalabileceğini düşündü. Zorunda kalmak Bu kadar sıkı konsantre olmak, başka her türlü düşüncenin -ki şu anda çoğunlukla kötüydü- aklını terk ettiği anlamına geliyordu ve bu gece, kanlı Paskalya Ayaklanması öncesinden beri olmadığı kadar rahatlamış hissediyordu

1916'da, dört uzun yıl önce, onun için bir dönüm noktası olmuştu. Bu olay İrlandalıların zincirlerinden kurtulmak için gösterdikleri ortak çabanın başlangıcı olmuştu ve Nuala o zaman hayatının bir daha asla eskisi gibi olmayacağını anlamıştı.

"Ama Philip'i seviyorum, Meşe Ağacı," diye sır verdi üstündeki kalın, ağır dallara. Kibar ve nazik biri. Ve nasıl da acı çekiyor,' diye iç geçirdi.

En azından bugün ağlamadı, diye düşündü bisikletine geri binerken, eve dönmesi gerektiğini biliyordu.

"İster zengin İngiliz ister fakir İrlandalı olsun, hayatın herkes için adil olmadığını gösteriyor," dedi rüzgara karşı.

Cross Çiftliği'ne çıkan dik yokuş.

'Sonunda buradasın, Nuala. Büyük yatak odalarından birinde uyuyacağını düşünmüştük,' dedi Hannah mutfağı girerken.

"Tanrım, saat daha dokuzu yeni geçti. Cumann na mBan'ın Clonakilty şubesinde iki kadın, Jenny ve Lily, jambonu kesip sayısız kâseye servis ederken Nuala mutfağı şöyle bir göz attı ve masanın üzerinde büyük sebze tencereleri gördü.

"Erkekler bu gece yemek için gelmeyecekler," dedi Hannah, ateşin üzerindeki kancadan bir kek alıyordu. 'Daha bir saat önce Shannon'ların çiftliğinin yanındaki yolda Essex'lerden bir devriye görüldü.

"Şimdi," dedi annesi, "bu patatesleri ve sebzeleri dağıtmamız ve soğumadan önce ahırdaki ziyaretçilerimize götürmemiz gerekiyor. Ve evet, kendisi çoktan geldi, Nuala, bu yüzden ona yemeğini servis etmeden önce o vahşî yelesinden bir fırça geçirmeni öneririm. Eileen kızının elini okşadı. Sesini daha da alçaltarak, 'Kız kardeşine aldırma,' dedi. 'O bir inatçı katır, tıpkı babası gibi.

Nuala mutfaktan hızla çıktı ve anne ve babasının odasında asılı duran evdeki tek aynayı kullanmak için üst kata koştu. İyi bir kesime ihtiyacı olan ve şu anda düzeltmek için zamanı olmayan uzun, koyu kıvrıcık saçlarını taradı, dün gece yıkayıp bugün tekrar giymek zorunda kaldığı pamuklu elbisesini düzeltti. Yüzündeki lekeleri kontrol ettikten sonra aşağıya koştu, kalbi aşkını görme beklentisiyle çarpıyordu.

Kadınlar evden çıktıklarında alacakaranlık çökmeye başlamıştı. ahırın içindeki adamlara yiyecek götürmek için avludan geçiyordu. Bir giriş dışında neredeyse tamamen kapalıydı. yan tarafa. Nuala tepenin üstünde, aşağıya yaklaşan kamyonları gözetleyen gözcüler olduğunu biliyordu.

Eileen önden gitti ve ahırın kapısını özel olarak çaldı. Şifreli cevabı alınca kapıyı açtı ve beş kadın içeri girdi.

Ahırın içi neredeyse zifiri karanlıktı, sadece bir ucunda mum ışığıyla aydınlatılmış küçük bir alan vardı. Nuala yerde bağdaş kurmuş ya da ortadaki saman balyalarının üzerinde yarım daire şeklinde oturmuş adamların şekillerini seçebiliyordu. Kadınlar yaklaştıkça, alçak sesle konuşan erkekler başlarını kaldırıp baktılar. Tanıdığı ve tanımadığı yüzler vardı. Gözlerini, hepsi de zayıf ve bitkin görünen adamların üzerinde gezdirdi.

bir tanesinde karar kıldı.

"Merhaba," diye mırıldandı ve parmak uçlarıyla hafifçe salladı. Nuala diğer kadınlarla birlikte yarım dairenin etrafından dolaştı, kaseleri dağıttı ve fısıltıyla 'teşekkür ederim'ler aldı.

"İyi görünüyorsun Nuala," diye gülümsedi Finn ona ulaştığında. "Daha sonra her zamanki yerde buluşacak mıyız?"

Nuala başını salladı ve diğer kadınlarla birlikte ahırdan ayrıldı.

"Orada onlarla birlikte olmak, tüm haberleri ve planlarını duymak istemez miydin? Nuala Hannah'ya yorum yaptı.

'Yakında onları da yanımıza alacağız.

ya da cephane veya silahları gizlemek için kapüşonlu pelerinlerimizi giyiyoruz," diye yanıtladı kız kardeşi.

Mutfağa döndüklerinde, kadınlar aceleyle hazırladıkları akşam yemeklerini yemek üzere oturdular. "Tom ve Pat'ten haber var mı? Nuala sordu.

"Evet," dedi Jenny. "Essex Alayı'ndan Binbaşı Percival'a gönderilmek üzere bir telgraf aldım. Çocuklar, Essex'teki bir hastaneye taşınmışlar. Cork City.'

Jenny Bandon'daki postanede çalıştığı için dava için değerli bir casustu ve Nuala bazen bu yüzden onu kıskanıyordu.

"Demek ki ciddi şekilde yaralanmışlar, Tanrı onları kurtarsın! Eileen istavroz çıkardı.

"Küçük merhametler için minnettar olun kızlar," diye atıldı Jenny. 'En azından bizim çocuklar hapiste değiller ve daha fazla işkenceye maruz kalmıyorlar. Hastanede hemşirelerimiz tarafından bakılacaklar.

'Florence'a bir mesaj bıraktım bile - yarın Cork City'ye giden trene yetişecek ve gönüllülerden birinin

İkisinin de nasıl olduğunu görmek için yemek paketini içeri al," dedi Lily.

"Nuala, sen de tuvalete git ve toplantıdan sonra ahıra götürmek üzere şu çamaşır yığınınını getir," dedi annesi.

Nuala ayağa kalktı. "Gece kalacaklar mı?

"Kalacaklarsa onlar için saman paletlerimiz var. En azından bu gece sıcak olur; zaten yeterince battaniye yok.

Nuala tuvalete doğru yürüdü ve temiz iç çamaşırlarını, pantolonları ve gömlekleri iki büyük sepete yığmaya başladı. O sırada

Bir tanesini avludan eve taşıdı ve bir süre durup dinledi. Ahırdan tek bir ses bile çıkmıyordu. İçeride gerilla savaşı için planlar yapılması dışında her şey normalde olması gerektiği gibiydi.

"Ah, Philip, bilseydin benim hakkımda ne düşünürdün?" diye mırıldandı.

Daniel, Fergus ve Christy mutfağa girdiklerinde saat on biri geçiyordu.

Cumann na mBan kızları temizliği yapmış ve

Gecenin karanlığında gözden kaybolunca mutfakta sadece Hannah, Nuala ve anneleri kaldı.

Daniel, "Ben yatağıma gidiyorum, karıcığım," dedi. Nuala'ya döndü. "Burada "Dışarıda sizi bekleyen biri var. Arka kapıyı gösterdi. "Uzun sürmesin, her yerde gözlerim var ve siz ikiniz henüz evlenmediniz.

Nuala'nın kalbi, dışarıda kendisini bekleyen nişanlısını düşününce yerinden fırlayacak gibi oldu. Sınırlı eğitim almış bir çiftçi kızıydı ve Bitmemiş hemşirelik diploması ve öğretmen olarak büyük bir işi vardı.

Keşke ona satranç oynayabildiğimi söyleyebilseydim, diye düşündü çamaşırları saklamak için kullandıkları müştemilata doğru yürürken, ama yapamayacağını biliyordu.

Karanlıkta sadece onun sigarasının parıltısını görebiliyordu.

"Sen misin?" diye fısıldadı.

"Benim," diye gülümsedi.

Finn sigarasını söndürdü ve onu kollarına çekti. Onu öptü ve her zaman olduğu gibi bacakları titremeye başladı.

Sadece evlendikten sonra olabileceklerin özlemiyle yanıp tutuşuyordu.

Sonunda, onu avludan dışarı çıkardı ve

Kaba çimenlere uzandılar ve kız onun kollarına sarıldı. "Ya biri bizi burada görürse?" diye fısıldadı.

'Nuala, burası zifiri karanlık, ama emin ol, babanın bizi böyle yakalamasından, bütün bir Siyah ve Esmer devriyesinden daha çok korkarım,' dedi.

kıkırdadı.

'Endişelenecek bir şey yok Finn, viskinin kokusunu alabiliyorum. Babamın nefesi mutfağın öbür ucundan geliyor. Sabah inekler sağılmak için böğürene kadar ortaya çıkmayacak.

"O zaman seninle kötü yoluma devam edebilirim," diye mırıldandı onu üstüne çekerken.

'Finnbar Casey! Sakın aklından böyle şeyler geçirme. O kiliseye doğduğum günkü kadar saf bir şekilde gireceğim. Ayrıca, Bay Casey'nin kız arkadaşıyla çimlerde yuvarlandığını bilselerdi, tüm öğrencileriniz ne düşünürdü?

"Eminim beni alkışlardı, özellikle de oğlanlar.

Nuala'nın gözleri loşluğa alıştığında ve ay bir bulutun arkasından görüldüğünde, adamın yüz hatlarını seçebildi. Parmak uçlarıyla yüz hatlarını çizdi.

"Seni seviyorum sevgilim ve karın olmak için sabırsızlanıyorum.

Birkaç muhteşem öpüşme daha oldu, sonra Nuala onun üzerinden yuvarlandı ve başını kollarından birinin üzerine koyarak gökyüzüne baktı. yıldızlar.

"Çok güzel bir gece. Sakin, huzurlu, öyle,' dedi.

"Öyle, evet," diye mırıldandı. "Peki Büyük Ev'de Fitzgerald'ın oğluna bakıcılık yaptığına dair duyduklarım nedir?

"Kim söyledi sana?

"Elbette, dün gece Cumann na mBan kızlarından birinden bir mesaj aldım.

Nuala doğrulup oturdu. 'Yapmadın!'

'Hayır, Nuala, yapmadım, sadece seninle dalga geçiyorum. Baban daha önce bahsetmişti, sana bunun iyi bir fikir olduğunu söylemişti.

Peki ya sen, Finn? Sen ne düşünüyorsun?

"Her ne kadar kız arkadaşımın düşmanla oynaşmasındansa belime kadar inek pisliğine batmayı tercih etsem de, bence senin

Babam haklı. Benim öğretmen olmam ve senin Fitzgerald'ların yanında olman, şüphelenilmeyeceğimiz anlamına gelir. Şimdilik. Yerel evlere yapılan Black and Tan baskınları sıklaşmaya başladı. Dün gece çiftlikleri aranan ve sakinleri korkudan ölecek hale gelen üç kişi olduğunu duydum. Buckley'lerin evi yakılmış.

yere. "O alçak Mulhern'in vurulmasına misillemeydi.

"Sence vurulma emrini Tom Hales mi verdi?

'Kesinlikle onun parmağı olduğunu söyleyebilirim. O tugayın komutanı - ya da öyleydi,' diye iç geçirdi.

"Şimdi ne olacak?

Tom serbest bırakılana kadar Charlie devralacak. Ama zavallı adamın taburcu olduğunda ne durumda olacağını kimse bilemez. Ailesi çok üzgün, özellikle de kardeşi Sean.

"O İngiliz alçaklarının eline düşmene asla izin vermeyeceğim," diye fısıldadı ona şiddetle.

"Elbette, harika olacağım," diye kıkırdadı. "Yine de seni Essex Alayı'nı bir ölüm perisi gibi çılgık atarken görmek isterdim.

'Seni kurtarmak için yapardım Finn, yemin ederim. Toplantıda başka neler konuşuldu?

"Askeri işler, hayatım. Ne kadar az bilersen o kadar iyi, bu yüzden sorguya çekilirsen anlatacak çok az şeyin olur. Söyleyeceğim tek şey Tom Barry'nin bu gece orada olduğudur. Onu hatırlıyorsun, değil mi?"

"Sanırım öyle. Birinci Dünya Savaşı'nda İngilizler için savaşmamış mıydı?

'Öyle yaptı ama tanıdığım en kararlı gönüllülerden biri. Uygun eğitim fikrini tartıştık,' diye devam etti Finn. 'Tom Barry'nin asker olması nedeniyle, burayı yönetmek için iyi bir kişi olacaktır. Tom Barry'nin Geri kalanımız savaş oyununda amatörüz - ve savaştığımız şey de bu: bir savaş. Kendimizi düzgün bir şekilde organize etmezsek hiç şansımız yok.

"Biliyorum, Finn. Düşünüp duruyorum, birkaç İrlandalı çiftçi nasıl olur da Şimdiye kadar ellerine sadece bir dirgen ya da kürek almış olan bu insanlar İngilizlerin gücüne karşı koyabilir mi?" Nuala içini çekti.

"En acımasız olanlar Siyah ve Ten rengi olanlar, Nuala. Fransa'daki siperlerden dönen İngiliz askerlerinden devşirildiler. Öfkeli ve kan dökmeye alışkınlar.

onları vahŖi yapar. O savaŖ alanlarında bir yerlerde vicdanlarını kaybettiklerini ve görülecek hesapları olduğunu söyleyebilirim.

"Beni korkutma Finn, lütfen. Nuala  rperdi. "Ve sen de bu eğitim olayının bir parçası olacak mısın?

Gerçekten de yapacağım. Kazanmakla kaybetmek arasında fark yaratabilir. kaybetmek. Ve biz. Sadece. Kaybedemiyoruz. Kaybedemeyiz. İngilizlere. Tekrar.' DiŖlerini sıktı. 'Sonunda Dublin'deki D il'de kendi h k metimiz var.

Kendi oylarımızla seçildik, bu da bize bir cumhuriyet kurma yetkisi veriyor.  rlandalıların ülkemizi yönetmesi artık bizim hakkımız. Ve sakın Büyük Ev'dekilerden herhangi biri size farklı bir Ŗey söylerse onu dinleyin.

"Elbette dinlemem. Ama Philip'in dinleyeceğini sanmıyorum. Ona senin hakkında her Ŗeyi anlattım.

"Ben mi? Finn dönüp ona baktı. "Philip kim?

"Baktığım adam; S r Reginald'ın oğlu.

" ok fazla Ŗey söyleme, Nuala. Ağzından ne çıkacağını asla bilemezsin. Ŗimdi baŖka Ŗeylerden konuŖalım, seninle benim evlenmemiz gibi. Baban evlenirken

Timoleague kilisesine tüm arkadaşlarınızı ve ailenizi sığdırmak için.

 kisi konuk listesinin büyüklüğü konusunda hafifçe tartıŖtıktan sonra Clogagh'daki okul binasının yakınındaki küçük kulübeden söz ettiler. Finn'in iŖiyle birlikte geldi.

"Burayı biraz boya ile aydınlatacağız, değil mi?" dedi.

Nuala. 'Ve Hannah terziden ucuza malzeme alabilir, böylece güzel perdeler yapabilirim.

'Elbette, bir resim gibi görünmesini sağlayacaksın. Finn onu kendine doğru çekti ve kollarının arasında sıkıca tuttu. 'Orada mutlu olacağız, Nuala, mutlu olacağımızı biliyorum.

Nuala'nın yeni rutini birkaç hafta sonra oturdu: Çiftlikte elinden geldiğince yardım etmek için sabahın köründe kalkıyor ve öğle yemeğinden sonra bisikletle Büyük Ev'e gidiyordu. Hannah'nın, Nuala'nın 'soylularla birlikte kolay yaşamı' olarak nitelendirdiği şey hakkında daha fazla iğnelemeleri olmuştu.

'Biz kadınlar ülkenin dört bir yanında haber ulaştırmak, belimize mühimmat bağlamak ve erkeklerle birlikte olmak için yarışırken' Çamaşırhane, sen orada oyun oynuyor ve salatalıklı sandviç yiyorsun!

Nuala, Philip'le geçirdiği onca saat boyunca ne yaptığından bahsettiği güne pişman olmuştu. Kulağa olabildiğince sıkıcı gelmeye çalışsa da annesi ilgiyle dinlemişti ve

Hannah sandviçlere ve satranç oyununa yapışmıştı.

'Babam casus olduğunu söyleyerek seni mazur gösterse de ben değilim. Bir hastayı yatak odasından nasıl gözetleyebildiğini görüyorum,' diye burnunu çekti.

Nuala, bir şeyler bulabilmek için dua etmeye başlamıştı. Anne ve babası gerek olmadığını, fazladan şilinlerin Üçüncü Batı Cork Tugayı'na yiyecek ve yeni giysiler sağlamanın ek maliyetini karşılamaya yardımcı olduğunu söylese de, Büyük Ev'de geçirdiği zamanı haklı çıkarmak için geri alabileceği bilgiler. Aslında Hannah haklıydı; Nuala, Essex devriyesi tarafından kuşatılmış bir dizi parlak siyah arabanın geldiğini görmüş ve bildirmiş olsa da, kim olduklarını tespit edememişti.

İçlerinde erkekler vardı. Pencerenin üstündeki bakış açısından görebildiği tek şey şapkalarının ya da keplerinin üst kısımlarıydı.

"Binbaşı Percival'e dikkat edin," demişti babam, "o sahip olmak isteyeceğimiz bir ödül. Essex'in istihbarat subayı.

Alayı'ndan ve askerlerimizin gördüğü işkencelerin çoğundan sorumludur. acı çekti. Sabahları üstü açık arabasına binip, sırf eğlence olsun diye tarladaki çiftçilere tabancasıyla ateş etmek gibi *bir* alışkanlığı var. Zavallı Tom ve Pat'in yakalanmasından onun sorumlu olduğunu biliyoruz.

Kadın gönüllülerden oluşan ağları aracılığıyla, erkeklerin maruz kaldığı işkencenin ayrıntıları Batı Cork'a sızmıştı. Charlie Tom yakalandığından beri tugayın komutanı olan Hurley, detayları ailenin erkeklerine aktarmak üzere Cross Farm'ın mutfağına gelmişti.

Odadan kovulan Eileen, Hannah ve Nuala, Charlie Tom Hales ve Pat Harte'in yediği korkunç dayakları anlatırken merdivenlerin başında pusuya yatmışlardı. Üç kadın ağlamıştı Charlie, Tom'un tırnaklarının teker teker söküldüğünü ve dişlerinin kırıldığını, Pat'in ise öyle bir dayak yediğini söylediğinde Tüfek dipçikleriyle kafasına öyle bir darbe almıştı ki, raporlar beynini tamamen kaybettiğini söylüyordu. Pat hâlâ hastanedeydi ve Tom iki yıl hapis cezasına çarptırılarak Londra'daki Pentonville Hapishanesi'ne gönderilmişti.

Finn de o gece Cross Farm'da hazır bulunmuştu, görünüşte düğün planlarını konuşacaklardı ama daha sonra buluşmaları böyle bir sevinç içermiyordu ve Finn ağlarken ona sarılmıştı.

"Ne için savaştığımızı biliyorum, Finn.

Bu davaya benden daha çok inanıyor, ama ... bazen keşke her şey eskisi gibi olsa diyorum.

'Biliyorum sevgilim, ama bu asla pes etmeme kararlılığımızı güçlendirmiyor mu? Artık bu işin içindeyiz ve pes edemeyiz. Bu ölümüne bir savaş, hepsi bu.

"Lütfen böyle söyleme! Nuala ona yalvardı. "Gelecek hafta sonunda evleneceğiz ve ben henüz dul kalmak istemiyorum.

'Bana aldırmayın, ben onların beşini birden yenecek kadar güçlüyüm! Onlar silahlarının arkasına saklanıyorlar ama Charlie ve ben vadide bir aşağı bir yukarı koşturuyoruz. Şunun içindeki gücü hisset. Finn kızın elini demir gibi hissettiren kalçasına götürmüştü ama kız elini hızla onun elinden çekmişti.

"Düğün gecemize kadar bunların hiçbiri olmayacak, hatırladın mı? Gözlerindeki yaşları silerken ona zayıf bir gülümseme vermişti.

Nuala bisikletiyle Argideen Evi'ne doğru ilerlerken, bir gün Binbaşı Percival'ı görebilmek ya da Argideen Evi'ni ziyaret eden *herhangi birini* teşhis edebilmek için dua *ediyordu*. Ama Lucy, Maureen ve Bayan Houghton, üç hafta önce geldiğinden beri Philip'ten başka kimseyi görmemişti.

Bisikletini duvara park ederek sessiz mutfağa girdi ve zavallı Philip için daha da üzüldü. Nuala, Houghton'ın Christy harman makinesiyle kaza geçirmiş ve aylarca yatarak tedavi görmüştü.

Mutfaktan geçip merdivenlerden Philip'in yatak odasına doğru yürürken, "*Evimizin kalbinde, herkes tarafından ilgi görüyor, benim gibi bir yabancıyla üst katta sıkışıp kalmıyor,*" diye düşündü. Philip'in odasına girmesine izin verileli bir hafta olmuştu.

Bayan Houghton ya da Maureen'in kendisine eşlik etmesini beklemeden yukarı çıktı.

"Demek ki sana güveniliyor," demişti anne gülümseyerek. "Aferin, Nuala.

Birçok kez büyük merdivenlerde oyalanmak, önlü arkalı büyük pencerelerden içeri ışık süzülmesini seyretmek istemişti.

Philip'in yakın zamanda elektrik ışığına uyarlandığını söylediği, bir zamanlar mumların yandığı cam avize salona taşıyordu. Yine de onları yanarken görmek için kışı, merdivenlerden güvenle inip çıkabilmek için elektriği açmak zorunda kalacakları zamanı sabırsızlıkla bekliyordu.

Aslında, 'kolay hayatı' yüzünden duyduğu suçluluk duygusuna rağmen, Nuala bundan memnundu.

Düğünün eli kulağındayken ve yapılması gereken tüm hazırlıklar, ev işleri ve gönüllü çalışmaları bir yana, Büyük Ev'de geçirdiği saatler Hoş geldin molası.

"Ben Nuala, Philip, içeri girebilir miyim?" diye seslendi kapıyı çalarken. Bir kadın sesi girebileceğini söyledi. Kapıyı açtığında, Leydi Fitzgerald olduğunu anladığı bir kadının odada durduğunu gördü. Onu ara sıra Timoleague'deki terzide, büyük bir arabadan inip ya da bir prova yapmasını istemişti. Hannah bile 'kendini çok büyük görmediğini' söylemiş ve çalışanlarla hayvan değil de insanmış gibi konuşmuştu.

"Günaydın, Nuala. İçeri gel ve otur. Keskin İngiliz aksanına rağmen alçak ve sıcak bir tonda konuşuyordu.

"Günaydın, Leydi Fitzgerald. Nuala reverans yaptı ve kendisine söyleneni yaptı. Sarı saçları ve mavi gözleriyle yaşlı bir kadına göre son derece güzel olan kadına baktı. Aynı yaşlarda olması gereken kendi annesiyle kıyaslandığında yirmi yaş daha genç görünüyordu. Üzerinden küçük inciler sarkan küpeleri vardı ve elbisesi gözleriyle uyumlu yumuşak mavi bir ipekten yapılmıştı.

Nuala, eğer bu sıradan bir Ağustos öğleden sonrasıyla, onun en çok ne giydiğini ancak hayal edebilirdi.

"Şimdi, Philip bana son bir aydır hemşiresi olmanızdan ne kadar hoşlandığını anlatıp duruyordu.

"Gerçekten de öyle," dedi Philip. "Anneme satrançta ne kadar iyi olduğunu anlattım. Beni yenmeye çok yaklaştı anne, O gerçekten öyle."

Leydi Fitzgerald Nuala'ya gülümsedi. 'Belli ki sen ve Philip çok iyi anlaşıyor ama aynı zamanda onun tıbbi ihtiyaçlarıyla da ilgilendiğinizi söylüyor. Bildiğiniz gibi, tam eğitilmiş bir hemşire arıyorduk-'

"Anne, bu konuyu defalarca konuştuk," diye araya girdi Philip. 'Artık bir hemşireye ihtiyacım yok. Yaralarım iyileşti ve genel sağlık durumum stabil. *İhtiyacım* olan tek şey birinin beni lavaboya götürün, beni yıkayın, yatmama yardım edin ve gece ilaçlarımı verin.

'Evet canım, ama biliyorsun doktorlar başındaki yaralar nedeniyle nöbet geçirme riskin olduğunu söylediler ve-'

'Şimdiye kadar hiç olmadı ve tüm bu kabusun üzerinden iki yıldan fazla zaman geçti. En çok ihtiyaç duyduğum şey hoşlandığım bir arkadaş.

"Biliyorum Philip. Leydi Fitzgerald tekrar Nuala'ya döndü. 'Oğlumun bir şey istediğinde ne kadar ikna edici olabildiğini görebilirsin. Ve beni, sana burada hemşiresi olarak kalıcı bir iş teklif etmek istediğine ikna etti. Bu konuda ne hissediyorsun, Nuala?'

'I . . . '

"Evet de Nuala," diye yalvardı Philip. "Satrançta kazanmadan gitmene izin veremeyiz, değil mi? Ona her zaman kalbini eriten orantısız gülümsemelerinden birini verdi.

'Tam olarak kalifiye olmadığımı göz önünde bulundurarak bana bu pozisyonu teklif etmenizden onur duydum. Ailemden beni çiftlikteki işlerden kurtarmalarını isteyebilir miyim? Cork'tan eve dönmemin nedeni buydu.

ve eğitimimi tamamlamadım.'

Nuala yalan söyleme konusunda her geçen gün daha da ustalaştığını fark etti.

"Elbette gelebilirsiniz. Leydi Fitzgerald ona, Nuala'ya oğlununkini hatırlatan tatlı gülümsemelerinden birini daha verdi. Şekli bozulmuş olsa bile,

Anne ve oğul arasındaki fiziksel benzerlik belirgindi. "Sanırım

referans isteyeceksiniz?" diye sordu Nuala. "Annemde zaten var, değil mi?

"Evet, var. Cork'taki North Infirmary'den aldığın referans çok iyiydi, ama seni bir an önce geri almak istediklerini de belirtmişlerdi. Planladığın şey bu *mu* Nuala?'

'Hayır leydim, ayrıldığımdan beri işler değişti. Bu ay Clogagh Okulu'nda bir öğretmenle evleneceğim, dolayısıyla kocamı kendi başının çaresine bakmak zorunda bırakacağımı sanmıyorum.

"Bu harika bir haber değil mi Philip? Leydi Fitzgerald'ın gülümsemesi daha da genişledi. "Nuala'nın evliliği hakkında mı?

Philip kaşlarını çatmamak için elinden geleni yaparken, pek de öyle görünmüyordu. 'O zaman belki de burada çalışmana izin verilip verilmediğini niyetine sormalısın. Çok yakında senden o sorumlu olacak.

"Onu da yapacağım ve yarın sana bir cevap vereceğim, söz veriyorum," diye yanıtladı Nuala.

"Çok iyi," dedi Leydi Fitzgerald. "Şimdi, kız kardeşin Hannah Timoleague'deki terzide çalışmıyor mu?

"Çalışıyor, yani evet.

'Ölçülerini alsın. Eğer sürekli bizimle kalacaksan bir üniformaya ihtiyacın olacak.

'Anne, lütfen, kadın giyim bölümüne müdahale etme riskini almadan, Nuala için basit bir şeyler yaptırabilir miyim? Biraz bluz ve düz etek belki? Ben çok fazla

kendimi bir hastanedeymişim, etrafım hemşirelerle çevriliymiş gibi hissediyorum.

'Pekala hayatım, ama Nuala seni yıkarken kullanman için önlük temin etmeliyim. Artık gitmeliyim. General Strickland ve eşi Barbara çay içmeye geliyorlar, yani babanla konuşurken onu eğlendirmem gerekecek.

iş. Oh.' Leydi Fitzgerald kapının yanında durakladı ve geri döndü.

'Haftada sekiz şilin alacaksın, pazar günleri izinli olacaksın ve iki haftalık yıllık tatilin olacak. Ücretli tabii ki,' diye ekledi. 'Ve bir başkası

Ben buradayken Philip'i dışarı çıkmaya teşvik edin.

Hava çok temiz. Biraz temiz hava sana iyi gelecektir, Philip. Asansörü yerleştirmek için çektiğimiz onca zahmetten sonra, hiç kullanmaman çok yazık. Yatma vaktinde sana iyi geceler öpücüğü vermek için kalkacağım, sevgilim. Hoşça kal Nuala, seninle tanışmak bir zevkti.

Kadın gittikten sonra Philip ona baktı. 'Umarım işi kabul edersin, Nuala. Annemin sana teklif etmesi için çok uğraştım.'

"Çok isterdim, gerçekten isterdim Philip, ama önce izin isteyip istemediğimi sormalıyım.

"Elbette, elbette," diye başını salladı ve ona baktı. 'Erkeklerin hayatınız üzerindeki kontrolünden hiç sıkıldınız mı? Süfraj hareketine çok zaman ayırdığımı duyunca şaşırabilirsiniz. Babam onlardan nefret ediyor elbette ve Cumann na

mBan burada İrlanda'da benim için bile biraz fazla radikal...'

Nuala onun Galce kelimeleri telaffuzunu düzeltme isteğiyle savaştı, çünkü '*mahn*' yerine '*bahn*' demişti, ama istediği son şey onun 'radikal' örgütün aktif bir üyesi olduğunu bilmesiydi.

"Kadınların cephede çalışmasını izledikten sonra," diyordu, "bana öyle geliyor ki, adil seks sadece erkeklerle eşit değil, birçok yönden üstündür.

"Dürüst olacağım ve bunun hakkında çok düşünmediğimi söyleyeceğim; ailem çiftlikte birbirimiz kadar sıkı çalışıyor, kendi işimizi yapıyoruz.

farklı işler.'

"Ama bir erkek işe girmeden önce babasına izin verilip verilmediğini sormak zorunda mı? Philip işaret etti.

"Clogagh'daki barda çalışan kuzenim Christy, babama bunu yapmasının doğru olup olmadığını sordu.

"Babanın kuralı kanundur, öyle mi?

"Senin için de öyle değil mi?" diye sordu cesurca.

"Doğru. Babamın rızası olmadan burada pek bir şey olmaz. Her neyse, babanın burada çalışmana evet diyeceğini umuyorum, Nuala.

'Ben de öyle Philip,' diye gülümsedi ona. 'Bunu senin tahmin edebileceğinden çok daha fazla istiyorum. Şimdi, asansör hakkında duyduklarım nedir? Ve neden bana bundan daha önce hiç bahsetmedin?

"Çünkü günlerimiz seni değerli bir satranç rakibine dönüştürmekle geçti," dedi Philip savunmacı bir tavırla.

'Arada bir yürüyüş yapmak için zamanımız olurdu, Philip. Belki yanaklarına biraz renk gelirdi.

'Burnumun altında bir yerde duran ve sanki biri kırmızı mürekkepli kalemle her yerini karalamış gibi görünen yanağıma mı? Hayır, burada kalmayı tercih ederim, teşekkürler.

Nuala onun bakışlarında acıyı gördü ve gerçek nedeni anladı.

"Utaniyorsun, değil mi? Kimsenin seni görmesini istemiyorsun.

Philip yüzünü ondan çevirdiğinde bir duraklama oldu, bu genellikle ağlamak üzere olduğu anlamına gelirdi.

"Elbette öyleyim," dedi sessizce. 'Sen olmaz mıydın? Herkes sana bir bakış atsa ve sen onların gözlerindeki dehşeti görsen nasıl hissederdin? Benimle ilk tanıştığında seninkilerde de vardı, Nuala.

'Elbette, yalan söylemeyeceğim, öyleydi. Ama sonra bunu aştım ve senin gerçekte olduğun kişiyi gördüm.

'Çünkü *sen sensin*. Bahçıvanlarım ve hizmetçilerim olurdu. Bırakın annemle babamın eve gelen ziyaretçilerini, beni görünce bile çılgılık atıyor. Ben ... sadece ... yapamam, tamam mı?

Anlıyorum Philip. Şimdi satranç oynayacak mıyız, oynamayacak mıyız?

Eve bisikletle dönerken Nuala'nın aklına bir plan geldi. Ama önce ailesine ve nişanlısına kalmasına izin verip vermeyeceklerini sorması gerekiyordu.

"Lütfen, Kutsal Anne, izin ver onlara.

Bisiklet sürerken, artık çiftlikte çalışmadığı, tavukların, domuzların ve genellikle ineklerin olduğu bir hayatı hayal etmesine izin verdi.

Babası zorlanırsa ona bakacaktı. Finn'in yanında uyandığı kendi küçük kulübesi ve öğleden sonralarını Philip'le geçirmek... "Bu mükemmel olurdu," diye mırıldandı bisikletiyle yola çıkarken.

Cross Çiftliği.

"Hannah, Christy ve Fergus nerede?" diye sordu, ocağın yanındaki en sevdiği sandalyesinde gönüllüler için çorap örmekte olan annesine.

Babası onun karşısında oturmuş, ağzında piposu, bir kitap okuyordu.

Galce kitap.

'Christy barda, Fergus baskın ihtimaline karşı tepede gözcülük yapıyor ve Hannah da erken yatmanın peşinde. Dublin'den bir sevkiyat almak için yarın ilk trenle Cork'a gidecek,' dedi.

Daniel. "Bir haber var mı? Kitabını kucağına bıraktı ve başını kaldırıp ona baktı.

'Evet. Ben ... şey, kalıcı olarak kalmam istendi.

Büyük Ev'de Philip'in hemşiresi olarak.' Anne ve babasının bakışlarını gördü. "Sana bu işi yapıp yapamayacağını sormak istiyordum.

bunun iyi bir fikir olduğunu düşündü. Oh, ve' - Nuala pastanın üzerindeki krema olmasını umduğu şeyi ekledi - 'bugün büyük, süslü bir araba geldi.

Bir adam

General Strickland, Sör Reginald'ı ziyaret ediyordu.

"İsa, Meryem ve Yusuf! Daniel haykırdı. 'Cork'taki polis teşkilatını ve tüm askeri operasyonları yöneten adam. Bugün orada mıydı?

"Evet," diye başını
salladı Nuala.

"Nedenini biliyor
musun?

"Hiçbir fikrim yok baba, ama bugün Leydi Fitzgerald'la tanıştım. İş teklif etmek için benimle bizzat konuştu. Ve o dedi ki

General hakkında.

'Kızımız o ailenin kalbine sızıyor, Eileen,' diye gülümsedi Daniel.

"Ayrıca daha fazlasını nasıl görebileceğimize dair bir fikrim var.

Nuala, Philip'i alt kata ve bahçeye inmeye ikna etmek için hazırladığı planın ana hatlarını çizdi.

Anne ve babası tekrar birbirlerine bakarken bir duraklama oldu.

'Elbette, Nuala, şimdilik bu işe devam etmeye değer. Ama bir süre sonra

Bir hafta sonra ne yapacağınıza artık biz karar veremeyeceğiz. Yarın nişanlını ziyaret edip ona sorman gerekecek,' dedi Daniel.

'Yeni karısının gece saat dokuza kadar dışarıda olmasından pek memnun olmayacağını söyleyebilirim. Okuldan eve döndüğünde çayını masaya kim koyacak?

Nuala annesinin bu yorumuna tamamen hazırды. "Finn nadiren saat altıdan sonra eve gelir. Onun çayını saat altıya kadar Böylece tek yapması gereken kaseinin kapağını açıp yemek olacak.

'Birkaç saatlik soğuk yahni ya da sebze isteyeceğinden şüpheliyim,' dedi Daniel, 'ama buna o karar verir, biz değil kızım. Bir eşin Kocasının yanında yer alıyor ve eminim kış geceleri bastırıldığında karanlıkta ve yağmurda eve bisikletle dönmeni istemeyecektir.

Nuala'nın aklına daha önce Philip'le kadın hakları savunucuları hakkında yaptığı konuşma geldi.

'İyi para kazanacağım, bu da bize yardımcı olur,' diye ısrar etti. 'Finn'in maaşı çok uzağa gitmiyor ve çiftçilik yapacak toprağımız yok. tamamla, yani. Her neyse, eğer kabul etmek istiyorsa, sence bu iyi bir fikir mi?

"Ne düşündüğümü söyledim, ama karar vermek bana düşmez," dedi Daniel. "Şimdi ben yatağıma gidiyorum. Pencerede bir lamba yanık kalsın. Ahırda yeni buzağılarımız var, şafak sökmeden onları toplayacağız. İyi geceler kızım.

Anne ve babası merdivenlerden çıkıp yatak odasının kapısını kapattıktan bir süre sonra bazen tuhaf bir şekilde gıcırdayan yatağa doğru ilerlerken, "İyi geceler," diye seslendi. O sesin ne olduğunu biliyordu, bir ses

Finn'le evlendiklerinde kendisinin de yapımına yardım edeceği ... Bunu düşününce yüzü kızardı.

Mumları üfleyerek söndürdü, kandili pencere kenarına bıraktı ve yukarı çıktı.

Kız kardeşimle yatmak için sadece bir hafta daha, diye düşündü. soyundu, sonra Hannah'nın yanına sokuldu. Sırayla üstü örtülü saman paletin pütürlü kısmına uzandılar çünkü orası Uyumak için en kötü yerdı ama Hannah yarın Cork City'ye gitmek üzere erkenden kalkacağı için bu gece onun iyi tarafta olması adildi. Nuala gözlerini kapadı ve bahçedeki 'yeni buzağları' düşünmemeye çalıştı. Ahır. Bu, Batı Cork'ta birçok elden geçerek kendilerine ulaşan ve şu anda çiftlik evinin arkasındaki ormanda bir çöplükte yatan tüfeklerin şifresiydi. Toplanmadan önce İngilizler tarafından bulunurlarsa, ailedeki erkekler Tom ve Pat ile aynı kaderi paylaşmak üzere Bandon Kışlası'na götürüldü. Fergus'un yukarıda nöbet tuttuğunu düşünerek kendini rahatlatı. uyumak için elinden geleni yaptı. Ne de olsa buraya daha önce de birçok kez 'buzağı' bırakılmıştı.

"Büyük Ev'de çalışmaya devam ettiğine dair duyduklarım da neyin nesi?" diye sordu Hannah ertesi gün Cork City. Nuala domuz ahırını temizliyor ve ikisinin de nefret ettiği bir iş olan samanları değiştiriyordu. "Finn bu konuda ne düşünecek acaba? 'Ona soracağım, değil mi? O zaman ben sana söylerim,' diye karşılık verdi Nuala. "Bazıları için sorun değil: Kendine iyi bir koca bulmak düzgün bir iş ve Büyük Ev'de çalışmak. Tüm bunlar Clogagh'daki yeni şirin kulübende olacak. Yakında sana Leydi Nuala diyeceğiz. Yeterli, o yüzden yapacağız. Gönüllü çalışmanız ne olacak? 'Sabah mesajlara bakarım, akşam döndüğümde de yemin ederim. Pazar günleri de izinliyim. İşte.' Nuala son sözü söyledi. Bir yığın taze saman topladı ve ellerindeki domuz kokusunu temizlemek için su fıçısına doğru ilerledi. Öğle yemeğini yemez ve Büyük Ev'e giderken dereden geçecekti, çünkü oraya domuz kokusuyla varmak istemezdi.

"Özür dilerim Nuala," diye içini çekti Hannah, "huysuz bir yaşlı hizmetçiye dönüşüyorum. Yorgunum, gerçekten. Uzun yoldan bisikletle dönmek zorunda kaldım.

"İstasyondan dönerken bir kamyon dolusu Tans gördüm.

"Nereye gidiyorlardı? Mutfağa doğru yürürlerken Nuala sordu.

"Clogagh kavşağında durdular ve hangi yöne döneceklerini bilmiyor gibiydiler. Kaybolmuşlardı, çünkü gönüllüler tabelaları,' dedi kıkırdarak.

"Gitmeden önce öğle yemeğini pişireceğim, yani zahmet etmeyin.

"Teşekkürler. Mutfağa girdiklerinde Hannah ona solgun bir gülümseme verdi ve yukarı çıktı.

"Buzağılar dün gece ahırdan sağ salım çıktılar mı baba?" diye sordu Daniel kulübenin ön girişine geldiğinde.

"Çıktılar diyebilirim, evet. Şimdi, öğle yemeğim nerede?

Finn'i ziyaret edecek vakti olmayan Nuala, Philip'e cevabını Pazartesi günü alacağını, çünkü yarının Pazar ve kendisinin izin günü olduğunu söyledi.

"Ama evet dese bile, Philip, düşünüm için önümüzdeki Cuma günü izin almak zorunda kalacağım.

"Ben de ertesi gün diye düşünmüştüm," dedi Philip kabaca. "Pazartesi günü bana kesin olarak haber verin ve yarın bütün gün Maureen'in hemşirem olmasına acıyın.

Bunu hallettikten sonra ilk oyunlarını oynadılar.

Satranç, onları çay saatine kadar götürdü. Nuala çayını içerken onunla mücadele etmeye karar verdi.

"Düşünüyordum da..." "Ne hakkında...?"

"Peki, Bayan Houghton'a bahçeye inmek istediğinizi ama çalışanların sizi rahatsız etmesini istemediğinizi söylesem nasıl olur? Geldiğimizi haber vermek için zili çalabiliriz, sonra sizi ön girişten bahçıvanların çalışmadığı bir yere götürebilirim. Eminim bir yer vardır.

Dışarıdaki büyük parkta huzur içinde oturabilir misin? Önümüzdeki birkaç gün hava güzel olacak.

"Bilmiyorum Nuala," diye iç geçirdi Philip. "Senin gibi ben de yarın düşüneneğim ve cevabımı Pazartesi günü vereceğim.

Sesini sakın tutmaya çalışarak, "Bu sana kalmış tabii, ama Tanrı aşkına, hayatının sonuna kadar burada kalamazsın," dedi. 'Bütün çiçekler açmış ve hava maydanoz kokuyor.

ve . . . Bunun sana çok iyi geleceğini düşünüyorum. Yüzünü gizlemek için fötr şapkanı başına takabiliriz ve-'

"Annemle işbirliği mi yapıyorsun, Nuala?" diye araya girdi. "Korkarım tıpkı onun gibi konuşmaya başladın.

"Hayır, değilim ama belki de senin için en iyisini istediğimiz için aynı şeyleri düşünüyoruzdur.

'Benim için en iyisi bir daha hiç uyanmamam! Hangisinin daha kötü olduğunu bilmiyorum,' diye devam etti. 'Patlamalarla dolu kabuslar ve ıslık sesleri ve ardından mermiler yere çarpıp patlarken çıkan gümbürtü ya da bu uyanan cehennem.

'Ah Philip, lütfen böyle şeyler söyleme! Acı çektin. Korkunç ve böyle hissetmeniz anlaşılabilir bir durum, ancak hala Tanrı'nın yeşil dünyasındasınız ve bence bunun nedeni olması gerektiği gibi.

"Böyle birinin ne işine yarayabilirim ki?

"Başlangıç olarak, bana satranç oynamayı öğrettin," diye toparladı Nuala. 'Ve belki de aşağıya inmeye cesaret ettikten sonra, dün aileni ziyaret eden adam gibi daha fazla arkadaşın olabilir.

'General Strickland mı? Tanrım, hiç sanmıyorum, Nuala. En son İstediğim şey, babamın Boer Savaşı hakkında konuşmasını ve Strickland'ın buradaki ayaklanmadan şikayet etmesini dinlemek. Babam dedi ki

"İrlandalıları ezmek" için yeni bir yardımcı birlik oluşturmayı düşünüyorlarmış. Hızla ona baktı. "Özür dilerim, Nuala, seni kırmak istemedim.'

"Alınmadım. Nuala onun ne dediğini umursamayacak kadar kendinden memnundu, çünkü artık eve götüreceği bir bilgisi vardı.

'Sizin ve ailenizin iyiliği için dua ediyorum ki bu olayların dışında kalmaya devam edesiniz,' diye ekledi. 'Ben sadece senin güvenliğini düşünüyorum, çünkü Peder

Bu yeni adamların çok iyi eğitileceğini ve bu isyanı yenmek için hiçbir şeyden kaçınmayacaklarını söyledi.

"Öyle yapacağım Philip, yemin ederim," dedi Nuala, yüzünde en masum ifadeyle.

Eve vardığında, her cumartesi akşamı çay içmek için Cross Farm'a gelen Finn'in birlikte yemek yiyebilmek için onu beklediğini görmek Nuala'yı çok duygulandırdı.

"Merhaba hayatım," dedi Finn, mutfığa girerken ona sarılmak için ayağa kalkarak.

"Herkes nerede?" diye sordu.

"Şurada burada; bize biraz zaman ayırdıklarını söyleyebilirim.

"Yemekten önce birkaç dakika daha bekleyebilir misin? Nuala sordu. 'Hepinize söylemem gereken önemli bilgiler var. Ben gidip Onlar için ıslık çal.

"Bu önemli bilgi de neyin nesi?" dedi annesi, belli ki dinlediği merdivenin tepesinden. "Baban ve Fergus yan taraftaki O'Hanlons'lardalar. Hasat.'

"Gidip onları getireyim," dedi Finn ve kasketini takıp mutfaktan çıktı.

Hannah annelerini merdivenlerden inerken izledi ve on beş dakika sonra aile bir araya toplanmıştı.

"Peki, Nuala," dedi Daniel, "bize anlatmak istediğin şey nedir?

Nuala, Philip'in kendisine General hakkında söylediklerini anlattı.

Strickland'ın dünkü ziyareti. Dublin'deki karargâh bile bu konuda bir haber göndermeden önce böyle bir bilgiye sahip olduğu için kendini büyük görmemeye çalıştı.

"İşte ben buna haber derim. Daniel masaya vurdu. "Bu Yardımcı Birliklerin tam olarak ne zaman geleceğini söyledi mi?

"Hayır, ama iyi eğitilmiş olacaklarını söyledi.

"Sanırım yakında gelecekler," dedi Fergus.

"İhtiyacımız olan tek şey bu," diye iç geçirdi Hannah.

"Aferin, Nuala. Sana böyle şeyler söylediğine göre güvenini kazandığın çok açık," dedi Eileen ona gülümseyerek.

"Hannah, bir mesaj yazıp etrafa gönderir misin?" dedi Daniel. "Dublin'e de gitmesi gerekiyor, gerçi Mick Collins'in haberi çoktan duymuş olacağından eminim.

"Elbette yazacak," dedi Hannah, kahramanından söz edilince yanaklarında bir parıltı belirmişti. "Şimdi yazmaya başlayacağım.

"Nuala, bence bu her şeyi açıklıyor," dedi Daniel. 'Eğer Strickland ve Sör Reginald İngiliz planlarını tartışıyorlarsa ve Philip'e babası bunları anlatıyorsa, orada kalarak bize yardım etmiş olursun.

"Bu da ne? Finn ona bir bakış attı.

"Bağışla beni Finn, dün seni görmeye vaktim olmadı," dedi Nuala. "Sana bu gece kalıcı bir iş teklifi aldığımı söyleyecektim. Büyük Ev'de Philip'e hemşirelik yapacağım.

"Şimdi mi? Finn'in zeki mavi gözleri onu değerlendirdi.

"Parası iyi - haftada sekiz şilin - ve işe yarayacağını tahmin ediyorum.

"Gerçi bu, zor bir iş gününden döndüğünde çayının masada hazır olmasını özleyeceğin anlamına gelir," dedi annesi sivri bir şekilde.

Finn haberi sindirirken bir duraklama oldu. Nuala kendini tamamen korkunçtu ve şimdi burada oturup tüm aile ona bakacağına, eve gelir gelmez bu sözleri ona söylemiş olmayı diledi.

"Elbette," dedi annesine dönerek, "okullar tatil oldu. ve bir süredir bekâрім, bu yüzden nasıl davranacağımı biliyorum. Ayrıca, Nuala yardım etmek için oradaysa, ben kimim ki şikayet edeyim? Onun için benden daha zor olacak. Harika bir aktris olmayı öğrenmek zorundasın, sevgilim'. Ona bir gülümseme verdi.

'Bunu hepimiz öğreniyoruz, Finn,' diye ekledi Hannah.

"Bence babam ve Finn haklı," dedi Fergus. "İşi kabul etmelisin.

Ailenin geri kalanı başlarıyla onayladı.

'Bu kadar o zaman. Kendine yeni bir iş buldun, kızım. Tamam. "Bu ikisini düşün planlarını konuşmak üzere yalnız bırakmanın zamanı geldi.

Aile dağılırken, Nuala tencereyi ısıtmak için ateşi yeniden yaktı, sonra iki kâseye güveç koydu, Philip'in yaptığı muhteşem Victoria pandispanyasından hâlâ tok olduğu için kendine çok az aldı. daha önce denemesi için ısrar etmişti. Adını bir İngiliz kraliçesinden almasına ve bu nedenle yemek için haince bir şey olmasına rağmen Her lokmanın tadını çıkardı. "Bu gece kapıdan girer girmez sana söylemediğim için beni affedebilir misin?" diye sordu ona.

'Yalnız konuşabilseydik bunu tercih ederdim ama-' 'Finn, pozisyonu almamamı isteyip istemediğini söylemelisin. Bu Annem ve babam önemli değil - gelecek hafta bu saatlerde hesap vereceğim kişi sensin.

Neden seni durdurayım ki? Dediğin gibi Nuala, bu eve birkaç şilin kazandıracak ve ayrıca bu senin Hemşirelik eğitimi boşa gitmedi. Yapmak için doğduğunuz şeyi yapıyorsunuz.

'Pek sayılmaz Finn; savaş alanında hayat kurtarıyor sayılmam. 'Bu Yardımcı Birliklerin seslerine bakılırsa, bundan bolca olabilir. gelecekte yolunuza çıkacak. Ve bana her zaman sadece yaralara değil, ruhlara da bakmam gerektiğini söyleyen sen değil miydin? Görünüşe göre bunu Philip için yapıyorsun. Oh, ve bir şey daha' - Finn onun elini masanın üzerinden tuttu - 'bu eski moda saçmalıklardan hiçbirini yapmayalım kocanıza cevap vermekle ilgili. Hesap vermeniz gereken tek kişi kendiniz ve vicdanınızdır. Mantık çerçevesinde Elbette,' diye gülümsedi.

Kadın ona baktı ve Philip'le ne kadar iyi anlaşabileceklerini düşündü eğer karşılaşırlarsa. Kalbi ona duyduğu sevgiyle yerinden fırlayacak gibiydi. 'Teşekkür ederim, ama bilmelisin ki, ben asla bir şey yapmam. Bunu önce seninle tartışmak istiyorum,' dedi.

'Evlilik bir takım olmak demektir. İkimiz de bu işte eşitiz ve birbirimize saygı duymalıyız. Bunu Waterford'daki öğretmen eğitiminde kadınlardan öğrendim. Öğrencilerin yarısının kadın olduğunu ve erkekler kadar zeki olduklarını söyleyebilirim. Eğer daha parlak değilse,' diye sırtıttı. 'Şimdi o zaman "Anlaştık, düşünümüz için planlar nasıl gidiyor anlatır mısın?

Nuala, Finn'le evleneceği günün sabahında gözünü bile kırpmamış gibi hissederek uyandı. Ne zaman babasının koluna girip iki yüz kişinin önünde koridorda yürüdüğünü hayal etse

Hannah ve diğer terzilerin boş zamanlarında dükkânda onun için diktikleri o güzelim beyaz elbiseden dolayı hasta olabileceğini düşündü.

Doğrulduğunda güneşin henüz vadinin diğer yakasından yüzünü göstermediğini gördü, bu da saatin beşten önce olduğu anlamına geliyordu.

Tekrar uzandığında, bunun Hannah ile aynı yatağı son kez paylaşışı olduğunu biliyordu. Bu da midesini başka bir endişe döngüsüne soktu. Ablasına bunun nasıl bir şey olduğunu bile soramıyordu çünkü ilk evlenen oydu ve Hannah'nın onunla evlenmesi çok zordu.

Anneme sordu. Hannah'ya baktı - o çok canlıydı

Babamın her zaman söylediği gibi, çabuk öfkelenmesine rağmen, zeki ve hazır cevaptı. Peşinde pek çok erkek vardı ama hiçbiri onunla ilgilenmemişti.

Koridorda senden önce yürüdüğüm için bana kızgın mısın? ..?

Bugün, Hannah ona ne kadar kızarsa kızsın, görmezden gelirdi. Nuala büyüdükçe çiftlikte en çok büyük kızın zorlandığını da fark etmişti. Annesinin fazladan işler için başvurduğu kişi Hannah'ydı ve Hannah çoğu şeyi şikâyet etmeden yapıyordu.

"Seni özleyeceğim. ." diye fısıldadı uyuyan kız kardeşine. Hannah'ya annesinin soluk teni, çilleri ve parlak bakır tava rengindeki saçları miras kalmıştı, Nuala ise babasının koyu rengine sahipti. Kendisini her zaman ikisinden daha sade biri olarak görmüştü, düğünlerde ve *şölenlerde* tüm dikkatler Hannah'nın üzerindeydi. Fergus ise

Genel olarak kadınlara karşı ilgisizdi, sevgisini tarladaki ineklere saklıyordu. İşte düğün sabahı buradaydı, kardeşlerinin en küçüğü ama evlenecek ilk kardeşiydi.

Yataktan fırlayarak tavukları beslemeye ve son bir kez daha kahvaltı hazırlamaya karar verdi.

Kimseyi uyandırmamak için aşağı inerken, neredeyse Annemi geceliğiyle ateşin üzerinde tencereyi karıştırırken görünce yerinden sıçradı.

"Neden bu kadar erken kalktın?

"Kızımın düğün sabahında sormak için aptalca bir soru," diye azarladı Eileen onu.

"Tavuklara yem vermeye çıktım ve-

"Öyle bir şey yapmayacaksın! Bugün *senin* günün kızım ve sana en başından beri bir prenses gibi davranacağız. Şimdi o zaman sandalyeme otur ve sana bir fincan çay yapayım. Sonra da bir kase yulaf lapası. Ondan sonra, herkes gelmeye başlamadan önce küvette olacaksın.

"Ama ben-

'Öyle değil hanımefendi; sözümün kanun olduğu son gün bu. Bir kez olsun, sana söyleneni yapacaksın. Sonra Eileen ellerini açtı ve Kızının yüzünü avuçlarının içine aldı. 'Seninle gurur duyuyorum, Nuala. Finn çok iyi bir arkadaş. Küçükler gelmeye başlamadan önce onunla geçirdiğin bu zamanı en iyi şekilde değerlendirmeyi unutma, olur mu?

"Yapacağım anne, söz veriyorum.

On dört saat sonra Nuala yeni evindeki yeni yatağında, yeni kocasının yanında yatıyordu. Çarşafı kendi çıplaklığının verdiği tuhaf hissin üzerine sıkıca örtmüştü, kocasını izliyordu

Kocasını (aynı derecede çıplak) onun yanında huzur içinde uyuyordu. Her ne kadar tamamen asılmıştı - tüm yorucu hayatı boyunca hissettiği en bitkin haliyle - günü tekrar oynamak istiyordu

Böylece bir an bile unutmadan hafızasında güvenle saklayabilecekti.

Kiliseye çelenklerle süslü bir midilli arabasıyla götürülmüştü ve Timoleague'e giden yol boyunca herkes evlerinden ve dükkânlarından çıkıp onu alkışlamıştı. Sonra babasının kolunda koridorda yürümesi ve Finn'in dönüp onu gördüğünde gözlerindeki bakış ve babası elini bırakıp Finn'e emanet ederken kulağına 'Çok güzelsin' diye fısıldaması.

Arkadaşları ve ailesi tarafından hazırlanan

Finn'in annesi bile bir iki kadeh şeri içtikten sonra çok etkilendi.

Taverna başladığında çalmaya başlayan bando

Herkes çok neşeliydi ve sanki dünya umurlarında değilmiş gibi dans ediyorlardı. O ve Finn ortada, Finn onu döndürüp dururken ... Sonra yabani çiçeklerden oluşan buketini fırlattı.

fuşya, menekşe ve unutmama beni çiçekleri. Onu yakalayan Hannah olmuştu ve herkes alkışlamıştı, özellikle de Nuala onun gözüne genç bir adamın takıldığını gördüğünde.

Sonra Finn'in onu yeni evi olacak küçük kulübenin eşiğinden geçirme şekli. Merdivenleri tırmanıp onu yavaşça yatağa yatırana kadar onu yere bırakmamıştı. O

Onu elbiseye bağlayan küçük beyaz düğmelerle boğuştu, ama her zaman onu yatana kadar öpmeye devam etti. ve sevişmeye başladılar.

Erkeklerin kadınlardan daha çok hoşlandığına dair dedikoduları duyduktan sonra *kendisinin* de hoşlandığını görünce şaşırılmıştı. Evet, ilk başta acımıştı,

Ama sonra birdenbire, vücudunun ve zihninin sahip olduğu tüm yeni ve harika hislerle birlikte sürüklendiği için artık yoktu. yaşadı.

Sonunda uykuya dalmadan önce, "*Mükemmeldi, sadece mükemmeldi,*" diye düşündü uykulu bir şekilde.

"Ee, yeni Bayan Casey nasıl?

Philip, yeni beyaz poplin bluzu ve uzun gri eteğiyle içeri girdiğinde ona baktı.

bacaklarını kaşındırıyordu. Ona da bir çift yeni siyah çizme ve bir yığın gıcır gıcır, kolalı beyaz önlük verilmişti.

"Ben iyiyim, teşekkür ederim," dedi Nuala. "Ya sen?"

'Oh, beni bıraktığın gibiyim. Oysa sen . . . Tanrım, tam bir metamorfoz! Sevgili Nuala, yeni kıyafetlerin ve saçlarını böyle toplamana bir gecede kızıdan kadına dönüşmüşsün gibi görünüyor. Şimdi otur bakalım.'

Nuala kendini çok utanmış hissederek öyle yaptı. Philip'in ses tonu hafif olsa da, onun ne ima ettiğini biliyordu.

"Bayan Houghton saçlarımı toplamamın konumuma daha uygun olacağını söyledi," diye savunmacı bir tavırla cevap verdi.

"Sana yakışmış, gerçi omuzlarına dökülmesini daha çok sevdiğimi söylemeliyim. En azından annem hemşire şapkası için ısrar etmedi, bu yüzden küçük merhametler için minnettar olacağım. Düğün nasıldı?"

"Mükemmeldi, teşekkürler Philip. Bütün gün olabildiğince iyi geçti.

Peki ya yeni kayınvalideniz? Bu evliliği onaylıyorlar mı?"

'Finn'in babası yok - çok küçükken öldü. Annesi - annesi,' diye düzeltti kendini, 'iyi bir kadındır. Finn öğretmenlik yapmak için ayrılmadan birkaç yıl önce yeniden evlendi.

Diploma sahibi ve Kilbriain'de Howe's Strand yakınlarında yaşıyor.

"Tanrım, kulağa çok medeni geliyor," dedi Philip. 'En azından pek çok İrlandalı gibi kayınvalideniz sizinle birlikte yaşamıyor.

aileler yapar. Sık sık sevgili annemin evlenmeyi seçtiğim herhangi bir kadına ne kadar nazik davranacağını merak etmişimdir. Artık düşünmeye degecek bir şey olduğundan değil. Beni kim ister ki?"

"Seni tanıdıklarında pek çok kişinin isteyeceğini düşünüyorum.

'Çok naziksin Nuala, ama ikimiz de kendimizi kandırmayalım. Ben bir ucubeyim, insan içine çıkmaya uygun değilim. Günlerimin geri kalanını şu anda olduğum yerde geçireceğim. Her neyse, seni mutlu gördüğüme sevindim,

Duygusal görünüyorsam özür dilerim. Doğrusu, kıskançlık duymaktan kendimi alamıyorum...' - Philip kendini kontrol etti - 'böyle bir normal geçiş töreni benden esirgendi. Bugün oldukça yorgun olduğunuzu tahmin ediyorum. Bu yüzden seni biraz rahatlatılabileceğimi düşündüm.

ve sana tavlâ oynamayı öğreteceğim. Kutu satranç taşlarıyla aynı dolapta.

"Nasıl istersen," diye yanıtladı Nuala, küçük, yuvarlak, siyah ve beyaz taşlarla dolu, güzelce işlenmiş bir başka ahşap kutuyu almak için büfeye giderken. Finn'i evlerindeki küçük kulübede düşündü ve ilk kez burada Philip'le birlikte olduğu için içerledi.

Nuala, Finn'le evlendikten sonraki o değerli ilk birkaç haftayı hep hatırlayacaktı. Finn'le evlendiklerinde hayatının en mutlu günlerini yaşıyordu. Çoğunu rüya gibi bir mutluluk içinde geçirirdi; Finn'in kollarında uyanır ve uyandıktan sonra bir süre daha orada kalırdı. Finn babasına ve komşularına hasatlarında yardım etmek için bisikletle yola çıkmadan önce kahvaltıya inerlerdi, çünkü yeni okul dönemi henüz başlamamıştı. henüz başlamamıştı. Sonra da IRA'nın erkek çamaşırlarıyla ilgilenecekti. arkadaşısı Florence küçük müstemilata teslim ederdi. Kulübenin arka tarafındaki küçük avluya kuruması için astıktan sonra pişirirdi. ekmek ve çay için kek yaptıktan sonra bisikletle Büyük Öğleden sonralarını Philip'le geçirmek için. Akşam döndüğünde, Finn evdeyse ve gönüllü görevde değilse, onun

akşam yemeklerini hazırlamıştı. Mum ışığında birlikte oturup yemek yedikten sonra elini tutup onu üst kattaki yatağına götürürdü.

Ona bebeklerin gelme olasılığını azaltmanın bir yolunu da göstermiş, bunun her zamanki prosedürde sadece küçük bir değişiklik olduğuna dair güvence vermişti

ve hiç de kusursuz değildi ve bu nedenle Tanrı'nın yeryüzündeki Katolik kullarına indirdiği hiçbir yasaya aykırı değildi. Suçluluk duygusuyla, aylık gazeteleri çıktığında kutlama yapıyordu, her ne kadar annesi Finn'le birlikte ayine katıldıklarında ona bakışlar fırlattı.

Pazar günleri Timoleague kilisesine giderlerdi. Aile geleneği olduğu üzere, daha sonra hep birlikte annesinin kaybettiği dört bebeğin minik mezarları başında dua etmeye gittiler; başka bir hayatta büyüyüp kardeşleri olacak o ruhlar. Nuala bir bebeği doğurup da kollarında ölmesini düşündükçe ürperiyor ve şimdilik Finn'le birlikte doğru olanı yaptıklarına karar veriyordu.

Ve tüm bu süre boyunca İngilizlere karşı mücadele devam etti. Eylül ayında bir gece, Finn artık okulundaki işine geri dönmüştü. Sokağın karşısında, yemek yedikleri küçük masanın üzerinden elini uzattı.

"Bir eğitim kampına katılmam istendi, bu yüzden Cuma gününden önümüzdeki Pazar gecesi geç saatlere kadar yokum," dedi.

'Ben ... nerede? Nasıl? Peki ya okul?'

"Nerede" sorusu O'Brien'ların Clonbuig'deki evi; "neden" sorusu ise size söylediğim gibi: her ne kadar sıkı savaşmış olsak da, İngilizlere ve şimdi de sizin yardımcılarınıza karşı galip gelmek istiyorsak adamlarımızı daha iyi bir şekle sokmamız gerekiyor-

"Onlar *benim* yardımcım değil Finn.

Öyle demek istemediğimi biliyorsun. Bu canavarlar için hazırlıklı olmamız Tanrı'nın bir lütfuydu. Daha yeni geldiler - yüz elli kişiler, eminim daha fazlası da gelecek - ve Şimdiden sıradan İrlandalıları terörize etmeye başladılar. Macroom'da konuşlanmış olsalar da, görünüşe göre buraya gelmeye niyetliler. Burada. Köylere kamyonlarını gönderiyorlar, sonra herkesi kapılardan dışarı çıkarıyorlar ve ateş açıyorlar. Herkesi sıraya diziyorlar - Hastalarımız ve yaşlılarımız da dahil olmak üzere - duvarlara dayadılar, onları tabancalarıyla dürttüler ve adamlara cephane kemerleriyle vurdular. Finn başını ellerinin arasına aldı. 'Bu adamlar hayvan, Nuala. Onlar tamamen eğitilmiş askerler, savaşa alışkınlar ve İrlandalıları ellerinden gelen her şekilde yok etmek için buradalar. Black and Tans'lar, Essex'ler ve şimdi de bu yeni Louser'larla birlikte, eğer Yarışmak için biraz antrenman yapmalıyız. Kampı Tom Barry yönetecek.

"Tüm hafta boyunca uzakta olacaksın o zaman?"

"Evet. Dublin'deki karargâh seçkin bir Uçan Kol istiyor. en iyi gönüllüler seçildi. Bu da belirli bir tugayda ya da bölükte çalışmayacağımız, daha esnek olacağımız ve ihtiyaç duyulduğunda görevlendirilebileceğimiz anlamına geliyor.

'Ama Finn, sen bir öğretmensin! Asker değilsin.

Mesele de bu zaten. Eğer işe yarayacaksam bu eğitime *ihtiyacım var*. Bir pire kadar zinde olduğumu, güçlü olduğumu ve emir alıp verebildiğimi biliyorsun. bir fark yaratabilir. Gece ayrılacağım ve Pazartesi günü

Sabah okula gidip Müdür O'Driscoll'a kusma hastalığım olduğunu ve çalışamayacağımı söyleyeceksin. Sonra da eve gel ve yaptığın perdelerin hepsini kapat. Eğer biri kapıyı çalıp beni sorarsa, yatakta olduğumu söyleyeceksin. hasta.'

'Ya bu Auxie'ler ya da Tans'lar gelip bizim evimizi basarlarsa? Köy mü? Herkesi evlerinin dışına çıkarıp sıraya dizerlerse, insanlar senin burada olmadığını fark eder.

"O zaman taşınamayacak kadar hasta olduğumu söylersin ve güzel gülümsemenin günü kazanması için dua edersin, böylece peşimden içeri girmezler.

"Ya kampı duyarlarsa?

"Sadece gidenler ve Kilbrittain Cumann na mBan'ın kadınları biliyor.

"O zaman gelecek Pazar oraya gelir ve yardım ederim.

'Hayır, Nuala, her zamanki gibi ailenle birlikte ayine gideceksin ve Ertesi sabah okula başlayabilecek kadar iyileşmiş olacağım. Herhangi bir suçtan şüpheli olmadığımızı hatırlamaya çalışın.

Sadece kendimiz için değil, ailelerimiz ve İrlanda için hayatlarını riske atan diğer erkek ve kadınlar için de bu şekilde kalmasını isteyeceğiz.

"Ah Finn. Nuala dudağını ısırıldı. "Bomboş bir evde sensiz ne yaparım ben?

"Elbette, idare edersin, ama ben buradayken yukarı çıkıp erken bir gece geçirelim mi?" diye gülümsedi.

"Bugün biraz solgun görünüyorsun, Nuala," diye gözlemledi Philip, Nuala kanepeye otururken.

Önemli değil Philip. Finn kusma hastalığına yakalandı. Gecenin yarısını onunla ilgilenerek geçirdim," diye olabildiğince sakin bir şekilde cevap verdi.

'Mükemmel bir eş, ha? Kendi başına kalması iyi mi?

'Dün gece başladı ve ben ayrıldığımda nihayet uyuyordu. Bu gece çaya ihtiyacı olacağından şüpheliyim.

"Bir keresinde siperlerde yemiştim - konserve et konserveŖi. gitti. Birkaç gün boyunca çok hastaydım - dikkatinizi çekerim, bu bana tıbbi çadırda iyi bir gece uykusu kazandırdı. Sanki anıları yok ediyormuş gibi başını salladı. "ok güzel bir gün, değil mi?"

'Evet, yle ve ben de tam yürüyüşe çıkılacak gün diye düşünüyordum. ıkar mısın, Philip?"

Lütfen?' 'Ben ...'

'Eğer bir kez yapmazsan, asla yapamazsın. Sen cesur bir savaşsın ve asansörle aşağı inip temiz havaya ıkman yeterli. Lütfen, Philip... benim için.

Ona baktı, iyi gözleri ona bir dizi duyguyu gösterdi. Sonunda başını salladı.

'Sen kazandın. Bunu senin için yapacağım, Nuala. Beni evin yan tarafındaki annemin özel bahçesine gtrebilirsin. Orada rahatsız edilmemeliyiz.

"Teşekkür ederim Philip," diye cevap verdi Nuala, kendini zor tutarak. Gözyaşları. Finn'in uzakta olması, o sabah okulda Müdür O'Driscoll'a söylediği yalan ve ihanetinin burada ortaya çıkma korkusu sinirlerini alt st etmişti. "Zili alıp Bayan Houghton'a aşağı indiğimizi söyleyeceğim.

Philip'in gardiropta işaret ettiği tüvit ceketi giymesine yardım etti, sonra da esinti ihtimaline karşı bir atkı takması için ısrar etti.

'Tanrı aşkına, Nuala. Böyle bir günde şmem pek mümkün değil.

'yleyse hazırlıklı olmakta fayda var. şimdi şapkanı takayım.

"Gitmeden önce beni aynanın karşısına geçirir misin?"

Nuala yle yaptı. "Eşarp ve şapka sola doğru eğik olduğu için fark etmezsin, değil mi?" dedi.

"O kadar ileri gitmezdim ama battaniyeyi bacaklarımdan -ya da bacaklarımdan mı demeliydim- üzerine rtn de şu işi bitirelim.

Kapı çalındı ve Nuala kapıyı açtığında Bayan Houghton'ın orada durduğunu gördü.

"Asansörün kapısı açık ve personelin geri kalanını n salondan ve Leydi Fitzgerald'ın özel bahçesinden uzak durmaları için uyardım," dedi.

"Gidelim mi?" dedi Nuala.

"Gerekirse," diye homurdandı Philip, yüzünün yarısını gömdüğü kalın yün atkı sesini boğuyordu.

Nuala tekerlekli sandalyeyi sahanlık boyunca itti.

"Pekâlâ," dedi Bayan Houghton, "sadece size ve sandalyeye yer var, o yüzden sizinle aşağıda buluşacağım. "G" işaretli düğmeye basın, ben de kafesi kapatayım.

"Daha önce hiç asansöre binmemiştim," dedi Nuala. "Uçmak gibi olacak!" Philip, "Bu, yukarı çıktığın zamanki kısım, Nuala," diye cevap verdi.

Kuru kuru.

Çapraz metal kapı arkalarından kilitlendi ve hafif bir sarsıntı ve yüksek bir vınlama sesiyle Nuala, Bayan Houghton'ın yüzünün gözden kayboluşunu izledi. Beş saniye sonra asansör durdu. Arkasını dönen Nuala, metal ızgaranın ötesindeki giriş holünü gördü.

"Bu sihir, Philip! Yere indik. Şimdi ne yapacağım?" "Kafesi aç, sanırım.

Bayan Houghton diğer taraftan yaklaşırken Nuala kolu buldu ve geri itti.

Nuala, "İşte oldu Philip, birkaç saniye sonra dışarıda temiz havada olacağız," dedi.

Giriş holünü geçerlerken onun sandalyesine daha da gömüldüğünü gördü. Geniş ön kapı çoktan açılmıştı ve Bayan Houghton kapının önünde uzanan rampayı gösterdi.

"Dik değil ama sandalyeye sıkıca tutun," diye emretti.

"Tutarım," diye kıkırdadı Nuala. 'Bahçede uçup gitmeni istemeyiz, değil mi Philip? Şimdi ne tarafa gidiyoruz?

"Size eşlik edeyim, olur mu? Bayan Houghton sordu.

"Gerek yok, Nuala'nın bana bir zarar gelmesine izin vermeyeceğinden eminim," dedi Philip. "Hadi o zaman, acele et!

O da öyle yaptı, evin yan tarafındaki kaldırım taşlı patikayı takip ederek resmi bir bahçeye vardı. Güller ve daha önce hiç görmediği mücevher rengindeki diğer çiçeklerle dolu, güzel bakımlı yatakların arasından geçen bir yol vardı. Ortasında bir çeşit yuvarlak süs bulunan, taş döşeli bir alana vardılar.

'Ah, Philip! Bu bahçe Şimdiye kadar gördüğüm en güzel Şey! Nuala onu durdurup her Şeyi görmek için arkasını dönerken Şöyle dedi.

"Burası annemin gurur ve neŐe kaynağı," dedi Philip.

'Bahivanlarımız olmasına rağmen, burada elleriyle saatlerce vakit geçirir ve Babamın ona seyahatlerinden getirdiğı her türlü farklı numuneyi kazardı. O ve ben Şuradaki bankta otururduk ve o bana bulduğı her Şeyin adını söylerdi. dikmek.'

'Burada fark edilmekten asla endişe duymazsınız; etrafındaki ağaçlar ve çalılar sayesinde dışarıdan grnmezsiniz. Gizli bir bahçe gibi.

'Annem de hep böyle derdi. Sanırım buraya babamdan saklanmak için çok geliyor,' diye gülümsedi.

"O nedir? Nuala meydanın ortasında bir kaide üzerinde duran yuvarlak metal süslemeyi işaret etti.

"Bu bir güneş saati. Hepimizin saatleri ve saatleri olmadan önce, insanlara günün hangi saatinde olduklarını söylemek için kullanılırdı. Güneş doğuda doğup batıda batarken gölgeler size öğlen mi olduğunu yoksa alacakaranlığın mı yaklaştığını gösterir. Annem her zaman güneş avlunun üzerindeyken cin tonik ya da viski içme zamanının geldiğini söylerdi," diye kıkırdadı başını yukarıya doğru eğerken.

Güneş. 'Aman Tanrım, çok güzel bir his. Beni banka yaklaştır, sonra yanıma oturabilirsin. Bir süre bahçede oturdular.

bir süre. Philip fazla konuşmadı, dışarıda olmanın tadını çıkarmakla yetindi. Nuala onun için 'dışarıda olmanın' her zaman işe işaret ettiğini düşündü. Ailenin temiz havada oturup hareketsiz kalabildiğı ender zamanlardan biriydi.

Ani bir hıŐırtı ve taş patikadan gelen ayak sesleri duyuldu. "Bu da kim böyle?! Bayan Houghton'ın onları uyardığını sanıyordum..."

"Philip, sevgilim, benim.

Leydi Fitzgerald alıların arkasından göründü. Nuala hemen ayağı kalktı ve başını salladı.

'Tekrar otur, Nuala canım. Sadece gelip nasıl olduğunu görmek istedim, Philip.

"İyiym anne, teşekkür ederim.

Leydi Fitzgerald oğlunun sandalyesinin önüne doğru yürüdü, diz çöktü ve onun ellerini kendi ellerinin arasına aldı. 'Sevgili oğlum, dışarı çıkmaya karar vermene çok sevindim. Sence bahçem nasıl görünüyor?

"Oldukça güzel, anne. Son birkaç yıl içinde kesinlikle gelişti.

'Sen cephede yokken ben de ettiklerimle meşgul oldum. Aklımı başımdan aldı. Nuala, Philip'i bahçeye götürmemin bir sakıncası var mı?

Etrafında mı? Ona yeni otsu bordürü göstermek istiyorum. Şimdi, sevgilim, şu leylak rengi çiçekleri görebiliyor musun? Onlar *Ortanca aspera*, sonra hemen *şuraya* biraz *Rosa moyesii* ekdim ki kıpkırmızı olsun. Bunlar da parlak pembe fırçalara benzeyen *Callistemon linearis*'lerim. Hatırlarsanız onları yıllar önce dikmiştim. Toprağı seveceklerinden emin değildim ama gördüğünüz gibi sadece tutmadılar, her yeri ele geçirdiler!

Nuala oturmuş, anne ve oğlunu dışarıda birlikte görmenin keyfini çıkarıyordu. Ayrıca Sör Reginald'la henüz tanışmamış olmasına da hayret ediyordu; o güne kadar sadece iri cüsseli, devasa gri Üst kattaki pencerenin altından bir misafiri uğurlarken bıyık bırakmıştı. Philip ne zaman ondan söz etse belirgin bir soğukluk hissediyordu. Belli ki yakın değillerdi.

Philip ve Leydi Fitzgerald banka doğru geri döndüler ve Philip esnedi. "Belki de onu içeri götürmenin zamanı gelmiştir, Nuala'cığım," dedi Leydi Fitzgerald. 'Bütün o temiz hava seni yormuş olmalı, Philip. Oh, Ayrıca baban inşaatçılarla görüşmek için Londra'ya gitti. Eaton Square'deki evi yeniletiyoruz.

ve bir telefon hattı. Daha sonra yukarı gelip seninle yemek yerim diye düşünmüştüm. Yani erken çıkabilirsin, Nuala. Philip'i yatağa götüreceğim.'

"Teşekkür ederim leydim.

"Philip'i tekrar içeri itecek misin?" diye sordu. "Ne yazık ki yazmam gereken mektuplar var. Nuala üst kata çıkınca Philip'i banyoya götürdü ve sonra çay içtiler.

Sonrasında, onun ne kadar uykulu olduğunu görebiliyordu.

"Bugün oyun oynamayı bıraksak ve sen de sessizce oturup dinlensen nasıl olur?

'İtiraf etmeliyim ki bu yolculuk beni biraz bayılttı. Birkaç yıl önce Fransız hendekleri ve tarlaları arasında otuz mil yürüdüğümü düşününce. Onun yerine neden bana kitap okumuyorsun, Nuala?

Argideen Evi'ne geldiğinden beri korktuğu an gelmişti.

"Denerim ama senin standartlarına ulaşabileceğimden emin değilim. "Ama okuyabiliyorsun?" diye sordu.

"Evet, öyle, harfleri de biliyorum ama yüksek sesle okumayı ...

Nuala kendini durdurdu. Evlerindeki tek kitabın Galce olduğunu açıklamak üzereydi. Ama bu muhtemelen Philip tarafından bir tür sapkınlık olarak görüleceğinden, ağzını tam zamanında kapatmayı başardı.

'Önemli değil, nazıkçe başlayacağız. Şurada Wordsworth'ün bir şiir kitabı var," diye işaret etti.

Nuala salonun arka duvarına yerleştirilmiş kitaplığa döndü. oturma odası. "Üçüncü raf yukarıda ve hemen solda. "Word "e bakın.

Nuala deri ciltli ince bir kopya buldu ve ona getirdi. "Wordsworth çok ünlü bir İngiliz şairidir," dedi.

"En bilinen şiiri "Bir Bulut Kadar Yalnız Dolaştım "dır ve nergisler hakkındadır. Nergisin ne olduğunu biliyor musun?

"Hayır, yani bilmiyorum.

"Oldukça güzel çiçeklerdir ve ilkbaharda bahçemizde bulunurlar. Turuncu merkezli sarı trompetlere benzerler. Şimdi bana şiiri okumayı dene.

Nuala kitabı aldı ve Philip'in işaret ettiği sayfaya baktı. Kendini okula geri dönmüş, sınıfın en önünde durup bir parçayı yüksek sesle okumak için seçilmiş gibi hissetti.

"Tamam, deneyeceğim ama ... Derin bir nefes aldı. "*Bir bulut gibi yalnız dolaştım, Yükseklerde süzülen o - o -*

"Kelime "o'er", "over" gibi. Devam et, çok iyi gidiyorsun.' Altı satır sonra

Nuala o aptal kitabı ateşe atacak hale gelmişti, Çünkü bu *onu* aptal gibi gösteriyordu.

"Sana söyledim Philip, yüksek sesle okumak en sevdiğim şey değil. Özellikle de adaminız Wordsworth'un kullandığı bu garip kelimelerle. Ben olsam yapardım.

"İncil ya da vücudun bölümlerinin açıklamaları ya da hemşirelik eğitimimden kalma hastalıklar olsaydı daha iyi olurdu.

'Bir meydan okumayla karşılaşmak güzel. Bugün bana meydan okudun ve ben de kabul ettim, hatırladın mı?

"Ah, haklısın; yani seni dışarı sürüklediğim için bana borcunu mu ödüyorsun?

"Evet, ama bunu yaptığın için çok memnunum. Seninle ve okumalarınla da aynı şey olacak. Tek gereken bir şeyi denemek için gereken cesaret. Neden bu gece o kitabı eve götürüp şiiri gözden geçirmiyorsun? Yarın telaffuz edemediğin kelimeler için sana yardım edeceğim.

Ve dürüst olmak gerekirse, Nuala, dışarı çıkmam için ısrar ettiğin için teşekkür ederim. Neden ben kısa bir uyku çekerken sen de diğer şiirleri okumuyorsun?

Bir saat sonra Philip'in gözleri hâlâ kapalıyken kapı hafifçe vuruldu ve annesi içeri girdi.

Nuala bir parmağını dudaklarına götürdü.

Leydi Fitzgerald, "Sevgili çocuk belli ki bitkin düşmüş," dedi. 'O Son birkaç saat içinde, eve geldiğinden bu yana geçen bir yıldan daha fazla heyecan yaşadı. Onu dışarı çıkmaya ikna ettiğin için sana ne kadar teşekkür etsem azdır. Bana her şeyin senin sayende olduğunu söyledi. Çok minnettarım. Al bakalım. Nuala'nın eline bir bozuk para sıkıştırdı. 'Yakın zamanda evlendiğini biliyorum, o yüzden bunu benden küçük bir düşün hediyesi olarak düşün ve lütfen diğer hizmetçiler.

"Teşekkür ederim Leydi Fitzgerald, ama gerçekten gerek yok.

"O halde neden eve, kocanızın yanına gitmiyorsunuz, ben de Philip'i yatırayım?

Öyle yaparım, teşekkür ederim.

Nuala ev kıyafetlerini giyip mutfaktan arka kapıya doğru yürürken mutfak hizmetçisi Lucy gülümseyerek, "Şu haline bak, genç efendiyi dışarıda ikna ediyorsun," dedi. "Herkes bunun hakkında konuşuyor, değil mi Maureen?

"Öyle, Lucy. Nuala'nın onu ikna etmek için yukarıda ne yaptığını merak ediyorum.

Maureen arkasını dönüp evin önüne açılan kapıdan geçerken Nuala ağzı açık bir şekilde Lucy'ye baktı.

"Az önce söylediğini düşündüğüm şeyi gerçekten söyledi mi?" diye nefes aldı. "Öyle söyledi, Nuala, ama sen bu sözlere aldırış etmemelisin.

yaşlı cadı. Kocasını Birinci Dünya Savaşı'nda kaybettiğini ve bebeğinin ölü doğduğunu hepimiz biliyoruz ama bu zalim olmak için bir neden değil.

"Geçen hafta bana kilomun işimi etkilediğini söylüyordu. Cook arkasını döndü ve başını salladı. "Ona doğruyu söyledim, hiç zayıf bir aşçı görmüş müydü? Cook (gerçek adı Bayan O'Sullivan'dı) kıkırdamaya başladı. 'Ve eğer onlara güveniyor olsaydın Sahip oldukları? Ona aldırma Nuala, genç efendi ve Leydi Fitzgerald'la birlikte olduğun için seni kıskanıyor.

İyi geceler diledikten sonra, Nuala hâlâ öfkeli bir halde bisikletine bindi. Meşe ağacının altında hayal kırıklığını dışa vurdu.

"O cadı yeni evli olduğumu biliyor! Nasıl olur da Philip'in üzerinde cazibemi kullanacağımı mı düşündün? Tanrım! Ben onun hemşiresiyim, neredeyse ...

Bu düşünce o kadar dehşet vericiydi ki, bunu ifade edecek kelime bulamadı. Öfkesi vadi boyunca normal sürenin yarısı kadar bir sürede kaçmasına neden oldu, bisikletini kulübesinin kenarına yaslamıştı ki komşusu yaşlı Bayan Grady birdenbire ortaya çıktı.

"Adamın hasta mı, Nuala? Köyde bazı söylentiler duydum.

"Gerçekten de öyle, Bayan Grady.

"Sen gittiğinden beri ondan tek bir ses duymadım. Kapiya vurdum ve ön pencereden baktım ama perdeler kapalı.'

'Muhtemelen kötü bir gecenin ardından uyuyordu. Onu kontrol etmek için şimdi içeride olacağım.

"Eğer o kadar hastaysa, siz isteyken yalnız bırakılmamalı," diye mırıldandı Bayan Grady. 'Öğleden sonraları siz dışarıdayken ihtiyaç duyabileceği bir şey olup olmadığına bakmak için uğrayabilirim.

"Çok nazıksınız Bayan Grady, eğer iyileşmezse elbette teklifinizi kabul ederim.

Nuala kapının kilidini açarken Bayan Grady, "Öyle yap," dedi. "Sizinle içeri gelmemi ister misiniz? Her ihtimale karşı..."

'Bir sorun çıkarsa seni ararım. İyi geceler Bayan Grady ve teşekkürler.

Nuala kapıyı arkasından kapattı, keşke kilitleyebilseydi, ama bunun dost canlısı ama meraklı komşusunu uyaracağını biliyordu. bir şeyler oluyordu. Ön pencereden bakıp Bayan Grady'nin hâlâ ortalıkta dolaştığını görünce içini çekti ve Finn'le paylaştıkları yatak odasına çıktı. Ona seslenmek için perdeleri ve pencereyi açtı.

'O hayatta ve iyi, Bayan Grady, bu yüzden artık endişelenmenize gerek yok. İyi geceler.

Nuala pencereyi kapattı, perdeleri yeniden çekti ve uzun bir hafta olacağının bilinciyle yatağa oturdu.

Finn sözüne sadık kalarak sabahın erken saatlerinde eve geldi. ertesi pazartesi. O kadar sessizdi ki, arka kapının açıldığını bile duymamıştı.

"Finn! Oh Finn! Eve sağ salim döndün.

"Gerçekten de öyleyim," dedi Finn kıyafetlerini çıkarırken ve onun yanına yattı. 'Beni affet, ter ve kirden kokuyorum. Uzun ve zor bir hafta oldu.

"Ama hayatta kaldın.

"Yaşadım. Gel buraya, Nuala'm.'" Adam kolunu uzattı ve Nuala başını adamın göğsüne koydu.

"Kim vardı orada?" diye sordu. "Ne yaptınız? Herhangi bir baskın oldu mu?

"Nuala, asılı kaldım. Biraz ...'

Nuala onun gözlerinin kapandığını gördü ama uyanıktı, onun sıcaklığını hissetmeyi seviyor ve kulağının dibinde kalbinin düzenli atışını dinliyordu. Evde olduğu için daha fazla minnettar olamazdı; her gün Finn'i ve işe ne zaman döneceğini sormak için kapısını çalan yerel halk vardı. Eğer Finn evde değilse bir doktor çağırması gerekmez miydi?

İyileşiyor muydu? Bulaşıcı mıydı, ne düşünüyordu? Sonunda bisikletle Timoleague'e gidip Hannah'yı iş yerinde ziyaret etti ve yerel halkın şüphelenmeye başladığını açıkladı.

'Kusmayı da içeren kötü bir hastalığın adını bilmem gerekiyor. Birkaç fikrim var ama doğru olanı seçmem gerekiyor.

"Buradaki eczaneye git - Susan tezgahın arkasında bir 'Güvenebileceğin bir kadın,' dedi Hannah alçak bir sesle. 'Ona Finn'in kusma sorunu olduğunu söyle ve ondan bazı tozlar iste. Eminim sana bu hastalık için süslü bir isim verebilir.

Nuala usulüne uygun olarak bunu yaptı ve Susan da tozları alıp 'hastayla' ilgilenmek üzere kulübeye girdi. Onun gelişi ve Nuala'nın artık Finn'in hastalığını herkese anlatabileceği gerçeği 'gastroenterit' aşçı olarak ününe bir şey katmamıştı ama komşuları memnun etmişti. Hannah da bu hastalıktan dolayı 'hastalanmıştı'. Kilbriittain'deki eğitim kampında erkeklere yemek pişiren kadınlara yardımcı olmak için terzi dükkânına girdi. efsane.

Çılgınca olan şey, Bayan Grady ve köyün geri kalanının gerçeği bilselerdi Finn'e tezahürat yapacaklarını bilmesiydi. Ama bu bilgi sadece herkesi tehlikeye atacaktı.

Hayatım sürekli bir yalandan ibaret. Nuala sonunda huzursuz bir uykuya dalmadan önce böyle düşündü.

Sabah yedide Finn'i sarsarak uyandırmak zorunda kaldı. Ona çay ve yulaf lapası hazırlamış ve yatakta yemesi için yukarı çıkarmıştı bile.

"Bugün derse gidebilecek misin?" diye sordu. "Olmak zorundayım, değil mi?"

"Evet. Herkes sağlığını soruyor, bu yüzden yüzünü göstermelisin. Hafta nasıl geçti?"

"Doğru olanın bu olduğunu söyleyebilirim; bölümlere ayrıldık ve her an düşmandan bir saldırı gelebilirmiş gibi davranmayı öğrendik. Bir Mills bombasının nasıl patlatılacağını öğrendik, sonra da pratik yaptık.

yeni Lee-Enfield tüfekleri, nişan alma ve tetiğe basma ile

Hatta t feklerimiz üzerimizde uyurduk. Eğer bir alarm verilirse ve bölümdeki herhangi bir adam yatağından yeterince hızlı kalkmazsa, her Şeyi baŗtan yapmak zorunda kalırdık. Sırayla bir bölüğün komutanı olurduk ve akŗamları çayımızı içtikten sonra ahırda bir araya gelip ders dinler ya da yazılı alıŗtırmalar yapardık.

"Kulağa ciddi geliyor, Finn. D ŗmanın orada ne yaptığınızı bilmediğinden emin misin? Çiftlik Kilbri tain'deki Black and Tan karakoluna yakın.

"Bandon ve Kilbri tain taburları gözcülük yaptılar ve bizi korumak için büyük bir iŗ baŗardılar. Hepimiz geldiklerini haber veren düdüğü biliyorduk, ama Ő k rl r olsun ki hiç gelmediler. Çok para harcadık. Arazide geçirdiğimiz zamanın çoğunu doğal örtüyü en iyi Şekilde nasıl kullanacağımızı ve sessizce nasıl gezineceğimizi öğrenerek geçirdik. Bir yol devriyesini pusuya d ŗ rmek.

'En azından Şimdi bir saldırı olursa hepiniz hazır olacaksınız,' dedi.

'öyle olacak ama Nuala, *aradaki* fark Şu: *biz* saldırıya geçiyoruz.  ylece oturup savunmada kalamayız - eğer zafere ulaŗacaksak kendi saldırılarımızı daha fazla organize etmeliyiz. Yakında uygulamaya konulacak olan planlar g r ŗ ld . Okuldan daha fazla zaman ayırmam gerekecek.

Önümüzdeki aylarda.'

'Ama nasıl, Finn? Öğretmen olarak iyi bir iŗiniz var; bırakmayı d ŗ nm yorsunuz, değil mi?

'Ayrılmayı d ŗ nm yorum, hayır, ama gerekirse bunu Müdüre söylemem gerekecek.

O'Driscoll'a Uçan Sütun'a katıldığımı söyledim. Belki de benim "Hastalık" sanıldığından daha k t ym ŗ, bu yüzden biraz daha dinlenmem gerekebilir, ne demek istediğimi anlıyorsan.

'Solgun, zayıf yüzün ve kırmızı gözlerinle bu sabah çok iyi g r neceksin,' diye iç geçirdi Nuala. 'Bu sabahki müdürüne güvenilebilir mi?

G veniyorum. O da İrlanda'nın geri dönmesini en az benim kadar istiyor ve genç bir adam olsaydı kendisinin de gönüllülerle birlikte savaŗacaęını sık sık söylüyor. Ona güvenmek zorundayım, Nuala,' dedi Finn son kaŗık dolusu yulaf lapasını bitirirken.

Nuala orada oturmuŗ, ona bakıyordu. Sonunda, 'Biliyorsun, ben de bu davaya en az senin kadar bağlıyım Finn, ama eğer bu

Hatta bir tekneye atlayıp denizi geçerek Amerika'ya gider ve orada daha güvenli bir hayata başlardım. Ve ne kadar korktuğumu biliyorsun. Deniz.'

Finn onun yüzünü okşamak için elini uzattı. "Biliyorum, sevgilim. Ama bu ne pahasına olursa olsun kazanmamız gereken bir savaş. Unutmadan söyleyeyim, Tom Barry Binbaşı Percival'ı görüp görmediğini soruyordu.

Son zamanlarda Büyük Ev?

"Birkaç iyi araba vardı ama Philip'in General Strickland'dan beri başka birinden bahsettiğini duymadım.

'Percival diğerlerinden daha çok istediğimiz piç kurusu. Ve onu alacağız, Nuala, alacağız. Tom Barry, Bandon'da hareketlerinin gece gündüz izlenmesi için haber saldı. Rutinini öğrendikten sonra-'

"Onu vurmaya mı çalışacaksın? Nuala dehşet içinde kocasına baktı. 'Kutsal Meryem Ana... Onu öldürecek misin?'

"Savaşta cinayet olmaz, Nuala. Şimdi okula gitmeliyim.'

"Bu gece döndüğümde burada olacak mısın? Nuala onun şık bir gömlek, pantolon ve kravat giymesini izlerken sordu.

"Bu hafta hepimizin dinlenmeye ihtiyacı olduğu konusunda hemfikir olduk ama . . . Artık hiçbir şey için söz veremem. Köyde hastalığımın etkilerinden hala muzdarip olduğumu ve sağlığım için endişelendiğinizi söylemeyi unutmayın. Hoşça kal sevgilim, görüşürüz.

"Bugün yürüyüşe çıkıp bahçede oturacak mıyız, Philip? o öğleden sonra Argideen House'da sordu. Ona verdiği Wordsworth şiirini yeni okumuştı ve onun 'kelimesi'ni telaffuz etmişti mükemmel'.

"Hayır, babam o korkunç Binbaşı Percival'i ziyarete gelecek. Annem ve ben ona katlanamıyoruz - bana sorarsanız kibirli bir herif. İrlanda'daki İngilizlerin en kötüsü.

"Onunla tanıştınız mı?

"Hayır, ama annem her İrlandalıyı - ve kadını - Elinden gelse ölürdü. Burada hiç yaşamadı, görüyorsunuz, çiftliklerimizi ve evlerimizi işletmek için hepimize nasıl ihtiyaç duyulduğunu anlamıyor. Ve birkaç yıl öncesine kadar hepimiz birbirimizle çok iyi geçiniyorduk. Sen ve ben gibi, değil mi Nuala?"

"Evet Philip, elbette.

Nuala Philip'in iyi niyetli olduğunu bilse de, İngiliz üstünlüğünü Tanrı vergisi bir hak olarak görmesi onu rahatsız ediyordu.

"Peki, bahçeye çıkacak mıyız, çıkmayacak mıyız?" diye sordu ona kabaca.

"Binbaşı Percival bugün Büyük Ev'i ziyarete gitti.

Finn çay içtikleri masanın üzerinden ona baktı. "Onu gördün mü? Duydun mu?" diye sordu.

"Hayır, Philip binbaşı onu görür diye yürüyüşe çıkmayı reddetti. Nasıl görüldüğü konusunda çok utanıyor.

'İkisinin ne hakkında konuştuğunu öğrenmeye çalıştığından emin ol. Binbaşı Percival bir numaralı hedef ve şu anda gözetim altında.

"Denerim Finn ama Philip o adamla hiç tanışmadı bile. Sadece annesinden bir şeyler duyuyor. Babası onunla neredeyse hiç konuşmuyor.

"Belki de oğlundan utanıyordur, eğer onun bu kadar biçimsiz olduğunu söylüyorsan. Belki de. Bugün okulda işler nasıldı? Konuştun mu Müdür O'Driscoll?"

"Evet. Okuldan sonra bara bir kadeh içmeye gittik. Christy servis yapıyordu ve konuştuklarımıza kulak misafiri konuşma." "Ve?"

"O'Driscoll izimi kaybettirmeme yardım edeceğini söyledi. Timoleague'de tanıdığı bir doktor var, biz gönüllülerin destekçisi. Onu yarın bana gönderecek, böylece köy gerçek bir doktorun ziyaretine geldiğini göreceğiz, yani ciddi bir durum olmalı. Finn zayıf bir gülümsemeyle onun elini tuttu ve sıktı. 'Bunu da atlatacağız,

Nuala, yapacağımızı biliyorum. Küçüklerimiz için daha mutlu günler gelecek.

'Ah, elbette, ama ikimiz de işimizin başındayken ve burada herkesin işimizi bilmek istediği bir yerde yaşarken, bu tehlikeli, Finn, bunu inkar edemezsin.

Bu gece ikimiz de buradayız ve birlikteyiz. Her gün bir gün, değil mi sevgilim? Bununla başa çıkmanın tek yolu bu.

Ertesi öğleden sonra ziyaretçi gelmeyince, Philip onu bahçeye geri götürmekten mutluluk duydu. Rehabilitasyonuna yardımcı olabilecek başka bir konuda ona baskı yapma zamanının geldiğine karar verdi.

"Philip?"

"Mmm?" diye cevap verdi, sandalyesinde onun yanına otururken, çiçeklerin muhteşem kokusunun tadını çıkarırken gözleri kapalıydı.

"Düşünüyordum da ...

Philip gözlerini açtı ve ona baktı. 'Her zaman kötüye işarettir. Bu sefer benim için ne saklıyorsun? Hızlı bir Argideen Nehri'nde yüzmek? Ya da belki ahırdaki aygırlardan birine binmek?

'Hayır, henüz o kadar gelişmiş bir şey yok. Yatak odasında boş boş duran takma bacağına bakıyorum ve neden hiç takmadığını merak ediyorum. Eğer taksaydın, kalkıp yanımda yürüyor olurdun, O çok nefret ettiğin sandalyede oturmak değil.

'Nuala, buna çok kısa ve basit bir şekilde cevap vereceğim: Doktor diz kapağımdan geriye kalana bağladığında ve Ayakta durup çok da önemli olmayan ağırlığımı üzerine verdiğimde, çektiğim acı neredeyse mayın patladıktan sonra kendime gelmek kadar kötüydü.

Aslında muhtemelen daha kötüydü çünkü bilincim tamamen yerindeydi. Yani cevabım hayır.

"Sadece bir kez denediğinizi mi söylüyorsunuz?" "Evet. Ve bir daha asla.

'Ama bacağınızı kestikleri yara artık iyileşti. Belki de doktor ayağa kalkmanı istediğinde yara hala acıydı.

daha önce. Yani, evet, ü z e r i n e ağırlık koymak cehennem gibi olurdu. Şimdi farklı olacağını tahmin ediyorum. Tekrar yürüyebildiğinizi hayal edin! Bağımsız olabilseydiniz! Bu harika bir şey olmaz mıydı?

'İnsanoğlu aya uçabilseydi de harika bir şey olurdu ama bu imkansız. Şimdi lütfen beni yalnız bırakır mısınız, böylece bahçede geçirdiğim zamanın tadını çıkarabilirim?

Philip'i ve inatçılığını artık çok iyi tanıyan Nuala konuyu bir daha açmadı. Yapması gereken başka bir şey daha vardı. Onunla konuşmaya ihtiyacı vardı ve yukarı çıktıklarında nihayet cesaretini toplayıp sordu.

"Baban dün Binbaşı Percival'la yaptığı sohbetten keyif aldı mı?" diye sordu Maureen odaya ikinci çayını getirip ortaya koyuyor.

"Kimse o adamla tanışmaktan gerçekten zevk alabilir mi bilmiyorum. Ancak annem bana, babamın Percival'ın hareketlerinin IRA tarafından izlendiğinden emin olduğunu söylediğini anlattı. Bandon Kışlası'nın karşısındaki evlerde, akşam yemeğini yemek için birkaç kapı aşağıya indiğinde perdenin seğirdiğini fark etmiş. Ona göre IRA ona suikast düzenlemeyi planlıyor, ama babama suçluları bulmak için Bandon'daki her evi yağmalamaları için güçlerini göndermeye hazır olduğunu söyledi. Teşekkürler Maureen, artık bizi yalnız bırakabilirsin,' Philip kadına ekledi. "Nuala dolduracak.

Nuala bunu yaparken ellerinin titremesine izin vermemek için elinden geleni yaptı. "Al bakalım. Nuala bardağı Philip'e uzattı, sonra derin bir nefes aldı.

kendi çayından bir yudum aldı. Yine öğle yemeği yemediği için açlıktan ölüyordu ama şimdi ağzına bir şey koyarsa hasta olabileceğini hissediyordu.

'Biraz tuhaf görünüyorsun, Nuala. İyi misin?'

"Harikayım Philip ve şu satranç oyununa devam etmek için can atıyorum.

O gece Argideen House'dan çıkan Nuala bisikletiyle meşe ağacına gitti ve Binbaşı Percival'ı izleyen gönüllülere en hızlı şekilde ulaşması için mesajı kime götüreceği konusunda ikilemde kaldı. Sonunda, barda çalışan Christy'yi seçti.

Kulübesinin hemen karşısındaydı ve Clogagh'a doğru deli gibi bisiklet sürüyordu.

Evine koşarak hızlıca bir not yazdı ve ardından bara gitti. Masalarda kadehlerinin üzerine eğilmiş birkaç yerliye selam verdikten sonra Christy'nin üç damla viski doldurduğu bara yaklaştı.

"Merhaba Nuala," dedi Christy. 'Gecenin bu saatinde burada ne işin var? Kendin için bir damla viski aramıyorsun, değil mi?' diye alay etti. Bugün kalın, koyu kahverengi saçlarını geriye taramıştı, böylece Nuala onun samimi, sıcak kahverengi gözlerini görebiliyordu.

'Çiftlikte ana rahmine düşmüş bir buzağı var ve biz acilen yardımınıza ihtiyacım var.' Nuala, ailenin acil bir durum için kod olarak kurduğu cümleyi kullandı.

"Tamam o zaman, John'la konuşacağım; işler çok yoğun olmadığı için beni erken bırakacağına eminim.

Barın üzerinden kendisine doğru kayan kızın eline baktı. Elini onunkinin üzerine koyup sıktı, sonra John elini geri çekerken kadın elini çekti.

"Umarım buzağı hayatta kalır," dedi masaların arasından uzaklaşırken.

Kalbi adrenaline çarparak kulübeye doğru yürürken derin nefesler aldı.

'Neler oluyor? Neden bara koştun? Finn ateşin üzerinde tenceredeki çorbayı karıştırırken ona sordu.

"Philip bana Binbaşı Percival'ın kendisini gözetleyen birileri olduğundan şüphelendiğini söyledi. Suçluları bulmak için Bandon'daki her evi yok etmeye hazır olduğunu söyledi. Bizimkilerin onun peşinde olduğunu biliyor,' diye soludu Nuala,

kısmen evde olduğu için rahatlamıştı ve bir süreliğine içini dökebilmişti.

Philip'in önünde üç saat boyunca normal davranmaya çalıştıktan sonra ilk kez. Kızın dört yaşında bir çocuk gibi satranç oynadığını söylemişti ve doğrusunu söylemek gerekirse haklıydı.

'Bandon'daki ev aramaları hakkında bir şeyler duymuştum ama herhangi bir komplo olduğunu bildiklerinden değil. Adamlara haber vermeliyiz,' dedi Finn.

'Christy'ye barda bir not ilettim bile. Atıyla Charlie Hurley'e gidecek, o da Bandon'a haber gönderecek.

"Aferin Nuala," diye gülümsedi Finn. "Bazı ruhları acımasız bir dayaktan kurtarmış olabileceğini düşünmek için onca saat satranç oynamaya değer.

hapishane.'

"Eğer zamanında yetişebilirsek.

"Evet," diye kabul etti Finn. "Eğer zamanında yetişebilirsek.

Nuala o gece ya da ertesi sabah hiçbir şey duymadı. Finn, "Kötü haber en hızlı yayılır" diye teselli ederek okula gitmişti, Nuala,' ama bu onun endişesini azaltmamıştı.

Kesin olarak bilmek istediği tek şey, Finn'in Bandon casus ekibinden sorumlu olduğunu söylediği Tom Barry'nin iptal ve kaçma mesajını zamanında alıp almadığıydı.

"Tanrım," diye soludu bisikletiyle Büyük Ev'e doğru giderken. 'Ben basit bir çiftçi kızıyım, tüm bu entrikalar için yaratılmadım.

Mutfakta Lucy'ye başıyla selam verirken nefesini tuttu ve sonra Philip'in odasına doğru üst kata çıktı. Sadece o döndüğünde tekerlekli sandalyesiyle onu yarı gülümsemesiyle selamlamak için döndüğünde rahatladı.

"Merhaba Nuala," dedi. 'Ben Nevis'e tırmanmış gibi görünüyorsun. Otur ve biraz soluklan.

Ben Nevis'in kim ya da ne olduğunu merak ederek minnetle oturdu.

"Bugün bana bir şey öğretmeni istiyorum sanırım," dedi.

Philip. 'Tekrar satranç oynamadan önce zihnimizi tazeleyelim,' dedi.

Yakalanmamış olmanın verdiği rahatlamayla gülümsedi. "Aklında ne var?

'Oynayabileceğimiz İrlanda oyunları var mı? Gerçi Hurling ya da Gaelic futbolu oynayacak kadar iyi değilim. Belki bir çeşit masa oyunu?

Düşünmek için durakladı. "Sana karşı dürüst olacağım Philip, satranç gibi oyunlar için pek zamanımız yok. Erkekler bazen kâğıt ya da içki oyunları oynuyorlar ama ...'

Philip bir kahkaha attı. 'Siperlerde biz de öyle yapardık. Bizi ayakta tutan her şeyden çok alkoldü. Ama ne yazık ki, bir içki oyununun Darjeeling çayıyla o kadar da eğlendirici olacağını sanmıyorum.

Nuala düşünmeye çalıştı, Philip'e küçük İngiliz dünyasında karşılaşmayacağı yeni bir şey vermek istiyordu. bu park alanının sınırlarının çok ötesine uzanır.

"Bazen kışın babam vakit geçirmek için bize İrlanda masalları anlatırdı. Kız kardeşim Hannah her zaman korkunç masalları severdi. *púcaí*: genellikle at olarak görünen ve daha sonra onlara binmeye çalışan herhangi bir canlı ruhu korkutan ruh yaratıkları.

"Hayalet hikâyelerinden uzak duralım, Nuala," diye ürperdi Philip. 'Ama siz İrlandalıların perilere inandığını ve onlar hakkında anlatacak pek çok hikayeniz olduğunu biliyorum.

"Bu bizim ilmimizin bir parçası, toprak ve etrafımızdaki doğa, yani. Bence Finvarra'yı seversin, perilerin kralı. Benim Finn'imın adı "Onun için, ben de peri kraliçesi Nuala için.

Nuala ne zaman kocasından söz etse onun dudağının hafifçe kıvrıldığını fark ediyordu.

"Peki, neden beni Kral Finn ve Kraliçe Nuala'nın hayatıyla eğlendirmiyorsun?" dedi Nuala'ya ince bir gülümsemeyle.

Bunun üzerine Nuala ona, adaşlarının bir periler krallığını ya da gizli tonlarda anıldıkları şekliyle 'Halk'ı nasıl yönettiklerinin hikayesini anlattı. İnsan dünyasına yakın yaşayan, peri höyüklerinin ve taş çemberlerin altında gizlenen, bahtsız bir gezginin yolunu kaybetmesini bekleyen, sadece güçlü ve karizmatik Finvarra tarafından kaçırılan güçlü yaratıklardı.

"Tıpkı senin Finn'inin seni kaçırdığı gibi mi? Philip sesinde biraz alaycı bir tonla araya girdi.

'Ah, kaçırıldığım için mutluydum. Ve şimdi, Samhain bayramı yaklaşırken, çiftçiler iyi bir hasat sağlamak için Finvarra'yı yatıştırmaya çalışıyorlar,' dedi.

'İngiltere'de druidlerimizin yaptığı gibi. Tüm insanların farklı türlerde folkloru vardır.

"Öyle mi? Nuala şaşkınlıkla sordu.

"Evet, bana bahsettiğin bu kraliçe de Shakespeare'in Titania'sı ve Morgan le Fay gibi karakterlerle ortak özellikler taşıyor. Hepsi güzel ve büyüleyici ama aynı zamanda zeki ve çoğu zaman çıkarıcı. Belki de sen kendi peri kraliçen gibisin, Nuala.

"Ah, bunu şimdi söylememeliydim," diye karşılık verdi kızarak. "Kim bu Morgan le Fay?"

"İngiliz Kralımız Arthur'un eski sarayında Merlin'in çırağıydı. Bildiği her şeyi, gizli büyülerini ve kadim bilgeliklerini ona öğretti. Sonra ona ihanet etti.

"Çok kötü bir kadına benziyor. Kraliçemiz Nuala asla Finvarra'ya ihanet etmezdi.

'Morgan'ın kendine göre sebepleri vardı. Aslında şuradaki rafa gidersen, Sir Thomas Malory adında bir yazarın büyük yeşil bir kitabını bulacaksın: *Le Morte d'Arthur*.

Nuala kitabı buldu, sonra tekrar yerine oturup ağır kitabı açtı ve sayfaların küçük yazılarla kaplı olduğunu görünce iç geçirdi.

"Sanırım Uther Pendragon hikâyelerini atlayabiliriz," dedi.

"Ve Merlin'in Arthur'un Gölün Hanımı'ndan Excalibur kılıcını almasına yardım ettiği yirmi beşinci bölüme, yani XXV'e gel. Bana oku, Nuala.

"Elimden geleni yapacağım, Philip.

Eve döndüğünde, Büyük Ev'den aldığı istihbarat sayesinde Tom Barry ve adamlarının Essex Alayı'nın pençesinden son anda kurtulduğunu öğrenen Nuala, sonraki hafta boyunca temkinli bir iyimserlik ve gururla dolaştı. As

Sonbahar başladığında ve ormandaki yapraklar kırmızıya, bronz ve altına dönüştüğünde, Finn'le birlikte sabahın erken saatlerini geçirdi. genç yaşlarında küçük bir huzur penceresi sağlayan okul evlilik. Daha sonra sık sık bisikletle diğer gönüllü kadınların çiftlik evlerine gidip -bir keresinde eteğinin altından kalçasının dış tarafına bir tabanca bağlayarak- sevkıyat yapıyor ya da gönüllülerin çamaşırlarını yıkıyordu. Öğleden sonralarını Philip'le geçiriyor, geceler ilerledikçe onun odasındaki büyük ızgarada yanan ateşten memnun oluyordu. Onlar *Le Morte d'Arthur'u* okumak (yazıldığı garip İngilizceyi anlamaya başlamıştı), satranç oynamak ve sonbahar renkleriyle dolu bahçede yürüyüş yapmak arasında gidip geliyordu.

Uçan Sütun güven kazandıkça ve daha fazla saldırı düzenledikçe Finn geceleri giderek uzaklaşıyordu. Sabahın erken saatlerinde Finn yataklarına geldiğinde, Finn'in tek dileği onu, ikisinin birlikte krallıklarını yönettikleri ve sadece müzik, kahkaha ve eğlencenin olduğu peri halkının ülkesine götürmekti.

Dans etmek.

Philip hakkında bir fikri olan Nuala, bir gece işten sonra bara Christy'yi görmeye gitti.

"Her şey yolunda mı, Nuala?" diye sordu, bir damla viskiyi göz kırparak önüne koydu.

"Öyle, teşekkür ederim," dedi ve eve dönüş yolculuğunun ardından içini ısıtmak için bir yudum aldı. "Christy, sana bir şey sormamın sakıncası var mı?

'Sor, cevaplayayım,' diye omuz silkti.

"Philip - Fitzgerald'ların oğlu - Fransa'da bacağını kaybettiğini biliyor musun?" "Elbette, bana söylemiştin," diye başını salladı. "Hayatını kurtardığı için şanslıydı ama

Ailesinin tüm parasıyla her saat başı doktorlara gittiğini ve en iyi bakımı gördüğünü düşünürdüm.

"Öyle, ama ... Christy, o çok inatçı! Kendisine teklif edilen yardımı kabul etmiyor. Onun için özel olarak yapılmış güzel bir tahta ayağı var, ama bir köşede tozlanıyor, çünkü ona yardım bile edilmiyor. bakıyor. Çok acı verdiğini söylüyor.

"Bu olay olalı ne kadar oldu?" diye sordu tezgâhın etrafından dolaşıp onun yanındaki tabureye otururken, kendi sakat bacağının üzerindeki ağırlığı hafifleterek.

"İki yıldan fazla oldu. Onu tekerlekli sandalyesiyle dışarı çıkmaya daha yeni ikna edebildim. Sanki pes etmiş gibi, tek istediği satranç oynamak ve kitapları. Ama bir yürüyebilseydi hayatta çok daha fazla şey olurdu!

'Elbette, ama bunun fiziksel olduğu kadar zihinsel bir yara olduğunu da unutmamalısınız. Kaza geçirdiğimde nasıl olduğumu hatırlıyor musun? Kendim için üzülüyordum, sanki artık kimseye faydam yokmuş gibi.

'Ama bunun doğru olmadığını biliyorsun. Annem ve babam sen olmasan çiftlikte ne yaparlardı, hatta Fergus'la birlikte sık sık . . . uzakta. Tanıdığım tüm güçlü kuvvetli erkeklerden daha çok çalışıyorsun Christy.

'Olabilir' - Christy sesini alçalttı - 'ama Fergus ve Finn'in gittiğini gördüğümde kendimi işe yaramaz bir aptal gibi hissediyorum.

Ayağımın ve kaval kemiğimin o harman makinesi tarafından ezilmesinin acısını hatırlamadığım tek bir gün bile yok. Bunu sık sık rüyamda görüyorum ve eminim Philip'in

Her gece savaşını yeniden yaşıyor. Onun için bacağı olmadan başa çıkmanın ne kadar zor olduğunu ancak hayal edebilirim, en azından ben hala

benimkini kullandım. Ve ayağa kalkıp sopamı kullanacak cesareti bulmak için geçen zaman. Sevecen bir gülümsemeyle sopasını yere vurdu.

'Peki devam etmene ne sebep oldu? Umudun var mı?'

"Ailen ve sen, Nuala, benimle ilgileniyordunuz.

Onun bakışlarının yoğunluğuna dayanamadı, bu yüzden gözlerini kaçırdı. Gözlerini yere indirdi ve meşe sopasının üzerinde duran nasırlı eline baktı.

"Her gün neşeli gülümsemen olmasaydı," diye devam etti, "yataktan bile çıkmak istemezdim, acı çok şiddetliydi. Ama sen oradaydın, on üç yaşını geçmemiş olmana rağmen. Sen hemşire olmak için doğmuşsun, Nuala. Ve eğer bu Philip kendisi için neyin iyi olduğunu biliyorsa, seni dinleyecektir.

"Belki, ama şimdiye kadar başarısız oldum, Christy.

"Bastonum sakat bacağımın yükünü hafifletti ve bir tane de yedeğim var. Belki senin adam denemek ister?

'En azından ona teklif edebilirim,' dedi. "Teşekkür ederim Christy.

"Hayır cevabını kabul etmeme asla izin vermiyorsun," diye seslendi arkasından. "Ona izin verme.

Ertesi gün öğleden sonra Christy Nuala'yı midilli arabasıyla Argideen Evi'ne götürdü, çünkü yedek sopası yanındaydı. Mutfak kapısına vardığında merdivenleri hızla çıktı ve kapıyı çaldı.

"İçeri gel, Nuala," dedi Philip.

İçeri girdiğinde, Kral Arthur'la ilgili büyük kitabın damasko kanepenin yanındaki sehpanın üzerinde onu beklediğini fark etti.

'Merhaba Philip. Bugün yeni bir şey yapacağız,' dedi hızlıca.

"Gerçekten mi? Elinde ne var?" dedi, elindeki bastona ihtiyatla bakarak. "Eğer düşündüğüm şeyse, tabiri caizse ayağımı yere vurup hayır demeliyim.

Nuala elinde bastonla kanepeye oturdu. "Sana kuzenim Christy'den bahsettiğimi hatırlıyor musun?

"Evet. Barda çalışan adam mı?

"İşte bu onun. Sopayı yere vurdu. 'On beş yaşındayken, arpa mevsiminde harman makinesinde çalışıyordu. Harman makinesi-'

"Harman makinesinin ne olduğunu biliyorum, Nuala.

'O zaman ne kadar tehlikeli olabileceklerini de biliyorsundur. Christy her zaman güçlü ve zeki bir çocuk olmuştur, ama ayağı kaydı ve sağ ayağıyla bacağının bir kısmı içine sıkıştı. Bunun ne kadar korkunç bir yaralanma olduğunu söylememe gerek yok.

"Tahmin edebiliyorum. Kesmişler mi?"

"Hayır, onu kurtardılar ama Christy'nin iyileşmesi neredeyse bir yıl sürdü ve o zamandan beri bastonsuz yürüyemiyor. Bir daha asla koşamayacak ya da bir kızı *tavernada* sallayamayacak ama yürüyor. ve atına binebiliyor.

"Aferin ona ama bunun benimle ne ilgisi var anlamıyorum," dedi Philip sinirli bir şekilde. "Christy'nin iki bacağı var, sanırım iki gözü ve tüm yüzü de öyle.

'Ve senin de birkaç metre ötedeki yatak odanda senin için özel olarak yapılmış güzel bir tahta bacağın var,' diye karşı çıktı.

"Nuala, hayır dedim ve ciddiylim!

Onu görmezden geldi ve bacağı almak için yatak odasına gitti. Bacak her zamanki gibi köşedeki duvara yaslanmıştı ve Bayan Houghton ona şifonyerin çekmecesindeki bir yığın pamuklu çorabı göstermişti bile. Çoraplar güdüğünün üzerine rahatça oturacak ve yaranın yaralı, hassas derisini koruyacaktı.

Şaşırtıcı derecede ağır olan bacağı oturma odasına götürürken, adamın yüzündeki korku dolu ifadeyi gördü.

"Hayır, Nuala, lütfen!

'Elbette, yavaş yavaş ilerleyeceğiz,' diye onu yatıştırdı. 'Ama bunu yapmak zorundasın.

dene. Onu taksak ve biz satranç oynarken sen de onunla otursan nasıl olur? Sadece hissetmek için.'

'İyi niyetli olduğunuzu biliyorum ama faydası yok. Burada, sandalyemde gayet iyiyim.

"Öyle mi, Philip? Kadın ona doğrudan baktı. 'Her gün seni izliyorum ve insanlardan yardım istemek zorunda kalmanın gururunu nasıl incittiğini görüyorum.

Ben de olsaydım aynı şekilde hissederdim ve Christy'yi bu durumdan kurtaran da buydu.

yatak ve sonunda yürümek. Ayrıca, senin konumunda gördüğüm çoğu askerin tahta bir çividen başka bir şeyi yokken, senin özel yapım güzel bir bacağın var! En azından denemelisin, bu yüzden inatçılığının işlerine engel olmasına izin verme.

Onunla bu kadar açık konuşmaktan yüzü kızarmıştı ve yarı yarıya onun kendisini anında kovmasını bekliyordu.

İkisinin de kıpırdamadığı uzun bir sessizlikten sonra Philip uzun bir iç çekti ve başını sallayarak kabul ettiğini belirtti.

"Tamam, ama üzerine ağırlık koymayacağım.

"Teşekkür ederim. Şimdi gidelim," dedi önünde diz çökerken.

"Pantolonumun paçasını kıvracağım, böylece

Yoluma çıkıyor,' diye açıkladı kütüğü ortaya çıkarırken. Her gece onun tarafından yıkanmaya alışık olmasına rağmen, nasıl olduğunu hissedebiliyordu.

Gergindi. "Şimdi, pamuklu bir çorabımız var," dedi onu giyerken. "Ben de sadece kopçalarını ve bağlarını açacağım.

Bacak, zımparalanmış, yağlanmış ve verniklenmiş koyu sarı bir ahşaptan yapılmıştı. Ucunda bir ayak oyması ve Philip'in kalçasına oturmasını ayarlayabilmesi için deri bağcıkları vardı. Kız denedi kendinden emin bir şekilde, bunu daha önce hiç yapmadığı gerçeğine ihanet etmeden çalışıyordu.

Bacak bağlandıktan ve Philip'le birlikte çok rahatsız edici olmadığını kontrol ettikten sonra, hareket edebilmesi için menteşeyi test etti dizini düzgün bir şekilde tuttu ve ayağını diğerinin yanındaki tekerlekli sandalyeye yerleştirdi. Sonra onu pencereye doğru götürdü ve başka bir şey söylemeden satranç masasını kurdu.

Sessizlik içinde oynadılar, taşlar hareket ettirildikçe tahta üzerinde çıkan tatmin edici tıkırtılar, çitirdayan ateşten başka tek sestiydi.

Maureen şah mat dedikten sonra, çay için zili çalmak yerine mutfığa inip tepsiyi kendisi getirdi, böylece Maureen'in bacağına aval aval bakmasını engellemiş oldu.

Ona ayını doldurup tercih ettiği miktarda süt eklediğinde boğazını temizledi.

"Peki, Cork'ta hastanedeyken çok fazla ampute gördünüz mü?" diye sordu.

Evet. Birinci Dünya Savaşı'nın sonlarıydı ve sizinkine benzemeyen yaralanmalardan iyileşen genç arkadaşlarımız vardı. Ben sadece eğitimdeydim

O zamanlar doğru düzgün hemşirelik yapmak yerine lazımlıkları ve benzerlerini boşaltıyordum ama çok fazla acı gördüm. Ve cesaret,' dedi.

iyi bir önlem için eklendi.

Cevap vermeden önce sandviçini düşünceli bir şekilde çiğnedi. Eminim yledir. Burada yaşıyanların çoğundan daha şanslı olduğumu biliyorum ama

"Sanırım bir daha gerçek huzuru tadabileceğim.

'Bence yapabilirsin Philip, eğer daha bağımsız olsaydın. Evet, çok çalışmak ve cesaret ister ama yapabilirsin, yapabileceğini biliyorum.

"ok iyimsersin, Nuala.

'Başıka bir şey olmanın anlamını göremiyorum, ya sen? Sana güveniyorum Philip, hem de çok güveniyorum.

"O halde seni hayal kırıklığına uğratmak istemem ama-" "O halde uğratma

Philip.

Uzun bir duraksamadan sonra içini çekti. "Devam et o zaman. Hadi bunu bir deneyelim.'

Kalbi sevinçten yerinden fırlayacakmış gibi atarak onu uzun kitaplık, doğru yükseklikte tutunabileceği çeşitli sert yüzeyler vardı. Ayaklarını yere koyup Christy'nin sopasını uzattı ve geceleri yatağına girmesine yardım ederken yaptığı gibi kollarını nazikçe beline doladı.

"şimdi seni tuttum Philip," dedi. 'Seni ayağa kaldıracadıız ve şimdilik ağırlığını sağlam bacağının üzerinde dengele. Kendini rahat hissettiğinde, kötü olanın üzerine ağırlık vermeyi deneyeceğiz.

Philip'in ayağa kalkmasına yardım ederken, onun efor ve sinirden titrediğini hissedebiliyor ve Christy'nin sopasını tutan elinin parmak eklemlerinin bembeyaz olduğunu görebiliyordu.

"Nefes al Philip, sadece al ve ver.

Soluk soluğa bir nefes verdi ve o kadar hızlı bir nefes aldı ki, kadın onun aşırı nefes alacağından korktu.

"Tamam. Diğer elinle şuradaki rafa tutun...' Nuala doğru yüksekliği gösterdi. 'Şimdi, bacağınıza biraz ağırlık vermenin zamanı geldi. Söz veriyorum eskisi kadar acımayacak,' dedi.

onu cesaretlendirdi.

Tahta bacağa geçici olarak biraz ağırlık verdiğinde vücudunun kaydığını hissetti ve ardından keskin bir nefes daha aldığını duydu.

"Nasıl oldu? Tekrar oturmak ister misin?" diye sordu.

"Hayır," diye nefes nefese kaldı, alnında boncuk boncuk ter vardı. 'Hayır, hayır, buraya kadar gelmişken pes etmeyeceğim. Eskisi kadar kötü değil. Dengemi sağlayayım, sonra tek başıma ayakta durmayı deneyeceğim.

"Harika," dedi. "Çok cesur davranıyorsun. Şimdi, hazır olduğunda ..."

Philip rahat edene kadar yer değiştirdi. "Hazır," diye mırıldandı.

"Sopanın üzerinde dengede dur ve rafi bırak. Yakalamak için buradayım

Eğer düşersen.

Kız önünde durup kollarını ona doğru uzatırken, adam yavaşça elini bıraktı.

"Şu haline bak, Philip!" dedi, onunla gurur duyuyordu, patlayacak gibiydi. 'Kendi başına duruyorsun! Bu bir esinti, değil mi?

Kapı aniden çalındı ve Nuala beklemeleri için bağıramadan kapı açıldı.

"Philip? Leydi Fitzgerald odaya girdi. "Aman Tanrım...

Philip annesinin gelişiyle donup kalmıştı ve Nuala dengesini kaybetmemesi için ona destek olmak üzere uzandı.

"Bu sadece bir deney anne, bacağın hâlâ uyup uymadığını görmek için," dedi, Nuala tekerlekli sandalyesine oturmasına yardım ederken soğukkanlı görünmeye çalışarak.

Leydi Fitzgerald, kendisine anlamlı bir bakış atan Nuala'ya baktı.

"Elbette," dedi Leydi Fitzgerald, ipucunu alarak. 'Konuklarımız iptal ettiği için bu akşam burada akşam yemeği için size katılmamı isteyip istemediğinizi sormaya geldim.

"Bu çok hoş olur, anne.

"Güzel. Saat yedide gelirim,' dedi Leydi Fitzgerald. "Nuala," diye başını salladı ve ona öyle sevinçli ve minnettar bir bakış attı ki gözleri yaşardı.

Kapı Leydi Fitzgerald'ın arkasından kapandıktan sonra Philip başını kaldırıp Nuala'ya baktı ve bir kahkaha attı.

"İçeri girdiğinde annemin yüzünü gördün mü?! Sırf bunun için bile rahatsız olmaya değirdi. Teşekkür ederim, Nuala. Bunu uzun zaman önce denemeliydim, ama ben ... Korkmuştum.

"Anlaşılabilir bir şey," dedi Nuala onu güneşin batmakta olduğu pencereye doğru götürürken.

odaya girdi. "Sana yalan söylemeyeceğim, kendi başına yürüyebilmen için yapman gereken daha çok iş var," dedi bacağın kayışını çözmek için diz çökerken.

"Ama bana yardım edeceksin, değil mi Nuala?"

"Elbette edeceğim Philip.

Saat yediden hemen önce, Nuala tam eve gitmek üzere yola çıkacaktı ki, Leydi Fitzgerald onu merdivenin dibinde durdurdu.

"Nuala, bir dakika lütfen," dedi.

"Elbette leydim. Nuala, Leydi Fitzgerald'ın gözlerinin ağlamış gibi kıpkırmızı olduğunu fark etti.

"Nuala, Philip için yapmayı başardığın şey bir mucizeden başka bir şey değil," dedi yumuşak bir sesle. "Sana tüm kalbimle teşekkür edebilirim.

"Bunu yapan senin oğlundu," diye cevap verdi. "İyi geceler, Leydi Fitzgerald.

Nuala o gece eve yürürken yanaklarına çarpan soğuk rüzgârı hissetmedi bile. Tek düşünebildiği, Philip'in ilk kez desteksiz, tek başına durduğu zamanki yüz ifadesiydi Yaralandığından beri. Ve ona huzur bulması için yardım *etmeye* kararlıydı. özlemini çektiği gurur duygusu.

Sonbahar Batı Cork'u sıkıca kavrarken, İrlanda için savaş bağımsızlık yüksek vitesine geçti. İngilizler köylere girmeye ve çiftlikleri yakıp yıkmaya devam ederken Bu yüzden IRA gönüllüleri ellerinden geldiğince onları engelledi, köprüleri havaya uçurdu, tabelaları yerinden oynattı ve bulabildikleri her yerde telgraf kablolarını kesti. Finn düzenli olarak geceleri dışarıdaydı ve Nuala da her zamankinden daha yoğun bir şekilde sevkiyat ya da silah teslimatı yapıyordu.

Leydi Fitzgerald, Argideen Evi'nin ahırlarında çalışan seyise iki ahşaptan bir çerçeve yaptırmıştı.

Böylece Philip tahta bacağının üzerinde yürüme alıştırmaları yaparken parmaklıklara tutunabiliyordu. Çerçeve Philip'in oturma odasında kurulmuştu.

Nuala'nın bacak kaslarını güçlendirmek için onu sıkı bir egzersiz rejimine tabi tutmasına izin verdi.

Puslu bir Ekim öğleden sonrasında Nuala, "O parmaklıklardan inip bastonunla birkaç adım yürümeyi denemenin zamanı geldi," dedi.

Philip, kolları titreyerek ve yüzünden terler boşanarak parmaklıklara tutunup halının üzerinde bir aşağı bir yukarı topallayarak yürürken, "Ne kadar köle gibi çalıştığımı bilseydim, annemi seni işe almaya asla ikna edemezdim," demişti.

"Yarın deneriz, olur mu? Nuala onu oturtup bacağının bağını çözerken öyle dedi.

Nuala eve geldikten bir saat sonra Finn, Uçan Adam'ı ziyarete gitmişti. Son birkaç gecedir sütun faaliyetlerini sürdüren adam, bitkin bir halde arka kapıdan çıktı.

'Merhaba hayatım, çok güzel kokuyor,' dedi ona sarılırken, sonra da ateşin üzerinde duran tencereyi kokladı.

'Ve sen de sanki içindeki yahniye ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun, Finn Casey. Daha fazla kilo vermenin peşindesin.

"Bütün bu yürüyüşler yüzünden oldu. Yemin ederim hiç bu kadar fit olmamıştım. Artık tamamen kaslıyım, Nuala. Ona göz kırptı.

"Bir haber var mı?" diye sordu ona.

"Evet, değişiklik iyi oldu," dedi Nuala ona bir kase yahni uzatırken ve o da iştahla yerken. 'Kol, Newcestown'da Essex'lere ateş açtı - iki subay öldürdük ve üçünü yaraladık. Sonunda bir zafer kazandık!

Nuala haç çıkardı ve ölümler için dua etti. Finn onun bunu yaptığını gördü.

'Sevgilim, isteyeceğimiz son şey başka ruhların ölümüne neden olmak, ama ...' omuz silkti, 'tek yol bu. Ya İngilizler ya da biz. Gönüllülerimizden bazıları toplandı ve evleri basılıp yerle bir edildi. Nuala, kadınları da tutukluyorlar - Cork City'de hapse mahkum edilen üç Cumann na mBan kızı biliyorum. Burada yalnız olduğun için endişeleniyorum.

ve bu daha da sıklaşacak. Ailenle birlikte Cross Farm'da daha güvende olursun.

'Yolun karşısında beni koruyacak Christy var ve-'

'Hiç kimse tek başına bir kadını İngilizlerden koruyamaz, özellikle de geceleri. Daha bu hafta Kerry'den gelen bir rapora göre, bir kadın iki Trans tarafından korkutulmuş ve tacize uğramış.

Şu andan itibaren, ben gece dışarıda olduğumda çiftliğe gidecek ve döndüğümü haber alana kadar geri dönmeyeceksin.

"Ama Finn, ikimiz de gidersek komşular ne düşünür?" "Christy ve

Müdür O'Driscoll ile konuştum. Her ikisi de

Köyde casus olmadığından eminim, sadece biz gönüllülere ve dava için çalışan kadınlara destek var.

'Belki, ama Fitzgerald'larla olan konumumu tehlikeye atamayız. Eğer öğrenilirse-'

'Öyle olmayacak. O'Driscoll'a ve köydeki dostlarımıza güvenebiliriz. Ve sevgilim, eğer iş o noktaya gelirse, güvende olmanı sağlayacaksa görevinden ayrılmanı isterim.

"Ama ben ayrılmak istemiyorum," diye itiraz etti. "Yaptığım şeyin değerli olduğunu kendin söyledin - Tom Barry ve Bandon'daki adamlarını kurtardı!

"Öyle oldu, gerçi elimizdeki tek casus sen değilsin Nuala, ama sen benim tek karımsın! Ellerini onunkilerin arasına aldı ve sesini yumuşattı. 'Normal bir çiftmişiz gibi davranmayı geçmiş olabiliriz, ama bu

Seni korumak hala benim görevim. Şimdi soğumadan şu yahniyi yiyelim.

Ekim'den Kasım'a geçerken Finn o kadar sık dışarıdaydı ki Nuala gecelerinin en az yarısını Cross Farm'da geçiriyordu. Nuala Philip'in kocasını nadiren sorduğunu fark etti, belki de bacaklarını güçlendirmekle meşgul olduğu için. İşlerini bitirmişlerdi.

Le Morte D'Arthur'u okuyordu. İngiliz kralının öyküsü kitabın sonlarına doğru daha karanlık bir hal almıştı ama Nuala şövalyelerin Kutsal Kase'yi elde etmek için yaptıkları son görevi onaylamıştı.

"Peki senin Kutsal Kase'n ne, Nuala?" diye sormuştu Nuala sonunda kitabı kapatırken.

İrlanda için özgürlük, diye düşünmüştü ama onun yerine, 'Tekerlekli sandalyenden kurtulman için, böylece seni itmek zorunda kalmayacağım' demişti.

Artık buralarda değil.'

Philip kıkırdadı ve çay için zili çaldı.

Finn yine uzakta olduğu için Nuala yatağında Hannah'nın yanında yatarken, buraya bir çocuk olarak döneceğini hiç hayal etmediğini düşündü.

evli bir kadındı. Ama en azından meşguldü: Çatışmalar arttıkça gönüllü kayıpları da artıyordu, bu yüzden Hannah'nın yardımıyla Cross Farm'da bir ilk yardım eğitim günü düzenlemeye karar vermişti

Cumann na mBan kadınları için. Cork'ta hemşirelik yaptığı dönemden arkadaşlarından biri olan Aoife, bir yaranın sarılması ve temizlenmesi, bilinci yerinde olmayan bir hastaya nasıl müdahale edileceği ve hatta bir kurşunun nasıl çıkarılacağı gibi temel konuları öğretmesine yardımcı olmak için buraya geliyordu. Kadınlardan yerel eczanelerden ve hastanelerden toplayabildikleri kadar antiseptik, bandaj ve temel ilaçları toplamaları istenmişti.

Toplananlar usulüne uygun olarak ahırın bir ucuna yerleştirildi ve Aoife bunları her kadının götürebileceği bir saha kiti haline getirdi.

İlk yardım eğitiminden sonra ahırda servis edilecek yahniyi paylaşırlarken Nuala Hannah'ya, "Bundan zevk alıyorum," dedi.

'Evet, bir araya gelmemiz ve erkeklerin değişiklik olsun diye kadınlar için keşif yapması moral açısından iyi olur. Yine de bizim için yemek pişireceklerine güvenmezdim," diye kıkırdadı Hannah.

Toplam on altı kişiden oluşan kadınlar, yemeklerini yedikten sonra yerel kaptanlarının çeşitli konulardaki konuşmalarını dinlediler.

Çocukların çorap ihtiyacı olduğu için boş zamanlarında örgü şişlerini nasıl takırdatmaları gerektiğine kadar her şey, eşarplar ve süveterler, bir Webley tabanca ve bir tüfek gösterildi. Kilbriain tugayından Mary Walsh silahların nasıl doldurulacağı ve ateşleneceği konusunda bir gösteri yaptı, farklı mühimmatları ve güvenli temizlik prosedürlerini açıkladı. Ayrıca kadınlara bağış toplama çabalarını yenilemeleri için bir çağrı yapıldı.

Florence, "Köyümüzün ortasında bir çay partisi düzenleyip yerel halktan çabalarımızı desteklemelerini isteyecek değilim, değil mi?" diye sert bir şekilde karşı çıktı. 'Bardakları kaldırmaya vakit bulamadan tutuklanırdım!

"Hayır Florence, haklısın ama güvendiğin tüm kadınlara söyle, köylerinde *güvendikleri* kadınlara ellerinden geleni yapmalarını söylesinler.

cesur dostlarımızı destekleyelim.

"Bizim de desteğe ihtiyacımız var!" diye söze girdi başka bir kadın. 'Ne ile Yoluma çıkan tüm çamaşırlar, sütüne aç bir bebek gibi sabun kalıplarını tüketiyorum!

"Ve yiyecek ..."

"Ve yün!

"Elimizden geleni yapmak zorundayız kızlar," dedi Hannah. "Adamlarımız bize güveniyor ve onları hayal kırıklığına uğratmayacağız, değil mi?"

Ahırda coşkulu bir tezahürat koptu ama hemen ardından sesler kesildi ve herkes saman paletlerin üzerine uzanıp battaniyelerin altına girdi. Nuala'nın ayakları yağmur yüzünden yarı donmuştu. çatıya vuruyordu. Finn ve yoldaşlarının her gece, bazen saatlerce yürüdükten ya da çamurlu bir hendekte yatıp düşmanın yaklaşmasını bekledikten sonra buna nasıl katlanmak zorunda kaldıklarını düşündükçe, cesaretleri karşısında dehşete kapılıyordu.

Ertesi sabah kahvaltıdan sonra son kadın da ayrıldıktan sonra Hannah, Nuala ve anneleri tencereleri yıkadı.

Eileen, "Düzenlediğin şeyin harika olduğunu söyleyebilirim, Nuala," dedi. "Öyleydi," diye kabul etti Hannah. 'Herkes içinde yeni bir ateşle gitti. karınları.

"Ben domuzları beslemeye gidiyorum," diye duyurdu Eileen. 'Kızlar şimdi oturun ve dışarıda geçirdiğiniz geceden sonra ısının.

"Teşekkür ederim anne.

İki kız kardeş bir süre oturup ateşin çıtırtısını dinledikten sonra Hannah konuştu.

"Şimdi, etrafta kimse yokken size bir şey söylemek istiyorum. Ama bunu sır olarak saklayacağına yemin etmelisin.

"Elbette edeceğim, Hannah. Nedir o?"

"Düğününüze gelen Finn'in Kinsale'den arkadaşı Ryan'ı hatırlıyor musunuz?"

"Seninle dans ettiğini hatırlıyorum, evet. Neden?"

"O zamandan beri onu biraz görüyorum, çünkü terzi dükkânının yanındaki postanede çalışıyor. O aldı Devlet memurluğu sınavlarına girmiş ve İngiltere'ye gidecekmiş ama Paskalya Ayaklanması olunca gitmemeye karar vermiş.

'Seni karanlık at seni. Hiçbir şey söylemedin,' diye gülümsedi Nuala.

Çünkü anlatacak bir şey yoktu. Öğle yemeği saatlerimizde yürüyüşe çıktık ve bazen işten sonra buluştuk.

...mesajlar alıyordum, ama sonra ...'

"Evet? Nuala kız kardeşinin heyecanını hissedebiliyordu.

"Geçen Çarşamba yarım günümüzde beni sahil boyunca uzun bir yürüyüşe çıkardı ve ...

"Ah, merak etmeyi bırak, kadın! Ne?' 'Evlenme teklif etti!'

'Kutsal Meryem, Tanrı'nın Annesi! İşte bu yeni bir haber! Ve ...?'

"Evet dedim. Ah Nuala.' Hannah uzanıp kız kardeşinin ellerini sıktı. "O kadar mutluyum ki patlayacak gibiyim!

'Ben de senin *adına* çok mutluyum, kardeşim! Bu harika bir haber ve şu anda ailenin tam da ihtiyacı olan şey.

'Belki, ama babamın bu konularda nasıl olduğunu bilirsin.

Ryan'ın evi Kinsale'de, o yüzden aileyi tanımıyor. "Tabii, Finn onun arkadaşı, Hannah.

"Belki, ama Ryan babama beni istemeye geldiğinde, babam Finn'e yaptığı gibi onunla da en az bir saat görüşecektir.

"Elbette, babamız olarak bu onun hakkı ve Ryan'ın hazırlıklı olması gerekecek. Ne zaman geliyor?'

"Gelecek Pazar. Sana yüzüğü gösterebilir miyim?"

"Elbette!

Hannah'nın gözleri boş mutfakı taradı, sanki Masanın altında biri gizleniyor olabilirdi. Sonra bluzunun ön kısmına uzandı ve bir iplik parçasına astığı yüzüğü çıkardı.

"Kladdagh şeklinde ve sadece gümüş kaplama, çünkü maaşı yemek parasını ödedikten sonra pek bir işe yaramıyor, ama çok sevdim.

Nuala iki elinin arasında tuttuğu gümüş kalpli küçük yüzüğe hayranlıkla baktı. Kız kardeşi yüzüğe bir öpücük kondururken Hannah'nın parlayan gözlerine baktı.

"Çok güzel. İyi bir adam mı?"

'Ryan o kadar iyi ki beni utandırıyor! O adamın aklından kötü bir düşünce geçtiğinden bile şüpheliyim. Bana gençken rahip olmak gibi bir düşüncesi olduğunu söyledi. Tek sorun

...

"Evet?"

"Cumann na'ya katıldığım hakkında hiçbir şey bilmiyor.
mBan. Öyle olsaydı hoşuna gitmezdi. Gördüğünüz gibi savaşı
onaylamıyor.'

'Hannah, bana daha önce Yükseliş'ten sonra kariyerini ilerletmek için
İngiltere'ye gitmediğini söylemiştin. Eminim sizi destekleyecektir?'

'İngilizlerden nefret etmekle İngilizleri sevmek arasında bir fark olduğunu
söyleyebilirim.

aktif olarak savaşa dahil olmak. O bir pasifist, yani her ne sebeple olursa
olsun şiddete karşı.

Nuala şaşkınlıkla kız kardeşine baktı. 'Ama Hannah, sen davamızın en
tutkulu üyelerinden birisin! Onun için faaliyetlerinden vazgeçeceğini mi
söylüyorsun?

'Tabii ki hayır, ama evlendikten sonra daha dikkatli olmam gerekecek.
Belki de yaptığımız her şeyin Mick için olduğunu açıklarsam
Collins, Ryan anlayabilir. Sanırım Michael Collins'i benden daha çok
seviyor," diye kıkırdadı Hannah. 'Ryan onun gerçek bir politikacı
olduğunu söylüyor; o

Mick'in işleri çözmek için kaslarını değil zekasını kullandığına inanıyor.

'İkimiz de bunun doğru olmadığını biliyoruz, Hannah. Michael Collins
politikacı olmadan önce iyi bir askerdir. Ayaklanma'ya liderlik etmesine
yardım etti.

Éamon de Valera, ve bu yüzden iki yılını İngiliz hapisanesinde geçirdi.

'Doğru, ama şimdi gazetelerde takım elbisesini giymiş ve
kravatlı, zeki ve önemli görünüyor.'

"Ryan kahramanının aynı zamanda IRA istihbaratının başı
olduğunu biliyor mu? Nuala sordu. 'IRA'nın ülkenin herhangi bir
yerinde onun haberi olmadan yaptığı bir şey yok mu? Ya da sık sık
emir verdiğini.

Kendisi mi?

Belki öyle, belki de değil. Mesele şu ki, o
Nişanlısının her an içinde boğulacak kadar şiddeti desteklediğini
öğrenirse memnun olur. Hannah bir ses çıkardı
Uzun bir iç çekti ve sonra kız kardeşine baktı. 'Ne yapacağım, Nuala?
Onu kaybedersem ölürüm...'

'Bilmiyorum. Biz İrlanda'nın özgürlüğü için hayatlarını feda etmeye
hazır, azılı bir Fenian ailesinden geliyoruz.

"Bilmiyorum. Ya babam hepimizi ele verecek bir şey söylerse?
Hannah yüksek sesle endişelendi. "Ryan kuyruğunu kıstırıp vadiden
aşağı, Timoleague'deki evine kaçabilir!

'Dediğin gibi, Ryan buralı değil. Elbette, babam ona güvenebileceğini bilene kadar hiçbir şeyi ele vermeyecektir.

"Haklısın," diye onayladı Hannah. "Ve bunun nedeni Ryan'ın davaya inanmaması değil ...

"Sadece savaşa inanmıyor. Nuala hemen Philip'i hatırlattı. "En azından o bir İngiliz değil," diye kıkırdadı. "Ya da bir Black and Tan.

"Ya da bir Auxie.

"Ya da bir Protestan! Hannah güldü ve yüzü biraz gevşedi.

"Bana kalırsa, erkeğini benim Finn'i sevdiğim gibi seviyorsan, onunla birlikte olmak için yapmayacağın şey yoktur.

'Seviyorum - yani onu seviyorum. Yine de elimden geleni yapardım - örgü örer ve para toplardım - ama ... anlar mıydın, Nuala?

"Elimden geleni yaparım, Hannah. Nuala üzgün bir omuz silkti. "Aşk her şeyi değiştirir.

Bir hafta sonra aile, Hannah'nın ayinden sonra Pazar öğle yemeğine 'bir arkadaşını' davet ettiği konusunda uyarıldı.

Kimse kanmamıştı, özellikle de Nuala, Christy ve Fergus'u sorularla rahatsız eden Eileen.

'Bana sormayı keser misiniz! Yemin ederim hiçbir şey bilmiyorum," diye yalvardı Nuala, babası ayinden sonra ailesini midilli ve tuzakla geri götürürken. Hannah 'arkadaşıyla' birlikte onu takip ediyordu.

Sonunda oraya vardıklarında, Nuala arkasındaki kapıdan içeri giren solgun, ince, kıvrıkcık saçlı adama sempati duydu Hannah.

"Bu Ryan O'Reilly, hepiniz Finn ve Nuala'nın düğününden hatırlarsınız," dedi Hannah, boynundan yüzüne doğru parlak kırmızı bir kızarıklık yayılırken.

Finn -Nuala'nın sevincine bakılırsa birkaç gün önce eve gelmişti- öne çıktı.

"Nasılsın Ryan?" dedi arkadaşının elini sıkarak. Nuala Zavallı adam sanki Siyah ve Tanslar tarafından vurulmak üzereymiş gibi dehşete düşmüş görünüyordu.

Ailenin her bir üyesiyle tanışıldı ve yemek için masaya oturuldu. Babası masanın başındaydı, bir kez olsun sessiz kalmamış, gözlerini Ryan'a dikmiş, onu değerlendiriyordu.

Yemekten sonra, dışarıdaki fıçından bolca bira içerek güçlenen Ryan boğazını temizledi ve Daniel'a yaklaştı.

"Sizinle özel olarak konuşabilir miyim, efendim?"

"Gördüğünüz gibi burada çok az mahremiyet var, bu yüzden "Dışarı çıkmayı öneririm," dedi Daniel. 'Hava bir süre için güzel olacak.

"Evet, efendim.

Bütün aile Daniel'in onu dışarı çıkarmasını izledi. 'Kesime giden bir kuzu gibi,' dedi Fergus.

'En azından o bir eş buldu, senin aksine, kardeşim,' diye karşılık verdi Nuala, sadece yarı şaka yaparak.

Fergus, "Bu yılı çıkarıp çıkaramayacağımı bilmediğim bir kadına karım olmasını teklif etmek pek adil olmaz," diye cevap verdi. "Ayrıca, ben

Yalnızken daha mutlu olduğumu düşünüyorum. Bazıları öyledir," diyerek omuz silkti.

Eileen, "Kardeşin kesin bir bekâr oluyor," diye iç geçirdi.

"Eh, en azından ben bütün bunları yaşamak zorunda değilim. Fergus dışarıdaki bankta konuşan Ryan ve Daniel'ı gösterdi.

"Ah tabii, Ryan iyi olacak," diye gülümsedi Finn. "O iyi bir adam, sessiz bir tip, hiçbiriniz gibi değil!

Nuala pencerenin yanında durmuş, iki adamı izliyordu. "Ryan ayağa kalktı ve-

"O pencereden uzak dur kızım!" dedi Eileen. "Onları biraz yalnız bırak.

Bütün gözler Hannah'ya döndü.

"Bana bakmayı kesin!" diye bağırdı ve koşarak merdivenlerden çıkıp yatak odasına gitti. Onlar beklerken Finn, Christy ve Fergus mutfak masasının yanında bir araya geldiler. Nuala, onların Ryan O'Reilly'nin evliliğe uygunluğunu mu tartıştıklarına karar veremedi.

Hannah ya da gönüllü iş. Her ikisi de - farklı şekillerde - eşit derecede önemliydi.

'İsa, Meryem ve Yusuf, zamanı görebilecek misiniz? Ben olacağım Çayı koyuyorum,' diye seslendi Eileen mutfakta toplananlara çok yüksek sesle. Su kaynarken arka kapı açıldı ve iki adam içeri girdi.

'Size Ryan O'Reilly'nin Hannah'mıza evlenme teklif ettiğini söylemek isterim. Ve bazı tartışmalardan sonra izin verildi,' diye duyurdu Daniel.

Bunun üzerine coşkulu bir tezahürat koptu ve erkekler Ryan'ın elini sıkıp aileye hoş geldin derken, Daniel viski şişesini almak için kilere gitti.

Nuala ve Eileen merdivenlerden inip doğruca annesinin kollarına gelen müstakbel geline beklenti içinde baktılar.

"Senin adına çok mutluyum! Eileen ağladı. "Kız kurusu olacaksın diye endişeleniyordum.

"Tanrım, daha yirmi yaşındayım anne," diye gülümsedi Hannah. Ablasına sarılma sırası Nuala'daydı.

"Tebrikler, kardeşim. Ve eğer baş nedimen olacaksam bana pembe bir elbise giydirmiş.

"Kim demiş öyle olduğunu?" Hannah ona takıldı ve sonra tekrar sarıldı. "Teşekkür ederim, Nuala. Sensiz ne yapardım bilmiyorum.

Kasım ayının sonlarında, gazetelerde 'Kanlı Pazar' olarak adlandırılan olaydan bir gün sonra Nuala, göstermemesi gerektiğini bildiği öfkesini bastırmaya çalışarak Argideen House'a geldi. Philip şimdi Parmaklıkların güvenlik ağı olmadan yürüyor ve Christy'nin sopasını kullanarak oturma odasının etrafında daireler çiziyordu. bocalarsa diye. Öğleden sonra çay ve çörek içmeye oturduklarında Nuala'ya Croke Park'taki olaylardan dolayı üzgün olup olmadığını açıkça sordu.

Nuala kendine zaman kazandırmak için çayından uzun bir yudum aldı. "Olanlar çok trajik," dedi sesini duygusallıktan uzak tutmaya çalışarak.

'Sadece Gal futbolu maçı izleyen bir kalabalığın üzerine İngilizler tarafından hiçbir uyarı yapılmadan ateş açıldı. Aralarında çocukların da bulunduğu on dört İrlandalı öldü.

Philip ciddiyle, 'Savaşın sonunu sadece ölümler görür,' dedi ve Nuala onun daha önce hiç duymadığı birinden alıntı yaptığını anladı.

"Bunun ailelerine bir faydası yok, değil mi?" dedi Nuala, sesine sıcaklık yayılıyordu. "Çocukları öldürmek savaşın bir parçası mı?

'Hayır, elbette değil ve ben de en az senin kadar üzgünüm Nuala,' diye içini çekti. 'Ben de senin gibi İngiliz ve İrlandalıların barışçıl bir çözüme ulaşmasını istiyorum. Gerçi Binbaşı Percival'ın dün buradayken sesinin nasıl çıktığını düşünürsek, bu çok uzak bir ihtimal olabilir.

"Binbaşı Percival burada mıydı?" dedi.

"Evet. Annem aşağı inip onunla çay içmem için beni ikna etmeye çalıştı ama o adamla göz göze gelmemek için tekerlekli sandalyede kalmayı tercih ederdim.

"Dün neden geldiğini biliyor musun?" diye sordu.

"Kendini tebrik eden gür sesine bakılırsa, babama bir konuda övünmek istediğini söyleyebilirim. Ve dünkü korkunç olaylar göz önüne alındığında, sanırım ikimiz de bunun ne olduğunu tahmin edebiliriz.

O anda Nuala, Binbaşı Percival'ın Tanrı'nın onun için yaratabileceği en acı verici ölümü hak ettiğine karar verdi. Ve ondan, onun zalim ve acımasız ellerinde acı çeken diğer cesur gönüllüler kadar nefret ettiğini biliyordu.

Hannah ve Ryan'ın düğünü Aralık ortasına ayarlanmıştı.

"Evlenmek için mükemmel bir zaman değil ama bu durumda ne kadar erken olursa o kadar iyi," diye iç geçirmişti Hannah.

Hannah'nın aciliyet ihtiyacını Nuala'dan daha iyi kimse anlayamazdı. Bir kış düğününü özel kılacak her şeyi önererek onu rahatlatmıştı. Philip, Argideen Evi'nin giriş salonunda genellikle süslü bir çam ağacının durduğunu ve bunun İngiltere Kraliçesi Victoria'nın Alman kocası tarafından kurulan bir gelenek olduğunu söylemişti.

Albert. Nuala bu fikri çok sevmişti ama bunun doğru bir şey olmayacağını da biliyordu.

'Kiliseyi çobanpüskülleriyle süsleyebilir, mumlar yakabilir ve-'

"Beyaz elbisemin altına çamurlu su birikintileri sıçırıyor.

Hannah homurdandı. Ama bu mutlu bir homurdanmaydı ve kız kardeşinin yanaklarında Nuala'nın görmekten memnun olduğu bir parıltı vardı.

Finn'e Binbaşı Percival'ın yine Büyük Ev'de olduğunu söylemişti ama daha fazlasını bilmediği için kendine kızıyordu.

Finn, "Sorun değil hayatım, sadece kulaklarını dört aç," demişti. O akşam Kilbriain'deki bir tugay konseyi toplantısına gitmişti ve geç saatlere kadar dönmeyeceğini biliyordu. Yine de, sabah üçe kadar dönmediğinde, Nuala'nın kalbi daha sert atmaya başladı. Nihayet saat dört buçukta arka kapının açıldığını duydu.

Merdivenlerden uçarak indiğinde Finn'i sırlıklam olmuş ve nefes nefese kalmış bir halde buldu. Arkasında başka bir figür duruyordu.

"Merhaba Nuala, içeri girmemin bir sakıncası var mı? Charlie Hurley yağmurdan ke ele mi  saçlarını zayıf ve solgun yüzünden sildi.

"Elbette, Charlie, gel ve biraz otur.

Finn arka kapıyı olabildiğince sessizce kapatarak, "Sanırım ikimizin de bir damla sert i kiye ihtiya ı var, Nuala," dedi. Her iki adam da hala gönüllü kıyafetlerini giyyordu - Uçan Kol'un düzenli olarak üniformalı, hepsi de ya muru engellemek ve i lerinde taşıdıkları silahları gizlemek için sivri uçlu  apkalar ve uzun tren kotlar giyyordu.

"Ne oldu? Nuala, yandaki kulübede yaşayan ya lı kadın Bayan Grady'yi uyarmamak için fısıldadı.

" nce viskiyi getireyim," dedi Finn, dolaba gidip iki bardak çıkardı ve ikisine de birer bardak doldurdu.

Onlar sırlıslıkam giysilerini çıkarırken, Nuala  st kata koşarak üzerlerini de i tirmeleri için gömlek, pantolon ve çorap buldu.

"Toplantıdan sonra hepimiz gruplar halinde ayrılmaya ba ladık.   , ' diye ba ladı Finn. "Coppeen'e vardığımızda bir kamyon Auxie vardı. Biz onları görmeden onlar bizi gördü ve hepimizi aradılar. Tanrı'ya   k rler olsun ki hiçbirimiz üzerimizde herhangi bir belge ta ımıyorduk.

"Sarho  gibi davrandık," diye ekledi Charlie. "Bara bir kadeh içmeye gittiğimizi söyledik ama bunu karılarımıza söylememeleri gerekirdi.

"Peki gitmenize izin verdiler mi?" diye sordu Nuala.

Öyle yaptılar. Sean Hales ve beraberindeki kalabalık, Con Crowley ve John O'Mahoney ile birlikte bizi takip ediyordu ve ellerinde toplantıda konu tuklarımızı özetleyen belgeler vardı. İki katına çıkardık Onları uyarmak için geri döndük ama oraya zamanında varamadık,' diye iç geçirdi Finn. "Yardımcılar onları ararken bir hende e saklandık. İhtiyaç duydukları kanıtı buldular ve Con ile John'u arabanın arkasına bindirdiler. kamyon.

"Bu konuda yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu Finn," dedi Charlie, viskisini bo altıp kendine bir tane daha doldurdu. "Tanrım, zavallı  ocuklar.

"Belgeler ne kadar suçlayıcı?" diye sordu.

"Tanrıya   k r Con  ifre kullanıyor ama IRA gönüllüsü olduklarını göstermeye yetecek kadar belge var.

Peki ya Sean?

"Ah, şimdi Sean, Mountjoy Hapishanesi'nden çıkmak için konuşacak kadar küstah. Crake'e - komutanın adı buydu - bölgede sığır satın almak için bulunduğunu söyledi. Sahte bir isim verdi ve aptal ona inandı! Dürüst bir yüzü olduğunu ve daha fazlasını dilediğini söyledi. İrlandalılar da onun gibiydi.'

Viski onları sakinleştirirken hem Charlie hem de Finn yüksek sesle güldüler. "Şşşt," diye uyardı Nuala. "Peki ya Con ve John?"

"Tom Hales ve Pat Harte'ı düşünecek olursak, onların şu anki hallerini görmek istemezdim. Finn ürperdi.

"Bu yardımcılar yüzlerinize iyi bakamadılar, değil mi?" dedi.

"Ne, çenelerimizin altında bir meşale parlatmak dışında mı? Charlie iç çekti. "Bizi gördüler ama hepimiz İrlandalılara aynı göründük. ' dedi.

"Konuştuklarımız hakkında şimdi ne olacağını düşünüyorsun? Finn Charlie'ye sordu.

"Sean'ın bunu yapma olasılığının daha da artacağını söyleyebilirim. "Neye? Nuala sordu.

Charlie Finn'e baktı.

'Nuala'ya her şeyi anlatabilirsin,' diye onu rahatlattı Finn. 'Haftanın her günü bizim adamlarımız kadar iyidir.

'O zaman yakında öğrenir,' dedi Charlie. "Nuala'ya buralardaki tüm gönüllüleri dahil edin. Timoleague RIC karakolunu havaya uçuracağız, sonra da Timoleague Kalesi'ni ve yandaki Travers'ların evini ateşe vereceğiz.

Nuala ağız açık bir şekilde onlara baktı.

'Buna cüret edemezsiniz! Tam kapımızın önünde!" diye soluk soluğa kaldı. "Eğer yaparsanız etraftaki her evi arayacaklardır.

"Biliyorum Nuala, ama Dublin'deki merkezden bilgi aldık," dedi Charlie. 'İngilizler kaleyi ve evi ele geçirip, başlarına açtığımız belalar yüzünden daha fazla adam yerleştirmek istiyorlar. Bunun olmasına izin veremeyiz. Louser'lar tarafından istila ediliriz.

"Timoleague RIC karakolu çoktan boşaltıldı, değil mi?" "Evet," dedi

Charlie, "ama İngilizler yeniden doldurmak istiyorlar. Bu Clogagh'daki şirketin yanı sıra diğerleri de gündeme gelecek ve biz

Şehrin öbür ucundan jelinyit toplayıp yakın bir yere saklamak için. Cross Farm'ı düşünüyorduk, Nuala, eğer annen ve baban kabul ederse. Timoleague'e yeterince yakın.

'Ama Travers ailesi ve evdeki hizmetçileri henüz tahliye edilmedi! Onları yataklarında yatarken ateşe mi vereceksiniz? Nuala hayretle sordu. Yaşlı Robert Travers'ı

Karısıyla birlikte Fitzgerald'ları ziyarete geldiği bir gün Argideen House'un penceresinden Timoleague House'u görmüştü.

'İngilizler bizi yataklarımızda yakar ve iki kere düşünmezler. Nuala, ama hayır, onları daha önce güvenli bir yere götüreceğiz, merak etme,' diye onu rahatlattı Finn.

Bir nefes aldı ve sonra yavaşça verdi.

"Şimdi Nuala, yukarı çık ve biraz dinlen," dedi Finn, "ben de senin için dışarıdan bir palet getireyim, Charlie.

'Elbette, bu sandalyede olduğum yerde çok iyiyim. Siz ikiniz yukarı çıkın. Ben ...'

"Zaten uyuyor, zavallı adam," diye fısıldadı Finn. 'Beş adama yetecek kadar işi var. Komutan olduğu için her yaralanma ya da ölümüne şahit oldum.'

Nuala üst katta, başını yastığa koyar koymaz uykuya dalmış olan kocasına sarıldı.

Saçlarını okşarken, "Seni seviyorum sevgilim," dedi. Kalbinin kendininkine karşı durmadan attığını hissetmek için daha kaç günü ve gecesi kaldığını karanlık bir şekilde düşündü.

Nuala bir sonraki aylık panayır günü için Timoleague'e gittiğinde, tüm çiftçiler satmak için büyükbaş hayvanlarını getirdiklerinde ve sokak boyunca kurulan tezgahlarda ev yapımı reçelden eyerler, etkinliğin olağan neşesi tamamen kayboldu. Essex Alayı tehditkâr bir varlık olarak sokaklarda yürüyor ya da yerlerine oturabilmeleri için erkekleri barlardan çıkarıyordu. Terzi dükkânı öğle yemeği için kapandığında Hannah da ona katıldı ve sokak boyunca dolaşarak tezgâhlara göz gezdirdiler.

"Olmak üzere olan şeyi duydun mu? Nuala nefesinin altında kız kardeşine sordu.

"Gerçekten de duydum. "Gübre" iki gün önce Cross Çiftliği'ne teslim edildi.

"Kutsal Meryem Ana, bu olay buralarda kargaşaya yol açacak.

Sakın bana söyleme, Nuala. Üç gün sonra düğün günüm. Haftalarca. Konukların yarısının Bandon Kışlası'na kapatılmasından ya da yakalanırlarsa daha kötüsünün olmasından korkuyorum.

Nuala kız kardeşinin eline uzandı. "Öyle bir şey olmayacağına inanmak zorundayız," diye teselli etti onu, gururlu yeni sahibi tarafından caddede yürütülmekte olan genç bir öküzün yanından manevra yaparak geçerlerken.

"Şimdi Bayan MacNally'nin tezgâhından kraker alıp yiyelim, sonra da mağazaya elbiseni görmeye gidelim. Nuala yüzüne zorla parlak bir gülümseme yerleştirdi. "Ve tabii benimkini de, her ne kadar düşüncesi bile beni dehşete düşürse de!

"Leylak rengini severim," dedi Hannah savunmacı bir tavrıyla. "Dergim Paris'te oldukça popüler olduğunu söyledi.

Nuala gözlerini devirdi ve küplerini almaya gitti, sonra da en sevdikleri banka oturup manzarayı seyrettiler.

Courtmacsherry Koyu. Gün aydınlık ve ılıktı ve altlarındaki eski taş manastırın kalıntılarını görebiliyorlardı. Kıyıya vuran dalgaların sesi Nuala'nın gergin sinirlerini yatıştırdı.

"Kendisi ne olacağını biliyor mu?" diye sordu kız kardeşine. "Hayır ve ona söylemeyeceğim," dedi Hannah kararlı bir şekilde. 'Ben de öyle olacağım.

Ryan'ın ertesi gün olduğu gibi şaşırdım.

"Beni ilgilendirmediğini biliyorum Hannah, ama inandığın şeyler ve yaptığın cesurca şeyler hakkında yalan söylemenin doğru olduğunu düşünüyor musun?

daha evlenmeden önce ülkeniz için - *onun ülkesi* için - ne yapıyordunuz?

'Bu savaş sonsuza kadar devam edemez ve eğer sadece birkaç ay rol yapacaksam, yaparım. Hepimiz rol yapmak zorunda değil miyiz?" dedi sivri bir şekilde.

"Kocalarımıza değil, değil mi?

'Nuala, şimdilik bu işin peşini bırakır mısın? Herkes yakında Ryan'la evleneceğini biliyor, bu yüzden zaten benden sevkiyat yapmamı istemiyorlar. Yani ona yalan söylemiyorum, değil mi?

Nuala daha fazlasını söylemek istedi ama haddi olmadığını biliyordu. "Peki, şimdi dükkâna gidip bana giydireceğin leylak rengi paçavrayı deneyelim mi?

"Artık dışarıda yürümeye hazır mısın? Nuala birkaç gün sonra Philip'e, oturma odasının etrafında volta atarken şöyle dedi bininci kez. Bir aylık günlük egzersiz Philip'in bacakları kadar üst gövdesini de güçlendirmişti, bu yüzden duruşu artık Sandalyede otururken bile daha dik duruyordu. Nuala onun bu kadar uzun boylu olmasına şaşırılmıştı, 1.80'in üzerindeydi.

"Dışarıda mı? Philip homurdandı. "Aralık ayındayız ve sen beni o nemli, soğuk havaya mı sürüklemek istiyorsun?

"Evet," dedi kadın. "Bu senin için iyi olacak. Seni sıkıca saracağız ve yürürken yeterince çabuk ısınacaksın," diye onu cesaretlendirdi.

"Pekâlâ o zaman," diye yumuşadı. 'Ne de olsa bir zamanlar donma noktasının altında bir siperde yaşadım, bu yüzden annemin bahçesinde bir yürüyüş karşılaştırıldığında bir esinti olmalı.

"Pekâlâ, Bayan Houghton'ı dışarı çıkacağımız konusunda uyaracağım.

"Hiç zahmet etme Nuala, sen beni hazırla, olur mu?

Yün bir palto giymesine, atkısını ve şapkasını takmasına yardım etti, sonra birlikte sahanlığa çıkıp asansöre bindiler. Üzerinde Giriş holüne vardıklarında, tepsiyi taşıyan Maureen kısa bir süre durdu ve şaşkınlıkla Philip'e baktı. Nuala içten içe bir tatmin duygusu hissetti.

Dışarıda hava keskin ve soğuktı ve nefesleri önlerinde görünse de, güneş park alanlarının çorak kış manzarası üzerinde parlamak için ortaya çıkmıştı. Philip bastonunu kullanırken, Nuala da kolunu Philip'in kolunun diğer tarafına sokmuş, bahçeye doğru giden patikada dikkatle yürüyorlardı, Philip'in ayağı kaymasın diye nemli bir yosun parçası.

"Ahh," diye havayı kokladı Philip. 'Turba ateşlerinin muhteşem İrlanda kokusu Yanıyor. Senin bir peri kraliçesi *olduğunu* düşünüyorum, Nuala,' dedi.

Leydi Fitzgerald'ın özel bahçesine vardıklarında, uyuklayan uzun ömürlü bitkilere karşı mor ve sarının hoş sıçramalarını sağlayan kış hercai menekşeleriyle dolu taş saksıların yanından geçtiler. 'Sanki bana bir büyü yapmışsınız gibi hissediyorum. Kendimi bir daha asla yürürken hayal edemezdim. İstedığım yere gidebileceğimi, bağımsız olabileceğimi ...'

"Bu büyü değil Philip," diye cevap verdi. "Bu senin kendi gücün ve sıkı çalışman.

'Ve senin cesaretlendirmen,' dedi ve duraklayarak ona döndü. 'Nuala, benim için yaptıklarından dolayı sana ne kadar teşekkür etsem azdır. Beni hayata döndürdün. Sonra onun elini tuttu ve öptü. 'Beni asla terk etmeyeceğine söz ver, Nuala. Yemin ederim sensiz ölürüm. Bana yeniden yaşamam için bir sebep verdin. Söz ver bana, Nuala, Lütfen.

Ona baktı ve gözyaşlarının yüzünden aşağı aktığını gördü. "Söz veriyorum," diye cevap verdi. Başka ne diyebilirdi ki?

Philip o gece saat yedide yorgun olduğunu söyleyince, iş kıyafetlerini değiştirdi ve tam eve gitmek üzereydi ki Bayan Houghton onu geri çağırdı.

"Hanımefendi seni görmek istiyor, Nuala," dedi ve onu koridordan geçirerek, Philip'le daha önce yürüdükleri bahçeye bakan bir yazı masasının bulunduğu güzel bir salona götürdü. Leydi Fitzgerald bir mektubu okumakla meşguldü ama Nuala içeri girince dönüp ayağa kalktı.

'Teşekkür ederim, Bayan Houghton. Bizi yalnız bırakabilirsiniz. Lütfen otur, Nuala.' Leydi Fitzgerald bir sandalye gösterdi.

"Her şey yolunda mı leydim? Philip etrafta dolaşmak istiyordu ama içeride sıcakta kalmasını tercih ederseniz-'

'Tanrım hayır, tam tersi Nuala. Sadece size teşekkür etmek istedim,' dedi Leydi Fitzgerald. 'Philip'teki bu harika değişim sana doğru. Sadece fiziksel olarak değil, yeniden çok umutlu oldu. İkinizin birlikte güldüğünüzü duyabiliyorum ve bu ses beni çok mutlu ediyor. Ben-' Sözüünü yarıda kesti ve derin bir nefes aldı. "Bir

teşekkürümün bir jesti olarak, maaşınızı on katına çıkarmak istiyorum. Haftada şilin. Ne kadar sıkı çalıştığınızı biliyorum ve umarım-'

Kapının çalınması Leydi Fitzgerald'ın sözünü kesti ve Bayan Houghton içeri girdi. 'Affedersiniz Leydi Fitzgerald, ama Bay Lewis Lily'nin yatak odasındaki resimle ilgili olarak geldi.

"Yeniden çerçeveleme.

"Teşekkür ederim Bayan Houghton, onu görmeye geleceğim. Leydi Fitzgerald Nuala'ya döndü. "Bir dakikaya geliyorum canım, sonra konuşmamızı bitiririz.

İki kadın odadan çıkıp sıcaklığın içeri girmesini engellemek için kapıyı kapatırken, Nuala kendi kendine küçük bir kahkaha attı.

"On şilin," diye nefes aldı, Finn'le birlikte çok ihtiyaç duydukları bu fazladan parayla neler yapabileceklerini düşündü. Ayağa kalktı ve güzel odanın içinde dolaşarak ahşap panelli duvarları süsleyen manzara resimlerine ve deri kaplı masaya hayranlıkla baktı.

Nuala durup düşünmeden Leydi Fitzgerald'ın az önce okumakta olduğu mektuba baktı.

Sevgili Laura ve Reginald,

Geçen akşamki akşam yemeği için bir kez daha minnettarlığımı sunmak için yazıyorum; giderek daha fırtınalı hale gelen denizde keyifli bir liman. En azından bu cephede iyi haberler var: asker kaçağı gibi davranan iki casusumuz düşmanın ve elebaşı TB ile 3 Aralık'ta buluşma ayarladık, bu noktada onu tutuklayacağız.

Nuala devamını hızlıca okudu ve alttaki imzayı gördü:

Arthur Percival

Nuala ayak seslerinin kapıya yaklaştığını duydu ve aceleyle sandalyesine geri oturdu.

Leydi Fitzgerald odaya girerken, "Özür dilerim," dedi ve masasının çekmecesini açarak bir zarf çıkardı. "Bu haftaki maaşınız ve içinde fazladan iki şilin. Zarfın üzerine bastı

zarfı Nuala'nın eline tutuşturdu. 'Tekrar teşekkür ederim, hayatım. şimdi evine, kocanın yanına dön.

Nuala sanki şeytan onu kovalıyormuş gibi bisikletle Clogagh'a doğru yola çıktı. Kulübeye vardığında Finn'i gömlek kollarıyla mutfak masasında okul ödevlerini işaretlerken görünce rahatladı.

"Finn," diye nefes nefese kaldı. "Tom Barry için acil haberlerim var!

Önüne koyduğu bardaktan aldığı su yudumları arasında Binbaşı Percival'dan gelen mektubu açıkladı.

Finn ateşin önünde volta atarken bir yandan da onun anlattıklarını dinliyordu.

'Nuala, Timoleague'e saldırı yarın ve tüm Kolon yüksek viteste, insanlar gizli yerlerde . . . Tom'u zamanında bulup ona nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum...'

"Yapmak zorundayız! Nuala bağırdı. 'Buluştuğu o asker kaçakları İngilizler için casusluk yapıyor! Essex'ler Tom'u bekliyor olacaklar ve ona ne yapacaklarını biliyoruz! Onun Uçan Sütun'un arkasındaki beyin olduğunu biliyorlar, bu yüzden Tom Hales'e yaptıklarından daha da kötü olacak ve Pat!'

Finn karısının yanına çömeldi ve onu kollarının arasına aldı.

'Ben hallededeğim hayatım, sen endişelenme. Bulduğunuz şey hayati önem taşıyor ve toplantıyı durdurma şansımız var. şimdi, Lütfen yorgunluktan bayılmadan önce bir şeyler yiyin.

Finn kısa bir süre sonra dışarı çıktı ve geri döndüğünde Nuala'ya Tom Barry'ye haber bıraktığını ve olabildiğince çok gönüllünün bulabildi. Ertesi sabah - Timoleague'de yakma planının yapıldığı gün - sakın bir şekilde okul müdürü kıyafetlerini giydi.

"Bu akşam işten sonra doğruca Cross Çiftliği'ne gideceksin ve benden ya da haber göndereceğim bir başkasından "tamam" cevabını alana kadar orada bekleyeceksin.

"Patlayıcılar - yani gübre - hala çöplükte mi? Nuala o kadar heyecanlanmıştı ki, şifreli konuşmayı unutuyordu.

"İhtiyaç duyulacak yere daha yakın bir yere taşındı," dedi Finn.
"Yayılmasına yardım etmek için gidiyorum. Onu dudaklarından sertçe öptü, sonra da sıkıca sarıldı. Güle güle, Nuala. Seni seviyorum ve hep yanında olacağım.
seni görmek.'

Bununla birlikte gitmişti.

O akşam çiftlik evinde aile (dışarıda 'gübreyi yaymaya' yardım eden Fergus ve daha önce 'gübrenin' taşınmasına yardım etmiş olan ama şimdi her zamanki gibi barda çalışan Christy hariç) gece rutinlerine devam etti. Her ne kadar konu

Çaylarını içmek için oturduklarında gergin bir hava hissediliyordu.

Genelde sakın kalabilen babası bile

bir sinekle konuşurken, sessizdi. Her biri nasıl olduğunu biliyordu

Bu geceki etkinliklere çok sayıda yerel dostumuz katıldı. 'Şarkı söyleyecek miyiz

Eileen, kadınlar toparlanmayı bitirirken, "Eski şarkılardan birkaçını söyler misin, kocacığım?" diye sordu. "Kemanını çıkaracak mısın?"

"Bu gece olmaz; tepede izciler olsa bile, kapının çalınmasından korkarım.

Nuala, "Emin ol baba, gübre serpildikten sonra hepsi aşağıda meşgul olacak," dedi.

'Haklı olduğuna eminim kızım, ama işi şansa bırakmanın sırası değil. Hannah bize İncil'den bir şeyler okuyacak. Musa'nın Kızıldeniz'i yarmasına, sonra da insanların Vaat Edilmiş Topraklar'a götürüldüğü bölüme ne dersiniz?

Daniel ailesine acımasız bir gülümseme sundu ve onlar da önerilerin uygunluğu karşısında başlarını salladılar.

Annesi ve babası iki yanında olduğu halde ateşin yanında bağdaş kurmuş otururken, Hannah'nın okuduğunu dinledi. Ve bu onu sakinleştirdi.

Yüce Tanrım ve Kutsal Meryem Ana, Finn'imi ve Fergus'umu bu gece güvende tut ve biz İrlandalıların kendi Vaat Edilmiş Topraklarımıza sahip olmamıza izin ver bize geri teslim edildi.

Aile tam kandilleri söndürmek üzereydi ki komşuları ve izcilerden biri olan Seamus O'Hanlon arka kapıdan içeri daldı. Bütün aile oldukları yerde donup kaldı.

'Bizim çocuklar gittiler ve başardılar! Tepeye çıkın ve kendi gözlerinizle görün!

Aile onu arka kapıdan çıkıp tepeye kadar takip etti. dik ormanlık tepenin zirvesine kadar. Ve orada, vadinin karşısında ve tepenin aşağısında Timoleague'e doğru, büyük sarı alevler gördüler gece gökyüzüne atlıyor.

Aile haç çıkardı, sonra da sıırıslıklam çimenlerin üzerinde kucak kucağa oturdu.

Nuala gecenin soğuk havasında asılı duran dumanın kokusunu alabildiğini hayal etti.

"Umarım yangın yayılmaz," diye mırıldandı Hannah Nuala'ya.

"Ryan lojmanında değil, değil mi? Nuala fısıldayarak karşılık verdi. "Onu uyarmadın mı?"

"Nasıl uyarabilirdim ki? O zaman bildiğimi öğrenmiş olurdu.

'Elbette, ona bir şey olmaz Hannah, hedeflerden uzakta yaşıyor. Finn'im ve Fergus'umuzun bu gece sağ salim eve dönmeleri için dua ediyorum.

"Bu İngilizlere ciddi olduğumuzu ve hata yapmadığımızı gösterecek! Daniel yumruğunu havaya kaldırdı.

"Şşşt, Daniel!" diye susturdu karısını. "Yakınlarda kimin pusuya yattığını asla bilemezsin.

"Bu gece sadece biz varız, kadın, ve ben kendi topraklarımda dilediğim kadar eğleneceğim.

Çiftlik evine doğru geri yürürlerken Eileen kızlarına yetişti. 'Babanıza bizi bir süre daha cephanelik olarak kullanmamasını söyledim. Bunun için misilleme olacak, hiç şüphemiz olmasın.

Nuala kararlı bir şekilde, "Hepimiz onlar için hazır olacağız anne," derken Hannah hiçbir şey söylemedi ve tek başına tepeden aşağı yürüdü.

Finn ve Fergus erken saatlerde sağ salim dönmüşlerdi ama ertesi sabah Clogagh'daki ana cadde sessizdi, Herkes hem misilleme korkusundan hem de havada hâlâ asılı duran yanık kereste kokusundan içeriye saklanıyordu.

Argideen Evi'nin mutfağına girerken, "Merhaba Lucy," dedi.

Lucy fırçaladığı yerden başını kaldırıp baktı. 'Merhaba, Nuala. Gitme ve üstünü değiştirme - Leydi Fitzgerald önce seni görmek istiyor.'

"Gerçekten mi? Ne hakkında?"

"Hiçbir fikrim yok. Bayan Houghton gelip seni salonuna götürecekt. Nuala aniden en yakındaki tabureye oturdu.

Lucy konuşacak havada değildi ve Bayan Houghton'un gelip onu almasını beklerken sessizlik hüküm sürüyordu.

"Beni takip et, Nuala.

Bayan Houghton koridoru geçerek Leydi Fitzgerald'ın oturma odasının kapısını çaldı.

"Gel," dedi içeriden bir ses.

Leydi Fitzgerald pencereden bahçeye bakıyordu, koyu yeşil elbisesinin içinde sırtı dimdik duruyordu.

Döndüğünde Nuala, güzel yüz hatlarının da vücudu kadar sert durduğunu görebiliyordu.

Leydi Fitzgerald, "Otur, Nuala," diye işaret etti ve Nuala oturdu.

"Şimdi," diye başladı, "sana kocamın bu sabah Binbaşı Percival'dan aldığı bir telefonda bahsetmek istiyorum.

Dün geceki olaylar.

"Ah," dedi Nuala, oyunculuk yeteneğinin her zerresini toplayarak yüz hatlarını sabit tutmayı başardı. "Yangınları mı kastediyorsunuz? Elbette, görmek korkunçtu.

'Evet, öyleydi ve Timoleague Evi'nde yaşayan arkadaşlarım Travers'lar burada bizimle birlikte barınıyorlar. Sadece ayakta durabilecekleri kadar giysileri var ama en azından evlerine saldıran İrlandalılar gitmelerine izin verdiği için minnettarlar. Her neyse...'

Leydi Fitzgerald dikkati dağılmış bir şekilde elini alnına götürdü.

"Karanlık zamanlar yaşıyoruz, Nuala. Keşfedildi Binbaşı Percival tarafından bu eve gönderilen ayrıntılara ilişkin bazı hassas bilgilerin IRA'ya iletildiğini kendisi. Mektupta adı geçen adam - ya da en azından baş harfleri - casuslarla buluşmaya gelmedi ama yerine başkalarını gönderdi. Elbette onların icabına bakıldı ama Binbaşı Percival ve ekibinin tuzağa düşürmek için aylarca uğraştığı adam dün geceki gibi yeni vahşetler planlamak ve gerçekleştirmek için hâlâ serbest.

Nuala, Leydi Fitzgerald'ın bakışlarını üzerinde hissetti.

'O mektup iki gün önce tam da bu masanın üzerinde açıldı. Sen o sandalyede otururken, ben de Bay Lewis'i görmem için seni birkaç dakikalığına yalnız bırakmıştım.

Nuala zorlukla nefes alabiliyordu. 'I-'

"Ve bu olay beni diğer olayları sorgulamaya itti," dedi Leydi.

Fitzgerald devam etti. "Birkaç ay önce binbaşı Bandon'da kendisine yönelik bir suikast girişimini engelledi ama suikastçı görünüşe göre uyarılmıştı ve ortadan kaybolmuştu. Binbaşı, adamları ve eşim dışında hiç kimse Essex'in faili yakalamak için o evlere gireceğini bilmiyordu. Tabii ki ben ve oğlum hariç,

sır olarak anlattığım kişi. Nuala, şimdi senden gerçeği söylemeni istiyorum. Philip bunu seninle tartıştı mı?

'I . . . "Üzerinden çok zaman geçti ama sanırım Philip, Binbaşı Percival'ın bir gün önce Sir Reginald'ı görmeye geleceğini söylemişti. bir ziyaretçi varken bahçede yürümek istemeyeceğini söyledi. Hepsi bu kadar.

"Bundan emin misin, Nuala?"

"Eminim," diye başını salladı.

'Maalesef' - Leydi Fitzgerald uzun bir iç çekiş yaşadı - 'görünüşe göre yalan söylüyorsunuz. Philip'e daha önce Binbaşı Percival'ın planını sizinle konuşup konuşmadığından bahsettim, o da konuştuğunu söyledi.

Hikayesi Maureen tarafından da doğrulandı.

Konuşma gerçekleştiği sırada odada çay servisi yaptığını bildirmekten büyük üzüntü duyuyorum.

"Evet, şimdi düşündüm de, bu doğru leydim. Philip yaptı Binbaşı Percival hakkında bir şeylerden bahsettim. Başını belaya sokma ihtimaline karşı bunu sana söylemek istemedim. Sık sık . . . konuşuruz. Biz, şey, biz arkadaşız.'

'Ve size güveniyor. Anlıyorum,' dedi Leydi Fitzgerald. "Bu da durumu daha da zorlaştırıyor.

'Yemin ederim, gelecekte ona bu konuyu tartışmak istemediğimi söyleyeceğim.

Onunla hiçbir şey. Nuala aceleyle, "Çünkü senden başka konuşacak kimsesi yokmuş gibi görünüyordu," diye ekledi. 'Ve ben asla kişisel eşyalarınıza bakmamalı ya da mektuplarınızı okumamalı-'

"Bağışla beni Nuala, buna inanmakta güçlük çekiyorum. Maureen'le konuştuktan ve oğlumun hikayesini doğruladıktan sonra zavallı kadın yıkıldı. Başka bir personel olarak sana olan sadakatinden dolayı kendini parçalanmış hissettiğini, ancak bana ailenin tanınmış Fenianlar olduğunu, kardeşinin de bilinen bir IRA gönüllüsü olduğunu söylemek zorunda hissettiğini söyledi. Ayrıca bana kız kardeşiniz Hannah'nın İrlandalı gönüllü kadın kuruluşunun önde gelen isimlerinden biri olduğunu söyledi. Sizin de öyle olabileceğinizden ya da en azından ailenizin faaliyetlerini desteklediğinizden şüpheleniyor. kenarda. Buna ne diyeceksin, Nuala?"

'Hiçbir şey, ailemin gururlu İrlandalılarından oluştuğu doğru' dışında. ama bunun ötesinde bir şey bilmiyorum. Ayrıca, artık yaşamıyorum.

onların çatısı altında. Kocam Finn Casey, Clogagh'da okul müdürü.

'Öyle olduğunu biliyorum, Nuala, ve aynı zamanda onun Son birkaç aydır gizemli bir şekilde işe gelmiyor. "Hastaydı, Leydi Fitzgerald, midesi kötüydü. Ne olabilir ki?

bunun neresi yanlış?'

"Görünüşte bir şey yok ama Maureen'in size yakın oturan bir arkadaşı var. Görünüşe göre, siz burada çalışırken bir şeye ihtiyacı olup olmadığını öğrenmek için öğleden sonraları kocanızı aramaya gitmiş. Maureen'e perdelerin çekili olduğunu ve içeriden yanıt gelmediğini söylemiş. Sanki ev boşmuş gibi.

"Çok hastaydı Leydi Fitzgerald ve komşularını kabul edecek durumda değildi.

"O kadar hastaydı ki öğleden sonraları onu bırakıp sekiz saatliğine buraya mı geldiniz?

Leydi Fitzgerald tekrar konuşmadan önce soru birkaç saniye havada asılı kaldı.

"Burası İrlanda, Nuala ve ben doğmuş olsam bile İngiliz, burası yirmi altı yılı aşkın süredir benim evim. Toplumların birbirlerini nasıl kolladığını çok iyi biliyorum. Ve nasıl yeni bir evli bir kadın ağır hasta olan kocasını yalnız bırakmazdı. ona bakacak biri. Yanında biri olmalıydı Nuala, ya da en azından düzenli olarak onu kontrol etmeliydi.

'I . . . '

'Sizi, ailenizi ya da kocanızı bu evin dışındaki faaliyetlerinizden dolayı yargılamak için burada değilim. Aslında, bilmemeyi tercih ederim,

Çünkü senden çok hoşlanıyorum, Nuala. Ve en trajik olanı da oğlum da seni seviyor.

Nuala, Leydi Fitzgerald'ın gözlerinden akan yaşları izledi.

'Ancak, bu yeni bilgiler ve dün gece Timoleague'de çıkan yıkıcı yangınlar göz önüne alındığında, artık sana güvenemem. Ya da ailene.

'Ama Maureen'i pek tanımıyorum! Nasıl oluyor da onlar hakkında bu kadar çok şey bildiğini düşünüyor? Gerçek şu ki beni hiç sevmedi.'

'Şimdi, şimdi, Nuala, lütfen küstahlaşma. Bu sana yakışmıyor. Basit gerçek şu ki, sevgili masum Philip'imin, kendisi olduğuna inandığı kadına daha fazla bilgi verme riskini göze alamam.

Arkadaşım. Bu nedenle buradaki işinize son vermek zorundayım. Evi derhal terk edeceksiniz. Leydi Fitzgerald masaya doğru yürüdü, açtı ve küçük kahverengi bir zarf çıkardı. "Bu hafta sonuna kadar olan maaşınız.

Nuala dehşet içinde ağzı açık kalarak ayağa kalktı. "Philip'e veda bile edemeyecek miyim?

'En iyisi söylememen. Ona kocanın ciddi şekilde hasta olduğunu ve her iyi eşin yapması gerektiği gibi evde ona bakman gerektiğine karar verdiğini söyledim.

Nuala şimdi açıkça ağlıyordu. 'Lütfen... onu özleyeceğimi ve bana satranç oynamayı öğrettiği için çok teşekkür ettiğimi söyle - onu hiç yenemedim, çünkü çok zekiydi ve-'

'Elbette söyleyeceğim ve bu sabahki konuşmalarımız hakkında kimseye bir şey söylemeyeceğimden emin olabilirsiniz. Eğer sırlarınız varsa benimle güvendesiniz, ama bilin ki başka ellerde o kadar da güvende değiller. Hayat zor seçimlerle doludur Nuala ve biz de zor zamanlarda yaşıyoruz. Sadakatinin her zaman kocana ve ailene karşı olması gerektiğini kabul ediyorum.

Nuala'nın burnu o kadar hızlı akıyordu ki, eliyle silmek zorunda kaldı.

'Bağışlayın beni, Leydi Fitzgerald. Bana karşı çok naziktiniz...' Nuala omzunda bir el hissetti. "Siz de bana karşı çok iyiydiniz. Philip, bunun için sana teşekkür ederim.

Nuala eve vardığında evin ön ve arka perdelerini kapattı. Sonra ateşin yanındaki sandalyeye oturdu ve hüngür hüngür ağladı.

'Ah Philip, seni hayal kırıklığına uğrattığım için çok üzgünüm. Senin içinde kötülük yoktu ve artık seninle ilgilenmek için orada olmayacağım.

Gözyaşları boşaldığında ve olanlar hakkında biriyle konuşmak istediğinde yüzüne su çarptı ve

Christy'yi görmek için yolun karşısına geçmek üzere saçlarını topladı. Hiç kimse

Philip için ne kadar üzüldüğünü *asla* bilemezdi - Finn bile - yoksa sabaha kadar ona hain derlerdi.

"Burada işin bittiğinde uğrayıp bir kadeh içer misin?" diye sordu ona.

"Elbette, bugün yeterince az var.

Kulübeye döndüklerinde Nuala zorla biraz ekmek ve tereyağı yedikten sonra dolaptan viski şişesini çıkardı ve iki kupa buldu. Christy yirmi dakika sonra geldi ve onlara viski doldurdu.

İkisine de birer damla.

"Sert şeyler mi içiyorsun, Nuala? Christy gülümsedi.

"Geçirdiğim günden sonra neden öyle olduğumu anlayacaksın.

Sonra kuzenine Büyük Ev'de neler olduğunu anlattı.

O da kendine biraz daha viski doldurdu.

"Tanrım," diye nefes aldı. 'Sence şüphelendiği şeyi Binbaşı Percival'a söyleyecek mi? Söylememesi için hiçbir neden yok, Nuala.

Hayır, bilmiyorum. Belki saflık ediyorum ama o çok nazikti, Christy, İşinden ayrılmam gerektiğini söylerken bile. Sanki beni anlıyor ve bir şekilde sempati duyuyordu.

'O, kocası ve oğlu iki savaşta savaşmış bir kadın. Şimdi hepsi bir diğerine dahil oldu. Söylediklerinize bakılırsa, kalbi olan nadir İngilizlerden biri. Tehlikeli olan bu Maureen. Ne cadı ama, seni böyle ispiyonluyor.

Geldiğim günden beri benden nefret ediyordu. Philip'le arkadaş olmamızdan ve her gün bana çay servisi yapmak zorunda kalmasından hoşlanmıyordu. Bu

Bu düşünce en azından Nuala'nın dudaklarına bir gülümseme getirdi. "Seni kıskanmış gibi görünüyor.

'Lucy, yukarıdaki arkadaşım, bana kocasını ve çocuğunu kaybettiğini söyledi. Sanırım acı çekiyor, o yüzden öyle.

Savaş bunu sağlayabilir. Dinle, geri dönmem gerek. Daha sonra Cross Farm'a gidip aileye olanları anlatacağım. Kendimizi en kötüsüne hazırlayacağız. Finn yakında okuldan dönecek.

"Sonra da doğruca Sütun'un yanına gidecek. Sanırım başka bir şey planlamışlardır.

"Sakin olmalısın, Nuala. Bana ihtiyacın olursa yolun karşısındayım. Christy ayağa kalktı ve onu başının üstünden öptü. 'Ben de

Görüşürüz,' dedi kapıdan çıkarken.

Takip eden birkaç gün boyunca tüm aile, Nuala'nın Argideen Evi'nden aniden ayrılmasının nedeninin yetkililerin kulağına gitmesi ihtimaline karşı diken üstündeydi. Ortak rahatlamalarına rağmen, hiçbiri Nuala ve Finn'in kulübesi ya da Cross Çiftliği basıldı. Darrara'daki Cumann na mBan'ın kaptanına iletmek üzere Timoleague'deki Hannah'dan bir mesaj almak için şehre indiğinde, Nuala uzaktan Leydi Fitzgerald'ı gördü. Ona teşekkür edebilmeyi diledi.

Ama Nuala sözünü tutmak yerine dönüp ters yöne doğru yürüdü.

Neyse ki okul Noel tatili için bitmişti, bu yüzden Finn bir başka Flying Column eğitim kampına gideceğini açıkladığında bahane üretmeye gerek yoktu.

"Ne zaman döneceğimden emin değilim hayatım. Eğitim ve ardından planlamamız gereken bir pusu var - Auxie'ler Macroom Kalesi'nden uzaklaşıp bizim bölgemize giriyorlar ve onlara kimin patron olduğunu göstermeliyiz Buralarda. Birkaç günlüğüne ailenle birlikte Cross Farm'a git; bir süre uzakta olabilirim.

Finn'in yokluğunun yarattığı endişeyi, zamanını kız kardeşinin düğünü ve Noel için hazırlıklara yardım ederek geçirerek biraz olsun hafifletti. Hannah'yla buluşmak için sık sık Timoleague'e bisikletle gidiyordu. Öğle yemeği vakti.

"Ryan'ın pansiyonuna gittin mi? Körfeze bakan bankta öğle yemeklerini yerlerken Nuala ona sordu.

"Gerçekten de gittim. Ev Bayan O'Flanagan'a ait ve Ryan tavan arasını kendine ayırmış.

"Çift kişilik yatak var mı?" diye kız kardeşini dürtükledi.

"Sadece bir tane, ama şimdilik idare eder. Başka bir yatak arıyoruz. Kendi mutfağım ve tesislerim olsun istiyorum. Benim ve Ryan'ın maağlarıyla bunu karşılayabiliriz, ama Şu anda kasabada bulabileceğimiz bir Çey yok.

Öğleden sonraki saatlerini geçirmek için Nuala, Philip'le birlikte geçirdiği yıllar boyunca topladığı çeşitli malzemeleri kullanarak düğün hediyesi olarak kırkyama bir yorgan yapmaya başlamıştı. Asla kız kardeşi gibi bir terzi olmamıştı. Mücadele ediyordu ama önemli olan düşünce değil miydi? Bir yamayı bilmem kaçınıcı kez açarken kendi kendine söyleniyordu. En azından Philip'in yürüyüş antrenmanlarına devam edip etmediği ve Finn'in güvende olup olmadığı endişesi aklından çıkmıştı. Kışla ve kalenin yakılmasının intikamı hâlâ alınıyordu ve diğer gönüllülerin İngilizlerin elinde maruz kaldığı işkencelerin korkunç görüntüleri ona musallat oldu.

Eğer çektiği acıların bir kısmı öğrenilmemden kaynaklanıyorsa ...
. Ürperdi, sonra kendi kendine endişelenmenin kimseye faydası olmadığını söyleyerek dişlerini sıktı ve yorganını dikmeye konsantre oldu.

Birkaç gün sonra sıkıyönetim ilan edildiğinde daha kötü haberler geldi. County Cork'ta ilan edildi. Bu, herhangi bir kişinin durdurulup aranabileceği ve üzerinde cephane ya da silah bulunması halinde derhal tutuklanıp askeri mahkemeye çıkarılabileceği anlamına geliyordu. Suçlu bulunursa vurulabilir. Ayrıca ülke genelinde sokağa çıkma yasağı getirildi ve hiçbir bölge sakininin şu saatler arasında dışarı çıkmasına izin verilmedi

akşam sekiz ve sabah altı arası.

"Peki ya bir sonraki köyde, hatta bir sonraki sokakta bir aile üyesi ölüyor olsaydı ne olurdu?" dedi Nuala, Finn'e

Yeni yasaların basıldığı *Cork Examiner* gazetesi. "Devriyeler sizi gördükleri yerde tutuklayacaklar," diye omuz silkti Finn.

'Şüpheli bir gönüllüyü barındırdığınız, "aylak aylak dolaştığınız" ya da sadece elleriniz cebinizde olduğu için de tutuklanabileceğiniz yazıyor...' Nuala tiksintiyle başını salladı.

'İyi haber şu ki, tüm kasaba ve köy sakinleri yeni karar nedeniyle İngilizlerden daha da nefret ediyor. Charlie bana kırk yeni gönüllünün kendisine başvurup kaydolmak istediğini söyledi.

Bu savaşı kazanacağız, Nuala, sana yemin ederim, kazanacağız.'

Finn hava karardıktan sonra düzenli olarak ortadan kaybolmaya devam etti. sokağa çıkma yasağı, Tans ve Essex'lerin köy sakinlerini korkutmak için yerel köylerin sokaklarında yürümeleri gibi. Finn'e kulübede kalacağı konusunda ısrar eden Nuala, çoğu akşamı yalnız geçiriyordu Hannah'nın yorgani üzerinde çalışıyordu. En azından geceleri barın üst katında kalmak zorunda olan Christy'yi her zaman arayabileceğini biliyordu

sokağa çıkma yasağı yüzünden. Sokağa çıkma yasağı izin verdiğinde ailesiyle birlikte teselli aramak için bisiklete biniyordu.

'Jaysus! Bunu gördünüz mü? Daniel elindeki gazeteyi masaya vurdu ve nasırlı parmağıyla manşeti işaret etti. "Sürüsünü İngilizlerin zulmünden kurtarmak için savaşıırken bunu bize nasıl yapabilir?"

Aile bir araya gelerek gazetede şu haberi okudu
Cork Piskoposu, pusuya düşen herhangi bir Katolik'in cinayetten suçlu olacağını söyleyen bir kararname yayınladı ve derhal aforoz edildi.

"İsa, Meryem ve Yusuf! Eileen istavroz çıkarıp tabureye ağır ağır otururken mırıldandı. 'Neredeyse her gönüllü Katolik! Savaşıırken Tanrı'nın yanlarında olduğunu hissetmeye ihtiyaçları var, savaşırlarsa onları cennetten kovup cehenneme atacağını değil!"

Daniel, "Black and Tans Cork City'nin yarısını ateşe verdikten sonra mı böyle konuşacak!" diye çıkıştı.

"Sence bunu yaparken sırtında bir İngiliz tüfeği var mıydı?" dedi Fergus.

'Haklı olabilirsin ama Cennet Kapıları'na girmesine izin verilmeyenin cesur kadın ve erkeklerimiz değil de o olacağından daha emin olamazdım.

"Ama savaşmaya devam edecekler mi?" diye sordu Nuala.

"Bu sizi yaptığınız şeyi yapmaktan alıkoyacak mı? Daniel ona baktı.
"İkinizi de durduracak mı?"

Ağabey ve kız kardeş birbirlerine baktılar. "Beni durdurmayacak," dedi Fergus.

"Ya da beni," diye mırıldandı Nuala, annesinin elinin rahatlığına uzanarak.

Böyle bir haberden sonra ailesinin güvenliğine ihtiyaç duyan Nuala geceyi burada geçirmeyi tercih etti. Hannah terzi dükkânından geldi ve çaydan sonra ikisi konuşmak için üst kata çıktılar.

"Müstakbel kocan nasıl? Nuala yataklarında uzanırken sordu. "Daha önce yanından ayrıldığımda ayine gidiyordu," diye iç geçirdi Hannah.

'O

piskoposun bildirisi hakkında düşünmek için zaman istediğini söyledi. Size daha önce de söyledim, Ryan'ın inancı hepimizi utandırıyor.

"Kararnamenin doğru olduğunu mu düşünüyor?"

"En azından bazı gönüllüleri şiddet eylemlerine devam etmekten caydıracağını ve bunun iyi bir şey olması gerektiğini söyledi. O barış istiyor, Nuala, hepsi bu.

"Ryan düğününe katılanların çoğunun gönüllü olduğunu biliyor mu?

"Ona söylemedim, başka kimseye de söylemedim. Kendi görüşlerinde haklı, yeterince adil. Hannah kız kardeşine bir bakış fırlattı. "Hâlâ İrlandalılar için özgürlük istiyor ama bunu nasıl elde edeceğine dair farklı bir düşünce tarzı var.

'Yani şimdi burada oturup ordu hepimizi öldürene kadar bekleyelim, Yapalım mı? Ona kahramanı Michael Collins'in imzaladığı bazı gönderileri göstermek isterdim. Başlangıçta onun fikriydi Uçan Sütun ve-'

Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?! Ama ne yapabilirim ki? Birkaç gün içinde o adamla evleneceğim! Hepsi bu kadar.'

Hannah'nın düğününden önceki sabah kapı çalındı.

kulübenin kapısı. Nuala kapıyı açtığında Büyük Ev'den gelen arkadaşı Lucy'yi gördü.

'Merhaba Lucy, seni görmek ne güzel. İçeri gelir misin?

"İşe gidiyorum ama başkasından duymadan önce uğrayıp sana söylemem gerektiğini düşündüm.

"Ne oldu? Lucy onu takip ederken Nuala sordu. Her zaman zayıf olan Lucy bugün korkmuş, kırılgan bir kuşa benziyordu.

'Ah, Nuala, oturman gerektiğini düşünüyorum. Sana bazı üzücü haberlerim var.

"Neymiş o? Sorun ne?"

"Bunu nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum ama dün ... genç efendinin yatak odasından büyük bir patlama sesi geldi. Hanımefendi olabildiğince hızlı bir şekilde yukarı koştu, ama kurşun kafasına isabet etmişti ve ... çoktan gitti.'

"Ne? Nuala şaşkınlıkla başını salladı. "Kim çoktan gitmişti?"

Philip. Çekmecesinden beylik tabancasını aldı ve ateş etti. Kendini kafasından vurdu. Çok üzgünüm, Nuala. Ona ne kadar düşkün olduğumu biliyorum.

Nuala'nın fısıldayabildiği tek şey 'Hayır' oldu. "Neden? İyileşiyordu, kendi başına yürüyordu, dışarı çıkıyordu ve ...

"Sen gittikten sonra bir daha böyle bir şey olmadı, Nuala. Leydi Fitzgerald yeni bir bakıcı bulmaya çalışırken Maureen ona bakmakla görevlendirildi.

Hemşire. Adamın sandalyesinde oturup pencereden dışarı baktığını ve kendisiyle hiç konuşmadığını söyledi. Leydi Fitzgerald doktoru çağırarak kadar endişelenmiş, doktor da ona bazı haplar yazmış ama ...'

"O nasıl?

"Kendini yatak odasına kilitledi ve kimsenin girmesine izin vermiyor. O çocuğu ne kadar çok sevdiğini herkesten daha iyi biliyor olmalısınız.

"Evet, seviyordu ve oh ...

Kelimeler kifayetsiz kaldı ve başını ellerinin arasına alıp ağlamaya başladı.

"Dinle, gitmem gerek, ama seninle oturması için bir komşu çağırabilir miyim?" "Hayır! Şimdi düşman için yas tutuyor gibi görünemem, değil mi?

Lucy?'

"Haklısın, öyle," diye kabul etti Lucy. "Kendine iyi bak Nuala, çok üzgünüm.

Lucy gittikten sonra Nuala bisikletine atladı ve kendisini rahatlatacağını umduğu tek yere doğru yola koyuldu. Soğuk Aralık yağmuru onu iliklerine kadar ıslatırken, meşe ağacının çorak dallarına baktı.

"Philip, eğer yukarıyı duyabiliyorsan, benim, Nuala," diye fısıldadı. 'Seni terk etmek zorunda kaldığım için çok ama çok üzgünüm, ama tüm bu karmaşa annenin kalmama izin veremeyeceği anlamına geliyordu. Bu benim hatam; sana ihanet ettim. güveniyorum ve bunun için kendimi asla affetmeyeceğim, asla.

Sırılsıklam olan Nuala ayağa kalkıp Timoleague'e doğru bisikletle ilerlerken yağmur üzerine öyle şiddetli yağıyordu ki boğulabileceğini düşündü ve boğulsa bile umursamadı. Kilisenin kapısında bisikletinden indi ve içeri girdi. Kilisenin önünde haç çıkardı ve reverans yaptı. Sunakta diz çökerek Tanrı'dan ve Kutsal Anne'den af diledi. Sonra ayağa kalktı ve adak mum standına gitti. Bir kuruş almak cebinden çıkarıp tencerenin içine koyduktan sonra bir mum yaktı.

Saygıdeğer Philip Fitzgerald, yerel toprak sahibinin Protestan oğlu ve onun arkadaşı.

"Huzur içinde yat Philip, seni asla unutmayacağım," diye mırıldandı mum Katolik ruhlar için yakılan diğer mumların arasında yanarken.

Sonra döndü ve kiliseden dışarı çıktı.

Merry
Claridge's Hotel, London

Haziran 2008

Bir mendile uzandım ve burnumu sertçe sildim. Sonra hırpalanmış defterin sayfalarını çevirdim:

Daha fazla yazamam.

Bundan sonra kalan sayfalar boştu.

Defteri kapattım ve arkama yaslandım, dünyanın yükünü omuzlarında taşıyan, görünüşte kazanılamaz bir savaşta mücadele eden bu genç kadını düşündüm. Kendi kızımdan daha gençti ama ne Mary-Kate'in ne benim ne de savaşı yaşamamış herhangi birinin anlayamayacağı dehşetlerle yüzleşmişti. Yine de ben

Nuala'nın hayatına neredeyse doksan yıl önce ekilen şiddet tohumlarının benim hayatıma da dokunduğunu ve feci sonuçlar doğurduğunu artık görebiliyordum. . .

Kafam geçmişin sesleriyle doluydu: Nuala'nın yazılarıyla aktardığı o melodik Batı Cork ritmi,

Uzun zamandır aklımdan çıkardığım tanıdık yer isimleri.

Yıllar önce bana bu günlüğü vermişti.

Anlıyorum. Ve evet, eğer bunlar büyükannesinin sözleriyse, bu onun İngilizlere duyduğu nefreti kesinlikle açıklıyordu. İrlanda'daki günlerime dair net olarak hatırladığım bir şey de herkesin uzun anılar. Ve eski şikayetler nadiren affedilir ve unutulur, ancak bir nesilden diğerine aktarılırdı.

Aniden esnedim ve kendimi bitkin hissettiğimi fark ettim. Geçmiş çok uzun zamandır yabancı bir ülkeydi ama hem mecazi hem de fiziksel olarak ona giderek daha da yaklaşıyordum.

*Star
Claridge's Hotel*

"Nerede o? Sence gelmeyecek mi?"

Yıldız süitinin oturma odasında volta atıyor ve şöyle bakıyordu endişeyle saatine baktı. 'Saat yediyi on geçiyor bile. Onu şimdi kaybetmemeliyiz, Orlando.'

"Panik yapmayın Leydi Sabrina, planımda hiçbir terslik olmadığına eminim," diye cevap verdi şampanyadan bir yudum alarak.

"Keşke ben de senin kadar rahat olabilsem," diye mırıldandı Star, sonra Ahizeyi kaldırıp 0'ı çevirdi. 'Alo, resepsiyon mu? Beni 112 numaralı odadaki Bayan Mary McDougal'a bağlayabilir misiniz? Çok teşekkür ederim, çok nazıksınız. Yıldız beklerken

Resepsiyon görevlisi onu bağladı ve ikisine de şampanya doldurmakta olan Orlando'ya onaylamayan bir kaş kaldırdı. Hat, cevaplanana kadar dayanılamayacak kadar uzun bir süre çaldı.

"Alo?" diye şaşkın bir ses cevap verdi.

Bayan McDougal? Ben Sabrina Vaughan. Orlando ve ben hala gelip gelmeyeceğinizi merak ediyorduk.

Geliyorum. Tanrım, korkarım yatağa oturdum ve düşmüş olmalıyım. Ne kadar kabayım. On dakika içinde orada olurum.'

"Hiç sorun değil, Bayan McDougal. Yakında görüşürüz.

Telefonu kapatırken Orlando kadehini ona doğru kaldırdı. "Ve balık ağa sarıldı.

'Dürüst olmak gerekirse Orlando, onu avladığımız falan yok, sadece konuşmak istiyoruz! Gidip kendime çeki düzen vereyim.

On beş dakika sonra kapı çalındı. Endişeyle elbisesinin eteğini düzelteren Star kapıyı açmaya gitti.

Merry McDougal koridorda duruyordu, üzerinde yeşim yeşili zevkli bir elbise ve bir çift siyah mahkeme ayakkabısı vardı. Onun Sarı saçları omuz hizasında dalgalı bir şekilde ince hatlı bir yüzün etrafına dökülüyor, safir mavisi gözleri soluk teninde göze çarpıyordu. Star, yeni giyinmiş olmasına rağmen ne kadar zarif görüldüğünü düşündü.

doğaçlama bir uykudan uyandı. Elinde küçük bir çanta vardı ve Star bir parmağında zümrüt yeşili bir parıltı görünce yutkundu.

"Merhaba, Bayan McDougal. İçeri gelin," dedi Star, sesini olabildiğince doğal çıkarmaya çalışarak.

Merry'yi geniş oturma odasına götürdü ve Orlando'nun yatak odasında kaybolduğunu gördü. 'Ben Orlando'yu getirirken lütfen oturun. Az önce bir şarap tedarikçisiyle telefonda konuşuyordu. Birazdan dönerim,' dedi ve yatak odasına girdi. Orlando yanında duruyordu ve belli ki kapının arkasından dinliyordu.

"Bu o! Star sahnede Orlando'ya fısıldadı. "Aman Tanrım, kendimi çok gergin hissediyorum. Bil bakalım ne oldu?"

"Ne?"

"Sadece kısa bir bakış attım ama yüzüğü takmış gibi görünüyor.

"Bugünlerde dedikleri gibi, çak bir beşlik! Aslında Star'a teklif etmeden Orlando el çırparak kapıdan içeri girdi.

'Bayan McDougal, geldiğiniz için çok teşekkür ederim. Lütfen ayağa kalkmaya zahmet etmeyin,' dedi kadın ayağa kalkmaya hazırlanırken.

'Geç kaldığım için çok özür dilerim. Sabrina'ya da söylediğim gibi, korkarım jet lag beni etkiledi ve uyuyakalmışım.

Yıldız, kadının hoş ve alçak ses tonunun altında hafif, yeri doldurulamaz bir aksan olduğunu fark etti.

"Lütfen özür dilemeyin Bayan McDougal. Bu bana ve eski dostum Sabrina'ya arayı kapatma şansı verdi, gerçi alkol konusunda arayı kapatması gereken siz olabilirsiniz. Orlando şampanya kadehine başıyla işaret etti. 'Bunlardan çok fazla içmek iyi geldi. Yeni bir *mağaradan*, Krug ve Dom Pérignon'dan daha uygun fiyatlı ve gerçekten oldukça hoş. Ben kendim bir

Şampanyaların özel bir hayranıyım, özellikle de köpüklü unsur tadı bastırıldığında, ki bazı markalarda öyle oluyor, ama bu çok lezzetli. Şimdi, şişenin kalıntılarında bize katılacak mısınız, yoksa başka bir şey içmeyi tercih eder misiniz?

"Kulağa biraz sıkıcı gelebilir ama sanırım görüşme sırasında su içmeye devam etsem daha iyi olacak. Beynim zaten bulanık. Oh, ve lütfen bana Merry deyin,' diye ekledi Star odanın diğer ucundaki bir oyuğa doğru yürürken ve iki su şişesini havaya kaldırdı.

"Gazsız mı gazlı mı?" diye sordu Yıldız.

"Köpüklü su içeceğim ve en azından kendimi biraz daha şenlikli hissedeceğim.

Su doldurulduktan sonra Orlando kadife koltuğa oturdu. Merry'nin karşısındaki sigara içme koltuğuna oturdu. Üzerinde duran diktafonu gösterdi.

Aralarındaki masaya. 'Bunu kaydetmemin bir sakıncası var mı? Stenom hiç yok ve dudaklarınızdan dökülen her kelimeyi yakalamak istiyorum.

Merry suyundan bir yudum alarak, "Elbette hayır," dedi. "Tam olarak bilmek istediğin nedir?

'Her şeyin nasıl başladığıyla başlayalım. Sanırım aksanınızdan yerli bir Kivi olmadığınızı anlayabiliyorum. Aslında, eğer yanlış anladıysam beni affedin.

Star kanepeye otururken, "Yanılıyorsun," dedi, "ama sanırım bir yerlerden İrlandalı bir çapak sesi duyabiliyorum.

Yıldız, kadının yanaklarının hafifçe kızarmasını izledi.

"İyi bir kulağınız var, gerçi ben üniversiteden hemen sonra Dublin'den ayrıldım. Birkaç on yıldır Yeni Zelanda'da yaşıyorum. "Ah, milyonlarca İrlandalı göçmenden biri misiniz?

"Maalesef evet. O günlerde hepimiz başka yerlerde daha iyi bir hayat arıyorduk.

"Aslına bakarsanız, Trinity College'a giden birkaç arkadaşım vardı. Orada mıydınız, yoksa Dublin Üniversitesi'nde mi?

Trinity. Klasik okudum.

Orlando'nun yüzü aydınlandı. 'O zaman şaraptan çok daha fazla konuşacak şeyimiz olabilir. Yunan felsefesi ve mitolojisi benim büyük tutkularımdır ve bazen keşke üniversiteden sonra da devam etseydim diyorum.

'Onlar kesinlikle benim de tutkularımdı. Çocukken Yunan mitlerini yaşadım ve soludum,' dedi.

Orlando, "Benim tutkumu körükleyen babamdı," diye yorum yaptı.
"Peki ya siz?"

"Kendisiyle ilk tanıştığım da Trinity'de Klasikler bölümünde öğretim üyesi olan ve daha sonra bölüm başkanı olan bir vaftiz babam vardı. O da Tabii ki artık çoktan emekli oldu ve belki de artık hayatta bile değil.

"Onunla bağlantıyı mı kaybettiniz? Orlando sordu.

"Evet, ben ... şey," diye omuz silkti Merry. "Nasıl olduğunu bilirsiniz. Her neyse, size kocamla birlikte Şaraphane'yi nasıl kurduğumuzu anlatayım mı?"

"Lütfen, can kulağıyla dinliyorum, sevgili bayan.

"Jock ve ben Yeni Zelanda'ya geldiğimde tanıştık ve ikimiz de Hermitage adlı bir otelde çalışıyorduk. Mount Dağı'nın eteklerinde Güney Adası'nda Cook. Onunla tanıştığım da orada garsonluk yapıyordum. Garson olarak işe başlamıştı ama şef garsonluğa ve şarap garsonu olmaya kadar yükselmişti. O zamanlar bile şaraba karşı bir tutkusu vardı. Üzgünüm, muhtemelen makaleniz için biraz fazla geriye gittim ...'

'Lütfen, söz senin Merry. Dilediğiniz kadar anlatın, çok etkileyici buluyorum.

Star, kadın ikisinin nasıl evlendiğini, sonra Central Otago'daki Gibbston Vadisi'ne yaptıkları bir gezide eski bir taş ev kalıntısına nasıl rastladıklarını anlatırken dikkatle dinledi, Merry'nin dediğine göre muhtemelen altına hücum sırasında inşa edilmiş. Buraya aşık olmuşlar ve yeniden inşa etmek yıllar sürmüş.

"Hafta sonları ve tatillerde oraya seyahat ederdik. Jack o zamanlar daha yeni yürümeye başlamıştı ama hepimiz orayı ve vadimizin güzelliğini o kadar çok sevdik ki sonunda Jock ve ben tüm birikimlerimizi orada küçük bir üzüm bağı kurmak için harcamaya karar verdik.

Merry, Orlando'ya Jock'la birlikte şeytan gibi çalıştıklarını, bir banyo inşa edene kadar akarsularda yıkandıklarını anlatırken, Star gözlerinin gizlice Merry'nin yüzünden küçük, solgun ve narin ellerine kaymasına izin verdi. Bir eli

Yıldız yüzüğün kesinlikle zümrütten yapıldığını ve bir elmasın etrafında yıldız şeklinde dizildiğini gördü. Yüzüğün zihninde bir fotoğrafını çektikten sonra ayağa kalktı.

"Affedersiniz ama tuvalete gitmem gerekiyor," dedi oturma odasından çıkıp yatak odasına girerken ve kapıyı kapatırken arkasında. Çantasına koştu, yatağın üzerine çekti ve

yüzüğün resmini içeren zarfı bulmak için ağ tutucunun içine girdi. Banyoda, kapı sıkıca kilitliken, Yıldız zarfı çıkardı ve ona baktı.

Birebir aynıydı.

Tuvaletin sifonunu çektikten sonra zarfı yatağının başucundaki çekmeceye koyarak oturma odasına geri döndü.

"Şu anda kullandığımız üzüm karışımıyla ilgili ayrıntılara gelince," diyordu Merry, "şu anda Rhône Vadisi'nde bağcılık üzerine çalışan ve bu konuda herhangi bir şey arayan oğlum Jack ile konuşmanız gerekiyor.

kendi bağımıza uygulayabileceği teknikler. Bildiğiniz gibi Otago pinot noir ile ünlüdür. İzin verin numarasını yazayım.

Merry yanında getirdiği çantada cep telefonunu bulmak için eğilirken ve Orlando ona otel defterinden bir kalem ve kâğıt uzatırken, Star emin olmak için yüzüğe tekrar baktı.

'Bu onun Fransız cep telefonu. Bizim saatimizle öğleden sonra dörtten sonra aramak en iyisi. Çok teşekkür ederim Bayan McDougal. Sanırım hikayeniz en ilham verici makale. Aklıma başka sorular gelirse diye, bana kendi cep telefonu numaranızı verebilir misiniz?

"Elbette," dedi Merry ve nota ekledi.

"Şimdi, bizimle bir içki içmek istemediğinize emin misiniz?

"Ah, hadi o zaman, küçük bir viski alacağım," diye kabul etti Merry.

"Peki" - Orlando mini bara yönelirken Star devraldı - "Londra'da ne kadar kalacaksın?

"Henüz emin değilim, belki birkaç gün, belki iki hafta ya da iki ay. Jock öldüğünden ve Jack The Vinery'nin başına geçtiğinden beri bir kuş kadar özgürüm. Kızımın bana katılmaması çok yazık oldu. Kızım

Merry viskiyi alırken, "Avrupa'yı daha önce hiç görmedim," diye ekledi.

"İrlanda'da dedikleri gibi, *sláinte!*" diye kadeh kaldırdı Orlando.

"*Sláinte!* Merry kadehleri tokuştururken tekrarladı.

"Peki, kızınız kaç yaşında? Star bildiği halde sordu. "Mary-Kate yirmi iki yaşında - Jack'le arasında on yaş var.

Kız kardeşim. Jack'i doğurduktan sonra tekrar hamile kalmakta zorlandık ve evlat edindik.

"Mary-Kate aile şirketine katılmakla ilgileniyor mu?" diye sordu

Orlando. "Hayır, hiç de değil. Üniversitede müzik okudu ve müzik yapmak istiyor.

onun kariyeri.

'Oğlunuz dümendeyken ve bu da makalesi sayesinde, Jock'la birlikte beslediğiniz miras daha geniş bir şarap dünyasının dikkatini çekmeye başlayabilir.

"Umarım öyle olur. Bu Jock'un hayat tutkusuydu. Merry küçük, hüzünlü bir gülümseme verdi.

Orlando, "Senin de benim gibi, daha önce kendi tutkun olduğunu söylediğin şeyin peşinden üniversite dışında hiç gitmemiş olmanı ilginç buluyorum," diye düşündü. "Nedenini sorabilir miyim?

"Yüksek lisansa başlamıştım, belki doktora yaparım diye düşünüyordum, ama ... hayatın başka planları vardı.

"Pek çoğumuz için olduğu gibi," diye kabul etti Orlando iç çekerek.

"Çok güzel bir yüzük," dedi Yıldız, çok geç olmadan konuşması gerektiğini biliyordu. "Yıldız şekli alışılmadık.

"Teşekkür ederim. Yirmi birinci yaş günümde vaftiz babamdan almıştım.

"Üzerindeki yedi nokta mı?" diye sordu Yıldız. "Bana Pleiades kümesindeki Yedi Kız Kardeş'i hatırlatıyor.

"Evet, efsaneleri beni her zaman büyülemiştir," diye araya girdi Orlando. 'Özellikle de kayıp kız kardeşin hikâyesi. Vaktiniz varsa sizinle felsefi geviş getirmekten memnuniyet duyarım. Belki yarın akşam yemeğinde, röportajlarımı yaptıktan sonra.

Elbette,' diye ekledi Orlando hızla. "Sabrina, sen de bize katılabilirsin, değil mi?

"Belki, ama Julian'ın ne yaptığını kontrol etmem gerekecek. Star gardının düştüğünü hissedebiliyordu ama Merry tutsakken daha fazla soru sormak için yanıp tutuşuyordu.

"Evet, kulağa çok hoş geliyor," dedi Merry ve aniden ayağa kalkıp viski bardağını masaya bıraktı. 'Şimdi izin verirseniz, koltuğumda gerçekten uyuyakalmadan önce gitmem gerektiğini düşünüyorum. Viski ve röportaj için teşekkür ederim.

Star ve Orlando ayağa kalktılar ve kapıya doğru ilerlerken onu izlediler.

"Yarın akşam sekiz buçukta Gordon Ramsay'in alt katında buluşmaya ne dersin? Orlando arkasından seslendi.

"Olur. İyi geceler Sabrina, Orlando.

Star ve Orlando başka bir şey söyleyemeden kapı arkasından çarparak kapandı.

İkisi de birkaç saniye öylece durup birbirlerine baktılar, sonra Orlando yerine oturup şampanyasından bir yudum aldı.

"Kahretsin!" Star hayal kırıklığı içinde ender rastlanan bir küfür savurdu. "Kayıp kız kardeşten bahsettiğin anda korktu.

"Belki de yanlış bir hesaplamaydı," diye iç geçirdi Orlando. "Gerçi sen onun alışılmadık yüzüğüne dikkat çekmiştin.

"Bir şey söylemek zorundaydım, Orlando. Odadan çıktıktan sonra yüzüğü Ally'nin bana faksladığı çizimle karşılaştırdım. Hiç şüphe yok, bu o yüzük. Birebir aynı. Onda! Atlantis'i arayıp Maia ve Ally ile konuşmalıyım-'

'Bir dakika bekle, Yıldız. Bunu dikkatlice düşünelim. Bayan Merry McDougal'ın saklayacak bir şeyi olduğu çok açıktı. Ve kayıp kız kardeşinden bahsettiğim anda korkmaya başladı, Bununla bir ilgisi olduğunu tahmin edebiliriz. Gerçekleri incelemek gerekir: Yüksek lisansını bitirmeden önce Trinity'den neden bu kadar ani bir şekilde ayrıldı?

'I-'

'Bunun basit bir nedeni olabileceğini anlıyorum, ama bitirmeme izin verin. Oldukça zeki olduğu belli olan bu kadın İrlanda'dan olabildiğince uzağa taşındı, sonra kendini güzel ama haritadan uzak bir vadiye gömdü ve bir daha asla akademide kariyer yapmadı. Bana göre, son birkaç on yılını

Saklanıyorum. Asıl soru şu: "Neyden? Ya da daha doğrusu, kimden?"

"Bu büyük bir sıçrama değil mi Orlando? Yani, akademide bir gelecek istememiş olması bir şey ifade etmiyor. Belki de aşık olmuştur.

'Belki, ama hayatının gidişatını kız kardeşlerinizin onu takip etmesinden çok açık bir şekilde kaçındığı gerçeğiyle yan yana koyarsanız,

Kızının ona söylediği tek şey, bir kadın bulmuş olabileceğiydi.

Yıldız şeklindeki zümrüt yüzüğün ipucuyla birlikte ailenizle olan bağlantınız, tüm bunlar, vahyin kendisi için ne anlama gelebileceğinden korkan bir kadına işaret ediyor. Ve kızı için,' diye ekledi.

"Belki de çok fazla polisiye roman okuyorsunuz, ama evet, katılıyorum, kesinlikle korktuğu bir şey var. Bu kadar

İşin sinir bozucu yanı, birkaç kapı ötemizde uyuyan kadının bulmacanın yanıtlarını biliyor olması, ama onu daha fazla zorlamaya cesaret edemiyoruz, yoksa korkutup kaçıracağız. CeCe, Mary-Kate'in daha önce hiç biyolojik ailesini araştırdık. Gerçi şimdi onun gerçekten kayıp kız kardeş *olabileceğini* düşünüyoruz, belki onu şimdi arayabilir ve yolculuğumuza katılmasını isteyebiliriz. Ama ...'

"Anne Mary'nin bariz suskunluğu nedeniyle bunu yapmanın uygun olmayacağını düşünüyorsunuz.

'Evet. Onunla tanışmak için yalan söyledik ve bu bilgiyi arkasından iş çevirmek ve kızıyla bağlantı kurmak için kullanmak ahlaki açıdan yanlış. Ah canım, Orlando, başımızı büyük bir belaya soktuk,' diye iç geçirdi Star.

İkisi de bu konuyu düşünürken sessizlik hüküm sürüyordu.

'Belki de Mary hakkında bilgi toplamanın başka bir yolu vardır- Kate'in evlat edinilmesi,' dedi Orlando sonunda. 'Bazı nedenlerden dolayı sadece Kendisi tarafından bilinen Merry, kızının gerçek mirasını keşfetmesini istemez. Ancak Merry'nin bir oğlu olduğunu da unutmamalıyız. Jack'i aradı. Bir şey önerebilir miyim?'

'Devam et.'

"Atlantis'i arar ve Maia'nın onunla buluşmak için Fransa'ya gidip gidemeyeceğini sorardım.

Cenevre Provence'dan çok uzakta değil ve kasette kaldığı *mağaranın* adresi var. Bize Jack'in otuz iki yaşında olduğunu ve Mary-Kate aileye katıldığında on yaşında olduğunu söyledi. Kesinlikle o ana dair bir anısı olacak ve belki annesinin mirası hakkında da daha fazla bilgi sahibi olacaktır.

'Olabilir ama Mary-Kate evlat edinen ailesiyle ilgili hiçbir şey bilmiyor, Jack neden bilsin ki? Orlando, Merry'nin onu bir daha görmeden buradan çıkıp gitmesine izin veremeyiz. Ona gerçekte kim olduğumuzu söylemek istiyorum. Tüm bu aldatmacadan dolayı kendimi çok kötü hissediyorum. Bu bir oyun değil Orlando, gerçekten değil.

'Hayır, bütün gece Bayan McDougal'ın kapısının önünde bağdaş kurup oturmak zorunda kalsam bile buna izin vermeyeceğimize söz veriyorum,' dedi Orlando kararlı bir şekilde. 'Şimdi düşünmek için odama çekiliyorum ve beynimi toparladıktan sonra telefonla konuşuruz. Bu arada sen de Atlantis'i ara ve kız kardeşlerine onlardan birinin

Provence'a gitmesi gerekiyor. Tam adresi size daha sonra telefonla bildireceğim.

Odanın içinde kararlı adımlarla yürüdü, sonra kapının önünde durdu ve dönüp Star'a baktı.

'Belki de sormamız gereken bir diğer soru da şudur: Merry o yüzüğü ilk olarak nereden aldı? Şimdilik hoşça kalın.

Orlando bununla birlikte süiti terk etti.

Star kendini toparladı ve yorgun bir şekilde yatak odasına doğru yürüdü. Maia ve Ally ile konuşurken rahat olabilirdi. Onlara anlatması gereken gerçekleri zihninde netleştirmeye çalıştı.

Cep telefonundan Atlantis'in numarasını bularak bağlanmasını bekledi ve başucundaki çekmeceyi açarak yıldız şeklindeki yüzüğün çiziminin bulunduğu zarfı çıkardı.

'Merhaba anne, ben Yıldız. Nasılsın?

"İyiyim, *canım* ve buradaki güzel yaz havasının tadını çıkarıyorum. Ve tabii ki kız kardeşlerinin arkadaşılığının. Ya sen? Her şey yolunda mı?"

Evet, öyle, teşekkür ederim. I . . .' Yıldız kendini durdurdu çünkü kız kardeşlerinin Ma'ya kayıp kız kardeşini arama çalışmalarıyla ilgili ne kadar şey anlattığından emin değildi. "Onlardan biriyle ya da ikisiyle birden konuşabilir miyim?"

'Elbette; terastalar ve sizinle konuşmak için sabırsızlandıklarını biliyorum. Seni görmeyi dört gözle bekliyorum. Yakında.

Star annesinin kız kardeşlerini getirmesini beklerken, hemen ardından Mouse'u arayıp Rory'yi beslediğinden emin olması gerektiğini hatırladı ve onu yatağa götürmeyi başardı. "Star! Ally

burada ve Maia da dinliyor.

"Merhaba Star," dedi Maia. "Bizim için bir haberin var mı?"

"Var. Orlando'nun büyük planı işe yaradı ve az önce Merry McDougal'la bir saat geçirdim.

Telefonun diğer ucunda bir sessizlik oldu. Sonra iki kız kardeşi birden konuştu.

"Vay canına!

"Ne söyledi?"

"Mary-Kate kayıp kız kardeş mi?"

"Bekleyin, ikiniz de, size elimden geldiğince çok şey anlatacağım, ancak hala her şeyi sindirmeye çalışıyorum. Öncelikle ve muhtemelen en önemlisi

Önemli olan, içeri girdiğinde yüzüğü taktığını hemen fark etmemdi. Orlando onunla üzüm bağı hakkında röportaj yaparken, Yatak odasına gittim ve bana faksladığınız çizimle karşılaştırdım. Cidden, birebir aynı.'

"Bu harika bir haber! Ona nereden aldığını sordun mu? Maia sorguladı.

"Vaftiz babasının yirmi birinci yaş günü hediyesi olduğunu söyledi, görünüşe göre Trinity College'da Klasik Profesörüymüş. Dublin, kendisi de aynı dereceyi yaptı.

"Yani, yüzüğün kızının kayıp kardeş olduğu anlamına geldiğini mi söylediniz? Ally araya girdi.

"Hayır, çünkü tasarımdan ve ne kadar sıra dışı olduğundan bahsettiğim ve Orlando Ülker'in kayıp kız kardeşine özel bir ilgisi olduğunu söylediği anda kalkıp gitti. Çok korkmuştu. Orlando ve ben onu yarın akşam yemeğe davet ettik - ben sadece ona kim olduğumuzu söylemek istiyoruz - ama ikimiz de tekrar kaçabileceğini düşünüyoruz. Her ne sebeple olursa olsun, adaya gittiklerinde CeCe ve Chrissie'den ve Kanada'ya uçtuğunda Electra'dan kaçtığı çok açık. Ve şimdi de bizden kaçmaya çalışabilir. Dürüst olmak gerekirse, onu buraya sahte bahanelerle getirdiğim için kendimi gerçekten çok kötü hissediyorum.

Star iki kız kardeşinin arka planda fısıldaştıklarını duyunca bir duraksama oldu.

"Anlıyorum, Star. Aklımıza gelen tek neden, kızının öz ailesinin kim olduğunu bilmesini istememesi,' dedi Maia. "Öyle olmalı, değil mi?

'Sanırım öyle - ama giderken gerçekten korkmuş görünüyordu,' diye iç geçirdi Star. Orlando bile şaşırılmış görünüyor. Kendisinden habersiz otelden ayrılmamasını sağlamak için bir planı olduğunu söylüyor.

Nasıl olduğunu sormayın. Ama onu tekrar kaybetme ihtimalimize karşı Orlando ikinizden birinin Provence'a gidip Mary-Kate'in kardeşi Jack'le konuşması gerektiğini düşünüyor. Belki annesi ve geçmişi hakkında daha fazla şey biliyordur.

"Belki, ama Mary-Kate'in evlat edinilmesi hakkında kız kardeşinden daha fazla ne bilebilir ki?" diye sordu Ally.

"Mary-Kate'den on yaş büyük, o yüzden hatırlayabilir. Bir şeyler. Ve ayrıca annesinden daha az duygusal olarak dahil ol.'

"Provence'ta nerede olduğunu biliyor muyuz? Maia sordu.

'Size *mağaranın* adresini mesaj atacağım - Orlando'da kaset var - ama biriniz gidebilir mi? Mesela yarın?

"Cenevre'den arabayla beş altı saat uzaklıkta," dedi Maia.

"Adresi bize gönder, biraz konuşup ayarlamaları yaptıktan sonra sana geri döneriz, tamam mı? Ally ekledi.

"Tamam," dedi Star.

"Ve lütfen Orlando'ya yardımları için teşekkür edin - şu ana kadar Merry'yle yüz yüze görüşmeyi başaran tek kişi sizsiniz," dedi Maia.

'Leydi Sabrina oyunculuğum berbat olsa bile' - Star kısık bir kahkaha attı - 'Orlando harikaydı. Biliyor musunuz, kulağa tuhaf geliyor ama yüzü bana daha önce gördüğüm birini hatırlattı, ama kim olduğunu hatırlayamıyorum.

'Eğer bulursan, bize haber ver. Sonra konuşuruz, Star. Ve gerçekten, aferin. Hoşça kal.

Star aramayı sonlandırdı, sonra yatağa uzandı ve birkaç saniye gözlerini kapattı. Sonra derin bir nefes aldı, gözlerini açtı ve Mouse'un cep telefonunu aradı. Uzun süre çaldı ama sonunda cevap verdi.

"Merhaba sevgilim, nasılsın?" diye derin sesi kulağına geldi. "Ben iyiyim, teşekkürler. Sadece iyi geceler dilemek ve Rory'nin yemek yediğinden ve senin de onu yatırdığından eminim," diye gülümsedi.

'Tabii ki yaptım! Sen burada yokken kendi çocuğuma bakabilecek durumdayım Star.

"Öyle olduğunu biliyorum ama aynı zamanda çok meşgulsün.

Meşgulüm. Orlando'yla Londra'da yapmanız gereken "şey" nasıl gitti?

"Oh, iyiydi. Biraz karışık, Mouse. Eve döndüğümde açıklarım.

"Kulağa çok gizemli geliyor, sevgilim.

"Dün gece de söylediğim gibi, ailemle ilgili bir şey ve babamın anma töreni için bir şeyler organize ediyorum. Yarın ya da ertesi sabah evde olacağım. Bir ihtimal

Yarın gece Londra'ya gelebilir misin? Süit çok güzel ve eminim bebek bakıcısı Jenny'nin Rory'yle bir gece kalmasını sağlayabilirim.

"Üzgünüm ama burada kar altında kaldım. Tamam.

"Tamam, hayatım. İrtibatı koparma.

Ararım ve Rory'ye benden bir kucak ver. İyi geceler. "İyi geceler.

Telefon görüşmesini bitiren Star derin bir iç çekti. Hissettiklerini söylemek ona neden hâlâ bu kadar zor geliyordu? Belki de CeCe'yle geçirdiği onca yıldan sonra bu içgüdüsel bir şeydi ya da belki de sadece bir insandı. Ama her şeyi içine atmak sağlıklı değildi. ve değerli kız kardeşiyle olan ilişkisini neredeyse mahvediyordu. Mouse'un onu sevdiğini biliyordu, ama o da bu türden biriydi. İngilizler de duygularını ifade etmekte iyi değillerdi. Bunu anlıyordu ama ne söyleyeceğini bilememesi arasında evlerin ve işlerin unutulduğu ve sadece birlikte olabilecekleri bir gece bile bulabilmeleri - ve Mouse'un duygularını gösterme konusundaki mücadelesi, onların iletişim olması gerektiği gibi değildi. "Denemek zorundasın," dedi. Yanındaki komodinin üzerinde duran oda telefonu çalarken kendi kendine mırıldandı.

"161 numaralı oda sizin için, madam. Bağlayayım mı?" "Evet, teşekkür ederim.

"Sevgili Yıldız, kız kardeşlerine ulaşabildin mi?" diye sordu Orlando'nun tiz sesi.

"Aradım ve bir plana karar verdiklerinde beni arayacaklar.

"Ama ilk fırsatta Provence'a gitmeleri konusunda ısrar ettin, değil mi? Evet, Orlando. Maia'nın gideceğinden eminim.

"Güzel, güzel. Bundan sonra Bayan McDougal otelden herhangi bir şekilde çıkarsa haberimiz olacağından emin oldum. Bağlantımdan hareket halinde olduğuna dair bir haber alırsam sizi arayacağım.

Star gülmekten kendini alamadı. "Dürüst olmak gerekirse Orlando, bundan gerçekten keyif aldın, değil mi?

'Günahlarım için itiraf etmeliyim ki, bu bulmacayı çözmekten hala çok uzağız. Şimdi, odanızı kapatmadığınızdan emin olun.

ve cep telefonunuzun şarjının dolu olduğunu ve gecenin geri kalanında açık kalacağını söyleyin.

Yapacağım, söz veriyorum. Jack'in Provence'daki adresine ihtiyacım var.

Châteauneuf-du-Pape'deki Minuet Mağarası. Şimdi, nispeten küçük odamda oturup düşünmeye devam edeceğim. Şimdilik iyi geceler dileyeceğim.

"İyi geceler Orlando, iyi uykular ve teşekkürler.

Star, Ally'ye adresi mesaj attıktan sonra abdestini aldı ve vicdan azabına rağmen Orlando'ya ve onun eksantriklik. Mouse çok ciddi ve işine dalmışken, kardeşi sık sık yüzüne bir gülümseme getiriyordu. O da yatağa tırmanıp ışığı kapattı ve onun hayatında olduğu için Tanrı'ya şükretti.

"Buldum," dedi Ally, evin Fransız kapılarından içeri adım atarak. mutfağa ve Maia'nın oturduğu terasa götürdü. Güneş dağların arkasına yerleşiyor ve gökyüzünü turuncunun canlı bir tonuna dönüştürüyor. 'Mağara, Châteauneuf-du-Pape köyünde yer almaktadır. Rhône Vadisi ve en yakın havaalanı Marsilya. Ya da doğrudan oraya gidebilirsiniz, çünkü Cenevre'ye vardığınızda Havaalanına gidip oyalandıktan sonra diğer uçtaki Marsilya'dan bir araba kiralarsan muhtemelen daha hızlı olur.

"Tamam," dedi Maia sessizce.

"Gittiğin için mutlusun, değil mi?

Maia yorgun bir iç geçirdi. "Şu anda kendimi pek iyi hissetmiyorum, Ally.

'Sana söyledim, günler önce doktora gitmeliydin. Ne olduğunu ne kadar çabuk öğrenirsen o kadar çabuk-'

"Ally, ne olduğunu biliyorum, sorun bu değil!

"Biliyor musun?

Evet, biliyorum. Gelecek hafta Floriano'yu görmeden önce sana söylemek istemedim ama ...'

"Neymiş o? Lütfen, söyle bana, çünkü hayal gücüm isyan ediyor.

'Gerçekten, endişelenecek bir şey yok. Ben iyiyim ve-'

"Aman Tanrım! Ally ona baktı, sonra başını geriye attı ve güldü. 'Sorun yok Maia, ne olduğunu biliyorum. Sen-'

Hamile. Evet, hamileyim. Christian ile Cenevre'ye gittiğimde bir test aldım ve sonuç pozitif çıktı. Aslında, üç tane aldım. testler - ki bunlar Pavilion'daki iç çamaşırı çekmecemde saklı - ve hepsi pozitif çıktı!

"Bu harika bir haber! Ally ayağa kalktı ve kollarını Maia'ya doladı. "Memnun oldun, değil mi?

"Elbette, ama bu geçmişimden bazı şeyleri canlandırdı. "Ah. Ally kız kardeşine baktı. "Anlıyorum.

"Ve bunun dışında, her zaman hasta hissediyorum! Ve hasta olmadığım zamanlarda da hasta olacağımı düşünüyorum, anlıyor musun?

"Elbette anlıyorum, sevgilim. Ben de oradaydım.

"Ve Floriano ve ben ... şey, biz henüz evli değiliz ve bir de Valentina var. Yeni bir erkek ya da kız kardeşe karşı ne hissedecek?

"Bugünlerde evli olup olmamanın bir fark yarattığını sanmıyorum Maia. Neredeyse bir yıldır Floriano'yla yaşıyorsun ve Seni hiç bu kadar mutlu görmemiştim. Gerçekten çok heyecanlanacağımı düşünüyorum, Valentina'nın da. Bunun sizi birbirinize daha da yakınlaştıracığına eminim. Eğer evlenmenin önemli olduğunu düşünüyorsanız, eminim Floriano da buna aldırmayacaktır.

"Hayır. Maia ilk kez gülümsedi. "Hiç aldırmaz. Yanına taşındıktan çok kısa bir süre sonra evlenme teklif etti. Benim yüzümden beklemek istedim. Ama bunun beni neden geri gönderdiğini anlıyorsun. geçmişini hatırlıyorsun, değil mi? Yani' - Maia başını eğdi ve elini alnına götürdü - 'eğer bu çocuğu doğuracak ve büyüteceksem, neden yıllar önce oğlumu doğuramadım? Oh Ally, kafam çok karışık. Şimdi de aynı hamilelik hislerini yaşıyorum.

Paris'te üniversitede çok yalnız ve korkmuş olduğum zamanlara geri götürüyor beni. Ve sonra beni asla bir anne olarak tanımayacak ve benim de onu asla oğlum olarak bilmeyeceğim bir bebek doğurmak! Onu nasıl verebilirdim? Nasıl verebilirdim?

Ally kız kardeşini kollarının arasına aldı ve son on beş yılın tüm acısıyla hıçkırı hıçkırı ağlamaya başladı.

"Ve hepsinden önemlisi, çocuğumun babası Zed Eszu! O kötü bir adam, Ally. Tiggy ve Electra'nın da peşinde olduğunu biliyoruz. Neden?

Bunu o mu yapıyordu? Biz kız kardeşlere kafayı takmış olması tesadüf olamaz. Ailemizi yalnız bırakmıyor!

"Hayır, bunu ben de düşündüm," diye onayladı Ally.

"Onun çocuğunu doğuran tek kişi benim ve en azından bunu asla bilmeyecek.

"Öğrenmesini istemiyor musun?

'Asla! Onun iş ilişkileri hakkında hiçbir şey bilmiyorum ama onu bir insan olarak tanıyorum. İstedğini alır ve sonra yoluna devam eder. Hiçbir vicdan azabı çekmiyor. Ya da suçluluk duygusu,' diye ekledi Maia Ally pantolonunun cebinden bir mendil çıkardı ve kız kardeşine uzattı.

"Suçluluk duygusu ya da empati eksikliği bir psikopat. Belki de öyle biridir.

"Bilmiyorum," dedi Maia burnunu silerken. "Ama Paris'te bana ve daha yakın zamanda iki kız kardeşimize duyduğu hayranlık kesinlikle tesadüf değil.

'İşi daha da garipleştiren şey, geçen Haziran ayında *Titan*'la buluşmak için telsizle haber verdiğimde babasının teknesinin babaminkinin yanında olması. *Olympus* radardaydı. Her neyse, Maia, bu kadar yeter. Keşke harika haberlerin için daha mutlu olabilseydin.

"Hamileyken de öyle miydin?

Hem evet hem hayır. Tıpkı senin gibi benim de kafam karışıktı. Belki de çoğu Kadınlar, koşulları sizinkinden ya da benimkinden daha az karmaşık olsa bile, başlangıçta bir dereceye kadar öyledir.

'Ama siz sevgili Theo'nuzu kaybetmiş olmanıza rağmen devam ettiniz ve bebeğinizi kucağınıza aldınız. Benim yıllar önceki koşullarım da o kadar farklı değildi.

'Maia, lütfen, ben on dokuz yaşında değildim ve senin gibi hayatıma ve kariyerime yeni başlamıştım. Otuz yaşında bir kadındım. Bebeğin babasını umutsuzca sevdiğini ve bebeğin bir hediye olduğunu, Theo'nun bir parçasının her zaman benimle olması için bir şans olduğunu söyledi. Bunlar tamamen farklı durumlardı.

"Bebeğimi verme konusunda kendimi daha iyi hissetmemi sağlamaya çalıştığın için teşekkür ederim, ama hiçbir şey yapamaz Ally, hiçbir şey.

'Belki değil, ama aynı şekilde geçmişten duyduğun suçluluk duygusunun bugününü ve geleceğini etkilemesine izin veremezsin Maia. Bu bebek yepyeni bir hayatın başlangıcı.

Floriano ve Valentina için. Eğer bu hayatı kucaklayamazsan hem onlar hem de kendin için çok üzücü olur.

Maia bir süre sessiz kaldı, sonra güzel kara gözleri hâlâ yaşlarla ıslanmış olan Ally'ye baktı ve başını salladı. "Haklısın. Bunu onlar için kabullenmeliyim. Teşekkür ederim, Ally.

"Biliyor musun," diye düşündü Ally, "geçen yıl Pa'yı kaybetmiş olsak da, en azından birbirimizi yeniden bulmuşuz gibi geliyor. Onca yıl benimle hiç konuşmadın. Ablamı özledim, gerçekten özledim.

'Lütfen bunun için beni affet. Çok utanıyordum. Uzun süre kendimden nefret ettim. Ama haklısın. Hayatıma devam etmeliyim.

Evet, devam etmelisin. Son bir soru: Oğlunuzu bulmayı hiç düşündünüz mü?

"Her milimetrem onu tanımak, kollarıma almak ve onu sevdiğimi söylemek için can atsa da ve onu verdiğimden beri düşünmediğim tek bir gün bile geçmemiş olsa da ya da nerede olduğunu ve nasıl olduğunu merak ettim. Merak edemiyorum. Bu *benim* için olurdu, onun için değil. Ailesinin ona evlatlık olduğunu söyleyip söylemediğini bile bilmiyorum. Şimdi onun hayatına geri dönmek

tamamen bozabilir. O kadar hassas bir yaşta ki - on beş; artık bir bebek ya da çocuk bile değil. O neredeyse bir yetişkin. Ve bir de ailesi var: onu sevdiler - ya da en azından sevdiklerini umuyorum - Bir günlükken kendi çocuklarıymış gibi. Öz anne aniden içeri girse ne hissederlerdi?

"Hayal edemiyorum ama ne demek istediğinizi anlıyorum.

'Belki ileride bir gün onu görürüm. Eğer benimle temas kurmak isterse. Eminim denese bunu yapabilir,' diye iç geçirdi Maia.

'Bundan bahsetmişken, Merry'nin sorununun bu olduğuna hâlâ inanıyorum: Belli ki sevgili kızının başka bir aile tarafından çalınması riskini almak istemiyor.

'Katılıyorum ama öz ailesiyle -ya da onun için biz her neyse- tanışmak isteyip istememek Mary-Kate'in tercihi değil mi? Tıpkı benim oğlumun olduğu gibi? Maia işaret etti.

"CeCe'nin bize söylediği gibi, Mary-Kate'in aklına daha önce öz ailesini aramak hiç gelmemiş. Ailesi hakkında hiçbir şey bilmemekten gayet memnundu. geçmişte kaldı.'

'O zaman karışmak bize düşer mi? Bu konuyu önce annesiyle konuşmalı.

'Onunla yaptığımız telefon görüşmelerine bakılırsa, şimdi öğrenmeye hevesli görünüyor.

Ah canım,' diye iç geçirdi Ally. 'Yani, Star'ın bize anlattıklarına bakılırsa, zümrüt yüzük aradığımız kişinin o olduğunu gösteriyor, ama o Yeni Zelanda'da ve annesi de Londra'da olduğu için kesin bir tarih yok. eve döndüğünde, gemi yolculuğunda bize katılacak gibi görünmüyor.

Bininci kez söylüyorum: Keşke babam burada olsaydı da Bize ne yapacağımızı söyleyin,' dedi Maia.

"Aslında değil ve Mary-Kate'e dönüp yüzüğün aynı olduğunu söylemeden önce Orlando'nun haklı olduğunu düşünüyorum: Jack'le tanışmak için Provence'a gitmelisin.

'Ally' - Maia ona baktı - 'Üzgünüm ama kendimi çok iyi hissetmiyorum. böyle bir yolculuk yapamam. Sürekli hastayım ve bu yolculuğu göze alamam.

"Tamam, anlıyorum. Bu kadar o zaman. Yazık oldu, çünkü web sitesinde üzüm bağının içinde çok güzel bir *gîte* olduğunu gördüm. ziyaretçilerin kiralayabileceği. Şu anda boş. Fransa'yı ne kadar çok sevdiğini biliyorum, özellikle de oradaki mirasını keşfettiğinden beri. Bu senin kim olduğunun bir parçası, Maia.

"Üzgünüm Ally; haklı olmana ve Provence'a gitmeyi çok istememe rağmen yapamam.

"O zaman Tiggy'yi arayıp uçakla gelip gelemeyeceğini sorarım. İskoçya'dan o kadar da uzak değil, değil mi?

"Hayır, ama . . . Ally, neden sen gitmiyorsun?"

Ben mi?! Bear'ın beş saatlik bir araba yolculuğunda nasıl olacağını hayal edebiliyor musun? Ben yapamam.'

'Bence Bear'ı birkaç günlüğüne Atlantis'te annem ve benimle bırakırsan yapabilirsin. Bu sana iyi gelecektir, Ally. Sen hiç Doğduğundan beri ondan birkaç saatten fazla ayrı kaldın ve bana süt takviyesi yapmaya başladığını söyledin. Çünkü o çok aç bir bebek. Bu gece ve yarın sabah gitmeden önce ifade edebilirsin.

"Ah Maia, yapamam. Ya hastalanırsa? Ateşi çıkarsa? Onu burada nasıl bırakabilirim? I . . .'

"Büyükölük taslamak gibi olmasın ama annem altı bebek büyüttü ve ateşle ve hatta daha kötüsüyle başa çıkabilecek kapasiteye sahip. O Bear'a kesinlikle tapıyor ve o da onu seviyor gibi görünüyor. Benden de oldukça hoşlanıyor," diye ekledi Maia gülümseyerek.

"Annesine ihtiyacı olmadığını mı söylemeye çalışıyorsun?"

'Hayır, Ally, elbette hayır. Demek istediğim şu ki, *sen* bile çok yorulduğunu ve baş etmekte zorlandığını kabul etmelisin. tek başınıza. Bence Rhône Vadisi'nde bir pansiyona doğru güzel bir kır gezintisi ve biraz yalnız zaman - ve geceler -, size çok iyi gelecektir. Annelerin bebeklerini bir büyükanneye, bir büyükbabaya ya da bir teyzeye emanet etmeleri son derece normal. En azından bunu düşünür müsünüz?"

"Tamam, ama-

'Aması yok, Ally. Sadece bir düşün. Şimdi erkenden yatacağım. Annem küçükken yaptığı gibi yatmadan önce bana sütlü bir içecek yapmakta ısrar etti,' diye gülümsedi Maia. "İyi geceler Uyu ve teşekkür ederim. Konuşmamız bana gerçekten yardımcı oldu. Lütfen haberlerimden kimseye bahsetme, anneme bile. Önce Floriano ile konuşmak istiyorum.

"Bana güvenebileceğini biliyorsun.

"Her zaman. İyi geceler, sevgilim. Maia Ally'nin kırmızı buklelerini öptü ve mutfağa doğru yürüdü.

Ally arkasına yaslanmış, bahçeyi aydınlatan lambaların etrafında vızıldayan böcekleri izliyordu. Maia'nın önerdiği şeyi düşündü ve ilk başta yabancı bir fikir gibi görüldüğü için elinin tersiyle itti. kavram. Ayı'nın onun bir parçası olmasının üzerinden neredeyse bir yıl geçmişti. Her günü ya karnında ya da karnının dışında onunla yaşıyordu. Öte yandan, Provence'a tek başına gitme düşüncesi cazip *geliyordu*. Babasının Cenevre'deki dubanın hemen yanındaki garajda tuttuğu üstü açık eski Mercedes spor arabasını alabilirdi. Bir keresinde bir yarıştan sonra onu havaalanından bu arabayla almış ve ikisi birlikte *Titan*'la buluşmak için Nice'e gitmişlerdi. Rüzgar saçlarını okşarken son ses *Sihirli Flüt* çalmışlardı.

"O zaman kendimi çok özgür hissetmiştim..." diye mırıldandı.

Saatine baktığında, saatin onu geçtiğini gördü. Mutfağa geri döndüğünde annesini çoktan Ayı'nın şişelerini hazırlarken buldu.

'Anne, geç oldu. Bunu ben de yapabilirdim.

'Sorun değil, Ally. Gece beslemelerini bu gece tekrar yapacağım. Dünyanın geri kalanının hareketsiz olduğu ve kollarımda mutlu bir bebeğin uyuduğu o anlardan keyif aldığımı söylersem beni deli mi sanırsın?

"Hiç de bile. Ally sterilizatörden bir biberon aldı ve masanın üzerine koydu, böylece yarın sabah için biraz süt sağlamak üzere yukarı götürebilecekti.

"Maia az önce bana Provence'a bir seyahatin gerekli olduğundan bahsetti," dedi Ma. 'Maia pek kendinde olmadığı için belki de senin gitmeni önerdi. Sen yokken küçük Ayı'ya bakmaktan mutluluk duyacağımı biliyorsun. Hatta bunu yapmak benim için bir zevk olur.

"Maia gitmem konusunda çok istekli görünüyor ama gitmek istediğimden emin değilim.

'Elbette bu sana bağlı, ama kayıp kız kardeşin hakkında daha fazla bilgi edinmek için görüşmen gereken biri varsa, o zaman bunu düşünmelisin. Babanın onu bulmayı çok istediğini biliyorum. Ah pekala,' diye içini çekti annem, 'önce kendin için doğru olanı yapmalısın, Ally. Ve eğer o en önemli şey onun *bulunmasıdır*.

'Ama ya bu ailenin bir parçası olmak *istemiyorsa* ya da buna ihtiyacı yoksa? CeCe ve Chrissie'nin söylediklerine göre, Mary-Kate'in kendine has sevgi dolu bir evlat edinen aile, ancak o da yakın zamanda babasını kaybetti. Belli ki annesi de kızının hayatına girmemizden memnun değil. Babamın istediği şeyin bu olduğunu biliyorum ama bazen bazı şeyler her ne sebeple olursa olsun gerçekleşmiyor.

Biliyorum Ally, biliyorum. Kendini üzme lütfen, bu son Babanın isteyeceği bir şey. Şimdi, benimle yukarı yatağa gelecek misin, yoksa burada mı kalacaksın?

"Seninle geleceğim.

Mutfağın ışıklarını kapattılar ve merdivenlerden yukarı çıktılar.

Birinci kattaki misafir odalarından birine dönerken, "İyi geceler anne," dedi. "Anne?

"Evet, *canım*?

'Orada . . . Yani, babam ve onun hayatı hakkında bize yardımcı olabilecek bir şeyler biliyor musun?

"Çok az şey biliyorum, Ally, söz veriyorum. Baban özel bir adamdı ve hiçbir sırrını benimle paylaşmazdı.

"Ama sırlar vardı, değil mi?

Evet, *canım*, sanırım vardı. İyi geceler.

Koridor boyunca yürüyen Ally, babasının yatak odasının önünde durakladı. Kapıyı açmak için kararsız bir el uzattı, sonra vazgeçti. Bu gece uyumaya ihtiyacı vardı, geçmişin hayaletlerinin ona musallat oldu.

Çok konforlu misafir odasında hızla soyundu ve yatağa girdi.

"Kimdin sen baba? Sen kimdin?" diye mırıldandı uykuya dalmadan önce.

"Provence'a gidiyorum," dedi Ally ertesi sabah erkenden annesinin süitine girerken. Sanki bir işaretmiş gibi, Bear çığlık atıyordu. Karyolaya yöneldi, ciyaklayan bebeği kucağına aldı, sonra sandalyeye oturdu ve onu beslemeye başladı. Güzel bir sessizlik çöktü. Annem karşısındaki kanepeye oturdu, sabahın bu erken saatinde bile tavuskuşu mavisini ipek bornozunun içinde zarif görünmeyi başarıyordu.

"Bence bu çok iyi bir fikir, Ally.

"Saat daha altı," dedi Ally, pencereden dışarı, dağların üzerinden süzölmeye başlayan güneşe bakarak. 'Bir saat içinde yola çıkarsam öğleden sonra Provence'da olabilirim.

'Ally, Christian'ın seni oraya götürmesini istemez misin? O zaman rahatlar ve manzaranın tadını çıkarırsın.

'Hayır. Yolculuğa çıkmayalı uzun zaman oldu ve eğer bunu Ayı olmadan yapacaksam, biraz boş zamanımın olması ve yolda müzik dinlemenin bana iyi geleceğini düşünüyorum.

"Sen dönene kadar ufaklıkla en iyi şekilde ilgileneceğim," dedi annem. Biliyorum anne. Dün gece düşünüyordum da, İşe geri dönmem gerekecek - ama nerede ve ne yapacağımdan emin değilim. Bu yüzden onu başkalarının bakımına bırakmaya alışmam gerekecek.

"Her seferinde bir adım, Ally. Çok travmatik bir yıl geçirdin. Geleceğin hakkında karar vermek için bolca zamanın var.

'Georg'a, Pa'nın hepimiz için kurduğı fondan biraz para çekip çekemeyeceğimi sormam gerekecek. Sadece sormam gerektiğini biliyorum,'

Ally, Bear'ı bir göğsünden diğerine geçirirken, 'ama biz kızlar onu korkutucu buluyoruz' dedi.

'Sizi temin ederim ki Georg tanıdığım en nazik adamlardan biridir. Hepiniz *Titan*'da toplandıktan sonra, tröstün bundan sonra nasıl yönetilmesi gerektiği konusunda sizinle konuşmak istediğini biliyorum. Kendisinin de söylediği gibi, o sadece geçici bir bekçi. altınız kendi başınıza idare etmeye hazırsınız. Şimdi, eğer rahat, gidip giyineceğim. Christian'ı arayıp tekneyi bir saat içinde getirmesini söyleyeyim mi?

"Evet, lütfen. Ayrıca eski üstü açık Mercedes'i benim kullanacağımı da söyle.

"Elbette, Ally. Bear ile aşağıda görüşürüz.

"Sağılmış süt buzdolabında ve ateşine dikkat et - birkaç gün önce biraz yükselmişti ve-

"Ally, lütfen kıymetli yavruna bakma konusunda bana güven ve döndüğünde görüşürüz," dedi annem. Ally'nin yanağından öptü ve sürat teknesinin demirlediği iskeleden çimlerin üzerine geri adım attı.

"Güle güle, Ally. Maia ona sarıldı. "İrtibatta kalalım.

Görüşeceğiz. *Au revoir!*

Christian sürat teknesini iskeleden uzaklaştırırken onlara el salladı. Normalde direksiyona kendisi geçerdi ama bugün arkasına yaslanıp gölde bir başka muhteşem sabahın tadını çıkarmaya karar verdi. Onlar göle açıldıklarında su güneğin altında parılıyordu. Cenevre'ye doğru hızlandı. Christian yolcusunun deniz bacakları konusunda endişelenmesine gerek olmadığını biliyordu, bu yüzden tam gaz ilerledi. Ally onun teknenin dümeninde kendini nasıl rahat hissettiğini görebiliyordu, teni koyu kahverengiye dönmüştü ve geniş omuzları rahatlamıştı.

Yine de Bear'a ilk vedasında boğulduğunu hissetti, Suda olmak onu rahatlatıyor ve Bear gelmeden önce kim olduğunu hatırlatıyordu.

Geçen yıl bu zamanlar, mürettebatla birlikte antrenman yapıyordu ve formunun zirvesindeydi.

Ve sonra açık olmuştı.

Christian tekneyi yavaşlatmaya başlarken, "O birkaç haftayı her zaman hayatımın en güzel haftaları olarak hatırlayacağım," diye mırıldandı gökyüzüne.

dubaya doğru yönlendirdi. Christian çantasını taşıyıp karada ona katılırken, Ally ipleri bağlamak için atladı.

İskelenin yanına park edilmiş küçük spor arabanın yarış yeşili boyası güneşte parlıyordu ve tavanı açıktı. Ally arabayı izlerken Christian anahtarları tertemiz beyaz bir tişört ve şört giymiş genç bir adamdan aldı. Bir süre sohbet ettiler, sonra genç adam el salladı ve bir bisiklete doğru yürüdü.

Christian, "Yerel tamirhanedeki Julien'den yağı kontrol etmesini ve depoyu doldurmasını istedim," dedi. "Artık eskimeye başladı ama Julien her şeyin iyi göründüğünü söylüyor, yani bir sorun çıkmayacaktır.

Ally, Christian'dan anahtarları alırken kıkırdadı: "Artık eski olmalı," dedi.

"Seni götürmemi istemediğine emin misin, Ally?

"Oldukça eminim," diye cevap verdi arabaya binip kontağı açarken. Motor. 'Teşekkürler, Christian. Gelip beni alman gerektiğinde seni ararım.

"Kendine iyi bak Ally ve dikkatli sür," diye bağırdı araba geri geri giderken motorun gürültüsü arasında.

"Yapacağım, hoşça kal!

Ally Cenevre'den geçip Fransa sınırını geçtikten sonra iyi vakit geçirdi. Yanında bir CD koleksiyonu getirmişti ve yolculuğu Klasik ve pop arasında gidip geliyor, en sevdiği marşları söylüyordu. Kahve içmek için *bir aire*'de durdu.

Baget ekmek ve süt sağmak için, şu anda takviye yapıyor olsa da, henüz emzirmeyi bitirmek istemiyordu.

Grenoble'a ulaştığında aniden kendini bitkin hissederek *otoyoldan* çıktı. Yirmi dakikalık bir kestirmeden sonra, Provence'a doğru son yolculuğuna başladı. Etrafındaki kırsal alanın gözle görölür bir şekilde yumuşmasını izledi.

"Burası gerçekten çok güzel," diye mırıldandı, özellikle soluk sarı renkli sevimli bir çiftlik evinin yanından geçerken. Üzüm başlarıyla kaplı hafif bir yamacın yukarısında büyük bir şato duruyordu. Kapılar açıktı ve bir yanı, reklamı yapılan *maşaraya* kadar arabayla gidip oranın tadına bakmak istiyordu.

en sevdiği şaraplardan biri: Provençal rosé. Bir yol işareti ona

Châteauneuf-du-Pape'e sadece üç kilometre uzaklıktaydı. Artık çok yaklaşmıştı, kenara çekip düşüncelerini toplamaya karar verdi. Çantasından cep telefonuna uzandığında bir dizi mesaj olduğunu gördü mesajlar, hepsi Star'dan.

Çoğunun özeti "Ara beni!" idi.

Ally Star'ın numarasını aradı ve o da hemen cevap verdi. "Merhaba Star, ne oldu?

'Endişelenme, kötü bir şey olmadı. Bildiğimiz kadarıyla Merry McDougal otelden ayrılmadı. Ancak odasından ayrıldı ve Orlando nerede olduğunu görmek için onu takip etti.

Gidiyorum. Kapıcıya göre çantaları hâlâ burada.

"Tamam. Neredeyse Jack'in kaldığı *mağaraya* varmak *üzereyim* ve yolculuktan o kadar keyif aldım ki, oraya vardığımda ne söyleyeceğim konusunda beynimi devre dışı bıraktım. Bilmiyorum.

bir turist gibi davranmalı ve Jack ile

Ailesi hakkında konuşmak ya da hemen itiraf etmek. Sen ne düşünüyorsun?

"Tanrım, Ally, sanırım bu Merry'nin ona CeCe ve Electra'nın ziyaretlerinden bahsedip bahsetmediğine bağlı.

'Eğer bir şekilde onunla tanışmayı ve onu kaçırıp silah zoruyla bir sandalyeye bağlamadan benimle konuşmasını sağlamayı başarırım, elimden geleni yapacağım. Dürüst olmak gerekirse, Star, haklısın: şimdi gerçekten burada olduğum için, tüm bunlar çok rahatsız edici geliyor. Eğer Merry kızının kökenlerini öğrenmesini istemiyorsa, bunu bizim zorlamamızın doğru olduğunu sanmıyorum. Babamın onu bulmak istemesinin sebebi ne olursa olsun.

"Katılıyorum. Yerinde olsaydım, kulaktan kulağa oynardım. Sadece kendiniz olun ve her şeyin doğal bir şekilde gelişmesine izin verin. İyi şanslar Ally ve lütfen irtibatta kalalım.

"Ve sen. Hoşça kal, Star.

Ally iç çekerek motoru çalıştırdı ve yola koyuldu. Kız kardeşlerinin hepsinin bir zamanlar

Kayıp kız kardeşin izini sürerken yanlarında biri vardı. CeCe'nin yanında Chrissie, Electra, Mariam ve Orlando'yla birlikte Star vardı.

Minuet Mağarası'nın tabelasını gördüğünde, "Ve işte yine tek başıma gidiyorum," diye mırıldandı. Doğru gittiği bina Kırsal alana dağılmış diğerlerine çok benziyordu:

Pişmiş toprak çatılı eski bir taş çiftlik evi ve büyük mavi panjurlu pencereler. Sarmaşıkların arasından kireçli bir patika boyunca uzanan bir sokağa saparken durakladı, derin bir nefes aldı ve zihninde Theo'nun bir görüntüsü belirdi.

"Yanımda olursun, değil mi sevgilim?"

Bununla birlikte, arabayı yola çekti ve çiftlik evine doğru sürdü.

Arabadan inip dükkâna giden tabelaları takip ederken, "Pekâlâ, işte gidiyoruz," diye fısıldadı. Çiftlik evinin bir ucundaki karanlık, kiler benzeri bir odada yer alan bu odada kimse yoktu. Kırmızı Châteauneuf-du-Pape şişeleri birbirine yakın bir şekilde istiflenmişti. her santim alan kullanıldı. Tam da bir şeyler aramak üzereydi. On altı yaşlarında bir genç içeri girip ona gülümsediğinde biri.

"*Je peux vous aider?*"

"Evet, kiralık *gîte*'inizi tanıtan tabelanızı gördüm ve müsait olup olmadığını merak ediyordum.

"Ne zaman için, *matmazel*? Genç kız odanın bir köşesine sıkıştırılmış küçük tezgâhın etrafında yürüdü ve altındaki raftan bir kitap çıkardı.

"Bu gece için aslında.

Kitabı karıştırdıktan sonra başını salladı. "Evet, müsait. "Ne kadar?"

Çocuk ona en az iki gece kalmak istediğini söyledikten sonra çantasından kredi kartını çıkardı.

Hayır, hayır, *matmazel*. Çıkarken ödersiniz. Bir dakika, *Maman*'ı çağırayım da gelip seni *gîte*'ye götürsün.' Sonra küçük bir buzdolabına gitti ve bir şişe roze şarap çıkardı. "Bir bardak ister misin?"

"Biliyor musun, aslında isterim," diye gülümsedi Ally. "Uzun bir yolculuk oldu.

Soluk pembe şarap kadehi ona sunulduktan sonra çocuk kapıya doğru yürüdü. '*Affedersiniz, annem* burada olacak.

Yakında.

Ally beklerken avluya çıktı ve eski bir ferforje bankın üzerine oturdu. Avlu bir sürü insanla doluydu.

Ahşap şarap paletlerinin yanı sıra çocuk scooterları, bisikletler ve paslı bir tırmanma çerçevesi de vardı. Güneş masmavi gökyüzünde artık daha alçaktı ve Ally yüzündeki sıcaklığın tadını çıkarmak için başını arkaya yatırdı. Roze şarabın tadı harikaydı ve gözlerini kapatıp derin derin nefes alarak rahatlamaya çalıştı.

'*Bonjour, mademoiselle*, ben Ginette Valmer, ve sizi götüreceğim aşağıya," diye parlak bir ses geldi. Ally gözlerini açtığı anda kırk yaşlarında, kot pantolon, tişört ve gömlek giymiş siyah saçlı bir kadın gördü.

lekeli bir önlük. Elinde küçük bir yiyecek sepeti vardı.

'Ben de sizinle tanıştığımıza memnun oldum. Ben Ally D'Aplièse,' dedi Ally resmi bir Fransızca ile kadının elini sıkarken. Onu topladı Arabadan çantayı aldılar ve kireçli patika boyunca çiftlik evinin solunda, cennet gibi bir yerde bulunan *gîte*'ye doğru yürüdüler. sarmaşıkların arasında bir yer. Madam Valmer'in sorularına yanıt olarak nazik bir konuşma yaptı.

"Evet, Cenevre'de yaşıyorum ve birkaç günlüğüne buraya ziyarete geldim. "Şarapları tatmak için mi?

"Evet, ayrıca ... buralarda bir ev aramak için. Kelimeler Ally'nin ağzından, o durduramadan dökülüverdi.

"Gigondas ve Vacqueyras'ta *emlakçılar* var, ayrıca Beaumes-de-Venise'de de bir tane var. Size telefon numaralarını verebilirim ya da dilerseniz ziyaret edebilirsiniz,' diye yanıtladı Madam Valmer, *gîte*'in ön kapısına vardıklarında. İşte geldik. Burası çok Küçük ama bir kişi ya da bir çift için uygun," dedi içeri girerlerken. Ally küçük bir mutfak olan basit ama temiz bir yer gördü Bir tarafta ağır bir Fransız maunu yatak, köşedeki küçük şöminenin önünde bir kanep ve iki sandalye.

Madam Valmer arkadaki ahşap kapıyı işaret ederek, "Duş ve tuvalet şurada," diye ekledi. Sepeti küçük tezgâhın üzerine koydu. 'İşte taze bir baget, biraz tereyağı, peynir ve

süt ve buzdolabında zaten biraz roze var.' "Teşekkür ederim, ama gerçekten, alışverişe gidebilirim.

'Şimdiye kadar buralarda her yer kapanmıştır. Fransa'da nasıldır bilirsiniz,' Madam Valmer gülümsedi, kara gözleri dans ediyordu.

"İhtiyacınız olduğunda hiçbir şey açık olmaz.

'O zaman belki bana yakınlarda bir şeyler yiyebileceğim bir restoran ya da kafe söyleyebilirsiniz? Cenevre'den buraya uzun bir yolculuk yaptım.

'Ah, birkaç tane var, ama ...'

Madam Valmer ona bakarken bir duraksama oldu. "Bizimle yemeğe gelin.

"Emin misiniz? Gigondas'ta kolayca bir şeyler bulabilirim," dedi Ally.

'Başka bir ağız hiçbir şeyi değiştirmeyecek. Benim üç çocuğum var ve *Mağarada* çalışan dört aç adam var, bu yüzden' - Madam Valmer ellerini Ally'ye anlamlı bir şekilde salladı - 'bir kişi daha sorun değil. Ve masada başka bir kadının olması da değişiklik olacak!

"Sakıncası yoksa çok isterim.

'Basit bir yemek; yedi buçukta yiyeceğiz. Sonra görüşürüz.

"*Teşekkürler Madam Valmer, bu akşam.*

"Bana *Ginette* de!" dedi kadın pansiyondan çıkarken.

Ally buzdolabına gitti ve buz gibi bir şişe pembe şarap açtı.

Dışarıda yürürken eski, yıpranmış bir masa ve iki demir sandalye gördü hemen yanına *yerleştirilmişti*. Yüzüne vuran güneşin tadını çıkarmak ve Atlantis'i aramak için oturdu. Ev telefonu meşguldü, bu yüzden onun yerine Maia'yı aradı.

'Merhaba, sadece sağ salim olduğımı söylemek için aradım. Ayı nasıl?'

"Banyoda, annem başında gıdaklıyor. O iyi ve sanırım annem sorumluluk sahibi olmaktan gerçekten keyif alıyor. Jack'le tanıştın mı?

'Hayır, sadece ailenin bir oğlu ve *mağaranın* sahiplerinden biri olduğunu tahmin ettiğim bir kadın. Nedense bana sorduğunda Neden burada olduğumu sordum, ev aradığımı söyledim! Ally kıkırdadı. 'Her neyse, iyi haber şu ki, bu akşam hepsiyle birlikte yemeğe davet edildim.

Umarım bu Jack de masada olur ve onunla sohbet etmeye başlayabilirim.

'Harika! Ne olursa olsun, Provence'ta bir *gîte*'de kalmak ve ev yapımı bir Fransız yemeği yemek kulağa çok hoş geliyor.

'Burası çok güzel, bir ev satın alma konusunda ciddi olabilirim. ev. Bir başka dondurucu ve yağmurlu Bergen kışı düşüncesi şu anda pek cazip gelmiyor.

"Bakmaktan zarar gelmez, değil mi?

Sadece şaka yapıyordum Maia. Thom ve babam orada.
Aslında Felix'i de aramalıyım ve bir yerlerde viski havuzunda yatmadığından emin olmalıyım. Anneme Bear'a *annesinden* kocaman bir iyi geceler öpücüğü vermesini söylersin, değil mi?

Elbette söylerim. Peki ya Ally?

'Evet?'

'Şimdilik Jack'i unut ve orada geçirdiğin zamanın tadını çıkar. À *bientôt*.

Uzun yolculuktan sonra bacaklarını esnetmeye hevesli olan Ally, asmaların arasında bir yürüyüşe çıktı. Hasat için tam olarak hazır olmayan üzümler henüz koyu mavi bir renk almamıştı. dünyaca ünlü Châteauneuf-du-Pape kırmızı şarabı. Etrafında ağustos böceklerinin sesi ve sıcak, durgun havada titreşen böcek yaşamı vardı. Uzakta bir çiftlik köpeği şemsiyenin gölgesinde nefes nefese yatıyordu.

çam ağacı şeklindeydi, yumuşayan öğleden sonra ışığı asma yaprakları üzerinde altın renginde parıldıyordu.

Ally gölgede, yabani bir lavanta çalısının yanına oturdu. Ellerini ağır mor çiçek başlarının üzerinde gezdirerek burun deliklerini sakinleştirici kokularıyla doldurdu. Ve sonunda Maia ve Ma'nın onu gelmeye ikna etmiş olmalarına sevindi.

Sonunda, küçük kabinde hızlı bir duş almak için *gîte*'ye döndü (su sadece ılıktı, ama hava sıcaktı ferahlatıcı olacak kadar) sonra temiz bir kot pantolon ve gömlek giydi, biraz rimel ve bir tutam ruj sürdü ve saçlarının omuzlarından serbestçe akmasına izin verdi.

"Vay canına, akşam yemeğine çıkmayalı uzun zaman olmuş," dedi sarmaşıkların arasından çiftlik evine doğru yürürken.

Kendine olan güvenini pekiştirmek için içtiği bir buçuk kadeh rozeden memnun bir şekilde ön kapıyı çaldı.

"Herkes arkada! Pencereden Ginette'in başı göründü. "Etrafında yürü, Ally.

Öyle de yaptı ve evin arkasından sarmaşıkların sarktığı bir sundurma gördü; sundurma, Dentelles olduğunu bildiği yere bakıyordu

Dağlar. Hızla alçalan alacakaranlıkta, sundurmanın etrafına gece çöktüğünde yakılmak üzere küçük fenerler yerleştirilmişti. Masada dört adamın yanı sıra daha önce tanıştığı genç çocuk, on iki yaşlarında başka bir çocuk ve yedi ya da sekiz yaşlarında daha küçük bir çocuk oturuyordu. Ally yaklaşıırken şamatalı bir kahkaha koptu, sonra tüm erkekler dönüp ona baktı. İçlerinden biri - küçük ama kaslı - ayağa kalktı.

'Affedersiniz *matmazel*, size gülmüyorduk, sadece arkadaşımızın tuhaf Kivi ifadelerine gülüyorduk! Lütfen, gelin ve oturun. Ben François, *mağaranın* ortak sahibiyim. Bu Vincent ve Pierre- Burada benimle çalışan Jean ve bunlar da oğullarım: Tomás, Olivier ve Gerard. Ve bu da' - François yanına oturmak üzere olduğu adamı işaret etti - 'Yeni Zelanda'dan gelen Jack McDougal.

Ally sandalyesinin arkasında durdu ve buraya konuşmak için geldiği adamın dönüp ayağa kalkmasını izledi. Jack McDougal onun üzerinde yükseliyordu. Çok açık tenliydi, delici mavi gözleri ve kısa kesilmiş dalgalı sarı saçları vardı.

"*Enchanté, mademoiselle*," dedi çok garip bir aksanla. 'Kötü Fransızcam için özür dilerim. Lütfen' - elini uzattı - 'oturun.

"İngilizce biliyor musunuz, *matmazel*? François, ev sahibi, ona sordu.

"Evet, biliyorum.

"Ah, Jack, o zaman bu gece nihayet ne hakkında konuştuğunu anlayan birine sahip olacaksın!

Masanın etrafındaki herkes yine güldü.

'Fransızcasının kötü olduğunu söylerken yalan söylemiyor,' diye ekledi François.

'Ama bizim İngilizcemiz daha kötü! Biraz şarap ister misiniz? *Matmazel*?' Masada onun karşısında oturan Vincent bir şişe kırmızı şaraba dokundu. "Hepimizin şimdiye kadarki en iyi şaraplarımızdan biri olmasını umduğumuz 2006 mahsulümüzün erken bir örneği.

"Teşekkür ederim," dedi Ally, kadehi ağzına kadar doldurulurken. "Korkarım şaraptan pek anlamam ama *şerefe*!

"*Santé*. Herkes kadehini kaldırdı ve genç çocuk Gérard'ın bile kadehinde küçük bir miktar olduğunu fark etti.

Ally şarabın tadına baktı, yumuşak ve zengindi, kadife gibi boğazından aşağı kayıyordu. "Haklısın, bu şarap çok güzel," dedi François'ya.

"İleride, nihayet hazır olduğunda, bunun için madalyalar kazanacağımızı umuyor ve dua ediyoruz," dedi.

Ally, Jack'in hafif bir şaşkınlıkla masanın etrafına baktığını fark etti.

"François az önce bu şarabın kendisine ödül kazandıracağını umduğunu söylüyordu," diye İngilizceye çevirdi.

'Ah, teşekkürler. Birkaç haftadır buradayım ve kelime dağarcığımı geliştirmek için elimden geleni yapmama rağmen, tek bir cümleden fazlasını anlamam için çok hızlı konuşuyorlar.

'Fransızca öğrenmesi zor bir dil. Ben şanslıydım çünkü babam kız kardeşlerimin ve benim beşikten itibaren iki dilli olmamızı sağladı. Bu bir tek yol.'

"Katılıyorum. Annem iyi Fransızca konuşabiliyor, Latince ve Yunanca okuyabiliyor ama korkarım bu bana geçen bir yetenek değil,' dedi Jack. "Affedersiniz, adınızı duyamadım?"

"Ben Ally, Ally D'Aplièse. Ally, adamın soyadını tanıyıp tanımadığını görmek için nefesini tuttu.

"Jack McDougal. Az önce de söylediğim gibi, ben Yeni Zelandalıyım. Peki siz nerelisiniz?"

"Cenevre, İsviçre'de," dedi Ally, adamın kendisini tanımadığı belli olduğu için içi rahatlamıştı. Ginette bir tepsi yemek getirdi ve Jack hemen ona yardım etmek için ayağa kalktı, tabakları salata ve ekmeği masaya koydu.

'Cenevre, ha? Oraya ya da Avrupa'da Fransa dışında başka bir yere hiç gitmedim. Yaşamak için iyi bir yer mi?"

Masanın etrafındaki insanlar yemeklerini yemeye başlarken sordu.

'Evet, çok güzel. Göl kenarında yaşıyoruz ve dağların güzel bir manzarası var. Ama aslında şu anda Norveç'te yaşıyorum. Cenevre benim ailemin evi," dedi Jack ona bir tabak ton balığı salatası ikram ederken. "Teşekkürler," diyerek tahta kaşığı aldı ve aklıktan ölmek üzere olduğu için tabağına büyük bir porsiyon doldurdu.

'Ufak bir uyarı: bundan çok fazla yemeyin - bu sadece başlangıç. Ardından biftek ve tabii ki peynir geliyor,' diye sıırıttı. "Vay canına, Fransızlar iyi yemek yiyor.

Ally onun aksanının Avustralya'ya benzediğini duyabiliyordu ama daha yumuşaktı.

'Uyarın için teşekkürler. Aslında gerçekten açım. Bugün buraya gelmek çok uzun sürdü.

"Ne kadar uzak?

"Cenevre'den neredeyse dört yüz kilometre uzakta ama oldukça iyi bir *otoyol* var.

"Peki, neden buradasınız?" "Ev arıyorum.

Seni suçlamıyorum. Eğer New York'ta işletmem gereken bir üzüm bağım olmasaydı

Zelanda'da olsaydım ve dil bu kadar zor olmasaydı, hemen burada

olurdum. "Nasıl oluyor da evden bu kadar uzaktasın? Ally sordu

Çıtır yeşil fasulye, domates, yumurta ve ton balığı karışımından oluşan salatadan bir çatal dolusu aldı.

"Buraya Fransız şarapçılığının nedenlerini ve niçinlerini öğrenmeye, eski geleneklerinden ve yeni fikirlerinden bazılarını kendi şaraplarımıza uygulayıp uygulayamayacağımı görmeye geldim. Ve belki yeni üzüm kombinasyonları da deneyebilirsiniz. I

Yani,' dedi şarabından bir yudum alarak, 'eğer buna yakın bir şey yapabilseydim, mutlu ölürdüm.

"Yani şarap konusunda tutkulusun?

"Kesinlikle. Babamın kurduğu üzüm bağında büyüdüm. Yeni Zelanda'da ilk bağ kuranlardan biriydi ve annemle birlikte bağı bugünkü haline getirmek için kan, ter ve bir sürü fedakarlık yaptılar. Tabiri caizse bu bir aile mirası. Babam birkaç ay önce öldü, yani artık her şey bana kaldı. İhtiyar delikanlıyı özlüyorum. Zaman zaman acı çektirmiş olabilir ama yanımda olmaması çok zor.

Kendine bir bardak daha doldurmak için şişeye uzanırken, Ally aralarındaki konuşmanın nasıl akıp gittiğine inanamıyordu. Jack çok açık, çok doğal görünüyordu.

Her neyse.

Ginette'le birlikte tabakları toplamaya yardım etti, sonra da küçük kızarmış patates ve bakla tabaklarını getirdi.

yemek yiyenler arasında paylaştırılmak üzere kocasına bir *fileto de boeuf* teslim etti.

"*Mon Dieu!* Ally yumuşak bifteğin tadına bakarken "Tam sevdiği gibi, ortası pembe" dedi. "Bu çok lezzetli.

Jack gülümseyerek, "Burada her şey öyle ve bu biftek de gerçekten çok lezzetli, zira Yeni Zelanda'da sığır etinden çok kuzu eti tüketiliyor," dedi. "Dikkatinizi çekerim, bugünlerde buralarda daha fazla büyükbaş hayvan besliyoruz. Yani, Ally, Daha önce kız kardeşleriniz olduğunu söylemişsiniz?

"Evet, var," dedi Ally, aniden dikkatli davranması gerektiğini fark ederek. "Toplamda beş tane.

"Vay canına! Benim bir kız kardeşim var ve o da bana yetiyor, teşekkürler.

"Siz ikiniz yakın mısınız?" diye sordu, konuşmayı tekrar ona yönlendirerek.

"Bugünlerde, evet, öyleyiz. Aslında o evlatlık. Ben on yaşındaydım. Bu yüzden birlikte hiç büyümedik ama yaşlandıkça daha da yakınlaştık. Babamın ölümüne çok üzüldü.

Daha 22 yaşında. Sanırım biraz aldatılmış hissediyor, çünkü yanında uzun süre kalamadı. Ve tabii ki annem de onu deli gibi özliyor.

"Eminim özlüyordur. Geçen yıl hem babamı hem de nişanlımı kaybetmeyi başardım, bu yüzden ikimiz de biraz zor zamanlar geçirmişiz gibi görünüyor.

"Öyle mi? Çok üzgünüm, Ally. Geçtiğimiz yıl hakkında söyleyebileceğim en fazla şey, umarım oldukça iyi bir pinot noir üretmiş olduğumdur. Bu benim ilk partim olacak," dedi Jack. "Bu yüzden mi buradasın?

"Ne demek istiyorsun?

"Annem şu anda bir dünya turuna çıktı. Belki de kadınlar kötü bir şey olduğunda kaçmak isterler ... sizin öyle olduğunuzu kastetmiyorum. Üzgünüm, durumunuz hakkında hiçbir şey bilmiyorum.

Ally, Jack'in yüzünün utançtan kızardığını gördü. "Özür dileme. Haklı olabilirsin. Sanırım herkes kedere farklı şekillerde tepki veriyor - tüm kız kardeşlerim kesinlikle öyle yaptı. Diğer yandan ...' Ally Jack'e döndü ve loş ışıktaki gülümsedi. "Sen de evinden çok uzaktasın.

"Tebrikler!" dedi bardağını onunkiyile tokuşturarak. "Gerçi benim seyahatim aslında babam ölmeden önce planlanmıştı, yani bir mazeretim var.

Ne olursa olsun, ben böyle diyorum.

Her ikisi de kullanılmış tabakları toplamaya ve ardından peyniri masaya getirmeye yardım ederken bir duraklama daha oldu. Birisi sundurmanın altında yumuşak bir ışık saçan fenerleri yakmıştı.

"Evet, Bayan . . . Tanrım, soyadınızı unuttum." "D'Aplièse.

"Evet, Bayan D'Aplièse," diye devam etti Jack, tatlı şaraplar dağıtılırken, "her zamanki gibi her şeyi ağzımdan kaçırmış gibi görünüyorum. kendim hakkında. Peki ya sen? Yani, senin tutkun ne?"

"Flütçü olarak eğitim aldım ama sonra yolumdan saptım ve kendimi oldukça büyük yarışlarda yelken yaparken buldum. Geçen yıl bu zamanlar Yunanistan'da Ege Denizi'ndeydim. Sonra Fastnet'i yaptım ve-

Ne?! Fastnet'te yarıştığına inanamıyorum! Bu şuna benziyor, Yelkencilikte en büyük meydan okuma ve oyununuzun zirvesinde olduğunuz anlamına geliyor. Gibbston Vadisi'nde yaşadığım yerde göller var, bu yüzden biraz ders aldım ve çok sevdim. Daha sonra boş yılımda bir ekibe katıldım ve Yeni Zelanda kıyılarında yelken gezilerine çıktım. Elbette yarışmak gibi bir şey değildi - sadece zevk içindi - ama okyanusta olmanın verdiği bir şey var, değil mi?

Evet, var. Etkilendim, Jack. Fastnet Yarışı'nın ne olduğunu bile bilen çok fazla insan yok! Ne yazık ki, o zaman Nişanlım. Teknemize kaptanlık yapıyordu. Fırtınalı bir havaya yakalandık ve ... mürettebatımızdan birinin hayatını kurtarmaya çalışırken öldü.

Tanrım, çok üzgünüm Ally. Aslında, sanırım kazayı bir gazetede okumuş olabilirim. Hep derler, değil mi, deniz ne verirse onu alır diye. Ve sen de çok şey kaybetmişsin.

"Evet, kaybettim ama en azından ... Ally Jack'e Ayı'dan bahsedecekti ama bir şey onu durdurdu. "Şimdi iyileşiyorum.

"Peki, burada ne kadar kalacaksın?"

"Henüz bilmiyorum," diye geçiştirdi.

"Eğer bir süre daha buralarda olursan, belki Marsilya'ya gidip bir günlüğüne bir tekne kiralayacağım. Ben ikinci kaptan olurum ve sen de bana bu işin nasıl yapıldığını gösterirsin.

"Kulağa cazip geliyor, ancak zamanım olacağından şüpheliyim. Akdeniz'i seviyorum - Kelt Denizi ve Atlantik'e kıyasla çok hafif.

'Peki Cenevre'de evde kim var? Annen, kız kardeşlerin?" diye sordu.

"Annem hâlâ evde ama kız kardeşlerim yuvadan uçtu. Ally konuşmayı bilerek tekrar Jack'e çevirdi. "Kusuruma bakmayın.

Meraklı biri gibi görünmek istemem ama sizce aileniz neden kız kardeşinizi sizden on yıl sonra evlat edindi? Yani ... her zaman evlat edinmeyi planlamışlar mıydı, yoksa başka bir nedeni var mıydı?

'Dürüst olmak gerekirse emin değilim. Ebeveynler çocuklarına karşı nasıldır bilirsiniz, ayrıntıya girmezler. Sadece on yaşındaydım ve sormadım. Hatırladığım kadarıyla bir gün okuldan eve geldiğimde Mary-Kate annemin kollarındaydı ve babam da ona bakıyordu. Aslında ona tamamen aşıktı. O ilk yıllarda dürüst olmak gerekirse beni kızdıırırdı.

"Uzun süre tek çocuk olmak ve sonra aniden yeni bir kız kardeşle karşılaşmak zor olmuş olmalı.

"Evet, çok doğru," diye sıırıttı Jack. 'Birdenbire dünyanın merkezi olmaktan çıktım. Artık dikkat çekmiyordum. Ama on sekiz yaşına geldiğimde üniversiteye gittim ve kendimi aştım. Geçmişe baktığımda bunun iyi bir şey olduğunu görüyorum. Büyürken muhtemelen şımarık bir velettım ve ablamı biraz zorladım.

zaman, bilirsın? Onunla dalga geçerdım. Mary-Kate bugünlerde harika ve gerçekten iyi anlaşıyoruz ve babamın ölümü bizi daha da yakınlaştırdı.

Kahve geldi, Ally masadaki taş sürahidен büyük bir bardak suyla birlikte içti.

'Biraz Beaumes-de-Venise dener misiniz? Kelimenin tam anlamıyla bir bardakta yerel nektar,' diye sordu Jack kendi bardağını kaldırırken.

'Hayır, teşekkürler. Zaten normalde içtiğimden çok daha fazlasını içtim. 'Ben de her gece normalde içtiğimden çok daha fazlasını içiyorum.

geldi!' Güldü. 'Burada şarap sadece günlük menünün bir parçası.

Babamı bile ayık gösteriyorlar, o günde bir şişe şarap içerdi. Sadece merakımdan soruyorum, Norveç'e nasıl geldiniz?

'Aslına bakarsanız ben de evlat edinildim. Öz ailemin izini Norveç'e kadar sürdürdüm, bu yüzden oraya taşındım. Öz annem öldü, ama ben ikiz kardeşim Thom ile yaşıyorum. Biyolojik babam, Felix. tüm bu alkolün cennet olduğunu düşünebilirdi - Bergen'de bizden sadece tepenin yukarısında yaşıyor.

"Sence bu iyi bir fikir mi? Yani, öz aileni aramak için mi?

Kız kardeşim geçenlerde telefonda bana birkaç kez

kızlar kapısına gelip, bir şeyler olabileceğini söylediler. aileleriyle bağlantıları var. Ayrıntıları bilmiyorum ama sadece ne düşündüğünüzü merak ediyorum.

Ally yutkundu ve keşke bir kadeh tatlı şarap alsaydım diye düşündü. Bu adamdan bilgi koparmak zorunda kalacağını düşünürken, konuşmada her şey kendiliğinden ortaya çıkıyor gibiydi.

"Dürüst olmak gerekirse, babam ölene kadar bunu hiç düşünmemiştim," dedi Ally. 'O ... şey, o sadece yeterliydi, eğer ne dediğimi anlıyorsan

Yani. En azından benim için. Sorunuza cevap olarak, öz ailemi bulmak harikaydı, ama sonra tekrar, hayatımın iki aşkını birkaç ay içinde kaybettim, bu yüzden bir erkek kardeşim ve biyolojik bir babam olduğunu bulmak - ne kadar soak olursa olsun - harikaydı.

Harika.'

'Belki babam öldüğüne ve Mary-Kate de bu kızlarla temasa geçtiğine göre, o da kendi öz ailesini araştırır. Umarım o da senin kadar şanslıdır.

"Yani öz ailesinin kim olduğunu bilmiyor mu?

"Hayır," diye omuz silkti Jack. "Annemle babamın onu almak için uzağa gittiklerini falan hatırlamıyorum, yerel bir evlat edinme olmalı. Tatlı şarabından bir yudum aldı. 'Vay canına, bu ne biçim bir konuşma böyle. Ally. Umarım seni üzecek bir şey söylememişimdir.

"Hiç de değil. Bazen böyle şeyleri yabancılarla konuşmak sevdiğin insanlarla konuşmaktan daha kolaydır, değil mi?

"Doğru, ama umarım önümüzdeki birkaç gün boyunca bir yabancı gibi davranmazsın. Değişiklik olsun diye biriyle İngilizce konuşmak iyi geldi,' diye sırttı. "Peki, yarın ev aramaya çıkıyor musun?

Ginette ikisine de biraz daha kahve koyarken Fransızca, "Çok iyi bazı *emlakçıların* isimlerini yazdım," dedi. "Mutfağa gidip onları getireyim.

"Aslında bugünkü yolculuğumdan dolayı yorgunum, bu yüzden sanırım şimdi yatağıma gideceğim. Ally ayağa kalktı, göğüslerinin sütle dolduğunu hissediyordu, Bear'ın gece beslenmesi için hazırды.

"İyi geceler, Jack.

Sizinle tanışmak bir zevkti.

'Ve seninle de, Ally. Umarım önümüzdeki birkaç gün içinde seni buralarda görürüm," dedi Ally, Ginette'i mutfağa kadar takip ederken.

Ginette gülümseyerek '*À bientôt*,' diye cevap verdi.

"İşte buradasın. Ginette ona, üzerine üç *emlakçının* isim ve numaralarını not ettiği eski bir zarf uzattı.

"Bu harika akşam için çok teşekkür ederim. Yemekler harikaydı.

Ally'yi ön kapıya doğru götürürken, "*Mersi* Ally, iyi vakit geçirmene sevindim," dedi. "Sen ve Jack çok iyi anlaşıyor gibiydiniz," diye ekledi kapıyı açarken.

"Oh, ikimiz de İngilizce konuştuğumuz için," dedi Ally, yüzünün ısındığını hissederek. "Yine de çok iyi birine benziyor.

"Öyle ve kendi dilini konuşan birinin olması onun için iyi oldu. Akşam yemeğindeki sohbetlerimizde kendini dışlanmış hissetmesinden endişeleniyorum ama ne yapabilirsin ki? *Bonne nuit*, Ally.'

"*Bonne nuit*, Ginette, ve tekrar teşekkür ederim.

Ally ertesi sabah uyandı, eski saatli radyosundan saate bakmak için yuvarlandı ve saatin onu geçtiğini görünce afalladı.

Sırt üstü yuvarlandı, kollarını ve bacaklarını açtı ve hafif de olsa dinlenmiş hissetmenin tadını çıkardı. çok fazla şaraptan kaynaklanan baş ağrısı. Cep telefonuna uzandı. Atlantis'ten gece boyunca hiç mesaj gelmediğini kontrol etti, sonra Star'dan gelen "**Ara beni!**" mesajını gördü.

Huzurunu bozmak istemediği için kahve yapmak üzere yataktan kalktı ve yumuşak şiltenin üzerine bağdaş kurarak oturdu, yudumluyor ve pencereden üzüm bağına bakıyordu. En son ne zaman bir akşamdan dün geceki kadar keyif aldığını hatırlamıyordu. Muhteşem ortam, keyifli ve misafirperver arkadaşlarla birleşince ortaya büyük bir keyif çıkmıştı. Masanın etrafında bol bol kahkaha atılmıştı ve tabii ki Jack'le yaptığı sohbet bir mayın tarlasıydı, ama yine de çok zevkliydi.

Theo ile eskiden olduğu gibi çok açık konuşmuşlardı, ancak iki adam daha farklı olamazdı: Theo, entelektüel bir denizci olarak 'günlük işine' rağmen kalbi ve Jack, zeki ve Belli ki düşünceli ama nişanlısından daha az karmaşık bir ruha sahipti. Görünüş olarak bile, Theo uzun boylu değildi, her ne kadar Güçlüydü, bronz teni ve koyu renk saçları Jack'in boyu ve açık renk yüz hatlarıyla tam bir tezat oluşturunuyordu. "Ally, dürüst ol!" diye azarladı Kendini, başka bir erkeğin arkadaşlığından zevk alarak Theo'ya ihanet ediyormuş gibi hissediyordu. Ama bunu ilk kez yapıyordu. Ölümünden bu yana, ister kadın ister erkek olsun, yeni bir arkadaş edinmekte bir sakınca yoktu, değil mi?

Hepsi bu kadar mı?

"Peki neden ona Bear'dan bahsetmedin ya da gerçekte neden burada olduğunu söylemedin?" diye mırıldandı kahvesini tazelemek için ayağa kalkarken.

Gerçek şu ki, şu anda bunun nedenini bilmiyordu - ya da belki de bilmek *istemiyordu*.

Yanındaki yatakta duran cep telefonu çaldı ve arayanın Atlantis değil yine Star olduğunu kontrol eden Ally, düşüncelerini düzene sokana kadar onunla konuşmak istemedi. Kendisi buradayken Jack'in dürüstlüğünü düşündükçe suçluluk duyguları daha da yoğunlaştı.

tamamen sahte bahaneler.

İç geçirerek cep telefonunu aldı ve Atlantis'i aradı. "Merhaba anne, Bear nasıl?

O mükemmel, Ally. Az önce onu yürüyüşe çıkardım ve şimdi meşe ağacının gölgesinde bebek arabasında huzur içinde uyuyor. terasın ötesinde-'

"Eskiden hepimizi koyduğunuz yere," diye bitirdi Ally gülümseyerek.

'Peki sen nasılsın, *chérie*? Benim güzel Provence'ım nasıl?

'Gerçekten de güzel. Kaldığım *mağaranın* sahipleri de çok sevimli ve dün gece gerçekten iyi uyudum. Beni gelmeye ikna ettiğiniz için hem size hem de Maia'ya teşekkür ederim. Bu arada o nasıl?'

"Oh, aynı," dedi Maia, "ama ... şey, bu işler böyledir, *değil* mi?

Maia'nın hamile olduğunu biliyor, diye düşündü Ally hemen.

"Pavyonunda, Brezilya'ya geri götürmek istediği birkaç şeyi düzenliyor," diye devam etti Ma, "ve Floriano ile Valentina'nın gelişi için hazırlıyor. İstersen cep telefonu yanında.

Onunla konuşabilirsin ama Star'ın seninle temasa geçmek için sabırsızlandığını söylemeliyim. Belki onu arayabilirsiniz?

"Elbette.

"Ne zaman dönmeyi düşünüyorsun, Ally?

'Mümkün olan en kısa sürede, ama hala toplamam gereken bazı bilgiler var. "İstediğin kadar kalabilirsin, tatlım, zamanımı severek geçiriyorum.

sevgili küçük oğlunuzun *büyükannesi*.'

Teşekkürler anne. Ona benden kocaman bir kucak ver, olur mu?'

'Elbette. Hoşça kal, Ally.'

Bir çift şort ve tişört giydikten sonra Ally artık bayatlamış olan tereyağlı baget ekmeğini atıştırdı ve bir şeyler yemesi gerektiğine karar verdi

gidip en yakın süpermarketi bulup erzak alacağım. Çekerek bir Zaten pembeleşmiş yüzündeki çillerin durmak bilmeyen yürüyüşünü durdurmak için şapka ve güneş gözlüğü taktı, Star'la konuşurken yumuşak sabah esintisinin tadını çıkarmak için dışarı çıkıp oturdu.

"Merhaba Ally, nasılsın?

"İyiyim, teşekkür ederim. Sesin biraz soluksuz geliyor, her şey yolunda mı?

"Evet, sadece Bayan McDougal'ın oğlunu *mağarada* bulup bulamadığını öğrenmek istemiştım.

Buldum. Hatta bütün gece yemekte onun yanında oturdum.

"Bu harika, Ally. Mary Kate'in gerçek ailesi hakkında bir şey bulabildin mi?

"Korkarım hiçbir şey. Gerçi çok açık bir şekilde evlat edinme hakkında konuştuk. Anne ve babasının bir öğleden sonra Mary-Kate ile eve geldiklerini hatırladığını, bu yüzden bunun yerel bir evlat edinme olduğunu düşündüğünü söyledi. Annesi onu uyarmamış gibi görünüyor.

biz D'Aplièse kardeşlerle bir şey yapmaktan kaçındı, ama şunu söyledi Mary-Kate en son telefonda konuştuklarında ona CeCe ve Chrissie'nin ziyaretinden bahsetmişti. Ve öz ailesi hakkında daha fazla şey öğrenmek isteyebileceğini düşündüğünü söyledi. O kadar arkadaş canlısıydı ki, kendimi çok kötü hissettim.

Ona neden burada olduğumu itiraf etmemekle ilgili. O tarafta ne oldu? Merry yine kaçtı mı?

Öyle düşünmüyoruz, hayır. Orlando dün onu takip etti. Clerkenwell - görünüşe göre doğum, evlilik ve ölüm kayıtlarına gidiyordu. Onu otele kadar takip etti, sonra odasında kayboldu ve saat altı sularında odama bir telefon geldi

Kendisini iyi hissetmediğini ve birlikte yemek yiyebileceğimizi söylemek için. Bu sabah tekrar arayıp nasıl hissettiğini ve bizimle öğle yemeği yiyip yiyemeyeceğini bildireceğini söyledi. Sorun şu ki, a) Rory'yi okuldan almak için Kent'e dönmek zorundayım.

ve b) Orlando'nun kitapçıya geri dönmesi gerekiyor.

Belli ki Merry öğle yemeğini kabul ederse kalmaya devam edecek, ama ... oh, bilmiyorum, her şey yanlış geliyor. Orlando bile depresyonda, ki çok nadiren öyle olur. Bizden korktuğu için kendimi kötü hissediyorum ve biz hala

onu takip etmek. Mary-Kate'in çelenk koyma töreninde olamaması dünyanın sonu değil, değil mi Ally? Bunu gördükten sonra

Kendi gözlerimle gördüğüm yüzüğün resimdekiyle aynı olduğunu düşünüyorum, ama belki de zavallı Merry onun tadını çıkarana kadar beklemeliyiz

dünya turuna çıktı ve kızıyla birlikte evine döndü. O zaman Mary-Kate'in bizimle görüşmek isteyip istemediğine birlikte karar verebilirler.

"Ne demek istediğini anlıyorum," diye iç geçirdi Ally. 'Jack'le tekrar karşılaşsam seni sonra ararım, ama bunun için mühendislik yapmayacağım, Star.

'Hayır. Seni çok iyi anlıyorum. Şimdi gitmem gerekiyor. Hoşça kal Ally, yakında konuşuruz.

Ally telefonu kapattı, tıpkı Orlando gibi, tüm bu durumdan dolayı belli belirsiz depresif hissediyordu. Bir yanı başlangıçtaki motivasyonunu tamamen unutmak ve uyandığında hissettiği sakinliğin tadını çıkarmak istiyordu. Kalkıp çiftlik evine doğru yürümek ve Ginette'in ona yerel süpermarketin yerini gösterip gösteremeyeceğini öğrenmek üzereydi ki Jack aniden köşede belirdi.

"Günaydın. Seni rahatsız etmiyorum, değil mi?" Hâlâ Ally'nin elinde tuttuğu cep telefonunu işaret etti.

"Hiç de değil. Oturmak ister misiniz?"

"Üzgünüm, oturamam. Aslında buraya yiyecek malzemesine ihtiyacınız olup olmadığını sormaya geldim. François yaklaşan hasatla ilgili toplantılara katılıyor, ben de boşta kaldığımda Ginette beni alışveriş yapmam için köye gönderiyor. Bunun Fransızcam için iyi olduğunu söylüyor," diye sırttı.

'Aslına bakarsanız, ben de tam gidip ona en yakın süpermarketin nerede olduğunu soracaktım. Ve tabii ki yerel *emlakçı*,' diye ekledi çabucak. "En azından oraya kayıt yaptırmalıyım.

'Neden seni Gigondas'a bırakmıyorum? Bir taşla iki kuş vururuz ve sen de bana süpermarkette yardım edersin, böylece ananaslarımı *anislerimle* karıştırmam!

'Tamam ama seni arabamla takip etmemi istemediğine emin misin? Aksi takdirde benim *immobilizer* ofisine gitmemi beklemek zorunda kalırsınız.

Benim için fark etmez. François dışarıdayken, ya ben oturup Fransızca sözlüğe bakarak belirli bir kelimenin ne anlama geldiğini bağcılık deyimi ya da güzel Gigondas'da güneşin altında bira içmek anlamına gelir.

"Her zaman ikisini de aynı anda yapabilirsin," diye belirtti Ally ve kıkırdadılar.

"Pekâlâ, neye ihtiyacınız varsa almanız için sizi yalnız bırakayım ve on dakika sonra arabanın yanında buluşalım, tamam mı?"

"Tamam, teşekkürler

Jack. "Sorun değil.

Jack'in bölgenin en iyi *üzüm* bağlarından biri olduğunu söylediği pitoresk Gigondas köyüne vardıklarında Ally, buranın Yerel *mağaralardan* sunulan şarapları tatmak isteyen turistlerle dolup taşıyordu. Kafeler sohbetle dolup taşıyor, masalarda oturanlar kaldırımlara taşıyordu. Bir yer bulmakta zorlandılar Ginette'in hırpalanmış Citroën'i için park yeri.

Parlak güneşin altında tepeden aşağıya doğru yürürlerken Ally, "Burası ne kadar muhteşem bir yer," diye yorum yaptı.

"Öyle, evet. Pekâlâ, hadi süpermarkete dalıp Ginette'in listesindekileri alalım, olur mu?" dedi Jack, dar bir dükkâna girerken İçerisi Tardis'e benziyordu, arkaya doğru uzanıyordu ve ağzına kadar yiyeceklerle doluydu.

"Tamam, ama sana yardım etmeyeceğim," dedi Ally ona kararlı bir şekilde. "Dil öğrenmenin tek yolu hata yapmaktır.

İkisi de birer sepet aldı ve kasada buluşmadan önce kendi yollarına gittiler.

"En azından elimdekilerin listedekilerle uyuşup uyuşmadığını kontrol edebilir misiniz?" diye sordu ödeme kuyruğunda beklerken.

Ally sepette hızlı bir arama yaptı ve listedeki ürünleri kontrol etti.

"Neredeyse mükemmel, ama *demi-écrémé* istiyor, *entier* süt değil.

"Harika, teşekkürler," dedi ve kartonları değiştirmek için hızla uzaklaştı.

Poşetleri arabaya bıraktıktan sonra, Jack onunla birlikte *immobilier* ofisinin önünde durana kadar caddeyi takip etti. Ally kapıyı denedi ama kapı sıkıca kapalıydı.

'Kahretsin! Saat tam olarak öğleyi bir dakika geçiyor ve kapılarını kilitlemişler. Tipik lanet olası Fransızlar,' diye kıkırdadı Jack. 'Öğle yemeği her zaman

önce gelir. Üzgünüm - İngilizce konuşuyoruz, bu yüzden aslında Fransız olduğunuzu unutup duruyorum.

"Hayır Jack, ben İsviçreliyim, unuttun mu?"

"Tabii ki, üzgünüm," dedi Jack, tekrar yukarı doğru yürürken.

Köy arabaya doğru. 'Aslında, sanırım Fransızlar

Öncelikler kesinlikle doğru: hayattaki iyi şeylerin tadını çıkarmak her şeydir. Ne de olsa buraya bir kez geliyorsun," dedi Jack, bagajı alışverişle doldururken.

"Eğer kız kardeşim Tiggy'nin yerinde olsaydın, bu konuda seninle aynı fikirde olmazdı.

"Gerçekten mi? Dinle," dedi Jack, öğle yemeği yiyenlerle dolup taşan bir açık hava kafesini işaret ederek, 'neden akşam yemeğine kadar burada takılmıyoruz?

immobilier saat ikide açılıyor mu? Tabii yapacak başka bir işiniz yoksa?"

"Yok ama Ginette'in alışverişe gitmesi gerekmiyor mu?"

'Daha geçe kadar değil ve muhtemelen bir süreliğine beni arkada görmekten memnun olacaktır. Gidelim mi?

"Neden olmasın?"

Kafede Jack iki kişilik boş bir masa gösterdi ve oturdular. "Bira? Şarap?" diye sordu. 'Madem buradayım, ben de öğle yemeği alacağım. Ya sen?'

"Benim için bir bardak roze ve evet, bu menü çok lezzetli görünüyor.

'Eğer bir hizmet alabilirsek, sipariş vereceğiz,' diye gözlerini devirdi Jack. 'Bir keresinde birinin beni fark etmesi için yirmi dakika beklemiştim. burada nefes alıyordu. Yeni Zelanda'da böyle bir şey olmazdı, orası kesin.

"Oraya giden herkesten çok güzel bir ülke olduğunu duydum.

"Öyle, evet, hemen hemen her şeye sahip, biliyor musunuz? Kışın kayak, yazın sıcak hava ve plajlar ve benim yaşadığım iç kesimler çok tatlı. Kasaba ve şehirlerin dışında eksik olan tek şey insanlar. En yakın komşumuz arabayla on beş dakika uzaklıkta. Yani yalnızlığı seviyorsanız burası harika.

"Peki, sen seviyor musun? Yalnızlığı seviyor musun?"

'Üniversiteden döndükten sonra değil, ama sanırım alıştım. Sonra böyle bir yere geliyorsunuz, küçük bir köy. vızıldıyor ve ne halt ettiğini merak ediyorsun. Yine de, ben

Şikayet ediyor. Yaptığım işi seviyorum ve dünyanın muhteşem bir yerinde yaşıyorum.

"Yeni Zelanda aslında bir gün ziyaret edilecekler listemde yer alıyor," dedi ve kendisini görmezden gelen garsona menüsünü uzatırken.

'Sizi Yeni Zelanda'da ağırlamaktan mutluluk duyacağımızı söylemeye gerek yok. Her zaman bağcılık. Gibbston Vadisi ile ilgili bir diğer sorun da tüm gençlerin kasaba ve şehirlere gitmiş olması ve etrafımda çoğunlukla yaşlıların yaşıyor olması. Sırt çantalı gezginlerin arkadaşlığını dört gözle bekliyorum.

Bazen geceyi geçirmek için The Vinery'de otostop çekerek bölgeyi turlarlar.

Ally elindeki menüyü garsona doğru salladı ve sonunda bira, roze, bir sürahi su ve iki biftek haché siparişleri alındı.

"Sanırım aileniz Kivi?" diye sordu.

'Maoriler dışında hiçbir Kivi "orijinal" değildir, ne demek istediğimi anlıyorsanız,' dedi Jack. 'Nüfusun çoğu başka bir yerden göç etmiş. Ben orada doğdum ama babamın ailesi

Aslen İskoçyalı, dolayısıyla McDougal. Annem de İrlanda'nın Dublin şehrinden. Ama evet, sanırım ikisi de uzun süre orada yaşadıkları için kendilerine Kiwi diyorlar.

"Aileniz hiç İskoçya ve İrlanda'yı ziyarete gitti mi?

"Sanırım babam ailesiyle birlikte birkaç kez geri döndü ama annem bildiğim kadarıyla İrlanda'ya hiç gitmedi. Orada üniversiteden diploma alırken çekilmiş bir fotoğrafı var ama sanırım insanlar yeni bir hayata başladıklarında geçmişe değil bugüne odaklanmak istiyorlar. geçmiş.

Garson masaya iki sürahi, bir şişe bira ve birkaç bardak bırakırken, "Aynı fikirdeyim," dedi. Ally her iki sürahinin içine de bakarak suyu aradı.

'*Mon Dieu!* Sürahilerden biri roze şarapla dolu. Ben sadece bir bardak istemiştim!

"Buralarda işler böyle yürümez," diye gülümsedi Jack ona hem su hem de roze doldururken. "Şerefe!

"Şerefe," dedi Ally, kadehini kaldırarak. "Annene dönecek olursak, dün gece sana söylediğim gibi, kendi mirasımı araştırmaya çıktığımda, bazı kısımları acı verici, bazı kısımları ise muhteşemdi.

"Annem turunun bir noktasında İrlanda'yı ziyaret edeceğinden bahsetmişti.

"Doğru ya. Bu tatile tek başına mı çıkıyor?

Evet. MK -küçük kız kardeşime böyle sesleniyorum- ve ben de Ama annem oldukça bağımsız ve çok zeki biri. Dürüst olmak gerekirse, neden babamla birlikte Gibbston Vadisi'ne gömüldüğünü ve diplomasını kullanmadığını hiç anlamadım.

"Belki de babanı sevdiği içindir," diye önerdi Ally. "Aşk her şeyi değiştirebilir.

'Doğru, ama dürüst olmak gerekirse ben henüz o duyguyu yaşamadım. Belli ki hissetmişsiniz.

'Evet, bir daha hiç hissetmesem bile en azından yaşadığımı biliyorum. Bir keresinde. Yani siz ve anneniz uzaktayken Yeni Zelanda'daki işleri kız kardeşiniz mi yürütüyor?

"Pek sayılmaz - çok iyi bir menajerimiz var. Üzüm bağı. Kız kardeşim yeni yetme bir şarkıcı-söz yazarı ve üniversitede tanıştığı bir adamla bir şeyler üzerinde çalışıyor.

"Vay canına. Bu korkunç bir soru, ama ... iyi mi?

"Onunla asla tanışmayacağın için dürüst olabilirim," diye kıkırdadı Jack. "Ve cevabım, hiçbir fikrim yok. Joni'ye kafayı takmış Mitchell ve onun tipi - tümüyle öfkeli sözler - oysa ben ondan on yıl önce doğdum ve iyi bir melodiyi seviyorum, biliyor musun?

"Biliyorum," diye kabul etti Ally. "Şarkı sözlerine eşlik edebileceğin ve bağırarak söyleyebileceğin "iyi hissettiren" bir şey. Buraya gelirken bu tür müzikler çalıyordum.

'Bir bayana bunu sormak kabalık olabilir ama benim yaşıma yakın mısınız? Otuz iki yaşımdayım.

"Otuz bir yaşımdayım.

"Demek ki aynı kuşaktanız ve iyi bir marştan hoşlanıyoruz," diye sıırıttı. İki steak haché geldi ve Jack bir bira daha istedi.

"Arabayı sen kullanıyorsun," diye hatırlattı Ally ona.

'Evet, ama içkiyi emecek bir sürü ben varım. Bunlar sadece küçük şişeler, Ally ve ben asla bitme riskini göze alamam.

"Anlıyorum ve iyi haber şu ki, arabayı sen kullandığın için bundan istediğim kadar içebilirim," diyerek gülümsedi.

Kendine ikinci bir kadeh gül suyu.

'Bana kız kardeşin Tiggy'den bahset. Kulağa ilginç geliyor,' dedi Jack bifteğine yumulurken.

"Kız kardeşlerimin hepsi ilginçtir ve birbirimizden daha farklı olamayız.

"Ne şekilde?

Ally yemeğini yerken Jack'e her bir kardeşinin biyografisini anlatarak onu eğlendirdi. Kız kardeşinin ondan bahsetmiş olma ihtimaline karşı CeCe'nin gerçek adı olan Celaeno'yu kullanmaya özen göstererek. Electra'ya vardığında, Jack

Her zamanki cevap.

'Onunla akraba olduğuna inanamıyorum! Geçen hafta her yerde onun fotoğrafı vardı. Vay canına, ailem çok sıkıcı görünüyor.

Jack iç çekti. "Babanız sizi evlat edindiği için gerçek bir hayırsevermiş gibi görünüyor.

'Öyleydi ve aynı zamanda inanılmaz bir adamdı. Anneniz gibi o da çok zekiydi.

"Ne yaptı?

"İster inanın ister inanmayın, aslında hiçbirimiz emin değiliz. Bir tür iş yaptığını biliyorduk ama tam olarak ne olduğunu bilmiyorum. Çok seyahat ederdi.'

"Sence o bir casus muydu?

"Belki, ama casusların babam kadar para kazandığından emin değilim. Ally kıkırdadı. 'Biz gerçek bir lüks içinde büyüdük.

İlginçtir, hiçbirimize temel bir harçlıktan fazlasını vermedi. Hepimiz maddi olarak kendi başımızın çaresine bakmak zorunda kaldık.

"Eğer içinizi rahatlatacaksa, kesinlikle şımarık bir velet gibi görünmüyorsunuz.

Öyle. Teşekkürler.

"Geldiğin o fiyakalı araba dışında," diye takıldı Jack ona. 'Bu harika bir şey, eminim. Senin mi?

"Babama aitti ama istersek hepimiz kullanabilirdik. Tabii ki babam öldüğünde hiçbirimiz mali işlerle uğraşmak istemedik. Neyse ki, babamın emanetini yönetecek birileri vardı.

bize kaldı ama önümüzdeki birkaç hafta içinde avukatımızla bir toplantı düzenleyip bize açıklanmasını sağlayacağız. Hepimizin büyüme ve sorumluluk alma zamanı geldi.

'Bunların hepsi bana çok karmaşık geliyor. En azından fazla bir şeyiniz olmadığında, halletmeniz gereken çok şey de olmuyor,' diye omuz silkti Jack. 'Babam öldüğünde ev anneme, şarap işi de üçümüze kaldı. Bu kadar. Kahve?'

"Sanırım içsem iyi olacak," diye kabul etti Ally. '*Immobilier* yakında açılacak, kahveden sonra gidip kaydımı yaptıracam.

'Tamam, Ally, seninle bir sorunum olduğunu düşünme. para ya da başka bir şeyden geliyor. Bunu asla tahmin edemeyecek olmam tamamen babanın ve senin şerefine.

"Araba dışında," dedi ikisi de aynı anda, sonra güldüler.

Garson kız geldiğinde Ally, "Bu benim ikramım," dedi ve masaya birkaç avro bıraktı.

"Aslında, küçük zengin kız, o kesinlikle benim," dedi Jack, avrolarını aynı sertlikte yere vurarak.

Hollanda'ya gitmeye karar verdikten sonra, Ally'nin kayıt yaptırdığı ve kendini rahatsız hissettiği *immobilier*'e doğru yürüdüler Jack'in kendisini şımarık bir prenses olarak görmesinden korktuğu için, iki yüz bin avronun altındaki evlere bakmaya özen gösteriyordu.

"Şu güzelmiş," dedi Jack, omzunun üzerinden listelere bakarak.

'Eski bir enkaz ve bir şeyi yenilemek için bir inşaatçı ekibi çalıştırmak zorunda kalmak isteyeceğim son şey. Peki ya bu?

Satın alabileceği hayali mülkler hakkında tartışırken Ally kendini tam bir şarlatan gibi hissediyordu.

'Hadi, *mağaraya* geri dönelim. Harcayacağım parayla neler alınabileceğini gördüğüm için kendimi çok depresif hissediyorum. Ve hayır, daha yükseğe çıkamam,' dedi dışarı çıktıklarında ve dar sokak boyunca arabalarına doğru ilerlediler. 'Yani, gerçekten "Dil engelini göz önünde bulundurursak, buradayken bir şeyler öğrenmeyi başarabildin mi?

"Evet, bir çuval dolusu şey öğrendim," dedi arabaya binip motoru çalıştırdıklarında. "Bunun büyük bir kısmı pratik süreci izlemek, yani ne yaptıklarını açıklamak için kelimelere ihtiyacınız yok. Sorun şu ki, buradaki toprak evdekinden daha alkali, ama kesinlikle birkaç farklı asma yetiştirmeyi deneyeceğim

ve burada Châteauneuf- du-Pape için kullandıkları üzüm karışımını test edeceğim.

"Daha ne kadar kalacaksınız?"

"Teknik olarak, hasat sonrasına kadar. Gerçekte, burada kalabilirim. İstersem Avrupa'ya daha uzun süre gidebilirim, çünkü bu dönem benim için evdeki üzüm bağında sakın bir dönem. Bu yüzden başka ülkeleri de ziyaret edebilirim.

fırsatım varken. Asla bilemezsin, belki Norveç'e giderim.

Mağaraya vardıklarında Ally, "Hiç çekinmeyin," dedi ve Jack'in alışverişi içeri taşımasına yardım etmek için arabadan indi.

"İyi günler," dedi Ginette avluda dururken. 'İkinizin nereye gittiğini merak ediyordum. Şu alışverişi mutfağa götürebilir misin? Çocukları okuldan almam gerekiyor.

"Elbette," diye kabul etti Jack.

'Oh, ve Ally? Bu akşam yine bizimle yemek yiyebilirsin. Ally, Jack'i mutfağa kadar takip ederken, "Teşekkürler Ginette," dedi.

Odanın -aslında tüm çiftlik evinin- tadilata ihtiyacı olduğunu düşündü, çantaları açıp bozulabilecek şeyleri buzdolabına yerleştirirken.

"François şaraptan hiç para kazanıyor mu?" diye sordu Jack'e. "Pek değil, çünkü elde ettiği her türlü kârı geri döküyor.

üzüm bağını genişletmek ya da makineleri yenilemek için. Mahzendeki meşe fıçılar yüz yıldan daha eski. Geçen kış çok yağmur yağmış, bu yüzden çok para harcamak zorunda kalmış.

su geçirmez hale getiriyor. İşte size iklim değişikliği,' diye omuz silkti Jack. "Pekala, bir fincan çaya ihtiyacım var.

"Bir fincan çay mı?"

Jack çaydanlığı alıp musluktan doldururken, 'Bir fincan çay,' diye açıkladı. 'Burada, Provence'da çayı pek sevmezler. Bunu gidip kendim almak zorunda kaldım,' diye ekledi çaydanlığı açarken. 'Ve poşet çaylar. Bir tane ister misin?"

'Oh, iyiyim aslında. Ben *gîte*'ime doğru yürüyeceğim. Yapmam gereken birkaç telefon görüşmesi var.

"Tamam. Bu akşam geliyor musun?"

"Ginette tüm misafirlerini ailece yemeğe davet ediyor mu?" "Sadece sevdiklerini. Yani belli ki senden hoşlanıyor.

"Zorlamak istemiyorum.

"Sana söz vereyim, Ginette seni istemeseydi, bunu sormazdı. Buralarda tüneği yöneten o, François değil. Sanırım tüm kadınlar gibi,' diye gülümsedi Jack. "Sonra görüşür müyüz?"

"Tamam, evet. Güle güle, Jack.'

Ally kendi alışveriş çantasıyla sarmaşıkların arasından geri yürüdü. Çiftlik evi. Öğle yemeğinde içtiğinde her zaman yaşadığı baş ağrısından kurtulmak için kendine büyük bir bardak su doldurdu, dışarıda oturmaya gitti ve Jack ile Gigondas'a gittiğinden beri sessizde olan telefonunu kontrol etmek için çantasını karıştırdı.

Sabah. Beklediği gibi, bir dizi cevapsız arama vardı. Tanrı'ya şükür hiçbir Atlantis'ten değildi, sadece Star'dan. Ally onun numarasını çevirdi.

"Merhaba Yıldız, benim. Bıraktığın hiçbir mesajı dinlemedim, söyle bana, ne oldu?"

Korkarım onu kaybettik, Ally. Orlando'da oturmasına rağmen Bütün gün otel lobisindeydi, tuvalete gitti ve döndüğünde onun gitmiş olduğunu gördü. Kent'e döndüm, gidip Rory'yi almak üzereyim, Orlando da trenle onu takip ediyor. Nereye gittiği hakkında hiçbir fikrimiz yok, Ally. İzler soğuk.'

"Ah canım. Ally dudağını ısırdı. "Üzgünüm, Star. Onu konuşturmak için çok uğraştığını biliyorum.

Denedik. Orlando onu kaçırdığı için kendine kızgın. Orlando onu özlediği için Görevli kapıcıya ona dikkat etmesi söylenmişti ama görünüşe göre büyük bir misafir grubu gelmişti. Bir şekilde kaçmayı başarmış. Hâlâ *mağarada* mısın?

"Evet. Günün çoğunu Jack ile geçirdim - beni yerel köye götürdü, böylece *immobilier*'i ziyaret edebilecektim, ama kapalıydı, bu yüzden yemek yedik. Dürüst olmak gerekirse Star, ailesinin geçmişi hakkında pek bir şey bilmiyor. Bana annesinin İrlanda'nın Dublin şehrinden olduğunu söyledi.

Trinity'den diploma almış - ki bunu zaten biliyorduk - ama korkarım hepsi bu kadar. Bu akşam çiftlik evinde akşam yemeği yerken onu tekrar göreceğim, ama onu daha fazla araştırmak konusunda gerçekten rahatsız hissediyorum.

"Orlando bunun kayıp kız kardeşten bahsedilmesiyle ilgili olduğuna inanıyor. Belki de Jack'e bunun onun için bir şey ifade edip etmediğini sormalısın.

Hayır Yıldız, yapamam. Üzgünüm ama o çok iyi bir adam ve ben de berbat bir yalancı. Annesinin bizden kaçtığı artık apaçık ortada ve belki de şimdilik her şeyden vazgeçmeliyiz diye düşünüyorum.

Hatta bir duraklama oldu.

"Anlıyorum Ally ve sana katılıyorum. Her neyse, en azından Jack ile bir arkadaşlık kurmuşsun gibi görünüyor. O nasıl biri?"

"Çok hoş. Sözcük Ally'nin ağzından, o daha durduramadan çıkmıştı.

"Gerçekten mi?" Yıldız kıkırdadı. "Bir erkek hakkında böyle konuştuğunu hiç duymamıştım.

. . . Her neyse, her şeyi unut ve bu akşam yemeğinin tadını çıkar. Şimdi Rory'yi almaya gitmeliyim. Güle güle, Ally.'

"Güle güle, Star.

O akşam çiftlik evine yaklaşırken Ally kendini tamamen çelişkili hissetti. Büyük bir kısmı yemeğin tadını çıkarmak istiyordu ve Jack'in arkadaşlığı, gecenin akışına uymak. Bir başka yanı da Jack'e burada olmasının gerçek nedenini söyleme ihtiyacı hissediyordu. Electra ve CeCe'nin sık sık yaptığı gibi, gerçekten ne düşündüğünü ağzından kaçırarak kimseyi incitmese de, hayatını her zaman elinden geldiğince dürüst yaşamaya çalışmıştı. Yani Jack'in yerinde olsaydı ve ileride, son yirmi dört saattir birlikte vakit geçirdiği dost canlısı kadının sadece onu o kişiyle bir daha hiçbir şey yapmak istemezdi.

Bunun olup olmaması önemli mi? diye düşündü. *Ve eğer öyleyse, neden ...?*

"Çünkü o sana bir kurban gibi değil, normal bir insan gibi davranan iyi, terbiyeli bir adam" dedi kendi kendine.

Ön kapıdan. Mutfaktaki Ginette'e merhaba demeye giderken, "Sadece şarap iç, bol bol," diye mırıldandı.

"İnanılmaz bir ev sahibi olduğun için teşekkür etmek amacıyla sana küçük bir şey getirdim," dedi Ally. 'Biraz sıkıcı olduysa kusura bakma ama bir *mağara* tarafından ağırlandığında getirecek bir şey düşünmek oldukça zor oluyor.

dünyanın en güzel yerlerinden biri. Çiçek tarhlarınız bile muhteşem örneklerle dolu. Ally yeni toplanmış bir çiçeği işaret etti. mutfak masasının üzerinde bir vazoda sergileniyor.

'Oh! Ladurée makaronları! Ne güzel, teşekkürler. Lütfen onları şuradaki çekmeceye koy da hepsini kendim yiyebileyim! Sen Yarın ayrılıyor musunuz?

"Evet, ne yazık ki gitmek zorundayım ama başka bir zaman tekrar gelip daha uzun süre kalmayı çok isterim.

"İlginizi çeken bir ev gördünüz mü?

"Hayır, buradaki evler düşündüğümde çok daha pahalıymış.

"Ya da belki de bakamayacak kadar dalgındınız... Ginette'in gözleri bir kabağı havaya kaldırırken dans etti. "Duyduğuma göre Mösyö Jack ve siz daha önce birlikte öğle yemeği yemişsiniz. Keskin bir bıçakla kabağı doğramaya başlarken muzipçe gülümsedi.

"Jack ve ben konuşmaktan keyif aldık çünkü ben İngilizce konuşuyorum.

"*Mon Dieu!* Ginette bir elini dalgalı siyah saçlarının arasında gezdirdi.

'Neden herkes birbirinden etkilendiğini söylemekten bu kadar korkuyor?

Bu günlerde mi? Dün gece masaya oturduğunuz andan itibaren ikinizin kimyasının uyuştığı belliydi. Herkes

yorum yaptığını gördüm. Burası Fransa, Ally, "aşk" kelimesini biz icat ettik. Peki ya birlikte bir gece, bir hafta, bir ay ya da belki bir ömür geçirmek istiyorsanız? İlk tanıştığınız o anlar

Sizin ondan etkilendiğiniz kadar sizden etkilenen biri çok nadirdir.

Ve şu anda, her şey basit. Hiçbir yük boşaltılmadı, hiçbir ruh keşfedilmedi ...' Ginette çok Galyalı bir omuz silkti.

'Keyif almayacak ne var? Şimdi, eğer dışarı çıkacaksanız, şu tabak tepsisini de yanınıza alabilir misiniz?

"Tabii ki," dedi Ally, üst üste yığılmış tepsiyi kaldırırken.

Yapacak bir şey. Belki de Ginette haklıydı: Son akşamının tadını hoşlandığı biriyle birlikte çıkarmalıydı. Ve -muhtemelen- çekici de buluyordu.

Masadaki herkes tarafından sıcak bir şekilde karşılanan Ally, dün geceki yerine, Jack'in yanına oturdu.

"İyi akşamlar," dedi, otururken bardağını şişe yerine taştan bir sürahiden doldurarak. 'Her zamanki Côtes du

Bu arada, bu gece Rhône. Basit bir sofraya şarabı ama yine de harika.

"Oh, seçici değilim, önüme konan her şeyi içerim. "Öyle mi? Yani sonra votka shot'ları, öyle mi?"

"Öyle demek istemedim, ama bir süre denizdeyseniz ve bir sürü susamış adamla limana gelerseniz, alkolünüzü nasıl idare edeceğinizi kesinlikle öğrenirsiniz. *Santé*.' Ally kadehini kaldırdı ve ona gülümsedi.

"*Santé*. Bahse girerim hepsini düzenli tutmuşsundur, değil mi? Jack onunla alay etti.

"Aslına bakarsanız, hiç de öyle olmadı. Her zamanki cinsiyetçi yorumlar, denize açıldık ve geri döndüğümüzde bana "Al" derlerdi ve cinsiyetimi fark etmezlerdi. Her zaman berbat bir aşçıymışım gibi davranırdım, böylece beni

"Kadın olduğum için mutfağa giremiyorum.

"Peki sen berbat bir aşçı mısın?"

"Muhtemelen," diye kıkırdadı Ally.

"Beni şaşırtan şey, çocukken ziyaret ettiğim evlerin çoğunda mutfakta hep anneler vardı, ama gerçekten ünlü şeflerin çoğu erkek. Sizce neden böyle?"

"Şu anda cinsiyet politikaları hakkında bir tartışmaya girmek istediğimden emin değilim, Jack. Ally bir yudum şarap daha devirdi.

"Yani sonunda o şarap sürahisiyle kafama vurabilir misin?"

"Umarım bu kadar dramatik olmaz, ancak erkek egemen ortamlarda geçirdiğim yıllardan sonra kesinlikle söyleyecek birkaç şeyim var. Evet,"

Jack ona bir kadeh şarap daha doldururken o da kendisiyle aynı

fikirdeydi. "Şunu da eklemekte fayda var ki annem beni

Karşı cinse, yani sizlere karşı tam bir saygım var," diye sıırıttı. "Bana makarna, rosto ve ton balıklı salata yapmayı öğretti - bu üç yemeğin beni her durumda idare edeceğini söyledi.

"İyi bir aşçı mı?"

"O kesinlikle bir *cordon bleu* değil, ama bir efsane.

Etrafta kalanlardan büyük bir kaptan çok sayıda kişi için lezzetli bir şeyler üretmek. Yaşadığımız yer nedeniyle köşeyi dönüp yerel markete gidemiyoruz, biliyor musunuz? Yemek artıklarının yenmesi konusunda fanatiktir - muhtemelen çocukluğuyla ilgili bir şey.

Psikoloji hakkında bildiğim kadarıyla bu tür şeyler genellikle öyledir.

'I . . .' Her ne kadar Ally gerçekten ilgileniyor olsa da Annesi hakkında bilgi alsa da, yine de araştırdığı için kendini suçlu hissetti. "Sence zor bir çocukluk geçirmiş midir?

"Dediğim gibi, bu konuda konuşmuyor ve hiçbir çocuğun büyüklerinin geçmişlerini anlatmasını dinlemek isteyeceğini sanmıyorum. Şimdi babam öldü ve ona daha fazla soru soramıyorum, keşke sorsaydım diyorum.

"Ben de öyle," diye onayladı Ally, crudités ve zeytinyağı kaseleri Masanın üzerine, üstlerindeki meçhul ellerden yerleştirilmiş. "Babama soracak ne kadar çok sorum var anlatamam.

"Görünüşe bakılırsa oldukça pastoral bir çocukluk geçirmişsin. Jack ona bir kase çerez ikram etti.

"Evet. İsteyebileceğimiz hemen hemen her şeye sahiptik. Dadı annemiz sevgi dolu bir anne figürüydü, babam her zaman tüm dikkatini bize verirdi.

ona ve birbirimize ihtiyacımız vardı. Şimdi geriye dönüp baktığımda *fazla* pastoral olduğunu hissediyorum. Sanırım bu yüzden babam on üç yaşındayken hepimizi yatılı okula gönderdi. Gerçek dünyanın ne olduğunu bilmemizi istiyordu. gibi.'

"Yatılı okulun gerçek dünya olduğunu mu söylüyorsun? Jack sorguladı. 'Demek istediğim, seni oraya götürmek için babanın para ödemesi gerekirdi. Böyle yerler sadece elit kesime açıktı ve hala da öyle, değil mi?

'Evet, haklısınız ama benimkinde ev konforu yoktu. Parasını ödemek zorunda olduğun bir eğitim hapisanesinde olmak gibi bir şey ve eğer onunla yaşıyorsan insanlığın nasıl bir şey olduğunu kesinlikle öğreniyorsun

Günde yirmi dört saat. Ailenizden herhangi bir destek almadan kendi savaşınızı vermeyi öğrenmek zorundasınız.

"Yani zenginler yoksunluğun nasıl bir his olduğunu öğrenmek için mi yatılı okula gidiyor?

'Sanırım bu biraz geniş bir ifade oldu ama özünde evet. Devlet tarafından yönetilen bir okula gitmek ve her akşam evime, ailemin yanına gidebilmek ister miydim? Akşam yemeğinde masada ne olduğunun ya da nasıl bir evde yaşadığımızın bir önemi yok muydu? Yatılı okula başladığımda,

Ben olsam yapardım. Sonra alıştıkça ve daha bağımsız hale geldikçe ne kadar ayrıcalıklı olduğumu fark etmeye başladım. Okul

Bana devlet okulunda asla sahip olamayacağım her türlü okul dışı fırsatı sundu.

"Aslında annem de yatılı okumuştı ve okuldan nefret etmesine rağmen az önce bahsettiğiniz nedenlerden dolayı yatılı okumanın onu bu hale getirdiğini söyledi.

Birincisi. Kendi çocukların doğduğunda ne yapacaksın merak ediyorum.

Jack onun gözlerinin içine bakıyordu ve Ally yanaklarının kızardığını hissedebiliyordu. Başını başka yöne çevirerek ve krudit 'lerine konsantre olarak omuz silkti.

"Emin değilim," diye cevap verdi beceriksizce.

Yılın bu zamanında avlanmanın yasadışı olduğu göz önüne alındığında, masadaki hiç kimsenin kaynağını sorgulamadığı harika bir yaban domuzu ana yemeğinden sonra Ally en yakın tuvalete gitti ve baskıyı ve sızıntı riskini azaltmak için göğüslerindeki sütün bir kısmını sağdı.

Yüzünü soğuk suyla yıkadıktan sonra aynada kendine baktı.

"Ginette'in söylediklerini unutma," diye fısıldadı, "ve sadece tadını çıkar. Yarın, sen yoksun.

Ally kahve ve bir bardak lezzetli ama gereksiz Armagnac'tan sonra, "Yatmaya gitmeliyim," dedi. "Sabah erkenden yola çıkacağım.

"Tamam, seninle eve kadar yürüyeyim, olur mu?" diye teklif etti Jack.

Vedalaştıktan, herkese geri döneceğine dair sözler verdikten ve Ginette'e hesabı ödemek için yarın sabah erkenden onu göreceğini söyledikten sonra, Jack'le birlikte artık ay ışığının aydınlattığı patikadan *geçerek* pansiyona doğru yürüdüler.

"Eğer burada bir şey satın alacak olsaydım, sanırım bu *g te* neredeyse m kemm l olurdu," diye yorum yaptı.

'Hasat zamanı dışında, o zaman oldukça gürültülü olurdu. Ayrıca, sabahın ilk saatlerinde pencerenizden içeri bakan bir sürü terli üzüm toplayıcısı olurdu. Ve asmalardan size katılmak için sürünerek gelen  r mcekler.

"Bana satsana, neden satmıyorsun?" diye gülümsedi. 'Sadece ay ışığında ne kadar güzel göründüğünü düşünüyordum. Bir keresinde gemide yatağımın üzerinde bir fare bulduktan sonra örümceklere aldırmaıdım. Biz limandayken içeri girmiş ve yol boyunca bize katılmaya karar vermiş olmalı.

"Vay canına! Sanırım benim bile bu konuda bir sorunum var. Sen ne yaptın?

"Kuşkusuz çığlık attım ve çocuklardan biri beni kurtarmaya geldi," diye güldü Ally.

"Merak etme, ben de aynısını yapardım, ama sen o narin dış görünüşünün altında dayanıklı bir kızsın, değil mi?

"Bundan emin değilim ama bugünlerde beni korkutan pek bir şey yok, değer verdiğim birini kaybetmek dışında.

"Evet, ölüm her şeyi bir perspektife oturtuyor, değil mi? Beni korkutan şey, otuz yıl sonra kendimi hala bağırda çalışırken, yaşlı ve yalnız bulabilecek olmam. Daha önce de belirttiğim gibi, kendi yaş grubumla bir araya gelmek için çok fazla şansım yok - etrafırda yaşayan çok sayıda yaşlı ve bekar çiftçi ve bağcı var.

"Hiç kimse gerçekten yalnız kalmak ister mi?" diye iç geçirdi Ally.

"Peki, sadece yalnız kalmamak için birine razı olmaktan iyidir, değil mi?

"Kesinlikle," diye onayladı Ally.

"Nişanlınızla uzun süredir birlikte miydiniz? Pardon, burnumu sokmak istememiştim.

"Hayır, sorun değil. Aslında değildik. Fırtınalı bir aşktı. Ben onun aradığım kişi olduğunu biliyordum, o da aynı şeyi hissediyordu. oldukça çabuk bağlandı.'

"Annem ve babam için de böyle olduğunu hissediyorum, tabii ki kapalı kapılar ardında neler olup bittiğini asla bilemezsiniz. Ama onların evliliğini birçok arkadaşımın ailesiyle kıyasladığımda, her zaman çok mutlu görünüyorlardı. Hiç tartışmazlardı. Ya da en azından bizim duyabileceğimiz şekilde. Babam öldüğünden beri annem için endişeleniyorum.

Neredeyse altmış yaşında, yani başka biriyle tanışması pek olası değil.

"Peki ya az önce bahsettiğin o bekar çiftçiler?

Bundan şüpheliyim. Annem ve babam otuz beş yılı aşkın bir süredir birlikteydi. Bu arada, akşam yemeğinden hemen önce annemden garip bir telefon aldım.

Bu gece.'

"Gerçekten mi? *Otelin* girişine vardıklarında Ally'nin kalbi küt küt atmaya başladı. "Ne hakkında?

"Oh, bana bugün erken saatlerde Dublin'e uçtuğunu söylemek istedi, ki ben New York'ta biraz kalıp eski arkadaşlarını göreceğini ve sonra Londra'ya gideceğini düşündüğüm için bu garipti. Bunca zaman sonra memleketine döndüğün için heyecanlı olmalısın dedim, o da evet, buraya dönmek zorundaydım ama sen Geçmişinden kiminle karşılaşacağını asla bilemezsin. Sadece bir şaka olabilir, ama dürüst olmak gerekirse, Ally, sesinin iyi geldiğini düşündüm,'

Jack omuz silkti, 'korkmuş'.

"Belki de herkes uzun zaman sonra geldiği yere geri döndüğünde gergin olur?

"Belki, evet, ama sonra beni ne kadar çok sevdiğini, benimle ne kadar gurur duyduğunu ve bunun gibi şeyler söyledi. Sesi ağlamak üzereydi. Bir uçağa atlayıp karşıya geçsem mi diye düşünüyordum. İyi olduğundan emin olmak için İrlanda'ya. Marsilya'dan Dublin'e sadece birkaç saat var ve sesi biraz tuhaf geliyordu. Sen ne düşünüyorsun?

Jack doğrudan ona baktı ve Ally yere düşmek ya da bir duman bulutu içinde kaybolmak istedi.

'Şey, bence eğer onun için endişeleniyorsan, belki de gitmelisin. Eğer o kadar uzak değilse,' diye kekeledi.

'Avrupa'da hiçbir şeyin o kadar uzak olmadığı gerçeğini hâlâ kafamda oturtmaya çalışıyorum,' diye gülümsedi. "Her şeyin dünyanın öbür ucunda olmasına alışkınım.

"Nerede kaldığını biliyor musun? Yani, arkadaşlarıyla mı yoksa ...?

"Evet, görünüşe göre kaldığı otelin adı Merrion, yani Adını ondan almış diye şaka yaptım. Lakabı "Merry". Her neyse, yarın sabah ona bir zil vereceğim, bakalım sesi nasıl çıkacak ve sonra karar verin.'

"İyi fikir. Pekâlâ, yatma vakti,' dedi Ally, bir kez daha yanaklarının kızardığını hissederek ve bir an önce içeri girmek isteyerek.

'Dinle, eğer yarın seni göremezsem, sadece seninle vakit geçirmenin bir zevk olduğunu söylemek istedim. İrtibatta kalabilir miyiz?'

"Elbette, evet.

"Harika. Size Yeni Zelanda ve Fransa cep numaralarımı vereceğim. "Ben de sana İsviçre ve Norveç numaralarımı vereceğim.

Numaralarını birbirlerinin telefonlarına tuşladılar.

"Peki o zaman, iyi geceler," dedi ve kot pantolonunun cebinden *gîte*'nin anahtarını çıkarıp kilide soktu. Anahtarı çevirirken omuzlarında bir çift el hissetti ve sıçradı.

"Hey, üzgünüm Ally, ben ... Jack sanki onu vurmak üzereymiş gibi ellerini kaldırmış geri çekiliyordu. "Bunu yapmak istememiştim. Yapmayacaktım... Kahretsin!"

'Cidden, endişelenme. Sadece, ben ... değilim."

"Hazır mısın?"

"Evet, en azından şimdi değil, ama seninle vakit geçirmekten gerçekten keyif aldım, Jack, ve ... Başını kaldırıp ona baktı. "Sarılsak olur mu?"

"Elbette olur," diye gülümsedi. "Buraya gel. Onu kendine doğru çekti ve onunla ilgili her şey tıpkı onun koktuğu gibi kokuyordu.

Beklenen: taze, doğal ve temiz. Adamın gücünü hissedebiliyordu ve boyu onu alışılmadık bir şekilde kırılğan bir çiçek gibi hissettiriyordu.

Her türlü nedenden ötürü, istediğinden çok daha kısa bir süre içinde onun elinden kurtuldu. Adam eğildi ve yanağına şefkatli bir öpücük kondurdu.

"*Bonne nuit*, Ally," dedi. "Umarım yakında tekrar karşılaşırız.

Kederli bir gülümsemeyle arkasını döndü ve çiftlik evine giden çakıllı patikaya doğru ilerledi.

Ally içeride kendini nefes darlığı içinde ve bir zamanlar olduğu gibi 'külotlu' hissetti.

İlk flüt sınavına girmeden hemen önce panik atak geçirdiğinde hissettiği duyguyu Ma'ya anlattı. Yatağa oturarak öne doğru eğildi ve nefes alışını yavaşlatmaya çalıştı. Son on dakikanın tam olarak hangi bölümünün bu tepkiye neden olduğunu merak ederek yatağın yanındaki su şişesine uzandı ve

ondan bir yudum aldı. Sonunda nefes alış veriş ve nabızı sakinleşti. Cep telefonuna baktığında cevapsız arama ya da yeni sesli mesaj olmadığını gördü, bu da Bear'ın iyi olduğu anlamına geliyordu. Ayı'dan gelen mesajlar vardı.

Star gecenin nasıl geçtiğini soruyor, Maia'dan gelen bir başkası da temelde aynı şeyi söylüyordu.

Ara beni! İkisi de bitmişti.

"Hayır. Ally başını salladı. "Bu gece olmaz. O akşamın ve o lezzetli kucaklaşmanın anısını birkaç saat daha olduğu gibi saklamak istiyordu, ta ki kız kardeşlerine söylemek zorunda kalıp bu da ortak hilelerinin bir başka parçası haline gelene kadar. Ayrıca, soyunurken karar verdi, Jack yarın Dublin'e annesini görmeye giderse, ona kız kardeşini kendilerinden biri olarak sahiplenmeye çalışmak için peşinde olan garip kadınlardan bahsedecekti.

"Ve bundan sonra görüşmek istemeyecektir, değil mi?
Yatağa girip alarmı kurdu ve ışığı kapatırken kendi kendine mırıldandı. Orada uzanıp karanlığa bakarken sadece sarılmayı değil, paylaştıkları tüm kahkahaları da hatırlıyordu. Uzun zamandır Gerçekten gülmeyeli uzun zaman olmuştu ve Jack onun için akademik zekâdan yoksun olsa da, son derece zeki olduğu onun için aşikârdı.

"Bilge olmak için ille de bir yığın sertifikaya ihtiyacın yok," demişti babam bir keresinde ona, bilim ya da edebiyat yerine müzik alanında diploma sahibi olduğu için kendini ne kadar güvensiz hissettiğini söylediğinde.

Uykuya dalmadan önce *Jack'in akıllıca* davrandığını düşündü.

Kötü bir uyku çekmiş olan Ally saat altı buçukta uyanmış ve bir saat sonra gitmeye hazırdı. Ginette'in çocukları okula bırakmak için kalkmış olacağını biliyordu, bu yüzden hesabı ödemek ve vedalaşmak için mutfığa uğradı.

Çocuklar beslenme çantalarını, spor malzemelerini ve kitaplarını toplayarak kapıdan içeri girip çıkarken Ginette, "Seni ağırlamak bir zevkti Ally, lütfen en kısa zamanda tekrar bizi ziyaret et," dedi.

"Çok isterim," diye cevap verdi Ally, hepsi dışarıya doğru yürürken ve Ginette, Ally'nin yanaklarına bölgenin geleneksel üç öpücüğünü kondurdu. Çıkarken Jack'e rastlamadığı için mutlu olan Ally Cenevre. *Otoyola* çıktığında, tesisleri kullanmak ve Atlantis'i *aramak* için bir *otoyola* girdi.

'Merhaba anne, eve geliyorum. Bear iyi mi?'

'İyi olmasaydı zaten bilirdin. *Annesini* görmeyi dört gözle bekliyor,' diye ekledi anne.

'Bunun doğru olmadığına eminim ama yine de söylediğin için teşekkürler anne,' diye gülümsedi Ally. "Sonra görüşürüz.

"Maia seninle konuşmak istiyor.

"Ona eve döndüğümde konuşacağımızı söyle," dedi Ally kararlı bir şekilde. "Şimdi gitmem gerek anne. Hoşça kal.

Arabaya döndüğünde Ally CD'leri en sevdiği klasik parçalarla değiştirdi ve son iki günün her saniyesini yeniden yaşadı. Şimdilik sadece ve sadece *ona* aitti.

Atlantis'e geri döndüğünde, Bear annesinin omzunda başını sallıyordu ve öğleden sonra uykusuna hazırdı. Onu annesine götürdü Ally onu göğsüne yatırdı.

"*Annen* geldi, hayatım ve seni çok özledi.

Bear birkaç saniye emdi, sonra minik dudakları bıraktı ve kollarının arasına uzandı, derin bir uykuya daldı.

Mantıksal olarak, onun yokluğunun hiçbir kötü etkisi olmamış gibi görünmesine sevinmişti ama onu karyolasına yatırırken, kendisine olan ihtiyacının bu kadar kolay sona ermiş olması hâlâ canını yakıyordu.

Keşke kendisi de yatağa girip biraz kestirebilseydi, ama bu Maia'ya ya da Merry'yi arama çalışmalarına katılan diğer kız kardeşlerine haksızlık olurdu. Merry'nin tam olarak nerede olduğunu bildiğini onlara söylemek için dün gecedan beri bekliyordu. Devam etmekte olan komplodaki rolü hakkında ne hissederse hissetsin, en azından bilgi.

"Merhaba Ally," dedi Maia, kız kardeşi mutfağa girerken. 'Geldiğinde seni karşılayamadığım için üzgünüm, Floriano az önce aradı ve buraya uçuşu hakkında onunla konuşmam gerekiyordu. Ee, Provence nasıldı?'

Telefonda da söylediğim gibi çok güzel. Dinle Maia, yolculuktan sonra çok yorgunum, o yüzden kısa kesersem beni affet. Jack bana annesinden bir telefon aldığını ve İrlanda'nın Dublin kentinde olduğunu söyledi. Orada Merrion Otel'de kalıyormuş. Ondan öğrendiğim diğer tek ayrıntı, kendi deyiimiyle sesinin "tuhaf" ve "korkmuş" olduğuydu. Londra'dan bu kadar ani ayrıldığını düşünürsek, onu kesinlikle korkuttuk ve bu konuda kendimi çok kötü hissediyorum.

"Ah canım, bu hiç iyi değil," diye onayladı Maia, "ama anlıyorum. Eminim bunun nedeni, doğumundan beri baktığı çocuğunun başka bir aile tarafından sahiplenilmesini istememesidir. Belki de Mary-Kate'in onları daha çok sevebilir.' Maia Ally'ye baktı ve dudağını ısırıldı. "Belki de bütün bunları bırakmalıyız?

Dün gece Star'a da bunu söyledim. Yani, Jack düzgün, açık sözlü bir adam ve ben olmadığım biri gibi davranırken kendimi çok kötü hissettim - bölgeden geçen ve ev satın almak isteyen bir turist gibi - Özellikle de annesinin ruh hali için çok endişelendiğini söylediğinde. Bence ya Merry'ye itiraf etmeliyiz ya da bu konuyu kapatmalıyız.

Tamamen. Bu bir oyun değil ve Orlando'nun bunu bir oyunmuş gibi ele aldığı hissine kapılıyorum.

"Sadece yardım etmeye çalışıyordu ama belki de kovalamacanın heyecanını çok seviyordur. Çoğunlukla sana katılıyorum Ally, ama yine de babamı ve Georg'un kayıp kız kardeşini ne kadar uzun süre aradığını söylediğini düşünmeden edemiyorum. Gençliğimde ona yedinci kardeşimizin neden hiç gelmediğini sorduğumu hatırlıyorum. Ve yüzündeki ifade

"Bana bunun sebebinin onu hiç bulamamış olması olduğunu söylediğinde çok üzülmüştüm. Maia i çekti. "Ne yapmamız gerektiğini bilmiyorum, gerçekten bilmiyorum.

"Her neyse, bence daha ileri gitmeden önce Merry'yi şahsen görmeli ve onu yakalamaya alışmadığımız konusunda içini rahatlatmalıyız.

Maia kız kardeşinin yüzündeki gerginliği gördü. "Ah Ally, ben de Provence gezisi size rahatlamak için biraz zaman kazandıracaktı. şu anda gittiğinden daha gergin görünüyorsun.

'Dürüstlük konusunda nasıl olduğumu biliyorsun. Kurnazlık ve yalanlar konusunda rahat değilim. Berbat bir casus olurdum.'

'Tiggy'yi göndermeye ne dersin? Ne de olsa arayışımıza katılmayan tek kız kardeş o ve kesinlikle kimse ondan korkamaz - o hepimizin en nazik olanı. Eğer herhangi biri

Merry'ye zarar vermek istemediğimizi açıklarsak, o zaman o olur.

'Evet, bu harika bir fikir Maia. İskoçya İrlanda'dan çok uzakta değil, değil mi?

"Hayır, değil.

"Pekala," dedi Ally i çekerek, "en azından ona soralım ve ne diyeceğini görelim.

Maia cep telefonunu çıkardı ve Tiggy'yi aradı. Birkaç kez çaldıktan sonra Tiggy'nin sesini duyunca şaşırdı.

"Merhaba Maia. Az nce Ally'nin kayıp kız kardeşiyle ilgili e-postasını okudum ve aramak için cep telefonumu aldım. Her şey yolunda mı?

"Evet, burada herkes iyi," diye yanıtladı Maia. "Ally benimle birlikte. Sen nasılsın?

"İyiyim, ikinizi de yakında görmek için sabırsızlanıyorum. Kayıp kız kardeşin ve yüzüğünün izini bulabildiniz mi? Tiggy sordu.

"Uzun hikâye ama... Maia son birkaç gün içinde neler olduğunu elinden geldiğince kısaca anlattı.

"Bunun, kızı Mary-Kate'in öz ailesini bilmesini istemediği için olabileceğini düşünüyoruz," diye bitirdi Maia.

"Sen ne düşünüyorsun, Tiggy?" diye sordu Ally.

Tiggy cevap vermeden önce telefonda bir süre sessizlik oldu. "Bana sanki korkuyormuş gibi geliyor.

'Bu ilginç, çünkü oğlu Jack dün onunla konuştuktan sonra bana tam olarak bunu söyledi. Sizin ve *yukarıda* tanıdığınız herhangi birinin bunun nedeni hakkında bir fikri var mı?" Ally kızarıırken

Tiggy'nin ruhani güçlerine atıfta bulunmuştu ama Granada'da bunlara bizzat şahit olduğu için kesinlikle din değiştirmişti.

'Bunun hakkında düşünmem gerekecek ve eğer bir insanla konuşabilirsem bu uzaktan bir şeyler hissetmekten çok daha kolay olur. Ama evet, içgüdülerim onun korktuğu yönünde.

"Şey" - konuşma sırası Maia'daydı - "Ally ve ben tam da bunu yapmanın - onunla yüz yüze konuşmanın - mümkün olup olmayacağını merak ediyorduk.

"Telefon numarası sizde var mı?

Ally, "Evet, Orlando'da var ama gerçekten birinin gidip onu şahsen görmesi ve zarar vermek istemediğimizi açıklaması gerekiyor," dedi. "Onun tam olarak nerede olduğunu biliyoruz, sizin bulunduğunuz yerden çok uzakta değil.

"Benim bulunduğum yerden her şey çok uzakta," diye kıkırdadı Tiggy. "İskoçya'da mı?

'Hayır, Dublin'de. Bir ya da iki saatlik uçuştan fazla olamaz.

'Muhtemelen yapabilirim - Cal'in birkaç gün bensiz idare edebileceğinden eminim. Beni endişelendiren etik meselesi. Burada Belli ki kaçmasının bir nedeni var ve aniden ortaya çıkarak onu daha fazla korkutmak istemiyorum. Bunu düşünebilir miyim?

"Elbette," diye kabul etti Maia, "ve eğer doğru bulmuyorsan, o zaman bırakırız.

"Bana yarım saat ver. Bu arada Maia, zencefil çayı semptomlarına iyi gelebilir. Hoşça kal.

Hat kesildi ve hem Ally hem de Maia şaşkınlıkla birbirlerine bakarak orada oturdular.

"Kimseye bundan bahsetmediğini söylediğini sanıyordum. biliyor musun? Ally fısıldayarak eliyle kız kardeşinin karnını işaret etti.

"Ally, söylemedim! Gerçekten.

"Ben kesinlikle söylemedim.

"O zaman nereden biliyor? Maia sordu.

"Biliyor işte," diye omuz silkti Ally. "Granada'da, Bear doğmadan hemen önce, bana Theo ve onun bana verdiği kolye hakkında bilmesinin mümkün olmadığı şeyler anlattı. O ... dedi ki onu orada dururken görmüş. I . . .' Ally'nin gözleri yaşardı. "Çok özel bir andı. Küçük kız kardeşimizin eşsiz bir yeteneği var.

'Mantıksal olarak çözemediğin her şeye şüpheyile yaklaşan sen Ally, bu çok şey ifade ediyor. Bakalım ne yapmış?

"Geri aradığında ne yapacağıma karar verdim.

Ally'nin cep telefonundan gelen mesaj sesi başını eğmesine neden oldu.

Merhaba Ally, ben Provence/NZ'den Jack. Cenevre'ye sağ salim dönüp dönmediğini kontrol ediyorum. Seninle tanışmak çok güzeldi. İrtibatı koparma ve belki ben eve dönmeden önce Avrupa'da bir araya gelebiliriz. Jack.

Mesajın sonunda bir öpücük vardı. Bunu görmek Ally'nin midesinin aniden bulanmasına neden oldu.

"Kimden gelmiş bu? Maia sordu. "Jack, Merry'nin oğlu.

'Gerçekten mi? İfadene bakılırsa ikiniz iyi anlaşıyormuşsunuz.

Onunla geçinmek zorundaydım, değil mi? Onunla iyi geçinmek zorundaydım, değil mi?

Annesi hakkında bilgi. Ben yukarı çıkıp Bear'ın uyanıp uyanmadığına bakacağım.

Maia kız kardeşinin mutfaktan çıkışını izledi, sonra gülümsedi.

"Hanımefendi çok fazla itiraz ediyor, sanırım," diye alıntı yaptı.

Shakespeare'in *Hamlet*'i.

O akşam Ally tam yatağa girerken yatak odasının kapısı çalındı ve Maia göründü.

'Tiggy gideceğini söyledi. Yarın öğleden sonra Dublin'e giden bir uçağa binmek istiyor. Aberdeen'den iki saatten az uzaklıkta.

"Doğru. Harika. Umalım da Merry o zamana kadar tekrar ortadan kaybolmasın ve Tiggy açıklama şansı bulabilsin.

Tiggy'nin dediği gibi, "Çok uzağa gitmiş olacağından şüpheliyim." Her neyse, sana söyleyeyim dedim.

'Gittiğine çok sevindim. Eğer Merry ile karşılaşırsa, en azından kayıtları düzeltebilir.

"Evet. İyi uykular, Ally. "Ve sen.

Kapı Maia'nın arkasından kapandıktan sonra Ally arkasına yaslandı, aniden Tiggy'nin kararıyla ilgili çelişkili hissediyordu. Ahlaki açıdan doğru olan buydu ama elbette bu, Jack'in *eninde* sonunda annesinden aldatmacadaki rolünü duyacağı anlamına geliyordu.

"Tanrı aşkına Ally, onu sadece kırk sekiz saatten az bir süredir tanıyorsun," dedi kendi kendine kararlılıkla.

Ama yine de, ne yapıp yapmayacağı konusunda yıllarca düşünüp durdu. mesaj atması gerektiğini düşünerek uykuya daldı.

*Merry
Dublin, Ireland*

Saat dokuza kurduğum alarmla uyandım ve Yeni Zelanda'dan ayrıldığımdan beri uyuduğum ilk düzgün gecenin ardından kendimi dinlenmiş hissederek uzandım. Belki de bu kısmen 'ev topraklarında' olduğum gerçeğiyle ilgiliydi - İrlanda'ya geri dönmüş olmak rahatlatıcı hissettiriyordu,

Yıllar önce Dublin'i neden terk ettiğim düşünülduğünde bu ironik bir durumdu. Yine de Bir parçamın buraya ait olduğunu, bu gururlu, eşsiz ve güzel adanın topraklarından geldiğimi bilmek beni uçak yere indiği andan beri duygusaldı.

Jock bana defalarca 'eski ülkedeki' ailemi ziyaret etmek isteyip istemediğimi sormuştu ama ben hep reddetmiştim. Onları ne kadar özlesem de, Jock'un kulağına bir şeyler kaçırabileceklerini biliyordum.

ve daha da önemlisi, onları da korumak zorunda olduğum için. Gerçek şu ki, otuz yedi yıldır ailemin tek bir üyesiyle bile konuşmamıştım.

Yalanlar, yalanlar, yalanlar ...

"Yeter artık," dedim yüksek sesle bir başka güzele

döşenmiş bir otel odası. Kapımın önünde pusuya yatmış beni dinleyen birileri olabilir diye, "Artık korkmuyorum!" diye ekledim.

Oda servisini aramak için uzandım ve bir demlik çay ile biraz bisküvi istedim. Kahvaltıda bisküvi yemek hoşuma gitmişti, özellikle de Merrion gibi otellerin sunduğu ev yapımı olanlardan ama neden kendimi şımartmayayım ki? Beni cezbetmek için telefonun yanına bırakılmış parlak broşürlerden birini aldım. Daha önce hiç spaya gitmemiştim -

Ne zaman bir tanesini görsem, zihnimde eski bir Roma hamamının onarıcı özelliklerinden yararlanan kadınlarla dolu olduğunu hayal ederdim. Geçenlerde

Günümüzdeki eşdeğerini keşfettiklerinde, bu her zaman otelin bodrum katındaymış gibi görünüyordu; burada uzun koridorlar, çınlayan bir fon müziğinin yayıldığı tedavi odalarına açılıyordu.

gizlenmiş CD çalar. Broşürlere göz gezdirdim, acaba bu işe kalkışıp kendimi CD'lerden biriyle ödüllendirsem mi diye düşündüm.

birçok masaj hizmeti sunuluyordu, ancak menü bir Çin paket servisi kadar çeşitli ve kafa karıştırıcıydı.

Kapımın çalınması kalbimin hızla çarpmasına neden oldu ama derin bir nefes alarak kapıyı açtım. Bir garson beni karşıladığında Belki de beni rahatlatan İrlanda'ya özgü samimiyetin yanı sıra aksanıydı diye düşündüm. Kahvaltımı küçük bir masaya koymak için odaya geldi ve bana nereden geldiğimi sordu

Gönderen.

"Londra.

"Eviniz orası mı?" "Hayır, Yeni Zelanda'da yaşıyorum.

Şimdi öyle mi? Uzun bir yoldan gelmişsiniz. Umarım iyi vakit geçirirsiniz, Bayan McDougal.

O gitti, ben de doldurduğu çayı aldım ve yedek poşetlerimden birini çantamdan çıkarıp demliğe ekledim. Karar vermiştim.

Dünyanın neresinde olursanız olun, otel çayı suluydu, ama yine de, o kadar güçlü bir demle büyümüştüm ki

Jock'un benim yaptığım için söylemekten hoşlandığı gibi, ellerinizden deri.

Çay fincanımla yatağa döndüğümde, İrlanda topraklarına geldiğim anda saklandığım yerden çıkmayı ne kadar çok istediğimi düşündüm.

At

Pasaport kontrolünde, geniş çocukluk aksanımla burada doğduğumu ve bir zamanlar İrlanda pasaportuna sahip olduğumu, ancak benimle ve geldiğim yerle ilgili her şeyin

Kendimi ve sevdiklerimi korumak için bilerek soyundum.

İşte buradaydım, farklı bir isim ve uyrukla, beni doğuran ve bana tüm sıkıntıları veren topraklara geri dönmüştüm.

beni oradan uçurmuştu.

Bu yüzden bugün, dünyada herkesten çok güvendiğim ama benim de geride bırakmak zorunda kaldığım tek kişiyi aramaya gidiyordum. Onun yardımına ihtiyacım vardı ve Yeni Zelanda'dan ayrıldığımdan beri peşimde olan takipçilerin ışığında, gidebileceğim başka hiçbir yer yoktu.

Dön.

Sevgili Ambrose'un yirmi birinci yaş günümde bana hediye ettiği yüzüğe baktım. Kim bilebilirdi ki böyle bir şeyin Küçük, güzel ve sevgiyle verilmiş bir hediye, sadece bir zamanlar kim olduğumu tanımladığı için tüm bunlara neden olabilir miydi?

En azından ben sevgiyle verildiğine inanıyordum.

Hayır, Merry, ondan şüphe etmeye başlama, çünkü eğer yaparsan, o zaman gerçekten kaybedersin, diye kendimi azarladım. *Şimdi düş zamanı kızım, sonra da köşede yürüyüşe çıkacağız.*

Öğle vakti Merrion Meydanı'nda, Ambrose'un zemin ve bodrum kattaki evlerinin bulunduğu yüksek ve zarif apartmanın önünde duruyordum. Pencereden gizlice baktım ve perdelerin, lambanın ve kitap raflarının son gördüğümdeki halleriyle tamamen aynı olduğunu gördüm.

En kötü ihtimalle ölmüştü ve ya bir akrabası ya da yeni bir alıcı veya kiracı hiçbir şeyi değiştirme zahmetine katlanmadan evini devralmıştı.

"Sadece şu merdivenlerden çık ve kapıyı çal, Merry," dedim. kendim. "Seksen beş yaşında, yani seni durduğun yerde vuracak hali yok, değil mi?"

Basamakları çıktım ve on yıllar öncesinden hatırladığım iki notayı çalan ziline bastım. Bir süre cevap gelmedi ama sonra bir ses -çok iyi tanıdığım, çok sevdiğim bir ses- zilin üzerindeki hoparlör ızgarasından benimle konuştu.

Ambrose Lister. Kim arıyor?"

Benim, Mary O'Reilly. Yıllar önceki kız. Ambrose, benim!' Yalvardım ve bu sırada dudaklarım neredeyse ızgarayı öpüyordu. "İçeri girebilir miyim?"

"Mary? Mary O'Reilly?"

'Evet, benim, aksanımlı biraz kaybetmiş olsam da, Ambrose. "Benim. Birkaç saniyenin neden olduğu gözyaşlarımı yutkunarak geri çekerken sessizlik hüküm sürüyordu.

O zamanlar olduğum kişi olarak ve onu tekrar görme düşüncesiyle geçirdim. Sonra kapı açıldı ve o oradaydı.

"İsa, Meryem ve Yusuf! Nefes nefese kaldım. "Özür dilerim, ağlıyorum.

'Tanrım, seksen beş yıldır hiç bu kadar şaşırmamıştım. Lütfen içeri gelin, böylece bu herkesin önünde kendimizi rezil etmeyelim. kapının eşiğinde.'

Ambrose beni içeri buyur etti ve şimdi bir sopayla yürümesine ve daha az saç olmasına rağmen (ki o zamanlar çok fazla değildi) hala onu hatırladığım kişi olduğunu gördüm. Eski bir tüvit ceket ve koyu yeşil papyonlu kareli bir gömlek giymişti, nazik kahverengi gözleri kalın yuvarlak gözlüklerin arkasında baykuş gibi görünüyordu. Bana 'Merry' yerine 'Mary' diyen tek kişiydi ve benim İsmimin yine onun kısaltılmış aksanıyla söylendiğini duyunca kalbim kabardı.

Ön kapı kapandıktan sonra beni koridordan geçirip oturma odasına götürdü. Pencerenin önündeki masa ve mermer şöminenin önünde karşılıklı duran iki deri sandalye değişti. Duvara yaslanmış, şöminenin iki yanında taşan kitap raflarına bakan yıpranmış kanepe de değişmemişti. Kapıyı kapattı, sonra dönüp bana baktı.

"Peki, peki, peki..." diyebildi ancak.

Gözyaşlarımı yutmaya çalışırken ben de daha iyisini yapamadım.

"Saat henüz on bir olmasına rağmen, güçlü bir ilaç almamız gerektiğine inanıyorum.

Ambrose kitap raflarından birine doğru yürüdü ve altındaki dolaptan bir şişe viski ile iki bardak çıkardı. O sırada

Üç parçayı masasına yerleştirirken ellerinin kararsızca titrediğini gördüm.

"Doldurayım mı?" diye sordum.

'Eğer istersen, canım. Ne yapacağımı bilemiyorum.

"Otur, ben hallederim.

Ambrose en sevdiği sandalyeye oturduğunda, iki ölçek doldurdum ve birini ona uzattım. Sonra koltuğa oturdum.

karşısındaki
sandalyeye
oturdu. "Sláinte!"
"Sláinte!

Her ikimiz de bir saniye sonra midemi yakan ama rahatsız edici olmayan büyük bir yudum aldık. İkimiz de kadehlerimizi sessizce boşalttıktan sonra Ambrose kendi kadehini sandalyesinin yanındaki yuvarlak sehpanın üzerine koydu. Elinin artık daha sabit olduğunu görmek beni memnun etmişti.

'Bu anı belirtmek için birçok ünlü söz kullanabilirim, ancak ne klişeye ne de abartıya başvurmak istemiyorum' dedi. 'Size sadece son otuz yıldır dünyanın neresinde olduğunuzu soracağım-' Yedi yıl mı? Ve siz, eminim ki' - parmağını kaldırdı, bitirmediğini anladım - 'bana bunun uzun bir hikaye olduğunu söyleyeceksiniz. En iyileri onlar, ama belki başlangıçta kısa kesebilir ve bugünlerde dedikleri gibi, sadede gelebilirsiniz.

"Yeni Zelanda'da yaşıyordum," dedim. Jock adında bir adamla evlendim ve iki çocuğumuz var. Birinin adı Jack, otuz iki yaşında ve diğerinin adı Mary-Kate, yirmi iki yaşında.

"Ve şimdi en önemli soruya gelelim: mutlu oldunuz mu?"

"Ayrıldığımda son derece mutsuzdum," diye itiraf ettim, "ama Sonunda, evet. Jock'la tanıştığımda geçmişini unutmam ve bulduğum şeyle yaşamam gerektiğini fark ettim. Bunu yaptıktan sonra hayattan tekrar zevk almaya ve onu takdir etmeye başladım.

Ambrose durakladı, dirseklerini deri koltuğun kollarına dayadı, parmaklarını çenesinin altına koydu. "Bir sonraki soru, bana bu olayın detaylarını anlatacak vaktiniz ve imkânınız olup olmadığı.

Aradan geçen yıllar. Yoksa yakın bir zamanda tekrar mı

gideceksiniz?" "Şu anda beni götürecek hiçbir planım yok. başka bir yerde. İronik bir şekilde, sizinle konuşmak istediğim nedenlerden dolayı, aylar sürmesi gereken bir Büyük Tur'a çıktım. Şimdiye kadar yaklaşık bir hafta içinde dört ülkeye gittim. Son durağımın İrlanda olmasını planlamıştım.

Ambrose buna gülümsedi. "Farelerin ve insanların entrikaları, yoksa "ve kadınların" mı demeliydim? Önemli olan şu anda burada olmanız ve Görme gücüm hızla azalsa da, sen hiç farklı görünmüyorsun. Sen hâlâ sevdiğim ve en son bu odada gördüğüm, henüz yirmi iki yaşındaki o güzel genç kadınsın.

'O zaman görme yeteneğin azalıyor, sevgili Ambrose. Artık neredeyse elli dokuz yaşındayım ve yaşılanıyorum.

"Öyleyse, önümüzdeki birkaç saat ya da gün içinde bana zaman ayırıp, ilk etapta neden İrlanda'yı terk etmek ve benimle tüm irtibatını kesmek zorunda kaldığını anlatman mümkün mü?

Niyetim bu, evet. Ama bu ... şey, bu gerçekten sizin size şu anki sorunumu anlattığımda cevap vereceksiniz. Ki bunun İrlanda'yı neden terk ettiğimle çok ilgisi var.

"Tanrım! Bir Yunan trajedisi mi yazıyorsunuz? Yoksa hayatınızın hikayesini mi anlatıyorsunuz? Ambrose anlamlı bir kaşını kaldırdı.

'Belki biraz abartıyorum ama şu anda burada seninle oturmamın nedeni de bu. Gerçekten tavsiye isteyebileceğim tek kişi siz kaldınız.

'Peki ya kocan? Jock?

"Sevgili Jock'um birkaç ay önce öldü. Ben de o zaman karar verdim-'

"Geçmişinizi mi gözden geçiriyorsunuz?"

"Evet.

"Peki geçmişinin seni yakalamış olabileceğini hissediyor musun?" diye sordu, her zamanki gibi keskin bir sezgiyle.

"Evet, öyle. Tamamen ...' Ayağa kalktım. "Kendime bir viski daha almamın sakıncası var mı?

'Hiç de değil, Mary. Bana da bir damla daha koy. İçimde belli bir oranda alkol olduğunda her zaman daha iyi düşünürüm, ama lütfen bunu diğer eski öğrencilerime söyleme,' dedi göz kırparak. 'Ayrıca mutfakta bir tepsi dolusu güzel sandviç var, onları da yiyebilirsiniz. Benim için her şeyi yapan -ya da yapmayan, duruma göre- günlükçüm, gitmeden hemen önce onları yaptı.

"Gidip getireyim.

Loş koridordan mutfağa doğru yürüdüm ve son geldiğimden beri tek bir dolabın bile değiştirilmediğini gördüm, ancak yeni bir ocak ve hatta bir köşeye yerleştirilmiş bir mikrodalga bile vardı. Sandviç tabağı sodalı ekmekle hazırlanmış ve streç filmle kaplanmıştı.

"İşte geldik," dedim geri dönüp tabağı onun yanındaki yan masaya koyarken.

"Buyurun. Birinde peynir ve salata, diğesinde jambon ve salata olacak. Her zaman öyledir.

"Lezzetli görünüyorlar; kesinlikle Bayan Cavanagh'ın şimdiye kadar verdiği her şeyden daha iyiler," diye gülümseyerek bir tane aldım.

"Ah, Bayan Cavanagh," diye iç geçirdi. 'Hayatının büyük bir bölümünü kaçırmış olabilirim sevgili Mary, ama aynı şekilde sen de benimkinin büyük bir bölümünü yiyor. Porsiyonlardan bahsetmişken, yemeğimizi yiyelim ve sohbetimize kaldığımız yerden devam edelim.

Sandviçleri yerken yine bir sessizlik çöktü. Ambrose bana her zaman ağzı doluyken konuşmanın kaba bir davranış olduğunu öğretmişti. Ben de kendi çocuklarıma aynı şeyi öğretmiştim.

"Gözlerin dışında iyi misin? Bitirdiğimizde sordum.

"Sanırım "dışında" kelimeleri benim yaşımdaki herkes için ortak payda. Romatizma ve oldukça yüksek kolesterol dışında - ki ellili yaşlarımdan beri bununla yaşadığımı eklemek isterim - bir pire kadar formdayım.

"Bugünlerde Batı Cork'a çok gidiyor musunuz?

Ambrose'un gülümsemesi dudaklarından soldu. "Ne yazık ki gitmiyorum. Aslında yetmişli yılların başından beri oraya gitmedim, sen gittikten sadece bir yıl kadar sonra.

"Peki ya Peder O'Brien? Sen ve o çok iyi arkadaştınız.

"Ah, Mary, bu başka bir günün hikâyesi.

Ambrose'un bakışlarının pencereye kayışını izledim ve dostluklarını bitiren şeyin onun için acı verici bir deneyim olduğunu fark ettim.

"Görüyorum ki sana verdiğim yüzüğü hâlâ takıyorsun," dedi bana dönüp yüzüğü göstererek.

"Evet, teknik olarak kızıma ait olsa da - yirmi birinci yaş gününde ona vermiştim ama sonra bu yolculuk için ödünç alıp alamayacağımı sordum. Bunca yıldan sonra beni tanıyamayacağından endişelendim, bu yüzden sigorta olarak yanımda getirdim.

"Seni tanımamak mı? Mary, sen belki de hayatımdaki en sevdiğim insansın! Bunu nasıl düşünebildin?

Tabii ... ah. Ambrose parmağını başına götürdü. 'Aklımı kaçırmış olabileceğimi, yaşlanınca bunamış olabileceğimi düşündün, ha?

'Dürüst olmak gerekirse, hafızanızı canlandırmak için bir şeye ihtiyacım olabileceğini düşündüm. Affet beni, Ambrose.'

'Sen ikimize birer fincan kahve yaparken ben de affımı hak edip etmediğini düşüneceğim. Sanırım nasıl sevdiğimi hatırlıyorsundur?

"Sert, biraz sütlü ve bir kaşık esmer şekerli? Ayağa kalkarken ona sordum.

"Kesinlikle canım, kesinlikle.

Beş dakika sonra kendime bir çay yapmış olarak kahveyle geri döndüm.

"Peki, nereden başlamak istersin?" diye sordu bana.

'En başından olması gerektiğini biliyorum, ama biraz geriye doğru çalışmamız gerekebilir. Sana ana hatları verirsem, boşlukları daha sonra doldurmama izin verir misin?

'Nasıl isterseniz. Artık Trinity'de meslektaşlarım ya da öğrencilerim tarafından bana ihtiyaç duyulmuyor - on beş yıl önce emekli oldum - bu nedenle söz hakkı istediğiniz sürece sizindir.

'Aslında, yüzüğü bugün yanımda getirmemin tek nedeni Hafıza, Ambrose, onu getirdim çünkü sorunumun merkez noktası haline gelmiş gibi görünüyor. O zaman da şimdi de.

"Gerçekten mi? Bunu duyduğuma çok üzüldüm.

"Mesele şu ki İrlanda'dan ayrılmamın nedeni birinden kaçmak zorunda olmamdı. Önce Londra'ya gittim ama sonra devam etmekten başka çarem kalmadı. Daha uzaklara gitmeye karar verdim, önce

Kanada'ya, oradan da Yeni Zelanda'ya.

Ben daha fazlasını söylemek için kendimi toparlarken Ambrose sessiz kaldı.

"Evlendiğimde soyadımı değiştirdim - artık McDougal'ım - ve birkaç yıl sonra Yeni Zelanda vatandaşı oldum. Yeni bir evim vardı.

Beni bulma tehdidinden kurtardığına gerçekten inandığım kimliğim.

Daha önce de söylediğim gibi, orada hayatımın tadını

çıkarabiliyordum,

bir üzüm bağı işletmek ve Jock ile ailemi büyütmek. Ama sonra

...

"Evet?"

"Büyük Tur'a daha yeni çıkmıştım ve ilk uğrak yerim Norfolk Adası'ydı - Yeni Zelanda ile Avustralya arasında küçük bir ada. Oraya yeni taşınmış olan eski arkadaşım Bridget'i ziyaret ediyordum. Bridget'i hatırlıyor musun?"

"Kesinlikle bunak olmadığımı tespit etmişken onu nasıl unutabilirim? Çocukken alev saçlı düşmanın ve üniversitedeki en iyi arkadaşın.

"İşte o, evet. Her neyse, Norfolk Adası'nda Bridget ve yeni kocasıyla içerken bir telefon aldım.

kızım Mary-Kate'den mesaj geldi. Görünüşe göre, iki kez Kadınlar onu soruyor, altı kızıdan oluşan ailelerinin "kayıp kız kardeşi" olabileceğini söylüyorlardı - hepsi de bir yıl önce ölen, kulağa çok tuhaf gelen bir adam tarafından evlat edinilmişti. Bağlantının kanıtı ise Sözde yıldız şeklinde, küçük bir elmasın etrafında yedi noktası olan zümrüt bir yüzük. Elimi kaldırdım ve yüzüğümü gösterdim.

"Mary-Kate bana kadınların yanlarında getirdikleri yüzüğün bir çizimini gördüğünü söyledi. Yüzüğün bu olduğundan oldukça emin olduğunu söyledi.

bir tane.'

"Gerçekten mi? Dua et, devam et.'

"Her neyse, bu kadınlar beni ve yüzüğü bulmak için o kadar çaresizdiler ki Mary-Kate beni görmek için Norfolk Adası'na uçacaklarını söyledi.

"Neden bu kadar çaresiz olduklarını biliyor musun?"

"Ölen babaları hakkında saçma sapan bir hikaye anlatıyorlardı.

"kayıp kız kardeşi" bulmak en büyük dileğiydi. Onun için çok geç olsa da, bu kız kardeşler bir tür anma töreni düzenliyorlar ölümünün üzerinden bir yıl geçtikten sonra, hizmet ettikleri yere giderek Sanırım denize gömüldü. Yani, bu kızların isimleri Pleiades'in Yedi Kız Kardeşi ile aynı! Daha önce hiç böyle saçma bir hikaye?

"Kayıp kız kardeş temasını dünyanın dört bir yanındaki mitolojik hikayelerden kesinlikle tanıyorum, tıpkı senin de tanıdığı olman gerektiği gibi, Mary. Ne de olsa lisans tezini Orion'un Merope'yi kovalaması üzerine yazmıştın.

'Biliyorum, Ambrose, ama Yedi Kızkardeş . . . hayali, gerçek hayatta yaşayan bir insan ailesi değil.

"Bunu eski Yunanlılara söyleseydin Mary, seni tanrılarına kurban olarak Olimpos Dağı'nın tepesine bırakırlardı.

"Ambrose, lütfen, bu gülünecek bir konu değil.

"Bağışla beni, Mary. Devam et. Eminim bu olayların ardında bir yöntem vardır.

"Norfolk Adası'na uçacaklarını duyduğumda, Bridget'le bu konuyu konuştum, geçmişimle ilgili her şeyi bildiği için, daha erken gitmemi kabul etti, böylece

onlarla tanıştım. Turumun bir sonraki durağı olan Kanada'ya uçtum, ancak Toronto'daki ilk günümde aşağıdaki kişilerden telefonlar ve mesajlar aldım

kapıcı iki kadının beni görmeye geleceğini söyledi. Resepsiyona geldiklerinde kapıcıya neye benzediklerini sordum.

Bana Müslüman kıyafetleri giydiklerini söyledi.

"Yani sizi Norfolk Adası'na kadar takip eden iki kadınla aynı kişiler değiller, öyle mi?

"Hayır. Onları kısaca gördüğüm kadarıyla koyu tenliydim ve kapıcıya dışarıda olduğumu söylememe rağmen orada oturup lobide beklediler. Sonunda buna daha fazla dayanamadım ve aşağı inip onlara kendim baktım. İçlerinden biri beni tanımış olmalı ki Asansöre doğru koşarken beni fark etmişti. Tanrıya şükür o bana ulaşmadan asansör kapandı. Ayrıca bana Mary-Kate'i ziyaret eden kızlarla aynı hikayeyi anlatan bir mektup bıraktı. Ben çok O kadar korktum ki doğruca Londra'ya uçmaya karar verdim.

Ben nefes alıp çayımdan bir yudum alırken Ambrose, "Daha da meraklandım," dedi.

"Şans eseri otele vardığımda resepsiyonda çok iyi birine benzeyen bir adamla karşılaştım. Kendisi şarap gazetecisi olduğu için eşimle birlikte kurup işlettiğimiz üzüm bağı hakkında kendisiyle bir röportaj yapmak isteyip istemeyeceğimi sordu. O da Kendisini Leydi Sabrina olarak tanıtan arkadaşının süitine davet etti. Gerçekten daha dürüst görünemezlerdi. Ama sonra' - çayımdan bir yudum aldım - 'bu adam Orlando olduğu için Benimle görüşen kadının yüzüğüme baktığını fark ettim. Bir keresinde

Görüşme bittiğinde bana bunu sordu. Yedi noktanın çok sıra dışı görüldüğünü söyledi ve sonra adam Ülker Takımyıldızı'nın Yedi Kız Kardeşi'nden ve kayıp kız kardeşten bahsetti ...' Umutsuzca başımı salladım. "O noktada ayağa kalktım ve oradan ayrıldım. Ertesi gün Orlando'nun beni takip ettiğini fark ettim.

Evlilik ve ölüm kayıtlarına bakmak için Clerkenwell'e gittim. O akşam beni yemeğe davet etmişlerdi ama ben iptal ettim ve o gece odamda tamamen uykusuz bir şekilde yatarak saatlerin nasıl geçtiğini izledim. Ertesi sabah erken çıkacağımı düşünürken, adamın ön girişteki lobide gazete okumaya başladığını gördüm. İçinde Sonunda bagajım aşağıya indirildi ve bir görevli tarafından muhafaza edildi. Dışarı çıkmadan önce bu Orlando'nun tuvalete gitmesini beklemek zorundaydım. Ve işte buradayım! I . . .'

Bir elimi alnıma götürdüm, çocukken bazen her şey çok ağır geldiğinde yaptığım gibi dizlerine kapanarak hıçkıra hıçkıra ağlamak istediğim için utandım. 'Çok yorgunum Ambrose, gerçekten çok yorgunum. Yine peşimdeler, biliyorum.'

"Kim onlar?"

"Bazı çok çirkin, vahşi insanlar - ya da daha doğrusu çirkin, şiddet yanlısı ve beni uzun zaman önce tehdit eden biriydi. Ayrıca ailemi ve sen de dahil olmak üzere sevdiğim herkesi tehdit etti. Ki bu da neden ben ...'

"Kaçtım," diye bitirdi Ambrose.

"Evet. Mendilin var mı acaba?"

"Al Mary, gözlerini kurula. Bana mendilini uzattı ve mendil o kadar çok onunla geçirdiğim çocukluğumun kokusunu taşıyordu ki gözlerim daha fazla yaşardı.

"Mary-Kate için çok endişeleniyorum. Yeni Zelanda'daki üzüm bağında tek başına ve geçmişim hakkında hiçbir şey bilmiyor. Oğlum Jack de bilmiyor. Onları çocuklarımin peşinden göndereceğini biliyorum ve ...'

"Sus artık," dedi Ambrose nazikçe. 'Açıkçası bahsettiğin geçmiş senaryosu hakkında çok az şey biliyorum, ama-'

"Bana her zaman kayıp kız kardeş derdi! O zamanlar ... oh,' dedim, olan bitenin karmaşıklığını anlatacak kelime bulamıyordum.

"Yani Şimdi, sanırım burada benimle yaşarken tanıdığım birinden bahsediyorsun?"

"Evet, öyleyim ama lütfen onun adını söylemeyin. Duymaya dayanamıyorum. Beni buldu, Ambrose, bulduğunu biliyorum."

Ambrose'un parmaklarını çenesinin altında birleştirip çok uzun bir süre gibi gelen bir süre boyunca bana bakmasını izledim. Yüz hatlarından kolayca okuyamadığım bir dizi duygu geçti. Sonunda uzun bir iç çekti.

'Anlıyorum, Mary canım ve korkularını bir nebze olsun giderebilirim. Ama korkarım beni mazur görmeniz gerekecek. Yaşıma bir saygı duruşum da öğleden sonraları kısa bir şekerleme yapmak. Ve daha ziyade

uyuklamaktan - ya da daha kötüsü - duyabileceğiniz şekilde yüksek sesle horlamaktan daha iyidir, bir ya da iki saatliğine yatak odama çekilmemin bir sakıncası var mı? Senin

Aniden ortaya çıkmak beni oldukça etkilemiş gibi görünüyor.

'Oh Ambrose, tabii ki hayır. Gidip daha sonra geleceğim. Çok özür dilerim, gerçekten. Bunca yıldan sonra ilk karşılaşmamızın böyle olmasını beklemiyordum.

'Lütfen özür dileme, Mary canım. Sadece eskisi kadar genç olmadığımı kabul edin. Ambrose bana zayıf bir gülümseme sundu.

Ayağa kalktı ve dar koridor boyunca apartmanın arka tarafına doğru yürüdük. 'Lütfen burada kalmaktan çekinmeyin. Sizin de çok iyi bildiğiniz gibi, elinizin altında çok sayıda kitap var. Eğer dışarı çıkmak isterseniz, Anahtar her zaman olduğu yerde: koridordaki masanın üzerinde duran Kopenhag Mavis'i porselen saksının içinde.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordum, iki yatak odası ve bir banyonun bulunduğu bodrum katının merdivenlerinden inmeye başlarken.

'Sen gittiğinden beri oldukça iyi idare ettim gibi görünüyor, ve umarım aynı şekilde birkaç tane daha idare edebilirim. Saat dört buçukta görüşürüz, Mary, ama emin ol ki oldukça güvenli.

Gözden kaybolduğunda, belki ben de biraz kestirmek için otele dönmeye karar verdim.

Anahtarı alarak evden çıktım ve köşeyi dönerek birkaç yüz metre yürüdüm, atmosferin tanıdıklığını ve etrafımda duyabildiğim sesleri içime çektim. Bu şehir

her şey çok kötü gitmeden önce hayatımın en mutlu anlarından bazılarının arka planını oluştuyordu.

Otele adımımı attıktan sonra anahtarımı almak için resepsiyona gittim. "Buyurun Bayan McDougal," dedi resepsiyon görevlisi anahtarı uzatırken.

Bana. "Oh, ve lobide sizi bekleyen biri var.

Kalbim o kadar hızlı çarpmaya başladı ki durduğum yerde bayılacağımı sandım. Destek için masaya tutundum ve başımı öne eğdim,

nefesimi geri almaya çalışıyordum.

"İyi misiniz Bayan McDougal?

"Evet, evet, iyiyim. Bu kişiden bir isim aldınız mı?

Evet, aldım. On beş dakika kadar önce geldi. Şimdi, bir bakayım...'

Arkamdan bir el omzuma indi ve küçük bir çığlık attım.

'Anne! Benim!'

"Oh, ben ... Dünya dönerken masayı daha sıkı kavradım.

Resepsiyon görevlisi, "Neden annenizi alıp salona oturmuyorsunuz, biz de ona biraz su getirelim?" diye öneride bulundu.

"Hayır, ben iyiyim, gerçekten. Bu dünyaya getirdiğim büyük, uzun adama doğru döndüm ve bana sarılırken başımı göğsüne yasladım.

"Seni korkuttuğum için çok özür dilerim anne. Neden adamın dediği gibi salona gidip çay sipariş etmiyoruz?

'Tamam,' diye kabul ettim ve Jack yürürken bana destek olmak için kolunu belime doladı.

Sessiz salonda bir kanepeye oturup çay siparişimizi verdikten sonra Jack'in bakışlarını üzerimde hissettim.

'Cidden, şimdi iyiyim. Söyle bakalım, burada ne işin var?" diye sordum.

"Çok basit anne: Senin için endişelendim. "Neden?

"Geçen gün telefonda sesin garip geliyordu. Bu sabah erken saatlerde seni tekrar aramaya çalıştım ama açmadın.

"Ben gayet iyiyim, Jack. Beni görmek için dünyanın öbür ucuna gitmek zorunda hissettiğin için üzgünüm.

"Dünyanın öbür ucunda değildim, unuttun mu anne? Provence'dan buraya gelmem sadece birkaç saatimi aldı. Uçuş çok uzun sürmedi. Christchurch'ten Auckland'a gitmekten daha uzun. Her neyse, artık buradayım ve resepsiyona geldiğimde verdiğiniz tepkiden sonra, iyi ki buradayım. Çaylar geldiğinde "Neler oluyor anne?" diye sordu.

'Hadi çayı içelim, olur mu? Sen doldur,' dedim, kendime güvenmeyerek. tencereyi sabit tutmak için kendi elleri. "Benimkine fazladan bir kaşık şeker ekle.

Sonunda sıcak, tatlı bir çay ve Jack'in rahatlatıcı varlığı kalp atışlarımı yavaşlattı ve kafamı boşalttı.

Oğlumun endişeli bakışlarını hafifletmek için, "Şimdi kendimi çok daha iyi hissediyorum," dedim. "O şekilde atladığım için özür dilerim.

"Sorun değil," diye omuz silkti Jack. "Belli ki beni görmek istemediğin biri sandın.

Oğlum benimkine çok benzeyen parlak mavi gözleriyle bana baktı. "Evet, öyle olabileceğini düşünmüştüm," diye iç geçirdim. Jack'e yüz yüze yalan söylemeyi her zaman çok zor bulmuşumdur; onun içten gelen açıklığı ve dürüstlüğü - keskin bir algılama yeteneğiyle birlikte, Özellikle de bana gelince, bu neredeyse imkansız hale geliyordu. "Peki, kimi bekliyordun?

"Oh Jack, bu çok uzun bir hikaye. Özetle, sanırım... şey, sanırım eskiden burada, Dublin'de yaşayan biri - tehlikeli bir adam - tekrar peşime düşmüş olabilir.

Jack bunları düşünürken sakince çayını yudumladı. "Peki. Peki bunu nereden biliyorsun?

"Sadece *biliyorum*.

"Pekâlâ. Peki, geçen hafta bunu düşünmene neden olacak ne oldu?

Endişeyle etrafıma bakındım. "Bu konuyu herkesin içinde konuşmamayı tercih ederim. Kimin dinlediğini asla bilemezsin.

"Vay canına, anne, tamamen paranoyakça konuşuyorsun! Dürüst olmak gerekirse biraz da delisin, bu da beni endişelendiriyor çünkü sen her zaman

Tanıdığım en sakin ve akli başında insan. Şimdilik sana şüpheyi yaklaştacağım ve aniden sanrısız eğilimler geliştirip geliştirmediğini öğrenmek için seni en yakın psikiyatriste sürüklemeyeceğim, ama bu adamın kim olduğunu açıklasan iyi edersin.

"Aklım tamamen başımda. Issız salonun köşesinde duran garson kız bizi duyabilir diye sesimi alçalttım. "Her şey o kızların kız kardeşinizi The Vinery'de ziyarete gelmeleriyle başladı, kız kardeşinizin ölmüş babalarının uzun zamandır aradığı kayıp kız kardeşi olduğuna dair bir hikâyeyle.

"Ah," diye başını salladı Jack. "Tamam. MK bana kanıtın şu anda taktığın zümrüt yüzükle ilgili olduğunu söyledi. Sadece ona bir göz atmak istediler.

"Evet, onlar geldiğinden beri gittiğim her otele yabancılar gelip beni görmek istediler. Sonra ben buradayken London, gazetesi için The Vinery hakkında benimle röportaj yapmak isteyen adam hakkında seni aradığımı hatırlıyor musun?

Evet, hatırlıyorum. Bekle, bana New York'ta olduğunu söylemiştin! Jack gözlerini kıstı.

"Özür dilerim Jack, merak edip sorular soracağımı biliyordum. İlk gezi programımdan bu kadar sapacağımı düşünmemiştim. Her neyse, bu adam kesinlikle söylediği kişi değildi. Yanındaki kadın yüzüğü gördü ve sordu. Hatta ertesi gün otelden ayrılırken beni takip etti. İrlanda'ya gitmeye o zaman karar verdim ve dün konuştuğumuzda telefonda sesimin garip çıkmasının nedeni de buydu.

"Tamam," diye başını salladı Jack. 'Peki bu insanların seni neden takip ettiğini biliyor musun? Yani, ne istiyorlar? Sadece yüzüğü mü? Sadece küçük,' dedi Jack ona bakarken. "O kadar da küçük görünmüyor. Değerli ... oh anne, çalmadın, değil mi?' Bana alaycı bir gülümseme verdi.

'Tabii ki çalmadım! Söz veriyorum, bir ara sana tüm hikâyeyi anlatacağım - sanırım zamanı geldi. İçimi çektim, sonra saatimi kontrol ettim. "Birazdan ayrılmam gerekecek. Daha yeni geri döndüm "Arkadaşım uyurken bir saatliğine otele gideceğim.

"Arkadaşın mı?

Aslında o benim vaftiz babam, Ambrose. Daha önce onu ziyaret etmiştim. Onu otuz yedi yıldır görmemişim.

"Vaftiz baban mı? Jack kaşlarını çatı. "Neden daha önce hiçbirimize ondan bahsetmedin?

"Geçmiş arkamda bırakmak istedim diyelim. Çünkü Herkesin iyiliği için. Yirmi yaşında bana bu yüzüğü veren oydu.

ilk doğum günü.'

'Yani tüm bunlara o da dahil, öyle mi? . . *Bu her neyse?*'

"Hayır, değildi. Oğluma hüzünlü bir gülümseme verdim. "Bu arada Mary-Kate'den haber aldın mı?

"Hayır, son birkaç gündür yok.

"Kulağa saçma gelebilir ama onun The Vinery'de tek başına kalmasından endişeleniyorum. Son zamanlarda hiç ziyaretçiniz olmadı. Provence, değil mi? İnsanlar beni mi soruyor?"

"Hayır, ama François ve Ginette'in sahip olduğu pansiyonda kalmaya gelen çok hoş bir kadınla tanıştım ve ... Jack aniden kaşlarını çattı. "Vay canına," diye mırıldandı.

"Ne? Kalp atışlarım yeniden hızlanmaya başladığında ona sordum.

"Hiçbir şey, eminim hiçbir şey değildir. Yani, gerçekten çok iyi anlaşıyorduk. Akşam yemeğinde konuşacak İngilizce bilen birine sahip olduğum için çok mutluydum. Evlatlık kız kardeşleri olduğunu söyledi ve aslında ben

Sanırım sen ve MK'nın evlat edinilmesi hakkında epeyce soru sordu.

"Hayır, Jack. Parmaklarımı alnıma götürdüm. "Seni de buldular.

"Anne, onlar kim?" diye ısrar etti. "Bu kadın - Ally - harikaydı ve yemek masasında yan yana oturmamız tamamen tesadüftü. Aslında ertesi gün onu köye götürmeyi teklif eden bendim, çünkü ondan gerçekten hoşlanmıştım. Kayıp bir kız kardeşten, Yedi Kız Kardeş'ten ya da bir yüzükten hiç bahsetmedi..."

"Tamam. Tesadüf de olabilir ama emin olana kadar Mary-Kate'ten The Vinery'den ayrılıp buraya gelmesini isteyeceğim.

Anne, bu da ne?! Bana hayatlarımızın tehlikede olduğunu mu söylüyorsun?

"Olabilir, evet ve ben öyle olmadığından emin olana kadar birlikte olmamız gerekiyor.

Sevgili oğlumun şok ve şüphe karışımı yüz ifadesine baktım. Beni yerel psikiyatri hastanesine götürmeden önce ona bir şey söylemem gerektiğini biliyordum.

"Mesele şu ki Jack, uzun zaman önce çok tehlikeli insanlardan oluşan bir gruptan biri beni avlayıp öldürmekle tehdit etti. I

yutkundu. "Kulağa saçma ve aşırı dramatik gelebilir ama o zamanlar burada işler böyleydi. Bana her zaman Kız kardeşimi özleyiyor ve bu yüzükten, dolayısıyla vaftiz babamdan nefret ediyordum çünkü onu bana o vermişti. Bu çok eskiye dayanıyor, Jack, ve ölü mü diri mi olduğunu öğrenene kadar rahat edemeyeceğim, tamam mı? Bu yüzden İrlanda'dayım. Bu konuyu temelli kapatmalıyım.

"Tamam. Jack başını salladı. "Yani onun ve adamlarının yine senin peşinde olduğunu mu düşünüyorsun?

'Öyle olmadıkları kanıtlanana kadar, bunun mümkün olduğuna inanıyorum, evet. Onu tanı mıyordun Jack, neye inandığını, ne için savaştığını düşündüğünü bilmiyordun. O,' - yutkundum - 'bu dava tarafından tüketilmişti. Ve tüm hayatı boyunca da öyleydi.

"Pekala, en azından şimdi biraz daha mantıklı konuşuyorsun. Bu yüzden mi İrlanda'da geçmişiniz hakkında hiç konuşmadınız? Ve neden Yeni Zelanda'ya gittiniz - olabildiğince uzağa mümkün mü?'

Öyle. Şimdi gidip Ambrose'u görmem gerek. Nereye gittiğimi merak ediyordur.

"Seninle gelebilir miyim anne? Az önce bana söylediklerinden sonra, her ihtimale karşı gelmem gerektiğini düşünüyorum.

"Tamam. Belki de mirasını öğrenmenin zamanı gelmiştir. Garsona işaret ettim.

Hesap ödendi ve ikimiz otelden ayrıldık.

"Yanında çanta getirdin mi? Köşeyi dönüp Merrion Meydanı'na doğru yürürken oğluma sordum.

'Evet, şimdilik kapıcıda duruyor ve benim için bir odaları var ama giriş yapmadan önce gerçekten burada olduğunuzdan emin olmak istedim. Peşinizde olduğunu düşündüğünüz bu adam

Bir tür radikal grup mu?

'Onu ilk tanıdığımda yoktu ama sonlara doğru kesinlikle işin içindeydi. Jack, yemin ederim abartmıyorum. Onu tanıyorum.

Birlikte olduğu organizasyonun bir ağı varmış. Oldukça yüksek mevkide olduğunu söyledi, bu yüzden ondan bir sipariş ve işler ... şey, oldular.

Şimdi,' dedim Ambrose'un binasının önünde duraklarken, 'unutmayın, vaftiz babam çok yaşlıdır, ama bu sizi onun çok yaşlı olduğunu düşünmeye itmesin.

O muazzam beyninden bir gram bile kaybetmedi. Ambrose tanıdığım en zeki adamdı ve hâlâ da öyle.

"Peki," dedi Jack, uzun, zarif, kırmızı tuğlalı binaya bakarken.

'Böyle güzel bir bahçe meydanında bunlardan birine sahip olduğuna göre çok zengin olmalı' dedi.

'Sadece zemin ve bodrum katına sahip, ama haklısınız. Bugünlerde o bile çok pahalıya satılır. Burayı uzun zaman önce satın aldı. Peki ya Jack?

"Merak etme anne," dedi Jack nazikçe omuz silkerek, "görgü kurallarını unutmayacağım.

"Hatırlayacağını biliyorum, canım. Pekala, içeri girelim, olur mu?"

Kapının kilidini açtım ve orijinal siyah beyaz desenli fayanslarıyla giriş holünde durdum.

"Ambrose? Ben Mary,' diye duyurdum oturma odasına açılan iç kapıyı açarken.

"İyi akşamlar," dedi, beni selamlamak için en sevdiği sandalyesinden kalkmıştı bile. Gözlerinin her zamanki gündelik kıyafetleri olan şort, tişört ve pek de beyaz olmayan spor ayakkabılarıyla Jack'in üzerinde gezinmesini izledim.

"Peki bu kim olabilir?" dedi Ambrose.

"Jack McDougal, Merry'nin oğlu. Elini uzattı. "Nasılsınız?" dedi ve onu Ambrose'a sevdireceğini bildiğim böyle resmi bir ifade kullandığı için onu öpebilirdim.

'Çok iyiyim, teşekkür ederim genç adam. Üç kişi olduğumuza göre, ikinizin kanepeye oturmanızı öneririm. Mary, bana oğlunun seninle olduğunu söylememiştin.

"Seni daha önce gördüğümde yoktu, ama beni ararken ortaya çıktı.

"Anlıyorum. Şimdi,' dedi, 'içki isteyen var mı? Korkarım hayatımın iki vazgeçilmezi dışında sunacak pek bir şeyim yok: viski ve su. Ambrose şöminenin üzerindeki şömine rafında duran saate baktı. 'Saat neredeyse beş oldu, bu yüzden bir viski alacağım. Annen şişenin ve bardakların nerede olduğunu biliyor," diye ekledi Jack

Gül.

"Şimdilik biraz su alacağım Jack, teşekkürler," diye ekledim. "Mutfak koridorun sonunda ve musluk da iyi.

Jack başıyla onayladı ve ben viski şişesini ve bardağı almaya giderken odadan çıktı.

"Annesine çok benzeyen iyi bir genç adam," dedi Ambrose. 'Ve bahse girerim vücudunda kötü bir kemik de yoktur.

'Gerçekten yok, Ambrose, gerçi artık o kadar genç değil. Bir bekar olarak kendi yollarını çizmesinden ve asla yerleşememesinden endişeleniyorum.

'Herhangi bir kadın onun için yeterince iyi olabilir mi? Ya da daha doğrusu annesi için? Ona viskisini uzatırken Ambrose kaşlarını kaldırarak bana baktı.

'Muhtemelen olmaz. Tamamen kurnazlıktan yoksun,' diye iç geçirdim. "Bu yüzden birkaç kez kalbi kırıldı.

"O dönmeden önce sana sormalıyım: Onun önünde açıkça konuşmamızdan memnun musun?

Olmak zorundayım Ambrose. Ona ne düşündüğümü söyledim ve hepsi geçmiş yüzünden. Artık sır saklamamanın zamanı geldi. Onlarla çok uzun süre yaşadım.'

Jack elinde iki bardak suyla döndü, birini bana uzattı ve oturdu.

"*Sláinte!* Ambrose bardağını kaldırdı. "Bu Galce'de "şerefe" demek," diye ekledi Jack'in yararına.

"*Sláinte!* Jack ve ben de kadeh kaldırdık.

"Siz de İrlandalı mısınız, efendim? Jack sordu.

'Lütfen bana Ambrose deyin. Ve gerçekten de İrlandalıyım. Aslında, geleneksel bir sahil taşı olsaydım, üzerinde "Made in Ireland" yazardı.

ortasından aşağı.'

"Ama senin İrlanda aksanın yok. Annem de öyle.

"Annemi küçük bir kızken dinlemeliydin, Jack. Olabildiğince geniş bir Batı Cork aksanı vardı. Dublin'e geldiğinde bu aksanı ondan söküp aldım.

"West Cork nerede?

"İrlanda'nın güneybatısındaki başka bir eyalet. "Yani Dublin'de büyümedin anne?" dedi Jack.

"Ah, hayır. Başımı salladım. 'Kırsal kesimde büyüdüm. Altı yaşına kadar elektriğimiz bile yoktu!

"Ama sen o kadar yaşılsı değilsin anne. Kırklı yılların sonunda doğdun, değil mi?"

"O zamanlar Batı Cork çağın oldukça gerisindeydi," diye araya girdi Ambrose. "Peki, annemin ailesini iyi tanır mıydın?"

"Bir bakıma," dedi Ambrose bana bir bakış atarak. "Oğlunuza çocukluğunuzdan hiç bahsetmediniz mi?"

"Hayır, ne kocam ne de Mary-Kate," diye itiraf ettim.

"Nedenini sorabilir miyim?" dedi Ambrose.

"Çünkü ... dediğim gibi, geçmişini geride bırakmak ve yeni bir başlangıç yapmak istedim.

'Daha fazlasını öğrenmek isterim anne, gerçekten isterim,' diye cesaretlendirdi Jack beni. 'Belki de şimdi genç Jack'e biraz anlatmanın zamanı gelmiştir.

mirası hakkında?' Ambrose nazikçe önerdi. 'Tam olarak hatırlamadığın detayları açıklamak için buradayım Mary - eminim zihnim uzun zamandır kayıp olan gençliğime kadar uzanacaktır.

Bana yalvarırcasına bakan oğluma döndüm. Nuala'nın günlüğünü okumak bana kesinlikle çocukluğumun tanıdık mekânlarını hatırlatmıştı. Gözlerimi kapattığımda, hayatımın yarısından fazlası boyunca unutmak için çok uğraştığım bir duygu ve anı dalgası üzerime geldi.

Ama unutamazsın Merry, sen busun.

Böylece, karşı koymadan dalganın beni içine çekmesine izin verdim ve ilk kez burada, oğlum ve sevgili vaftiz babamla birlikte, geçmişin sularında boğulmadan güvenle yüzebileceğimi fark ettim. Onları.

Derin bir nefes aldım ve başladım ...

Merry
The Argideen Valley

Ekim 1955

An Cláirseach
The Celtic Harp

Merry bir kolun göğsüne doğru savrulmasıyla irkildi. Kendisinden sadece iki yaş büyük olan ablası Katie yine rüya görüyordu. Merry kolu çıkardı ve ait olduğu yere, Katie'nin göğsüne yerleştirdi.

Yatağın yan tarafına. Kız kardeşi yuvarlandı ve küçük bir top gibi kıvrıldı, kırmızı bukleleri yastığının üzerine yayıldı. Merry de dar şiltenin üzerinde altları birbirine değecek şekilde döndü ve güneşin ne kadar yükseldiğini ve babasının henüz süt sağma kulübesine gidip gitmediğini kontrol etmek için küçük pencere camından dışarı baktı. Gökyüzü olduğu gibiydi Genellikle: yağmur damlalarıyla patlamaya uygun görünen büyük gri bulut parçalarıyla doluydu. Tavuklara yem vermek için kalkıp giyinmeden önce battaniyenin altında ısınmak için hâlâ bir saati olduğunu hesapladı.

Karşısında, en büyük kız kardeşleri Ellen ile aynı yatağı paylaşan Nora hafifçe horluyordu. Beyni uyandığında Merry şöyle hissetti Karnında bir heyecan vardı ve bunun nedenini hatırladı.

Bugün elektriklerin açılacağı ve avludan geçerek yeni eve taşınacakları gündü. O da

Babasını ve ağabeyi John'u, bazen de kendi çiftliklerinden ayırabildikleri komşularını burayı inşa ederken izledi.

Kendini bildi bileli. Babam ineklerle birlikte ahırda ya da arpa tarlasında değilse, avlunun karşısındaydı ve Yeni Ev'in yukarı doğru çıkmasını sağlıyordu.

Merry tavana baktı, çok alçaktı ve

Üçgen şeklindeydi (yeni okulunda üçgenleri öğrenmişti) ve onu yukarıda tutmak için tepesinde bir kiriş vardı. Merry bu ışını sevmezdi çünkü karanlıktı ve büyük örümcekler evlerini tam tepesine yapmayı severdi. Bir keresinde uyandığında kirişteki en büyük örümceği görmüştü.

Dünya, gümüş ipliği üzerinde onun hemen üzerinde geziniyordu. Çığlık attı. Annesi koşup yakalamış ve ona 'aptal küçük ahmak' olmamasını, örümceklerin sinekleri yakaladıkları için iyi olduklarını söylemişti ama Merry, annesi ne derse desin, örümceklerin hiç de iyi olduklarını düşünmüyordu.

Yeni yatak odasında beyaza boyanmış düz bir tavan vardı, bu da örümcekler evlerini daha fazla büyütmeden önce ağları görüp onları ortadan kaldırmanın çok daha kolay olacağı anlamına geliyordu. Merry yeni evde çok daha iyi uyuyacağını biliyordu.

Ayrıca üst katta tam dört yatak odası vardı, bu da Ellen ve Nora'nın kendilerine ait bir odaları olacağı anlamına geliyordu, yani sadece o ve Katie

onlarınkini paylaşacaklardı. Oğlanlar - John ve küçük Bill - başka bir odaya, anne ve baba da en büyük odaya sahip olacaktı. Annenin karnında yeni bir bebek vardı ve Merry İsa'ya onun da erkek olması için dua etmişti, böylece Katie'yle birlikte yeni odalarını tutabileceklerdi Her zaman için sadece kendilerine. Kardeşlerini sevmesi gerektiğini bilse de, Kutsal Kitap'ta onları *sevmesi* gerektiği yazmıyordu.

Merry ve Katie Nora'dan hoşlanmıyordu. Çok otoriterdi ve ikisine de ablaları Ellen'in ona verdiği işleri yaptırıyordu.

Annem ve babam da bir erkek çocuk istiyorlardı - başka bir büyük çiftliğe yardım edecek güçlü bir delikanlıydı. Merry ve Katie'nin elleri hala süt sağmak için çok küçüktü ve Ellen sadece erkek arkadaşını öpmekle ilgileniyordu ki Merry ve Katie onu süt sağma kulübesinin arkasında görmüş ve bunun iğrenç olduğunu düşünmüşlerdi. Çiftlikte başka pek çok iş vardı ve babam sık sık John'un tek işe yarar kişi olduğunu söylerdi Merry bunun haksızlık olduğunu düşünüyordu, çünkü bebek Bill'e en çok o bakıyordu. Ayrıca, kız olarak doğmuş olması onun suçu değildi, değil mi?

Katie'nin yanı sıra Merry'nin konuşmayı en çok sevdiği kişi, bazen Pazartesi günleri annemin temizlik yaptığı Peder O'Brien'in evine gelen Ambrose adındaki adamdı. Ambrose, annemin Geçen ay okula başlamadan önce bile ona harfleri öğretiyordu. Annesiyle birlikte rahibin evine temizliğe gitmesi için neden hep kendisinin seçildiğinden emin değildi ama buna hiç aldırılmıyordu. Aslında umursamamaktan daha iyiydi, çünkü bunu *seviyordu*! En güzel anılarından bazıları sıcak bir ateşin önünde oturmaktı.

Fırından yeni çıkmış, içi çilek reçeli ve kremesi beyaz bir şeyle doldurulmuş, tadı tatlı ve lezzetli olan küçük yuvarlak bir kek yiyordu. Artık büyümüştü ve 'kek' denen şeyin ne olduğunu biliyordu. çörekler. Yemek yerken, Ambrose onunla konuşurdu, bu da ağzı kekle dolu olduğu için cevap vermesini oldukça zorlaştırırdı ve çiğnerken konuşmayı onaylamazdı. Diğer Bazen ona, yüz yıl boyunca uyutulan ve ancak bir prensin öpücüğüyle uyandırılan bir prensesle ilgili bir masal kitabı okurdu.

Ambrose ona karşı çok nazikti ama nedenini bilmiyordu. Peder O'Brien'a onun kendisi için ne ifade ettiğini ve neden ona 'Bay Lister' yerine ilk ismiyle hitap etmesine izin verildiğini sorduğunda Annem öyle yaptı, uzunca bir süre onu düşünürken izledi.

"Belki de onun senin vaftiz baban olduğunu söyleyebiliriz, Mary.

Bir 'vaftiz babasının' gerçekte ne olduğunu sormaktan hoşlanmıyordu - Ambrose cennetteki Tanrı'ya *ya da* babasına benzemiyordu. Kalın gözlüklerinin ardında baykuş gibi yuvarlak gözleri ve kafasında sarı saçları vardı - Peder O'Brien *ya da* babamdan çok daha az saçlı vardı. Daha çok Onlardan da küçüktü ama yüzü her zaman daha neşeli ve daha az ciddiye.

Sonra, sanki Peder O'Brien onun aklından geçenleri okuyabiliyormuş gibi, ona gülümsedi. "Onu yeryüzündeki özel koruyucunuz olarak düşünün.

"Bütün kardeşlerimin de mi vaftiz babası var?

"Hepsinin vaftiz babası var, evet, ama Ambrose'un Seni onlarınkinden daha çok şımartıyor, sana verdiği her şeyi gizli tutsan iyi olur, yoksa kıskanabilirler.

"Ama annem biliyor, değil mi?

"Evet, baban da biliyor, bu yüzden yanlış bir şey yaptığın konusunda endişelenme.

"Anlıyorum," diye ciddi bir şekilde başını salladı.

Geçen Noel'de Ambrose ona bir kitap vermişti ama içinde hiçbir şey yazmıyordu, sadece üzerinde harf alıştırması yapacağı ve sözcükler oluşturacağı satırlar vardı. Ambrose, kitabın Yanlış yazılmaları önemli değildi, çünkü onları düzeltecekti ve bu şekilde daha iyi olacaktı.

Yatağın altına uzanarak kitabı çıkardı. Işık çok kötüydü ama buna alışmıştı.

Kapağı pürüzsüz ve ipeksi bir dokunuşa sahipti ve bu hissi seviyordu ama Ambrose'a kapağın neyden yapıldığını sorduğunda, ona inek derisinden elde edilen deri olduğunu söylemişti. Bu hiç mantıklı gelmiyordu, çünkü tanıdığı tüm ineklerin derisi çamurla kaplı ve kıllıydı.

Kitabı açarak, kitabın kenarına tutturmak için kendi küçük bandı olan kalemi çıkardı ve yazdığı son sayfaya döndü.

Mi familiee

Ellen: aje 16. Bossi. Erkek arkadaşını öpüyor.

John: aje 14. Babasına yardım eder. İnekleri sever. İnek gibi kokar.

En sevdiğim kardeşim.

Nora: aje 12. Anithin'i sevmez.

Katie: aje neerli 8. En iyi arkadaşım. Verri güzel. Babi Bill'e pek yardım etmez.

Ben: aje neredeyse 6 yaşında. Kitapları sever. Çok güzel değilim. Çok kıkırdadığım için bana Merry derler.

Bill: aje 2. Kokuyor.

Yeni bebek: henüz gelmedi.

Annesi ve babası hakkında bir şeyler eklemesi gerektiğine karar veren Merry, onlar hakkında ne yazabileceğini düşündü.

Merry anne ve babasını çok seviyordu ama annesi her zaman yemek yapmak, çamaşır yıkamak ve yeni bebekler doğurmakla meşguldü.

Aklından geçenler hakkında konuşmak çok zordu.

Annem onu ne zaman görse, domuzlar için taze saman koymak ya da çayları için yerden lahana toplamak gibi başka bir iş verirdi.

Babasına gelince, o her zaman çiftlikteydi ve zaten pek konuşkan biri değildi.

Baba: VERRI çok çalışıyor. İnek kokuyor.

Merry bunun kulağa pek hoş gelmediğini düşündü ve ekledi:

VERRI Hansom.

Bir ay önce okula başlamadan önce, Merry'nin haftanın en sevdiği günü her zaman pazartesilerdi, o ve annesi rahibin evine kadar birlikte yürüdüler. Her türlü şey hakkında sohbet ederlerdi (Merry kardeşlerinin onun geveze biri olduğunu düşündüklerini biliyordu ama ilgilenecek o kadar çok şey vardı ki). Annesi bazen onu başının üstünden öper ve ona 'benim özel kızım' diye seslenirdi.

Anne, diye yazdı dikkatlice, *VERRİ güzel. nazik. Onu çok seviyorum.* Rahibin evini temizlerken, annem Sürekli etrafta koşuşturur ve Bayan Cavanagh hakkında mırıldanırdı. Evde annem ona 'yaşlı karga' derdi, ama Merry'ye bunu aile dışında asla tekrarlamaması söylenmişti, Bayan Cavanagh ona benzese bile Bir. Onu ne zaman Pazar günleri ayinde görse, öndeki sıraya tünemiş ve cemaate bakarken, gagalı ve onaylamaz bir şekilde, onun yerine büyük siyah bir kuş görürdü. Baba

O'Brien Merry'ye ondan korkmasına gerek olmadığını söylemişti; Bayan Cavanagh Pazartesi hariç her gün rahibin evini temizliyor ve dinleyen herkese annesinin işini yeterince iyi yapmadığından yakınıyordu, bu da Merry'yi daha da kızdırıyordu.

Bayan Cavanagh sık sık Büyük Saray'da çalıştığından bahsederdi. Merry'nin arkadaşı Bobby, bunun Bayan Cavanagh'ın uzun süre bir İngiliz aile için çalışmış olmasından kaynaklandığını söyledi (ve bu kelimeyi 'İngiliz' kelimesini Katie'nin 'sümüklü böcek' kelimesini söylediği gibi) 'sömürgeci görüşler' tarafından ele geçirildiğini ve öfkesini "çalışkan İrlandalı". Merry Bobby'ye "sömürgeci "nin ne olduğunu sorduğunda kıpkırmızı kesilmişti, bu da Merry'nin onun evde duyduğu ama tam olarak anlamadığı bir sözcük olduğunu düşünmesine neden olmuştu.

Bobby Clogagh'daki okulda onun sınıfındaydı ve Evleri Merry'nin çiftliğiyle aynı yönde olduğu için okuldan sonra yolun bir kısmını Katie'yle birlikte yürüyerek geçiyorlardı. Merry ve Bobby aynı okuma seviyesinde oldukları için öğretmenleri Bayan Lucey, Merry ona tapıyordu çünkü çok güzeldi ve her şeyi biliyor gibiydi.

Dünyada bilinmesi gereken her şey, onları sık sık bir araya getiriyordu. Başlangıçta Merry de okumayı seven birini tanıdığı için memnun olmuştu. Öfkesi ve ailesiyle ilgili dedikoduları yüzünden sınıftaki herkes ondan uzak dursa da, Bobby kafasına koyduğunda nazik olabiliyordu. Bir keresinde ona pembe bir boya kalemi vermiş ve herkes ailesinin çok fakir olduğunu bilmesine rağmen kalabileceğini söylemişti. Kazağı deliklerle doluydu ve uzun

Koyu renk saçları hiç fırça görmemiş gibiydi. Annesi ve küçük kız kardeşiyle (ikisini de hiç görmemişti) birlikte, Nora'nın musluk ya da elektriği olmadığını söylediği küçük bir kulübede yaşıyordu.

Katie onun deli olduğunu ve Gardaí tarafından götürülmesi gerektiğini söylüyordu, ama kötü ve sık sık garip davranışlarına rağmen Merry

sadece ona acıyordu. Bazen onu seven tek kişinin köpeği Hunter olduğunu düşünüyordu, siyah beyaz bir collie olan muhtemelen hiçbir şey avlamadı. Avcı her zaman

Bobby, Inchybridge yakınlarındaki yolda kuyruğunu sallıyor ve dili dışarıda gülümsüyordu. Bazen Katie'yle Bobby'den ayrıldıklarında Merry arkasına dönüp Hunter'ın kucaklayışını izlerdi

Bobby'nin yanında sadakatle. Hunter öfkeliğinde onu her zaman sakinleştirebiliyordu, Merry sakinleştiremese bile.

Yazı defterini dikkatle kapattı, kalemi tutucusuna yerleştirdi ve yatağın altına geri koydu. Sonra tekrar oturdu ve pencereden dışarı, Yeni Ev'e baktı. Bugün buranın onların evi olacağına inanmak zordu. Hatta

Arkasındaki yamaçtaki dereden çekilen bir iç musluğu vardı.

Denemesine izin verilmişti ve sihir gibiydi; su

Açtığınızda ortaya çıkıyor, diğer tarafa çevirdiğinizde kayboluyordu.

Annemin yemek pişirmesi için bir ocak vardı, böylece artık ateşin üzerindeki tencereyi kullanmak zorunda kalmayacaktı ve babamın tahtadan yaptığı büyük bir mutfak masası vardı, bu masa sekiz buçuk kişiyi rahatça oturabiliyordu. Ve sonra ... hepsinden daha iyisi: mutfaktan yürüyerek gidebileceği küçük bir kulübe. İçinde daha önce sadece Peder O'Brien'in evinde gördüğü oturaklı bir düzenek ve sifonu çekmek için üzerinde bir zincir vardı.

Her neyse, bu, annemin deyimiyle 'işlerini' yapmak için hiçbirinin tarlalara gitmesine gerek olmadığı anlamına geliyordu. Nasıl çalışıyordu?

Merry bilmiyordu ama Yeni Ev'deki diğer her şey gibi bu da büyölüydü.

Pencere camındaki bir çatlaktan ısıık çalarak giren rüzgâr Merry'yi ürpertti ve bir kez daha battaniyenin altına girdi. Doğum günleri, Noel ve annesiyle rahibin evine gittiğı zamanlar dışında hayatında ender olarak Merry tavukları yemleme zamanının gelmesini sabırsızlıkla bekliyordu, çünkü bu en heyecanlı günün başladığı anlamına geliyordu.

"Merry, şu battaniyeyi alacak mısın? Arkandan çamura batıyor!" diye seslendi anne, Katie'yle birlikte eşyalarını yeni eve yerleştirmek için yüzüncü kez avluda annelerini takip ederken.

Her iki kız da annelerinin taşıdığı tencereleri uzun masanın üzerine bırakmasını ve yeni ocağın küçük kapağını açmak için eski bir bez kullanmasını izledi. O ve Katie'ye çok sıcak olacağı için ona dokunmamaları çok sert bir şekilde söylenmişti. Ocaktan nefis bir koku yayılıyordu.

açıldı.
"Bu tuzlu kek mi anne?" diye sordu Merry.

"Evet, Merry. İçerideki ilk çayımız için güzel bir şeyler isteyeceğiz.

"İçinde küçük siyah meyveler var mı?" diye sordu Katie.

"İçinde kuş üzümü var, evet," diye cevapladı anne onu çıkarıp soğuması için ocağın yanındaki masanın üzerine koyarken. "Ve ikiniz de henüz ona dokunmayın, yoksa domuz ahırını temizletirim. Merry, geri dön ve Bill'e bak, olur mu?"

"Nora nerede?" diye sordu Merry. "Yine ortadan kayboldu.

"Bilmiyorum ama ben, Ellen ve Katie bir şeyler yaparken sen de Bill'e bak.

üst kattaki yataklar.

"Evet anne," dedi Merry, gözlerini devirerek ve Katie'ye bir bakış. Karşıya doğru yürürken Merry Nora'ya o kadar kızdı ki kalbi daha hızlı çarpmaya başladı. Yapılacak bir iş olduğunda Nora hep ortadan kayboluyordu. Ve şimdi bu başka bir kokuşmuş peçete anlamına geliyordu.

Değişme sırası gerçekten Nora'daydı. Bill, alt kattaki tek oda olan ve yatakta ya da dışarıda olmadıkları zamanlarda tüm ailenin bulunduğu eski mutfağın bir köşesine yerleştirilmiş küçük ahşap bölmede oturuyordu. Merry, hatırlayabildiği kadarıyla ilk kez, mutfağı kaplayan büyük köşede daha önce yakılmış olan ateşi gördü.

Bir duvarın neredeyse tamamının dışarı çıkmasına izin verilmişti.

'Güle güle ateş,' dedi Merry yüksek sesle. 'Sana ihtiyacımız olmayacak artık yemeklerimiz için.' Dikkatini kokuyu alan Bill'e çevirerek Babam ve John'un gübre serptikleri tarlalardan daha kötü olan bu yerde, büfeden bir battaniye aldı ve soğuk taş zemine serdi. Sonra Bill'i ağılından aldı ve üzerine koydu.

Sonra, büfenin çekmecesindeki yığından temiz bir peçete ve Bill'in pisliğini temizlemek için kullandıkları bir kova su buldu.

"Biliyor musun Bill, yakında iki yaşına basacaksın ve peçeteyi tamamen bırakmanın zamanı geldi.

Merry'nin şimdiden babasının tükürüğü olduğunu düşündüğü Bill Merry nefesini tutup peçeteyi çözdükten sonra peçeteyi ve içindeki pisliği onun altından kaydırırken siyah saçlı ve mavi gözlü kız ona kıkırdadı. Kirli peçeteyi daha sonra kazıyıp yıkamak üzere yuvarladıktan sonra, bir bez alıp su dolu kovaya daldırarak

Altan. Sonra ustalıklarla temiz bir peçeteyi onun etrafına bağladı.

O bunu yaptıktan hemen sonra, Bill yan tarafına yuvarlandı ve sonra kendini dört ayak üzerine kaldırdı. Artık biraz yürüyebilse de, yine de emeklemeyi tercih ediyordu ve bunu çok hızlı yapıyordu. Masanın altına, etrafındaki sandalyelerle birlikte nasıl yerleşeceğini biliyordu, böylece eller ona kolayca ulaşamazdı. Bunun büyük bir oyun olduğunu düşünüyordu.

ve Merry ona ulaşmak için sandalyeleri hareket ettirmek zorunda kaldıkça kıkırdarak orada otururdu.

"Aha!" dedi Merry masanın altına dalıp onu yakalarken. 'Bugün sandalye yok, Bay Bill! Hepsi çoktan Yeni Ev'e gitti. Onu çekip çıkardığında, Bill ağır bir şekilde itiraz etti ve onu güvenli bir şekilde kafesine geri koydu. Bill'in uluması daha da artınca, kadın boş şişeyi yerden aldı ve sütle doldurdu.

ön kapının dışında duran kovaya koyup soğuttu.

Merry ona, 'İşte şimdi sütünü iç ve biz Yeni Ev'de çalışırken uslu dur,' dedi. 'Ve işte oynayacak köpeğin

' dedi ve küçükken çok sevdiğini hatırladığı tahta bir oyuncacı eline aldı.

Merry kirlı peçeteyi çıkarıp içindekileri daha sonra tarlaya atılacak olan kâseye sıyırırken, annesinin neden bebek sahibi olmak istediğini merak ediyordu. Küçük kardeşini çok sevmesine rağmen, annesinin yüzündeki korku dolu ifadeyi hâlâ hatırlıyordu.

Mutfakta dururken bacaklarının arasında büyük bir su şırıltısı belirmişti. O sırada Merry

Annem kendini rezil ettiğini düşündü ama meğer bu Bill'in karnından çıkmak üzere olduğunun işaretiymiş. Bebek

Kısa bir süre sonra teslimatçı kadın geldi ve aile mutfakta oturup üst kattaki annenin çığlıklarını dinledi.

"Ölüyor mu baba? Merry sormaya cesaret edebilmişti. "İsa'yla birlikte olmak için cennete mi gidiyor?

"Hayır Merry, tıpkı kardeşlerini doğurduğu gibi bir bebek doğuruyor.

Merry yeni bebeğin yakında dünyaya geleceğini ve temizlemesi gereken daha çok peçete olacağını düşündü.

Peçeteyi kahverengi lekelerin çoğunu çıkaran özel sıvıya batırırken ona seslendi: "Bu da daha iyi olacak bir şey Bill," dedi. 'Yeni Ev'de bir musluğumuz var, yani

Belki bunları yıkamak daha kolay olur.

Bill çığlık atarsa duyulabilsin diye kapıyı aralık bırakan Merry, annesine yardım etmek için Yeni Ev'e doğru koştu.

James'in çalışma odasının kapısında duran Bayan Cavanagh, "Hemen geliyorum baba," dedi. 'Arkadaşınızın odasının çarşafı yeni ve etrafın tozunu aldım. Ateş yakıldı ve çayınız ocakta.

'Teşekkür ederim, Bayan Cavanagh. Dinlenme gününüzün tadını çıkarın ve Salı günü her zamanki gibi görüşürüz.

'Bayan O'Reilly'nin gevezelik etmekten çok temizliğe zaman ayırdığından emin olun. Yapmam gereken çifte işten yorulmaya başladım.

Geri gel. İyi geceler, baba.' Bununla birlikte Bayan Cavanagh, meramının altını çizmek için kapıyı gerekenden daha sert bir şekilde kapattı. Her Pazar akşamı izin gününe çıkarken bunu dile getirirdi. Son yedi yıl boyunca James ona sık sık gerçeği söylemek istemişti: genç Maggie O'Reilly'nin güzel gülümsemesi ve yüksek sesle şarkı söyleme şekliyle evde olması bir zevkti,

İşlerini yaparken tatlı bir sesi vardı. Ayrıca Bayan Cavanagh'ın olabileceğinden çok daha iyi bir aşçıydı ve birkaç saat içinde evde geçirirse, onu pırıl pırıl bırakacaktı. Ancak bu konuda dua ettikten sonra, Bayan Cavanagh'ın kalbinin derinliklerine baktığı takdirde kendisinin de tam olarak bildiği şeyi düşündüğünü fark etti: genç kadın tarafından tehdit ediliyordu ve bu yüzden ona karşı böyle davranıyordu.

Peder James O'Brien masasının arkasında gerindi ve rahat bir nefes aldı. Pazar günkü görevleri sona ermişti ve bu akşam

Resmi olmayan izin gününün başlangıcı (her ne kadar kapısı başı dertte olan cemaat üyelerine her zaman açık olsa da) - en yakın arkadaşı Ambrose'un aylık ziyareti için Dublin'den geliyor olmasıyla daha da güzelleşti.

James odanın ortasında asılı duran elektrik lambasını yakmak için ayağa kalktı.

Henüz Ekim ayının başında olmasına rağmen akşamlar çoktan bastırmaya başlamıştı.

Ambrose'un ziyareti James'i neredeyse yedi yıl önce Timoleague cemaatine geldiğinden beri ne kadar çok şeyin değiştiğini düşünmeye sevk etti. Ambrose o zaman kabul görmesinin zaman alacağını söylemişti ve haklıydı. Şimdi, sadece kabul edildiğini değil, daha da önemlisi, cemaat tarafından saygı gördüğünü hissediyordu.

hizmet ettiği topluluk. Gençliğini bir olumsuzluk olarak görmek yerine, hasat sırasında yardım eli uzatarak ve eşlerini yargılamak yerine onlara danışmanlık yaparak olumluya çevirmeyi başarmıştı.

bir bebekle daha nasıl başa çıkabileceklerini merak ederek ona bir kez daha hamile olarak geldi.

Başlangıçta daha büyük bir cemaate sahip bir kilisede daha prestijli bir göreve geçeceğini düşünürken, Cork City'de böyle bir boşluk olduğunda kendisine teklif edilmişti, günlerce düşündükten sonra reddetmeye karar vermişti. düşünme ve dua. Burada mutluydu, ziyaret ettiği evlerde gülümsemeyle karşılandı ve kendisine yetecek kadar kek ve çörek ikram edildi. Bayan Cavanagh'ın bu konudaki yeteneksizliğini telafi etmek için.

Dört yıl önce evine elektriğin gelmesi

Son derece faydalıydı, çünkü en azından radyo dinleyebiliyor ve bugünlerde 'dış dünya' olarak düşündüğü şeyle iletişimde kalabiliyordu. Ambrose'u ziyaret etmek için Dublin'e geri döndüğünde, büyüdüğü ve tüm kalbiyle sevdiği şehir klostrofobik ve gürültülü gelmişti. Huzur ve güzelliğin farkına varmıştı.

Batı Cork'ta mizacına uygun bir yer bulmuştu. Cemaatinin ikilemlerinden birini düşünmek için Clonakilty yakınlarındaki muhteşem Inchydoney Sahili'ne gitmek ve sahil boyunca yürümekten daha iyi neresi olabilirdi? Dalgalar kükrerken ve rüzgâr cüppesinin eteklerini savururken. Ya da Dunworley kayalıkları boyunca uzun bir yürüyüşte, bir burunda durana kadar başka bir ruhla karşılaşmazdınız

Her taraftan aşağıdaki Atlantik Okyanusu'na bakıyordu. Bir şeyler değişmedikçe, James bu eve uygun olduğuna karar vermişti. ve muhtemelen Tanrı'nın ona vermeyi seçebileceği hayatın geri kalanında burada kalmaktan mutlu olacaktır.

Trinity College'da Klasikler alanında kıdemli öğretim üyesi olan Ambrose, onu Dublin'in parlak ışıklarına dönmeye ikna etmeye çalışıyordu; Ambrose onu görmek için dört beş saat araba kullanmak yerine, köşeyi dönüp onu görebiliyordu.

Timoleague. Ancak Dublin ile Batı Cork arasındaki yollar son birkaç yıl içinde iyileşmişti.

çalışan bir adamın araba alabilmesinden ziyade

Ayrıca James, arkadaşının yolunun tadını çıkardığını düşünüyordu.

parlak kırmızı Beetle'ıyla seyahat ediyordu. James ona Uğur Böceği lakabını takmıştı, çünkü sık sık büyük koyu çamur lekeleriyle kaplı olarak geliyordu.

Yolda birçok su birikintisinden geçmek zorunda kaldı. Ve yakında burada olacaktı. . .

O beklerken James gramofona doğru yürüdü ve kılıfından bir plak çıkardı. Plak çemberini pikabın üzerine yerleştirerek iğneyi en sevdiği varyasyona getirdi

Paganini'nin Bir Teması Üzerine Rapsodi. Ambrose ona

Rachmaninoff bu olağanüstü klasik parçayı yaratmak için ana temayı baş aşağı çevirmişti. Deri sandalyede otururken
Piyanist ilk çok basit akorları çaldı.

"Sevgili oğlum, "ofiste" senin için her zaman uzun ve zor bir gün olduğunu bildiğim bir günün ardından seni uyandırdım.

James odaklanmak için elinden geleni yaparak gözlerini açtı ve Ambrose'un üzerinde durduğunu gördü. Normalde Ambrose'a tepeden bakan kendisi olduğu için bu oldukça tuhaftı.

"Affet beni, Ambrose. Evet, dalmış olmalıyım." "Ve

Rachmaninoff'a, anlıyorum. Ambrose, bir sonraki gramofon ve iğneyi sonsuz çemberinden çıkarıp

Kaydın sonunda. "Tanrım, plak çiziklerle dolu; bir dahaki gelişimde size yeni bir tane getireceğim.

"Gerek yok; çiziklerden hoşlanıyorum, çünkü parçaya yakışan bir antikalık havası veriyor. James ellerini çırparken gülümsedi.

kollarını Ambrose'un omuzlarına doladı. 'Her zaman olduğu gibi, seni görmek bir zevk. Aç mısın?'

"Dürüst olmak gerekirse, hayır. Ambrose şapkasını ve sürücü eldivenlerini çıkarıp James'in masasının üzerine koydu. 'Bayan Cavanagh'ın ücreti için değil.

En azından. Cork City'ye girmeden hemen önce durdum ve günlük olarak temin ettiğim sepetten bir piknik keyfi yaptım.

'Harika, o zaman ben de kendime bir parça ekmek, jambon ve cemaatimden birinin bana verdiği ev yapımı Hint turşusuyla ziyafet çekeceğim. Bayan Cavanagh'ın et suyunu tavukların yemeğine katacağız,' dedi James göz kırparak.

Bir saat sonra, ızgarada yanan bir ateş ve yeni bir kayıtlı Ambrose'un yanında getirdiğı Rimsky-Korsakov'un *Şehrazat*'ı gramofonda çalıyordu, iki adam oturuyordu şömine başı sandalyelerinde karşılıklı oturuyorlardı.

"Sessiz gecemizi ve günümüzü dört gözle bekliyordum. Ambrose alaycı bir gülümsemeyle, 'Ama her zaman ruhumu Tanrı için kurtarmaya çalışacağından endişeleniyorum,' dedi. 'Ama her zaman ruhumu Tanrı için kurtarmaya çalışacağından endişeleniyorum. Ben buradayken.'

'Bunu yapmaya çalışmayı yıllar önce bıraktığımı çok iyi biliyorsun. Sen kaybedilmiş bir davasın.

Belki de öyleyim. Ancak, kendi felsefi yolculuğumda kendimi efsane ve mitlerle çevrelemiş olmam sizi rahatlatır. Yunan mitolojisi basitçe İncil'in daha önceki bir versiyonuydu: insanı evcilleştirmek için ahlak masalları.

'Ve belki de ona öğretmek için,' diye düşündü James. "Benim sorum, eski çağlardan bu yana bir şeyler öğrendik mi?

'Eğer daha medeni olup olmadığımızı soruyorsanız, antik çağda Son kırk küsur yılda tarihin en sert iki dünya savaşıyla karşı karşıya kaldık, ben olsam bunu sorgulardım. Belki de binlerce kişiye ölüm kusmak için uçak ya da tank kullanmak daha kibarca görünüyor. Aslında bir top mermisiyle havaya uçmayı, asılıp kesilmeye tercih ederim ama-'

"Cevabın hayır olduğuna inanıyorum," dedi James. 'İrlandalıların İngiliz yönetimi altında nasıl acı çektiklerine bir bakın. Toprakları ellerinden alındı, birçoğu Reformasyon sırasında dinlerini değiştirmeye zorlandı. Burada, Dublin'de bulabileceğinizden çok daha basit bir nüfusun arasında olmak, hayatlarının ne kadar zor olduğunu görmemi sağladı.

'Ruhunuzda cumhuriyetçiliğin bir anlığına belirdiğini hissediyorum, Peder O'Brien, ancak İrlanda'nın büyük bir kısmı artık bir cumhuriyet *olduğu için*, diyebilirim ki

medeniyet ilerledi. Bence bunu okumalısın.' Ambrose Arkadaşı için getirdiği kitabı işaret etti. 'Kierkegaard dindar bir ruha sahipti ve bir filozoftu. Onun da dediği gibi, hayat çözülmesi gereken bir sorun değil, yaşanması gereken bir gerçekliktir.

'O zaman belki de artık cenneti ve cehennemi tartışmamalıyız. James kitabın başlığına bakarken, "İnsanlık durumu ve her ikisi de onun yolundan gidiyor," diye yorum yaptı. "*Korku ve Titreme... kitabın adı* güven vermiyor.

"Oku onu. Adam sadık bir Protestan olsa bile oldukça iyi bulacağına söz veriyorum James.

"O zaman piskoposumun seni üzerimde kötü bir etki olarak göreceğini de ekleyeyim," diye kıkırdadı James.

"O zaman amacıma gerçekten ulaşmış olacağım. Şimdi bana küçük Mary O'Reilly'nin nasıl olduğunu anlat. Yeni evlerine taşındılar mı?"

Gerçekten de taşındılar. Dün taşındılar. Bugün ayinden sonra kutsamaya gittim.

Ve?

"John O'Reilly'nin kendi elleriyle blok blok inşa ettiği düşünülürse, kesinlikle rüzgarı dışarıda tutacak kadar sağlam ve eski çiftlik evlerinin üç katı büyüklüğünde. Elektrik açık, ocak ve mutfak musluğu çalışıyor. Tüm aile bitkin ama çok mutlu görünüyordu.

'Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun. Eski çiftlik evleri bir viraneden farksızdı,' dedi Ambrose.

'Son sahibi Fergus Murphy'nin modern tarım yöntemlerine ayak uyduracak parası yoktu. Zavallı John'a amcası öldükten sonra bir çiftlik değil, bir müze miras kaldı.

"Nihayet yirminci yüzyıla giriyorlar o zaman.

"En azından Şimdi çocuklarını her gün besleyebiliyor ve hatta belki de çabalarından biraz kr elde edebiliyor.

"Peki Mary nasıl?

'Her zaman olduğu gibi parlak ve tatlı. Bu sabah bana okulu sevdiğini söyledi.

'Okula gitmesine sevindim; o parlak kafasının uyarılmaya ihtiyacı var. Okuması nasıl gidiyor?

"Bunu soracağınızı biliyordum, bu yüzden hazır oradayken ondan "Ekinci ve Ekici Meseli "nden birkaç basit cümle okumasını istedim. Tohumlar", okulda öğrendiği. Kelimeleri söylerken neredeyse hiç tereddüt etmedi, ancak evde yeterince okuma materyali olmadığından endişeleniyorum. Ağabeylerini ve kız kardeşlerini çoktan geride bıraktı ve bildiğim kadarıyla O'Reilly'lerin sadece bir kitabı var, o da tabii ki İncil. Hem Merry'ye hem de ablası Katie'ye

"Savurgan Oğul "un sözlerini okuyup öğreneceklerdi ve ben de bir sonraki ziyaretimde onları test edecektim. Bu Şekilde, sanki Merry ayrı tutuluyor.

'İyi bir adam ve O'Reilly'lerin sadece Mary'nin değil, eğer isterlerse ablalarının da gelecekte eğitimlerine devam etmeleri için gerekli imknlara sahip olduklarını biliyorum. Eminim bu sizin amaçlarınıza da uygundur.

Mary'nin İncil dersinde ekstra eğitim aldığıını öğrendim,' diye gülümsedi Ambrose. 'Ne yazık ki onu eskisi kadar sık göremiyorum.

Ama onu Noel tatilinde görmeyi umuyorum ve en azından belli bir düzeyde eğitim alması çok daha önemli.

"Şey, öğretmenini Bayan Lucey genç ve ona bir Şeyler kazandırmaya hevesli. Çocuklar. Merry'nin emin ellerde olduğunu söyleyebilirim. Oraya son gittiğimde, yeni küçük O'Reilly kızının Şimdiden kitap okumaya başladığını görünce ne kadar Őaşırdığını söylemişti.

"Keşke ona evde daha fazla okuma malzemesi verebilseydim," dedi Ambrose.

'Veremeyeceğini ikimiz de biliyoruz dostum. Rahibin evinden dönen bir çocuğa hediye vermek Şüpheli görülebilir.

'Elbette James, elbette. Senin konumunu tehlikeye atacak hiçbir Şey yapmayacağımı biliyorsun. Söylediğiniz gibi, cemaatiniz artık size güvenmeye başladı.

"Onların yöntemlerini anlamaya başladım, onlar da benimkileri, ancak yakın zamanda cemaatimin genç bir kadın üyesiyle talihsiz bir olay yaşadım.

'Bana ne olduğunu anlatmana bile gerek yok - ayinden sonra seni yakaladı, sıkıntılı görünüyordu; onu mezarlığın etrafında yürüyüşe çıkardın. Ve orada sana olan sonsuz aşkını ilan etti.

James şaşkınlık içinde Ambrose'a baktı. "Nereden biliyordun?"

'Çünkü sen hastaları teselli eden ve ölmek üzere olanlara son ayinlerini düzenleyen yakışıklı bir adamsın. Sen de bir toplumun ahlaki pusulası; ulaşılabilirsiniz, ancak dokunulmaz. Tüm bunlar, idolleştirecek başka kimsesi olmayan genç kızlar için cezbedici bir reçete oluşturun.

James hayal kırıklığı içinde, "Ben bir rahibim!" diye bağırdı. "Colleen'e de söylediğim gibi, ona gösterdiğimi söylediği özel ilginin tek nedeni annesinin yakın zamanda ölmüş olması ve onu beş çocukla bırakmış olmasıydı.

Henüz on dört yaşındayken bakması gereken küçük kardeşleri vardı. Nazik davranıyordum, başka bir şey değil.

"Böyle bir durumla daha önce karşılaşmadığıma şaşırdım, James. Eminim gelecekte daha birçok kez olacak, bu yüzden hazırlıklı olsan iyi olur.

'Colleen ile olan durumu hiç de iyi idare ettiğimi düşünmüyorum. Olaydan bu yana onu ayinde görmedim ve evine ziyarete gittiğimde beni içeri almayı reddetti.

"Şimdilik onu rahat bırak; zamanla sevgisi için daha uygun bir hedefle karşılaştığında kendini toparlayacaktır.

"Sanki bir uzmanmışsın gibi konuşuyorsun," diye sırttı James.

"Pek sayılmaz ve sizi uyarıyorum, cümlelerinizin sonuna "yani" kelimesini koymaya başlıyorsunuz. Gerçek bir Batılı olmaya başlıyorsunuz. Cork yerlisi.'

"Ya öyleysem?" James kıkırdadı. "Orası benim evladım, hayatımın sonuna kadar yaşayacağım yer.

"Ayrıca daha prestijli bir cemaate geçmek için tüm hırsını kaybetmiş görünüyorsun.

"Şimdilik burada iyi olduğumu hissediyorum.

"Benim açımdan, seni görmek için Midlands'ın bataklıklarından geçmek zorunda kalsam bile, en azından özel küçük kızıma yakın olduğunu biliyorum ve bunun için minnettarım.

O gece Ambrose, at kılından sert şiltesi olan dar demir yatağa elinden geldiğince yerleşti ve derin bir iç çekti.

Her ay eski sevgilisini ziyaret etmek için Allah'ın belası güneybatı sahiline giderek ne yaptığını ilk kez merak etmiyordu.

Merrion Meydanı'ndaki konforlu dairesinde çok daha rahat bir gün geçirebilecekken, belki de Trinity'de İngiliz öğretim üyesi olan Mairead O'Connell ile hafif bir akşam yemeğini paylaşabilecekken.

Dünyanın geri kalanı Bill Haley ve Kuyruklu Yıldızları ile çalkalanırken, West Cork hala bir zaman tüneline sıkışmış durumdaydı,

Cumartesi gecesini akşam yemeği için bir domuz kafası ile. Her evde bir radyo olması fikri, hatta Belfast'ta bir verici kurulduktan sonra Dublin'de ortaya çıkmaya başlayan televizyon ekranları bile hâlâ çok uzaktaydı. Bırakın bunu, kendisini sadece en yakını olarak göreceğini bildiği bir adamı ziyaret etmek için yolculuk yapıyordu.

Arkadaş.

Uzun zaman önce, birlikte yatılı okuldayken, James'in Ambrose'un gerçekte ne olduğuna inandığını göreceğini, bunu kabul edeceğini ve hayat planının gidişatını buna göre değiştireceğini hayal etmişti. Tabii ki Ambrose'un hayalindeki senaryoda bu, onu da içeriyordu. Ancak yirmi beş yıl sonra Ambrose bunun sadece bir rüya olduğunu ve olabileceğini kabul etmek zorunda kaldı çünkü James'in hayatının aşkı Tanrı'nın kendisiydi.

Bir seçim yapması gerektiğini biliyordu: Vazgeçip yoluna devam edebilir, Trinity'de öğrencilerine ders vererek keyifli ve tatmin edici hayatının tadını çıkarabilir ya da asla olamayacak bir şeyin peşinden koşmaya devam edebilirdi.

James'in ona sunmaya hazır olduğu ya da sunabileceği tek şey dostluktu. Ama bu, James'in hayatında hiç olmamasından daha mı acı vericiydi?

Cevabı biliyordu elbette: James onu kendi tarzında seviyordu ve bu yeterli olmalıydı, çünkü bir hayat düşüncesi

Ambrose'un içinde o olmadan düşünemeyeceği bir şeydi.

Merry yeni yatak odasında uyandığında midesi altüst olmuş ve kalbi daha hızlı atmaya başlamıştı. Bugün onun doğum günüydü. Kasım ayının yedisiydi ve annesi ona kendi partisinde giymesi için özel bir pembe elbise dikmişti. Okuldaki sınıfı da gelecekti, ebeveynleriyle birlikte.

Anne dün sabahtan beri hepsine her yeri fırçalamış, hatta preslerin içinin tozunu aldırmişti.

"Kimse O'Reilly'lerin kirli olduğunu söyleyemez," diye tekrarlardı annem sonsuz kez. Merry'nin en büyük kardeşi John bunun sadece bir Anne ve babasının yeni evlerini göstermeleri için bir fırsattı, ama o haklı olsa bile, o gün için heyecanlıydı. Bütün arkadaşları Merry'nin bilmediği bir nedenle çiftliğe gelmesine asla izin verilmeyen Bobby Noiro dışında tüm okul davetliydi.

Merry ayrıca soluk teni ve alev saçlarıyla annesine ve kız kardeşi Katie'ye benzeyen Bridget O'Mahoney'nin kendisinden çok daha pahalı bir elbise giyeceğini ve bu elbisenin de tüm kıyafetleri gibi Timoleague'deki terzinin yanında çalışan terzi tarafından dikileceğini biliyordu. Bridget buralardaki en zengin aileden geliyordu; Peder O'Brien'in oturduğu evden bile daha büyük bir evde yaşıyorlardı. Babası onu her gün büyük, parlak bir arabayla okula götürürdü, oysa sınıfın geri kalanı tarlalardan (kışın yağmur yağdığında daha çok bataklık olan) yürüyerek geçmek zorundaydı.

Bayan Lucey onlara her zaman çizmelerini çıkarttırır ve kendisi ders verirken kurumaları için okul odasındaki ateşin yanına koyardı. Bunu düşünmesi çok nazik bir davranıştı ama çoğu zaman eve dönüş yolunda sadece birkaç metre ilerledikten sonra tekrar sıırıslam oluyorlardı.

Merry ayak parmaklarını oynattı. Suda geçirdikleri zaman göz önüne alındığında, hala ayaklarında olmalarına ve balıklar gibi yüzgeçlere dönüşmemiş olmalarına hayret ediyordu. Bazen yürüdüğü su birikintileri

vücudunun ayak bileği ile dizi arasındaki kısmına kadar geldi (Bayan Lucey'e bu kısma ne dendiğini sorması gerekiyordu). Yine de bugün yağmur yağmıyordu ve Merry bunun her anının tadını çıkarmaya karar verdi.

Pazar günü olduğu için aile ayine gitti ve ayinden sonra dışarıda Peder O'Brien ona altıncı yaş gününü kutladı.

Pazar günleri, rahibin evindeki pazartesilerden sonra en sevdiği ikinci gündü. Merry tüm hafta boyunca bu günü iple çekerdi, çünkü öğle yemeği kaldırıldıktan sonra tüm kardeşlerin birlikte oyun oynamaya vakit bulduğu tek gündü. Yağmur çamur demeden tarlalara çıkar ve çılgınca koşarlardı. Fırlatma oyunu oynarlar, küçük sert topu babamın ya da John'un diktiği derme çatma kale direklerinin arasından geçirmeye çalışırlardı. Bazen de ebelemece ya da saklambaç oynarlardı. her zaman ilk o bulunurdu çünkü kıkırdamadan duramazdı. Bugün onun doğum günü partisi olduğu için, tüm hediyeleri seçmesine izin verilmişti. Oyunlar.

Aile eve dönmek üzere midillilerine ve tuzaklarına tırmanırken, Merry, Bridget O'Mahoney'nin elbisesi ne kadar mükemmel olursa olsun ve kaç kat file eteği olursa olsun, Merry'nin bunu **h i ç** umursamayacağına karar verdi, çünkü bugün *onun* doğum günüydü ve bugün İYİ bir gündü.

Parti başlamadan hemen önce annesi mutfağa geldiğinde Merry hayranlıkla, "Anne, bu elbisenin içinde çok güzel görünüyorsun," dedi. "Öyle değil mi baba?"

Merry uzun ahşap masanın üzerindeki ziyafeti incelerken, babam bir elini koruyucu bir şekilde annemin kocaman karnının üzerine koyarak, "Tam bir resim gibisin, tatlım," dedi.

Farklı dolgulara sahip sandviçler vardı, annemin özel fırında jambon, çörekler ve hepsinin ortasında, üzerinde *Happy Birthday Merry* yazan pembe krema kaplı bir doğum günü pastası.

Başka bir masanın üzerinde, içilmeye hazır bir dizi kupa vardı. Babasının birkaç gün önce at arabasıyla getirdiği fıçıya daldı. Babası bara pek gitmezdi, ama onun bir partiyi hiçbir şeyin bir bardak içki kadar coşkulu kılamayacağını söylediğini duymuştu.

erkekler için.

"Hazır mısın?" diye sordu annesi babasına. Babası ona o gizli bakışlarından birini attı ve gülümsedi.

"Hazırız.

Sheehy ailesi avluda belirirken Nora, "İlk misafirlerimiz geldi," diye seslendi.

"Parti başlasın," diye mırıldandığını duydu Merry annesinin, bebek dolu kocaman karnına dokunurken.

Sadece birkaç saat sonra Merry, Katie ile birlikte yatağında yatıyordu. Her ikisi de annelerinin çığlıklarını duymamak için başlarını yastıkların altına sokmuşlardı. Son misafirler gittikten hemen sonra bacaklarının arasından tekrar su gelmişti ve doğum yapan kadın gönderilmişti. Bayan Moran gelmiş ve annemin üst kattaki yatak odasına çıkmasına yardım ederken aileyi kovmuştu.

"Annem ölecek mi? Katie kız kardeşlerine sordu ve Merry onun hafif bedeninin kendisine karşı titrediğini hissedebiliyordu. Dört kız da küçük Bill'le birlikte Merry ve Katie'nin odasındaydı, çünkü çığlıklardan en uzak oda orasıydı.

"Hayır, Katie," dedi Ellen, "bu sadece bir yol. "Annem Bill'i doğurduğunda da böyleydi.

"O zaman benim hiç bebeğim olmayacak," dedi Katie, Merry'nin konuyla ilgili kendi düşüncelerini yansıtarak.

'Merak etme, yakında duracak ve oynayacak güzel bir erkek ya da kız kardeşimiz olacak. Annem ve babam gülümseyecek ve gurur duyacaklar,' dedi Nora.

"Ya bir şeyler ters giderse?"

"Gitmeyecek," dedi Ellen kararlılıkla.

"Orla'nın annesi küçük kız kardeşini doğururken öldü," dedi Katie kararlılıkla.

"Her şey yoluna girecek, uyumaya çalış Katie," diye onu yatıştırdı Ellen. "Tek duyabildiğim annemin çığlıklarıken nasıl uyuyabilirim ki?"

"O zaman şarkı söyleyelim, olur mu? "Be Thou My Vision "a ne dersiniz?"

Böylece dört kız en sevdikleri ilahileri ve babalarının Pazar günleri kemaniyla çalmaktan hoşlandığı birkaç 'eski şarkıyı' söylediler Akşam. Acı dolu çığlıklar gece boyunca devam etti. Ellen ve Nora Bill'le birlikte odalarına döndüler. Merry ve Katie de karanlık saatler boyunca uyukladılar, ta ki şafak vakti anne babalarının odasından zayıf bir ağlama sesi duyulana kadar.

"Bebek geldi Katie," diye mırıldandı Merry, çığlıklar kadar sağır edici bir sessizlik evin üzerine bir battaniye gibi çökerken.

"Yeni bebeği ne zaman görebileceğiz?"

Ertesi sabah tüm çocuklar babalarının etrafında kümелendi. "Kız mı erkek mi?" diye sordu John. "Ben erkek istiyorum!"

"Bu bir oğlan," diye mırıldandı gri yüzlü baba.

"Bütün oğlanlar ahmaktır," diye iç geçirdi Nora.

"Bütün kızlar ahmaktır," diye karşılık verdi John. "Annemi görebilir miyiz?" diye sordu Merry.

'Şimdilik olmaz, Merry. Ebe onunla ilgileniyor. Doğum onu çok yıprattı,' diye yanıtladı babası.

"Yine de iyi olacak, değil mi? Merry babasının yüzündeki endişeyi okuyarak sordu.

"Elbette, ebe iyi olacağını ve endişelenmememiz gerektiğini söyledi.

Ama Merry endişelendi, hatta Bayan Moran sonunda bir çarşafa sarılmış yeni bebekle aşağı indiğinde bile. Hepsi ona baktı.

"Çok küçük!"

"Gözleri açık değil!"

"Babasına benziyor!"

"Şimdi babanız yeni oğlunu kucağına almak ister mi?" diye sordu Bayan Moran. John O'Reilly kollarını uzattı ve Bayan Moran bebeği kucağına aldı.

Onlar.

"Bir fincan çay ister misiniz, Bayan Moran? Ellen, en büyük kızıdı ve bu nedenle, eğer annem burada değilse, evle ilgili her Şeyden sorumluydu, Kadın kibarca sordu.

'Hayır teşekkürler aşkım, Clogagh'da doğum sancısı çeken başka bir hanım var, onu kontrol etmem gerekiyor. O zaman neden dışarı çıkıp Ben mi, kızlar?'

Ellen Bayan Moran'a kapıyı gösterirken, Nora, Katie ve Merry de arkasından geldiler.

Bayan Moran alçak bir sesle, 'Anneniz doğum sırasında çok kan kaybetti ama Tanrı'ya Şükür Şimdilik durdu,' dedi. 'Kanamanın durduğundan emin olmak için onu düzenli olarak kontrol etmeniz gerekecek.

tekrar baŐlamamalı ve güçlenene kadar tamamen yatak istirahati yapmalı.

Ellen başını salladı ve Bayan Moran el sallayarak veda ederken, Merry Ellen'ın eteğini çekiŐtirdi. "Nereyi kontrol etmemizi istiyor? Merry ona sordu.

"Bacaklarının arasına tabii ki!" dedi Ellen sabırsızlıkla. 'Hiçbiriniz endişelenmeyin, bütün bunları ben yapacağım. Annem önümüzdeki birkaç gün dinlenmek zorunda, bu yüzden Nora, Katie ve sen daha fazla ev işi yapacaksınız, anladınız mı? Bill'e ve tavuklara bakmanın yanı sıra kahvaltı yapacaksınız ve annemin güçlenmesine yardımcı olmak için tavuk kemiklerinden et suyu yapacaksınız, çünkü benim bunlara ayıracak vaktim olmayacak.

"Ama bugün okul var ve ben nasıl et suyu yapılacağını bilmiyorum," diye fısıldadı Merry.

"O zaman evde kalıp öğrenmen gerekecek, değil mi kızım? Ellen içeri girip annesinin yanına dönmek için arkasını dönmeden önce Şöyle dedi. "Biriniz de rahibin evine gidip Peder O'Brien'a annemin bugün temizlik yapmaya gelemeyeceğini söylemeli.

Peder O'Brien tam ayın için çıkmak üzereydi ki n kapıdan bir tıkırtı duydu. Kapıyı açtı ve Katie O'Reilly'yi gördü.

Annesi Maggie'nin küçültülmüş versiyonu, nefes nefese ve yağmurdan sırlıklam bir halde orada duruyordu.

'Merhaba Peder O'Brien, size bir mesajım var. Yeni kardeşimiz gece doğdu ve annem doğumdan dolayı çok yorgun ve dinlenmek için yatakta kalmak zorunda ve bugün temizlik yapmak için yukarı gelemiyor. Evinizdeyiz ve yardım edebilmemiz için okula gitmiyoruz ve Nora tavukları besliyor ama Merry et suyu yapmayı bilmiyor ve babam annemi ne zaman kiliseye götürebileceğinizi ve bebeği ne zaman vaftiz edebileceğinizi öğrenmek istiyor.

"Yavaşla Katie," dedi James, Katie'nin omzuna nazik bir el koyarak, "ve nefes al. Sırlıklam olmuş görünüyorsun. Biraz içeri gel ve ateşimin yanında ısın.

"Ah baba, kardeşlerime yardım etmek için geri dönmeliyim.

"Eminim beş dakikanın zararı olmaz.

James onu hafifçe itti ve Ambrose'un oturmuş *Cork Examiner*'ı okuduğu çalışma odasının kapısına doğru itti.

Bu arkadaşım Ambrose Lister. Ambrose, bu Katie, Maggie O'Reilly'nin kızı. Şimdi Katie, botlarını çıkar ve biraz kurumaları için onları ateşin yanına koyalım. Sen şuraya otur.' James, alev kırmızısı bukleleri olan küçük kıza bakan Ambrose'un karşısındaki sandalyeyi işaret etti.

"Demek annen yeni bebeğini doğurdu?" dedi James. "Evet ve adı Patrick olacak.

'Çok da güzel bir isim. Merry'nin et suyu yapmayı bilmediğini mi söylüyorsun?

Hayır, baba. Ellen ona yapmasını söyledi, ama Ellen çok meşguldü. Anneme yardım etmek için ona bakıyorum ve tek bildiğimiz içinde tavuk kemiği olduğu ve annemin onu güçlendirmek için bunu alması gerektiği. yine, ama ...'

Küçük kız ellerini ovuştururken James'in kalbi kırıldı.

"Şimdi kilisede ayinim var, ama ondan sonra neden aşağı gelip yardım etmek için ne yapabileceğime bakmıyorum?" diye önerdi.

"Et suyu yapmayı biliyor musunuz, Peder? Katie sordu, geniş yeşil gözleri umutla bakıyordu.

"Eminim sana yardımcı olacak bir rehber bulabilirim, ayrıca annenin kiliseye gitmesini ve yeni kardeşinin kiliseye gitmesini sağlayabilirim.

Vaftiz edildim. Kahvaltı yaptın mı?

'Hayır baba, çünkü Merry bir şeyler yapmaya çalıştı ama olmadı. iğrenç.' Katie yüzünü buruşturdu. "Onun çok iyi bir aşçı olduğunu sanmıyorum. "Sen orada bekle, ben hemen döneceğim.

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim baba," dedi Katie, küçük ayakları içgüdüsel olarak ateşin sıcaklığına uzanırken. "Ve siz, efendim," dedi. James mutfağa doğru gözden kaybolurken Ambrose'a şöyle dedi.

'Benim için endişelenme. Rahatsız edilmekten mutluyum.

Katie ona baktı, küçük yüzü ciddiydi. "Söylememin sakıncası yoksa komik bir aksanın var.

'Sakıncası yok, Katie. Ben de seninle aynı fikirdeyim.

"Buralardan değilsiniz, değil mi efendim?" "Değilim, hayır. Dublin'de yaşıyorum.

"Dublin! Orası çok büyük bir şehir, değil mi efendim? Ve çok, çok uzun bir yol?"

"Gerçekten de öyle Katie.

'Dışarıdaki senin araban mı? Rengini sevdim. Katie pencereden dışarı bakarak kırmızı Beetle'ı işaret etti. "Bir araba için komik bir şekil, Yine de.

'Adı Beetle, çünkü biraz ona benziyor, değil mi? Binmek ister misiniz?'

'Oh efendim, daha önce hiç arabaya binmedim. Gürültüden çok korkabilirim.

James elinde bir piknik sepetiyle içeri girdi ve sepeti Katie'nin ayaklarının dibine koydu. "İçinde yarım somun ekmek, biraz peynir ve jambon var, sabah için hepinize yeter.

Teşekkür ederim baba. Bu sayede Merry'nin endişelenmesini önleyeceğiz. Babam ve John tarladan geldiklerinde onlara hizmet edecek bir şey yok. Ayağa kalktı, sonra botlarını topladı ve giymeye başladı. Sonra piknik sepetine uzandı. "Eminim annem haftaya temizlik için geri dönecektir," diye ikisine de güvence verdi.

"Ayinden sonra doğruca sana geleceğim Katie.

"Evine benim kırmızı arabamla gitmek istemediğine emin misin? Küçük kız neredeyse kendisi kadar büyük olan sepeti tutarak kapıya doğru yürürken Ambrose sordu.

"Hayır, teşekkür ederim efendim, eve yürüyerek gideceğim.

James Katie'yi uğurladıktan sonra çalışma odasına geri döndü.

Ambrose, 'Ne kadar sevimli bir kız,' dedi. 'O'Reilly çiftliğinde kaos var gibi görünüyor. Anneleri doğumdan sonra iyileşirken Mary ve kız kardeşlerinin evi idare etmeleri gerekmiyor mu? Küçükler okula giderken büyük kız kardeş ev işleriyle ilgilenemez mi? Ve "goodie" de nedir?!

"Bayat ekmek kullanılarak yapılan ucuz bir yulaf lapası ve cevap hayır. Bu işletilecek büyük bir çiftlik ve Merry ile Katie artık yardım edebilecek yaşta.

"Zavallı akarlar," diye iç geçirdi Ambrose. "Yardım etmek için elimizden geleni yapmalıyız.

'Dün gece ikimizin de yemediği çorbayı çamurun içine koymak yerine kesinlikle kaldırabilirim. Oraya gittiğimde arazinin durumunu görebileceğim.

Ön kapı bir kez daha çalındı, ardından kapı kolunun dönüş sesi ve bir çift sağlam terliğin tanındık *tıkırtısı* duyuldu koridor boyunca geliyordu.

Çalışma odasının kapısına sert bir vuruş oldu ve Bayan Cavanagh başını kapıya doğru uzattı.

"Böldüğüm için özür dilerim ama Bayan O'Reilly'nin bugün işe gelemeyeceğini duydum. Ben de gelip kendimi onun yerine sunmanın benim görevim olduğunu düşündüm.

Sanki kendini kurban edecekmiş gibi *konusuyor*, diye düşündü Ambrose, her zamanki onaylamayan bakışlarının üzerine düştüğünü hissederken.

'Çok naziksiniz Bayan Cavanagh, ama eminim Bay Lister ve ben bugünlük kendimize bakabiliriz, eğer yapacak başka işleriniz varsa,' dedi James.

'Ah, onları senin için erteleyebilirim, baba. Kahvaltı yaptınız mı?'

'Hayır, ama-'

'O zaman senin için halledeceğim. Bana ihtiyacınız olduğunda sizin için çalışamayacağım anlamına gelebilecek ufak tefek sorunlarımın olmaması iyi bir şey, baba.

Bayan Cavanagh arkasını döndü ve çalışma odasından çıktı.

Merry, annesinin doğum günü için rengârenk karelerden ördüğü yeni battaniyesine bakmak ya da partisine gelen herkesin verdiği bozuklukları saymak yerine, hayatının en kötü gününü geçiriyordu.

Asıl korkunç olan ise annemi yatağındaki çarşafı kadar solgun görmektir. Bırakın bir yudum su içmeyi, bir yudum su bile içemeyecek kadar güçsüzdü.

Patrick'i tut. Yeni bebek Katie'nin tahta bebeğinden daha küçüktü ve annem kadar solgundu. Ellen'in dediğine göre, nasıl tutulacağını bile bilmiyor gibiydi.

emzirdi. Ama en azından Merry yatağın başucunda diz çökerek Kutsal Bakire'ye dua ettiğinde, anne gülümsedi ve Merry'nin kolunu okşadı. Ellen yatak odasına girdi ve annelerini kontrol etmek için onu itti.

Ellen ona, "Mutfığa git," diye bağırdı.

Merry ahşap kapıdaki çatlaktan Ellen'in çarşafı çekip annesinin bacaklarının arasına bakmasını izledi. Bayan Moran'ın uyardığı gibi büyük kırmızı bir leke yoktu. rahatlama.

"Merry, sana gitmeni söyledim," diye tısladı Ellen. "Git ve et suyu yap, kızım."

Merry korkuyla merdivenlerden inip mutfığa girdi. Yeni Oda'daki preste sakladığı viski şişesinden nadiren içen babam şimdi sandalyesinde, şişesi yanında, derin bir uykudaydı.

Katie de mutfaktaydı ve Bill kucagında uyuyordu.

Merry umutsuzca, "Annem için çorba yapmam gerek," dedi. "Ellen yapmam gerektiğini söyledi. Ya nasıl yapacağımı bilmediğim için gece ölürse Katie?"

"Peder O'Brien bize göstermek için aşağı ineceğini söyledi. Bill'i yukarı taşıyıp yatağımıza yatıracağım ve annem için taze bir sürahi su getireceğim. Kilerden de içine koymak için bir kaşık şeker alacağım. Bayan Moran'ın şekerli suyun gücü korumak için iyi olduğunu söylediğini duymuştum."

Merry ocağın yanında durmuş, bir şekilde annesinin bazen içlerinden biri hasta olduğunda yaptığı sulu çorbaya dönüştürmesi gereken tavuk kemiği yığınının bakıyordu. İyice düşündü ve işin içinde havuç ve patates olduğunu hatırladı, o yüzden biraz bulmaya gitti.

Birkaç tanesini soyup doğradı, kemiklerle birlikte tencereye koydu, biraz su ekledi ve ocağın üzerine koydu.

menzil. Suyun kaynamasını izledi, bir sihir olmasını umuyordu ama olmadı. Bunun yerine, su tükürmeye başladı.

Bu yüzden onu kaldırmak zorunda kaldı. Tencere ağırdı ve parmaklarına biraz su sıçradı, bu da parmaklarına acı veren bir sarsıntı gönderdi.

Onlar.

"Ah!" diye bağırdı, tepsiyi yere bırakıp parmaklarını soğuk suyun altına tutmak için musluğa giderken, gözlerinden yaşlar dökülüyordu. Aynı anda kapı çalındı ve Peder O'Brien elinde başka bir sepetle görüldü.

"Merry, ne oldu?"

"Önemli değil, baba," dedi, gözlerini en yakın beze kurulayarak. "Çorba yapmaya çalışıyordum.

"Senin için biraz çorba getirdim. Peder O'Brien sepeti yere bıraktı ve ona iki matara uzattı. 'Birkaç havuç ve biraz da O tenceden patates eklenirse, annene birkaç gün yeter. Kız kardeşlerin nerede?"

"Ellen yukarıda annemle birlikte, Nora dışarıda John'a yardım ediyor çünkü babam uyuyor, Katie de Bill'i uyutmak için yukarı çıkardı ve henüz dönmedi. Merry, Peder O'Brien'a baktı, annesinin ona her zaman bir fincan çay ve biraz

Pasta. Ama o daha söyleyemeden, adam sepetini aldı.

"Pekâlâ, eğer bana annenin odasını gösterme nezaketini gösterirsen, ben de işin dini kısmıyla ilgilenirim. Başka bir şişe çıkarırken ona gülümsedi, üstünü çıkardı ve kokladı. "Ben

Sadece içinde kutsal su olanın bu olup olmadığını kontrol ediyorum.

"Şimdi kardeşini çorbayla vaftiz etmek istemezsin, değil mi?"

Merry kıkırdadı ve onu yukarı çıkarırken Peder O'Brien'ı ne kadar çok sevdiğini düşündü çünkü o her zaman ne yapacağını bilirdi.

Onun gelişinden sonra gün çok daha iyi bir hal aldı. Annem vaftiz edildikten sonra (her neyse) babam Ellen tarafından uyandırıldı ve hep birlikte Patrick'in vaftiz edilişini izlemek için yukarı çıktılar. Ellen, Peder O'Brien'in küçük çocukların ve kaynar suyun tehlikeleri hakkındaki nazik sözlerinden sonra yemek pişirme işini devraldı ve Nora çorba ile birlikte yukarıya, annemin yanına gönderildi.

Sonunda gece oldu ve Merry ile Katie, Ellen tarafından yatağa götürüldüler. "Bill bu gece sizinle uyuyacak - annemin rahatsız olmasını istemiyoruz," diye ekledi.

Bill'i Merry'yle birlikte yeni battaniyenin altına sokarken Katie, "Şimdilik senin olsun," dedi. Sonra da ortak kullandıkları saç fırçasını Çekmeceli sandığın üst kısmına. "Benim için yüze kadar say," diye rica etti Katie, çünkü Merry otuzlardan sonra kaybolduğunu biliyordu.

Merry öyle yaptı ve kız kardeşinin saçlarının bakır gibi parlamasına hayret etti. 'Elbette, bir gün evlenmek için kendine yakışıklı bir adam bulacaksın,' dedi Merry hayranlıkla.

'Yemin ederim Bridget O'Mahoney'nin babasından bile daha zengin bir kocam olacak, bu evden on kat daha büyük bir evim olacak. Onu sevmesem ve Bayan Cavanagh'inkinden daha uzun bir burnu olsa bile,' dedi Katie kararlı bir şekilde. "Dün kaç tane doğum günü peni aldığını görebilir miyim?"

'Nerede saklı olduklarını kimseye söylemeyeceğine söz verirsen. Ölüm acısı üzerine, Katie. Önce tüm azizlerin üzerine yemin et.

Katie haç çıkardı. "Tüm azizlerin üzerine yemin ederim.

Merry yatağından çıktı ve pantolon ve çorapları için kullandığı çekmeceyi açtı. Bozuk para peşindeki kız kardeşlerinin bile küçük çoraplarına dokunmayacağını düşünerek siyah bir çorap çıkardı, sonra yatağa götürüp içindekileri döktü.

'İsa, Meryem ve Yusuf! Bu miktarla kendi ineğinizi satın alabileceğinizi tahmin ediyorum! Katie parlak yuvarlak paralardan birini eline aldı.

küçük avucunu okşadı. "Kaç tane var?" "Toplam on üç.

"Bu uğursuz bir sayı, Merry. Belki de bir tanesini saklamam için bana vermelisin.

"Elbette bir tane alabilirsin Katie, ama diğerlerine söyleme yoksa onlar da bir tane isterler.

"Bu hafta Timoleague'e gidip şekerleme alacak mıyız?" diye sordu Katie.

"Belki, ama geri kalanını saklıyorum. "Ne için?

"Bilmiyorum," dedi Merry, "ama bir şey için. "John bir keresinde bana bir sır vermişti.

"Ne sırrı?

"Oh, nasıl daha fazla şeker alabileceğimiz hakkında..."

"Ne?

"Söylemem gerektiğinden emin değilim.

Katie O'Reilly! Sana paralarımı nereye sakladığımı söyledim. Ya şimdi söylersin ya da ben-'

"Tüm azizler üzerine yemin etme sırası sende, benim söylediğimi söylemeyeceksin. Merry öyle yaptı. "Hadi Katie, anlat bana.

"John bana, benim yaşımdayken okuldaki sınıfında bozuk parası olan bazı çocukların tren geçeceği zaman onları demiryolu hattına götürdüklerini anlattı. Trenin sesini duyduklarında raylara koşmuşlar ve bozuk paralarını rayların üzerine koymuşlar.

Tren geçtiğinde, tekerlekleri onların üzerinden geçmiş. Ve şekerçi dükkanındaki Bayan Delaney, eğer çocuklar bozuk paraları yassılaştırmışlarsa onlara her zaman fazladan birkaç şeker verirdi. Bunun onları daha büyük gösterdiği için olduğunu söyleyebilirim." Katie bilgili bir şekilde başını salladı.

"John bunu hiç yapmadı, değil mi?

Bu noktada Katie'nin solgun teni, başını sallarken bile derin bir kızılığa büründü.

"Gidip annemle babama söylemeyeceksin.

"Ama bu çok tehlikeli Katie, onu öldürebilirlerdi! Merry paralarını toplayıp çekmeceye geri koyarken, "Ama bu tehlikeli, Katie, o ölebilirdi!" dedi.

Nora odalarına girdiğinde yatağına yeni tırmanmıştı. 'Merry, ben aşağıya çamaşırhaneye inerken sen de annenle otur. bu çarşafı.' Yüksek sesle esnedi. "Ben çok yorgunum ve siz ikiniz burada, yataklarınızda sıcacık yatıyorsunuz. Nora arkasını döndü ve kapıya doğru yürüdü.

"Bütün öğleden sonra annemle oturmaktan başka bir şey yapmadı," diye yakındı Katie. "Yeni bebeğin çamaşırlarını yıkayan bendim. Peçeteler.'

"Gidip annemin dediği gibi onunla otursam iyi olacak.

Merry dar sahanlık boyunca yürüdü, sonra anne ve babasının odasının mandalını açtı. Hem annesinin hem de yeni bebeğin uyuduğunu gördü, her ne kadar bir mezar kadar hareketsiz ve solgun olsalar da.

Dizlerinin üzerine çökerek bir kez daha dua etti ve Ellen'in yaptığı gibi kan olup olmadığını kontrol etmek için çarşafı usulca kaldırdı. Kan temizdi.

"Benimkini koruduğun için teşekkür ederim Kutsal Anne," diye fısıldadı çarşafı yerine koyarken ve sonra Nora'nın dönmesini beklemek üzere sandalyeye oturdu.

Bebek Patrick doğduktan sonraki hafta Merry'ye hayatının en uzun haftası gibi gelmişti. En azından Katie'yle birlikte Çünkü Nora, Clonakilty'deki manastır okulundan ayrılma zamanının geldiğini açıklamıştı. Annem hasta olduğu için Ellen, John ve Babamın ev işlerinde yardıma ihtiyacı vardı. Ayrıca, dedi Nora, harflere ve sayılara ne ihtiyacı vardı ki?

Merry evdeyken, yeni bebek sürekli ağlıyormuş gibi geliyordu ve Ellen ve Nora sadece tüm işlerden şikayet ediyorlardı yapmaları gerekiyordu, babam ise neredeyse hiç yemek yiyemediğinden yakınıyordu.

bebek çığlıkları yüzünden uyuyamıyordu. Babam alt katın daha sessiz olduğunu söylediği için Yeni Oda'da yatmayı tercih etmişti. Yeni Oda mutfağın hemen dışındaydı ve çocukların orada uyumasına asla izin verilmezdi.

çünkü "en iyisi için "di. Büyük bir şöminesi ve annemle babam için iki koltuğu vardı, şimdi hâlâ dik oturarak uyuyordu.

Nora, kapıdan girdikleri anda Bill'i Merry ve Katie'ye teslim etti. Artık küçük tombul bacaklarının üzerinde oldukça hızlı hareket ediyordu ve ikisi de hayatlarını içeride ve dışarıda onun peşinden koşarak geçirdiler.

Merry her gün eve geldiğinde annesini görmeye gidiyordu. Uyanık oluyor ve ona neler öğrendiğini soruyor, bir yandan da artık beslenmeyi öğrenmiş gibi görünen küçük Pat'i emziriyordu.

Annesine yeni okuma kitabını ve Bayan Lucey'in onlara coğrafya diye bir şey öğrettiğini, bunun da dünyadaki diğer ülkelerle ilgili olduğunu anlatırdı. Sonra mutfak masasında ev ödevine başlamak için aşağı indi.

Puslu bir akşam Katie yerde oturmuş Bill'e top atıyordu.

'Yemin ederim, asla bebek sahibi olmayacağım. Asla,' dedi Katie, Bill topun peşinden giderken, sonra düşüp kafasını masanın ayağına çarptı ve bağırmaya başladı.

'Ama Tanrı bizden bunu yapmamızı istiyor, Katie. Peder O'Brien öyle söyledi.

Eğer hiç kimse bebek sahibi olmasaydı, o zaman dünyada hiç insan olmazdı,

olur muydu? Her neyse, annem kendini çok daha iyi hissettiğini söylüyor ve Ellen'in görevde olduğu son gün," diye ekledi Merry, Katie'yi neşelendirmeye çalışarak.

"Bridget O'Mahoney'nin evde bir hizmetçisi var," dedi Katie, Bill'i teselli etmek için küçük kollarının arasına alırken. "Büyüdüğümde benim de bir hizmetçim olacak.

Ön kapı beklenmedik bir şekilde çalındı. Merry şaşkınlıkla Katie'ye baktı, çünkü ön kapıyı hiç kimse kullanmamıştı.

"Açsan iyi olur," diye omuz silkti Katie.

Merry ayağa kalktı ve öyle yaptı. Dışarıda, karanlığın içinde uzun bir şapka takmış zayıf bir adam duruyordu.

"Merhaba, ben Dr. Townsend," diyerek ona gülümsedi. "Peki siz kimsiniz?

"Ben Merry O'Reilly," diye kibarca cevap verdi, komik aksanının İngiliz olduğu anlamına geldiğini biliyordu.

'Öylesin canım. Peder O'Brien aramamı önerdi. Anneni görebilir miyim lütfen?

Merry'yi mutfağa kadar takip etti, güzel şapkasını çıkardı, sonra Katie'nin onu üst kata, annesinin yatak odasına götürmesine izin verdi. Kapıyı arkasından kapattı.

Hem Merry hem de Katie kötü bir haber olmaması için Kutsal Anne'ye dua etmeye karar verdiler, çünkü Bobby Noiro ona bir doktorun sadece o zaman ziyarete geldiğini söylemişti. Babası ahırlarında çıkan bir yangında öldüğünde kapıya gelen bir doktordu ama Bobby'nin bu konuda söyleyeceği tek şey buydu.

Ellen akşam yemeğini hazırlamak için içeri girdi ve Nora ev işlerinden kaçmak için saklandığı yerden çıktı.

"Kimdi o adam?" diye sordu.

'Bir doktor. Onu içeri ben aldım,' dedi Merry önemle.

Ellen ve Nora arasında Merry'nin yüreğini korkuyla dolduran bir bakış geçti. Dört kız doktorun merdivenlerden inmesini beklerken mutfakta bir sessizlik hüküm sürüyordu.

Sonunda doktor geldi ve Nora babayı ahırdan almaya gönderildi. "Özel olarak konuşabilir miyiz, Bay O'Reilly?

Babam onu Yeni Oda'ya götürdü ve kapı bir kez daha sıkıca kapatıldı. On beş dakika sonra iki adam mutfakta yeniden belirdi.

"Her şey yolunda mı, Doktor?" diye sordu Katie, her zaman sohbete ilk başlayan kişi olarak.

Doktor güven verici bir gülümsemeyle, "Evet genç bayan," dedi. "Annen çok iyi olacak ve küçük kardeşin de öyle.

Merry babasının yüzündeki ifadeyi gördü ve onun Sanki annem ölmüş ve sonsuza dek Araf'a gönderilmiş gibi görünüyordu.

"Peki şimdi, Doktor, maliyeti nedir? Babam ona sordu.

'Bu sadece bir tavsiye olduğu için sizden ücret almayacağım. Kendim çıkarım,' dedi. "Herkes iyi akşamlar.

Şapkasına bir dokunuşla gitmişti.

"Annemin iyi olması harika bir haber, değil mi baba?" dedi Merry.

"Evet," diye cevap verdi, ama ağzı kelimeleri söylese de Yüzündeki ifade hiç değişmedi.

Aile çay içmeye oturduğunda, kuş sürüsü gibi cıvıldaşırken, babam sessizce oturdu, yüzü taş gibiydi.

Daha sonra, çorba ve ekmeği bitirdikten ve birlikte dua ettikten sonra Katie ve Merry üst kattaki odalarına çıktılar.

"Babam annemin iyi olmasına pek sevinmiş görünmüyordu, değil mi?" dedi Merry.

'Hayır, sevinmedi. Sence . Doktorun bize yalan söylediğini ve annemin öleceğini mi düşünüyorsun? Katie ona sordu.

"Bilmiyorum. Merry bu düşünceyle ürperdi.

'Kutsal Anne, bu oda çok soğuk,' dedi Katie. 'Kış geliyor. Bu gece yatağını paylaşabilir miyim?

"Elbette," diye kabul etti Merry, anne ve babasının neden onlara ayrı yataklar vermeyi tercih ettiklerini merak ediyordu, Katie kendi yatağında çok nadiren yatıyordu.

Birbirlerine sokuldular ve sonunda Merry'nin donmuş ayaklarına yeniden his gelmeye başladı.

"Yetişkinler bir gizem değil mi Katie?" dedi karanlıkta yüksek sesle.

'Gerçekten de öyleler. Bil bakalım ne oldu Merry?

"Yapamam Katie, ne?

"Bir gün biz de yetişkin olacağız!

Noel zamanıydı ve Merry, Bayan Lucey'nin gelip izlemek isteyen ebeveynler için okul salonunda sergilediği küçük oyunda çoktan bir melek olmuştu. Katie çoban olmanın her anından nefret etmişti ama Merry kendi kostümünü çok sevmişti, her ne kadar sadece eski bir çarşaftan ve bir parça cicili bicili kumaştan yapılmış olsa da Başındaki tacı. Hatırlaması gereken sözler olduğu için iyice konsantre olması gerekiyordu:

"Ve Meryem bir oğul doğuracak ve onun adını İsa koyacaksın, çünkü O halkını günahlarından kurtaracak.

Meryem olarak anılmaktansa, Kutsal Bakire olmayı tercih ederdi. Ama okulda üç Mary daha vardı (bu da onun lakabıyla çağrılmanın 'Mary M.', 'Mary O.' ya da 'Mary D.' olmaktan çok daha iyi olduğu anlamına geliyordu). Mary'lerin hiçbirine bir parçasıydı. Bu onur Bridget O'Mahoney'e aitti. Tabii ki, annesi terziye kostümünü diktirmişti ve Merry, Bridget'e bakarken, onunkine uyan güzel mavi bir elbise içinde

Gözleri, eğer onun olsaydı asla çıkarmayacağını düşünüyordu.

Annesi izlemeye gelmişti ve bebek Pat 'Sessiz Gece' ilahisi sırasında çığlık atan Merry, odadaki en güzel annenin kendisi olduğuna karar vermişti. Artık iyiydi, yanaklarına yeniden renk gelmişti ve kardeşi John'un dediği gibi 'kemiklerinde biraz daha et vardı'.

Bobby Noiro'ya, Seamus Daly'nin kafasına vurduğu için ceza olarak oyunda bir rol verilmemişti. O zamandan beri Seamus, Bobby'nin tüm ailesinin hain ve katil olduğunu söyleyip duruyordu. Bekçi Bay Byrne onları ayırmasaydı Bobby büyük olasılıkla Seamus'a birkaç kez daha vuracaktı.

Eve doğru yürürken Bobby'nin en sevdiği yeni şey ağaçların arkasında kaybolmak, sonra da "Bang!" diye bağırarak dışarı fırlamaktı.

"Black and Tans "ı vuruyordu. Merry neden onlara ateş etmek istediğini bilmiyordu, çünkü bunlar renkleri, değil mi? Katie ona her zaman kızardı, kızıl saçlarını savurur ve daha hızlı yürürdü, bu yüzden Merry ve Bobby birlikte yürürlerdi ve o da

Büyükannesinin ona anlattığı ve hepsi de savaşıla ilgili olan 'eski günlere' dair hikayeleri anlatıyordu.

Ertesi gün, okul Noel nedeniyle tatil edildiğinden Tatillerde Bobby'yle eve son kez yürüyeceğini biliyordu, bu yüzden onun için çizdiği ve "Noel" kelimesini dikkatle yazdığı küçük kartı ona verdi. Bunu yapmasının tek nedeni, bir gün önce sınıfta kartlar değiş tokuş edilirken, Bobby'ye kart verilmeyen tek kişi olmasıydı. Söylememiş olsa da Merry bunun onu çok üzdüğünü anlayabiliyordu.

Bobby onun hazırladığı kartı görünce ona kocaman bir gülümseme verdi ve buruşuk, lekeli bir kurdele parçasını ona uzattı.

Botlarına bakarak, "Gözlerin gibi mavi," dedi.

"Çok teşekkürler Bobby. Santy geldiğinde giyerim," dedi. Sonra dönüp Hunter'ı peşine takarak kulübesine doğru koşmaya başladı, Katie ise yol boyunca Merry'ye öpücük sesleri çıkarıyordu eve dönmüştü.

Merry'nin tam olarak çözemediği bir nedenden ötürü evdeki atmosfer normal Noellerden farklıydı. Kağıttan çelenkler yapılmış, eve çobanpüskülü getirilmiş ve ilahiler söylenmiş olsa da, bir şeyler aynı hissettirmiyordu.

Merry bunun sebebinin anne ve babasının çok mutsuz görünmesi olduğuna karar verdi. Pat doğmadan ve doktor ziyaretinden önce babasının sık sık annesinin başının üstüne bir öpücük kondurduğunu ya da çay içerken masanın altından elini sıkıldığını görürdü, sanki ikisini de gülümseten bir sırrı paylaşıyorlarmış gibi. Ama bugünlerde

Merry, babasının viski şişesinin neredeyse hiç kalmayınca kadar inip inip bitmesini seyretmişti.

Belki de hayal görüyorum, diye düşündü Noel arifesinde uyandığında ve karnında o güzel heyecanı hissettiğinde.

'Bugün İYİ bir gün olacak,' diye kendi kendine ilan etti. Bu sabah annesiyle birlikte temizlik yapmasına yardım etmek için rahibin evine gitti, Çünkü Noel tatiliydi. Ambrose'un da orada olacağını umuyordu çünkü onu çok uzun zamandır görmemişti.

Peder O'Brien'in çalışma odasında, ızgarada yanan ateşin ışığında oturmayı seviyordu. Geçen sefer, onun nasıl

Okul hayatı devam ediyordu, sonra Bay Hans Christian Andersen'in bir peri masalı kitabını aldı ve ona 'Küçük Kibritçi Kız'ı okudu. Hikaye, yılbaşı gecesi kibrit yakan bir çocuk hakkındaydı.

Çünkü ona ışık ve sıcaklık veriyorlardı. Sokakta donarak öldü, ama sonra ruhu cennete gönderildi ve sevgili büyükannesiyle birlikte olduğu için mutluydu.

Merry ona hikâyeyi anlattıktan sonra Katie, "Kulağa çok üzücü geliyor," diye dudak büküştü. "Ve içinde hiç peri yok!

Merry, Pat'in annesiyle babasının odasında ağladığını duydu. Bebek her zaman aç görünüyordu ve Merry bazen Pat'i göğsüne bastıran annesine bakıyor ve onun ineklerin suyunun çekilmesi gibi olduğunu düşünüyordu

sabah akşam sütlerini içiyordu.

Günün başlamasını sabırsızlıkla bekleyerek en kalın kazağını giydi, ki artık ona çok küçük geliyordu, bir etek ve bir çift yün çorap giydikten sonra aşağıya indi. Annesi o günden beri

Bebek doğduktan ve Pat'i sabah erkenden beslemek zorunda kaldıktan sonra zayıf düşmüştü, artık uzman bir şekerlemeciye, süt ve bir tutam şekerle karıştırmak için bayat ekmek alıyordu. Ama bu sabah, Noel arifesi olması şerefine, annem bunun uygun olduğunu söylemişti.

Yulaf lapası günü. Merry tepe lambasını yaktı, kilerden yulafları aldı ve yayıktan bir sürahiye süt doldurdu. Yulaf lapasını ocakta karıştırırken Merry dışarıya baktı ve çiftlik evinin önündeki tarlaların dondan parıldadığını gördü.

"Emin olmak için, bir Noel resmine benziyor," dedi kendi kendine. Aslında herkes merdivenlerden yuvarlanmadan ve babasıyla John gelmeden önce mutfakta geçirdiği sessiz anların tadını çıkarmaya başlamıştı.

süt sağma kulübesinden içeri girip kahvaltılarını hazırladılar. Bu sırada Yulaf lapası kaynamaya başlayınca Merry annesinin dün yaptığı sodalı ekmek somununu aldı ve tereyağıyla birlikte masaya koydu. Kaseleri ocağın üzerinde ısınmaya bırakırken, alacağı hediyeleri düşündü. doğum günü paralarıyla ailesi için satın aldı. Ellen ve Nora için güzel yeni kurdeleler, Katie'nin saçları için özel bir tarak, Pat ve Bill için oyuncak bir tavşan ve oyuncak bir fare. Birkaç tane de 'D'ler biraz eğri büğrü olsa da, pamuk karelerden anne ve babasına mendil yapmak için nakış ipliğı. Şimdi sadece üç kuruşu kalmıştı, onu da yağmurlu günler için saklayacaktı, annesinin her zaman dediğı gibi biriktirecekti. Çoğu gün yağmur yağdığı için, bu birikimlerin önemli olduğunu düşünüyordu.

"Günaydın, Merry," dedi anne, göğsündeki askıya sıkıştırılmış bebek Pat ile mutfağı girerken.

'Otur anne. Her şey hazır zaten.

Annem sandalyeye otururken ona gülümsedi. 'Pat'in dün gece yerleştirdim, bu yüzden bu sabah biraz yorgunum. Teşekkür ederim Merry, eminim iyi bir kızsındır.

"Bugün Noel Arifesi anne, yılın en güzel günü.

"Ve ben babamın evini temizlemeye gitmeliyim," diye iç geçirdi anne. "Sana yardım etmek için oradayım, söz veriyorum.

'Oh Merry, öyle demek istemedim. Burada kendi payına düşeni ve daha fazlasını yapıyorsun. Ve Bay Lister çok nazik bir adam. Eğer o olmasaydı, o zaman ...'

Yulaf lapasını fazla koyulaşmaması için karıştıran Merry dönüp annesine baktı.

"Ne demek istiyorsun, anne?

'Ah, yok bir şey Merry, sadece mektuplarında sana yardımcı oluyor. Ünlü bir üniversitede ders veriyor ve sen daha fazla Bundan daha zekice. Umarım biz oradayken sakinleşir de ben de işime devam eder, sonra da eve dönüp Yarın için her şey hazır.'

"Pat'e senin için bakabilirim anne, biliyorsun yapabilirim.

Maggie ona gülümseyerek, "Biliyorum tatlım," dedi. "Şimdi biraz yulaf lapası yiyeceğim, belki enerji vermesi için üzerine bir tutam daha şeker eklerim.

"Ne yiyorsun anne?" diye sordu Ellen, elinde kıvranan Bill'le içeri girerken.

"Boş ver," dedi Ellen. "Santy hakkında konuşuyorduk, değil mi?"

"Evet, öyleydik anne. Merry kaselerin üzerine biraz şeker serpip masaya getirirken kendi kendine gülümsedi.

Bir saat sonra, ikisi birlikte tepeye doğru yola çıkmışlardı. Rahibin evinin bulunduğu tepeden Timoleague köyüne bakıyorlardı. Oraya vardıklarında, anne kibarca kapıyı çaldı ve cevap bekledi. Ambrose kapıyı açtı.

"İkinize de iyi günler," diye gülümsedi. 'Babam hastaları ziyaret etmek ve onlara Noel kutsaması vermek için çoktan dışarı çıktı. Ne yapacağınızı biliyorsunuz, Bayan O'Reilly. Oh, ve babam size söylememi istedi 'İhtiyacınız olan tüm malzemeler kilerde var.

Çok iyi, Bay Lister. Bebek Pat'i getirmek zorunda kaldığım için üzgünüm, ama bir türlü yerleşemedi ve diğer tüm kızlar da ev . . .'

"Hiç sorun değil, Bayan O'Reilly. Şimdi çaydanlığı kaynattım ve demliği doldurdum. Yürüyüşünüzden sonra size sıcak bir fincan çay ikram edebilir miyim? Dışarısı gerçekten ısıyor.'

On dakika sonra, Merry'nin Ambrose'un onlar için bıraktığı kaseden istediği kadar şeker koyduğu bir fincan çaydan sonra, Pat'i çalışma odasına götürürken, anne de işine devam etti.

"Eminim bir dakika içinde sakinleşecektir Ambrose, ama çok çığlık atıyor.

Merry bebeği kucağında nazikçe sallarken Ambrose gülümseyerek, "Annem de ben bebekken benim için böyle derdi," dedi, uyuması için ona sessizce yalvarıyordu. "Belki ateşin sıcaklığı onu yatıştırır.

'Keşke bir şey olsa,' diye iç geçirdi Merry.

"Ee Mary, seni son gördüğümde beri okul nasıldı?"

Ambrose ona her zaman Mary diye hitap etmekte ısrar ederdi, çünkü ona lakaplardan hoşlanmadığını söylemişti.

"Oh, çok güzel, Ambrose. Bayan Lucey'in normalde daha büyük çocuklar için olduğunu söylediği onuncu kitabı okumaya başladım. Ve benim numaralarım

Harfleri okumaktan daha zor olsalar da iyi gidiyor bence. En azından onları toplamak zorunda değilsin, değil mi?

"Hayır, yok Mary.

"Bak şimdi, Pat sonunda gözlerini kapattı. Sakıncası yoksa onu şuradaki mindere yatıracağım.

"Hiç de bile. Onu uyandırmamak için fısıldayarak konuşalım mı?

'Hayır, o uyurken kardeşlerimin etrafta çıkardığı gürültüyü duymalısın. Hep birlikte harika olacak.

Ambrose küçük kızı bebeği dikkatle yatırırken izledi, sonra onu yıpranmış bir battaniyeyle örttü.

"Peki senin ailen nasıl, Mary?

'Birkaç hafta önce hepimiz soğuk algınlığına yakalandık ama şimdi daha iyiyiz, Teşekkür ederim,' dedi Merry otururken. "Annem de çok daha iyi, ama bu küçük olan çok süt istiyor.

"Ya baban?

"Şey, artık viskisini eskisinden daha çok içiyor ve bazen üzgün görünüyor... Merry başını salladı. "Nedenini bilmiyorum Ambrose, çünkü yeni evimize yeni taşındık, hasat sağlıklı geçti ve ... Merry omuz silkti.

"Bazen yetişkinleri anlayamıyorum.

'Hayır, Mary,' diye yanıtladı Ambrose gülümsemesini bastırarak, 'bazen ben de anlayamıyorum ve ben de bir yetişkinim! Şimdi sana bir hikaye okuyayım mı?

"Küçük Kibritçi Kız" olabilir mi?

"Noel arifesinde olduğumuza göre, sana yeni bir Noel hikâyesi okumama ne dersin?

"Evet, lütfen. Merry onun yanındaki masanın üzerinde duran çok eski bir kitaba uzanışını izledi.

"Bu hikâye Charles Dickens adında bir İngiliz yazara ait. Oldukça yetişkinlere yönelik bir hikâye Mary, ayrıca uzun da, bu yüzden ancak bugün bir parçası. İçinde hayalet denen şeyler de var. Hayaletlerin ne olduğunu biliyor musun?"

Evet, Ambrose! Annem bize İrlanda'nın eski zamanlarıyla ilgili peri masalları anlatıyor ve bu masalarda hayaletler var. Ben ve Katie ama Ellen ve Nora bu yüzden bizim ahmak olduğumuzu söylüyorlar.

"Ben sana ahmak demezdim Mary, ama benim görüşüm de Hayaletler diye bir şey yoktur. Ancak bazen korkmak eğlencelidir, değil mi?"

"Bence öyle, ama gece yarısı, ben hariç evdeki herkes uyurken değil.

"Bence gerçek hayat ile hikâyeler arasındaki farkı anlayacak kadar zekisin. Belki de benim için en iyisi okumaya başlamak ve korkarsan bana durmamı söylemelisin, tamam mı?"

Merry başını salladı, gözleri kocaman açılmıştı.

"Demek bu hikâyenin adı ... Ambrose sayfayı Mary'ye uzattı ve başlığı işaret etti.

"Bir Noel Şarkısı!"

"Aferin Mary. Ebenezer Scrooge adında bir adamın hikayesi. Belki de tanıdığın en kötü, her zaman mutsuz görünen insanı düşünürsen, onun nasıl biri olduğunu hayal edebilirsin.

"Bayan Cavanagh gibi mi demek istiyorsunuz? Merry sordu, sonra ne söylediğini fark edince elini ağzına kapattı.

Ambrose kıkırdadı. "İsterseniz, Peder O'Brien'in bunu biraz Hristiyanlığa aykırı bulabilir. Bu benim için önemli değil elbette.

"Ne demek istiyorsun? Sen Katolik değil misin? Merry aniden Ambrose'un Peder O'Brien'la çok iyi arkadaş olmasına rağmen, Dublin'den buraya geldiğinde onu Pazar günleri ayinde hiç görmediğini fark edince sordu.

"Ah şimdi," dedi Ambrose, gözlüklerini çıkarıp mendiliyle temizlerken. Gözlükleri olmadan küçük bir köstebeğe benziyordu. "Bu büyük bir soru, Mary.

"Öyle mi? Ama herkes Katolik," dedi.

"Aslında dünyada pek çok farklı din var," dedi gözlüklerini tekrar burnuna takarak. "Ve Katoliklik bunlardan sadece bir tanesi. Örneğin Hindistan'da birçok tanrıya inanan Hindular var-"

"Ama sadece tek bir tanrı var!" diye itiraz etti.

"Katolik inancında var, evet, ama bu dünyada farklı tanrılara tapan insanlar var.

"Bu hepsinin cehenneme gideceği anlamına mı geliyor?" diye sordu.

"Gerçek Tanrı'ya inanmadıkları için mi?

"Onlara böyle mi olması gerektiğini düşünüyorsun, Mary?" diye sordu.

Merry hayal kırıklığıyla burnunu ovuşturdu, çünkü Ambrose'un ne zaman bir şey sorsa ona cevap vermek gibi bir alışkanlığı vardı.

"Sanırım ... Dudağını çiğnedi. 'Bence dünyada iyilerse cehenneme gitmemeliler, çünkü cehennem sadece kötü insanlar içindir. Ama eğer Tanrı'ya hiç inanmıyorsanız, bu sizi çok kötü yapar.

"Yani Tanrı'ya inanmıyorsam, bu beni kötü mü yapmalı?" dedi.

Kadın ağzı açık bir şekilde ona baktı. "Hayır, ben ...

"Sorun değil Mary," dedi Ambrose nazikçe, "seni üzdüğüm için özür dilerim. Sana sadece insanların farklı şeylere nasıl inandığını açıklamaya çalışıyorum. Sen ve Katie hayaletlere inanırken diğer kardeşlerinin inanmaması gibi. Bu hiçbirimizi yanlış yapmaz, sadece şu anlama gelir

farklı inançlara sahipsiniz. Ve bu tamamen normal.

"Evet," diye başını salladı, çünkü onun ne demek istediğini anlıyordu, ama Tanrı bir hayalet değildi.

"Şimdi hikâyeye geçelim mi?" dedi. "Öyleyse başlayalım...

Merry hikâyeye öylesine kapılmıştı ki, Ambrose'un onu dinlemekten vazgeçirmek için bebek Pat'i işaret etmesi gerekti. "Belki de burada durmalıyız, Mary canım, küçük kardeşin acıkmış gibi görünüyor.

Merry bir sarsıntıyla gerçek dünyaya geri döndü; tam da Geçmiş Noel Hayaleti'nin geldiği bölüme gelmişlerdi ve çok korkunç Jacob Marley hayaletinden sonra çok neşeli görünüyordu. Bakışlarını çevirdi Feryat eden Pat'e doğru yöneldi ve ona dilini çıkarmasını ancak durdurabildi.

"Gidip annemi bulacağım. Rahatsızlık veren bebeği süpürerek mutfığa götürdü.

hamur işi.

"Üzgünüm anne, ama ...

Annesi içini çekti ve unlu elini alnında gezdirerek üzerinde hafif bir beyaz toz serpintisi bıraktı.

Merry, Pat'i annesinin kollarına bırakırken, "O da kokuyor," diye ekledi, sonra hızla mutfak kapısına doğru döndü, hikâyeye geri dönmek için sabırsızlanıyordu.

'Şimdi kızım, gitmeden önce benim için onun altını değiştirmez misin? Tabii yapacak daha iyi işlerin yoksa.

Merry gözlerini devirdi ve sonra boyun eğmiş bir halde annesine döndü. "Elbette anne," dedi.

Ambrose Merry'yi çalışma odasına geri çağırdığında neredeyse eve gitme vakti gelmişti. Hâlâ kollarında kırışmış bir Pat tutuyordu.

Onu her yere bıraktığında yeniden gürültü yapmaya başlıyordu, bu yüzden hikayeye devam etmediler.

"Bugün senden neredeyse nefret ediyorum Patrick O'Reilly," diye fısıldadı ona koridorda çalışma odasına doğru yürürken.

"Neden Pat'i bir sürelğine ben götürmüyorum?" diye önerdi Ambrose ve hemen bebeği ondan aldı. Pat hemen telaşlanmayı bıraktı.

Ambrose'un baykuş gözlerinin içine baktı. "Ne kadar iyi bir çocuk," dedi Ambrose. "Ve tıpkı baban gibi siyah saçları var.

'Benim gibi sarışın olmasını umuyordum, böylece ailedeki tek sarışın ben olmayacaktım,' dedi. 'Katie bunun en küçük kardeş olduğum için olduğunu söylüyor. Tanrı saçımın rengini tüketmiş ve bu yüzden saçlarım bu kadar açık renk.

Ambrose, 'Katie'nin kesinlikle hayal gücü var,' diye kıkırdadı. 'Şimdi, Mary, önümüzdeki birkaç gün boyunca Peder O'Brien'la birlikte burada olacağım, bu yüzden belki de *Bir Noel Şarkısı*'na devam etmemiz mümkün olabilir.

gitmeden önce. Ama şimdilik ...'

Peder O'Brien'in masasının üzerinde duran ve üzerinde Santys yazan parlak kırmızı bir kâğıda sarılmış düz bir paketi işaret etti. Bu gerçek bir Noel kâğıdıydı, ailesinin hediyeler için kullandığı sade kahverengi kâğıtlardan değildi.

'Ooh! Ambrose, ben ...'

"Belki de şimdi açmalısın, böylece kardeşlerin kıskanmaz, ha?"

"Santy gelmeden önce bunu yapmanın doğru olduğunu düşünüyor musun?"

"Evet, çünkü bu Noel için *benden*. Şimdi otur ve aç."

Merry öyle yaptı, olabilecekler karşısında heyecandan titriyordu Gerçi şekline ve verdiği hisse bakarak oldukça iyi bir tahminde bulunmuştu. Kurdeleyi ve ambalajı dikkatlice açtı, çünkü eğer Ambrose ona izin verirse, onu saklamak ve kendi hediyeleri için kullanmak istiyordu. Kapağı açarak, zaten bir kitap olduğunu bildiği şeyin ön kapağındaki yazılara baktı.

"Çok güzel. Teşekkür ederim, Ambrose."

"Kitabın adını okuyabilir misin, Mary?" "Bir deneyebilir miyim?"

"Lütfen oku."

"*Gre'nin My-thes ve Leg-ends'ı . . . Yunan Tanrıları!* Merry doğru söyleyip söylemediğini anlamak için ona baktı.

"Bu gerçekten de çok iyi bir denemeydi. Aslında *Yunan Tanrılarının Mitleri ve Efsaneleri*. Mitler ve efsaneler, ebeveynlerinizden duyduğunuz eski İrlanda masalları için kullanılan benzer kelimelerdir. Bu hikayeler uzun zaman önce Yunanistan'da, bir dağın tepesinde yaşamış tanrılar hakkında.

adı Olympus."

Merry hâlâ ön kapağa takılıp kalmıştı. Harflerin hepsi altından yapılmıştı ve parmaklarını harflerin üzerinde gezdirdi. Ön yüzdeki figür göğsü çıplak bir adamdı, ama en azından orta kısımlarını örten bir kumaş vardı, bu yüzden İsa'nın çarmıhta yaptığı gibi görünüyordu. Sadece sırtında bir çift kanat vardı, ki İsa'nın kanatları yoktu, çünkü kanatlar kuşlara ve meleklerle aitti.

"Şimdi eve gitmemiz gerekiyor, o yüzden belki diğer kitaplarımla birlikte buraya bırakabilirim ve ziyarete geldiğimde her sayfasına yavaşça bakıp okumak bir zevk olur. Ön kapağı sevgiyle okşadı.

"Teşekkür ederim Ambrose, bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel şey."

"Benim için bir zevk Mary, sana da mutlu Noeller."

Annesiyle birlikte eve doğru yürüyen Merry, Ambrose'un ona Tanrı hakkında anlattıklarını anlamaya çalıştı. Aslında zihni düşünecek yeni düşüncelerle dolup taşıyordu.

"Çok sessizsin Merry, hiç böyle değilsin," dedi annesi ona gülümseyerek. "Noel hediyelerini mi düşünüyorsun?"

"Ambrose'un bana Tanrı'ya inanmadığını söylediğini düşünüyorum. Bu cehenneme gideceği anlamına mı geliyor?" diye ağzından kaçırıldı. "Gerçekten böyle mi söyledi?"

Merry annesinin şok olduğunu anlayabiliyordu. "Sanırım öyle, ama biraz kafa karıştırıcıydı.

"Eminim öyle demek istememiştir.

'Ben de eminim. Ambrose iyi bir insan anne ve bana karşı her zaman çok sabırlı. 'Sabırlı' annemin sevdiği bir kelimeydi, çünkü ona ve Katie'ye her zaman sabırlı olmalarını söylerdi.

"Öyle, Merry, ve sana karşı çok nazik, mektuplarında yardımcı oluyor ve sana kitaplar veriyor. Bay Lister'ı sen küçük bir bebekken tanıdım ve o çok iyi bir adamdır. Unutmayın, o Dublinli ve Dublin'de insanlar tuhaf şeyler düşünürler, belki bizden farklı şeyler ama eminim kalbinde Tanrı vardır.

"Evet, ben de öyle," diye başını salladı Merry, bunu yapabildiği için rahatlamış hissederek

Tanrı'yı kızdırmadan Ambrose'un arkadaşı olmaya devam edebilirdi. Ayrıca, *Bir Noel Şarkısı*'nın devamını dinlemeyi çok istiyordu.

"Sevgili küçük Mary kitaba baktığında gözleri yaşardı.

Sanki som altından yapılmışlar gibi harfleri okşadı. Bu benim de gözlerimi yaşarttı James, gerçekten.

Ambrose büyük bir viski içerken James de Ambrose'un karşısında oturmuş bir fincan çay içiyordu. Noel arifesi her zaman olduğu gibi uzun ve yoğun bir gün olmuştu ve James'in daha gece yarısı ayinine gitmesi gerekiyordu. Onun yediği Noel ikramları yüzünden midesi ağırlaşmıştı.

Nazik cemaat üyeleri tarafından ikram edilen bu yemekleri minnetle yemesi ve harika lezzetleri hakkında yorum yapması gerektiğini hissetti.

"O'Reilly'lerin evinde her şey yolunda mı? Ambrose soruyordu.

'Merry'den ailesinin pek de iyi olmadığı hissine kapıldım.

mutlu. Zavallı annesi de çok zayıf ve bitkin görünüyor.

'İstedığınız gibi onu görmesi için doktoru gönderdim. Rapor verdi.

Maggie O'Reilly'nin yorgunluğu çok fazla bebek doğurmasından kaynaklanıyormuş. Tıbbi detayları tam olarak bilmiyorum ama doktor hem karı kocaya hem de genç Patrick'in son çocukları olması gerektiğini söyledi.

Görünüşe göre Maggie'nin bir hamileliği daha atlatabileceği şüpheli.

"Bu pratikte ne anlama geliyor?

"Eminim bunun ne anlama geldiğini anlayabilirsin, Ambrose. Katolik usullerimiz böyledir; Tanrı'nın çocuklarının dünyaya gelmesini doğadan başka hiçbir şey engelleyemez.

"Yani kısacası, tüm evlilik hakları artık yanlışlar haline mi geldi?" dedi Ambrose.

"Evet. Maggie ve John artık tenselliğin doğal zevklerine kapılamazlar çünkü doğacak herhangi bir çocuk Maggie'yi kesinlikle öldürecektir. Bunun olmasını engellemek için önlem de alamazlar, ya da Tanrı'ya ve inançlarının temsil ettiği her şeye karşı geliyorlar.

Ambrose, "Altı yaşındaki bir çocuğun bile babasının eskisinden daha sık viski içtiğini fark etmesine şaşmamalı," dedi. 'Altı yıl önce Maggie O'Reilly genç ve güzel bir kadındı, kocası da güçlü ve yakışıklı bir adamdı. Şimdi sanki dünyanın yükünü omuzlarında taşıyor gibi görünüyor.

"İkisi de öyle," diye iç geçirdi James. "Ne yazık ki, onlar aynı çıkmazda olan cemaatteki pek çok genç çiftten sadece biri.

'Sizce ekstra destek sunmalı mıyım? Eğer aile ev işlerinde yardımcı istihdam edebiliyorsa, o zaman-'

'Hayır, Ambrose. En zengin çiftçiler ve

Esnaflar ve tabii ki bir rahip olarak ben, ev personeli istihdam edebiliriz. Bu, O'Reilly'lerin makamının çok üstünde bir hareket olarak görülecektir, ve onları kendi toplumlarından uzaklaştıracaktır. "O

zaman yapabileceğimiz bir şey yok mu?

"Gece yarısı ayinine hazırlanmak için şimdi gitmeliyim. Döndüğümde daha fazla konuşuruz, ama hayır, olduğunu sanmıyorum.

Ambrose, James'in Hristiyan inancına göre yılın en kutsal gecelerinden birini kutlamak üzere odadan çıkışını izledi. O demişti ki Ondan önce cemaatinin çoğunluğu O'Reilly'lerden bile daha kötü durumdaydı. Dünyadaki yaşamlarının zorluklarının ötesinde cennette bir varoluş umudu, yoksullara satılması kolay bir efsaneydi.

Asıl soru şuydu: Meryem'e olan düşkünlüğü nedeniyle kendisi de Meryem'le 'Tanrıçılık' mı oynuyordu?

Çocukken ona da Yunan masallarından oluşan ilk kitabı verilmişti, tıpkı az önce Mary'ye verdiği gibi. O da bu kitabı ve bu kitabın onu şu anda bulunduğu yere getirdiği söylenebilir: Dublin'deki Trinity College'da Klasikler alanında Kıdemli Öğretim Üyesi.

O zamanlar, Olimpos Dağı'nın tepesindeki tanrıları birer kukla ustası olarak hayal etmişti: her biri, altlarında yeryüzünde karıncalar gibi yaşayan birkaç milyon insandan sorumluydu.

"Tanrıların oyunları," diye mırıldandı Ambrose kendine bir bardak daha viski doldururken. Oysa şimdi o, küçük bir çocuğun hayatını değiştirmek için kendisinin bile kazanmadığı parayı kullanabilen bir insan tanrısıydı. Mary'nin parlak bir akademik geleceğe sahip olduğundan emin olmaya başlamıştı, ama acaba o da tüm ebeveynler gibi -sözde de olsa- Mary'yi kendi suretinde modellemeye mi çalışıyordu?

Yunan filozoflarının bu konuda söyleyecek çok şeyi vardı. Ama Ambrose bir kez olsun kendi adına düşünmeyi tercih etti.

Saatler gece yarısını gösterirken Ambrose alışkanlıktan dolayı istavroz çıkardı. James haklıydı: O'Reilly'lere güvenmeliydiler. Mary'nin büyüyene kadar ihtiyaç duyduğu güvenilir ve istikrarlı beşik - ve eğer kader bir el atarsa daha erken devreye girebilirdi.

June 1960
(Five years later)

Bobby, Merry ile birlikte Clogagh'dan eve doğru tarlaların arasından yürürken, "Keşke İngilizlere karşı verilen Bağımsızlık Savaşı günlerinde yaşasaydım," dedi. Geçen yıl okula başlayan küçük kardeşi Bill Sonbahar, Bobby'nin küçük kız kardeşi Helen'in elini tutarak arkasından geliyordu, Bobby'nin rengine sahip sessiz, utangaç bir kızdı, ama öfkesinden eser yoktu.

"O zaman vurulmuş olabilirsin Bobby Noiro," diye yanıtladı Merry. onun aniden durmasını izledi. En son oynadığı oyun sapanıyla taş atmaktı ve 'gönüllü' denen bir şeymiş gibi davranıyordu.

"Bir gün sana büyükbabamın İngiliz sömürgecileri öldürmek için kullandığı silahı göstereceğim," dedi ona yetişirken.

"Sömürgeci nedir?" diye sordu ona, gerçekten bilip bilmediğini test etmek için.

"Ülkeleri kendileri için çalan İngilizler. Büyükannem anlatmıştı," dedi önemle.

Merry içini çekti ve başını salladı. Bobby büyüdükçe saldırganlığı ve İngilizlere karşı nefreti *de* artmıştı. Ambrose'un da aslen İngiliz bir aileden geldiğini biliyordu.

buraya yüzlerce yıl önce gelmiş, bu da onu gerçekten İrlandalı yapmış. Her neyse, Bobby'nin İngilizlerin kötü olduğu hakkındaki konuşması hiç hoşuna gitmemişti.

"Bang!" diye bağırdı aniden. "Yakaladım seni!"

O'Hanlon'ların tarlasındaki ineklere ateş etmeye başladığında Merry dehşet içinde ona baktı.

"Kes şunu, Bobby!"

"Bu sadece atış talimi, Merry," diye itiraz etti Bobby, Merry onu acı içinde inleyen ineklerden uzaklaştırırken. Helen ağlamaya başlamıştı ve gerçekten korkmuş görünüyordu. 'Onlar katliam için Yakında zaten.

"Spor olsun diye yaratıklara zarar veremezsin," diye onu azarladı, Helen'ı kollarının arasına alıp Bill'in elini tuttu. "Bunun için bir neden yok.

"İngilizler bize bunu yaptı," diye mırıldandı karanlık bir sesle, ama ineklerden uzaklaştı ve yolun geri kalanında onun yanında yürüdü.

Merry, bu yola girdiğinde onunla konuşmamanın en iyisi olduğunu biliyordu. Okulda birlikte oldukları yıllar boyunca, Merry Ruh hali yıldırım gibi değişebilen bir çocuktur. Çocuklar oyun alanında futbol oynarken yaptığı şiddetli saldırılar nedeniyle sınıfın geri kalanı onu artık neredeyse hiç tanımasa da

ve birisi onun taktiklerine 'kötü' dese de, Merry yalnız kaldıklarında onun farklı bir yönünü görmeye devam etti. Sınıfta, onun okuma standardında olan ve derslere ilgi gösteren tek kişi oydu.

Küçük çiftçi topluluklarının ötesinde bir dünya. Bobby de onun gibi öğrenmek *istiyordu* ve bu bağ ve diğerlerinin görmediği nazik tarafını görmek Merry'ye Bobby'nin kötü davranışlarını bırakacağına dair umut veriyordu. Ayrıca, hiç arkadaşı olmadığı ve ailesinin erkeği olmak zorunda kaldığı için onun adına üzülmüyordu.

Babacığım.

Merry'nin omzunda bir bebek gibi ağladığı günü asla unutamayacaktı.

Köpeği Hunter, bir avcı tarafından yanlışlıkla vurulmuştu.

komşu çiftçi tavşan peşindeydi. Birkaç gün sonra çiftçinin domuz ahırını gizemli bir şekilde ateşe verildiğinde sevinçten havalara uçmuştu.

Bobby, "İncil'de göze göz derler, Merry," demişti.

Hunter'ın vurulmasının bir kaza olduğunu durmaksızın anlatmaya çalışmış olsa da, Bobby'nin tek arkadaşı olduğu sonucuna varmıştı.

Yine de Bobby ne kadar tuhaf ve bazen düpedüz zalim olsa da Merry onun tek arkadaşı olduğunu biliyordu ve kalbinin Bobby için çarpmasına engel olamıyordu.

Daha da kötüsü, şimdi on üç yaşında olan Katie'nin geçen Noel'de 'öğrenmekten sıkıldığını' söyleyerek okulu bırakmış olmasıydı.

Katie, "Ayrıca Ellen uzakta ve evli, Nora da av sezonunda Büyük Ev'de çalışıyor ve aile yazın oradayken en büyük kız benim ve annemin evde yardımına ihtiyacı var," demişti.

Bobby, her zaman tam olarak ne düşündüğünü söyleyen Katie'den korkuyordu, bu yüzden şimdi sadece Merry ve yürüyen küçükler vardı onunla birlikte.

Altı ay önce ayrıldığından beri Katie artık hiç kitap okumuyor, sadece saçlarını farklı şekillerde toplamakla ya da babasının radyosunda Elvis adında birinin yüksek sesli müziğini dinlemekle ilgileniyordu.

bir yıl önce satın almıştı. Nora'yla birlikte mutfakta sık sık yeni danslar çalışıyorlardı ve Katie hâlâ en iyi arkadaşı olduğunda ısrar etse de Merry kendini dışlanmış hissediyordu.

Merry'ye, "Bobby Noiro ile bu kadar çok vakit geçirmenden de hoşlanmıyorum," demişti. "Adamın bir kutu kurbağa kadar deli.

"Hayır, değil, sadece hayal gücü çok kuvvetli, hepsi bu," diye onu savunmuştu Merry, ama içinden bir ses kız kardeşiyle aynı fikirde olduğunu söylüyordu. Huysuzlandığı zamanlarda onu sakinleştirmenin en iyi yolunun ona bir hikâye anlatmak olduğunu keşfetmişti. Ambrose'un bir keresinde ona hediye ettiği kitaptan Yunan mitlerini ve efsanelerini anlatıyordu

Noel. Bobby en çok diğer tanrılardan intikam alan tanrıların vahşi hikâyelerinden hoşlanırken, Merry'nin favorisi, kendisi de yedi kardeşten biri olduğu için Yedi Kız Kardeş'in hikâyesiydi.

"IRA'nın devrim sırasında ailemin ahırında silah depoladığını biliyorsun," diye devam etti Bobby yürürken. "Büyükanmem bana her zaman sabahleyin giderlerdi. İngilizlerden nefret ediyor, ben de öyle," diye ekledi, belki daha önce binlerce kez söylediği halde anlamamıştır diye.

'Bobby, kimseden nefret etmemeliyiz. İncil der ki-' diye başladı Merry.

'İncil'in ne dediği umurumda değil. İngiliz Protestanlar ülkemizi çok uzun süre yönettiler. Topraklarımızı çaldılar, bize köylü gibi davrandılar ve bizi aç bıraktılar! Büyükanmem Kuzey'de hâlâ öyle olduğunu söylüyor. Merry'ye döndü, siyah saçları o kadar uzamıştı ki rüzgârda dalgalanıyordu,

ve ağır kara kaşları mavi gözlerinin üzerinde sertleşti. 'İyi bir tanrının bize böyle acı çektirmeyeceğini düşünürdünüz, değil mi?

'Hayır, ama emin olmak için sebepleri vardı. Ve bakın! İrlanda artık bir cumhuriyet, Bobby. Özgürüz!' dedi.

'Ama İngilizler hala burada, bizim olması gereken ülkede, *Hepimizin*, Kuzey'in bile.

'Dünya mükemmel değil, değil mi? Ayrıca, yaşadığımız yere bir bakın,' dedi, arkasını dönüp kollarını uzatarak. "Burası Çok güzel!"

Bill bir uğur böceği alıp hemen çılgılık atıp yere düşüren Helen'e uzatırken Merry durmuş tarlalara bakıyordu.

'Her yerde yetişen hanımellerine bakın' - Merry işaret etti - 've ormandaki koppertiplere. Ve sonra yeşil tarlalar, ağaçlar ve vadinin hemen ötesindeki mavi deniz var.

Bobby, "Kızların sorunu da bu," diye homurdandı. "Kafanız bulutlarda, gün boyu hayal kuruyorsunuz. İşte bu yüzden biz erkekler savaşmak ve sizi evde bebeklerle bırakmak zorundayız.

Inchybridge'e doğru tekrar yola koyulduklarında Merry, "Hiç adil değil, Bobby Noiro," diye karşılık verdi. 'Okuma konusunda seni her gün yenerim. Bahse girerim Charles Dickens'ın kim olduğunu bile bilmiyorsundur.

'Hayır, ama o isimde bir İngiliz olduğuna eminim.

'Peki ya öyleyse? Dünyanın en büyük yazarı Shakespeare de bir İngiliz'di. Argideen Nehri'nin ince şeridini geçen dar köprüye vardıklarında rahatlayarak, 'İşte geldik,' dedi. 'Yarın görüşürüz, Bobby. Saat sekizde, yoksa sensiz giderim. Hoşça kal Helen,' dedi küçük kıza, o da başını salladı ve ağabeyinin arkasından koşar adımlarla uzaklaştı. Merry onun için de üzülüyordu - son derece zayıftı ve neredeyse hiç konuşmuyordu.

"Görüşürüz," dedi Bobby arkasını dönüp patika boyunca vadinin ilerisindeki evine doğru yürürken. Merry Bill'le birlikte yürümeye devam etti, yüzünde nadiren hissettiği güneşi seviyordu. Orada bir Havada Merry'nin sadece tazelik olarak tanımlayabileceği bir koku vardı ve tarlalar papatyalar ve karahindibalarla doluydu. Olduğu yere oturdu ve sırt üstü uzandı.

ablası da aynı şeyi yaptı. Dönemin bitmesine sadece birkaç gün kaldığı için üzgündü. Gelecek yıl Bayan Lucey ile son yılı olacaktı, çünkü on bir yaşına basacaktı. Ondan sonra hangi okula gönderileceğini bilmiyordu; belki de kız kardeşlerinin bir sürelğine gittiği Clonakilty'deki St Mary Manastırı'na.

Katie oraya gittiğinde, "Eteğin ayak bileklerine kadar inmezse ya da ayakkabıların parlamazsa rahibeler sana cetvelle vuruyor," demişti. "Ve hiç erkek yok," diye eklemişti iç çekerek.

Merry erkek çocuk olmamasının iyi bir şey olduğuna karar vermişti ama rahibeler kesinlikle korkutucu görünüyordu ve her gün okul servisini karşılamak için uzun bir yürüyüş yapmak gerekiyordu.

Merry ayağa kalkarken, Nora ve Katie'nin aksine büyümek istemediğine karar verdi.

"Vay be, burası çok sıcak! Merry çantasını mutfak masasının üzerine atarken yorum yaptı.

"Bütün kışı soğuktan şikâyet ederek geçirirken buranın çok sıcak olduğundan şikâyet etme," diye azarladı Katie onu.

"Biraz ekmek ve reçel ister misin? Merry ablasına ekmekleri keserken sordu.

bir dilim aldı ve Peder O'Brien'in geçen hafta anneme verdiği zengin çilek reçeliyle kapladı. Merry bunun hayatında tattığı en güzel şey olduğunu düşündü. "Annem bugün nerede? Pat'i ziyarete mi götürdü?"

"Dinleniyor diyebilirim. Sürekli yoruluyor, o yüzden eve göz kulak olmak için burada olmam iyi bir şey.

"Geldim kızlar. Anneleri mutfak kapısından içeri girerken zayıf bir gülümseme verdi.

"Pat nerede?"

"Babam ve John'la birlikte tarlada," dedi Katie.

Merry annesini inceledi ve onun Pat doğduktan sonra olduğu kadar zayıf göründüğünü düşündü. Son birkaç yıldır daha iyi görünüyordu, ama annesi çaydanlığı kaynatmak için ocağa doğru döndüğünde, Merry'nin kendi karnı bir yumrunun hafif dış hatlarını görünce ters döndü.

"Katie, çocukları çay içmeleri için çağırır mısın? Annem ona emretti. Katie alev rengi buklelerini savurdu ve dışarı çıktı.

Merry ona doğru yürürken sesini alçaltarak, "Anne," dedi, "bir bebeğin daha mı olacak?"

Maggie kızına döndü ve sarışın başının üst kısmını okşadı.

'Fark etmediğin bir şey yok, değil mi Merry? Evet, farkındayım ama bu diğer kardeşlerinden bir sır.

"Ama doktorun başka bebek yok dediğini sanıyordum, çünkü o zaman tekrar hastalanırsın? Merry içinde yükselen paniği hissetti - Pat'in doğumundan sonraki birkaç ayın hayatının en kötü birkaç ayı olduğunu hâlâ hatırlıyordu.

'Biliyorum, ama bazen böyle şeyler olur. Tanrı oraya yeni bir hayat koydu ve' - Merry sevgili annesinin gözleri yaşlarla parlarken sertçe yutkunmasını izledi - 'eğer O'nun istediği buysa İsterse kimse yanlış olduğunu söylemesin. Şimdi, Merry,' dedi Maggie parmağını dudaklarına götürürken, 'şşşt, söz mü?

"Söz veriyorum.

O gece Merry gözünü bile kırpmadı. Eğer annesine bir şey olursa öleceğini düşünüyordu.

Lütfen Tanrım, her şeyi yaparım, her şeyi, İngilizleri bile öldürürüm ama lütfen annemin yaşamasına izin ver!

"Maggie O'Reilly yine hamile," diye iç geçirdi James, Ambrose'la birlikte evlerinin hoş bahçesinde nadir güneşli bir günün tadını çıkarırken. Courtmacsherry Körfezi'ni tepeden gören bir evdi bu.

Ambrose dehşet içinde ona baktı.

'Bu kesinlikle bir felaket! Az önce kendi ölüm fermanını kendi yazdı.

'Hepimiz şimdi geçen seferkinden daha güçlü olması için dua etmeliyiz. Doktor yanılıyor olabilir.

"James, bunun Mary için ne anlama gelebileceğini biliyorsun ve o okulda çok başarılı.

'Gerçekten de öyle ve daha da kötüsü Bayan Lucey geçen gün benimle onun hakkında konuşmak için geldi. Merry'nin üstün bir eğitime ihtiyacı var. Okuldaki herkesi geride bıraktı.

ve Bayan Lucey gelecek yıl onunla ne yapacağına dair bir ikilem içinde. Ondan sonra,' diye bitirdi James, 'eğer annesi bir bebek daha doğuracaksa, evde onun yardımına ihtiyaç duyulabilir.

"Ben ne yapabilirim?

"Şimdilik çok az şey," dedi James. 'En azından doktorun Maggie'yi bu bebeği doğurması için bir hastaneye yatırmasını sağlayabilirim. Böylece işler ters giderse etrafında profesyoneller olur.

"Mary eğitimine devam *etmeli* James," diye ısrar etti Ambrose. "Charles Dickens'ın tüm eserlerini okudu ve onu son gördüğümde *Jane Eyre*'in bir kopyasını verdim.

"İşin romantik tarafının onun için biraz yetişkin işi olduğunu düşünmüyor musun?

"Bu hikâyede aşkın fiziksel yönüyle ilgili hiçbir şey yok James. "Hayır, ve ikimiz de Mary'nin büyüdüğünü hatırlamalıyız. boğaların ineklere binmesini izlemek. Buradaki çocuklar pek çok açıdan masumlar ama aynı zamanda çok hızlı büyümek zorundalar.

'Dublin'de genç kadınların büyüdüğü kadar hızlı değil. Edna O'Brien adlı genç bir yazarın yeni kitabı *The Country Girls*'ü duydunuz mu? İrlanda'da yasaklandı çünkü kadınların evlenmeden önce seks yapması. Bir süredir Ama İngiliz dostum bana bir kopyasını verdi,' diye sırtıttı Ambrose.

"Ve?

'Bu bir zaferdir, eğer biri sınırları aşmaya ve hareket etmeye hevesliyse İrlanda'yı - ve buradaki kadınların yaşamlarını - ileriye götürecektir, ancak bunun sizin çay fincanınız olacağından şüpheliyim. Ayrıca, ülkeyi bir kez daha değiştirecek olan ulusal televizyon hizmetinin de eli kulağında.

Bunu biliyoruz.'

"Hiç televizyon gördünüz mü?

"Evet, kesinlikle. Kuzey sınırına yakın bir yerde yaşayan ve İngiliz vericisinden görüntü alabilen bir arkadaşım var.

Orada. Kendi oturma odanızda minyatür bir sinemaya sahip olmak gibi.

'Eminim böyle bir şeyin aşağıya inmesi yıllar alacaktır.

Burada West Cork'a,' dedi James.

"Bundan memnun musun, değil misin?

James gözlerini tarlalara, tarlaların ötesindeki kasabaya ve Körfez. 'Sürümün ekmek sınırının üzerinde yaşamasını ve tıp alanında ilerlemeler kaydetmesini kesinlikle isterim. Ben buna varım.

"Doğum kontrolü bile mi?

James arkadaşının gözlerinde muzip bir parıltı olduğunu gördü. 'Bunun cevabını ikimiz de biliyoruz. Bir rahip olarak nasıl destek olabilirim?

"Maggie O'Reilly'nin hayatını koruyacak olsa bile mi?" "Hayır, Ambrose.

İnsan hayatının gelmesini kasten durdurmak her Hristiyan inancı. Hayat vermek ya da almak Tanrı'nın kararı olmalıdır. Bizim değil.

"Geçen ay birkaç damla viski içtikten sonra din adına başka her şeyden daha fazla savaş yapıldığını ve milyonlarca insanın hayatını kaybettiğini kabul eden bir adam söylüyor bunu.

James aynı fikirde olduğunu inkâr edemezdi, bu yüzden çay fincanını boşalttı ve tabağına geri koydu.

"Her neyse, sevgili oğlum, konudan fena halde saptık," dedi

Ambrose. 'Hoşumuza gitsin ya da gitmesin, Bayan O'Reilly'nin bebeği ne zaman doğacak? Altı ay sonra mı? Ve Mary'nin kaderi o zaman belli olacak. Sanırım tek yapabileceğimiz beklemek.

"Ve ikisi için de dua et," diye fısıldadı James.

Görkemli yaz ayları sonbahara ve ardından kışa doğru inerken, Merry annesinin midesinin büyümesini ve enerjisinin tükenmesini izledi. Dr. Townsend daha geçen hafta ziyarete gelmişti.

ve herkesi rahatlatacak şekilde anne ve bebeğin durumunun iyi olduğunu bildirmişti.

"Ancak, Bayan O'Reilly'nin hastalığı sırasında uğradığı zarar göz önüne alındığında

son doğum sancısı ve kendisinin de düşük kilolu olması nedeniyle

tam yatak istirahati. Bu ona zamanı geldiğinde ihtiyaç duyacağı enerjiyi biriktirme şansı verecek.

Merry dehşet içinde babasına baktı ama doktorun söylediklerini duymamış gibiydi. Bugünlerde ne onu ne de ailesini nadiren görüyordu. Bütün gün çiftlikte olur, işlerini halletmek için gelirdi. çay içtikten sonra diğer çiftçilerle sohbet etmek için Timoleague'deki Henry Ford Pub ya da Abbey Bar'a gidecekti. Merry, Henry Ford'u sevmezdi.

Barın sahibi Griffin Baba'nın sesi. Stout ya da viski doldurmadığı zamanlarda, ölü bedenleri alıp gömmek için tabut yapıyordu, çünkü aynı zamanda cenaze levazımatçısıydı.

Babasının eve geldiğini duyduğunda Merry çoktan yatmıştı. Sabahları kahvaltı için içeri girdiğinde gözleri kıpkırmızı olurdu, sanki şeytanmış gibi.

"Ne yapacağız baba?" diye sorardı ona doktor Sola. "Annemin yatakta olması gerekirken," diye eklemişti, belki anlamamıştır diye.

Babam omuz silkti. 'Pekala, sen, Katie ve Nora evin kadınlarısınız. Elbette, bunu kendi aranızda halledebilirsiniz.

O mutfaktan çıktığında, annem üst kattan çıkageldi. Annem Doktor gelmeden önceki halinden daha da solgun görünüyordu ve ağır ağır ocağın yanındaki sandalyeye oturdu.

Katie çaresizce etrafına bakındı.

"Bana bakma Katie," dedi Nora. "Çoğu zaman Büyük Ev'de, mutfakta çalışıyorum.

'İşini bırakıp bana yardım edebilirsin,' diye ekledi Katie.

"Ne? Bana ödedikleri birkaç şilini mi kaybedeyim? Nora başını salladı. "Ben de burada aynı işi bedavaya yapıyor olacağım.

'Maaşlarınızın bize bir faydası yok, değil mi? Sadece senin süslü kıyafetlerini ve onları almak için Cork City'ye yaptığın seyahatleri ödüyorlar, ben ise

Her şey burada,' diye karşılık verdi Katie.

"Kızlar, lütfen! Nora ve Katie birbirlerine öfkeyle bakarken anne, "Lütfen kızlar!" dedi. "Elbette, bir şeyler ayarlayabiliriz.

"En azından Bill benimle okula gelecek," diye ekledi Merry. "Ve gitmeden önce kahvaltı hazırlayacağım.

"Ama Pat'e bakmak, çamaşır, yemek, temizlik ve domuzlar var! Domuzları kim yapacak?' Katie'nin gözleri dolmuştu

gözyaşı döktü.

"Doktorun söylediği her sözü ciddiye almayacağız," dedi anne. 'Merry ve Bill okuldan döndüklerinde dinlenebilirim.

"Anne, doktorun bize söylediği gibi yapmalıyız, değil mi Katie? Merry ona yalvardı.

"Evet," diye cevap verdi Katie isteksizce. "Ama Nora, buradayken yardım etmek zorundasın.

'Şimdi yardım etmediğimi mi söylüyorsun? Bu bir yalan Katie O'Reilly ve-' 'Ben-'

"Dur! Merry başka bir tartışma başlamadan araya girdi Aralarında. "Bebeğin doğmasına sadece birkaç hafta kaldı ve benim de okulum Noel tatilinde. Elimden geldiğince yardım edeceğim, söz veriyorum.

"Ev ödevi yerine ev işi yapmana izin vermeyeceğim, Merry," dedi anne kararlı bir şekilde. "Ellen'dan her gün gelip bize yardım etmesini isteyeceğim.

"Ah anne, kendi bebeğini de buraya getirecek ve o zaman ortalık tımarhaneye dönecek," diye yakındı Nora.

"Hepiniz şunu keser misiniz! Anne dedi ve Merry annesinin gözlerinde yaşlar gördü. "Şimdi biriniz çayımız için tabakları hazırlayabilir mi?

Daha sonra yatak odalarında Merry ve Katie durumu tartıştılar.

"Annemin bir yolunu bulacağını söylemesi çok iyi, ama bir kere Pazartesi günü Peder O'Brien için çalışamaz," dedi Merry. "Burası büyük, eski bir ev ve Bayan Cavanagh evi pırıl pırıl bırakmazsa çok kızıyor. Ve annemin temizlik konusunda ne kadar kötü olduğu dedikodusunu etrafa yayıyor.

'Sen ona aldırma; herkes onun kötü kalpli yaşlı bir cadı olduğunu biliyor. Bir gün soğuk kalbi onu taşla çevirecek ve sonsuza kadar cehennemde kalacak.

Merry yüksek sesle, 'Belki Peder O'Brien'in evinde temizlik yapabilirim,' diye düşündü. 'Sadece bir gün okula gitmemek çok fazla sorun olmaz. Bizim John benim yaşımdayken babamın çiftliği işletmesine yardım etmek için ayrıldı.

'Ama çiftçilik onun doğuştan sahip olduğu bir şey Merry. Herkes senin buralardaki herkesten daha zeki olduğunu biliyor. Ve öğrenmeyi ne kadar çok sevdiğini de. Peder O'Brien bunu duymak istemezdi.

Merry içini çekti, sonra babasının bir Noel'de onlar için yaptığı küçük ahşap komodinin ışığını söndürdü.

"Merry?" diye bir ses geldi karanlığın içinden.

"Evet?"

"Sen . Babamın sarhoş olduğunu mu düşünüyorsun? "Neden soruyorsun?"

"Çünkü Seamus O'Hanlon'un babamın şişeye çok düşkün olduğu konusunda güldüğünü duydum. Bilirsiniz, genellikle John kalkıp süt sağmaya başlamak için ahıra girer. Ve arabayı da Çünkü babam hâlâ aşağıda uyuyor.

Merry yattığı yerde Katie'nin kendisinin düşünmeye cesaret edemediği şeyleri her zaman nasıl yüksek sesle söylediğini düşündü. Elbette fark etmişti ama ne yapabilirdi ki?

Cevap hiçbir şeydi.

Sonraki iki ay boyunca Merry ve Katie annelerinin dinlenmesine yardımcı olmak için ellerinden geleni yaptılar. Sabahın erken saatlerinde ev işlerini paylaştılar.

Merry ve Bill okula gitmeden önce herkesin karnı doyuruldu. Nora Büyük Ev'de çalışmıyorsa Pat'le ilgilenirdi ama Nora her zamanki gibi kendisine ihtiyaç duyulduğunda genellikle bulunamazdı.

Katie Merry'ye, "Sanırım eve dönerken bir arkadaşıyla buluşacak," dedi. "Şu Charlie Doonan, Büyük Ev'in yakınlarında oturuyor ve ondan hep hoşlanmıştır.

Annem ocağın yanındaki deri koltuğa oturur ve küçük kızlarına tarlada yetiştirdikleri sebzelerden nasıl çorba ve güveç yapılacağını öğretirdi. Merry büyüdüğünde, yaşadığı sürece bir daha asla şalgam pişirmemeye karar verdi. Onlar da

Bir tavuğun boynunun nasıl kırılacağını öğrenmek zorundaydı, kızlar her sabah onları besledikleri ve hepsine isim verdikleri için bu korkunçtu. Her ne kadar annesi ona salamura ve çörek gibi tatlı şeylerin nasıl yapılacağını da öğretmiş olsa da, Merry tüm karışımlarının yanlış çıkması nedeniyle umutsuzluğa kapılmıştı. Bu yüzden bu işleri Katie'ye bıraktı çünkü o bu işte çok daha iyiydi.

Anne çoğu zaman onları denetlemek için olması gerekenden daha fazla aşağıya inmekte ısrar ediyordu.

Mutfakta olduğu için onu azarladıklarında, "Ben sizin annenizim kızlar ve hasta değilim, sadece bebek taşıyorum," derdi.

Ellen geçici olarak Peder O'Brien'in evinde annemin görevlerini üstlenmişti, böylece annem yeni bebeğini doğurduktan sonra işine geri dnebilecekti.
bebek.

"Bu işe ihtiyaım var kızlar," demişti bir gece  Yeni Oda'da ateşin önünde oturup bebek için patik ve bone rerken. 'Bakın, biriktirdiğim maaşlar bu bebeğin hiç şmemesini sağlayacak ynlerin parasını karşıladı.

Artık Noel tatili başlamıştı - bebek Noel haftasında doğacaktı - ve Merry, annesiyle birlikte rahibin evine kadar yryemeyeceği için umutsuzluğa kapılmıştı.

Ambrose ile ateşin önünde konuşup kitap okuyorlardı. Ona verdiği tüm kitaplar hâlâ Peder O'Brien'in çalışma odasındaıdı ve okulda ne kadar kitap varsa hepsini okumuştu, ki zaten bunların çoğu bebekler içindi.

Ltften abuk gel bebeğim, diye düşündü Merry yağmurlu bir sabah yataktan kalkıp aşağı inmek ve şekerlemeyi pişirmek için kendini sürüklerken. Hava koyulaşırken koridoru geçti ve Yeni odayı gözetlemek. Annem hamile kaldığından beri babam yine alt katta yatmaya başlamıştı, çünkü artık uzanabileceği uzun bir kanepe vardı. İşte oradaydı, horluyordu.

Botları hâlâ ayağındaıdı ve oda viski şişesi gibi kokuyordu.

John'un daha önce inekleri sağmak için kalktığını ve yayıkları kaymakhaneye götürürken eşeğin ve arabanın takırtısını duymuştu.

"Baba?" diye fısıldadı ama yanıt alamadı.

"Baba! Artık kalkmayacak mısın?" diye daha yüksek sesle sordu. "John yayıklarla birlikte kalktı bile.

Kıpırdandı ama uyumaya devam etti. Merry içini çekti ve gözlerini devirdi. En azından, diye düşündü, arkasından kapının mandalını kapatırken, John

kararlı ve çalışkandı ve yapması gereken tüm ekstra işlerden asla şikayet etmezdi. Aile, babanın şişeye olan dşknlğnden bahsetmezdi ama Merry her zaman John'a fazladan bir içki vermeyi ihmal etmezdi.

bir kaşık dolusu şeker atardı. Bu onun için de zordu.

Katie, yanında Pat ve Bill olduğu halde esneye esneye mutfağa geldi.

Katie pencereden dışarı bakarken, "Pat uyanır uyanmaz Ellen'in ona doğum günü için aldığı davula vuruyor," diye homurdandı. "Noel geliyormuş gibi hissettirmiyor, değil mi?"

"Bebek doğduktan sonra her şey daha güzel olacak Katie. "Neden Noel'de doğmak zorunda?"

"Belki de yeni bebek İsa'dır," diye kıkırdadı Merry. "Bu iftlik Beytüllahim gibi olacak ve onun doğduğu yeri görmek isteyen hacılardan binlerce dolar talep edeceğiz.

"O zaman Bon Secours Hastanesi'nde olacak," diye pragmatik bir şekilde cevap verdi Katie.

"Kutsal Anne, gidip bebeğimi rahibelere doğurtmak istemem!"

"Orada doktorlar da var, Merry ve annem için daha güvenli.

"Noel'den bahsetmişken, her gün meyveli keke viski mi katıyorsun? Merry ona sordu.

"Denedim ama ne zaman şişeyi almaya gitsem hep boş çıkıyor. Babam şimdi nerede?"

"Yeni Oda'da uyuyor. Bugünlerde oraya babamın odası da denebilir.

"Onu uyandıramaz mısın? 'Yediyi geçti,' diye önerdi Katie. "Denedim ama uyanmadı," diye omuz silkti Merry. "İçeride olacak.

"Karnı guruldadığında.

"Babası John'la birlikte dışarıda olmalıydı. Oğlu John'a yardım etmeli. ona, diğer tarafa değil. Sanki Nora'nın bize yardım etmesi gerekiyormuş gibi.

"Biliyorum Katie, ama bebek doğduğunda her şey yeniden düzene girecek, yemin ederim.

"Bir sorun çıkmadığı sürece," dedi Katie, bir kaseye biraz şekerleme doldururken yüzünde acımasız bir ifade vardı. "Bunu anneme götürmeye ve çocukların odasından çamaşırları almaya gidiyorum. Sen O ocuklar domuz gibi yaşıyorlar. Mutfaktan ıkarken, "Nora'ya da bir tekme atacağım," diye seslendi.

Merry şekerlemeyi bir kez daha karıştırırken, kız kardeşinin farkında olmadan tam da neden Noel gibi hissetmediğini dile getirdiğini düşündü:

Ailedeki herkes bu bebek sağ salim doğana kadar nefesini tutmuştu.

Noel'e sadece bir hafta kala Merry, Dr. Townsend'i içeri aldı. "İyi günler," dedi şapkasını çıkarırken. "Buraya bebeği görmeye geldim.

Annen. O nasıldı?'

'I . . .' Dr. Townsend, Merry'yi korkuttu.

Son derece iyiydi ve Peder O'Brien ona güvenilebileceğini söylemişti. Biraz baş ağrısı çektiğini ve ayak bileklerinin şiştiğinden şikayet ettiğini söyledi ama bu sadece bebeğin ağırlığı, değil mi? Bir fincan çay ister misiniz, efendim? Ve bir kıymalı turtta, belki? Kız kardeşim bu sabah bir parti yaptı.'

"Bu harika olur, teşekkürler Katie. nce yukarı çıkıp anneni göreceğim, sonra da bir tane için aşağı inirim.

Merry onun adını kız kardeşininkiyle karıştırdığı için onu dzeltmedi. Deneme zahmetine girmiş olması onu Merry'nin gözünde biraz daha insan yapmıştı.

On dakika sonra, Merry ısınmış kıymalı turtayı ocaktan alıp demlikteki ayı mkemmek bir şekilde demlerken, Dr. Townsend mutfağa geldi.

"İşte buradasınız, Doktor," dedi, fincanı ve tabağı göstererek (Annem ona sahip oldukları iki porselen fincandan birinde çay servis etmeleri gerektiğini söylemişti). "Lütfen oturun.

"Teşekkür ederim Katie. Baban buralarda mı?

Merry ona çay koyarken, "Süt sağma kulübesinde olduğunu söyleyebilirim," diye cevap verdi.

"Güzel. Ben bunu içerken sen de koşup onu getirebilir misin? Onunla konuşmam gerek.

"Elbette. Annemin bir sorunu mu var?

"zmeyeceğimiz bir şey değil, o yüzden lütfen endişelenmeyin. Hadi bakalım, aferin kızıma.

Birkaç dakika sonra Merry, babası ve John'un yanı sıra Bill ve Pat'le birlikte geri döndü. Katie bulaşıkhaneden çıktı ve Nora geldi.

išten. Merry saatin yeterince erken olmasına sevinmişti.

Akşam babam bara yaptığı gece gezisinde kaybolmamıştı.

"Ne oldu, Doktor? Babam sordu ve gözlerindeki endişe onu korkutsa da, bir yanı bunu gördüğüne sevindi, çünkü bu onun sarhoş olmadığı anlamına geliyordu. Ona bir fincan çay verdi, sonra da ailenin geri kalanı için biraz doldurdu.

Lütfen telaşlanmayın Bay O'Reilly. Kızınıza da söylediğim gibi, halledemeyeceğimiz bir şey değil. Ve bu arada, Katie,' Dr. Townsend, Merry'ye dönerek, 'annenin şişmiş ayak bileklerinden bahsetmekte haklıydın' dedi. Ödem adı verilen bir durumdur ve doğum zamanı yaklaşan pek çok kadında çok yaygındır. Ancak Bayan O'Reilly'nin de baş ağrısı çektiği ve daha önce de sorunlar yaşadığı göz önünde bulundurulduğunda, anneniz için

Onu hemen hastaneye götürün ki doğuma kadar yakından izleyebilelim. Eğer sizin için de uygunsa, Bay O'Reilly, Peder O'Brien'in evine gidip telefonu kullanacağım ve hastaneye Bayan O'Reilly'nin geldiğini bildireceğim. Tekrar Merry'ye döndü. "Belki yukarı çıkıp annenin ihtiyaç duyabileceği şeyleri bir çantaya koyabilirsin.

gecelik, terlik ve sabahlık. Ve tabii ki bebek için de bir şeyler. Sanırım ulaşım aracınız yok?

"Hayır efendim, sadece bir eşek, bir araba ve bir traktör var," dedi babam.

'O zaman karınızı Cork City'ye götürmek için bir saat içinde döneceğim. Sonra görüşürüz,' dedi Dr. Townsend ve gitti.

Mutfağı bir sessizlik kapladı.

Merry, "Annemin eşyalarını toplamak için yukarı çıkacağım," dedi. Kapıya ulaştığında babasının yüzüne baktı. Babasının yüzü Dehşete düştü, çünkü buralardaki herkes bir daha çıkmayacaksa asla hastaneye gitmeyeceğini biliyordu.

Kes şunu Merry, annemin bebeği orada doğuracağını hep biliyordun. Sadece biraz erken gidiyor, hepsi bu.

İçeri girmeden önce annesinin kapısına hafifçe vurdu. Annesi kendini toparlamıştı ve yatağın kenarına oturmuş, kocaman karnını kucaklıyordu. Beti benzi atmıştı ve Alnı terden boncuk boncuk olmuştu.

"Hastane için çantayı hazırlamana yardım etmeye geldim.

'Teşekkür ederim, Merry. Yedek geceliğim şuradaki preste ve ...'
İhtiyacı olan tüm eşyaları toplaması için kızını odanın içinde dolaştırdı.

"Daha önce hiç hastaneye gittin mi anne?

'Hayır, ama bir keresinde babamla Cork City'ye gitmiştim. Çok büyüktü. Merry onun korkmuş bir çocuk gibi görüldüğünü düşündü.

Kendisi ve bebek için çanta hazır olduğunda ve annesinin önlüklerinden birini giymesine yardım ettiğinde, Merry gelip onun yanındaki yatağa oturdu ve elini tuttu.

"Sana bakılacak olması güzel, anne.

"O büyük şehir kadınları benim hakkımda ne düşünecek? Anne elini eski hamile elbisesinin üzerinde gezdirdi.

"Önemli değil. Önemli olan tek şey senin ve bebeğin güvende ve iyi olmanız. Peder O'Brien çok iyi bir hastane olduğunu söylüyor.

Maggie Merry'nin başını ellerinin arasına aldı ve tepesinden öptü.

Sen iyi bir kızsın Merry. Bana ne olursa olsun, Peder O'Brien ve Bay Lister'ı dinlemelisin. Sana yardım edecekler, biliyorum.'

'Evet anne, elbette yardım edeceğim ama sen de yakında eve döneceksin.

Maggie kızını kollarına aldı ve onu bırakmaya dayanamıyormuş gibi sıkıca sarıldı.

'Hayallerinin peşinden gitmeyi unutma, olur mu? Sen özelsin Merry ve öyle olduğunu sakın unutma. Söz mü?

"Söz veriyorum.

Bu Merry'nin sevgili annesiyle yaptığı son konuşmaydı.

Maggie O'Reilly yeni doğmuş bebeğiyle birlikte Timoleague kilisesinin mezarlığına gömüldüğünde çok soğuk bir Ocak günüydü.

Ayini Peder O'Brien yönetti ve Merry Pat'i kucağına aldı, erkek ve kız kardeşleri de etrafını sımsıkı sarmışlardı, hepsi de kederden uyuşmuştu. Pat annesinin öldüğünü hâlâ anlamamıştı; ailenin geri kalanı beş yaşındaki çocuğa neler olduğunu açıklayamamıştı.

Merry, Nora çiftlikte uyandığı sırada onu elinden alıp üst kata taşıdığına rahatlamıştı. Pat'in annesinin nerede olduğunu sorarak avazı çıktığı kadar bağırdığını hâlâ duyabiliyordu.

"Bu gürültüye dayanamıyorum," diye mırıldandı Katie, bir tane daha söndürürken

Yas tutanlar için bir tabak çörek. 'Şimdi ne yapacağız, Merry? Ailemize ne olacak?'

"Bilmiyorum. Merry siyah cenaze elbisesinin yüksek yakasını dikkatle kaşdı, doğru düşünemeyecek kadar yıkılmıştı.

"Kilisedeki bütün insanları gördün mü?" dedi Katie. "Daha önce hiç Bazılarını hayatımda daha önce görmüştüm. Elinde sopayla yürüyen şu yaşlı adam kimdi? Ve kolundaki sert görünümlü kadın? Annem onları tanıyor muydu?

"Katie O'Reilly, sesini alçalt," diye tısladı Ellen, kucağında annelerinin adını verdiği Maggie adındaki iki yaşındaki kızıyla arkalarından gelirken.

"Sanırım o kadın annemin annesiydi, fısıldadı.

"Büyükkannemiz mi demek istiyorsun? Katie şok içinde sordu.

"Yıllar önce Timoleague'de annemle birlikteyken onu sokakta gördüğümü hatırlıyorum," dedi Ellen. "Annem ona baktı ve Kadın tam onun yanından geçip gitmek üzereyken seslendi

"Merhaba anne." dedi. Kadın cevap vermedi, sadece yürümeye devam etti.

"Kendi kızına merhaba demedi mi? Merry inanamayarak nefes aldı. "Neden?"

"Bilemem," diye omuz silkti Ellen, "ama en azından o kadın Yapabileceği tek şey kızının cenazesine gelmekti," diye öfkeyle mırıldandı, sonra da yas tutanların bardaklarını doldurmak için arkasını döndü.

Merry olduğu yerde durdu, daha fazlasını sormak için enerji toplayamayacak kadar uyuşmuştu. Ev boğucu derecede sıcak ve insan doluymuş gibi hissediyordu. Bütün arkadaşları ve komşuları gelmişti ama Bobby gelmemişti. Onu bir gün önce Timoleague'den alışveriş yapmaktan dönerken Inchybridge'de yakalamıştı.

"Annen için üzgünüm, Merry. Sana annemin kız kardeşimle benim evde kalmamızı söylediğini söylemek istedim. Belki de babam öldüğünden beri cenazelere gitmek istemiyordur.

"Annene, Merry'ye ya da ailene saygısızlık etmek istemem.

Başını salladı, Dr. Merry'nin ölümünden bu yana bininci kez ağlamak üzereydi.

Townsend, Peder O'Brien'la birlikte onlara korkunç haberi vermek için gelmişti.

"Önemli değil Bobby. Açıklaman büyük incelik.

"Sanırım ailelerimizle ilgili. Uzun zaman önce olan bir şey, ama ne olduğunu bilmiyorum. Görüşürüz. Sonra da bildiği tek yolla ona sarıldı, onu ortasından sıkıca kavradı.

Merry durduğu yerde boğulacakmış gibi hissediyordu. Etrafını saran insan kalabalığından uzaklaşması gerekiyordu.

Yeni Oda'nın ve mutfağın etrafında. Dışarıda, ahırdaki ineklerin sesini duyabiliyordu, her şey yolundaymış gibi devam ediyorlardı Normaldi, ama aslında değildi. Ve bir daha asla olmayacaktı, çünkü annem asla geri dönmeyecekti.

"Yüce Tanrım, ne berbat bir gün," diye mırıldandı Ambrose pencereden dışarı bakarken, gökyüzü ağır gri bulutlarla doluydu. Tıpkı

Kuzey Avrupa'daki çoğu insan gibi o da Ocak ayından hep nefret etmişti. Çocukken, Noel tatilinden sonra okula dönmek hayatının en sefil yolculukları olmuştu. Dört gözle bekleyecek bir şey yok, hava korkunç, tıpkı şu anda dışarıda olduğu gibi. Yukarı

Bir rugby sahasında sendeleyerek ilerlerken dizleri çamur içindeydi, iri çocuklardan biri tarafından saldırıya uğramayı bekliyordu, ne kadar kısa olduğu göz önüne alındığında, bu sahadaki hemen hemen herkes anlamına geliyordu.

Ve şimdi, bunca yıl sonra, kendini bugünkü kadar sefil ve çaresiz hissetmek için farklı nedenleri vardı.

"Peki, bundan sonra nereye gideceğiz? Ambrose oturup James'e bakarken, onun karşısında ateşin önünde oturuyordu.

Çalışma. Maggie O'Reilly'nin cenazesinin üzerinden bir hafta geçmişti ve Ambrose cenazeye katılmayı çok istiyordu ama James onun varlığının birbirine sıkı sıkıya bağlı çiftçi topluluğunda çok fazla dikkat çekeceğini söylemişti.

"Maalesef yapabileceğimiz pek bir şey olduğunu sanmıyorum Ambrose," dedi James. "Ailenin kalbi kırılmış olmalı.

'Başka nasıl olabilirler ki? O evi bir arada tutan Maggie'ydi. Özellikle de John O'Reilly sefaletini viskiyle boğmaya başladıktan sonra.

"Şimdi nasıl?

"Cenaze töreninde onunla konuşmaya çalıştım ama pek bir şey söylemedi. "Mary bunun onun için ne anlama geleceğini biliyor mu?" dedi Ambrose.

"Elbette, bütün kızlar önlerinde zor bir iş olduğunu bilir. "Peki ya eğitimi ne olacak James?

'Korkarım buralarda eğitim, tavukları beslemek, çamaşır yıkamak, alışveriş yapmak, yemek pişirmek, ineklere bakmak ve ev işlerine yardım etmek bir yana, bakıma muhtaç iki küçük oğlanı bile yenemez. hasat getirmek.

"Ama ... tüm çocukların okula gitmesi zorunludur.

'Sadece ilkokula, on bir yaşına kadar, ki Merry şu anda on bir yaşında. Ve o zaman bile, özellikle de böyle kırsal bir yerde, öğretmenler Merry'nin yaşındaki çocuklardan bir dizi devamsızlık bekleyeceklerdir.

"Yani Mary'nin örgün eğitiminin altı ay içinde, ilkokulu bitirdiğinde sona erebileceğini mi söylüyorsunuz? Ambrose çaresizlik içinde başını salladı. 'O parlak, sorgulayıcı zihnin

kek pişirmek ve ailenin küçük eşyalarını yıkamak tam bir rezalet! Ve ben buna izin vermeyeceğim!

"Elbette katılıyorum, ama bunun nasıl önlenebileceğini göremiyorum," dedi James.

'James, yarı-tanrı baba olarak tek yapmak istediğim onu korumak ve eğitmek. Anlıyor musun?

"Anlıyorum, elbette..."

"Yardım etmek için param olduğunu biliyorsun. Yardım edebileceğim herhangi bir yol görebiliyor musunuz?

"John'a vereceğiniz herhangi bir paranın sadece tek bir şey için kullanılacağını ve bunun da Merry ya da ailesinin geri kalanına fayda sağlamayacağını söyleyebilirim.

"O zaman onu yanımda Dublin'e geri götürsem ve Okul orada mı? Elbette Bay O'Reilly şikayet edemez. Çocuklarından birini elinden almış, onu fazladan bir boğazdan kurtarmış olurdum. besle . . .'

James konuşmadan önce kendini sakinleştirmek ve düşüncelerini toparlamak için derin bir nefes aldı. Yıllar içinde pek çok kez anlaşmazlığa düşmüşlerdi ama bu anlaşmazlıklara neden olan konular, örneğin siyaset ya da din, on bir yaşında bir çocuk *ya da* onun sürüsünün bir parçası olan ailesi değildi.

'Ambrose, John O'Reilly'nin bir gün gerçekten kızını seviyor mu? Merry'nin kardeşlerinin de onu sevdiğini? Ve daha da önemlisi, *onları* sevdiğini? O Annesi için yas tutuyor. Gördüğüm kadarıyla, evde kalan en büyük kardeş olan Nora, yapılması gereken her şeyden bir çıkış yolu bulan, bencil bir genç kadın. Bu da annesinin yükünü Evin idaresi ve küçük kardeşlere bakmak Katie ve Merry'nin omuzlarına yüklenmiştir. Merry'yi evinden uzaklaştırmak Katie için adil mi? Ben de onu çok seviyorum ama ailenin tüm üyelerini düşünmek zorundayım.

'Bu noktada devreye girebilecek bir akraba yok mu? John O'Reilly'nin geniş bir ailesi olduğuna emin misiniz? İrlanda'da herkesin vardır, özellikle de burada.

Her iki tarafta da aile var ama birbirlerinden uzaklar. Bu uzun bir hikaye, ama buralardaki çoğu şey gibi, çok eskilere dayanıyor.

Uzun bir yol,' diye iç geçirdi James. "Burada geçirdiğim süre içinde eski yaraların derin olduğunu öğrendim. Ne de olsa burası Michael Collins'in yaşadığı ve öldü.'

"Anlıyorum, peki ya arkadaşlar ve komşular?

'Arkadaşlarımız ve komşularımız başka bir ailenin ev işlerini üstlenmezler, Ambrose. Kendi başlarının çaresine yeterince bakıyorlar.

Ambrose viskisinden bir yudum aldı. "İrlanda'nın ne zaman geçmişe bakmayı bırakıp geleceği görmeye başlayacağını merak ediyorum.

'Bunun şu anda sahip olduğumuzdan birkaç yıl daha alacağını söyleyebilirim.

Ocağın etrafında oturan gençlere Kurtuluş Savaşı'ndaki aile kahramanlarının hikayeleri anlatılır ve bu da genellikle bir sonraki nesle nefret tohumları eker.

Ambrose, "Yine de bunların hiçbiri Mary konusunda ne yapacağımızla ilgili sorunu çözmiyor," dedi.

'Bence şimdilik yapabileceğin bir şey olmadığını kabul etmelisin. Merry hâlâ yas tutuyor; ailesinin yanında olmasına ihtiyacı var ve onların da ona ihtiyacı var.

'Ama şimdi eğitimini kaçırırsa, elinden gelebileceğini bildiğim üniversite diplomasını alma şansı olmayacak. Bu onun hayatını değiştirebilir, James.

James elini uzatıp Ambrose'un elinin üzerine koydu. "Güven bana, şimdilik bırak.

Kapı açıldığında bir tıkırtı duyuldu ve Bayan Cavanagh görüldü. James hemen elini geri çekti.

Bir anlık duraksamadan sonra Bayan Cavanagh'ın boncuk gözleri James'in elinden yüzüne doğru kaldırdı. "Kusura bakmayın, eğer "Bay Lister yirmi dakika içinde Dublin'e dönmek üzere yola çıkacak. Yani. Daha sonra kendime bir sandviç hazırlayabilirim," dedi James aniden.

"Pekâlâ," dedi Bayan Cavanagh başıyla onaylayarak. 'O zaman ben gidiyorum ve yakında Bayan O'Reilly'nin yerine kalıcı birini bulmamız gerekecek. Ellen O'Reilly bence güvenilir biri değil ve benim de izin gününe ihtiyacım var.

İyi geceler baba," dedi ve Ambrose'a başını sallayarak "Efendim," diye ekledi. Kapı bir gümbürtüyle arkasından kapandı.

'Bu kadın bana Bayan Danvers'ı hatırlatmaktan asla vazgeçmiyor. Daphne du Maurier'in *Rebecca'sı*,' diye iç geçirdi Ambrose. "Ve haklısın,

Dostum, gitmeliyim.' Ambrose ayağa kalktı. "Mary hakkındaki düşüncelerin netleşir netleşmez beni arar mısın?"

'Öyle yapacağım ve lütfen üzülmemeye çalış. Sevgili kızınızın beyninin sulanmasına izin vermeyeceğim,' dedi Ambrose'u çalışma odasından çıkıp ön kapıya kadar takip ederken. 'Buluşana kadar Tanrı sana iyi baksın.

' dedi.

Ambrose, "Mary'ye de iyi bak," diye mırıldandı. Beetle'ına tırmanıp West Cork yağmuru altında Dublin'e doğru yola çıkmaya hazırlanırken nefes nefese kalmıştı.

James, John O'Reilly ile yapması gereken konuşmayı iki ay sonraya bıraktı. Bu süre içinde Merry'nin okulundaki Bayan Lucey'e danıştı, o da yıldız öğrencisinin gelişmeye devam ettiğini görmek için sabırsızlanıyordu.

Geraldine Lucey, James ailesinin salonunda oturmuş, Merry'nin yetenekli olduğunu düşündüğü şeyi yerken, "O yetenekli bir çocuk, baba," dedi.

Bayan Lucey'in annesi tarafından yapılan mükemmel bir salamura kek olduğunu anladı. Şimdi tüm tecrübeli rahiplerin neden fazladan ağırlık taşıdıklarını anlıyordu.

"Hâlâ küçük kardeşi Bill'le birlikte okula geliyor ama hayalet gibi görünüyor. Evde fazladan ev işleri yaptığını söyleyebilirim, çünkü ödevleri hiç bitmiyor. Şimdilik sorun yok, Baba, o zaten ileride ama çiftliğe tam zamanlı yardım etmek için Haziran'da okulu bırakırsa, tüm potansiyeli boşa gidecek.

"Evet, trajik olurdu," diye kabul etti James.

Geraldine başını salladı ve tedirginlikle nefes verdi. 'Burada nasıl olduğunu anlıyorum, ama ... bu 1961, Baba! Yeni bir dönemin şafağı On yıl. Londra'da ve hatta Dublin'de kızların ne giydiğine dair dergilerdeki bazı resimleri görmelisiniz! Pantolonlar ve dizlerinin üzerinde etekler! Özgürlük geliyor, gerçekten geliyor ve inanıyorum ki Merry O'Reilly'de iyi bir okul öğretmeni ve belki de daha fazlası var. "Uyarılmaya ihtiyacı olan bir beyni var.

'Katılıyorum Bayan Lucey, ancak özgürleşme henüz İrlanda'nın güney batısına ulaşmadı. Belki de öngörülebilir bir gelecek için yardımcı olabilirim.

"Nasıl? Size daha önce de bahsettiğim gibi, Merry okul kütüphanesindeki tüm kitapları okuduktan sonra.

"Size kendi kütüphanemden bazı kitaplar ödünç verebilirim. Lamb's *Tales From Shakespeare*, biraz Austen ve Brontë var. Peki onu biraz modern şiirle tanıştırmaya ne dersiniz? T. S. Eliot, belki?

"Bunun için hazır olduğunu söyleyebilirim baba ve tabii ki onlara çok iyi bakarım ve Merry okuduktan sonra ofisime kilitlerim.

"Bunu ancak kitaplar sınıftaki diğer tüm çocuklara sunulacaksa yapabilirim.

"Olurdu, baba, ama onları almak isteyecek on bir yaşında bir çocuk yok; çoğu hala kelimeleri cümle haline getirmekte zorlanıyor. Bir çocuk dışında: Bobby Noiro bir çocuk kadar zeki.

Ama ne kadar sorunlu bir ruhu var,' diye iç geçirdi Bayan Lucey.

"Bildiğiniz gibi sorunlu bir aileden geliyor. Her neyse, kitaplara gelince, onları okuldaki diğer çocuklara vermenizde bir sakınca yok. en azından.' James Bayan Lucey'e bir gülümseme verdi. "Şimdi gitmem gerekiyor ama bu konudaki desteğiniz ve sağduyunuz için minnettarım.

Bisikletine atlayan James, tepenin yarısına kadar uzanan şen şakrak boyalı evden uzaklaşarak Timoleague. Dik yamaca baktı ve sonra aşağıya Şişkin karnıyla tepenin geri kalanını kararlılıkla pedal çevirerek eve ulaştı.

Ambrose aylık ziyareti için geldi ve Merry'nin eğitimini ilerletmesine yardımcı olacak her türlü kitabı getirdi.

"Etrafındaki dünyayı öğrenmesi gerek," dedi Ambrose, Merry'nin yanına yığılırken.

James'in masasına deri ciltli birkaç cildin sonuncusunu bıraktı. 'Bu, sadece geçen yıl yayınlanan *Çocuk Britannica'sının* tam setidir. Onlar

yedi ila on dört yaş arası çocuklar içindir - yetişkin ansiklopedisinin bir dalı - ve onları Londra'daki Hatchards'tan gönderdim.

Çoğu konuyu kapsıyor ve Mary'nin araştırmacı zihnini beslemeye yardımcı olacaklar.

James başlığı inceledi ve Ambrose'a alaycı bir gülümseme verdi. "Britannica kelimesinin buralarda pek hoş karşılanacağından emin değilim."

'Tanrım, James, bu İngilizce'de okunabilecek en kapsamlı kolektif bilgi özeti! Eminim hiç kimse milliyeti hakkında endişelenmeye gerek var mı? İrlandalıların artık cumhuriyetleri var ve sonuçta hala aynı dili konuşuyorlar!

"Bunu Bayan Lucey'in takdirine bırakacağım. Belki bunları ofisinde saklar ve çocuklar da istedikleri zaman okuyabilirler.

"Siz ve Bayan Lucey nasıl uygun görürseniz. Peki Mary nasıl?"

"Annesinin ölümüyle hâlâ yıkılmış durumda, tüm aile gibi. Son Onu gördüğümde, okulun onu ayakta tutan tek şey olduğunu söylemişti. En azından ablası Nora tam zamanlı olarak çiftliğe geri döndü, Çünkü atış sezonu sona erdi ve Argideen Evi'nin mutfağında ona artık ihtiyaç kalmadı. Ve . . . Duydum ki İşe yarayabilecek bir şey. Bridget O'Mahoney.

Merry'nin sınıf arkadaşı, önümüzdeki Eylül ayında Dublin'de yatılı okula gönderilecek. Annesi aslen Dublinli ve oraya gitmiş. kendisi. Aile varlıklı ve Bridget'in paranın satın alabileceği en iyi eğitimi almasını istiyorlar.

"Ah ..." dedi Ambrose, James'in çalışma odasına oturup arkadaşına beklentiyle bakarken.

"Şimdi, ücretler çok yüksek, ama okul fakir geçmiş olan parlak Katolik kızlara burs veriyor. James Ambrose'a baktı. "Sen ne düşünüyorsun?"

"Bence ... Bence sorunu çözmüş olabilirsin James. Sen bir dahisin!

"Pek sayılmaz, Ambrose. Başlangıç olarak, Merry bursu kazanmak zorunda. Buna ek olarak, kendisi de gitmek istemeli. Bir de babasının bunu kabul etmesi meselesi var ki Bridget'in de katılacak olması buna çok yardımcı olacak. O'Mahoney'ler çok iyi buralarda saygı görür.'

"Dediğim gibi, sen bir dahisin James. Peki, şimdi ne olacak?"

Bir hafta sonra James okula düzenli ziyaretine gitmişti. Daha sonra Merry'yi Bayan Lucey'nin ofisine çağırdı. Çocuk bitkin görünüyordu ve kilo kaybetmişti, bu yüzden kocaman mavi gözleri solgun, cılız yüzünde göze çarpıyordu.

Merry'ye fikrini açıkladı ve onun yüz ifadesindeki duygu değişimini izledi.

"Sen ne düşünüyorsun, Merry?"

"Bunu düşünmeye değmez derdim, çünkü hiçbir şeyi kazanacak kadar zeki değilim, özellikle de Dublinli kızlara karşı. Onlar çok daha "Benden daha zekisin baba.

'Bayan Lucey, Ambrose ve ben senin bunu deneyecek kadar zeki olduğunu düşünüyoruz, Merry. Bu tıpkı Bayan Lucey'nin sana verdiği bir sınav gibi olacak. O da senin bol bol pratik yapmanı sağlayacak.

'Ama bir burs kazansam bile, buradan ayrılmak istemezdim. Herkes burada, Peder. Çiftlikte yardıma ihtiyacım var. Ve Dublin çok uzakta.

"Bildiğiniz gibi Ambrose orada yaşıyor, ben de eskiden oradaydım. Bu bir çok güzel bir şehir. Ve unutmayın, Bridget O'Mahoney de gelecek. "Evet, ama ...

"Ne var, Merry?"

"Hiçbir şey, baba.

James, Merry'nin dudağını ısırmasını izledi ve elbette çocuğun onun önünde bir sınıf arkadaşı hakkında kötü konuşmak istemediğini biliyordu.

"Sana bursu denemeni önerebilir miyim? Nasıl olsa başarısız olacağını düşünüyorsan, kaybedecek neyin var ki?"

"Hiçbir şey, sanırım," diye fısıldadı Merry. 'Ama Bridget geçemediğimi bilseydi benimle dalga geçerdi, çünkü zaten gidecek.

'Peki, neden bu sınavı şimdilik bir sır olarak saklamıyorsun? O zaman, eğer geçemezsen, kimsenin bilmesi gerekmez. James ne olduğunu fark etti

Bir rahip olarak bunu önerme yetkisinin dışına çıkıyordu ama gerekliydi.

Evet, Peder. Bu daha iyi bir fikir olurdu. Teşekkür ederim.'

Sonraki birkaç hafta boyunca, Ambrose'un gizlice Merry'nin çalışması gerekenleri derlemesine yardım eden Bayan Lucey, yıldız öğrencisini çalışmaya başlattı.

Merry kendini hiç bu kadar bitkin hissetmemişti. Her gün, tüm işlerini bitirdikten sonra çalışmak için eve kitap götürüyordu.

"Çantan neden bu kadar ağır? Bobby yağmurlu bir günde ona sordu öğleden sonra çitin üzerinden tırmanırken onu tuttu. "Burada cephane falan mı var?"

"Gerçekten aptalca şeyler söylüyorsun, Bobby Noiro," dedi. Küçük Helen ve Bill'e de yardım ettikten sonra çantasını Bobby'den geri aldı. "Kimi öldürmeye çalışıyor olabilirim ki?"

"Anneni ölmesi için hastaneye gönderen İngiliz doktoru mu?"

'Ona yardım etmeye çalışıyordu, öldürmeye değil! Şu aptalca konuşmayı keser misin?"

"Aptalca olduğunu söyleyebilirsiniz ama büyükannemin Kurtuluş Savaşı sırasında yazdığı günlüğünü okuyordum ve-

'Savaşlar hakkında konuşmayı kes dedim! Haydi Bill," dedi ve kardeşinin elinden tutarak onu tarlaya doğru çekti. Bobby, "Yarın görüşürüz, Merry," diye seslendi ve Helen elini kaldırdı. küçük elini salladı.

Merry cevap verme zahmetine girmedii.

Bursluluk sınavının yapılacağı gün geldi ve Merry sınava girmesi için Bayan Lucey'nin odasına alındı.

Bayan Lucey geldiğinde, "İşte buradasın Merry," dedi, "güzel, sıcak bir fincan şekerli çay ve annemin ev yapımı kurabiyelerinden biri.

"Teşekkür ederim Bayan Lucey," dedi Merry, elleri o kadartitriyordu ki fincanı yere bırakmak zorunda kaldı.

'Şimdi içmeyi dene ve o bisküviyi ye. Beynin için şeker ihtiyacın var. Merry test kağıdını çevirme zamanı gelmeden önce hızlıca dua etti. Bunu yaptığında, soruların çoğunun ne kadar kolay olduğunu görünce şaşırdı ve yirmi dakika kala sınavı bitirdi.

Bayan Lucey içeri girdi. "Bitirdin mi Merry?"

Merry başını salladı ve hızla elleriyle gözlerini sildi. "Ah şimdi, çok mu zordu?"

'Hayır. Yani, öyle olduğunu sanmıyorum, çünkü yıllar önce bitirdim ve ... Yanlış cevap vermiş olmalıyım,' dedi Merry.

hiçkırı hiçkırı ağladı.

Bayan Lucey masadaki kâğıtları toplarken, "Bundan şüpheliyim, Merry," dedi. 'Bazen işler düşündüğünden daha kolaydır. Şimdi gözlerini kurula ve o bisküviyi ye. Elinizden geleni yaptınız ve biz sadece bekleyip göreceğiz.

"Bütün sabah Bayan Lucey'in ofisinde ne yapıyordun? Bobby o öğleden sonra ona sordu.

Merry'nin cevabı hazırды. "Bridget'in lastiğini çaldığım için başım beladaydı, bu yüzden replik yapmak zorundaydım.

Bobby, Helen ve Bill'in kendisine yetişmesini beklerken, "Sana inanmıyorum," dedi.

"Neye inandığın umurumda değil, Bobby Noiro," dedi, onunla tartışamayacak kadar yorgundu.

'Seni tanıyorum ve ne zaman yalan söylediğini biliyorum, Merry O'Reilly. Sen ve ben, biz aynıyız, biz. "Hayır Bobby, hiç de aynı değiliz.

"Öyleyiz Merry, göreceksin. Birbirimizi uzun, çok uzun bir süre tanıyor olacağız!" diye bağırdı Merry, Bill'in elini tutup kalan son gücüyle arkasına bile bakmadan eve doğru yürümeye başladı.

Parlak bir Mart sabahı, James ön kapısını açtığında Geraldine Lucey'i dışarıda dururken buldu.

"Merhaba baba, rahatsız ettiğim için özür dilerim ama Merry O'Reilly hakkında haberlerim var.

"Doğru. İçeri buyurun. James onu çalışma odasına götürdü, sonra da şöminenin yanındaki deri koltuklardan birini işaret etti.

"Yüzündeki ifadeye bakılırsa, iyi bir haber olmadığını düşünüyorum.

"Ah, öyle baba, yani Merry bursu kazandı ama ...

James boğazında bir yumru hissetti. Sertçe yutkundu, sürüsünün genç bir üyesi için böyle bir duygu göstermenin uygunsuz olacağını biliyordu.

'Bu harika bir haber, Geraldine! Tek kelimeyle harika. Peki, sorun nedir?" diye sordu.

"Sorun şu ki, Peder, burs okul ücretini karşılıyor olsa da, ekstralara için hiçbir şey yok. Bak. Geraldine çantasından bir zarf çıkardı.

"Üniforması dahil, ama daha bir sürü şeye ihtiyacı olacak: spor seti, her türlü ayakkabı, camogie sopası, gecelik, bornoz, terlik...

Buradan Dublin'e tren ücretlerini boş verin. Baba, ikimiz de biliyoruz ki John O'Reilly'nin bırakın Merry'ye bunları almayı, ailesini bile zar zor geçindirecek parası var!

Hayır, yok, ama ... Dinle, bana düşünmem için biraz zaman verir misin? Gerekli parayı bulmanın bir yolu olabilir.

"Gerçekten mi? Nereden?"

"Dediğim gibi, bana bırak. Merry'ye şimdilik bir şey söyleme. Umutlarının kırılmasını istemeyiz.

Elbette baba. Evrak işlerini sana bırakayım mı? On dört gün içinde Merry'nin kabul edip etmeyeceğini onlara bildirmemiz gerekiyor.

Geraldine ayağa kalkıp onu kapıya kadar geçirirken, "Evet, teşekkür ederim," dedi.

'Ah baba, umarım gidebilir. En iyi eğitimi hak ediyor.

"Biliyorum ve bunu alması için elimden geleni yapacağım.

'Tabii ki ödeyeceğim! Aman Tanrım, James, sormana bile gerek yoktu,' dedi Ambrose o günün ilerleyen saatlerinde telefonda. 'Mary'nin bursu kazanmasından daha fazla mutluluk duyamazdım. Biz de başarısını kutluyor, detaylar hakkında endişelenmiyor.

"Bunlar senin için "ayrıntı" olabilir Ambrose, ama babası ve ailesi için Merry'nin olası ayrılığı kesinlikle öyle değil. John O'Reilly'yi bunun doğru olduğuna ikna etmenin bir yolunu bulmalıyım.

"Biliyorum James. Beni bağışla, ama elimde değil ama tamamen rahatladım ve heyecanlandım. Peki, bunu nasıl yapmayı planlıyorsun?

"Henüz emin değilim ama her zamanki gibi yol göstermesi için dua edeceğim.

Ambrose kıkırdarak, 'Eğer Tanrı John'un kızını kaybetmesinin acısını dindirmek için yeni bir traktör almanı önerirse, lütfen bana haber ver,' dedi.

Dua etmesine rağmen doğrudan bir yanıt alamayan James, içgüdülerinin yol göstermesine izin vermesi gerektiğine karar verdi. Ertesi Pazar ayından sonra, gözleri kan çanağına dönmüş John'a ertesi akşam kendisini ziyaret edip edemeyeceğini sordu.

"Saat altı uygun olur, Peder. Saat yediden itibaren yapacak işlerim var.

Bir sorun mu var?

"Hiç de değil. Aslında bu çok iyi bir haber.

"Şimdi birazına ihtiyacım olacak. Güle güle, baba.

James adamın kiliseyi çevreleyen mezarlıktaki uzun O'Reilly mezarları sırasına doğru ilerleyişini izledi. Geri kalanı Aile, annelerinin ve yeni doğmuş minik bebeklerinin defnedildiği arsanın üzerinde diz çökmüştü. Hâlâ bir mezar taşı bekliyordu ve Maggie O'Reilly'nin çocuklarının tarlalardan ve çitlerden topladıkları bahar çiçeklerini yerleştirdiklerini görünce gözleri yaşardı. Bill ve küçük Pat bile tümseğin üzerine ezilmiş bir avuç dolusu yabancı menekşe bırakmışlardı.

James kiliseye geri dönerken, "Sana güveniyorum Tanrım, ama bazen nasıl çalıştığını anlayamıyorum," diye mırıldandı.

Durum bu, John. Asıl soru şu, sen ne düşünüyorsun? Merry'nin babası olarak, sonuçta bu senin kararın.

James, John O'Reilly'nin yüzünden çeşitli duyguların geçişini izledi. Konuşmadan önce uzun bir süre geçti.

"Parayı ödeyecek olan arkadaşın Ambrose Lister mı?

'Hayır. Merry bursu adil bir şekilde kazandı. Bu büyük bir başarı John ve tüm övgüler ona.

Uzun bir duraklama daha oldu.

'Ben - ve Maggie - onu çok seviyoruz. Maggie her zaman onun özel olduğunu söylerdi. Merry'nin beyni var, ama aynı zamanda iyi bir kalbi ve içinde şiddetli bir güç var. Küçükleri teselli eden ve anneleri için ağladıklarında onlarla birlikte yataklarında uyuyan kişi o. Nora ve Katie çamaşır ve bulaşık işlerinde daha iyi olabilirler.

ama Merry o zamandan beri bu ailenin ruhunu ayakta tutuyor...

James sadece John'un başını ellerinin arasına almasını izleyebildi.

Üzgünüm baba. Maggie'yi Timoleague'deki bir *dans gecesinde* gördüğüm andan itibaren sevmiştim. Ailelerimiz evlenmemizi istemedi; annesi ve babası izin vermedi ama Maggie ve ben, biz Yine de evlendi. Benimle olmak için her şeyden vazgeçti, peki ben ona ne verdim? Cehennem hayatı, işte bu! Hayatı, onu bir mahzende tayınla zincirlediğimden daha iyi değildi. Ve sonra . . . Tanrım, Peder,

O bebeği içine koyarak onu öldürdüm ama ben ve Maggie, aşk kadar, o ... yanımız da evliliğimizde her zaman sahip olduğumuz bir şeydi.

"Ayrıca bu sevgiden doğan yedi güzel çocuğunuz var," dedi James sessizce. "Ve bunun için Tanrı'ya şükretmelisiniz.

John başını kaldırıp ona baktı. "Merry'yi kaybetmek istemiyorum ama bu kararı ben mi vereceğim?

"Sen onun babasısın John, yani evet, öyle. "Bay Lister ne diyor?

"Gitmesi gerektiğini. Ama o, ünlü bir üniversitede ders verdiği için eğitimden yana. Bunun bir fırsat olduğunu düşünüyor. Merry kendini geliştirmek için."

John konuşmadan önce tekrar durakladı. "O zaman kendini daha iyi gerekir. Maggie'm de bunu isterdi. Kalbimi kıracak olsa bile.

Tatil için eve dönecek, John. Bridget O'Mahoney de ona katılacak, yani en azından sevdiği biriyle gidecek. bilir. Dublin'e trenle birlikte gidebilirler. Ona sen mi söylemek istersin yoksa ben mi söyleyeyim?

"Sen, baba. Ne diyeceğimi bilemiyorum.

James odadan çıkarken, John'un sandalyesinin yanından aşağıya uzanıp viski şişesini aldığını gördü. Ve Tanrı'nın ona bahşettiği sert yaşamın kıldığı iyi bir adam için büyük bir üzüntü duydu. yaşaması için seçilmişti.

Peder O'Brien içeri girip Merry ile dışarıda konuşmak istediğinde Merry ve Katie mutfakta çay için masayı hazırlıyorlardı. Avludaki banka oturması için ona işaret etti.

"Yanlış bir şey mi yaptım Peder?

'Hayır, hayır, Merry, hiç de değil. Aslında tam tersi. Sen bursu kazandın.'

"Neyi kazandım? Merry ona sanki vurulmak üzere olduğunu söylemiş gibi baktı.

"Dublin'deki yatılı okulun bursunu kazandın. 'I . . .'

Sonra gözyaşlarına boğuldu.

"Merry, lütfen ağlama. Bu harika bir haber. Ülkenin dört bir yanındaki kızları geçerek kazandın. Bu çok zeki olduğun anlamına geliyor.

'Ama ... ama bir hata olmalı! Başarısız olduğumu biliyorum. "Bu bir hata, baba, gerçekten, öyle.

Hayır, Merry, değil. Bak, işte mektup.'

James onun mektubu okumasını izledi, yüz ifadesi önce şaşkınlığa, sonra tekrar mutsuzluğa dönüştü.

"Peki, ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Bana bunu teklif etmeleri çok hoş ama ben gidemem.

"Neden gidemezsin?

"Çünkü Nora, Katie ve küçüklerin bana burada ihtiyacı var. Ailemi terk edemem. Babam ne derdi?

Onunla konuştum ve gitmene evet dedi. Seninle gurur duyuyor, Merry.

"Gitmemi mi istiyor?

Evet. Bunun harika bir fırsat olduğunu düşünüyor. Tıpkı benim ve Ambrose'un düşündüğü gibi,' diye ekledi.

"Ama orası Dublin ve çok uzakta.

"Anlıyorum, ama tatilde geri döneceksin ve ... James durakladı, kelimelerini dikkatle seçmek istiyordu. "Merry, dünya burada, Batı Cork'ta olduğundan çok daha büyük ve Hatta genç kadınlar için daha da fazla. Düzgün bir eğitimle önünüzde harika bir gelecek olabilir. Ambrose her zaman buna inanmıştır.

"Bunu düşünebilir miyim?

"Elbette düşünebilirsin. Karar verdiğinde bana haber ver.

O gece yatakta Merry, Katie'ye Peder O'Brien'ın kendisine söylediklerini itiraf etti. Kız kardeşinin öfkeyle tepki vermesini, gitmesine izin vermeyeceğini çünkü yapacak daha çok işi olduğunu söylemesini bekliyordu,

Katie sakince başını salladığında Merry şok oldu.

"İhtiyacın olan şey bu Merry," dedi.

"Hayır! Burada kalmalı ve Pat, Bill, babam ve çiftlikle ilgilenmeniz için size ve Nora'ya yardım etmeliyim..."

'Bunu da Dublin'e gidip olduğundan daha da zeki olarak ve bu aileyi zengin ederek yapacaksın,' dedi. 'Ellen bana dergilerinden bazılarını gösterdi - Merry, girls in Dublin araba kullanır! Ve rock konserlerinde dans edebilirim, *tavernalarda* değil.

Belki bazen gelip seni ziyaret edebilirim ve Kendim. Sensiz burası harika olacak. Seni çok özleyeceğiz, ama tatillerde yeterince geri döneceksin.

"Katie, korkuyorum. Dublin büyük bir şehir ve hepiniz için evimi özleyeceğimi biliyorum.

'Biliyorum,' dedi kız kardeşini kollarının arasına alarak. 'Ama sana bir şey söyleyeceğim, Merry O'Reilly: Büyüdüğümde, şu anda sahip olduğumuz bu hayatta kalmayacağım. Annem bu yüzden öldü ve Ellen'a bak: bir çiftçinin oğluyla evlendi ve şimdiden bir bebeği var ve ikincisi de yolda.

Bu arada. Zor bir hayatı başka bir hayatla değiştirdi ve ben bunu yapmayacağım. Benim çıkış yolum görünüşüm, seninki ise beynin. Kullan

Tanrı sana ne veriyse, Merry, benim yapacağım gibi, o zaman ikimiz de hayatımızın geri kalanını domuz pisliği temizleyerek geçirmeyeceğiz. Annemin senin için ne istediğini düşün. Bunun doğru olduğunu söylediler. yapman gereken bir şey.

Sevgili kız kardeşinin onayı ve babası, Bayan Lucey, Peder O'Brien ve Ambrose'un gitmesi gerektiğini söylemesiyle Merry sonunda kabul etti.

Çiftlikte bir kutlama yapıldı ve Merry ilk kez babasının viski içmesine aldırmadı, çünkü kemanını çıkardı ve çocuklar Yeni Oda'nın etrafında dans ederken çaldı.

Küçük Pat herkesin neden mutlu olduğunu anlayamamıştı. Dans ediyorlardı ama önemli değildi, diye düşündü Merry, çünkü annem öldüğünden beri ailesini ilk kez gülümserken görüyordu. Babası iyi haberi duyduğunda ona ters ters bakan Nora hariç hepsi. Haberler. Ama herkes onun kıskanç bir ahmak olduğunu biliyordu, bu yüzden Merry onu görmezden geldi.

Eylül ayının başında, yeni okul üniformasını giymiş olan Merry, tüm hayvanlarla vedalaşmak için avluya çıktı. Bridget'in babası birazdan arabasıyla gelip ikisini de Cork City'deki istasyona götürecektir ve birlikte Dublin'e giden trene bineceklerdi. Bu Merry'nin ilk kez trene binışı olacaktı ve bunu Bridget'e itiraf ettiğinde, Bridget ona gülmemişti.

Ama hizmetçisi ona piknikte yiyecek bir sürü sandviç ve sonrasında yemek için büyük bir çikolata hazırlayacağı için çok iyi vakit geçireceklerini söylemişti.

"İkimizin paylaşmasına yetecek kadar olacak, söz veriyorum. Belki de her şeye rağmen arkadaş olabilirler, diye düşündü Merry.

İnek ahır ısıydı ve genç buzağ ın tan ıd ık h ışırt ısı duyuluyordu.

"Merry!" diye bağırdı saman ı de ğişt irtmekte olan ağabeyi. 'Sakın yeni elbiselerine pislik bulaşt ırma. Hadi git buradan!' Onu avluya doğru kışkıışladı, sonra da ona kocaman bir

Sarı l. 'Artık havalara girip yumuşak bir Dublin aksanıyla geri dönmeyeceksin,' dedi. "Büyük şehirde kendine iyi bak.

"Yapacağ ım John, yakında görüşürüz.

Domuzlara ve tavuklara veda ettikten sonra, Merry İneklerle vedalaşmak için tarlada yürüdü, sonra bir çite tırmanıp vadiye baktı. Dublin'deki yeni hayat ını düşündükçe korkmamak için elinden geleni yapıyordu, çünkü en azından Ambrose'un orada olacağını biliyordu. Okulun 'tatil' dedi ği zamanlarda onun evinde kalabilece ğini söylemişti. Ambrose'un

ö ğrencilerin hafta sonu için okuldan ayr ılmalarına izin verildi ğini ve eve gitmenin çok uzak olacağını açıkladı.

"Ben de seni bekliyordum, Merry.

Arkasından bir ses duyunca yerinden sıçradı.

"Bobby Noiro! Dönüp ona baktı. "Neden normal bir insan gibi merhaba diyemiyorsun? Merry şikayet etti.

"Bugün mü gidiyorsunuz?"

"Evet, Bridget'in babası bizi Cork'taki tren istasyonuna götürecektir. 'O bir İngiliz sempaticisi,' diye alay etti. 'Bütün parasını böyle kazandı. para.

"Olabilir, ama bavulumu istasyona kadar yaya olarak sürüklemekten iyidir," dedi, artık onun iğneli yorumlarına bağışıklık kazanmıştı.

"Senin için bir şeyim var," dedi ve pantolonunun cebine uzanarak küçük siyah bir kitap çıkardı. "Bu çok özel bir kitap, Neşeli. Bu büyükannem Nuala'nın günlüğü. Sana bahsettiğim günlük. Bunu oku ve anlayacaksın." Kitabı Merry'nin eline tutuşturdu.

"Ah Bobby, bunu alamam! Sizin için çok değerli olmalı. 'Sana veriyorum çünkü onun hakkında bilgi sahibi olmanı istiyorum. İngilizlerin bize ne yaptığını ve ailemin İrlanda ve özgürlük için nasıl savaştığını gör. Bu benim sana hediye, Merry. Oku lütfen.'

Teşekkür ederim Bobby.

Bir süre ona baktı, koyu mavi gözlerinin irisleri neredeyse siyahtı. "Geri geleceksin, değil mi?" diye sordu sonunda.

"Elbette döneceğim! Noel'de evde olacağım.

"Dönene kadar sana kayıp kız kardeş diyeceğim, tıpkı bir keresinde bana anlattığın Yedi Kız Kardeş ve Demir hakkındaki Yunan hikayesinde olduğu gibi," dedi.

dedi. "Ve sana burada ihtiyacım olacak, Merry. Konuşabileceğim tek kişi sensin.

"Bu Orion ve elbette bensiz de harika olacaksın," diye cevap verdi.

"Hayır. Bobby başını şiddetle salladı. "Sana ihtiyacım var. Biz farklıyız. herkes burada. Hoşça kal, Merry. Dublin'de kendine iyi bak. Ve unutma, sen benimsin.

Merry ürpererek onun tarlaya doğru kaçışını izledi. Ve ilk kez uzaklara gittiği için mutlu olduğunu hissetti.

Bir araba sesi duyan Merry, Bridget'in babasının tepeden çiftliğe doğru gittiğini görünce çitten atladı ve tarlaya geri koştu.

John, Katie ve Nora, Bill ve Pat'le vedalaşmak için dışarı çıkmışlardı; küçük çocukların saçları taranmış ve Emmet O'Mahoney'nin önünde kendilerini utandırmamaları için yüzleri fırçalanmıştı. Merry, babasının evden çıktığını görünce gözlerinin yaşardığını hissetti.

yeni bir gömlek de giymişti. Ona doğru yürüdü ve yanağına sert bir öpücük kondurdu.

"Annen seninle gurur duyardı Merry," diye fısıldadı kulağına. "Ben de öyle.

Kız başını salladı, tıkanığı için cevap veremedi.

"Dublin'de kendine iyi bak ve bol bol öğrenmeye çalış. Adamın eline bir bozuk para sıkıştırdığını ve ona sarıldığını hissetti.

Birden evde kalmaktan başka bir şey istemedi.

Arabaya bindi, Bridget'in yanındaki pelüş deri arka koltuğa oturdu ve ağlamamaya çalıştı. Araba avludan çıkarken ve ailesine el sallayarak veda ederken, annesinin ona söylediği son sözleri hatırladı:

Sen özelsin, Merry, ve sakın öyle olduğunu unutma.

Söz mü?

Annesine bir söz vermişti. Ve bunu korumak için elinden geleni yapacaktır.

Merry
Dublin

Haziran 2008

"Ve o günden sonra, tatil için eve gittiğimde Bobby bana hep kayıp kız kardeş derdi," diye iç geçirdim. Kendimi bitkin hissediyordum; iki saati aşkın bir süredir konuşuyordum ve Ambrose, kendisinin ve Peder O'Brien'ın perde arkasında oynadıkları rolle ilgili boşlukları doldurarak bana yardımcı oluyordu.

"Annenin ölümü yıkıcı olmuş olmalı. Jack üzüntüyle başını salladı. "Sen çok gençtin.

"Öyleydi. Bunca zaman sonra bile hâlâ her gün onu düşünüyorum," diye itiraf ettim. Ona hayrandım.

"Maggie gerçekten olağanüstü bir kadındı," dedi Ambrose ve yüzünün griye döndüğünü gördüm. 'Ailenizin yas tuttuğunu görmek ve size yardım etmek için yapabileceğim çok az şey olduğunu bilmek ...'

'Ama bana yardım ettin Ambrose ve ne kadar yardım ettiğini yeni yeni öğrenmeye başlıyorum. Demek Bayan Lucey'e *Ansiklopedi*'yi veren sendin.

Britannicas? Hep merak etmişimdir.'

"Evet, benim için bir zevkti Mary. Sen çok güçlü ve neşeli bir kızdın. Dublin'de yatılı okul, doğru öğretmenler ve kaynaklarla Merakının ateşini körüklemeye yardımcı olur. Yine de sık sık, kardeşlerinin sevgisiyle ailenin yanında kalmanın senin için daha iyi olup olmayacağını merak etmişimdir.

'Ambrose, Dublin'de okula gittiğim için hiç pişman değilim,' diye onu rahatlattım. 'Sadece on bir yaşında olduğumu biliyorum ama o zaman bile bir seçim şansım vardı ve doğru olanı yaptığımı biliyorum. West Cork'ta kalsaydım asla üniversiteye gidemezdim. Büyük olasılıkla bir çiftçiyle evlenecek ve annem kadar çok çocuğum olacaktı,' diye zayıf bir şaka yaptım.

"Senin ailenle -ailemle- tanışmayı çok isterim," dedi Jack. 'Buradan birkaç saat ötede bizimle aynı kanı paylaşan insanların olduğunu düşünmek çok tuhaf.

Ambrose ayağa kalktı ve bardaklarımızı temizlemeye başladı.

"Sen bunları dert etme Ambrose," dedim. 'Gitmeden önce her şeyi yıkayacağım.

"Mary, henüz o kadar eskimedim," dedi ama boş su bardağımlı alırken elinin titrediğini görebiliyordum. Ayağa kalktım ve yavaşça elinden aldım.

"Sorun nedir, Ambrose?

Bana hüznü bir gülümseme verdi. 'Beni iyi tanırsın Mary. Yıllar önce sana o zümrüt yüzüğü verdiğimde seninle konuşmam gerektiğini bildiğim geçmişinle ilgili bazı hususlar var.

O zamanlar hep yarın vardı ama sen bir süreliğine ortadan kayboldun. Otuz yedi yıl. Ve şimdi, işte buradayız ve ben hala size tüm bu olanları açıklayacağım.

"Ne demek istiyorsun?

'Ah canım, gördüğün gibi kendimi gerçekten çok yorgun hissediyorum. Neden sen ve Jack yarın, hepimizin zihni tazelenmişken dönmüyorsunuz?" diye önerdi. "Geri döneceğinize söz verdiğiniz sürece?

"Elbette," dedim ve onu kucakladım, bana bir babadan daha azı olmayan bu adamı terk etmiş olmanın suçluluğunu omuzlarımda ağır bir yük olarak hissediyordum.

Jack ve ben oturma odasındaki bardakları ve fincanları yıkadıktan ve Ambrose'un sandalyesine yerleştikten emin olduktan sonra evden çıkıp ılık akşam havasına adım attık. Merrion Meydanı sessizdi ve sokak lambaları daha yeni yanmıştı, uzun yaz akşamı ışığı hala hafif bir parıltı yayıyordu.

Jack ve ben otelin restoranında balık ve patates kızartmasından oluşan hızlı bir yemek yedik, zihnim ailemle ilgili anılarla o kadar doluydu ki Jack'in konuşmasını zar zor duydum.

"Anne, biliyor musun?" dedi düşüncelerimi bölerek.

'Haklısın: Bence Mary-Kate burada, Dublin'de bizimle birlikte olmalı. Sanırım bir süre İrlanda'da olacağız ve sen de ona uçakla gelmek isteyip istemediğini sormalısın. Bu kayıp kız kardeş bilmececi her neyse, hep birlikte burada olursak kendimi çok daha iyi hissederim.

"Evet," diye kabul ettim, "kesinlikle haklısın. Her ihtimale karşı burada olmalı.

"Ne için anne? Seni bu kadar korkutan şeyin ne olduğunu bana söylemeyecek misin? Hikayeni tam yatılı okula gittiğinde bıraktın, peki ondan sonra ne oldu? Sana kayıp kız kardeş diyen o tuhaf Bobby karakteriyle bir ilgisi var mıydı?

"Çocukluğumu ve Ambrose'un buna nasıl dahil olduğunu öğrenmek istemiştin Jack. Şimdi sana anlattım. Yani, hayır, Jack, sana daha fazlasını anlatamam. Kendim için bazı gerçekleri öğrenene kadar olmaz.

'Ama Ambrose gittiğinden beri seni görmediyse ya da senden haber almadıysa, bunun bir nedeni olmalı?

'Lütfen Jack, bu kadar soru yeter, ben de çok yorgunum ve Sadece biraz uykuya ihtiyacım var. Sevgili annemin de dediği gibi, sabaha her şey daha iyi olacak.

Yemeğimizi sessizce bitirdik, sonra birlikte asansöre doğru yürüdük. "Odanız kaçınıcı katta?" diye sordum içeri girerken.

"Seninkinden hemen sonraki koridorda, bir sorun olursa beni araman yeterli.

"Eminim olmayacaktır," dedim, "ama Mary-Kate'i arayıp en kısa zamanda buraya gelip gelemeyeceğini sorar mısın? Al. Çantamı karıştırdım, cüzdanımı çıkardım ve Jack'e kredi kartımı uzattım. "Uçuş ücretini bununla öde ve ne yaparsan yap, onu panikletme.

"Sanki. Jack gözlerini devirdi. "Ona sadece annemizin kendini keşfetme yolculuğuna çıktığını ve bunu görmek için burada olması gerektiğini söyleyeceğim.

İyi geceler, anne.' Jack beni alnımdan öptü ve sonra koridor boyunca odasına doğru döndü.

"İyi uykular! diye seslendim.

'Ve yatak böceklerinin ısırmasına izin verme,' diye mırıldandı, küçüklüğünden beri yaptığı gibi.

Odama girdim, soyundum, abdestimi aldım ve fevkalade rahat yatağıma tırmandım. Otuz beş yıllık yatağı Yeni Zelanda'ya döner dönmez değiştirmek için bir not almıştım - Jock'un evlendikten hemen sonra aldığı yatak hâlâ bendeydi. Orada uzandım ve uyumaya çalışmak için gözlerimi kapattım, ama beynimin etrafında o kadar çok vızıltı vardı ki, sanki bir arı kovanı kolonileşmiş gibiydi. I

Nuala'nın günlüğünde geçen ve şimdi kendi çocukluğumdan hatırladığım isimler olduğunu fark ettim.

Bu gece hepsini çözmeye çalışmanın bir anlamı yok, dedim kendi kendime ama yine de uyku gelmedi.

Yıllar boyunca öğrendiğim gevşeme tekniklerini kullandım, ancak hiçbir işe yaramadığı için beni daha gergin bıraksalar da. Sonunda kalkıp gümrüksüz viski şişemi buldum ve kendimi uyuşturarak huzursuz bir uykuya daldım.

"Doğru," dedi Jack ertesi sabah kahvaltı için aşağıda bana katılırken. Yemeğe oturduğumuzda, 'MK'nın uçağı çoktan havalandı, aktarmalar ve saat farkından dolayı gece yarısından sonra burada olması gerekiyor,' dedi.

"Modern çağın harikaları," diye gülümsedim. 'Dünyanın bir ucundan diğer ucuna bir günde gitmek. İnsanoğlu olarak ne kadar ilerledik. Benim

Çocukluğumda bu bir mucize olarak kabul edilirdi.

Jack büfede yanımda durup tabağına pastırma ve yumurta koyarken, "Dün bana anlattıklarına bakılırsa çok zor bir çocukluk geçirmişsin," dedi.

"Kesinlikle hiçbir zaman böyle kahvaltılar yapmadık ama hiçbir zaman da aç kalmadık. Evet, çiftlikte hayat zordu ve hepimiz ev işlerimizi yapmak zorundaydık ama çok fazla sevgi ve kahkaha da vardı. Yatılı okula gittiğimde bunu çok özlemiştim, her ne kadar yağışlı kış günlerinde ahırdan temizlenmesi gereken domuz pisliği olmasa da

Sabahları. Tatillerde eve dönmek için hiç sabırsızlanırdım.

"Kardeşleriniz onlardan daha iyi bir eğitim aldığınız için size kızmadılar mı?

"Hayır, hiç de değil. Sanırım hepsi benim için üzüldü. Onların deyimiyle Dublin'den dönerken üzerimde herhangi bir "hava ve zarafet" olmamasına dikkat etmem gerekiyordu. En çok Katie'yi özledim,' diye iç geçirdim. "Gençken çok yakındık.

'Söylediklerinizden öyle anlaşılıyor. Yine de görüşmeye devam etmediniz. Gittiğinde geçmişindeki herkesi bir kenara bıraktın.

Neden anne?

Oğlum bana baktı, mavi gözleri açıklamam için beni zorluyordu.

'Dediğim gibi, sana her şeyi anlatacağım ama henüz değil. Şimdi gidip Ambrose'un bana söyleyeceklerini dinleyelim.

'Tamam. Hemen odamdan cep telefonumu alıp Provence'taki *mağaradan* Ginette'i arayacağım ve ona bir süreliğine uzakta olacağımı söyleyeceğim.

'Lütfen Jack' - masadan kalkmadan önce kolundan tuttum - 'eğer orada sana ihtiyaç olursa, söz veriyorum bunu tek başıma yapabilirim.

'Yapabileceğini biliyorum anne, ama hasat bir aydan fazla sürecektir ve bu çok daha önemli. On beş dakika içinde lobide buluşuruz, tamam mı?'

Ambrose'un ön kapısına yaklaşırken, bana önemli, hatta hayatımı değiştirecek bir şey söylemek istediğine dair içimde bir önsezi vardı. Kapının zilini çaldım ve içimde bir korku dalgası hissettim.

Ambrose bizi içeri buyur etti ama bizi oturma odasına götürürken, dünyada geçirdiği seksen beş yılın her birine benzediğini düşündüm.

Jack ve ben dün olduğu gibi kanepeye yerleştik. 'Bugün kendini iyi hissediyor musun? Biraz solgun görünüyorsun, Ambrose,' dedim.

'Normalde olduğu kadar iyi uyuyamadığımı itiraf etmeliyim, Mary.

'Sana kahve yapayım mı? Çay?" diye teklif etti Jack.

Hayır, teşekkür ederim. Suyum var, dün içtiğim viski miktarından sonra, hepimizin hayati organlarını yeniden şişirecektir.

güveniyorum. Açıkça söylemek gerekirse, akşamdan kalma olmaktan başka bir rahatsızlığım yok,' diye gülümsedi.

'Daha sonra gelmemizi tercih eder misin? Uyuman için sana biraz zaman veririz?" diye teklif ettim.

"Hayır, hayır. Bu dünyada nefesim varken ve siz gerçekten buradayken size gerçeği söylemem gerektiğini düşünüyorum. Diğer seçenek ise ölümünden sonra isimsiz bir avukat tarafından gönderilecek bir mektup. Siz kapıma gelene kadar ben de bunu yapmayı planlıyordum,' dedi.

kıkırdadı.

İçgüdüsel olarak Jack'in eline uzandım ve o da benimkini sıktı.

"Ambrose, her ne ise, en iyisi söylemek, değil mi?

Öyle canım. Senden bu kadar sevgiyle bahsettiğini duyduğumda
Dün çocukluğunuz ve ailenizle ilgili olarak size söylemek zorunda
olduğum şeyin çok zor olacağını biliyordum, ama-

"Ambrose, lütfen, anlaşıştık, artık sır yok," diye yalvardım ona. 'Yani,
bana ya da Jack'e söyleyebileceğin, benim zaten bilmediğim hiçbir şey
yok, değil mi?

'Aslına bakarsan var. Yirmi birinci yaş gününde sana o yüzüğü
verdiğimde - eliyle elimi işaret etti - 'sana onun kaynağı hakkında
gerçeği söyleyeceğime yemin etmiştim. Ama son anda
dakika, yapmadım.'

"Neden? Ve yüzük neden bu kadar önemli?

"Size anlatmak üzereyim ama dün bana anlattığınız, sizi otelden
otele takip ettiğine inandığınız kişilerle ilgili hikayenin bununla bir ilgisi
olmasından korkuyorum.

"Üzgünüm Ambrose, mantıklı konuşmuyorsun.

'Nesnelerin farklı gruplar için önemli semboller haline gelebileceğini
anlamaya çalışın. Kızınızla birlikte gelen bu kadınlar
Yeni Zelanda'da kapının eşiğinde Mary-Kate'in yedi kardeşin kayıp
kız kardeşi olduğundan bahsetmesi, sanırım gitmeden önce
Dublin'de geçirdiğin zamanla doğrudan ilgili değil.

'Ambrose, bunu bilemezsin ...'

'Sevgili Mary, içine düştüğün durum hakkında bir fikrim olması seni
şaşırtmış olabilir ya da olmayabilir. Özellikle de o son yıl boyunca.
Benim çatımın altında yaşıyordun, hatırladın mı?

Kızarma nezaketini gösterdim. Evet. Üzgünüm, Ambrose. Ama bu
Yüzük ...' Jack'in görmesi için elimi kaldırdım. "Bana yüzüğün
Elmasın etrafındaki yedi nokta, her birimizin yedi kız ve erkek kardeşi
içindi ve annemiz ortada oturuyordu.

"Söyledim, ama ne yazık ki Mary, ve sonsuz utancıma rağmen, bu
bir yalandı. Ya da daha doğrusu, tasarımı hakkında bildiğim bir hikaye
uydurdum.

Yedi Kız Kardeş efsanesine olan hayranlığın ve yedi kardeşten biri olman
nedeniyle sana çekici gelecektir.

Ona bakakaldım, herkesten çok sevdiğim ve güvendiğim bu adamın bana yalan söylemiş olması beni derinden sarsmıştı.

"Peki" - sertçe yutkundum - "yüzük nereden?"

'İkinize de bu sonuca nasıl ulaştığımı anlatmadan önce ortamı hazırlamalıyım. Belki de anlamın gereken ilk şey, Jack, İrlandalılar bağımsızlık hayallerine ulaşma konusunda zafer kazanmış olsalar da, bunun İngiliz hükümetinin şartlarına bağlı olduğudur. Onlar ülkeyi İngilizlerin yönettiği Kuzey ve İrlandalılar olarak ikiye böldü. Güney'de Cumhuriyet. Sınırın her iki tarafındaki yoksullar için de pek bir gelişme olmamıştı. Sen 1949'da doğduğunda Mary, İrlanda yeni cumhuriyet olmuştu ama buradaki yoksulluk seviyesi aşağı yukarı 1920'lerdekiyle aynıydı. Pek çok kişi Amerika'ya göç etmişti, ancak kalanlar da

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Avrupa'yı etkisi altına alan bir başka buhranın etkileri. İrlanda'da karanlık zamanlardı; sizin de bildiğiniz gibi sizin gibi aileler sadece geçimlik düzeyde yaşıyordu - başka bir deyişle, ailelerini beslemek ve giydirmek için yetiştirdiklerini kullanıyorlardı. Ve özellikle İrlandalı kadınlar için neredeyse hiçbir şey değişmemişti.

Jack, "İrlanda'nın siyasi olarak değişmiş olmasına rağmen geçmişe takılıp kaldığını söylüyorsunuz," dedi.

"Batı Cork gibi kırsal bölgeler için bu kesinlikle doğrudu," dedi Ambrose.

başını salladı. "Senin doğumun sırasında Mary, Trinity'de doktora eğitimimi yeni tamamlamış ve Araştırma Görevlisi olarak yeni terfi etmiştim. Dün duyduğunuz gibi, Timoleague, Clogagh ve Ballinascarthy'yi kapsayan bir cemaatin rahibi olarak ilk görevine yeni başlayan sevgili dostum James'i - Peder O'Brien - görmek için düzenli olarak Timoleague'e gidiyordum. Çok az arkadaşım ve daha da az ailem vardı,

James de benim en yakın arkadaşım ve sırdaşımdı.

"Senin için uzun bir yolculuktu, değil mi? Ben de ekledim.

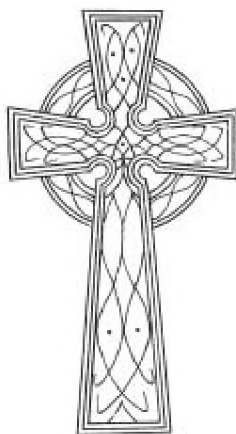
"Sen doğmadan çok daha önce canım, çünkü o zamanlar kırmızı Beetle'im yoktu. Trene bindim ve hatırlıyorum da Bayan Rahibin evindeki hizmetçi Cavanagh beni sanki kıyıya vurmuş kokuşmuş bir yosun demetiymişim gibi karşıladı," dedi. kıkırdadı.

'Bayan Cavanagh kimseyi sevmezdi,' dedim içimden.

'Gerçekten de sevmezdi. Mary, James'i görmek için yaptığım böyle bir ziyaret hayatımı değiştirdi. şimdi sizi West Cork'a ve o zamanki zamana, Kasım 1949'daki doğum anınıza geri götürmeme izin verin.

Ambrose and James
West Cork

Kasim 1949

An Cros Sheilteach
The Celtic Cross

Peder James O'Brien sıçrayarak uyandı ve dik oturdu. Ağlayan bir bebek rüyalarını doldurmuştu ve dinlerken onu hâlâ duyabildiğini fark etti. Hâlâ uyumadığından emin olmak için kendini çimdikledi ve Olmadığını fark edince yatağının sıcaklığından çıktı, evin ön tarafına bakan pencereye doğru yürüdü ve geri çekildi perdeleri araladı. Yolda ya da bahçede kimseyi göremiyordu - zaten bakması gereken büyük bir yavrusu olan genç bir anne bekliyordu, çünkü başa çıkmakta zorlanıyordu. Kanadı yukarı çekerek dışarı eğildi ve Ön kapıda kimsenin olmadığından emin olmak için aşağı baktı ve sonra şaşkınlıkla bir nefes verdi. Hasır bir alışveriş sepetine benzeyen şeyin içinde kıpır kıpır bir battaniye vardı. Ağlamanın geldiği yer de kesinlikle burasıydı.

James istavroz çıkardı. Dublin'deki papaz evinin kapısının önüne ara sıra bebekler bırakılırdı ama papaz yardımcısıyken orada rahiplik yapan Peder O'Donovan her zaman onlarla ilgilenirdi. James ona nereye götürüldüklerini sorduğunda omuz silmişti.

"Yerel manastırın yetimhanesine. Tanrı oraya vardıklarında hepsinin yardımcısı olsun," diye eklemişti.

Dublin'in büyüklüğü göz önünde bulundurulduğunda, genç hanımlar kendilerini bu tür olayların içine soktuklarında

Ama burada, James'in burada geçirdiği altı ay içinde herkesin birbirini tanıdığını öğrendiği böylesine birbirine sıkı sıkıya bağlı bir toplulukta Herkesin işini kendi işinden daha iyi yapardı.

Şaşırmıştı. Aceleyle giyindi, Batı Cork kıyından korunmak için kalın bir Aran kazağı giydi, sonra da zihnini kontrol etti

Cemaat. Evet, bekleyen çok sayıda genç kadın vardı,

Ama hepsi evliydi ve yeni gelen çocuklarının beklentilerine boyun eğmişlerdi. Yatak odasının kapısını açıp koridor boyunca yürüdükten sonra alt kata indiğinde, aklından cemaatteki genç kızları geçirdi.

'Yüce Tanrım! Bu uğultu da nereden geliyor?

James arkasına baktı ve arkadaşı Ambrose'un kareli pijamalarıyla merdivenlerin başında durduğunu gördü.

'Dışarıda kapı eşiğine bırakılmış bir bebek var. Ben de tam onu içeri getirmek üzereydim.

James sürgülerin kilidini açıp ön kapıyı açarken Ambrose, "Bornozumu alıp hemen aşağı ineceğim," dedi.

İyi haber şuydu ki, en azından Ambrose'un Zaten morarmış ve cansız bir çocuğun üzerinden battaniyeleri çekmeyeceğini haykırıyordu. Soğuk rüzgârda titreyerek hasır sapı kaldırdı ve sepeti içine aldı.

"Vay, vay. Bu paket bana Hatchard'lardan gönderilen kitap paketlerinden bile daha ilginç olabilir," dedi Ambrose, ikisi birlikte sepetin üzerinde dururken.

James derin bir nefes alıp bebeği ortaya çıkarmaya hazırlanırken, "Tamam o zaman," dedi, tek umudu zavallı yaratığın annesinin onu terk etmesine neden olacak kadar şekilsiz olmamasıydı.

"Gerçekten de bir şey var," dedi Ambrose, her ikisi de - iki amatör için bile - yüzü oldukça kırmızı olsa da mükemmel bir şekilde biçimlendirilmiş yeni doğmuş bir bebeğe bakarken.

"Kız mı erkek mi acaba?" diye düşündü Ambrose, çocuğun cinsel organını örten bez parçasını işaret ederek.

"Bunu öğreneceğiz ama önce onu çalışma odama götürelim ve ateşi yakalım. Minik parmak uçları mavi görünüyor.

James sepeti ocağın önündeki hasırın üzerine koyup ateşi yakarken Ambrose bebeğe bakmaya devam etti.

Çığlıklar artık tek tük hoşnutsuzluk seslerine dönüşmüştü.

"Göbek deliğinde bir sorun var gibi görünüyor," dedi Ambrose. "İçinden kanlı gri bir sap çıkıyor.

"Biyoloji derslerini hatırlamıyor musun? James gıdıkladı. 'Bu, anneyi bebeğe bağlayan göbek bağından geriye kalan şeydir. bebeği.' Sepetin yanında diz çöktü. 'Görünüşe bakılırsa, bu küçük

birkaç saatten daha eski değil. Bakalım kız mı erkek mi?'

'Kız olduğuna dair birkaç bahis oynardım. Sadece şu gözlere bakın.

James öyle yaptı ve etraflarındaki deri

Ağlamaktan kıpkırmızı olmuş gözleri kocaman, koyu mavi ve uzun kirpiklerle çevriliydi.

"Haklı olduğunu söyleyebilirim," diye onayladı James, sepetteki bebeğin kız olduğunu ortaya çıkarmak için nemli, kirli bezi ürkekçe çekerken.

Ambrose, 'Ne yazık, artık çocuğa Musa adını veremezsiniz,' diye espri yaptı. 'Göbek bağı yüzünden onun yeni doğmuş olduğunu düşünüyorsun, ama gerçekten oldukça büyük. Bu tür konularda uzman olduğumdan değil," diye ekledi.

James tombul küçük kollara ve kalçalara baktı - bebeklerin bacakları ona hep kurbağalarınkini hatırlatırdı - ve başını salladı. 'Doğru, bu çocuk buralarda vaftiz ettiğim cılız akarların çoğundan daha iyi beslenmiş görünüyor. Şimdi, ben mutfaktan bu yapış yapış bezin yerine bir bez bulana kadar ona göz kulak olacağına güvenebilir miyim?

Elbette. Bebekleri her zaman sevmişimdir ve onlar da beni sever,' dedi Ambrose. "İşte böyle ufaklık," James giderken çocuğu yatıştırdı, "artık bizimle güvendesin.

James döndüğünde, sıcak prese başvurmuş ve Bayan Cavanagh'ın tertemiz yıkanmış çarşaflarından birini yırtmıştı, bebek Ambrose'a bakıyordu ve Ambrose ona yumuşak bir sesle mırıldanıyordu.

James dinlerken kıkırdadı. "Onunla Latince mi konuşuyorsun?"

"Elbette. Öğrenmeye başlamak için hiçbir zaman erken değildir, değil mi?

'Onu sessiz ve sakın tuttuğu sürece, ben işlerin diğer ucuyla ilgilenirken, istediğin dili kullanabilirsin. Onu kaldırıp havlunun üzerine koymalıyız ki temizleyebileyim.

"Onu tutmama izin ver ...

James, Ambrose'un bir eliyle bebeğin başını tutup diğerini altından geçirmesini gerçek bir şaşkınlıkla izledi

Sonra onu James'in ateşe yakın bir yere serdiği havlunun üzerine nazikçe bıraktı.

"Görünüşe bakılırsa küçüklerle başa çıkmakta ustasın," diye yorumladı James.

"Neden yapmayayım ki?

"Doğru. Şimdi bir peçete yapmak için elimden geleni yapacağım, ancak bu benim ilk seferim olacak.

Ambrose bebekle konuşmaya devam ederken - bu kez Yunanca - James yırtık çarşaf parçasını temizlemek ve sonra bebeğın tımbul küçük poposunun etrafına sabitlemek için uğraştı.

Göbek deliğinin hemen altında bir düğüm atarken, "Bu kadar yeter," dedi.

"Sepette herhangi bir not var mıydı?" diye sordu Ambrose. "Ya da annenin kim olabileceğine dair bir ipucu?

"Olması pek mümkün değil, ama ... James bebeğe eşlik eden battaniyeyi silkeledi ve yere küçük bir nesne düştü. James onu almak için eğilirken 'Aman Tanrım,' diye nefes nefese kaldı.

"Bu bir *yüzük* mü?" dedi Ambrose.

Birlikte, James'in avucundaki nesneyi incelemek için çalışma masasının üzerindeki ışığa gittiler. Gerçekten de bir yüzüktü, alışılmadık bir şekilde yıldız şeklinde yapılmış, merkezi bir elmasın etrafına zümrüt taşlar yerleştirilmişti.

"Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştım," diye nefes aldı Ambrose. "Yedi noktası var ve zümrütlerin renkleri o kadar net ve canlı ki... kostüm mücevheri olamaz, James. Bunun gerçek olduğunu söyleyebilirim. şey."

"Evet. James kaşlarını çatı. 'Bu tür bir yüzüğü karşılayabilecek birinin kız çocuğunu elinde tutabileceğini düşünürsünüz. Yüzük soruları yanıtlamak yerine daha da çoğalttı.

"Belki de hali vakti yerinde bir aileden geliyordur, yasak bir aşkın ürünüdür ve annesi onu elden çıkarmak zorunda kalmıştır.

'Ambrose ailesinin onu suçlamasını önerdi.

'Belli ki çok fazla aşk romanı okuyorsun,' diye takıldı James ona. 'Tek bildiğimiz yüzüğün çalıntı olabileceği. Kaynağı ne olursa olsun, onu şimdilik güvenli bir yerde saklayacağım," dedi James. O da masasının çekmecesinden küçük bir anahtar ve ailesinin kendisine verdiği gümüş haçı sakladığı deri keseyi aldı. Yüzüğü haçla birlikte içine yerleştirdi ve sonra kitaplığa giderek raflardan birinin altındaki dolabın kilidini açtı.

"Bayan Cavanagh'dan viskini orada mı saklıyorsun? Ambrose kıkırdadı.

"Bu ve bulmasını istemediğim diğer şeyler," dedi James, deri keseyi dolaba yerleştirip kilitlerken.

"Kesin olan bir şey var," dedi Ambrose, şimdi havlunun üzerinde sessizce yatan bebeğe bakarak, "küçük kızımızın gerçekten özel olduğu anlaşılıyor. Çok uyanık.

Ancak bebek karnının boş kaldığını fark edip tekrar çığlık atmaya başlayınca Ambrose'un nazik ilgileri bile etkisini yitirdi. Ambrose onu kollarının arasına aldı ve salladı nazikçe, boşuna.

'Bu kızın annesinin sütüne ya da herhangi birinin sütüne ihtiyacı var. Mesele bu,' dedi Ambrose. 'Ve bu ikimizin de sağlayabileceği bir şey değil. Şimdi ne yapacağız, James? En yakın ineği kaçırıp ağzına bir meme mi sokacağız?

"Hiçbir fikrim yok," diye çaresizce iç geçirdi James. "Bandon'daki Peder Norton'a haber gönderip ne önereceğini öğrenmem gerekecek.

"Eninde sonunda ona ne olacağını kastetmiyorum. şimdi!" Ambrose sesini yükseltti. "Ah, bebeğim, küçücük bir ufaklık nasıl bu kadar gürültü çıkarabilir!

Her iki adam da paniğin eşiğindeyken çalışma odasının kapısı çalındı.

"Sabahın bu saatinde gelen de kim? Ambrose sordu.

"Maggie olmalı, Bayan Cavanagh'ın izin gününde ev işlerine yardım ediyor.

"İçeri gel!" diye seslendi James.

Çillerle bezenmiş soluk İrlanda tenine yerleştirilmiş bir çift iri, zümrüt rengi göz kapıda belirdi. Muhteşem kızıl saçları vardı.

Başörtüsüyle tuttuğu saçları omuzlarına dökülüyordu.

"Merhaba, baba...

"İçeri gel Maggie, içeri gel," dedi James. 'Gördüğünüz gibi bir misafirimiz var. Gecenin bir vakti kapının eşiğine bir sepet içinde bırakılmış.

"Olamaz!" Maggie'nin gözleri şok ve şaşkınlıkla daha da açıldı.

'Sen buralarda tanıdığınız genç kadınlar var mı, şey ...'

"Başlarını belaya sokan?" diye cümlesini tamamladı. "Evet.

Maggie bunu düşünürken kaşlarını çattı ve James ilk kez onun genç yüzüne kazınmış çizgilerin başlangıcını gördü -

Yaşadığı hayatın fiziksel zorlukları onu oraya getirmişti. Evde dört küçük çocuğu olduğunu ve yine hamile olduğunu biliyordu. Ayrıca gözlerinin etrafındaki derinin kızarmış olduğunu da fark etti.

Son zamanlarda ağlıyordu ve altlarında bitkinliğin koyu lekeleri vardı.

"Hayır, baba, aklıma kimse gelmiyor.

"Emin misin?

"Eminim," dedi gözlerinin içine bakarak. "O gencin beslenmeye ihtiyacı var," diye yorumladı bariz olanı. "Ve o kordonun da bakıma ihtiyacı var.

'Buralarda şu anda emziren birini tanıyor musun? Ve biz ona gidecek bir yer bulana kadar bir başkasını almaya hazır mı? Tabii eğer annesini bulamazsak.

Maggie James'e bakarken bir duraklama oldu. "Ben ..."

"Evet, Maggie?

"Ah baba...

James, Maggie'nin yüzünü ellerinin arasına almasını izledi. "Bebeğim daha dün Tanrı'nın ellerine teslim oldu, bu yüzden ...

"Maggie, çok üzgünüm. Son ayını yapmak için yukarı gelirdim. Neden bana söylemedin?

Maggie tekrar başını kaldırdığında James onun gözlerindeki korkuyu görebiliyordu.

"Lütfen baba, sana söylemeliydim ama ben ve John, uygun bir cenaze törenini karşılayamazdık. Bir ay erken geldi, bakın, ve ... içimde son nefesini verdi, yani ...' Derin bir nefes aldı, soluk soluğa. 'Onu dün tarlamızdaki meşe ağacının altında aynı şekilde ölen kardeşinin yanına koyduk. Affet beni baba, ama-'

"Lütfen. James'in kulakları bebeğin çıkardığı gürültüden ve Maggie'nin az önce ona söylediği şeyin dehşetinden çınlamaya başlamıştı.

'Benden ya da Tanrı'dan af dilemene gerek yok. Çiftliğe gelip bebeğinizin ruhu için bir ayin düzenleyeceğim.

"Yapar mısın?"

"Yaparım.

"Ah Peder, size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum. Peder O'Malley, kutsal toprağa gömülmediği için bebeğin ruhunun cehennemde lanetlendiğini söylerdi.

Ben de O'nun yeryüzündeki elçisi olarak bebeğin ruhunun kesinlikle cehennemlik olmadığını söyleyeceğim. Şimdi Maggie, bize sütün olduğunu mu söylüyorsun?

"Evet baba, sanki o buradaymış ve bekliyormuş gibi geliyor.

"O zaman bu çocuğu beslemeye hazır mısın?"

'Elbette yakardım, ama daha diğer ateşleri yakmadım, ya da menzili, ya da-'

'Bunların hiçbirisi için endişelenme. Eminim sen bebekle ilgilenirken biz de bir süre idare edebiliriz. Değil mi, Ambrose?'

'Elbette. Al bakalım. Ambrose bebeği Maggie'ye verdi. Maggie'nin çocuğa öyle bir yıkımla bakmasını izledi ki Neredeyse kalbi ikiye bölünecekti.

"Onu beslemek için mutfağa götüreceğim," dedi kendini toparlayarak.

"Hayır, mutfak buz gibi," dedi James. 'Sen orada, ateşin yanındaki sandalyede otur. Karnını doyurduğunda bize haber ver.

"Emin misin, baba? I-'

"Tamamen. Her şeyi halledeceğiz, değil mi Ambrose?" 'Elbette.

İstediğin kadar kalabilirsin, canım.

İki adam çalışma odasından ayrıldı.

Ambrose mutfakta bir sandalyeye oturmuş, James ocağı yeniden yakıp çay içebilmek için su ısıtıcısının kaynamasını beklerken battaniyeyi üzerine örtmüştü.

"İyi misin dostum? James ona sordu. "Oldukça solgun görünüyorsun.

'İtiraf etmeliyim ki sabahki olaylar beni şok etti. Sadece kapınıza bir bebeğin gelmesine değil, genç Maggie'ye de. . .' Ambrose içini çekti ve başını salladı. 'Yeni doğan bebeğini sadece

Dün, fiziksel yorgunluğuna ve amansız kederine rağmen işinin başındaydı.

"Evet. James su ısıtıcısının acele edip kaynamasını isterken ellerini ocağın üzerinde ısıttı. Onun da teselliye ihtiyacı vardı ve bu ancak şu şekilde gelebilirdi bir fincan sıcak, tatlı çayın içinde. 'Burada insan hayatı ucuzdur, Ambrose - senin ve benim farklı yaşam koşullarımızda çok ayrıcalıklı olduğumuzu anlamalısın.

yollar. Dublin'deki kilisemde rahibim tarafından korunuyordum, oysa burada ön cepheleyim. Burada kalıp hayatta kalmak istiyorsam, hizmet ettiğim sürünün yöntemlerini anlamalıyım. Ve bu cemaat çoğunlukla yoksul ve hayatta kalmak için mücadele ediyor.

"Bu sabah gördüklerime bakılırsa, Tanrı'ya olan inancınız bile sınanacak.

'Öğreneceğim ve hayal bile edemeyeceğim durumlardan etkilenenlere teselli getirebileceğimi umuyorum. Bu benim inancımı sınamıyor.

Ambrose, bu inancını güçlendiriyor, çünkü ben Tanrı'nın yeryüzündeki eliyim. Ve onlar için yapabileceğim en küçük şeyi bile yapacağım.

Çaydanlık sonunda zayıf bir düdük sesi çıkardı ve James çay yapraklarının üzerine sıcak su döktü.

'Peki ya bebek? O değerli yeni hayat mı?

"Dediğim gibi, Peder Norton'a bir mesaj göndermeliyim. yerel yetimhaneye, ama ...' James başını salladı. "Bir keresinde eski Dublin cemaatimin yakınındaki manastır yetimhanesinde tüberkülozdan ölmek üzere olan bir çocuğun son ayinini yönetmek için gönderilmiştim. Korkunç bir yerdi; öyle olmadığını söyleyemem. Bebekler bir karyolaya üç kişi düşüyordu.

kendi pislikleri, bitlerle dolu derileri ...'

James önüne bir fincan çay koyarken Ambrose, "Belki de çiftler onları buraya getiren faaliyetlerden vazgeçmeli," dedi.

"Bunun bir çözüm olabileceğini pek söyleyemem," diye uyardı James. 'Sizin de çok iyi bildiğiniz gibi bu doğal bir insan içgüdü. Ve bu zavallı genç çiftlerden bazılarının sahip olduğu tek teselli şekli.

Mutfak kapısı ürkek bir sesle çalındı.

"İçeri gel," diye seslendi James ve Maggie kucağında uyuyan bebekle çıkageldi.

"Karnını doyurdu ve şimdi sessiz. Kilerden biraz tuz ve biraz da sıcak su alabilir miyim baba?

"Bebeğin kordonunu yıkamak için, mikrop kapmasın diye.

"Elbette. Sen otur Maggie, ben de bir kâse bulup içine biraz tuzlu su karıştırayım.

Teşekkür ederim, baba.

"Ambrose sana çay getirecek Maggie. Çok solgunsun ve Çocuğunuzu kaybetmenin acısını bir kenara bırakın, kendiniz doğum yaptıktan sadece bir gün sonra. Burada olmamalıydın.'

"Hayır baba, ben iyiyim, sağlıklıyım ve bugün çalışabilirim.

"Çocuklarınız nasıl? James sordu.

Henüz bilmiyorlar. Bebeğin geldiğini ve bir şeylerin ters gittiğini hissettiğimde, en büyüğüm Ellen'a onları bizim eve götürmesini söyledim.

Komşular. I . . . Bugün burada çalıştığım için onlara söylemek için henüz geri dönmedim. Hemen temizliğe geri döneceğim, baba.

"Lütfen, şimdilik dinlen," dedi Ambrose ona, önüne bir fincan çay koyarken ve James kilere gidip

tuz. "Neden içerken bebeği bana vermiyorsun?" Maggie, "Ben iyiyim efendim, gerçekten," diye tekrarladı.

"Yine de onu kucağıma almak istiyorum.

Ambrose çocuğu Maggie'nin kollarından aldı, sonra oturdu ve onu kucağına aldı.

Uyuyan bebeğe bakarken, "Çok güzel bir kız," dedi.

'Öyle, efendim ve çok da büyük. Benimkilerin hepsinden daha şişman. Annesi için zor bir doğum olmuş olmalı.

"Kimin bebeği olabileceği hakkında hiçbir fikriniz yok mu?

Hayır, efendim. Ve buralardaki her hamile anneyi tanıyor olurdum.

"O zaman bebek köyün dışından gelmiş olmalı? Ambrose sordu.

"Öyle diyebilirim, evet.

James tuz ve bir leğenle geri geldi ve Maggie'nin talimatlarına uyarak su ısıtıcısından biraz sıcak su alıp soğuk suyla karıştırdı. Ambrose, Maggie kordonla ilgilenirken bebeği tutmak için ısrar edince şaşırdı.

'İşte, şimdi temiz. 'Bir hafta içinde kurur, sonra da düşer,' dedi, bebeği battaniyeye yeniden sararak. 'Şimdi, eğer

"İşime devam etmeliyim, yoksa Bayan Cavanagh bir dahaki görüşmemizde benimle konuşacak.

Maggie başıyla küçük bir selam verdi ve mutfaktan çıktı.

'Elbette yatağında dinleniyor olmalıydı, onu gömdükten sadece bir gün sonra

Çocuk mu? Buradaki konumunu kaybetmekten korkuyor, değil mi? Ve Bayan Cavanagh hakkında,' diye yorum yaptı Ambrose.

'Evet, öyle ve ikimiz de onu olabildiğince dinlendirmeye çalışacağız. bugün mümkün. Elbette, haftada bir gün için aldığı fazladan birkaç şilin, ailesinin beslenmesi ya da aç kalması arasındaki farkı yaratabilir.

"O buradayken çocuklarına kim bakıyor acaba?

"Düşünmekten korkuyorum, Ambrose," diye ürperdi James.

"Muhtemelen kendilerine bakıyorlardır.

"Bu mükemmel ve sağlıklı bebeği nasıl kucağına alabildi ve kendi ölü çocuğu için olan sütle beslenmesine nasıl izin verdi, gerçekten aklım almıyor. Ne büyük cesaret, ben ...'

James arkadaşının gözlerindeki yaşları görebiliyordu. Onları daha önce hiç orada görmemişti, okulda kötü bir şekilde zorbalığa uğradığında bile.

"Bu zavallı, masum çocuk için tek yol gerçekten bir yetimhane mi? Ambrose ona baktı. 'Yani, yüzüğü gördün, belki kime ait olduğunu bulabilir, kızın izini sürebiliriz.

aile . . . Ya da evlat edinmek için yanıp tutuşan çocuksuz kadınlar var - İngiliz arkadaşım Amerikalı çiftlerin yetimhanelerden evlat edinmek için buraya geldiğini söylüyordu.

'İrlandalıların normalde iyi olduğu bir şey varsa, o da sağlıklı çocuklar doğuruyor. Onu sizden alayım mı? Onu üst kattaki yatağıma yatırabilirim ve eminim Maggie onu daha sonra tekrar besleyebilecektir.

"Şimdi ne yapacaksın, James?

"Ayinden sonra Peder Norton'la konuşup buradaki protokolü öğreneceğim. James bebeği arkadaşının kollarından kaldırdı. 'İşte şimdi, sen onu evlat edinmeden önce ben onu götürüyorum. kendin.' Hüzünlü bir gülümsemeyle mutfaktan çıktı.

James sabah ayini için Timoleague kilisesine giderken, Ambrose da tepeden aşağıya, aşağıdaki Courtmacsherry Koyu'na doğru bir yürüyüşe çıktı. Bugün burası değirmen göleti gibi durgun suyla doluydu ve Deniz kıyısı boyunca yürürken hafif bir esinti vardı. Gevrek, parlak bir Kasım günüydü - Ambrose'un sevdiği türden - ve görünmez bir varlığa olan inancın tek başına nasıl olabileceğini hayal edemese de Ruh eşini İrlanda'nın bu Allah'ın unuttuğu bölgesine sürüklediğinde, zaman zaman buranın ham doğal güzelliğini takdir edebiliyordu.

Ambrose, James ile tanıştığı günden beri biliyordu - on bir yaşında, uzun boylu ve neredeyse çapkınca yakışıklı olsa bile - bu çocuğun

Şimdi olduğu gibi güzel bir adam olacağına dair Tanrı'ya söz vermişti. Blackrock Koleji şapelinin sert ve rahatsız sıralarında oturduğunu, Evensong'un bitmek bilmeyen ağrısını gizlice okumak için her zaman elinde ince bir ciltsiz kitap olduğunu hatırlıyordu. Bazen sıranın yanında oturan James'e bakıyordu, başını duaya eğmiş, yüzünde sadece vecd olarak tanımlayabileceği bir ifade vardı.

Ambrose ruhani inanç eksikliğinden toplum içinde asla bahsedemeyeceğini biliyordu; ne de olsa bir Katolik erkek okulundaydı ve dindar rahipler tarafından öğretiliyordu. Okulu yöneten tarikat olan Kutsal Ruh Babaları, öğrencilerini Batı Afrika'da misyoner olmaları için hazırlıyordu. Genç bir çocukken bile, uzaklara seyahat etme fikri denizlerden bilinmeyen bir ülkeye gitmek onu korkutmuştu. Eğer yanlışlıkla Gözlüklerini takar takmaz bulanık ve anlaşılmaz bir dünyanın içine yuvarlandı. Bünyesi rugby sahasındaki en ıslak, en soğuk günlere bile dayanabilen James'in aksine, Ambrose tek bir maçtan sonra kötü bir göğüsle günlerce sanatoryumda yatabilirdi.

Babası her zaman 'Adam ol' derdi, özellikle de Ambrose bir Anglo-İrlanda hanedanının, en azından ondan geriye kalanların varisi olduğu için. Aile üç yüz yıl önce Katolik yoksulların efendisi olarak Wicklow'un yarısına sahip olmuştu. Ancak atalarının o dönemde kiracılar ve çiftlikleri için yaptığı hayırseverlik çalışmaları sayesinde aile sevmeye başlanmıştı. Lord Lister bu ilkeyi oğluna devretmiş, o da bunu bir adım öteye taşıyarak vasiyetinde araziye kiracılarına bırakmıştı. Bu hareket, gelecek nesil Lister'lara

Sadece büyük bir malikâne ve onu geçindirecek çok az imkâna sahipti. Yine de bu cömertlik, burayı Savaş sırasında diğer pek çok büyük ev gibi yakılıp yıkılmaktan kurtarmıştı.

Bağımsızlık. Ve babası bugün hâlâ orada yaşamaktadır. Ambrose teknik olarak hanedanın varisi olarak bir 'Onurlu' idi.

Yirmi birinci doğum gününde asil soyunu simgelemesi için kendisine altın bir mühür yüzük verilmişti. Babası da, kendisini 'İrlandalı bir denizci' olarak görüp şaka yapan bir İngiliz'i etkilemek zorunda kalmadıkça, nadiren kendi mirasıyla oynardı. Babası İngiltere'den döndüğünde bunu söylediğinde Ambrose hep kıkırdardı, çünkü Her şeyi, cam gibi bir İngiliz aksanı vardı.

Ambrose, Lister House'un

her şeyini ipotek ettirdi. Daha on bir yaşındayken, Lister hanedanının kendisiyle birlikte sona ermeye mahkum olduğundan emindi, çünkü asla evlenmeyecekti. Annesi genç yaşta ölmüş, ona bir çocuk bırakmıştı. kendi ailesinden miras kalan önemli bir güven fonu. Babası hâlâ hayattayken ve Lister mirasından geriye kalanları içerken, oğlunu korumaya çalışmıştı. Ambrose, Lister House'u *yeni zengin* İrlandalı bir aileye satma hayalleri *kuruyordu*.

Savaştan para kazanmış ve kendisine Trinity College yakınlarında küçük, rahat bir daire satın almıştı.

ve en önemlisi sıcak olmak.

Ki şu anda kesinlikle sıcak değildi.

"Ah, soğuktan ne kadar nefret ediyorum..." diye mırıldanarak köye doğru döndü, pastel renkli şirin evleri vardı, birçoğunun sahipleri geçimlerini zemin katlarında açtıkları dükkânlardan sağlıyordu. Her zaman olduğu gibi Katolik kilisesi köyün üzerinde yükseliyordu - Timoleague'de ya da

Pazar ayinini kaçıracak kadar kalabalıktı. James'in söylediğine göre, kilise en az üç yüz kişilik olmasına rağmen çoğu zaman sadece ayakta duranlar olurmuş.

Ambrose daha sonra sol tarafına, Kutsal Bakire Meryem'in Doğuşu Katolik kilisesinin devasa genişliğinin hemen altına inşa edilmiş olan çok daha küçük Protestan kilisesine baktı. Burada kesin olarak, çok kutsal olmayan bir savaş yaşandı ve hala devam ediyor. Hatta o zamandan beri

Bölünme sonrasında Kuzey İrlanda yeni İrlanda Cumhuriyeti'nin geri kalanından ayrıldığında, Protestan İngilizlerin adanın bir kısmını yönetmesine öfke vardı. Oysa Komünyon eylemi hem Katolik hem de Protestan toplumlarının merkezinde yer almıyor muydu?

"Sevgili James," diye nefes aldı, "seni çok seviyorum ama boş bir vaatle evlenmenden de korkuyorum.

Bununla birlikte Ambrose, yedi yüz yıl önce Timoleague Manastırı'nı inşa eden Fransisken keşişler gibi, sevgilisinin de Arkadaşı bu dünyadayken iyilik yapmak istiyordu. Yeni doğmuş o değerli bebeği düşündükçe - onu kucağına aldığı anda hissettiklerini, bir daha asla kendi bebeğini kucağına alamayacağını bildiğini - Ambrose kalbinin sıkıştığını hissetti.

Geri döndü ve tepeye doğru yürüyüşün geri kalanı için kendini hazırlayarak rahibin evine doğru yöneldi.

"Ufaklık nasıl? James, öğle yemeği için masayı hazırlayan Maggie'ye sordu.

"Çok teşekkür ederim baba. Onu yine besledim ve yatağında mışıl mışıl uyuyor.

Ya sen Maggie? Çok yorulmuş olmalısın.

"Çok iyiyim baba," diye cevap verdi Maggie, ama yüzü başka bir hikâye anlatıyordu. "Bandon'daki babayla konuştun mu?

'Hayır, sadece birkaç dakikalığına ayinden geldim. En yakın yetimhanenin nerede olduğunu biliyor musunuz?

Sanırım Clonakilty'de. Orada bir manastır var ve bizimki gibi bebekleri kabul ediyorlar. Maggie kızardı.

James onun ocaktaki çorbayı karıştırırken gözyaşlarına boğulmak üzere olduğunu görebiliyordu. Ocağın kapağını açtı ve bir teneke çorba çıkardı.

lezzetli kokan bir şey.

"Sana bir börek yaptım baba. Kilerde biraz kuru meyve buldum ve bir fincan çayla birlikte yiyebileceğini düşündüm. Öğleden sonra."

Teşekkür ederim Maggie. Dublin'e gittiğimden beri kek yememiştim. Ah,' dedi n kapının açılıp kapandığını duyunca, "Ambrose olacak. Lütfen, servis yapın."

Ambrose ağır ağır nefes alarak mutfağa girdi.

James, "Rıhtımdan buraya gerçekten de dik bir tırmanış var," dedi. "İyi misin dostum?"

"Evet, sadece tepelerde yürümeye alışık değilim, hepsi bu," dedi Ambrose,

Oturdu ve Maggie'nin masaya koyduğu bardaktan biraz su içti. "Ayin nasıldı?"

"Pazartesi sabahı için yoğun. Günah çıkarmak için de çok sayıda kişi vardı.

Maggie önüne bir kase çorba koyarken Ambrose gülümseyerek, "Bunun Tanrı'nın Kutsal Günü'nde içki içmekle ilgili olduğunu tahmin ediyorum," dedi.

"İkiniz için ekmek ve tereyağı da var. İhtiyacınız olan her şeyi aldıysanız, şimdi işlerime devam edeceğim.

"Teşekkür ederim Maggie. Çok lezzetli kokuyor.

"Bu sadece şalgam ve patates, ama kilerdeki talih kuşundan bir elma ekledim. Tatlılık katıyor, ben her zaman düşün."

Maggie başını sallayarak mutfaktan ıktı.

James bir kaşığa üfleyip bir yudum aldıktan sonra kendine kalın bir parça ev yapımı ekmek kesip üzerine tereyağı sürerken, "Bunun tadı da göründüğü kadar güzel," dedi. "Ekmek senin için mi Ambrose?"

"Evet. orba da çok güzel. Bayan Cavanagh'ın yerini tamamen dolduracak bir kız bulamaman ne kadar yazık.

"Keşke," diye iç geçirdi James. 'Ama hiyerarşide ayaklanmalar olurdu, sana söyleyebilirim. Yıllarca selefimle ilgilendi.

Ambrose, "Maggie de gerçekten çok güzel, keşke bu kadar zayıf olmasaydı," diye yorum yaptı. "Dinle, sevgili dostum, yryşm sırasında düşünüyordum da.

"Bunun tehlikeli bir şey olduğunu biliyorum," diye gülümsedi James.

'Nedense kendi aile şeceremi düşünüyordum, ailemizde Büyük Hayırsever olarak bilinen Lord Henry Lister'a kadar uzanıyordum. Cömertliği sayesinde Listers'ı neredeyse iflas ettiriyordu. Ben de üst katta uyuyan bebeği düşünüyorum. Ve *eğer* çocukluktan kurtulabilirse, umabileceği en iyi şeyin bu olduğunu benden daha iyi biliyorsun, sadece hizmet sektöründe ya da düşük ücretli başka bir işte çalışmasını sağlayacak önemsiz bir eğitim olacaktı.

"Ve ...?"

"Konuya gelirsek, param var James. Ve bildiğim gibi, asla kendi aileme sahip olamayacağım-"

"Bunu bilemezsiniz.

"*Yapabilirim*," diye yanıtladı Ambrose kararlı bir şekilde. 'Bunu değiştiremeyeceğimin tamamen farkındayım. dünyayı kurtarmak şöyle dursun, belki küçük bir *hayırseverlik* eylemi en azından bir hayatı değiştirebilir.

"Anlıyorum. James çorbasını düşünceli bir şekilde yudumladı. "Bu, şu anda üst katta uyuyan bebeği evlat edinmeye niyetli olduğun anlamına mı geliyor? Bu sabah onunla kesinlikle bir bağ kurmuş gibiydin.

'Tanrım, hayır! Nereden başlayacağımı bilemezdim,' diye kıkırdadı Ambrose.

'Ancak bana öyle geliyor ki, benim kenardan yardımımla bu bulmacanın çözümü çatımızın altında duruyor gibi görünüyor.

"Tam olarak ne?"

'Çok sevdiği bebeğini yeni kaybetmiş bir kadın var. Ve bir de Bir anneye ve onun sütüne ihtiyacı olan yeni doğmuş bir yetim. Onları bir araya gelmekten alıkoyan tek şey para. Peki ya ben Maggie'ye bebeğin tüm masraflarını karşılayacağımı ve ona ve ailesine yardım etmek için biraz daha ekleme yapacağımı önerebilir miyim? Sen ne dersin?

'Dürüst olmak gerekirse ne düşündüğümünden emin değilim. Maggie'ye bu bebeği evlat edinmesi için ödeme yapacağınızı mı söylüyorsunuz?

"Özünde, evet.

'Ambrose, bu kulağa rüşvet gibi geliyor. Öncelikle, başka birinin çocuğunu isteyip istemeyeceğini bile bilmiyoruz.

"Onunla ilgilenirken gözlerindeki bakış bana öyle olduğunu söylüyor.

"Belki, ama Maggie'nin de bir kocası var ve onun da başka görüşler.'

"Onu tanıyor musun? Nasıl biridir?"

"Ayinde gördüğüm kadarıyla John O'Reilly Tanrı'dan korkan iyi bir adam. Barlara uğramak için köye gittiğine dair bir dedikodu kesinlikle yok ve inanın bana bunu duyardım. Yine de, tanımadığı bir adamın çocuğunu büyütmek onun için iyi bir fikir olmayabilir. düşünmeye istekli olacaktır.

'O zaman onunla konuşmalıyız. Peki ya ailesinin geri kalanı? Onların durumu nedir?"

"En büyükleri Ellen on yaşında, oğulları John sekiz yaşında, sonra altı ve iki yaşında iki kızları var. Maggie ve John'un anne ve babalarının isteklerine rağmen aşk için evlendikleri ve birbirlerine çok bağlı oldukları söyleniyor.

Ambrose gülümsedi. 'Şans ve aşk cesurların yanındadır.

'Olabilir, ama masaya yemek koymaya yardımcı olmuyor. Ailenin birkaç domuzu, tavuğu ve birkaç ineği var. dönümlük bir arazi. Elektriği ve suyu olmayan karanlık, sıkışık bir kulübede yaşıyorlar. Ambrose, buralardaki bazı ailelerin katlanmak zorunda olduğu yoksulluğu takdir ediyor musun bilmiyorum.

'James, ayrıcalıklı olduğumu biliyorum ama başkalarının yoksunluklarına karşı kör değilim. Bana öyle geliyor ki, ne kadar fakir olursa olsun

O'Reilly ailesi, benim de küçük bir yardımımıla, bu çocuğa istikrarlı bir gelecek sunmalarını sağlayacak temellere sahip. Ve hızlı hareket etmeliyiz. Maggie bu sabah kimseye bebeğinin ölümünden bahsetmediğini ve çocuklarını henüz komşularından almadığını söyledi. Hızlı hareket edersek, her şeyin gizli kalmasını sağlayabiliriz. Dediğim gibi, ödemeye hazırım. Ne gerekiyorsa,' diye ekledi Ambrose kararlılıkla.

James arkadaşını düşünceli bir şekilde inceledi. 'Beni bağışlamalısın ama hayırsever bir atadan söz etmen beni aniden bir hayır işi yapma ihtiyacına ikna etmek için yeterince ileri gitmiyor.

'Belki Kutsal Ruh Babalar beni Katolik ya da başka türlü bir Tanrı'ya inanmaya asla ikna etmediler, ama bunun basit masumiyeti Üst katta uyuyan yeni doğan kız hayırseverliğim için daha fazlasını yaptı bir ömür boyu başarabileceklerinden daha fazla duyarlılık. Her gün iyilik yapan senin aksine, yirmi altı yılda özellikle iyi bir şey yapmadığımı hissediyorum. Ve yardım etmek istiyorum James, bu kadar basit.

"Ah, Ambrose," diye iç geçirdi James. 'Benden çok şey istiyorsun, benim Bir rahip olarak buradaki konumum. Bebek yasal olarak kilise notlarına terk edilmiş olarak kaydedilmeli ve-'

'Onun için kilisenin sunduğundan daha iyi bir yaşam bulmaya çalışırsak Tanrı'nın gazabına uğramış olur muyuz?

Daha iyi olacağını kim söylüyor? Maggie ve kocası John çok fakirler, Ambrose. Bu yeni çocuk, belki de yeterince yiyecekleri bile olmayan bir dizi kardeşin arasında olacak. Çiftlikte çok çalışması istenecek ve yetimhaneye gitmesi durumunda alacağından daha iyi bir eğitim alamayacak.

'Ama *sevilecek*! Bir ailesi olacak! Ve sana şunu söyleyeyim, beni zar zor tanıyan bir babanın tek çocuğu olarak, etrafımda bir ailenin olduğu daha zor bir hayatı her zaman tercih ederim. Özellikle de sen - ve ben - o büyürken ona göz kulak olmak için burada olacağımız için.

James arkadaşına baktı ve onun gözlerinde yaşlar gördü. Bütün bu Onu tanıdığından beri Ambrose'un babasından böyle bahsettiğini hiç duymamıştı.

'Düşünmek için biraz zaman alabilir miyim, Ambrose? Maggie akşam yemeğimizi yedikten sonra saat altıya kadar buradan ayrılmayacak. Kiliseme gitmeli ve önerdiğin şey üzerine dua etmeliyim.

"Elbette. Ambrose boğazını temizledi ve pantolonunun cebinden yeni yıkanmış bir mendil çıkarıp burnunu sildi. "Beni mazur görmelisin James. O bebeğin gelişi beni oldukça

beni rahatsız etti. "Sizden çok şey istediğimin farkındayım. "Çay ve Maggie'nin lezzetli yemeklerinden bir dilim için zamanında döneceğim.

kek kokuyor.' James başıyla onayladı ve mutfaktan çıktı.

Her kriz anında olduğu gibi Ambrose odasına gitti ve eski Gladstone çantasından Homeros'un *Odysseia*'sını çıkardı. Yüzlerce yıl öncesinden gelen derin bilgeliği onu rahatlattı. Geri

Maggie alt katta bebekle ilgilenirken, ona mutfaktaki ocağın yanında dinlenmesini söyledi ve bir fincan sıcak, tatlı çay yaptı. James'in çalışma odasına gitti, ateşi yaktı ve okumak için deri koltuğa oturdu. Ama bugün Homeros'un sözleri bile onu teselli edemiyordu.

Kitap kucağında açıkken, bu çocuğa yardım etmek için kendi nedenlerini sorguladı. Cevabı tam olarak anladığında, o zaman

Kendisine, güdüler özünde bencilce olsa bile, sonucun bundan daha kötü olup olmadığını sordu.

Hayır, öyle olmadığına ikna olmuştu. Çocuğun sevgi dolu bir yuvaya ihtiyacı vardı ve muhtemelen böyle bir yuva mevcuttu. Ve bunda ahlaki açıdan Bunun yanlış olduğunu.

"Dualarınız nasıl geçti?" diye sordu James bir saat sonra çalışma odasında belirdiğinde.

"Birlikte çok iyi konuştuk, teşekkür ederim.

"Bir karara vardınız mı?

"Sanırım önce Maggie ile konuşmalıyız. Eğer o ve kocası bu fikre karşı çıkıyorsa, o zaman verilecek bir karar yok demektir.

"Bebekle birlikte menzilin yanında dinleniyor - ısrar ettim.

"O zaman gidip onu getireyim.

Ambrose gözlerini ateşe dikerken James çalışma odasından çıktı. Ambrose hayatında ilk kez gerçekten de dua etme isteği duydu.

James yanında Maggie ile döndü. Yırtık çarşafın diğer yarısını da bebeğin göğsüne yakın bir yerde yatabilmesi için askı yapmak için kullanmıştı.

"Yanlış bir şey mi yaptım baba?" diye sordu James

Ona ateşin yanındaki koltuğu teklif etti. 'Bebek huysuzlandı ve ben de akşam yemeğinizi pişirmek istiyordum, bu yüzden çarşafı aldım ve-'

'Maggie, lütfen kendini üzme. Ambrose sana dinlenmeni söyledi,' dedi James, her iki adam da askıdan çıkan küçük yumruklara ve ayaklara bakarken. "Şimdi," diye devam etti James, bebek bir kedi yavrusuna benzemeyen küçük miyavlama sesleri çıkarırken, "mesele şu ki . . . Açıklamak için Ambrose'u bıraksam iyi olacak.

"Kendi bebeğini yeni kaybettiğini biliyorum Maggie ve o bir kızdı," diye başladı Ambrose.

"Evet efendim, kızdı.

"Yaşadığınız acı için çok üzgünüm. Ve işte buradasın, yeni doğmuş bir bebeği emziriyorsun.

Maggie'nin gözlerinde yaşlar parlıyordu. 'Benim zavallı bebeğimden çok daha ağır. Mary - ben ve John ona doğmadan önce bu ismi vermiştik - sadece küçük bir şeydi...'

Ambrose Maggie'ye bir mendil uzattı ve devam etmeden önce kendini toplamasına izin verdi.

"Şimdi, Peder O'Brien, Peder Norton'la bağlantı kurarsa bu zavallı çocuğun nereye gideceğini hepimiz biliyoruz," diye devam etti Ambrose.

"Yetimhanelerin korkunç yerler olduğunu duymuştum," diye onayladı Maggie. "Kısa bir süre önce Clonakilty'de bir kızamık salgını oldu ve bebeklerin çoğu öldü. Maggie şefkatle aşağıya baktı

Sonra bir parmağıyla bebeğin yanağını okşadı. "Ama ne yapmalı?

"Zavallı bebek Mary'nin ölümünden kimseye bahsetmediğini söylemiştin, değil mi? James onaylamak için araya girdi.

"Hayır, baba," diye yutkundu. 'Dediğim gibi, her şey o kadar ani oldu ki, cenazeyi karşılayamayacağımız için yapmamanın en iyisi olduğuna karar verdik.

Biz dinsiz değiliz, yemin ederim. Onu toprağa verdikten sonra üzerine dualar okuduk ve-'

"Anlıyorum Maggie ve eminim ki buralarda aynı şeyi yapan tek ebeveyn siz değilsiniz.

"Asıl mesele şu ki," dedi Ambrose, "merak ediyordum da, siz ve kocanız bu ufaklığı evlat edinmek ister miydiniz?" "Elimden gelse tabii ki onu evlat edinirdim ama..." - Maggie

güzel kızıl saçlarının diplerine kadar kızardı - 'zaten dört tane aç küçük çocuğumuz var ve bu haliyle bile yeterince zor ...'

'Maggie, lütfen üzülme,' diye onu teselli etti James, onun utanç ve sıkıntısını görüyordu. 'Arkadaşım Ambrose'un söyleyeceklerini dinle. Bu onun fikriydi, benim değil, ama en azından sana söylemesi gerektiğini söyledim.

Ambrose boğazını temizledi. 'Mali durumunuzu anlıyorum Eğer siz ve kocanız onu kendi çocuğunuz olarak kabul ederseniz, bebeğin 21 yaşına gelene kadar her türlü masrafını karşılamaktan mutluluk duyarım. Buna onun

Eğer ortaokuldan daha ileri bir eğitim almak isterse. Bu miktar her beş yılda bir size toplu olarak ödenecektir. Daha sonra sizin için hemen ödenecek bir miktar daha ekleyeceğim.

ve ayrıca sağduyunuz için. Arkadaşlarınız ve aileniz bebeğin taşıdığınız çocukla aynı olduğuna inanmalıdır. Aksi takdirde Peder O'Brien'i dayanılmaz bir

gelişini doğru kanallardan bildirmediğiniz için. Şimdi, çocuğun hayatının ilk beş yılındaki masraflarını karşılamak için size vermeye hazır olduğum meblağ bu. Maggie'ye daha önce üzerine bir rakam yazdığı bir kâğıt uzattı. O ana kadar bekledi

baktı, sonra ona başka bir kâğıt uzattı. "Bu da size ve kocanıza zahmetiniz ve yol boyunca yapacağınız ekstralar için hemen ödeyeceğim toplu meblağ.

Hem James hem de Ambrose Maggie'yi rakamları çözerken incelediler. James'in aklından Maggie'nin okuyamayabileceği geçti ama Maggie'nin Ambrose'a bakarken yüzünde beliren şaşkınlık ifadesi okuyabildiğini anlamasına yetti.

"İsa, Meryem ve Yusuf! Maggie James'e bakarken elini ağzına götürdü. 'Böyle bir dil kullandığım için beni affedin Peder, ama ben, şey, şoktayım. Bu rakamlara yanlılıkla fazladan bir sıfır mı eklediniz?

Hayır Maggie. Bunlar çocuğu almanız için ödemeye hazır olduğum meblağlar.

'Ama efendim, ilk miktar bizim beş yıl ya da daha fazla sürede kazanmayı düşünebileceğimizden daha fazla! İkincisi ise, yeni bir ev inşa etmeye başlayabilir ya da birkaç dönüm daha arazi satın alabiliriz ...'

"Elbette, kocanıza danışmalı, ne demek istediğimi açıklamalısınız. Öneriyorum. Ama kabul ederse, yarın köydeki bankaya gidip size paranın tamamını ödeyebilirim. Şu anda evde olur mu?'

"Süt sağma kulübesinde olacak ama bu rakamları görürse delirdiğimi düşüneceğini biliyorum.

Pekala. Peki, neden şimdi eve gitmiyorsun, ne olduğunu açıkla. Ambrose teklif etti ve eğer isterseniz kocanızı buraya getirin ki her şeyi onaylayabileyim?

"Ama akşam yemeğiniz baba, henüz ne servis ettim ne de lahanayı pişirdim.

'Eminim kendi başımızın çaresine bakabiliriz,' dedi James. 'Eğer bu Bebeğin bu gece seninle gelmesi hayati önem taşıyor. Bayan Cavanagh'ın bunu bilmesini istemeyiz, değil mi?'

Hayır baba, istemeyiz. Eğer eminseniz, kendisini görmek için eve gideceğim.

"Eminim," dedi Ambrose. "Siz dönene kadar bebeğe biz bakarız. Çocuğu askıdan almak için ayağa kalktı.

Maggie gittikten sonra, ikisi ve bebek birlikte James'in ocaktan etli İrlanda yahnisi gibi kokan bir şey aldığı mutfak.

'Eğer senin için fark etmeyecekse, lahana pişirmeyeceğim. 'Twill be "Bir gece ara vermek iyi geldi," dedi James. Dikkati bebeğe odaklanmış olan arkadaşına baktı, onu kollarında nazikçe sallıyordu. "Ona ne kadar teklif ettiğinizi sorabilir miyim?

"Soramazsın.

"Bunu sormamın tek nedeni, bebeği sadece bu büyük meblağ için alma ihtimalleri olduğunu düşünmem.

"Bebeği almaları için onları cesaretlendirmeye ve Maggie'nin vücuduna biraz ağırlık koymasına yetecek bir miktar olduğu kesin ama yine de büyük kıyafetlerle süslemeyin. Ve evet, biraz daha katlanılabilir bir hayat yaşamalarına yardımcı olmak için. Bebek gerçekten çok güzel, değil mi?" diye mırıldandı.

'Sen aşık olmuşsun, Ambrose. Belki de sonunda kendi çocuklarına sahip olma konusundaki fikrini değiştirir.

'İmkansız, ama büyürken ona bir baba gözüyle bakmak isteyeceğim kesin. Ben Dublin'deyken sen de öyle yapmalısın.

'Elbette, ama önce kocanın kabul edip etmediğini görelim. Şimdi, gel ve şu yahniiyi dene. Tadı çok lezzetli.

Bir saat sonra Maggie yanında iri yarı, yakışıklı bir genç adamla geri döndü. Belli ki bu durum için en iyi kıyafetlerini giymişti ve James'in erkek cemaat üyelerinin çoğunun ayinlerde giydiği sivri, düz şapkayı takıyordu.

"Lütfen içeri girin," dedi James onları içeri sokarken ve Kapıyı hızla kapattı, rahibin evinin etrafındaki beş dönümlük rüzgârlı araziden memnundu, bu da meraklı komşular olmadığı anlamına geliyordu. Onları çalışma odasına götürdü, Ambrose burada bebeği sepete yerleştirmişti.

geldi. Kocasının yeni doğmuş bir bebekle ilgilenen bir adam görmeyi tuhaf karşılayabileceğini biliyordu.

Maggie utangaç bir tavırla, "Bu benim kocam John," dedi.

"Bu da Dublin'den arkadaşım, Trinity College'da öğretim üyesi olan Ambrose Lister.

"Sizinle tanışmak bir zevk efendim," diye mırıldandı John.

James onun ne kadar rahatsız olduğunu görebiliyordu - buradaki çiftçilerin çoğu günün çoğunu dışarıda arazide geçirir ve genellikle yakın aileleri dışındakilerle sadece Pazar ayininden sonra birkaç dakika konuşurlardı.

"Tanıştığımıza memnun oldum Bay O'Reilly," dedi Ambrose, John'un İngiliz aksanını duyunca içgüdüsel olarak kaskatı kesildiğini fark etti.

"Hepimiz oturalım mı? James önerdi. "John, sen ve Maggie ateşin yanındaki sandalyeleri alın.

James masasının arkasındaki sandalyeye oturdu, kendisini Ambrose ve iki müstakbel ebeveynden aktif olarak ayırdı, çünkü bu 'anlaşmanın' onu içermemesi hayati önem taşıyordu. Ambrose oturdu masanın önündeki tahta sandalyeye oturdu. Karı kocanın ateşin yanına oturduklarını ve gözlerini sepete diktiklerini gördü.

"Lütfen Maggie, istersen bebeği dışarı çıkar," dedi Ambrose. "Hayır efendim, şimdilik onu orada bırakacağım.

"Bay O'Reilly, Maggie size düşüncelerimi anlatmış olmalı," diye söze başladı.

"Söyledi, efendim, evet. "Peki sizinkiler neler?

"Sanırım sana bebek için neden böyle bir şey yaptığını sormalıyım? John onun gözlerine bakmadı.

"Evet, Bay O'Reilly, bu çok güzel bir soru. Cevabı basit: Dublin'de yaşayan bir bekârım ve şu anki eğitimimi destekleyen özel bir gelir elde edecek kadar şanslıyım.

Trinity Koleji. Siz sormadan söyleyeyim, ben Katoliğim,' diye ekledi Ambrose.

John O'Reilly'nin Batı Cork'lu basit bir çiftçi olmasına rağmen, ünlü Trinity Koleji başlangıçta Protestan inancına göre kurulmuştu.

Ambrose devam etmek için kendini hazırladı, kelimelerini dikkatle seçmesi gerektiğini biliyordu: 'Bu nedenle harcanabilir gelirim var. Bu bebek

Bu sabah Peder O'Brien'in kapısında belirlediğinde ve bana onun kaderinin bir yetimhane olacağını söylediğinde, kendimi ne yapacağımı merak ederken buldum.

yardım edebileceğimi söyledim. Ve tabii ki eşiniz geldi ve bize trajik kaybınızı anlattı. Basitçe söylemek gerekirse, bebeğin bir aile terbiyesi almasına yardımcı olabilecek bir yol gördüm ve aynı zamanda, belki ikinizin de kaybınızdan dolayı duyduğunuz üzüntüyü biraz hafifletebilir.

John, Ambrose'un söylediklerini düşünürken bir duraklama oldu. Maggie gözlerinde bariz bir umutla kocasına bakıyordu.

Sessizlik devam edince, Ambrose bunu doldurması gerektiğini hissetti.

'Elbette, ikiniz de kabul etmeniz için herhangi bir baskı altında değilsiniz, ancak tüm taraflara uygun olabilecek olası bir yol önermenin hiçbir zararı olmadığını düşündüm. Hem Peder O'Brien hem de ben Bize hayırsever olmayı öğreten Kutsal Ruh Babalar tarafından eğitildim. Son zamanlarda, Dublin'deki çalışmalarım ile meşgul olduğum için, benden daha az şanslı olanlara yardım etmek için yeterince çaba göstermediğimi hissediyorum.

John başını kaldırdı ve Ambrose'un bakışlarıyla ilk kez karşılaştı.

"Bize teklif ettiğiniz para çok fazla, efendim. Karşılığında ne istiyorsunuz?"

Hiçbir şey. Aslında Maggie'nin de size açıkladığı gibi, aramızda geçen herhangi bir olay bir daha asla konuşulmamalı. Hem senin hem de babanın iyiliği için,' dedi.

James. "Peder O'Brien'in bu olayla bir ilgisi olduğu düşünülemez, zaten yok da.

John'un dikkati James'e yöneldi. "Bay ... ile aynı okula mı gittiniz?"

"Lister," diye onayladı James, "ve evet, onunla okudum. Onun karakterine tamamen kefil olabilirim ve size bunun annesiz bir çocuğa karşı hayırseverlikten başka bir şey olmadığını söyleyebilirim.

"Ve bize karşı," diye mırıldandı John. "Küçük bir bebek için bu kadarını almamıza gerek yok.

Söz konusu bebek konuşmaları boyunca miyavlamıştı ve şimdi tam gaz çığlık atmaya başlamıştı.

"Onu alıp beslenmesi için mutfağa götürebilir miyim? Maggie'nin gözleri kocasına yalvardı.

John başıyla onayladı. Maggie çocuğu kucağına aldı ve sanki daha fazlasını duyamayacakmış gibi neredeyse koşarak odadan çıktı.

James masasının arkasından araya girerek, "Bence mali konuları tartışmaya başlamadan önce, en önemli şey onu alıp almayacağınıza karar vermenizdir," dedi.

"Maggie'nin bebeğe gönül verdiğini şimdiden görebiliyorsun," dedi John. 'Daha dün Mary'mizi kaybettiğinde neredeyse ikiye bölünüyordu. Ondan önceki bebeği kaybedeli de sadece bir yıl oldu. Elbette kendi bebeklerimizin de gelmesini umuyoruz. Bu çocuk sağlıklı mı?'

"Boyuna posuna bakılırsa öyle diyebilirim," diye cevap verdi James. "Karınız da kesinlikle öyle düşünüyor gibi görünüyor.

John O'Reilly konuşmadan önce bir süre sessizce oturdu. "Bizden başka bir şey istemeyeceğinize emin misiniz?

"Hiçbir şey," diye onayladı Ambrose. 'Peder O'Brien'ın beni ara sıra çocuğun gelişimi hakkında bilgilendireceğinden eminim ve bu da yeterli bir ödeme olacaktır. Ben sadece çocuğun bir aile içinde yetiştiğini görmek istiyorum.

halledilir.

"Elimizden geleni yaparız, ancak kızamık ya da grip gibi hastalıklar ortalıkta kol gezerken onu güvende tutacağımızı garanti edemeyiz.

'Bunu anlıyorum Bay O'Reilly, sadece uzaktan ilgileneceğimi kastetmiştim. Ama isterseniz hiç ilgilenmeyin.

"Peki, paraya gelince... Maggie'ye nakit olacağını mı söylediniz? Ve yarın elimizde olacağını?'

'Evet.'

"O zaman size söylemeliyim ki biz Tanrı'dan korkan bir aileyiz ve eğer karım eve gelip bana bebekten bahsetseydi ve o hala sütteyken, teklifiniz olmadan onu almaya ikna olabilirdim.

Ambrose omuzlarının duruşundan adamın fakir olabileceğini, ama bir o kadar da gururlu olduğunu görebiliyordu. Ambrose onu daha da çok sevdi.

"Öyle olacağına inanıyorum, Bay O'Reilly. Karınızı çok sevdiğinizi görebiliyorum, bu nedenle belki de alacağınız meblağa bakmanın en iyi yolu, onun ve ailenizin hayatını olduğundan daha rahat hale getirmek için kullanılabileceğidir.

"Bu kesinlikle olur, efendim. Evimizdeki rutubet korkunç bir şey. Tamir edebilirim, hatta hepimiz için yeni bir çiftlik evi inşa etmeye başlayabilirim. Çok hızlı olmasın, yoksa komşular paranın nereden geldiğini merak etmeye başlar. Bu konuda dedikodu yapılmasını istemem.

'Eminim ikiniz de bunun olmayacağından emin olacak kadar mantıklısınız.

' diye araya girdi James. 'Tüm bunların temelinde bir eve ve aileye ihtiyacı olan yeni doğmuş bir çocuk olduğunu unutmamalıyız. Bu işe dahil olan herkes bir hayır işi yapıyor.

Evet baba, teşekkür ederim. Paranın nasıl harcanacağı konusunda da akıllıca davranacağım. Yavaş yavaş, zamanla.

Kapı çalındı ve Maggie kucağında bebekle kapıda belirdi.

"Şimdi uyuyor," dedi ve sonra kocasına baktı. 'Gördün mü John? Ne kadar güzel, değil mi?

John bebeğe bakmak için ayağa kalktı ve küçük bir gülümseme verdi. "Öyle, aşkım.

"Ve? Sanki Maggie sormaya dayanamıyormuş gibiydi.

John tekrar Ambrose ve James'e döndü. "Şimdi onu doğruca eve mi götüreceğiz?

James genç çifte ve yepyeni çocuklarına veda ederek çalışma odasına dönerken Ambrose, "Yüce Tanrım," dedi. "Oldukça üstesinden gelmiş hissediyorum.

James, Ambrose'un mendilini çıkarıp gözlerini silmesini izledi. "Ne oldu?

"Ah, eminim birçok şeyin karışımıdır," dedi Ambrose. "Ama çoğunlukla John O'Reilly: en fakir kilise faresi kadar fakir ve yine de çok gururlu.

"O iyi bir adam," diye kabul etti James. 'Ve toprağa tapıyor Karım yoluna devam ediyor. Yürüttüğüm evlilikler göz önüne alındığında, karı kocadan ziyade dönümden dönüme birleşme hissi veren bu tür evlilikleri görmek çok güzel. Bu kesinlikle bir aşk eşleşmesi.

'Kendime bir viski almamın sakıncası var mı? Tüm bu heyecandan sonra sinirlerimi yatıştırmak için bir taneye ihtiyacım olduğunu hissediyorum.

"Bugün yaptığın iyi bir şey dostum. *Sláinte*,' dedi James Ambrose'dan bir bardak viski alıp kadeh kaldırırken. "Sana ve bebeğe.

'Adı Mary olacak çünkü istedikleri bu, ki bu oldukça üzücü. Hoşuma giden bir sürü Yunan ismi var.

Athena, belki, ya da Antigone ...'

'O zaman ona zaten Kutsal Bakire'nin adını verdikleri için mutluyum,' diye gülümsedi James.

'Mary özel biri James, bunu hissediyorum. O bana göz kulak olmam için gönderildi.

"Tanrı'nın gizemli yollarla hareket ettiğine katılıyorum.

"Ben buna kader derdim, ama itiraf etmeliyim ki buraya gelme şansım, Bayan Cavanagh'ın yokluğu ve yakın zamanda çocuğunu kaybetmiş bir anneyle birleşince, sanki her şey kaderde varmış gibi hissetmeme neden oluyor.

James gülümseyerek, 'Seni daha inanır yapacağım,' dedi.

Ertesi sabah Ambrose köye doğru yürüdü ve bankaya girdi. Bay ve Bayan Ambrose'a söz verdiği miktarı çekti.

O'Reilly, sonra tepeye doğru geri yürüdü. James'in masasından iki zarf alarak miktarları ayırdı ve zarfları mühürledi. Bu para onun vakıf fonunda bir çentik bile açmayacaktı ama O'Reilly'ler için en azından önümüzdeki beş yıl için mali güvence anlamına geliyordu. Bayan Cavanagh evin içinde koşturuyor, 'O'Reilly kızının' görevlerini tam olarak yerine getirmediğine dair bulabildiği her şeyden şikayet ediyordu. zarfları masanın çekmecesine koydu.

Çalışma odasının kapısı çalındı. "Gel," dedi. "Öğle yemeğine kalacak mısınız, Bay Lister?"

"Hayır, Bayan Cavanagh. Trenim öğlen kalkıyor, o yüzden on beş dakika içinde istasyona gideceğim,' dedi Ambrose saatine bakarak.

'Tamam öyleyse. İyi yolculuklar o zaman,' dedi ve çıkarken neredeyse kapıyı arkasından çarpacaktı. Ambrose, Ambrose'a olan düşmanlığını hissedebiliyordu.

ondan yayılıyordu. Kadının genel olarak insan ırkını sevmediğini kabul etmiş olsa da, ona karşı duyduğu hoşnutsuzluk - ne de olsa çalıştığı adamın misafiriydi - aşikârdı. Belli ki rahibin bir şekilde uygunsuz olduğunu düşünüyordu.

onu her ay ziyaret eden bir erkek arkadaşı olmalıydı. En azından James'in iyiliği için elinden geldiğince kibar davranmaya çalışmıştı ama kadının sorunlu olduğunun kokusunu alabiliyordu.

James çalışma odasına girdi ve ona zayıf bir gülümseme verdi. "Yorgun görünüyorsun, sevgili oğlum," diye gözlemledi Ambrose.

'Dünkü onca hareketlilikten sonra dün gece iyi uyuyamadığımı itiraf etmeliyim.

"Bu seni endişelendiriyor mu?

'Eylemin kendisi değil ama aldatmacası beni endişelendiriyor. Eğer biri benim bu işle ilişkili olduğumu öğrenirse, o zaman ...'

"Kimse öğrenmeyecek; O'Reilly'ler söylemeyecek, bundan eminim.

İkisi de koridorda ayak sesleri duyarken Ambrose parmağını dudaklarına götürdü. James'e zarfları nereye koyduğunu göstermek için çekmeceye giderken normal bir sesle, "Artık gitmeliyim," dedi.

James başıyla onayladı. "Anlaştığımız gibi önümüzdeki Pazartesi günü Maggie işe geldiğinde ona vereceğim," diye fısıldadı.

Çalışma odasının kapısı bir kez daha çalındı ve Bayan Cavanagh tekrar kapıda belirdi.

"Unutma baba, on dakika içinde koro çalışmasına katılman gerekiyor - orgcu Perşembe gününden değiştirdi, çünkü kasabada panayır günü ve iki düvesini de panayıra götürmesi gerekiyor.

'Hatırlattığınız için teşekkür ederim Bayan Cavanagh - tamamen unutmuşum.

Ambrose, seninle kiliseye kadar yürüyeceğim.

İki adam evden çıktılar ve kilisenin önüne kadar olan kısa mesafeyi yürüdüler. İçeriden org sesi duyulmaya başlamıştı bile.

'Geldiğin için çok teşekkürler Ambrose. Sana yazacağım.'

'Elbette ve Noel'den önce en az bir kez gelmek için elimden geleni yapacağım. Mary'mize göz kulak ol, olur mu? Ambrose fısıldadı.

James omzuna dokundu. 'İyi yolculuklar, dostum.
Teşekkür ederim.'

Ambrose onun kiliseye girişini izledi. Sonra merdivenlerden inip küçük tren istasyonuna doğru yürümek için arkasını döndü. James'e veda ettiğinde hep bir kayıp duygusuyla dolardı ama en azından şimdi, bir kapı eşiğine terk edilmiş annesiz bir yeni doğan aracılığıyla Ambrose, ömür boyu sürecektir bir sırı paylaştıkları için kendini rahatlatılabildi.

Merry
Dublin

Haziran 2008

Ambrose hikayesini bitirdiğinde konuşamadığımı fark ettim. Bir saatten kısa bir süre içinde nasıl olduğunu anlatacak kelimelerim yoktu, Çocukluğum ve yetişkinlik yolculuğum boyunca kendim hakkında bildiğimi sandığım her şey gerçek değilmiş.

'Evet, Ambrose,' oğlumun sakın sesi benim yerime konuştu. Ambrose bana kim olduğumu anlatmaya başladığında elini tuttuğumdan beri bırakmamıştım. Ya da, aslında, kim *olmadığımı*... "Yani annemin ne anne babasıyla ne de kız ve erkek kardeşleriyle kan bağı olmadığını söylüyorsun.

"Bu doğru, Jack.

'I . . .' Boğazımı temizledim, çünkü şok ve duygusallıktan kurumuştum. "Ne diyeceğimi bilemiyorum.

"Eminim bilmiyorsundur," dedi Ambrose. 'Tüm çocukluğun bir yalanmış gibi hissediyor olmalısın. Çok uzun zamandır benim tarafımdan işlenen bir yalan. Sevgili Mary, senden sadece özür dileyebilirim, çünkü korkak olan bendim. Sana söylemeliydim.

Yirmi birinci doğum gününde sana o yüzüğü verdiğimde gerçeği söyledim.

Her ne kadar yanlış yönlendirilmiş olsam da, size olan sevgimden dolayı yalan söylemeye devam ettiğime lütfen inanın. Sevginizi ve ailenize olan inancınızı yok etmeye dayanamazdım. Yıllar sonra, benim yalanlarım yüzünden gereksiz yere acı çekerek burada oturuyor olacağımızı hiç düşünmemiştim. aldatmaya devam etti.'

Jack bana döndü. 'Anne, şu anda kendini çok kötü hissettiğini biliyorum, ama babamla ikinizin evlat edindiğinizi unutmamalısın. Mary-Kate. Hiçbirimizle kan bağı da yok ama bu yüzden onu daha mı az seviyorsun?

Hayır, tabii ki sevmiyorum. Baban da öyle. İkimiz de onu kendi çocuğumuz gibi seviyoruz.

"Ben de öyle. O benim kardeşim ve hep öyle kalacak.

'Ama fark şu ki,' dedim, 'anlayabildiği anda ona onu evlat edindiğimizi *söyledik*. Böylece asla onu bir şekilde kandırdığımızı düşünerek büyümeyecekti. Bu babanla benim çok önem verdiğimiz bir konuydu.

Bu sözleri söylerken kalbim tekrar sıkıştı. Biliyordum ki geçmişimi kocamdan ve çocuklarımdan gizledim. Yani bu *beni* ikiyüzlü mü yapıyordu? . . ?

'Mary, bana çok kızgın olduğumu anlıyorum, ama sana verdiğim zaman söyleyemediklerim için beni affetmen için yalvarıyorum. O yüzük. Yirmi birinci yaşını kutlamak için aileni ziyarete gidiyordun ve Klasikler bölümünden birinci sınıf derece alacaktın. Mutluluğunu nasıl bozabilirdim ki?'

Kendimle ilgili tüm görüşüm elimden alınmış olsa da Ambrose'un gözyaşlarına boğulmak üzere olduğunu görebiliyordum. Öfkeliydim - elbette öfkeliydim - ama otuz yedi yıl önce onu nasıl terk edip gittiğimi hatırlayarak ayağa kalktım ve yanına gittim, sonra diz çöküp elini elime aldım.

'Anlıyorum Ambrose, gerçekten anlıyorum. Belki de hepimiz onu korumak için yalan söylüyoruz.

sevdiklerimize. Ya da en azından, onları incitebileceğini ya da korkutabileceğini düşündüğümüz şeyleri onlara söylemeyiz.

"Çok cömertsin, sevgili kızım. Sanırım ben olsam

Sonunda sana söyledim. Ama sonra hayatımdan öyle bir kayboldun ki Aniden. Nerede olduğunuz hakkında hiçbir fikrim yoktu. Dediğim gibi, size tüm bunları açıklayan bir mektup bırakmayı planlıyordum.

nerede olduğunu bulabilir. Bugüne kadar vasiyetimin tek mirasçısı sensin. I . . . ' Ambrose elini benimkinden çekerek

Ceketinin üst cebinden tertemiz bir kare mendil çıkardı. Burnunu sertçe sümkürdü.

"Senin de söylediğin gibi Jack, onların kanından olmasam bile O'Reilly'ler her zaman benim ailem olacak.

"Seni ilk gördüğüm andan beri sevdiğimi bilmelisin," dedi Ambrose.

'Ve sık sık babam *olmanı* diledim, sevgili Ambrose. Bana söyledikleriniz büyük bir şok ama bu kadar uzun süre ortadan kaybolacağımı bilemezsiniz. İnanmak zorundayım ki beni daha erken. Ayrıca beni bir yetimhaneden kurtardınız.

'Teşekkür ederim hayatım, haberi bu şekilde almanız çok yüce gönüllü bir davranış. Ama korkarım ki bu durumdan kısmen ben de sorumluyum.

Dublin'den ayrılmanıza neyin sebep olduğunu. Neler olup bittiğinin farkındaydım ama müdahale etmek bana düşmez diye düşündüm. Artık büyümüştün, bir yetişkindin. "Çay yapayım mı? Jack sordu, belli ki ortamı yumuşatmaya hevesliydi.

ardından gelen
sessizlik.

"Belki biraz viski daha iyi olur? Şişeyi göstererek söyledim.

'Beni bir ayyaşa dönüştüreceksin! Öğleyi biraz geçiyor,' dedi Ambrose, her zaman şöminenin ortasında duran saate bakarak. Ama Jack'in kendisine uzattığı bardağı geri çevirmedi. Birkaç yudum aldı ve sonunda yanaklarına biraz renk geldiğini gördüm. Jack'in yanına oturmaya gittim.

"Daha iyi misin? Ambrose'a sordum. "Hem de çok.

"Tabii ki anne, bu da demek oluyor ki eğer evlat edinildiysen, Ally ve kız kardeşlerinin aradığı kişi ya sen ya da MK olabilir," dedi Jack. dedi.

Şaşkınlıkla ona baktım. 'Tanrım, haklısın. *Eğer* bunlar Kadınlar aslında beni neden avladıkları konusunda doğruyu söylüyorlar,' diye ekledim. Ama bu beni Ambrose'a önemli bir soru sormaya itti.

'Sen . . . Yani, öz ailemin kim olduğu hakkında bir fikrin var mı, Ambrose? Çekinerek sordum.

'Hiç yok, Mary, hiç yok. Bir zamanlar "kimsesiz çocuk" olarak biliniyordunuz ve ölen Mary'nin yerine geçtiğiniz için hakkınızda hiç dedikodu yapılmadı. Seni getiren meçhul kişi dışında kimse senin James'in yanına bırakıldığını bilmiyordu. kapının eşiğinde.'

'Siz . . peki, sizce ailem beni onlara ödediğiniz para yüzünden mi yanına aldı?

"Elbette bu başlangıçta bir endişeydi, ama hatırladığım kadarıyla Seni ilk kez kucağına aldığı anda annenin yüzündeki ifadeyi çok iyi hatırlıyorum. Ve sevgili baban ona o kadar aşıktı ki onu mutlu etmek için her şeyi yapardı. Seni sevdikçe büyüdüğünü gördüm. Seni sevmek çok kolaydı Mary,' diye gülümsedi.

"Belki de gerçek anne babanın kim olduğunu hiçbir zaman öğrenemeyeceksin anne," dedi Jack. "Yapmasan da fark eder mi?"

"Normal şartlar altında olmayabilir," diye araya girdi Ambrose, "Ancak yüzüğünüze bakmaya kararlı olan bir grup kız kardeş tarafından bir araştırma yapılıyor gibi görünüyor. Asıl mirasınızla ilgili tek ipucu olduğu için, bu onların gerçek olabilir. Mary, ne istediklerini öğrenmek için bu kadınlardan biriyle buluşmayı düşünmeni önerebilir miyim?"

"Sanırım Ambrose haklı anne," dedi Jack. "Ally ile kesinlikle temasa geçebilirim.

"Ama onun kız kardeşlerden biri olup *olmadığından* bile emin değilsin, değil mi Jack? Ben de öyle dedim.

'Yaptığımız konuşmalar hakkında düşündükçe, daha fazla beni bilerek aradığını düşünüyorum. Her neyse, bunu öğrenmenin tek bir yolu var.

"Bir şeyin farkına vardım," dedim ürpererek. "O adam benim Londra'da tanıştığım Orlando Somebody-or-other- ona Provence'ta hangi *mağarada* kaldığınızı söyledim ve hatta bağımızla ilgili daha fazla teknik ayrıntı isterse diye ona cep telefonu numaranızı verdim.

"Peki o zaman," diye üzüntüyle içini çekti Jack, "bu her şeyi çözer. Beni böyle buldu.

"Görünüşe göre bu kız kardeşler kesinlikle becerikli. Ambrose zayıf bir gülümseme verdi. "Motivasyonlarının kötü olduğundan korkmana rağmen

İrlanda'daki geçmişinizle bağlantılı olarak, belki de ya siz ya da kızınız onların kayıp kız kardeşisiniz.

Kayıp kız kardeş olmamın çağrışımlarını düşündükçe vücudumdaki her sinirin karıncalandığını hissedebiliyordum. Ambrose onca yıl önce neden kaçtığıma dair bir fikri olduğunu söylese bile Beni arayan bu kadınların bununla bir bağlantısı olmadığından emindim ama yine de ikna olmamıştım. Birden ayağa kalktım.

'Sakıncası yoksa

Yürüyüşe mi çıktın? Biraz temiz havaya ihtiyacım var. Bununla birlikte döndüm, giriş holüne doğru ilerledim ve evden çıktım.

Dışarıda, İrlanda havasını derin derin içime çektim ve sonra Merriion Square Park'ta, tıpkı bir zamanlar benim de yaptığım gibi, büyük ağaçların gölgesinde yaz pikniği yapan çiftlerin ve öğrenci gruplarının yanından kararlılıkla yürüdüm. Oscar Wilde'ın yanından geçerken üniversite günlerimde yürüdüğüm yolu takip ettim. Batı Merriion Meydanı ile Batı Merriion Meydanı arasındaki kavşağa çıktığımda Kuzeyde, sokakların artık insanlarla dolu olmasına rağmen arabalar ve yol boyunca ortaya çıkan tek tük yeni binalar dışında değişmemişti. Batı Cork'un geniş açık alanlarını özlediğimden, şehir merkezindeki her şeyin yeşil olmasını her zaman sevmişimdir ve şaşkınlık içinde, her zaman popüler bir öğrenci mekânı olan Lincoln's Inn'i geçerek yolun aşağısına doğru otomatik olarak yürüdüm. Sonra da beyazlar giymiş adamların kriket antrenmanı yaptığı College Park'a gittim. Fellows' Square'in daha küçük yeşil alanına geldiğimde Ambrose ile okulun dışında nasıl buluştuğumu hatırladım. Birlikte eve yürümek için beşeri bilimler.

Turistlerin Trinity Kütüphanesi binasının önünde sıralandığını ve ünlü *Kells Kitabı'nı* görmek için beklediklerini gördüm ve ilerlemeye devam ederek Parlamento Meydanı'na vardım ve beyaz granit cephesi hala hatırladığım kadar heybetli olan merkezi kampanil kulesine baktım. Altında fotoğraf çektirmek için poz veren turistlere zayıfça gülümsedim,

Öğrencilerin batıl inançlarına göre, zil çalarken kapıdan geçerseniz tüm sınavlarınızda başarısız olurdunuz.

Öğrenci hayatı batıl inançlar, eski gelenekler, balolar, ev partileri ve sınav kaygısıyla doluydu. alkol miktarı. Yetmişli yılların başında, gençlerin kendi seslerini bulduğu parlak yeni bir on yılın başında burada olmak heyecan vericiydi - Parlamento Meydanı sık sık Güney Afrika'daki ırk ayrımcılığını protesto eden öğrencilerle ya da destek için toplanan cumhuriyetçi öğrenci kulüpleriyle dolup taşıyordu.

Gidip kilisenin merdivenlerine oturdum ve gözlerimi kapattım, çağırıştırdığı anılardan bunalmışım. Oturduğumu hatırladım. ilk Levi's kotumla arkadaşarımla bu adımları atmışım. Ben olsam sigara içmeye başladık, çünkü herkes içiyordu, o zaman

kolejdeki bir adam tarafından satılan kendi markamız Trinity sigaraları Ön kapıda, gördüğü her kızla çirkin bir şekilde flört ederdi. Klasikler yarışmasını kazanmamı burada kutlamıştım.

İkinci yılımın başında burs kazandım. Bu, okul ücretleri, konaklama veya yemek konusunda endişelenmeme gerek kalmayacağı anlamına geliyordu, bunların hepsi benim için üniversite tarafından sağlanıyordu. Bu çok zor oldu

rekabetçi ve aylarca çalıştıktan sonra, nadiren o zamanki kadar sevinçli hissetmişimdir. Hepimiz şişelerden bira içtik, sonra biraz daha almak için New Square'deki öğrenci kafesine gitti. Beatles'ın 'Hey Jude' ve Cliff Richard'ın 'Congratulations' şarkıları çalıyordu. Müzik kutusu, ve onları tekrar tekrar çalmıştık. Hayatımın en mutlu günlerinden biriydi. Kendimi genç ve özgür hissetmiştim, sanki her şey mümkünmüş gibi.

"Keşke hayat orada dondurulabilseydi," diye mırıldandım.

Öğrencilerin gelip gidişini izledim, sınavları bu yıl için bitmişti ve o zamanlar, her şey değişmeden önce olduğum gibi kaygısızdım. Bunca yıl sonra şimdi burada otururken rahatlamak için nereye döneceğimi bilemiyordum. Genelde çok net ve düzenli olan zihnim çalkantı içindeydi.

"Dağılıyorum," diye fısıldadım, gözyaşlarımdan eşliğinde. "Yeni Zelanda'dan hiç ayrılmamalıydım.

"Anne?

Jack'in merdivenlerin dibinde durup bana baktığını gördüm. Yaklaştığını fark etmemiştim, çünkü diğerlerinin arasına karışmıştı. etrafta dolaşan genç yüzlere baktı.

"İyi misiniz?" diye sordu.

"Pek sayılmaz. Sadece ihtiyacım vardı..."

"Biliyorum. Anlıyorum. İstersen seni yalnız bırakabilirim?"

"Hayır, gel ve burada benimle otur.

Öyle yaptı ve yan yana oturduk, yüzlerimiz gri ve çok İrlandalı bir bulutun arkasından yeni beliren güneşe dönüktü.

'Ne kadar güzel bir yer. Üniversitede burada olmayı çok sevmiş olmalısın,' dedi.

"Seviyordum.

Jack beni daha fazla bilgi almak için zorlamayacak kadar iyi tanıyordu; sessizce yanıma oturdu.

"Ambrose iyi mi? Sonunda ona sordum.

'İyi, ama belli ki seni üzdüğü için oldukça yıkılmış. Ona öğle yemeği için bıraktığı, kendi deyimiyle "günlük" sandviçleri götürdüm. O iyi bir adam, onu çok seviyorum. Ve sana tapıyor anne, gerçekten yapar.'

'Benim için bir baba gibiydi Jack ve akademik olarak da bir akıl hocasıydı, üstelik artık onun benim maddi destekçim olduğunu da biliyorum. Geleceğim için harika şeyler planlamıştı.

"Sanki o ve bu rahip - James - çok yakınmış gibi geliyor. Öyleydiler. Ona Peder O'Brien'in nasıl olduğunu sordum. onu yıllardır görmemiştim.'

"Bu çok üzücü. Nedenini merak ediyorum.

"Kim bilir? İçimi çektim. "Umarım benimle bir ilgisi yoktur. Peder O'Brien çok iyi bir adamdı, Jack. O zamanlar bazı rahipler çok korkutucu olabiliyordu ama Peder O'Brien cana yakındı. İnsancıldı.'

'Belki de yürüyüşe çıkmalı ve öğle yemeği yiyebileceğimiz bir bar bulmalıyız? İlk gerçek Guinness biramı denemek istiyorum,' Jack Ayağa kalkıp bana elini uzatırken gülümsedi. "Herhangi bir önerin var mı?

'Kesinlikle,' dedim elini tutup beni yukarı çekmesine izin verirken. Ve onu hiç bu kadar sevmediğimi düşündüm.

Onu öğrenciyken gittiğimiz Duke Street'teki Bailey Pub'a götürdüm. Ne kadar değiştiğini görünce şok olmuştum: dışarıda masalar kurulmuş, kadın ve erkekler güneşin altında taze deniz ürünleri yiyorlardı. Benim zamanımın asık suratlı kapıcısı Luke tabii ki artık orada değildi ve barın içi tamamen değişmişti.

Yenilenmiş, bir zamanlar hırpalanmış masalar ve yıpranmış deri banketlerin yerini şık yeni donanımlar almış, geçmişine dair tek selam duvardaki resimler olmuştur. Hava bayat bira ve erkek teri yerine lezzetli yemek kokuyordu.

Jack, Guinness'inin o güne kadar tattıklarının en iyisi olduğunu söyledi ve ben de öğle yemeğinde colcannon ve jambon yemesi için ısrar ettim.

Jack bıçağını ve çatalını bir araya getirdiğinde, etli jambonu ve lahana ile karıştırılmış kremalı patates püresini rekor bir sürede bitirmiş olarak, 'Bu tam bana göre bir yemek,' dedi. "Bana senin yemeklerini hatırlatıyor anne.

"İrlanda yemek yapmayı öğrendiğim yer.

"Evet. Anne?

"Evet mi?

"Belki de doğduğun yere gitmeyi düşünmeliyiz diye düşünüyordum. Yani, biz buradayız, değil mi? İrlanda'da? Ailenin bir kısmıyla tekrar görüşmek iyi olabilir.

"Batı Cork'a gitmek mi?" Gözlerimi devirdim. "Jack, bu sabahki ifşaatlardan sonra bunu yapabileceğimden hiç emin değilim.

'Bunca yıl sonra aileni görmenin dışında - ki onlar hala senin ailen, Ambrose'un sana söylediklerinden sonra bile, gerçek ailenin kim olduğuna dair cevap alabileceğin tek yer orası.

Peder O'Brien'in kapısına nasıl bırakıldığını bilen birileri olmalı.

"Hayır, Jack. Yani, o zamanlar birileri bir şeyler biliyor olsaydı bile, şimdi ölmüş olurlardı, değil mi?

'Ambrose hala hayatta ve tekmeliyor, anne, ve onun gibi daha bir sürü insan kalacak.

'Belki, ama bilmek istediğimden emin değilim. Sen ister miydin?

'Bu hiç düşünmek zorunda kalmadığım bir soru ama evet, senin yerinde olsaydım sanırım isterdim. Hadi anne,' diye ısrar etti, 'Nereden geldiğini görmeyi ve *ailemle* tanışmayı çok isterim.

'Tamam, tamam, bunu düşüneceğim,' diye kabul ettim, sadece onu susturmak için. "Gidelim mi?

Şehre doğru geri dönerken, otelin lobisine girdik.

Anahtarlarımızı almak için Merrion'a gittiğimizde kapıcı dönüp güvercin deliğinden bir not çıkardı.

"Size bir mesaj var, Bayan

McDougal. "Teşekkür ederim.

Asansöre doğru ilerlerken Jack'e baktım. 'Bana kim mesaj gönderir ki? Burada olduğumu kimse bilmiyor.

"Açıp öğrenmen gerekecek, değil mi?" "Sen açabilir misin?

"Tamam," dedi odama girerken.

En yakın sandalyeye oturdum, sinirlerim yine gerilmişti. Böyle giderse yakında kalp krizinden öleceğimi ve Jock'a katılacağımı düşündüm. Garip bir şekilde, dünyevi kalıntılarımdan görüntüsü beni rahatlatı

Onunla birlikte sarmaşıklara yayılmış, yarattığımız güvenli sığınakta hep birlikte.

"Doğru. Jack zarfı yırtarak açtı ve içindeki kısa notu çıkardı.

Sevgili Bayan McDougal,

Benim adım Tiggy D'Aplièse ve bildiğiniz gibi kız kardeşlerim ve ben sizinle konuşmak için izinizi bulmaya çalışıyoruz. Sizi rahatsız etmek ya da daha da önemlisi korkutmak istemem, ancak 107 numaralı odada kalıyorum ve cep telefonu numaram aşığıdadır. Benimle her zaman iletişime geçebilirsiniz.

En iyi dileklerle,

Tiggy D'Aplièse

"Pekâlâ. Jack notu bana uzatırken bana baktı. "Doğrulamayabileceğim tek şey Ally ve Tiggy'nin kardeş oldukları, çünkü Ally Tiggy adında bir kız kardeşten bahsetmişti. Bu yaygın bir isim değil, değil mi?

Başımı kaldırıp ona baktım ve yüzündeki ifadeyi gördüm. Çok şaşırmıştım.

Peşimdeki bu kadınlarla uğraşmaktan, iki ile ikiyi bir araya getirememiştim.

"Ally'den gerçekten hoşlandın, değil mi Jack?

"Evet, sadece oğlun olduğum için orada olsa ve gizli bir gündemi olsa bile," dedi pişmanlıkla. "Ona mesaj attım ama cevap alamadım. Kadınlar konusunda pek şansım yok gibi görünüyor, değil mi? Her neyse, görünüşe göre otelde bizimle birlikte bu kız kardeşlerden bir tane daha var. Ne yapmak istiyorsun anne?"

"I . . . "Bilmiyorum.

"Seni İrlanda'dan ayrılmaya iten şeyin ne olduğunu ya da o zamandan beri neden korktuğunu bilmiyorum ama onunla tanıştıktan sonra bildiğim tek şey Ally'nin iyi bir insan olduğu.

"James Bond da *Casino Royale*'de Vesper Lynd hakkında böyle düşünüyordu," diye zayıfça gülümsedim.

"Tanrı aşkına anne, kurgusal bir gerilim filminde değiliz!

"Aslına bakarsanız, Ian Fleming casus hikayelerini gerçeklere dayandırır. İnan bana, bu örgütlerin nasıl çalıştığını biliyorum.

'Belki yakında bana her şeyi anlattırırın, ama şimdilik bu kurnazlıklardan bıktım. Kesin olarak öğrenelim, olur mu? Ben Tiggy'nin odasını arayıp onunla buluşmayı ayarlayacağım. Ben sana her şeyi açıklayana kadar burada güvenle kalabilirsin, tamam mı?

"Bak," diye iç geçirdim, oğlumun önünde tam bir meyveli kek gibi görünmekle onu korumak arasında kalmıştım. "Biliyorum, yaşlı annenin ama yemin ederim Jack, korkmamın iyi bir nedeni var.

'İşte bu yüzden ailenin bu en yeni üyesiyle tanışacağım. Yeter artık anne; evden ayrıldığından beri çok kilo verdiğini görüyorum ve çok kötü durumdasın. Babam artık seni korumak için burada değil, o yüzden ben koruyacağım.

Oğlumun yatağın yanında duran telefona doğru ilerleyişini ve ahizeyi kaldırışını izledim.

'Alo, beni 107 numaralı odaya bağlar mısınız lütfen? Evet, benim adım Jack McDougal.'

Resepsiyon çağrısı aktarırken ikimiz de bekledik, ben gerginlik içinde kıvranıyordum, Jack ise son derece sakindi.

Alo, Tiggy D'Aplièse mi? Evet, merhaba. Ben Jack McDougal, Merry McDougal'ın oğluyum. Müsait olduğunuzda lobide buluşup sohbet edebilir miyiz acaba?

Jack'in başını sallayıp beni onayladığını gördüm. 'Tamam, on dakika sonra orada görüşürüz. Hoşça kal. Telefonu kapattı. "Onunla buluşmak için aşağıya iniyorum - öğleden sonra çayı içen insanların olduğu halka açık bir salonun ortasında beni vuracağından şüpheliyim. Ben onu araştırırken senin de biraz uzanmanı öneririm. Sabah seni ararım. cep telefonunu

güncellemek için.'

"Ama-

Artık "ama "lar yok anne, lütfen. Güven bana. Herkesin iyiliği için bu işin aslını öğrenmeliyiz, tamam mı?

"Tamam," diye başımı salladım. Başka ne diyebilirdim ki?

Odadan çıktı ve bir yanım içinde bulunabileceği tehlike nedeniyle onu geri çağırmak istese de, onunla hiç bu kadar gurur duymamıştım. Babasının berrak, sakın tavrına sahipti ve her geçen gün bana sevgili kocamı daha çok hatırlatıyordu.

"Ah, Merry," dedim Jack'in tavsiyesine uyup yatağa uzanırken.
'Hayatını ne hale getirmişsin...'

Tabii ki uyuyamadım, bu yüzden beş dakika sonra kalkıp kendime bir fincan çay doldurdum ve gergin bir şekilde Jack'in aramasını bekledim.

Çok uzun on beş dakika sonra aradı.

'Merhaba anne, ben Jack. Az önce Tiggy ile konuştum ve söz veriyorum, aşağıya gelmede bir sakınca yok.

"Jack, bilmiyorum.

Ben biliyorum anne ve sen de geleceksin. O zümrüt yüzüğü takıyor musun?'

Evet, neden?

Çünkü Tiggy'nin sana göstermek istediği bir çizim var. Yemin ederim anne, o çok tatlı. Gelip seni almamı ister misin?

Hayır, hayır. Güvenli olduğuna eminsen aşağı inerim. Bir dakika sonra görüşürüz.'

Aynada saçımı düzelttim, solgun yanaklarıma allık ve biraz ruj sürdüm. Jack haklıydı: Kaçmayı bırakmalı ve korkularıyla yüzleşmeliydim. Derin bir nefes alarak odamdan çıktım ve asansöre yöneldim.

Alt kattaki salonda oğlumun sarışın başını hemen gördüm, sonra birkaç saniye onunla birlikte oturan kadını inceledim. Ufak tefek ve ince yapıydı; kalın, dalgalı maun rengi saçları omuzlarına güzelce dökülüyordu. Onlara yaklaştığımda ikisi de ayağa kalktı ve içgüdüsel olarak bu genç

Kadının kırılgan bir hali vardı, etkileyici kahverengi gözleri yüzünün geri kalanına hükmediyordu.

"Merhaba anne, Tiggy D'Aplièse ile tanış, numarası ...? Jack onaylamak için Tiggy'ye baktı.

"Altı kız kardeşimden beşi," dedi yumuşak bir Fransız aksanıyla.

"Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum Bayan McDougal ve gerçekten kötü bir niyetimiz olmadığını söylemek istiyorum.

Tiggy bana gülümsedi ve paranoyama rağmen bu nazik genç kadının bana zarar vermek için burada olduğuna inanmak zordu.

'Teşekkür ederim, Tiggy. Ve lütfen bana Merry de.

"Otur anne. Jack yanındaki kanepenin üzerindeki boşluğa vurdu.

Bunu yaparken Tiggy'nin gözlerinin yüzümden sol elimin dördüncü parmağındaki yüzüğe kaydığını hissettim. İçgüdüsel olarak diğer parmağımı elini üstüne koydu.

"Tiggy, Tiggy'nin kızkardeşi CeCe ve arkadaşı Chrissie'nin ziyaretinden sonra MK'nın ikimize de tam olarak ne söylediğini açıklıyordu. Sakıncası yoksa Tiggy, anneme kendin söyleyebilir misin?

"Elbette söylerim ama tüm çocuklarım adına özür dilemek istiyorum. Kardeşlerim. Seni bulmaya çalışmamızdan neden korkmuş olabileceğini çok iyi anlıyorum," dedi Tiggy. 'Çok üzgünüm Merry, gerçekten. Kızınızın da muhtemelen size söylediği gibi, babamız bir yıl önce öldü ve altımız birlikte Jack'in tanıştığı kız kardeşim Ally'nin onun denizde gömüldüğünü gördüğünü sandığı yere doğru bir gemi yolculuğuna çıkıyoruz. Geçenlerde babamın avukatı, ailemin "kayıp kız kardeş" lakabını taktığı biriyle ilgili bazı bilgiler aldı. Babam hepimize Ülker Takımyıldızı'nın Yedi Kız Kardeşi'nin adını vermişti. Yedincisi-' 'Merope,' diye onun yerine ben bitirdim.

"Evet, ve ne zaman birimiz ona neden Merope'nin olmadığını sorsak Yedinci kız kardeş, babam onu hiç bulamadığını söyledi. Avukatımızdan bu bilgiyi aldığımızda, en büyük iki kız kardeşimiz Onu bulmamıza yardım edip edemeyeceğimizi öğrenmek için. Ve eğer bize söylenen kişiye, onun gömüldüğüne inandığımız yerde denize çelenk bırakmak için hac yolculuğumuzda bize katılmasını isteyin.

Elbette bu hikayeyi zaten biliyordum, ama gözleri parlayan bu tatlı kızdan duyunca kendimi daha sakin hissettim. bir tür iyilik olarak tanımladı.

"İyi planlanmış bir şey değildi," diye devam etti. 'Sadece gönderdik Mary-Kate'in seyahat ettiğinizi söylediği yere en yakın kız kardeş. Electra New York'ta yaşıyor - Jack'in Toronto'da otel lobisinde fark ettiğini söylediği kadın bu. New York'a gittiğinizi öğrenmiş.

Sırada Londra var, bu yüzden üçüncü kız kardeşim Star gönderildi.

Evet. Onunla tanıştım. Kendisine Sabrina diyordu. Sarışın, zayıf ve uzun boylu mu?

Evet. Bu Star. Neredeyse kayınbiraderi olan Orlando ile birlikteydi. Kendisi biraz eksantriktir ve şarap yazarı olduğunu söyleyerek sizi Star'la tanıştırmak için bir plan yaptı.

"Beni kandırdı, yani iyi bir plandı.

"Ama seni de korkuttu, değil mi anne? Jack araya girdi.

'Evet, çünkü makul bir hikaye uydurmuş olsa bile, kalabalığa karışmaz. Ertesi gün Londra'da beni takip ettiğini gördüm.

"Ah canım. Tiggy mahcup bir şekilde kıkırdadı ve içini çekti. "Yapabilirim Bu konudaki dağınıklığımız ve düşüncesizliğimiz için tekrar özür dilerim. Kendinizi çok kötü hissetmiş olmalısınız. avlandım.'

"Ben de aynen öyle hissettim, evet.

"Bir de Ally vardı," dedi Jack. "Beni tamamen kandırmıştı, ta ki annem onun gittiği her yere gelen diğer kadınlardan bahsedinceye ve ben de ikiye ikiye bir araya getirinceye kadar.

'Şimdi buradasın Tiggy,' dedim. "Bu, biz McDougal'lar arasında tüm kız kardeşlerinle tanıştığımız anlamına mı geliyor? Parmaklarımla kısaca saydım. 'Evet, Toronto'daki iki Müslüman kadınla birlikte Altı eder. Diğerleri Maia mıydı?'

"Onun adını biliyor musun? Tiggy hayretle söyledi.

"Annem tezini Orion mitleri üzerine yapmıştı. Bunun bir kısmı Pleiades'in Yedi Kız Kardeşi ve Orion'un Merope'ye olan takıntısıyla ilgiliydi," dedi Jack. 'Diğer çocuklar Pamuk Prenses ya da Uyuyan Biz Yunan efsanelerini dinlerken, onların masalları güzeldi. Alınma anne,' diye ekledi aniden. "Ya da sana, Tiggy.

"Alınmadım," diye gülümsedi ve gözleri üzerimde gezinirken, X-ray cihazından geçirildiğim gibi garip bir hisse kapıldım. 'Belli ki biz de bu hikâyelerle büyüdük,' diye devam etti. 'Bu arada, Electra'nın yanındaki Maia değildi, Electra'nın asistanı Mariam'dı. Maia Cenevre'de, bu arada adı Atlantis olan aile evimizde kaleyi koruyor.

"Vay canına. Jack başını salladı. "Yani, ikimizin de Yunan mitolojisine takıntılı bir ebeveynle büyümüş olması bir tesadüf değil mi?

"Tasadüflerin var olduğunu sanmıyorum," diye cevap verdi Tiggy, bana tekrar sabit bir şekilde bakarken.

"Yani kadere inanıyorsun, öyle mi Tiggy?" dedim.

"Evet, ama bu gerçekten başka bir hikaye. Her neyse, Bayan McDougal, biz kız kardeşlerin sizi görmeye çalışmamızın nedeni

Yüzüğün yüzünden. Al.' Tiggy elindeki kâğıttan bir sayfa çıkardı. dizine koydu, ters çevirdi ve önümdeki sehpanın üzerine koydu. Avukatımızın bize verdiği çizim bu. Yıldız bunun giydiğinle aynı. Kabul ediyor musunuz?'

Gözlerimi çizime diktim ve sonra isteksizce sol elimi sağ elimden ayırdım. Tiggy'nin görebileceği şekilde uzattım. Üçümüz de resme ve yüzüğe baktık.

"Birbirinin aynısı anne.

Jack hepimiz adına konuştu çünkü yüzük ve çizim en ince ayrıntısına kadar aynıydı.

Hepimiz birkaç saniye sessizce oturduk, hiçbirimiz tam olarak ne söyleyeceğimizi bilmiyorduk.

Sonra Tiggy elini uzattı ve benim elimi nazikçe kendi elinin içine aldı. Bana baktı ve gözlerinin yaşlarla dolu olduğunu gördüm.

'Kayıp kız kardeşi bulduk,' dedi. "Bundan eminim.

Küçük elinin dokunuşu, bariz duyguları ve inancı içimde kalan son korku kırıntılarını da uçurdu.

"Çay isteyen?" dedi Jack.

Çayı içtik ve bunalmış olduğumu hissederek Jack sohbeti devraldı ve bunun nasıl onun Dublin'e ilk ziyareti olduğunu ve ayrılmadan önce şehri nasıl keşfetmek istediğini anlattı. Hem Tiggy hem de ben tek heceli cevaplar verdik; her ikimiz de kendi dünyalarımızda kaybolmuş, her şeyi anlamlandırmaya çalışıyorduk. Ya da en azından ben öyleydim, Özellikle de bugün Ambrose'dan aldığım haberden sonra.

Gözlerimi karşımda oturan kızıdan zorlukla ayırabiliyordum. Kendimi bir şekilde ona bağlı hissediyordum ve çok genç olduğu belli olmasına rağmen, onda bir bilgelik, bir derinlik vardı.

Sanki bir şekilde tüm cevapları biliyormuş da söylemiyormuş gibi.

"Yüzükle ilgili bu bilginin nereden geldiğini sorabilir miyim?

Tiggy mi? Yani, avukatınızın kaynağı?' diye sordum.

"Tek söyleyebileceğim, bize yıllar boyunca pek çok yanlış ipucunu takip ettiğini, ancak babamızın bu yüzüğün kesin kanıt olduğuna dair kendisine güvence verdiğini söyledi.

"Peki babanın adı neydi?

"Evde ona hep Pa Salt derlerdi. Sanırım Maia ya da Ally koymuştu adını, çünkü hep deniz kokardı. Ve öyleydi de. Tiggy başını salladı. "İsmindeki "P" harfinin Pa olması çok yazık, çünkü geri kalanını "Atlas"ın bir anagramı olarak işaretledim.

"Belki de "P", Yedi Kız Kardeş'in annesi Pleione'nin ismidir? Ben önerdim.

"Ah!" Tiggy ellerini birbirine kenetledi ve kocaman kahverengi gözlerinden yine yaşlar süzüldü. 'Tabii ki! Tabii ki. Şimdi çok ciddi Titiriyorum.

"Benim de öyle ve bugünlerde pek "ürperen" bir insan değilim," diyerek ona gülümsedim.

'Mary-Kate ile tanışmayı çok isterim ama bu durumdan henüz rahatsız olmanı da anlıyorum' dedi.

"Aslına bakarsan Tiggy, bu gece buraya geliyor," dedi Jack. 'Annem onun için endişelendi ve tüm bunlar olurken Yeni Zelanda'da tek başına kalmasını istemedi...'

Orada oturdum ve oğluma öldürebilecek bir bakış attım. Bu kadına güvenmek *benim* için sorun değildi ama Mary-Kate benim kızımdı ve bu henüz açıklamak istemediğim bir bilgiydi.

'Oh, ne kadar harika! Umarım onunla tanışabilirim,' dedi Tiggy. 'CeCe çok güzel olduğunu söyledi. Yaşına tam uyuyor; biz yedi kız kardeşin en küçüğü olacak.

'Ben de yedi çocuktan biriydim,' dedim konuyu değiştirmeye çalışarak.

"Gerçekten mi?! Tiggy'nin gözleri parladı. "Kaç numarasın sen?

"Beş numara.

'Ben de öyleyim! Ne kadar harika,' diye ekledi. "Daha önce hiç beşinci bir kız kardeşle tanışmamıştım.

"Benim üç erkek kardeşim vardı, o yüzden seninle pek aynı değil.

'Hayır, ama yine de iyi hissettiriyor,' diye gülümsedi. 'Bir gün, biz de "Ortak mitolojimiz hakkında konuşalım.

'Taygete efsanesini zaten biliyorum. Zeus onu acımasızca takip etti,' dedim.

'Öyle yaptı, evet, ve, ah, uzun bir hikaye ama ...' Tiggy omuz silkti.
"Umarım bir ara daha uzun konuşabiliriz.

"Evet. Bunu isterim.

Jack bana baktı. "Anne, bitkin görünüyorsun. Ben öyle olduğumu biliyorum ve tüm bu olanlara sadece seyirci kaldım. Git ve biraz dinlen. Mary-Kate gelmeden önce.'

"Evet, öyle yapmalısın.

Tiggy'nin minik, sakinleştirici elleri bir kez daha benimkilerin üzerindeydi ve kalp atışlarımın yavaşladığını hissettim. Bu kız, benim için her neyse ve her kimse, büyüleyiciydi.

"Evet, sanırım uyumam gerekiyor," diye kabul ettim ve ayağa kalktım.
"Bana izin verir misiniz?

"Tabii ki," dedi Tiggy de ayağa kalkarken, "ve bana yardım ettiğin için teşekkür ederim.

Bugün bana güveniyorsun. Kafa karıştırıcı olduğunu biliyorum ama içgüdülerim bana her şeyin olması gerektiği gibi olduğunu söylüyor. Sonra beni kocaman bir kucakla sardı.

'İyi uykular, Merry. Bana ihtiyacın olduğunda burada olacağım.

"Seninle yukarı gelmemi ister misin anne? Jack sordu. Hayır, ben iyiyim. Neden bu şehirde kendini eğlendirmiyorsun?
Öğleden sonra mı? Trinity College Kütüphanesi'ndeki *Kells Kitabı*'nı tavsiye edebilirim.

"Bu uzun zamandır listemdeydi," dedi Tiggy. "Var mısın, Jack?"

"Elbette varım, Tiggy. Sonra görüşürüz, anne.'

Odama girdiğimde, ayakta zor duruyordum. yorgunluk. *Rahatsız etmeyin* işaretini koyduktan sonra perdeleri kapattım - hiçbir zaman gündüz uyuyan biri olmadım - soyundum ve yorganın altına girdim.

"Ben kimim?" diye fısıldadım uykulu uykulu.

Hayatımda ilk kez bilmediğimi fark ettim.

*Tiggy
Dublin*

"Maia? Ben Tiggy."

"Merhaba, Tiggy! Ally burada, CeCe ve Chrissie de Londra'dan yeni geldiler. Onu buldun mu?"

Buldum.

"Daha da önemlisi, onunla konuşmayı ve her şeyi açıklamayı başardın mı?"

"Evet."

Ve?

Sanırım onu rahatlatmayı başardım. Ona yüzüğün çizimini gösterdim ve aynısı olduğunu kabul etti.

"Harika. Peki Bayan McDougal hakkında ne düşünüyorsunuz?" dedi Maia.

"Oh, çok hoş biri, gerçi acemice uyguladığımız gizli taktiklerin pek işe yaradığını sanmıyorum - oğlu gerçekten de onu avlamaya çalışan bir örgüt olduğumuzu düşündüğünü söyledi, ama umarım onu yapmaya çalıştığımız şeyin bu olmadığına ikna etmişimdir."

"Peki ya kızı Mary-Kate? Merry bizimle tanışması konusunda ne düşünüyor? CeCe araya girdi."

Bunu henüz konuşmadık. İyi haber şu ki, Mary-Kate'in Bu gece Dublin'e iniyor, umarım onunla tanışabilirim. "Ne kadar heyecan verici!" dedi Maia.

"Lütfen ona benden ve Chrissie'den selam söyle," dedi CeCe.

'İçgüdülerini olan sensin, Tiggy. Sence kayıp kız kardeşi bulduk mu?" Ally'nin sesi geldi.

"Kesinlikle, ama ...

"Ne?" dedi hattın diğer ucundaki üç kız kardeş de.

'Bir şey hakkında düşünmem gerekiyor. Düşündükten sonra size söyleyeceğim. Oğlu Jack de çok sevimli.

"Hey, o da evlatlık değil, değil mi? CeCe kıkırdadı. "Kayıp kız kardeşin erkek olması garip olmaz mıydı?

'Merry kesinlikle öyle olduğunu söylemedi. Senin hakkında çok konuştu, Ally. "Öyle mi?

"Evet.

"Eminim bana küfrediyordu, çünkü şimdi ondan bilgi almak için yalan söylediğini biliyor," diye iç geçirdi Ally.

"Öyle bir şey yapmadı, size söz veriyorum. Onu görmeye gittiğimizde Bu öğleden sonra birlikte *Kells Kitabı'nı* okuduk, senin de görmeni istediğini söyledi.

"Yapma Tiggy, benden nefret ediyor olmalı," diye ısrar etti Ally.

'Senin hakkında pek çok şey hissedebilir, Ally, ama nefret kesinlikle bunlardan biri değil.

'Her neyse, aferin Tiggy. Onu rahatlatılabildiğine çok sevindim,' dedi Maia. 'Sence Mary-Kate'in Dublin'den uçakla gelip bize katılması mümkün olabilir mi?

'Bekleyelim ve görelim, olur mu? Eğer olması gerekiyorsa, o zaman-' 'Olması gerekiyor,' diye koro halinde kız kardeşlerine seslendi.

"İçgüdülerim bana tamamen yanlış yolda olduğumuzu söylese de Georg'u arayıp Merry'yi ve yüzüğü bulduğumu söyleyebilir misin? Onunla bir konuda konuşmak istiyorum.'

"Korkarım Georg uzakta," dedi Ally. 'Zaten ulaşmaya çalıştım ama sekreteri bana tekne gezisine kadar dönmeyeceğini söyledi.

"Ah canım, bu işleri daha da zorlaştırıyor," dedi Tiggy. 'Demek istediğim, ona ve verdiği bilgilere güvenmemiz çok iyi, ama başkaları Hayır. Elimizdeki tek şey yüzük.

"Atalarımı keşfettiğimde, bir tablodaki büyük büyükannem Bel'e olan benzerliğim dışında, beni gerçekten onun büyük torunu olduğuma ikna eden bir mücevher parçasıydı - ay taşım -" diye araya girdi Maia. "Belki yüzük için de aynı şey geçerlidir.

"Biliyorum ama elimizde bir tablo yok ve dünyada Mary-Kate'in düşündüğümüz kişi olduğunu doğrulayabilecek kimse yok, değil mi?"

"Tabii öz ailesinin kim olduğunu bulamazsa," diye ekledi Ally.

'Doğru,' diye onayladı Tiggy, 'bu yüzden Georg'un başka ayrıntılar bilip bilmediğini öğrenmek için biraz yardım alabilirim. Lütfen, dene Mary-Kate ve ailesini gemi yolculuğunda bizimle gelmeye ikna etmemi istiyorsan, benim için onunla tekrar iletişime geç.

"Merry ve Jack'in de gelmesi gerektiğini mi söylüyorsun?"

"Bence hepsi orada olmalı," dedi Tiggy kararlı bir şekilde. "Pekâlâ, bir gelişme olursa haber veririm. Bu konuda sezgilerime güvenmek zorundayım.

"Hiç başka türlü yaşadığın oldu mu? Ally gülümsedi. "Onu yanımıza alabilseydik çok harika olurdu.

"Elimden geleni yapacağım, söz veriyorum. Herkese güle güle.

Tiggy aramayı sonlandırdı ve ardından Charlie'yi cep telefonundan aradı. Bugünlerde Inverness'teki hastanede çok daha az zaman geçiriyordu, çünkü Kinnaird malikanesinin pompaya uzanan her ele ihtiyacı vardı. Haftada üç gün çalışmaya başlamış olsa da, acil bir durum olduğunda

Yine *de* eski püskü Defender'ına binip (Ulrika'nın yeni Range Rover'ı ve Inverness'teki aile evi vardı, ayrılık anlaşmasında kararlaştırılmıştı) iki saatlik yolu hastaneye gitmek için kullandı. Sesli mesajı her zamanki gibi devreye girdi ve Tiggy bir mesaj bıraktı.

'Merhaba sevgilim, İrlanda'ya sağ salim vardım ve Merry ile buluşmayı başardım. Çok tatlı biri, oğlu Jack de öyle. Her neyse, kızı bu gece geliyor, bu yüzden yarın geç saatlerde eve dönmeye çalışacağım. Seni seviyorum, seni özlüyorum, hoşça kal.

Tiggy başını yumuşak otel yastığına yasladı, keyifle içini çekti ve kasada kendisi ve Charlie için yenilerini alacak para olup olmadığını merak etti. Lüks kulübeyi yaz için zengin ailelere kiralamışlardı ve Fraser'ın bir zamanlar yaşadığı derme çatma kapı evinde yaşamak zorunda kalmışlardı. O değil.

Ancak misafirlerden gelen her kuruş fidan dikimi, çit çekimi ve Charlie'nin kızı Zara ile birlikte yetiştirdikleri Avrupa geyiği gibi yerli yaban hayatının yeniden stoklanması için harcanıyordu. kalplerini koymuşlardı.

Şimdiye kadarki en büyük zaferi, İskoç yaban kedilerinin Nisan ayında sağlıklı bir erkek yavru üretmeyi başarmasıydı. O da Onu sevmek için can atıyordu ama tabii ki yapmaması gerektiğini biliyordu; eğer kediler şu anda yaşadıkları kafesten kurtarılacaklarsa ve

Vahşi doğaya geri salındıktan sonra insan teması yasaktı. "Belki de Georg'a, Salt Baba'dan biraz para alıp alamayacağımı sorarım.

Bize yardım edeceğine güveniyorum,' diye düşündü. En azından Ulrika Kinnaird malikanesini ele geçirmeye çalışmamaya karar vermiş gibi görünüyordu ama yine de

büyük bir boşanma anlaşması talep ediyordu. Charlie öldüğünde, mal varlığı Zara'ya geçecekti. Müstakbel üvey kızı bu konuda çok tutkuluydu ve Tiggy, annesinin tasarımcı kıyafetleri zevkini ödemek için mülkün parçalanmak zorunda kalmasının ne kadar korkunç olacağını düşündü.

Tiggy gözlerini kapatıp derin bir nefes alırken, "Her şey geçer," diye mırıldandı. Kalbinden korktuğundan ve

Hayatının geri kalanında yaşayacağı bu durumla birlikte, kalp atışlarının çok daha fazla farkına varmıştı. Ve şu anda kesinlikle yükselmişti.

Merry'yle tanıştığında öyle güçlü bir şey hissetmişti ki bunu tarif etmekte zorlanıyordu. Ve oğlu Jack de... Mary-Kate'e gelince, onunla bu gece daha sonra buluşacaktı ama Tiggy cevabı zaten bildiğinden oldukça emindi.

"Haksız mıyım baba?" diye sordu.

Yine ondan bir cevap gelmedi. Bunun nedeni henüz oraya yerleşmemiş olması mıydı, yoksa cennet ile dünya arasındaki genellikle net olan çizgiyi dolduran kendi duyguları mıydı? Her zaman sessizlik vardı

Babasından yardım istediğinde; bir boşluk gibi, sanki orada değilmiş gibi . . .

"Belki bir gün benimle konuşursun baba," diye iç geçirdi ve vefat etmiş olan diğer akrabalarından birine döndü. Cevaplaması gereken soruyu düşündü ve sonra sordu.

"Evet," diye cevap geldi. "Evet."

Jack akşamı oteldeki odasında, o ana kadar öğrendiği her şeyi not alarak geçirmişti. Düzeni severdi, kaosu değil ve annesi ve kız kardeşiyle ilgili bu durum onu tedirgin ediyordu. Her ikisi de bir şekilde Yedi Kız Kardeş'i içeren iki dünyanın çarpışması nasıl mümkün olabilirdi? Yoksa bu sadece bir tesadüf müydü?

Tiggy tesadüf diye bir şey olmadığını söylemişti. O kadar emin değildi. Defterine *ortak ilgi alanları* diye yazmıştı.

Annem bir zamanlar kız kardeşlerin babasını tanıyor muydu? (Bu ortak ilgi alanlarını açıklar) diye yazmıştı.

Ambrose?

Peder O'Brien?

Kanıt mı? Yüzük. (Bu yeterli mi?)

Ally: Neden sürekli onu düşünüyorum?

"Evet," dedi yüksek sesle, "neden düşünüyorum? Yani, ben ... olmalıyım. Lanet olsun!" Jack hayal kırıklığı içinde not defterini yatağın üzerine fırlattı. Mary-Kate'in yakında geleceğine sevinmişti, çünkü ona kesinlikle ihtiyacı vardı.

Tüm bunlar hakkında konuşacak biri.

"Annem neden bu kadar korkuyor?" diye sordu duvardaki geniş ekran televizyona.

Şaşırtıcı bir şekilde cevap vermedi.

"Bir bira ve yemek zamanı Jack," dedi yataktan kalkıp spor ayakkabılarını giyerken ve aşağıya bara inerken.

Tam siparişini verirken telefonuna bir mesaj geldi.

Saat 10'daki Dublin uçağında. Merrion Hotel'e taksiyle gideceğim. Yakında görüşürüz, kardeşim. MK xx

Barda oturup birasını yudumlarken İrlandalı seslerin uğultusunu dinledi ve bu küçük adanın kendi hayatının bir parçasını oluşturup oluşturmadığını merak etti.

Genler. Eğer DNA annesinden geçtiyse, ondan da geçmiş olmalıydı. Ama evlatlık olduğunu yeni öğrendiğini düşünürsek, kim bilebilirdi ki?

Ah, seni özledim baba, diye düşündü, *sen her zaman mantığın sesiydin ve oğlum, şu anda buna ihtiyacım var.*

Saat dokuzu geçtiğini görünce resepsiyona gidip annesinin odasını aramalarını ve kendisine katılmak isteyip istemediğini sormalarını istedi.

Mary-Kate'in gelmesini beklerken yiyecek bir şeyler aldılar.

Resepsiyon görevlisi, "Üzgünüm efendim ama Bayan McDougal'ın oda telefonu hâlâ "rahatsız etmeyin "e ayarlı," dedi.

"Peki, tamam, teşekkürler. Jack masadan uzaklaştı, yukarı çıkıp onun kapısını çalması gerekip gerekmediğini düşündü.

Onu kendi haline bırakmaya karar vererek - daha önce çok solgun görünüyordu - restorana girdi ve Tiggy'nin bir masada tek başına oturduğunu gördü.

"Merhaba," dedi.

"Merhaba, Jack," diye cevap verdi, tatlı gülümsemesiyle. 'Bana katılmak ister misin? Ben de tam akşam yemeği için bir şeyler sipariş edecektim.

"Teşekkürler," dedi adam, onun karşısına oturarak. "Ben de. "Annen aç değil mi?

"Sanırım - ya da en azından öyle umuyorum - uyuyor. Son birkaç gündür çok şey yaşadı.

"Onu bulmaya çalıştığımız için mi?

"Kısmen evet, ama aynı zamanda ... Jack içini çekti ve başını salladı.

"Sipariş verelim, olur mu?

"Ben balkabağı çorbası alacağım.

"Ben biftek alacağım, yanında da patates kızartması," diye ekledi.

İkisi de siparişlerini verdi; Tiggy bir kadeh beyaz şarap, Jack de bir bira içti.

Bardakları tokuştururlarken Tiggy, "Şerefe," dedi. "Yeni arkadaşlara içelim. "Evet. Yine de, her şey biraz garip. Hayır.

Seni ve kız kardeşlerini gücendirmek istemem ama hepinizi evlat edinen bu adam kimdi?

"Asıl soru bu," dedi Tiggy. 'Hiçbirimiz gerçekten bilmiyorduk - nereden geldiğini ya da ne iş yaptığını bile. Sanırım sevdiğiniz insanların sonsuza kadar yaşayacağına inanmak insanın doğasında var, bu yüzden sormanız gereken soruları asla sormuyorsunuz çok geç olana kadar. Sanırım şimdi hepimiz pişmanlık duyuyoruz: Pa'ya kendisi hakkında daha fazla şey sormadığımız için ya da neden hepimizi evlat edindiğini özellikle.'

"Kaç yaşında olduğunu sormamın sakıncası var mı?

"Yine bilmiyoruz ama seksenlerinin sonlarında olduğunu tahmin ediyorum. Anneniz kaç yaşında?

"Kasım ayında elli dokuz olacak - ve bundan eminim," dedi Jack gülümseyerek. 'Geçen yıl pasaportunu yenilemek zorunda kaldı, yani bu ne demek oluyor? Onunla annem arasında yirmi beş, hatta otuz yıl var.

"Ne düşünüyorsun?

"Sadece, acaba ikisi de-

'Geçmişte bir noktada bir araya gelmiş olabilirler mi? Bunu ben de düşündüm. Ama sonra ...' Tiggy ona baktı.

"Bu *beni* kayıp kardeş yapar! Jack sırttı. "Şaka yapıyorum. Annem ve babam birbirlerine çok bağlıydılar ve ben kesinlikle babamın oğluyum.

"Babamın spesifik olduğu tek bir şey vardı. Bulmak istediği kesinlikle kayıp *kız kardeşi*yd.

'O zaman Mary-Kate olmalı, değil mi? Evlatlık olan o, ama ...'

"Evet?

"Hiçbir şey," dedi Jack.

"Mary-Kate biliyor mu, ya da aslında annen Mary-Kate'in gerçek ailesinin kim olduğunu biliyor mu?

"Hiçbir fikrim yok, ama bugünlerde Mary-Kate'in isterse öğrenmesi muhtemelen çok kolay.

Peki istiyor mu?

"Tiggy, gerçekten bilmiyorum, ama birkaç saat içinde geleceği için ona soracağım.

Peki ya annen? Onun ailesi kimdi?

Jack birasından bir yudum aldı, Ambrose'un bu sabah söylediklerini anlatmanın haddine olmadığını biliyordu. "İrlandalıydılar sanırım.

"Jack, senin annen de evlatlık mıydı?

Sakince çorbasını içen Tiggy'ye inanamayarak baktı. "Tanrım! Sen nereden biliyorsun? Anneme bunu daha bu sabah söylediler! *Sana* kim söyledi?'

"Hiç kimse, sadece bir histi," dedi. "Bende bunlardan çok var Jack ve bugün annenle karşılaştığımda *anladım*.

"Neyi bildin?

"Sadece öyle olduğunu. Şimdi her şey mantıklı geliyor.

En azından ben sana söylemedim. Cidden Tiggy, bu herkesten gizli kalmalı, kız kardeşlerin de dahil. Annem oldukça

Yıkılmış, anlıyor musun? Biz çocuklara geçmişinden hiç bahsetmemiş olsa bile, nereden geldiğinizi bilmek ve ailenizin sizin aileniz olduğuna inanmak ... sizi tanımlıyor, değil mi?

'Evet ... ama ben de evlat edinilmiş biri olarak, sevgi dolu bir ortamda büyürseniz, genetik yapınızın ne olduğunun önemli olmadığına inanıyorum.

Makyaj öyle.'

'Evet, ama Mary-Kate gibi sen de evlatlık olduğunu her zaman biliyordun.

Ve bunu kimliğinizin bir parçası haline getirdiniz. Annem evlatlık olduğunu hayatı boyunca İrlandalı ailesinden gelmiş. Ve şimdi, altmış yaşından çok da uzak olmayan bir zamanda, ona tüm bunların bir yalan olduğu söylendi.

'Bunu kabullenmek onun için çok zor olmalı. Eminim biraz zaman alacaktır. Lütfen endişelenmeyin, sır tutma konusunda özellikle iyiyimdir. İzin verilene kadar tek kelime etmeyeceğim, ama bu her şeyi yanlış anlamış olabileceğimiz anlamına geliyor.

"Ne hakkında?

"Ah, sadece varsayımlar. Her neyse,' diye omuz silkti Tiggy. "Önemli değil.

'Şu sıralar her şey biraz çılgınca, değil mi? Özellikle de annem için. Çılgınlığı sevmem.'

'Belki de her şeyin yeniden rayına oturabilmesi için önce havaya fırlatıldığı bir an olması gerekir, o zaman belki eskisinden daha iyi olabilir. Yanılıyorsam söyleyin, ama annenizin biz kız kardeşlerin onu takip etmesinden başka bir şeyden korktuğu hissine kapılıyorum. Aşağı. Öyle mi?'

Evet, kesinlikle öyle. Vay canına, Tiggy, zihin okuyucu falan mısın sen?

Sadece hissettim. Şimdi tatlı menüsüne bakalım mı? Ben hâlâ açım.

Yemeklerini yedikten sonra Tiggy ve Jack salonda oturup kahve içtiler ve Jack'in cep telefonu çaldığında her ikisinin de uzak, izole yerlerde yaşadıkları hakkında sohbet ettiler.

"Affedersiniz," dedi telefonu açarken.

"Merhaba Jack! Buradayım!" Mary-Kate'in parlak sesi geldi. "Burası neresi?"

"Lobideyim, salak! Sen neredesin? Odanızdaki telefona kesinlikle cevap vermiyorsunuz.

Jack saatine baktı ve saatin geceyi geçtiğini gördü. Gece yarısı. Elbette! Özür dilerim, saatin kaç olduğunu unutmuşum. Gelip seni alacağım.'

"Mary-Kate burada," dedi Jack ayağa kalkarken. "Bu kadar geç olduğunu fark etmemiştim," diye ekledi resepsiyona doğru yürümeye başlarken.

"Jack! Tiggy seslendi. 'Ben şimdi odama dönüyorum. Kız kardeşinle biraz zamana ihtiyacın var.

'Tamam, ama neden gelip bir merhaba demiyorsun? Ne de olsa o senin kayıp kız kardeşin olabilir...'

"Eğer eminsen.

Tiggy ayağa kalktı ve Jack'i lobiye kadar takip etti. Siyah kot pantolon ve kapüşon giymiş, sarı saçlarını tepeden topuz yapmış genç bir kadın gördü. Ağabey ve kız kardeşin kucaklaşmasını izledi ve ikisi arasındaki kolay sıcaklığı ve şefkati hissetti.

"Tiggy" - Jack onu yanına çağırdı - "bu Mary-Kate, daha genellikle MK olarak bilinir. MK, Tiggy D'Aplièse ile tanış, beşinci kardeş. Tanıştığımıza memnun oldum, Tiggy. Enkaz gibi görüldüğüm için üzgünüm; uzun bir

Yeni Zelanda'dan İrlanda'ya giderken uçağa yetişmek için büyük bir telaş içinde yola çıktım. "Çok yorulmuş olmalısın ama seninle tanışmak harika, Mary-

Kate. Kız kardeşim CeCe, Chrissie ile sizi ziyaret ettiklerinde ona çok misafirperver davrandığınızı söyledi.

'Biz Kiwiler böyle yetiştiriliyoruz, değil mi Jack? Ama evet, harikaydılar ve birlikte eğlenceli bir gece geçirdik.

"Pekala, sizi yalnız bırakayım ve iyi geceler dileyeyim.

"İyi geceler Tiggy ve sohbet için teşekkürler," diye seslendi Jack asansöre doğru yürürken. Mary-Kate giriş yaptıktan sonra sırt çantasını aldı. "Hadi seni yukarı odana çıkaralım da biraz uyuyabilesin.

"Uyuyabileceğimden emin değilim, biliyor musun?" dedi Mary-Kate. 'Kafam çok karışık; vücudumun saatin kaç olduğu ya da ne yapması gerektiği hakkında hiçbir fikri yok. Annem nerede?

"Uyuyor. Onu uyandırmadım - yarın sabah bana kızacağını biliyorum ama bugün çok kötü bir gün geçirdi.

"Gerçekten mi? O iyi mi?"

Asansörle yukarı çıkıp Mary-Kate'in odasına yöneldiklerinde Jack, "Eminim öyle olacaktır," diye cevap verdi. "Buraya, İrlanda'ya dönmek

Biraz ıbana iğne batırmaya benziyor: İyileşmeye başlamadan önce zehri ıkarman gerekiyor.

"Güzel benzetme Jacko," diye yorumladı Mary-Kate, kardeşi ona odasının kapısını açarken. "Ne tür bir zehir?"

"Her şey onun geçmişiyle ilgili. Bırakayım da o anlatsın. Her neyse, seni görmek güzel kardeşim. Geldiğine sevindim.

"Başka seçeneğim olduğunu sanmıyordum, Jack. Mary-Kate yatağa tırmandı ve sırtını yastıklara yasladı. "Neler oluyor?"

"Keşke size söyleyebilseydim ama şu anda söyleyemem. Temel olarak, annemin korktuğu bir şey - ya da biri - var. Ve bu kız kardeş ailesi onunla konuşmak için otellerine gelmeye devam edince, gerçekten korktu.

"Sadece onunla tanışmak ve yüzüğü teşhis etmek istediler Jack. Bu onu neden korkutsun ki?"

"Hiçbir fikrim yok," diye iç geçirdi Jack. "Şu ana kadar ondan öğrenebildiğim tek şey, küçükken *ona* "kayıp kız kardeş" dendiği. Dinle, senin gibi dünyayı dolaşmamış olsam da ben de uzun bir gün geçirdim ve yorgunum. Bence ikimiz de Biraz uyuyun; yarın da bugünkü gibi olursa, aklınızı başınıza toplamanız gerekecek.

"Kötü şeyler mi? Mary-Kate sordu.

"Sadece ... şeyler. Şöyle söyleyeyim, yıllarca hiç bahsetmedikten sonra annem geçmişine doğru bir yolculuğa çıktı ve bu biraz karmaşık.

'Yani benimle bir ilgisi yok mu? Ya da benim bu kadar Kayıp kız kardeş mi? Uçakta düşündüm de belki de beni başka bir aileye kaptırmaktan korkuyordur.

'Belki, evet, ama diğer tüm kız kardeşler evlat edinildiği ve babaları öldüğü için, onlarla nasıl akraba olabileceğinden emin değilim. Her neyse.'

"Peki ya evlat edinen anne? O kim?"

"Öyle biri olduğunu hiç sanmıyorum. Tiggy bana hepsini bir dadının büyüttüğünü söyledi. Dürüst olmak gerekirse her şey biraz tuhaf ama o ve Provence'ta tanıştığım kız kardeşi Ally çok sevimliler ve oldukça iyi görünüyorlar. normaldi.

"CeCe ve arkadaşı Chrissie de harikaydı," Mary-Kate Anlaştık. 'Her neyse, yarın sana ve anneme söyleyeceklerim var.

Tamam, duş alacağım ve sonra biraz uyumaya çalışacağım. İyi geceler, Jacko.'

"İyi geceler, abla.

*Merry
Dublin*

Uyandım ve evde olduğumu düşünerek karanlıkta uzandım. I Jock'un rahatlatıcı cüssesine uzandım ama yanımda bir boşluk buldum.

Ve hatırladım.

"Seni özlüyorum aşkım, her geçen gün daha çok özlüyorum ve yanımdayken sana gereken değeri veremediğim için çok üzgünüm," diye fısıldadım karanlığa.

Şu anki varlığımın kâbusu beynime geri dönmeye başladığında gözlerimden yaşlar aktığını hissettim. Işığı açmak için uzandım. Kötü düşünceleri durdurmak için. Ve saatin dokuza on kala olduğunu görünce şok oldu.

"Gece mi? Yataktan sendeleyerek kalkıp kapıyı açarken mırıldandım. Perdeler. Güneşin gökyüzünde parladığını görünce çok şaşırdım. Bunun nedeni kısmen Dublin'de bu kadar açık bir gökyüzü görmenin nadir olmasıydı, ama aynı zamanda Çünkü bu sabah olduğu anlamına geliyordu ve neredeyse on dört saat aralıksız uyumayı başarmıştım.

"Mary-Kate! Hatırladığımda yüksek sesle haykırdım. Elimi uzatıp Jack'in odasını aradım.

"Merhaba anne. İyi uyudun mu?"

"Uyudum, evet, ama Mary-Kate geldi mi? O iyi mi?"

"Evet, iyi. Onu gece bir gibi odasında bıraktım. "Neden beni uyandırmadın?"

Çünkü uyumaya ihtiyacın vardı. Dün epey yorucu bir gün geçirdin. Kahvaltı ister misin?

"Önce kendime gelmeliyim Jack. Uyuşturulmuş gibi hissediyorum. Benim için çay ve banyo var, ama istersen sen git.

'Bekleyebilirim. Aşağı inmeye hazır olduğunda beni ara. "Mary-Kate'in iyi olduğuna emin misin?

"Kesinlikle, anne. Birazdan görüşürüz.

Banyoya uzandım, çay içtim ve iki çocuğumun armağanı için Tanrı'ya ve göklere şükrettim. Ben de büyük bir aileden geldiğim için daha fazla bebek umuyordum ama öyle olmadı.

'Ama sen büyük bir aileden gelmiyordun Merry, sadece bir aileye *aittin*,' diye fısıldadım kendi kendime.

Ancak, biricik kızım Mary-Kate'in benden birkaç metre ötede yattığı düşüncesi beni kendime gelmekten alıkoydu. hoşgörü. Jock ve ben onu daha fazla sevemezdik. Biz onun annesi ve babasıydık, Jack de kardeşiydi.

Kimin genlerine sahip olup olmadığını.

Banyodan çıktım ve kendimi daha sakın hissederek saçlarımı kuruttum ve dünya turuna çıkmaya karar vermemin nedenini -*gerçek* nedenini- düşündüm. Şimdi burada Dublin'deydim ve her ne kadar Beni korkutsa da, çocuklarımın ve benim bir sonraki adımda nereye gitmemiz gerektiğini çok iyi biliyordum.

"Ama önce ... Her zamanki gibi soluk pembe rujumu sürerken aynaya, 'Vaftiz babamı ziyaret etmeliyim,' dedim.

"Mary-Kate, seni görmek çok güzel! Yemek odasındaki masamıza ulaştığında, 'Mary-Kate, seni görmek çok güzel' dedim.

"Ve seni," dedi kızım sarılırken. İyi görünüyorsun anne. Jacko arayıp da hemen bir uçağa atlamamı söylediğinde endişelenmiştim. uçak.'

'Ben iyiyim, gerçekten, tatlım. Kahvaltı ister misin?'

"Garip bir şekilde, canım bir kadeh Kivi şarabı çekiyor, tercihen kırmızı.

Jack sırtarak, "Vücut saatin henüz seni yakalayamadı," dedi. 'Yeni Zelanda'da akşam şarabı vakti. Bu harika Clonakilty siyah pudinginden biraz yemek zorunda kalacaksın. Jack tabağını gösterdi.

"Ewww. İğrenç görünüyor. Neyden yapılmış bu? Mary-Kate sordu.

"Annem çoğunlukla domuz kanı diyor ama tadı harika, söz veriyorum.

Mary-Kate büfeye doğru yürümeye başlarken, "Ben biraz tost alacağım, eğer burada öyle bir şey varsa," dedi.

"Oh, var, biraz reçelle sodalı ekmeği dene! Ben seslendim.

Bayılacaksınız. Mary-Kate başıyla onayladı ve ben de dumanı tüten cappuccino'mdan bir yudum aldım. 'Ben büyürken hiç böyle kahve yoktu. İrlanda ya da en azından Dublin o kadar değişmiş ki inanamıyorum.

"Ne şekilde anne? Jack bana sordu.

Her yönden. Demek istediğim, Dublin her zaman İrlanda eğrisinin önündeydi, bu yüzden West Cork'un bugünlerde nasıl olduğunu görmek ilginç olurdu, ama-

"Kızartmalarının her zaman iyi olmasına şaşmamalı anne," dedi Mary. Kate, elinde dolu bir tabakla döndü. 'Biraz kızarmış ekmeğe, yumurta, domuz pastırması ve biraz da puding var. Aslında açlıktan ölüyorum.

Kızımı aç bir şekilde yerken izledim, sadece onu burada benimle görmenin tadını çıkarıyordum.

"Ekmeğe çok lezzetli anne," dedi Mary-Kate lokmalar arasında. 'Ve puding de gerçekten çok güzel, düşünmek istemediğim şeylerle dolu olsa bile. Bıçağını ve çatalını bir araya getirip bana baktı. 'Jacko, o zamandan beri kendini keşfetme yolculuğunda olduğunu söylüyor. Buraya gelmişsin. Haberler ne?'

Saatime baktım. "Aslında gitmem gereken bir yer var. Aniden masadan kalktım. "Sadece bir saat kadar kalacağım, Döndüğümde sana her şeyi anlatacağım. Ben yokken dışarı çıkıp şehri keşfetmekten çekinmeyin.

"Tamam," dedi Jack ve çocuklarımla birbirlerine bakıştıklarını gördüm.

'Sonra görüşürüz,' dedim ve otelden çıkıp Merrion Meydanı'na geri döndüm.

"Mary, içeri gel," dedi Ambrose. Beni yavaşça evine doğru götürdü. Oturma odasına geçti ve deri koltuğuna yerleşti. 'Nasılsın canım? Dün sana söylediklerimden sonra ruh halin için çok endişelendim. Tekrar affına sığınıyorum.'

'Ambrose, lütfen, benim için endişelenmemelisin. Tabii ki Şok oldum. Ama önce, beni takip eden altı kız kardeşten beşincisi olan Tiggy ile tanıştım. Otele dün öğleden sonra geldi.' I yaptığımız konuşmayı ve bunun zihnimi nasıl rahatlattığını anlattı. "Sonra, şaşırtıcı derecede iyi bir gece uykusundan sonra, çok daha sakin hissederek uyandım. Gerçekten, bana neden söylemediğini anladım.

daha önce. Kızım Mary-Kate de Yeni Zelanda'dan geldi ve burada benimle birlikte olması - özellikle de kendisi evlatlık olduğu için - gerçekten çok yardımcı oldu.

"Onunla tanışmayı çok isterim.

"Eminim yapacaksın. Ambrose ...' Düşüncelerimi toparlamak için bir an durakladım. 'Her zaman yardım için sana geldiğimi biliyorsun. ya da en azından ben öyle yapardım. Ve . . . Şimdi birazına ihtiyacım var.

"Umalım da sana vereceğim tavsiye, yıllar önce James'le seni nasıl bulduğumuzu anlatmayı ihmal ettiğimde kendime verdiğim tavsiyeden daha iyi olsun.

"Jock öldükten sonra, artık geçmişimi geride bırakmanın zamanı geldiğine karar verdim. Büyük Turumun başlangıcında Norfolk Adası'nda Bridget'i ziyarete gittiğimde, ben ayrıldıktan sonra Dublin'de ... şey, *onu* görüp görmediğini öğrenmek istedim. Sanırım kimi kastettiğimi anladınız.

"Biliyorum canım, evet.

"Görmediğini söyledi, çünkü Londra'ya taşınmış ve benim gibi, ailesi evlerini sattığı için o zamandan beri İrlanda'ya dönmemiş. Florida'ya taşındı. Uyuyan köpekleri rahat bırakmanın daha iyi olacağını söyledi. Özellikle de iki kız beni görmeye geldiğinde. Mary-Kate The Vinery'deydi ve "kayıp kız kardeş" ifadesini kullandı. Sonra da yüzüğü görmek istediklerini söylediler.

'Sanırım anlıyorum Mary, ama Tiggy ile tanıştıktan sonra Dublin'deki geçmiş sorunlarının Mary-Kate ile hiçbir ilgisi olmadığını görebilirsin. Seni bulmaya çalışan kız kardeşler mi?

"Bunun bir tesadüf olduğuna inanmaya başlıyorum ama nasıl olduğunu sana söyleyemem.

Dehşete düştüm. *Onunla* ilgili olarak . . . Ona ne olduğunu bulmam gerektiğine karar verdim. Beni takip ediyorsa gitmiş olabileceğini düşündüğüm tüm ülkelerdeki resmi kayıt bürolarında onun adını aradım. Şimdiye kadar hiçbir izine rastlamadım.

Ambrose konuşmadan önce durakladı. "Mary, bana ne olduğunu hiç söylemedin.

Bu yüzden tam olarak ne olduğunu bildiğimi iddia edemem ama şunu söyleyebilirim ki siz gittikten sonra beni burada ziyaret etti.

"Yaptın mı? Midem altüst oldu. "Onunla konuştun mu?

'Kısaca; ön kapıma o kadar şiddetli vuruyordu ki onu içeri almaktan başka çarem olmadığını hissettim. Belli ki burada olup olmadığını öğrenmek istiyordu. Seni iki gündür görmediğimi söylediğimde -ki bu doğrudur- bana inanmadı. Burayı yırttı, Yatakların altına bakıyor, tüm kuytu köşeleri ve küçük arka bahçemi arıyordu, belki bir saksı begonyanın altında saklanıyorsa diye! Sonra beni ceketimin yakasından yakaladı ve nerede olduğunu söylemezsem şiddet uygulayacağına dair tehditler savurdu.

"Oh, Ambrose, çok ama çok üzgünüm, ben-

"Uzun zaman önceydi Mary ve bunu sana sadece neden gittiğini anladığım konusunda seni temin etmek için söylüyorum. Neyse ki, onu içeri almadan önce sokakta gizlendiğini görmüştüm ve Gardaí'yi arayacak kadar ileri görüşlüydü. Tam zamanında bir devriye arabası geldi ve adam kaçmaya başladı.

"Onu yakaladılar mı?

"Hayır, ama bir daha buraya dönmedi.

"Bir süreliğine ayrılmam gerektiğini söyleyen notumu aldınız mı?

"Evet. Yunancanız neredeyse kusursuzdu; sadece birkaç küçük gramer hatası vardı,' dedi alaycı bir kaş kaldırarak. "Bugün bile hala bende.

'Buraya geldiği için çok üzgünüm Ambrose. Bana, arkadaşlarıma, aileme, sevdiğim herkese karşı en korkunç tehditleri savurdu. En çok da senden ve bana verdiğin o yüzükten nefret ediyordu. O buna "müstehcen", nişan yüzüğü gibi bir şey olduğunu ve

Bana aşıktı. Sonunda yapabileceğim tek şeyin ortadan kaybolmak ve herkesle irtibatı kesmek olduğuna karar verdim. Bunlar boş tehditler de değildi; bana şiddet yanlısı bazı adamlarla ilişkisi olduğunu söylemişti ve cumhuriyetçi aşırılıkçılığı ve burada İrlanda'da olanlar göz önüne alındığında ona inanmıştım. Ah canım,' diye iç geçirdim, uzun zamandır kendime sakladığım kelimeleri söylerken başımın döndüğünü hissettim, ama devam etmek zorundaydım. 'Mesele şu ki Ambrose, onun ölü mü diri mi olduğunu öğrenmeli ve bu işi sonsuza dek bitirmeliyim. Adımı değiştirmiş olsam da Vatandaş olduğum ve hayal edebileceğiniz en güvenli yerde yaşadığım halde, ne zaman evimize doğru gelen bir araba sesi duysam sığıyorum. Yani soru şu, sizce . . . sizce her şeyin başladığı yere geri dönmeli miyim?

Ambrose parmaklarını dikleştirdi ve bir süre düşündü. Bu o kadar tanıdık bir hareketti ki boğazıma bir yumru oturdu.

"Bana göre, mümkünse insanın kendi şeytanlarından kurtulması her zaman faydalıdır," dedi sonunda.

'Ama ya evine, Batı Cork'a döndüyse ve şimdi orada yaşıyorsa? Sanırım onu gerçekten görürsem korkudan ölürüm.

"Çocuklarınız durumunuzu biliyor mu?

"Hayır, hiçbir şey, ancak son birkaç günden sonra Jack'in bir şeylerin yolunda gitmediğinin farkında olduğunu biliyorum.

Eminim öyledir. Sanırım size eşlik edecekler?' 'Evet.

"Ve siz de kendi ailenizi ziyaret edeceksiniz?

'Öyle umuyorum. Hâlâ orada olup olmadıklarını bile bilmiyorum,' diye iç geçirdim. 'Seni görmeye gelmemin nedenlerinden biri de Peder O'Brien ile dostluğum. Her zaman bunun zamanın testine dayanacağını düşünmüşümdür ve eğer biri *onun* hala buralarda olup olmadığını bilseydi

Orada olsaydı, o olurdu. Ne de olsa kilisenin rahibiydi. Ambrose sessizce, 'Ah, ne yazık ki öyle olmadı,' diye cevap verdi.

"Nedenini sorabilir miyim?

"Sorabilirsin ve cevabım iki kelime: Bayan Cavanagh.

Onu nasıl unutabilirim? O uzun, sivri burnuyla bana hep *Oz Büyücüsü'ndeki* Batının Kötü Cadısı'nı hatırlatırdı. Ne yapmıştı?

"Beni gördüğü andan itibaren hiç hoşlanmadığını hissettim. Beni ya da ziyaretlerimi onaylamıyordu ve en önemlisi sevgili James ile olan arkadaşlığım. Ne de olsa İngiliz aksanı olan bekâr bir adamdım ve daha evimi açtığım anda onun tarafından etiketlenmişim.

Ağzını. Argideen House'da temizlikçi olarak çalıştığı ve tanıdığım en züppe kişi olduğu düşünülürse, gerçekten de ironikti. İşte buradayız.

"Ama arkadaşlığınızı bitirmek için ne yaptı?

'Oh Mary, o sadece bunu yok etmek için fırsat kolluyordu.

O etraftayken, cephanesi olmadığından emin olmak için elimden gelen her önlemi aldım. Siz Dublin'den ayrıldıktan birkaç yıl sonra babam öldü. Babam ve ben zor bir dönem geçirmiş olsak da ilişki, bir dönemin sonuydu - dört yüz yıllık Lister işgalinden sonra sadece birkaç ay sonra aile evimizi sattım. I

Cenazeden sonra James'i görmeye gittim ve çalışma odasında yıkılıp ağladığımı itiraf ediyorum. James beni rahatlatmak için kollarını omuzlarıma doladı, tam o sırada Bayan Cavanagh öğle yemeğinin servis edildiğini söylemek için kapıyı açtı. Ertesi sabah James ayin için dışarıdayken beni köşeye sıkıştırdı ve ilişkimizin her zaman "uygunsuz" olduğunu düşündüğünü söyledi.

Rahip. Ya ben gider ve bir daha geri dönmezdim ya da o gördüklerini piskoposa anlatırdı.

'Ah Ambrose, hayır,' dedim, gözlerim yaşlarla dolmuştu. "Ne yaptın sen?

'İkimiz de babamın ne kadar sadık bir Tanrı adamı olduğunu biliyoruz. O'Brien öyleydi. Piskoposun kulağına fısıldanan herhangi bir kelime varsa - süsleyeceğinden emin olduğu kelimeler - rahiplik yolculuğu o anda ve orada durdurulabilirdi. Yok olurdu.

Sadece kariyer yolunda değil, manevi olarak da. Dublin'e döndüğümde James'e bir mektup yazdım ve ona yeni kariyerim nedeniyle

Klasik bölüm başkanı olarak atandığımda, iş yükü onu görmek için düzenli olarak gelmemi engelleyecekti.

"Peder O'Brien sizden sonra sizinle irtibata geçmiş olmalı?

'Evet, aradı ve ben de neden zaman ayıramadığıma dair bahane üstüne bahane üreterek kaçtım da kaçtım. Hatta beni görmek için Dublin'e kadar geldi, ben de bir bayan arkadaş uydurdum. Ambrose hüznle kıkırdadı. "Sonunda,

İpucunu aldı ve bir daha ondan haber alamadım. Tabii artık emekli olduğum için, hatırlamak istemediğim şeylere dönüp bakmak için çok fazla zamanım var.

Ambrose'un cebinden mendilini çıkarıp gözlerini silmesini izledim.

"Onu seviyordun, değil mi? Fısıldadım.

'Evet, Mary, ve hayatım boyunca bunu itiraf ettiğim tek kişi sensin. Elbette en başından beri onun beni sevdiğinin farkındaydım.

beni asla sevemezdi, en azından benim istediğim şekilde. Benim için bu, adını söylemeye cesaret edemediğim bir aşktı, James içinse gerçek Değerli Platon'umun platonik aşkının somutlaşmış hali. Yine de onu düzenli olarak görmek bile bir hediye idi. Hatırlayacağınız gibi arkadaşlığımıza değer veriyordum.

'Evet. O çok iyi bir adamdı ve ben bile sana ne kadar değer verdiğini görebiliyordum. Keşke-'

"Ne yazık ki hayat "keşke "lerle dolu, canım, ama onu özlemediğim bir gün bile olmuyor.

'Sanırım Peder O'Brien'in nerede olduğu hakkında hiçbir fikriniz yok? Ya da hayatta olsa bile mi?

"Hayır. Ben de senin gibi, irtibatı kesmenin en iyisi olduğunu düşündüm.

bizim için bir şey. Ve eğer şimdi sevgili Tanrı'sıyla birlikteyse, onun adına mutluyum. Ambrose'ini çekerek, "İşte bu kadar," dedi.

'Sana sorduğum için çok özür dilerim. Yapmak istediğim son şey sizi üzme.

'Tanrım, hayır; aslına bakarsanız, her şeyi onu tanıyan birine yüksek sesle anlatmak oldukça rahatlatıcı. Ve onun iyiliği.'

'Ambrose, senin ve Peder O'Brien'in iyiliği olmasaydı, kendimi bir hapis hanede bulacağımı yeni fark ettim.

yetimhane. Ve çoğunun ne kadar korkunç olduğunu artık hepimiz biliyoruz. "Neyse ki James bunu zaten biliyordu, bir tanesini kendi gözleriyle görmüştü.

Dublin.'

'En azından Bayan Cavanagh şu anda yerin birkaç metre altında olmalı. Açıkçası, umarım cehennemde çürür ve bunu başka bir insan hakkında söylediğimi hiç sanmıyorum,' diye ekledim kararlılıkla.

'Her neyse, konudan saptık Mary. Bana anlattıklarına devam et.

"Yatılı okula gittiğimde bana veda hediyesi olarak verdiği günlüğü daha yeni okudum. Neden benim de İngilizlerden nefret etmem ve birleşik bir İrlanda için mücadeleye devam etmem gerektiğini anlamamı istiyordu. Bana büyükannesi Nuala tarafından yazıldığını söylemişti. Belli ki hiç unutmasın diye ona vermişti. Tabii ki hiç okumadım.

ama şu anda geçmişime yaptığım yolculuğu düşününce, yapmam gerektiğine karar verdim. Bu yüzden birkaç gün önce yaptım.

"Ve?

"Okuması kesinlikle kolay olmadı ama nerede olduğu belli.

"Cumhuriyetçi eğilimleri var.

'O günlüğü saklamalısın, Mary. İrlandalıları için verilen mücadele hakkında birinci elden belgelenmiş çok az kaynak var.

bağımsızlık. Herkes yakalanmaktan çok korkuyordu. "İstersen okuyabilirsin. İsimler ve yerler vardı

Aramızda bir aile bağı olduğunu düşünmeme neden olan şeylerden bahsediliyor. Örneğin Nuala evinin Cross Farm, erkek kardeşinin de Fergus olduğundan bahsediyor. Ailemiz Cross Çiftliği'nde yaşıyordu. Çiftlik ve babama büyük amcamız Fergus'tan miras kaldığını biliyorum.

"Anlıyorum. Yani *onun* bir akrabası olabileceğini mi düşünüyorsunuz?

"Evet.

"Bu pek de şaşırtıcı değil - Batı Cork'ta herkes herkesle akrabaydı.

"Biliyorum ve onun da bilip bilmediğini merak ediyorum. Çiftliğimize gelmesine hiç izin verilmedi ve belki de uzun zaman önce araları bozulmuş olabilir diye düşünüyorum. Ve bu yüzden ben çocukken bana çok garip davranıyordu. Beni hem seviyor hem de benden nefret ediyor gibiydi.

"Belki de," diye kabul etti Ambrose. "Bunu öğrenmenin tek bir yolu var, o da her şeyin başladığı yere geri dönmek.

"Ben de sana bunu sormaya geldim: Batı Cork'a geri dönmeli miyim?

'Dengeli olarak, bence yapmalısın, evet. Seni koruyacak oğlun ve kızın var, ayrıca orada seni tekrar aralarına kabul etmekten mutluluk duyacaklarına emin olduğum bir ailen var.

'Oh Ambrose, bilmiyorum. Ya *oradaysa*? Bir uçağa atlayıp Yeni Zelanda'ya gitmek ve her şeyi unutmak çok daha kolay olurdu.

'Öyle olup olmadığını çok çabuk anlayacaksın Mary; ikimiz de biliyoruz ki herkes senin orada ne yaptığını senden önce biliyor. Ve bir zamanlar seni tanıdığım genç kadın cesur ve güçlüydü.

düşmanlarıyla yüzleşecek. Ayrıca, artık oraya gitmek için başka bir neden daha var, değil mi?

"Ne?

'Orasının, asıl doğumunuzu keşfedebileceğiniz tek yer olması. Aile. Dün de açıkladığım gibi, seni kapının önünde bulduğumuzda birkaç saatten daha büyük değildin Mary.

Doğum yapan anne-baba Timoleague'deki rahibin evine çok yakın bir yerden geliyor olmalı.

"Sanırım öyle," diye iç geçirdim, "ama onları bulmak istediğimden emin değilim. Şu anda kafam o kadar dolu ki, ne tarafa döneceğimi bilemiyorum.

"Eminim bilmiyorsundur Mary, ama benim inancım, sonunda hepimizin anlamak için başladığımız yere geri dönmemiz gerektiği yönünde.

'Evet, her zamanki gibi haklısın,' diye gülümsedim.

'Sana sormam gereken bir şey var, ayrılmadan önce görüştüğün o hoş genç adama ne oldu? Peter'dı, değil mi?

'I . . .' Nedense, sadece onun adını duyunca yüzüm kızardı. "Bilmiyorum.

"Doğru. Sen gittikten sonra da beni görmeye geldi. Görünüşe göre Perişan haldeydi - Londra'da size yazdığı mektuplara cevap alamadığını söyledi.

"Aldı mı? Kalbim yeniden göğsümde güm güm atmaya başladı. "Şey, kesinlikle hiç almadım. Aslında, o ... *bu* durum başka bir konuda tavsiyeni istiyorum...'

Otele geri döndüğümde resepsiyonda Jack'ten Mary-Kate ile birlikte şehirde gezintiye çıktıklarını ve geç bir öğle yemeği için zamanında döneceklerini söyleyen bir mesaj aldım.

Üst kattaki odamda, daha ne olduğunu anlayamadan Ambrose'un önerdiği gibi yaptım. Ambrose'un önerdiği gibi yaptım.

Masanın üzerindeki deri dosyayı açtım, otel not kâğıdını çıkardım, çantamdan kalemimi buldum ve yazmaya koyuldum.

"İsa, Meryem ve Yusuf! Mırıldandım. "Ne diyebilirim ki?" Sonunda azın çok olduğuna ve bunun ne önemi olduğuna karar verdim, Diğer 'o'nu bulma şansı zaten çok azdı.

Bir kez okudum, sonra imzaladım ve cesaretimi kaybetmeden önce bir zarfın içine koyup mühürledim. Hızla bavulumu hazırladım ve birkaç temel eşyayı çantama attım, sonra otelden ayrılmak için ayağa kalktım ve

Fikrimi değiştirmeden önce mektubu Ambrose'a verdim.

'Ben dönene kadar bavulumu benim için saklarsan "Harika olur," dedim Ambrose'a, beni kapının eşiğinde karşılarken. 'Ve işte mektup,' diye ekledim.

'Tamam,' diye başını salladı. 'Onu bulmak için elimden geleni yapacağım ve bulursam sana haber vereceğim.

'Teşekkür ederim, sevgili Ambrose. Okuman için sana Nuala'nın günlüğünü getirdim. Korkarım yazılar çok net değil ve imla bazen doğru olmaktan ziyade fonetik,' dedim ve günlüğü ona uzattım. küçük, siyah bir alıştırma kitabı.

"Beynimi aktif tutmak için tam da ihtiyacım olan şey," diye gülümsedi Ambrose. 'Şimdi, Mary, çocuklarıyla birlikte git ve rahatlamaya çalış. Jean de la Fontaine'in dediği gibi, insan kaderiyle çoğu zaman yürüdüğü yolda karşılaşır.

kaçınmak için aldı. Ya da o, senin durumunda. Lütfen sakla-'

'. . temas halindeyiz,' diye papağan gibi tekrarlardım merdivenlerden inerken. "Söz veriyorum Ambrose, gerçekten söz veriyorum.

Sonra, çocuklar dönmeden önce yeterince zamanım olduğunu düşünerek Dublin kayıt ofisine doğru yola çıktım.

Benden birkaç dakika sonra Mary-Kate'le birlikte otelin lobisinde beliren Jack, "Merhaba anne, geciktiğimiz için üzgünüm - Grafton Caddesi'nin birkaç ara sokağında kaybolduk," dedi.

"Merak etmeyin, benim de yapacak işlerim vardı.

'Ben açlıktan ölüyorum,' diye açıkladı Mary-Kate.

"O zaman gidip salonda hızlıca bir sandviç yiyelim, olur mu? Ben önerdim. "Tren dörtte kalkıyor," diye ekledim.

"Nereye giden tren?" diye sordu Jack.

'Batı Cork'a tabii ki. Çocukluğumun geçtiği kasabaya.

Geri dönmem gerektiğini söylemiştin Jack, o yüzden dönüyoruz.

Jack ve Mary-Kate boş bir kanepeye otururken birbirlerine baktılar.

"Tamam," diye koro halinde konuştular.

Siparişimizi verdikten sonra Mary-Kate'in Jack'e küçük bir baş selamı verdiğini gördüm. "Ne?" diye sordum. "Ne?" diye sordum.

"MK'nin sana söyleyeceği bir şey var.

"İstiyorum, ama ... son zamanlarda zor zamanlar geçirdiğini biliyorum anne ve seni daha fazla üzmem istemiyorum," dedi kızım. gözlerimin içine zorlukla bakabiliyordu.

"Her neyse, söyle bana, yoksa yine de

endişeleneneceğim," dedim. "Şey ... Jack'e baktı ve o da başıyla onayladı.

cesaretlendirme. "CeCe ve Chrissie beni görmeye geldikten sonra yaptığımız konuşmayı hatırlıyor musun?

"Birkaç tane vardı, hangisiydi hatırlatır mısın?

Yine elini ona uzatan kardeşine baktığını gördüm.

"Öz ailemin kim ve nerede olduğunu bilip bilmediğini sorduğum zamanki.

Yakında elli dokuz yaşına girecek olan kalbimin daha ne kadar strese dayanabileceğini merak ederken başımı salladım. "Eve gittiğimde bu konuyu konuşacağımızı söylemiştim.

"Evet, tüm bu olanlar beni düşünmeye sevk etti ve Christchurch'te bahsettiğiniz evlat edinme kurumunu buldum, dosyamda bilgilerim vardı. Geçen hafta randevu aldım ve orada kayıt departmanını yöneten adamı görmeye gittim. Ona durumu açıkladım - bir kadın onunla akraba olabileceğimi söyledi.

Aile kapımın önünde belirdi ve ben de onun gerçekten söylediği kişi olup olmadığını öğrenmek istedim. Mary-Kate bana baktı, belli ki tepkimi ölçmeye çalışıyordu. 'Eve gelmeni bekleyemediğim için özür dilerim, ama, şey, konu açılmışken, düşünemedim

Başka bir şey hakkında, biliyor musun? Kızgın falan değilsin, değil mi?"

"Elbette değilim; sadece yanında olamadığım için üzgünüm.

"Anne, yirmi iki yaşımdayım, artık büyük bir kızım. Her neyse, adam harikaydı. Öz ailemin izini sürmek istiyorsam bazı onay formları doldurmam gerektiğini ve onlara da sorulması gerektiğini söyledi, Tabii hâlâ bulunabileceklerini varsayarsak. Mary-Kate Jack'in elini bıraktı ve kendi elini benimkinin üzerine koydu. 'Yemin ederim, bu sana karşı hissettiklerimde hiçbir değişiklik yaratmayacak. Ya da babam. Yani, sen benim annemsin ve her zaman

Olacak, ama tüm bu kayıp kardeş meselesi yüzünden, sadece öz ailemin kim olduğunu bilmek ve hayatıma devam etmek istiyorum, anlıyor musun?

"Elbette," diye başımı salladım. "Peki, sonra ne oldu?

"Tüm formları doldurdum, sonra da doğum belgemini ve pasaportumun bir kopyasını faksladım. Adam - Chip - bunun biraz zaman alabileceğini söyledi.

Bu yüzden yakın zamanda bir cevap almayı beklemiyordum ama ...'

"Ne?

"Birkaç gün önce bir e-posta aldım. Onu bulmuşlar! Yani, öz annemi bulmuşlar!"

'Doğru,' diye başımı salladım, içgüdüsel olarak ağlamak istiyordum, çünkü bu iki kelime ruhumu çok acıtıyordu. "Ve? Beceriksizce söyledim.

"Chip'in benden istediği gibi ona hızlıca bir e-posta yazdım, iletişime geçmek istediğimi söyledim ve tahmin edin ne oldu?

"Bir cevap aldın," dedim.

"Evet. Dün gece Heathrow havaalanındayken. Açıkçası, bu Şu anda hepsi ajans üzerinden gidiyor ama adının Michelle olduğunu biliyorum ve bana e-posta atacak. İletişim kurmak istiyor.

Anne, senin için sorun olur mu?

"Bu harika, evet, harika," diye cevap verdim, kızım için mutlu görünmek adına elimden geleni yapamadım. Kızım. Garson kız geldi ve sandviçler hazır olduğu için rahatladım.

Bana konsantre olabileceğim bir şey vermek için gelmişti. "Bunlar güzel görünüyor," dedim bir tane alıp midem bulanmasına rağmen bir ısırık aldığımda.

'Sanırım Mary-Kate'in demek istediği, en azından bu kadın geri e-posta gönderirse, belki de tüm bu kayıp kız kardeş olayının temeline inebiliriz,' dedi Jack nazikçe.

'Tamamen. Hepimiz o kızlarla bir akrabalığım olup olmadığını bilmek istiyoruz. Düşündüğüm bir şey var anne,' dedi Mary-Kate.

'beni evlat edinmeye çalışan başka insanlar olup olmadığıdır' dedi. Chip, bölgede genellikle çok fazla Kivi yeni doğmuş bebek bulunmadığından bahsetti. Acaba bu ölü baba - Pa Salt ya da kız kardeşlerin ona taktığı aptalca isim her neyse -

beni almak için başvurdu ve sana ve babama kaybetti. Ya da başka bir şey." Omuz silktili.

"Bu da kesinlikle başka bir teori," diye başımı salladım. coşkulu. Mary-Kate'in hatası değildi.

Bu haberin yanı sıra hayatımın şu anki girdabındaki diğer her şey hakkında da kafam karıştı. "Peki, bu sabah Tiggy'yi göreniniz oldu mu?

"Evet, sen gittikten sonra kahvaltıya geldi, şehirde biraz dolaşmak için bize katıldı," diye açıkladı Jack.

"Şimdi nerede?

"Sanırım toparlanmak için odasına çıktı. Öğleden sonraki uçakla İskoçya'ya dönecek.

"Doğru. Kredi kartım sende var, hepimizin hesabını ödeyip yirmi dakika sonra bizi almaları için bir taksi çağdırmalarını söyler misin Jack?

"Elbette anne.

"Sen benimle gel Mary-Kate," dedim öğle yemeği için imza atarken, sonra Jack resepsiyona doğru giderken asansöre yöneldim.

"Tüm bunlar hakkında iyi misin anne? Mary-Kate bana tereddütte sordu.

Asansörden çıkıp koridor boyunca yürürken, 'Elbette öyle,' dedim. 'Bir gün öz ailenle tanışmak isteyebileceğinin her zaman bir olasılık olduğunu biliyordum.

'Hey, yavaşla anne. Şu anda sadece e-posta göndereceğiz,' dedi Mary-Kate. 'Yapmak istediğim son şey, özellikle de babamı kaybettikten sonra, sana daha fazla acı çektirmek.

"Buraya gel.

Kızımı kendime çektim ve ona sarıldım. Tıpkı yeni doğmuş bir bebekken yaptığı gibi bana sokuldu. birkaç günlüktü.

"Pekâlâ," dedim, ağlamak üzere olduğumu biliyordum, "eşyalarını topla ve yirmi dakika sonra aşağıda görüşürüz, tamam mı?

"Tamam. Seni seviyorum anne," dedi koridor boyunca odasına doğru yürürken.

Tam aşağıya inmek üzereyken kapım çalındı. Açtığımda Tiggy'nin orada durduğunu gördüm.

'Tiggy, içeri gel!'

'Merhaba Merry, sadece gelip hoşça kal demek istedim. Jack gideceğini söyledi.'

"Evet. Yani İrlanda'dan ayrılmıyoruz, sadece doğduğum yere, Batı Cork'a gidiyoruz.

Bana baktı. "Cevaplar mı arıyorsun?"

'Sanırım evet, ama onları bulup bulamayacağım başka bir hikaye. Ne bekleyeceğime dair hiçbir fikrim yok.

Tiggy bana doğru yürüdü ve elimi tekrar avuçlarının içine aldı. 'Eminim öyle olacak, Merry. Geçen yıl babam öldükten sonra hepimiz geçmişimize doğru bir yolculuğa çıktık. Zaman zaman korkutucuydu ama her birimiz aradığımızı bulduk ve bu hayatlarımızı çok daha iyi hale getirdi. Senin için de öyle olacak.

"Umarım öyle olur.

"Korktuğunu hissedebiliyorum ama sonunda bu korkudan kurtulmuş olsan çok daha iyi olmaz mıydı?"

Çok kırılgan ama bir o kadar da bilge görünen bu genç kadına baktım. Elimi her tuttuğunda, içimi bir sükûnet duygusunun kapladığını hissettim.

"Cep telefonu numaramı yazdım," dedi elimi bırakıp kot pantolonunun cebine uzanırken ve bana bir kağıt parçası verirken.

'Herhangi bir sorun olursa arayın ve mesaj bırakın, söz veriyorum en kısa sürede size geri döneceğim. Yaşadığım yerde sinyal çok zayıf,' dedi. açıkladı. "Ablam Maia'nın numarasını ve Cenevre'deki evimiz Atlantis'in sabit telefonunu da yazdım. Yardıma ihtiyacın olursa, Sadece ara.'

"Teşekkür ederim," dedim. "Tekne gezisi için ne zaman yola çıkıyorsunuz?" "Bir hafta sonra Perşembe günü. Bazılarımız Cenevre'ye uçacak ve

Diğerleri doğrudan Nice'e, teknenin demirlediği yere. Bize katılmanızı çok isteriz. Hepinizin,' diye ekledi Tiggy kararlılıkla.

"Ama Mary-Kate'in kayıp kardeş olup olmadığından bile emin değiliz, değil mi?"

Tiggy yüzüğüme baktı ve parmağını yüzüğümün üzerinde hafifçe gezdirdi. 'İşte kanıt bu. Yedi kız kardeş için yedi zümrüt. Çember Tamamlandı. Hoşça kal, Merry ve umarım hepinizi çok yakında tekrar görürüm.

Cork City'ye giden iki buçuk saatlik tren yolculuğunda, yolun çoğunda uyudum; sadece Tiggy'nin ellerinin dokunuşu beni etkiledi.

"Anne, istasyona giriyoruz. Mary-Kate beni hafifçe sarstı.

Kendime geldim ve on bir ile yirmi iki yaşlarım arasında çok iyi tanıdığım Kent istasyonuna baktım. Elbette modernize edilmişti, ama tonozlu demir tavanı, seslerin yankılanması ve ayak izleri. İlk günlerde, Bridget'le birlikte yatılı okuldan tatil için buraya döndüğümüzde çok sevinmişim. Babası bizi büyük deri koltukları olan parlak siyah arabasına aldı ve Bizi Batı Cork'a geri götürdü, çünkü oraya hizmet eden ve bir zamanlar Ambrose'u neredeyse Peder'in kapısına kadar götüren eski demiryolu hattı

O'Brien'in evi 1961 yılında kapatılmıştı. O arabaya bindiğimde her zaman nasıl rahat bir nefes aldığımı hatırladım, çünkü eve gidiyordum. Sonra, Trinity College'a gittiğimde On sekiz yaşındayken her şey yer değiştirmişti ve Dublin'e döndüğümde Kent istasyonunu özgürlüğüme açılan bir kapı olarak görmüştüm.

"Peki," dedi Jack, ana yolcu salonunda dururken bana bakarak, "buradan nereye anne?

"Taksi durağına," diye işaret ettim.

Taksi kuyruğunun önüne geldiğimizde bir taksici 'Merhaba' dedi. Arabanın kapılarını açtı ve hepimize gülümsedi. 'İrlanda'nın en güzel şehri olan Cork'a hoş geldiniz. Benim adım Niall,' diye ekledi, çantamı ve iki sırt çantasını bagaja yerleştirdikten sonra direksiyona geçti ve bana döndü. "Şimdi seni nereye götüreceğim?

Batı Cork aksanıyla konuşması boğazıma bir yumru oturttu. Çantamdan cüzdanımı çıkardım ve üzerinde otelin adresinin yazılı olduğu kâğıdı ona uzattım.

Inchydoney Island Lodge ve Spa. Büyük bir otel ' diye ekledi. 'Ben de çok uzakta yaşamıyorum, Clonakilty kasabasına yakın. Tatilinizi burada mı geçireceksiniz, gezecek misiniz?

"Sayılır," dedi Jack ön koltuktan. "Ben ve kız kardeşim buraya ilk kez geliyoruz ama annem eskiden burada yaşıyordu, değil mi?

Niall'ın dikiz aynasından bana baktığını gördüm. "Nerede olabilir ki?

"Clogagh ve Timoleague arasında, ama bu uzun zaman önceydi," diye ekledim aceleyle. Yerel dedikoduların birinin gelişiyile ilgili bir fısıltıyla başlayıp birkaç saat içinde nasıl yayıldığını biliyordum.

"Timoleague'de kuzenlerim var," dedi. "Soyadın ne?" "Ben ... şey, O'Reilly.

'Elbette, o taraflarda birkaç O'Reilly var. Evinizin adı neydi?'

"Cross Farm," dedim.

'Ah, sanırım orayı biliyorum ve bahse girerim buralarda akrabalarımız var.

Ortak. Orada herkes yapar.' Niall Jack'e döndü. "Demek sen ve kız kardeşin annenizin büyüdüğü yeri görmek için ilk kez buraya geliyorsunuz?

"Evet. Dört gözle bekliyoruz, değil mi Mary-Kate?" "Öyle," diye onayladı.

'Sahilin en görkemli yerlerinden birinde kalacaksınız, ama dışarıda bir gezi yapmak isterseniz, Galley Head'i görmenizi tavsiye ederim. Deniz Feneri, annenizin evinden çok uzakta değil. Sonra Timoleague'deki manastır var elbette ve Castlevew'deki Michael Collins Merkezi'ne gitmelisiniz.

Niall çocuklarıma görülecek ve yapılacak şeyleri anlatırken, ben sadece arabaların sayısına değil, yolların kendisine de hayretle bakıyordum. Bir çeşit çift anayol üzerindeydik.

ve altımızdaki yüzey biz ilerlerken tamamen pürüzsüzdü. Bridget'in babasının büyük arabasıyla bile Dublin'den eve

rahat araba, en hafif tabiriyle inişli çıkışlıydı. West Cork'un nihayet yirmi birinci yüzyıla katılmış olduğu aşikârdı.

'İşte havaalanı,' diyordu Niall. 'Yeni terminal sadece birkaç yıl önce açıldı ve tamamen büyük! Cork City'den dönerken sık sık kahve içmek için uğrarım.

Innishannon'a vardığımızda köyün ana caddesinin pek değişmemiş olduğunu görmek beni rahatlatmıştı.

"Bak anne!" dedi Mary-Kate. 'Evlerin hepsi farklı renklere boyanmış! Çok güzel bir şey.

'Buralarda bunlardan çok göreceksin ve diğer İrlanda'daki köyler de öyle,' diye araya girdi Niall. "Kışın ya da yılın herhangi bir gününde yağmur yağarken bakılacak parlak bir şey.

Niall'ın usulen 'Batı Cork'a açılan kapı' olduğunu söylediği Bandon'a girdik ve ben yine hala eski püskü dükkanları tanıdım.

Kapılarının üstünde aynı aile isimleri yazılıydı. Sonunda yola koyulduk ve çok canlı bir şekilde hatırladığım yemyeşil ve katıksız kırlara çıktık. Her iki yanımızdaki yumuşak yamaçlar otlayan ineklerle doluydu ve gözüme fuşya çalıları ilişti

çiçek açmaya başlamıştı. Tek değişiklik, eski taş ev kalıntılarının yerini alan bungalovların sayısıydı.

"Vay canına, burası çok yeşil," dedi Mary-Kate.

"Buraya Zümrüt Adası deniyor," diyerek gülümsedim ve yüzüğüme baktım.

"Onu senden geri alabilecek miyim anne?" diye takıldı bana. "Elbette alacaksın. "Sadece, Zümrüt Ada'dan tanıştığım biri olursa diye ihtiyacım vardı.

eski günler beni tanımadı.

Jack, "Anne, diplomanı aldığın zamanki siyah beyaz fotoğrafında nasıl görünüyorsan şimdi de aynı görünüyorsun," dedi.

"Dalkavuk," dedim. 'Bak! Clonakilty Kavşağı'ndayız. Eskiden burada Batı Cork'a hizmet veren bir tren hattı vardı. Ablalarım alışverişe ya da Cork City'de dansa gidecekleri zaman bu trene binerlerdi.

"Park'ta büyük bir GAA maçı olduğunda babam bisikletle gelirdi," dedi Niall.

"Az önce geldiğimiz bütün yolu bisikletle mi geldin? Mary-Kate sordu.

"Hem de kilometrelerce daha fazla," diye onayladı Niall.

"Burada yaşarken her yere bisikletle giderdim; o zamanlar böyle gezerdik," diye ekledim.

"Tabii, o zamanlar hepimizin vücut geliştiriciler kadar baldırları vardı, değil mi Bayan O'Reilly? Niall güldü.

"Lütfen bana Merry deyin," dedim, soyadımı düzeltme zahmetine girmeden.

'Şimdi sol tarafınıza, şu kaidenin üzerindeki arabaya bakın. Burası Henry Ford'un ailesinin, İrlanda'nın yarısını Atlantik üzerinden Amerika'ya taşımadan önce yaşadığı köy.

Bir Model T arabasının paslanmaz çelikten yapılmış kopyasına baktım, Henry Ford barının hemen karşısındaki sokakta bir kaide üzerinde duruyordu. İyi bildiğim bir yoldu, çünkü ileride bizi kendi çiftliğimize götürecekti.

"Şimdi Clonakilty'ye doğru gidiyoruz," dedi Niall. 'Eğer birkaç yıldır buraya gelmediysen, Merry, sanırım bazı şeyleri fark edeceksin. değişti. Bugünlerde sineması olan yeni bir sanayi bölgemiz ve yüzme havuzu olan bir spor merkezimiz var. Tabii Clonakilty en çok Michael Collins'in memleketine en yakın kasaba olmasıyla ünlü.

"Michael kim?" dedi Jack.

"Bir film yıldızı mı? Mary-Kate sordu. "Bir yerlerde onun bir filmde oynadığını okuduğuma eminim.

"Ah şimdi, sanırım onun *hakkında* bir film okuduğunu söylüyorsun," diye düzeltti Niall kızımı. "Gençler bugünlerde tarihlerini bilmiyorlar, değil mi Merry?

"Dürüst olmak gerekirse, ikisi de Yeni Zelanda'da büyüdü. araya girdi. "Burada olanlar ve Michael Collins'in kim olduğu tarih derslerinde pek yer almadı.

"Ve sen de bana burada doğduğunu ve küçüklerine Büyük Adam'dan hiç bahsetmediğini mi söylüyorsun?

"Dürüst olmak gerekirse Niall, annem bize çocukluğuyla ilgili pek bir şey anlatmadı," dedi Jack.

Niall, "Size Michael Collins'in İrlanda'nın yetiştirdiği en büyük kahramanlardan biri olduğunu söyleyeceğim," dedi. 'O bizi İngilizlerden bağımsızlık ve ...'

Eve hoş geldin, Merry, diye düşündüm.

Inchydoney ve Niall'ın Michael Collins'le ilgili geçmişinin üzerimden akıp gitmesine izin verdim.

Beş dakika sonra Niall arabayı Inchydoney Lodge'un girişinin önünde durdurdu.

"Şimdi, Merry, bu konuda ne düşünüyorsun?" diye sordu taksiden inerken ve üçümüz de kapılarımızı açtık. "Bahse girerim Sen küçük bir kızken burada olan o eski kulübeyi hatırlıyorum.

Büyük, şık otele hayranlıkla bakarken 'Evet, öyle' diye onayladım. Dalgaların üzerine vurduğu beyaz kumlu muhteşem sahile doğru döndüm ve rüzgârın saçlarımı savurduğunu hissettim. Taze, saf, Batı Cork havasını ciğerlerime çektim, eşsiz deniz ve inek kokusunu içime çektim.

"Peki buradayken ulaşım için ne yapacaksınız? Niall Küçükken dikkatle saydığım şilnler yerine avro olarak ödeme yaparken sordu.

'Bir araba kiralayacağım,' dedim. "En yakın yer neresi olabilir?

"Bu Cork havaalanı - bundan bahsetmeliydin ve buraya gelirken halledebilirdik. Boş ver, kendi çantayı alana kadar sana yardım edebilirim," dedi Niall çantamı alırken ve hepimiz lobiye doğru yürüdük.

"Çok şık," dedi Jack ferah bir şekilde etrafına bakınırken, modern resepsiyon alanı. "Çiftlik evi gibi kirşli bir şey bekliyordum, anlıyor musun?

Niall arkada çalışanlarla sohbet ederken biz de giriş yaptık. Resepsiyon, bana havaalanında bulunan bir kiralık araba şirketinin numarasını verdi.

'Elbette, yarın sabah erkenden seni oraya götürebilirim. Sadece beni ara,' dedi Niall. 'Başka bir şeye ihtiyacın olursa, numaram sende var. Görüşürüz,' dedi el sallayarak uzaklaşırken.

'Burada herkes çok arkadaş canlısı anne. Hep böyle miydi? Kapıcıyı asansöre kadar takip ederken Mary Kate bana sordu.

"Sanırım öyleydi, evet, ama burada yaşamak benim için farklıydı. Hepimiz herkesin *hakkımızda* ne söylediği konusunda daha çok endişeleniyorduk.

Bir başka otel koridorunda yürürken Jack, "Kesinlikle çok konuşkanlar," dedi.

"İşte burası," dedi görevli, bizi küçük bir balkona açılan cam sürgülü kapılardan gelen yumuşak, erken akşam ışığıyla dolu bir odaya götürürken. "Okyanusun muhteşem manzarasına sahipsiniz.

"Teşekkür ederim," dedim ona bahşış verirken. "Sırt çantalarını buraya bırakabilirsin.

"Bir fincan çay isteyen var mı? O gittikten sonra çocuklarıma sordum.

"Saat neredeyse sekiz oldu, yani benim için daha çok bira zamanı, teşekkürler anne," dedi Jack.

'Ben de bir tane için adam öldürebilirim,' diye onayladı Mary-Kate.

'O zaman kendimize oda servisi ısmarlayalım, olur mu? Küçük balkonda oturup günbatımının tadını çıkarabiliriz,' diye önerdim telefona doğru yürürken.

'Neden sen oturmuyorsun anne? Ben içecekleri getireyim,' dedi Jack.

"Bu otel kaç numara anne? Mary-Kate geniş balkona açılan kapıyı kaydırırken bana sordu.

"Dürüst olmak gerekirse sayısını unuttum tatlım," dedim bir sandalye çekip otururken.

'Aslında iki haftadan kısa bir sürede yaptığın şeyi yapman aylar sürecekti.

"Takip edileceğimi hesaba katmamıştım, değil mi?

"Sana kız kardeşlerin sadece yüzüğü görmek istediklerini söylediğim halde neden kaçtığını hâlâ anlamıyorum.

"Bunu bu geceye bırakabilir miyiz, Mary-Kate? İçimi çektim. "Sakıncası yoksa, tüm bu olanlardan sonra biraz nefes almak istiyorum.

'Elbette, ama Tiggy çok tatlı değil miydi? Bana karşı çok tatlıydı. Onlarla akraba olmadığım ortaya çıksa bile, iletişimde kalmamı ve ben Avrupa'dayken Atlantis'e gelip onları ziyaret etmemi çok istediğini söyledi.

"Çok tatlıydı, evet," diye kabul ettim. "Hatta hepimizi Yunanistan'a tekne gezisine davet etti.

'Umarım Michelle yakında ajans aracılığıyla benimle temasa geçer ve kim olduğum hakkında daha fazla bilgi edinebiliriz. Chip ayrıca DNA testi yapmanın yeterince kolay olduğunu söyledi.

'Onun kızı olduğundan hiç şüphem yok, tatlım. Belki de sadece kimin kızı olduğu önemlidir. Ya da aslında öz babanın kim olduğu. Bu gizemli Pa Salt ile akraba olan kişi o olabilir.

"Biliyor musun anne?" dedi Mary-Kate, Jack içki tepsisini balkona çıkarırken. "Haklısın. Bunu hiç düşünmemiştim.

"Dediğim gibi, şimdilik bunları bırakalım mı? Ve sadece keyfimize bakalım

Burada, West Cork'ta birlikte olmak; gerçekleşeceğini hiç düşünmediğim bir an,' dedim.

'Buna gerçekten çok sevindim anne,' dedi Jack. "Şerefe!

'Şerefe,' diye kadeh kaldırdım, seyahatlerimden bu yana tattığım tüm çaylardan çok daha lezzetli olan demli çaydan bir yudum alırken. Burada çocuklarımla birlikte otururken birden eve dönmüş olmak çok iyi geldi.

Alt kattaki rahat Dunes pub'da akşam yemeğinden sonra hepimiz erken yatmayı tercih ettik.

Yatağa tırmandım ve ışığı kapattım, kapıyı açık bıraktım.

Balkon açıktı, böylece kıyıya vuran dalgaları duyabiliyordum.

Çok güzel bir sesti ve daha önce insanoğlu bu dünyayı doldurmaya başladığımızdan beri. Ve ondan önce milyarlarca yıl boyunca diğer canlılar tarafından. Ne olursa olsun Küçük hayatlarımızda herhangi birimizin başına bir şey geldiğinde, bu gelgit gelir ve gezegenimizin ve üzerindeki her şeyin varlığının sona erdiği ana kadar devam ederdi.

"Öyleyse küçük hayatlarımızda başımıza gelen şeyler neden önemli? Mırıldandım. "Çünkü seviyoruz," diye kendi kendime cevap verdim, "çünkü seviyoruz.

Niall ertesi sabah dokuzda hepimizi aldı ve Havaalanı. Kiralık arabayı alıp kendimi ve Jack'i sigortaya kaydettirdikten sonra direksiyonun başına geçtim.

"Nereye gidiyoruz anne?" diye sordu Mary-Kate arka koltuktan.

"Eski aile evime," dedim, arabayı ben kullandığım için son varış noktasından ziyade tabelalara konsantre olmam gerekiyordu. Bandon'dan hemen sonra, Timoleague tabelasından sola döndüm ve bir zamanlar dar bir yol olan, şimdi ise en iyi ihtimalle daha geniş bir şeritte ilerlemeye başladım.

"Sen de buranın arkasında mı yaşıyordun anne? Jack sordu.

"Yeni Zelanda'daki gibi değil, hayır, ama bisikletle kesinlikle öyle hissettiriyordu.

Ballinascarthy kavşağından sola döndüm ve Clogagh köyünde sağa saparak taşra yollarında ilerledim tamamen içgüdüsel olarak. Sonunda Inchybridge yakınlarında bir köşeyi döndük ve neredeyse Argideen Nehri'ne giriyorduk.

"Tanrım, anne! Bizi durdurmak için frene bastığımda Jack şöyle dedi Kaputtan önce suya girmek - koruyucu bir bariyer ya da uyarı işareti yoktu, bu da beni gülümsetti.

"Bunu komik bulabilirsin anne ama ben gerçekten bulmuyorum," diye mırıldandı Mary Kate, belli ki benim dönemimdeki arpanın yerini almış olan mısırla dolu bir tarlanın kenarındaki hendeğe geri geri girerken.

"Üzgünüm ama artık çok uzakta değiliz," diye onu rahatlattım.

Yaklaşık on dakika sonra, önümde Argideen Evi'ni çevreleyen yüksek taş duvarları gördüm ve burada olduğumuzu anladım.

yaklaşıyor.

'İçeride kim yaşıyor anne? Oldukça büyümüş görünüyor.'

'Hiçbir fikrim yok, Jack. Kız kardeşim Nora bir süre orada çalıştı, ama eminim içeridekiler çoktan ölmüştür. Şimdi, konsantre olmama izin ver; çiftlik buralarda bir yerde . . .'

Birkaç dakika sonra, oraya giden yola saptım. Çocukların yanımda olmasından memnun olsam da, keşke varışım fark edilmeden önce arabayı durdurup nefes almak için biraz zaman ayırabilseydim. Yolda olabildiğince yavaş ilerlerken çok az şeyin değiştiğini gördüm, sadece vadiye serpiştirilmiş tek tük beton bungalovlar vardı, Daha önce burada sadece Büyük Kıtık sırasında terk edilmiş kulübelerin yaşanmaz taş kalıntıları vardı.

Çamaşırların hala bayrak gibi asılı durduğu ve Argideen Nehri'nin ince kıyısına inen vadide ineklerin otladığı çiftlik evine vardığımda, neredeyse tam olarak hatırladığım gibiydi. Evin önüne park edilmiş modern bir araba dışında ev.

'Buradayız,' dedim, bariz olanı belirterek.

'Anne, büyüdüğün evin tavanlarının alçak kirişli olduğunu söylediğini sanıyordum. Bu çiftlik evi oldukça modern görünüyor,' dedi Jack, yüzünde hayal kırıklığı vardı.

'Burası ben altı yaşındayken taşındığımız yeni çiftlik evi. Arkasında eskiden yaşadığımız evi göreceksin.

Şimdi baktığımda, Jack'le aynı fikirdeydim: Sıradan ve küçük bir kare evdi. Yine de avlunun bir tarafından diğer tarafına geçmek, tüm alanı, ışığı ve modern kolaylıkları ile o zamanlar benim için bir keşif olmuştu.

"Tamam, ben gidip evde kim var diye bakarken siz ikiniz neden arabada kalmıyorsunuz? Onlar daha cevap veremeden arabadan inmiş ve arka taraftan mutfak kapısına doğru yürüyordum, çünkü Ön girişten içeri girdiğinizi hayal edin. Bunu sadece bir rahip, bir doktor ya da bir İngiliz yapmıştı.

Mutfak kapısı artık ahşap değil PVC'den yapılmıştı ve tüm pencerelerin de benzer şekilde değiştirildiğini gördüm.

"İşte başlıyoruz. Nefesimi tuttum ve kapıyı çalmak için yumruğumu zorladım, çünkü kimin cevap vereceğini bilmiyordum.

Cevap gelmeyince kapıyı daha yüksek sesle çaldım. Kulağımı kapıya dayadığımda içeriden gelen bir ses duydum. Paslanmaz çelik kapı kolunu denediğimde kilidin açık olduğunu gördüm. Tabii ki öyleydi, dedim kendi kendime; bir çiftlikte her zaman içeride biri olurdu. Kapıyı iterek açtım.

mutfağa girdim ve etrafıma bakındım. Aynı olan tek şey şekli ve duvara dayalı duran eski sofra takımıydı. Odanın geri kalanı modern çam mutfak üniteleriyle doldurulmuştu, eski taş zemin şimdi turuncumsu renkteydi. Ocak gitmiş, yerine üzerinde indüksiyon ocağı olan bir fırın gelmişti. Ortadaki uzun masa da çam ağacından yapılmıştı.

Üst kata çıkan dar koridora açılan kapıya doğru yürüdüm ve sesin üstümdeki bir süpürge den geldiğini fark ettim.

Önümdeki kapı Yeni Oda'ya açılıyordu; odayla ilgili aklımda kalan en önemli anı babamın sandalyesinde, bir elinde kadeh, diğ erinde viski şişesiyle oturmasıydı.

Açık ateş gitmiş, yerine odun sobası gelmişti. Uzun deri kan epe hâlâ duruyordu ve bir köşede çocukların oyuncaklarından oluşan bir kutu duruyordu.

Koridora geri döndüğümde yukarıdaki süpürge sesinin kesildiğini duydum. "Alo?" diye seslendim.

"Merhaba, yardımcı olabilir miyim?"

Ben altta dururken, tanımadığım bir kadın merdivenlerin başında duruyordu.

"Evet, benim adım Mary ve burada ailem Maggie ve John ile yaşıyordum. Ve tabii ki erkek ve kız kardeşlerimle," diye ekledim, kadının büyümüş kız kardeşlerimden biri olup olmadığını anlamaya çalışarak.

"Mary . ." dedi kadın merdivenlerden inip bana doğru gelirken. "Şimdi, sen kimsin?"

'Ben kız kardeşlerin en küçüğüydim - Ellen, Nora ve Katie. John, Bill ve Pat erkek kardeşlerimdi.

En sona ulaştıktan sonra kadın bana baktı. Sonunda yüzünde bir farkındalık belirdi.

'Tanrım! Herkesin Merry dediği Mary'den mi bahsediyorsun?"

"Evet.

"O'Reilly klanının ünlü kayıp kız kardeşi! Ne gaz ama! Bir telefon görüşmesi yaparsam, burada olanları dışarı çıkarırız.

bir saat içinde. Mutfağa gel de içecek bir şeyler alalım, olur mu?

"Teşekkür ederim," dedim beni mutfağa götürürken. "Sorduğum için üzgünüm ama siz kimsiniz?

Kadın aniden güldü. 'Elbette, bunca yıldır kayıp olduğunu düşünürsek, bilmiyorsundur, değil mi? Ben Sinéad, John'un, yani en büyük kardeşinin karısıyım.

Şimdi daha yakındaydı, ona tekrar baktım. "Hiç tanıştık mı?" "Bundan şüpheliyim. Clogagh Okulu'nda John'un sınıfındaydım. Biz başladık Sen kaybolduktan bir yıl kadar sonra kur yapmaya başladık. Birkaç ay sonra beni evliliğe sürükledi. Peki, sana ne ikram edebilirim? Bir şişe parıltılı bir şey açalım derdim ama şu anda stokta yok." Gülümsedi ve ne kadar hoş, sıcak bir kadın olduğunu düşündüm.

"Um, eğer çok uygunsuzsa ve yapmamayı tercih ediyorsan söyle, ama iki çocuğum yanımda," dedim. Arabada bekliyorlar.

Bu arada ben de evin hâlâ ailemize ait olup olmadığını öğrenmeye çalışıyordum.

"Elbette Mary, yoksa sana hâlâ Merry mi diyorlar?" "Evet, Merry'yim.

"Elbette, onlarla tanışmayı çok isterim!" dedi, ben de dışarı çıktım ve Jack ile Mary-Kate'i içeri çağırdım.

Tanışma faslından sonra hepimiz birer fincan kahve eşliğinde oturduk.

'Sana söyleyeyim, John seni gördüğünde şoktan yere düşecek Merry. Gördüğüm eski fotoğraflarına göre hiç değişmemişsin, oysa ben' - Sinéad kıvrımlarını gösterdi - 'dolgunlaşmışım.

"Senin hiç çocuğun var mı? diye sordum.

'Üç çocuğumuz var, yani ikisi zaten evli ve sadece Genç arkadaşımız üniversiteden arta kalan zamanlarında hala bizimle birlikte. Muhasebeci olmak istiyor,' diye ekledi gururla. 'İkinizden biri evlendi mi? Annenize oynaması için torun verecek misiniz?

Benimkilerin ikisi de başlarını salladı.

"Bizim gruptan dört tane var," diye devam etti Sinéad. "Evin etrafında tekrar küçüklerin olması güzel. Sık sık gelip bizde de kalıyorlar. Öğle yemeği için bize katılacak mısınız? Hem senin hem de John'un konuşacak çok şeyi olacak."

"Gerçekten Sinéad, bizim için zahmete girme.

Sanki öyle olacaktıymış gibi, Merry. Her gün ailenin kayıp bir üyesi aniden ortaya çıkmaz. "Bu tıpkı yani yağlı danayla besleniyorsun. Öğle yemeğinde de sığır eti ve Guinness güveci var!"

'Herkesin nasıl olduğunu sorabilir miyim, Sinéad? Tüm kız kardeşlerim?

Bill? Pat?" "Kız kardeşler çok iyi; hepsi evli, Pat de öyle, Gerçi Nora ikinci kocasıyla birlikte ve bugünlerde Kanada'da yaşıyor. Her zaman uçarı biriydi, değil mi? Ellen, Katie, Bill ve Pat - bugünlerde kendi çiftliğini işletiyor - hepsi hala buralı ve Bazılarının kendi torunları da var. Bill Cork City'de, belediye için çalışıyor. Yakında Fianna Fáil'den aday olacağına dair söylentiler var.

Küçük kardeşimi yetişkin ve sorumluluk sahibi bir iş sahibi olarak hayal etmekte zorlanıyordum.

"Ya Katie? Nerede o?"

"Katie mi? Mary-Kate sordu.

'En yakın yaştaki kız kardeşim - benden iki yaş büyüktü,' diye açıkladım. 'Ve evet, sana onun adını verdim,' diye gülümsedim.

Sinéad kızına, "Burada çocuklarımıza ailelerinin, özellikle de ebeveynlerinin isimlerini vermek normaldir," diye açıkladı. 'Aile partilerinde herkes bir John diye bağırdığında ve dört tane John ortaya çıktığında işler karışıyor,' diye kıkırdadı. 'Ah, işte adamınız geliyor. İçeri girdiğinde bir tüy tarafından yere serilecek, bekleyin.

Bir kamyonun kapısının çarpıldığını ve ayak seslerinin arka kapıya doğru yürüdüğünü duyduğumda ne yapacağımı bilemedim. Sonunda John arka kapıyı açtığında ayağa kalktım. Onu son gördüğümde bu yana kilo almıştı, ama kaslı bir şekilde ve kıvırcık saçları gri ile biberlenmişti. Annemizden miras kalan yeşil gözlerine baktım ve ona gülümsedim.

"Merhaba John," dedim, aniden utandığımı hissederek.

"Bil bakalım kim o?" diye cıvıladı Sinéad.

Bana baktı ve sonunda yüzünde tanıma duygusunun belirmediğini gördüm.

John öne doğru bir adım attı. 'İsa, Meryem ve Yusuf! Merry, sen misin?'

"Öyle olduğunu biliyorsun," dedim, gözlerim yaşlarla dolmuştu.

"Buraya gel kızım ve otuz beş yılı aşkın bir süredir sana ilk kez sarılabiliyorum.

"Otuz yedi," diye düzelttim onu, birbirimize doğru yürürken.

ve beni güçlü kollarının arasına aldı. Rahatlatıcı bir inek kokusu vardı ve bu bende ağlama isteği uyandırdı.

John beni çözene kadar mutfaktaki diğerleri sessiz kaldı. "Seni görmeyi özledim, Merry.

"Ben de," diye yutkundum.

'Peki bunlar senin yavruların mı? Senin tükürüğün gibiler!' dedi ve dikkatini Jack ve Mary-Kate'e çevirdi. "Bunca yıldır nerelerdeydiniz?

"Yeni Zelanda'da yaşıyorduk.

'Şimdi, bir şeyler açmanın tam zamanı olduğunu söyleyebilirim.

Eve hoş geldin. Ne içeceksin? Bira mı? Şarap?" "Bir bira alayım lütfen, efendim," dedi Jack.

"Ve ben," diye gönüllü oldu Mary-Kate. Her iki çocuğumun da önlerinde olup bitenlere şaşkınlıkla baktıklarını gördüm.

'Beyaz şarap mükemmel olur,' dedim.

'Tamam o zaman Merry, ben de bir tane alacağım,' dedi Sinéad.

"Bira mı, John?

John otururken başını salladı, gözlerini benden zorlukla ayırabiliyordu.

Sinéad biraları ve iki kadeh şarabı masaya getirdi. 'Kayıp kız kardeşime, sağ salım döndü. *Sláinte!*' dedi John. "*Sláinte!*" Mary-Kate kaşlarını çatarken biz de kadeh kaldırdık.

Hepimiz birer yudum alırken ona, "Burada "şerefe" anlamına geliyor," dedim. 'Sakin bana annenin seni İrlanda dilinde eğitmediğini söyleme.

' dedi John kızıma.

"Yakın zamana kadar çocukluğu hakkında pek konuşmazdı," dedi Jack.

"Tek bildiğimiz Dublin'de üniversiteye gittiği idi.

John bir an durakladı, sonra cevap vermeden önce bana baktı. 'Bazen geçmişin üzerinde fazla durmamak daha iyidir,

değil mi?

"Evet," dedim minnetle.

'Şimdi bana Yeni Zelanda'daki hayatından bahset. Duyduğuma göre orada bolca koyun varmış?" dedi. "Süt için inekler kadar iyi değiller," diye ekledi Jack'e göz kırparak. "Kocan var mı? Nerede o?

John ve Sinéad üçümüze de sorular sorarken lezzetli et yahnisinden bir lokma bile yemedim. Çocuklarım beni gururlandırdı, Bazen bunaldığımı hissettiklerinde benim için cevap veriyorlardı.

Ev yapımı kremalı çikolatalı pasta ikram edildikten sonra Sinéad, Mary-Kate ve Jack ile sohbet ederken John'a doğru eğildim.

"Katie nasıl? Onu çok görüyor musun?"

"Ah, Clonakilty yaşlılar evinde çalışmakla meşgul. Buralarda bunamış ya da kendi evlerinde yaşayamayan yaşlılara bakıyor.

"Kocası var mı?

Evet, var. Connor inşaat işindeydi ve Kelt Kaplanı İrlanda'da kükremeye başlayıp patlama yaşandığında iyi para kazandı, bu kesin. Şimdi emekli oldu, işlerini sattı.

firma. Şanslıymış ki, durgunluk başladığına göre öyle de oldu. Yeni patronla çalışmaya devam eden bazı arkadaşların çok yakında kendilerini işsiz bulacaklarını söyleyebilirim,' diye iç geçirdi John.

"Burada ekonomi iyi değil mi?

'Hayır. Son birkaç aydır buralardaki inşaatlarda büyük bir gerileme var. Bilirsin, Connor'a bakardım

Bazen kendisi ve Katie için yaptırdığı büyük, şık ev ve Tenerife'de geçirdikleri yaz tatillerinde, her sabah beşte kalkıp inekleri ayıklamak için ne yaptığımı merak ederdim. Hayvanlarım, etleri ve sütleriyle ilgili iyi haber şu ki, borsada ne olursa olsun dünyanın onlara ihtiyacı devam ediyor.

"Son geldiğimden beri çiftliği genişlettiniz mi?

'Gerçekten de öyle. Yanımızdaki birkaç dönümlük arazinin sahibi olan komşularımız O'Hanlon'ları hatırlıyor musun?

"Elbette hatırlıyorum.

"O yaşlıydı ve satmak istiyordu, ben de araziyi satın aldım.

Peki ya babam? Sin  ad sordu  umda s  ylemedi, yani ...'

'Ah Şimdi, eminim içkinin onu eninde sonunda   ld  rd    n      renmek senin için s  rpriz olmayacaktır. Seksen beş yaşında   ld  . Annem ve ailemizin geri kalanıyla birlikte Timoleague mezarlı ına g  m  ld  . Bunu sana s  ylemek zorunda kaldığım için   zg  n  m.

  z  lme, John. Giden bendim ve burada işleri toparlaması gereken de sendin. On altı yaşına geldiğinde   iftli i neredeyse sen y  netiyordun.

"Sana yalan s  yleyip zor olmadığını s  yleyemem ama k  t   bir hayatım da olmadı Merry. Ben ve Sin  ad mutluyuz. İstedı ımız ve ihtiyacımız olan her Şeye sahibiz, ve ailemizin etrafımızda olmasını istiyorum.

'Katie'yi ve tabii ki ailenin geri kalanını g  rmek için yanıp tutuŐuyorum. Onu arayabilmem için bana Katie'nin numarasını verebilir misiniz?

'Yapabilirim ve Őoku atlattıktan sonra, elbette, sizi g  rmekten mutluluk duyacaktır. Ne kadar kalmayı d  Ő n  yorsunuz?" diye sordu.

"Birkaç g  n ya da belki daha uzun. Kesin bir planım yok. "Sana Katie'nin numarasını vereyim. John ayağa kalktı ve bir   ekmecenin   zerinde duran telefon.   ekmecelerden birinden hemen tanıdığım siyah deri ciltli bir kitap   ıkardı.

"Annemle babamın kullandığı adres defteri h  l   sende mi?!

"Var, yani evet. O g  nlerde buna pek ihtiyacımız yoktu; herkesin nerede yaşadığını biliyorduk ama Şimdi cep telefonu numaraları için faydalı. İŞte Katie'ninki.'

"TeŐekk  r ederim.

"Numaranızı Şimdi deftere yazacağım, her ihtimale karşı "Otuz yedi yıl daha ortadan kaybolmayı d  Ő n  yorum. Bana g  z kırptı.

Numaramı s  yledim ve o da yazdı. Sonra aynısını yapabilmem için bana sabit hattı verdi.

John, "Bir cep telefonum olmasına rağmen cep telefonuyla iş yapamıyorum," dedi. 'Yani g  neŐli bir g  nde   ayırd   oturup bir Şeyler i iyorsam

Uykum var, Kendisi beni arayabilir,' diye iç geçirdi. 'Şimdi' - John herkesin duyabilmesi için sesini y  kseltti - 'Trakt  r  me geri d  nmem gerekiyor, ama umarım yakında tekrar g  r  Ő r  z.

"Ben de tam çocuklara bir aile toplantısı yapmamız gerektiğini söylüyordum, böylece tüm teyzeleri, amcaları ve kuzenleriyle tanışabilirler," dedi Sinéad.

'Görünüşe göre toplam yirmi kadar kuzenimiz varmış anne! Ama bazıları Kanada'da,' dedi Mary-Kate.

Sinéad gülümseyerek, 'Merak etme, burada yeterince var,' dedi. "Bu Pazar gelmeye ne dersin?

"Gelebilir miyiz anne?" diye sordu Mary-Kate.

"Eminim gelebiliriz ve bunu teklif etmen çok nazik bir davranış Sinéad. Pekâlâ çocuklar, hadi gidelim,' dedim. 'Öğle yemeği için teşekkür ederim. misafirperver.'

'Ah, önemli değil. Tüm baldızlarıma ilk sizinle tanıştığımı söylemek için sabırsızlanıyorum!" diye kıkırdadı.

Üçümüz de ona kocaman sarıldık, sonra arabaya bindik ve John'un traktörünü aşağıya doğru takip ettik. Çocuklarımla, özellikle de henüz bilmese de ironik bir şekilde benimle aynı koşulları paylaşan Mary-Kate ile çok gurur duydum: ikimiz de ziyaret ettiğimiz kişilerin kan bağıımız olmadığını biliyorduk. Yine de 'kuzenleri' olduğu için duyduğu bariz heyecandan dolayı

Bunu düşündüm.

Belki de bunun nedeni, benim ailem tarafından sevildiğim gibi, onun da yirmi iki yılını ailesi tarafından sevilerek geçirmiş olmasıydı.

John'a ve diğer kardeşlerime ölü bir bebeğin yerine 'bırakıldığımı' söyleyecek miydim?

Hayır, diye düşündüm, bunun bir önemi yoktu.

Sevgi önemliydi. "Şimdi nereye anne?" diye sordu Mary-Kate.

"Sanırım otele dönüyoruz.

"Hava bu kadar güzelken, sahilde gördüğümüz sörf okulunun ekipmanlarını kiralayıp kiralamadığını görmek isterim," dedi Jack. 'En son sörf yapmayalı uzun zaman oldu. Bana katılır mısın?" diye sordu Mary-Kate.

"Eğer annemin bize ihtiyacı yoksa, evet, çok isterim.

'Ben iyi olacağım, siz ikiniz gidin ve keyfinize bakın. Deniz her zaman buz gibidir, dikkatinizi çekerim' diye gülümseyerek onları uyardım.

Otele döndüğümüzde çocuklar sörf tahtası kiralamak için bilgi almaya gittiler, ben de odama döndüm ve hemen şu numarayı aradım

Katie'nin numarası. Sesli mesaj bırakmamı söyleyen bir sesli mesaj vardı. Ama ne söyleyeceğimi hiç bilmiyordum. Cross Farm'ın numarasını çevirdim ve Sinéad cevap verdi.

'Merhaba, ben Merry. Katie cep telefonuna cevap vermiyor, o yüzden belki de kapısına gelirim. Tam olarak nerede yaşıyor?'

"Timoleague'de. GAA sahasının nerede olduğunu hatırlıyor musun?' 'Hatırlıyorum.'

"Sahanın hemen ötesinde, yolun diğer tarafında büyük bir ev var. Görürsün çünkü parlak turuncuya boyanmıştır. Benim seçeceğim bir renk değil ama en azından gözden kaçıramazsınız," diye kıkırdadı Sinéad.

Resepsiyona Jack ve Mary-Kate için bir mesaj bıraktıktan sonra arabama geri döndüm ve Timoleague'e doğru yola çıktım. Clonakilty gibi, bu köy de yukarı ve yanlara doğru genişlemişti, ancak ana cadde aşağı yukarı hatırladığım gibi kalmıştı. Arabayı sürerken, karşıdan karşıya baktım. muhteşem Courtmacsherry Körfezi. Gaelic futbolu oynayan çocukları görebildiğim GAA sahasının önünden geçerken Babamla birlikte tarlada oynayan kardeşlerimi izlediğim anıları hatırlarken, hemen ötesindeki yamaçta yükselen büyük evi gördüm ve Sinéad'la birlikte parlak mandalina renginin benim de seçeceğim bir renk olmadığı konusunda hemfikir oldum. "Bana bak," diyordu ev. Katie'nin kendisi için çok iyi bir şey yaptığı belliydi.

El değmemiş bahçelere ve özenle bakılmış çiçek tarhlarına hayranlıkla bakarak yola çıktım. Park edilmiş bir Range Rover vardı. Dışarı o kadar parlaktı ki, güneş parıltıyor ve beni yarı kör ediyordu. Arabayı durdurdum, motoru kapattım ve cesaretimi toplayıp dışarı çıktım ve ön kapıyı çaldım.

Kapıyı pembe gömlek ve chino pantolon giymiş, zayıf, kırışmış ama hala yakışıklı bir adam açtı.

"Merhaba, yardımcı olabilir miyim?" diye sordu. "Katie'yi arıyorum.

'Hepimiz öyle değil miyiz,' diye omuz silkti adam acımasız bir gülümsemeyle. "Her zamanki gibi işte. Peki siz kimsiniz?"

"Adım Mary McDougal ve Katie'nin kız kardeşiyim.

Bir süre bana baktı, sonra başını salladı. "O zaman ortadan kaybolan sen olacaksın?"

"Evet, öyle.

"Saat dört civarında, yaklaşık yirmi dakika içinde dönecek. Bu arada ben Connor, Katie'nin kocasıyım. İçeri gelip bir fincan çay içmek ister misiniz? Ben de kendim için bir tane hazırlıyordum.

"Teşekkür ederim," dedim beni içeri ve mutfığa götürürken. "Otur, ayaklarının yükünü hafiflet.

Ben de öyle yaptım ve hiçbir masraftan kaçınılmadığı belli olan son teknoloji ürünü mutfığa baktım.

"Eve zamanında geleceğini söyleyemem," dedi önüme bir fincan çay koyup otururken. 'Gördüğünüz gibi, o

Çalışması gerekiyor ama ona ne söylersem söyleyeyim, evdeki yaşlıları her şeyden önce geliyor. Kendini işine adanmış biri. Peki, bunca yıldır nereye kaybolduğunu sorabilir miyim?

"Yeni Zelanda'ya taşındım.

"Orası ziyaret etmeyi çok istediğim bir yer, eğer karımı tatile götürebilirim. Nerelerdesiniz? Kuzey mi Güney Adası mı?

Ona söyledim ve ülke ve üzüm bağları hakkında hoş bir sohbet ettik, ta ki arabanın sesini duyana kadar.

"Şanslı gününde olmalısın. Karım ilk kez zamanında eve geldi. Connor ayağa kalktı. 'Neden gidip karşıdaki salona oturmuyorsun? Ona burada olduğunu söyleyeceğim, onu hazırlayacağım. "Bu onun için bir şok olacak; sen gittiğinde yanında değildim ama ikinizin ne kadar yakın olduğunuzu biliyorum.

"Elbette. Gösterdiği odaya girdim, bir evden çok bir reklamın vitrinine benziyordu. Krem rengi deri koltuklardan suni maun yan sehpalara ve büyük mermer şömineye kadar her şey tertemizdi. Öteden alçak sesler duydum

ve sonunda kız kardeşim oturma odasına geldi. Onu hatırladığım gibi görünüyordu: ince, zarif ve annemizin tükürüğü. Kızıl saçları başında toplanmıştı ve bana doğru gelirken, güzel soluk teninin kırışıklıklardan arınmış olduğunu gördüm, sanki

Onu son gördüğümünden beri et jölesi içinde tutuluyordu.

"Merry. Ben ayağa kalkarken yüzümü dikkatle inceledi. 'Bu gerçekten değil mi?'

"Öyle Katie, evet.

"Tanrım, ne diyeceğimi bilemiyorum. Sesi titriyordu. "Kendimi uzun zamandır kayıp olan iki kız kardeşin bir araya geldiği reality şovlardan birindeymişim gibi hissediyorum.

tekrar buluşalım.' Ağlamaya başladı. "Merry, buraya gel ve bana sarıl.

Uzun bir süre sarıldık, sonunda çekildi ve en yakındaki kanepeyi gösterdi.

'Bacaklarım titriyor. Hadi oturalım,' dedi.

Öyle yaptık ve bir kutudan bir tomar mendil çıkarmak için cam sehpaye doğru uzandı.

"Bir gün ortaya çıkarsan ne diyeceğimi hep merak etmişimdir; neden ve nereye gittiğine dair bir not bile bırakmadığın için senden nefret etmişimdir. En iyi arkadaşın olduğumu sanıyordum. Biz en iyi arkadaştık, değil mi?

Katie gözyaşlarını sertçe sildi.

"Çok üzgünüm Katie," dedim kendi gözyaşlarımı yutkunarak.

'Yapabilseydim sana söylerdim, ama Kimseye söyleyemedim.

"Doğru değil," dedi sesi yükselerek. 'Şu senin Ambrose için bir not bıraktın, değil mi? Biliyorum çünkü telefon numarasını buldum ve onu aradım. Notta gitmen gerektiği yazıyordu.

ama senin için endişelenmemesi gerektiğini söyledi. Ve sonra 37 yıl boyunca ortadan kayboldun. Neden, Merry? Lütfen bana nedenini söyle.

"Başka seçeneğim yoktu Katie, inan bana. Sana ya da ailemizin geri kalanına asla zarar vermek istemedim. Seni korumaya çalışıyordum.

'Benden sır sakladığını biliyordum Merry, ama asla söylemezdim. Ah, Jaysus, ağlamadan duramıyorum.'

"Çok ama çok üzgünüm Katie. O ağlarken kollarımı ona doladım ve tekrar sarıldım.

'Sana yardım etmek için her şeyi yapardım, biliyorsun. İhtiyacın olan şey buysa seninle gelirdim. Her şeyi paylaştık, değil mi?

"Paylaştık, evet.

'O Ambrose'tan nefret ediyorum; en başta seni bizden çalan oydu. Peder O'Brien ve babamın seni Dublin'deki o süslü yatılı okula göndermeyi kabul etmelerini sağlamak, sonra da oradayken sürekli Ambrose ile kalmak. Sanki baban olmadığı halde senin baban olmak istiyor gibiydi. Değildi, Merry.'

"Hayır, değildi ama ayrılma sebebimin onunla hiçbir ilgisi yok, yemin ederim.

"Döndüğünden beri onu gördün mü?" diye bana baktı.

"Gördüm, evet.

"Bugünlerde çok yaşlı olmalı.

"Öyle, ama hala akli başında.

"Peki hiç haber vermeden aniden ortaya çıktığında ne dedi?

Şok oldu ama beni gördüğüne sevindi. Katie, lütfen daha fazla ağlama. Buradayım ve söz veriyorum, sana neden ayrılmak zorunda kaldığımı anlatacağım ve umarım beni anlarsın.

'Bunu düşünmek için çok uzun zamanım oldu ve sanırım bir fikrim var. Sanırım-'

'Bunu başka bir zaman konuşsak sorun olur mu Katie? Çocuklarım yanımda ve onlara da bu konuda hiçbir şey söylemedim.

'Peki ya kocanız, bir kocanız olduğunu varsayarsak? O biliyor mu?

"Kocam birkaç ay önce öldü, o bilmiyordu. Kimse bilmiyordu.

Gittiğimde geçmişti unuttum. Yepyeni bir hayat kurdum ve kendime yeni bir kimlik edindim.

'O zaman kaybın için üzgünüm, Merry. Ama ... şey, sana ailemiz hakkında söyleyeceğim bazı şeyler var, çocukken bilmediğimiz ama şimdi geriye dönüp baktığımızda anlamlı gelen bazı şeyler. Özellikle de senin için.

"O zaman bana anlatmalısın Katie.

"Güzel bir hikaye değil Merry, ama çok şeyi açıklıyor.

Tam Nuala'nın günlüğünü okuduğumu söyleyecektim ki kapı kısa bir süre çalındı ve Connor göründü.

"Böldüğüm için özür dilerim ama bu akşam çay için bir şeyler yiyecek miyiz, Katie? Buzdolabında görebildiğim kadarıyla hiçbir şey yok.

'Hayır Connor, alışverişe gitmem gerekiyor. Buraya sadece duş alıp üniformamı değiştirmek için geldim. Katie ayağa kalktı. 'Ne oldu?

"Yarın seni görmeye gelebilir miyim?" dedi bana. "Bugün izin günüm. Nerede kalıyorsun?

Inchydoney Lodge Hotel'de.

"Oh, çok güzel bir yer, manzarası da çok güzel.

Connor'ın gelişiyile odada oluşan gerginliği hissederek, 'Öyle,' dedim. "Neyse, ben gideyim artık.

"Saat on bir uygun olur mu?" dedi.

"Olur. Seninle buluşmak için lobide olacağım. Güle güle Katie. Güle güle, Connor.'

Otele dönerken, arabaya, mükemmel eve ve yakışıklı, zengin kocaya rağmen kız kardeşimin mutlu bir kadın olmadığına karar verdim.

O akşam Jack, Mary-Kate ve ben Clonakilty'deki bir barda rahat bir akşam yemeğinin tadını çıkardık. Daha sonra, bir zamanlar küçük bir kulübe olan, şimdi ise küçük bir kulübe haline getirilmiş olan An Teach Beag'de İrlanda müziği dinlemeye gittik.

bir bara girdik. Geleneksel müzik grubu eski türkülerini çalarak babamın keman çalma anılarını canlandırdı. Sonra geri döndük.

Otele.

"Görünüşe göre hava yarın iyi bir sörf için uygun, anne," dedi Jack, "eğer senin için de uygunsa, MK ve ben kahvaltıdan sonra kıyafetlerimizi giyeriz.

'Zaten kız kardeşlerimden biriyle görüşeceğim, yani bu mükemmel.

"Burayı gerçekten çok seviyorum anne," dedi Mary-Kate iyi geceler öpücüğü verirken. 'Herkes çok arkadaş canlısı. Yeni Zelanda gibi ama farklı bir aksanı var!

Çocuklarımın burayı sevmesinden dolayı mutluydum, diye düşündüm ertesi sabah Katie'nin okuluna gitmek için bir kot pantolon ve bir bluz giyerken.

varmak üzereydi.

Saat tam on birde lobiye geldi. Dün üzerinde lacivert hemşire üniforması vardı ama bugün özel dikim pantolonu ve ipek bluzuyla tertemiz giyinmişti.

"Katie," dedim, ayağa kalkıp ona sarıldım, "geldiğin için çok teşekkür ederim.

'Sanki gelmeyecekmişim gibi! Dün şok olmuş ve üzülmüş olabilirim - kim olmaz ki? Ama biliyorum ki senin de kendine göre sebeplerin vardı, Merry, seni görmek çok güzel! Çocukların nerede?" diye sordu. 'Dışarıda, dalgalara göğüs geriyorlar. İkisi de sörf için deli oluyorlar.

Az önce söylediklerimi dinledim ve gülümsemek zorunda kaldım çünkü etrafımda Batı Cork aksanı varken ben de o aksana geri dönüyordum.

"Konuşabileceğimiz bir yer var mı? Yani, özel olarak? Katie bana sordu.

"Burası yeterince özel değil mi?

"Burada duvarların kulakları olduğunu ve kocamın buralarda iyi tanındığını unutmamalısın.

"Benimle görünmekten utandığını mı söylüyorsun?" Kıkırdadım.

'Tabii ki utanmıyorum, ama sana söylemek istediğim şey . . şey, rahatsız edilmekten rahatsız olabiliriz.

"Tamam, hadi odama çıkalım.

Oda servisinden cappuccino sipariş ettik ve dünyanın bu kısmının ne kadar modernleştiği hakkında sohbet ettik.

'Bilmiyor muyum - yakın zamana kadar kocam dünyanın en modern Buradaki en büyük inşaat şirketleri, bu yüzden son birkaç yıldır çok meşguldü," diyor Katie. 'Şimdi bir gerileme var, ama o bunun geleceğini gördü ve geçen yıl işi satmayı başardı. O bir servetin üzerinde otururken, yeni sahibi ve onun için çalışan tüm o arkadaşlar muhtemelen her şeyin boşa gitmesini izleyecekler. Bu konuda hep şanslı olmuştur.

"Ya da zeki bir işadamı?

"Sanırım, evet," diye kabul etti yorgun bir gülümsemeyle. "Sana bir şey sorabilir miyim Katie?

'Elbette sorabilirsin, Merry. Zaten senden hiçbir zaman sır saklamam.

Hafifçe yüzümü buruşturarak 'Tuş oldum,' dedim. "Connor'la mutlu musun?" "Bunun uzun mu yoksa kısa cevabını mı istiyorsun?" diye cevap verdi.

omuz silkerek. "Yani, Henry Ford barında bira içiyordum ve o bir akşam vals yaparak içeri girdi ve ayaklarımı yerden kesti. O zamanlar bile şirketi iyi işler yapmaya başlamıştı, bu yüzden tüm lükslere sahipti. Bana, İstanbul'da satın aldığı arazi üzerine büyük bir ev inşa etme planlarını gösterdi.

Timoleague, beni spor arabasıyla gezdirdi ve sonra

Bana evlenme teklif ettiğinde büyük bir nişan yüzüğü hediye etti. Katie başını salladı. 'Hatırlayacaksın

Çocukluğumuzun nasıl geçtiğini ve bunu bir daha

tekrarlamayacağıma yemin ettiğim için zengin bir adamın benimle evlenmeyi teklif etmesi bir mucize gibiydi. Tabii ki evet dedim ve Dunmore House'da büyük bir düğün yaptık.

Otel ve İspanya'da bir balayı. Beni giysiler ve mücevherlerle şımarttı, koluna yakışmamı istediğini söyledi.

"Mutlu muydunuz?"

O zamanlar evet. Bir aile kurmaya çalışıyorduk. Uzun zaman aldı ama bir erkek ve bir kız çocuk doğurmayı başardım - Connor Junior ve Tara. Tara doğduktan kısa bir süre sonra Kocasının ilk ilişkisi. Tabii ki inkar etti ve ben de onu affettim - ve sonra bu tekrar tekrar oldu, ta ki ben daha fazla dayanamayana kadar," dedi. omuz silktili.

"Neden ondan boşanmadın?"

"Connor'ı tanıdığım kadarıyla, herhangi bir anlaşmada benden çok şey almanın bir yolunu bulurdu, bu yüzden çocuklar evden ayrıldıktan sonra üniversiteye gitmeye ve hemşirelik sınavlarıma girmeye karar verdim. Cork City'ye gidip gelmem üç yılımı aldı ama mezun oldum. Nitelikler, Merry,' diye gururla gülümsedi. 'Son on beş yıldır Clonakilty'deki yaşlılar evinde çalışıyorum, ve orayı seviyorum. Yeterince mutluyum, Merry; hayatta hepimizin taviz vermesi gerektiğini öğrendim. Peki ya kocan? O da bir iyi biri miydi?"

"Öyleydi, evet," diye gülümsedim. "Çok iyi. Yani, her evlilikte olduğu gibi iniş çıkışlarımız oldu ve bağımızı kurarken maddi açıdan çok zor zamanlar geçirdik-"

"Üzüm bağı, değil mi? Babamın bağını nasıl çaldığımızı hatırlıyor musun?"

Ev yapımı porter? Ondan birkaç yudum almak bir kedinin derisini yüzebilir!"

"Evet! Tadı iğrençti."

"Ama yine de içiyorduk," diye kıkırdadı Katie. "İkimiz de çocukluğumuzdan bu yana uzun bir yol kat etmişiz gibi görünüyor."

"Kat ettik. Geriye dönüp baktığımızda, ekmek sınırına yakın yaşıyorduk, değil mi? Botlarımda büyük deliklerle okula yürüdüğümü hatırlıyorum"

Çünkü yenilerini alacak paramız yoktu.

"Bugünlerde kesinlikle yoksun çocuklar olarak tanımlanırdık, ama o zamanlar İrlanda'nın yarısı öyleydi," dedi Katie.

'Evet, atalarımızın çektiği onca acıdan sonra özgürlükleri için savaşıırken, gerçekte pek bir şey değişmemişti, değil mi?"

"Aslına bakarsanız, ben de sizinle bu konu hakkında konuşmak istiyordum. "Geçmişimiz mi?

"Evet. Büyükanne ve büyükbabamızın bizi hiç ziyarete gelmediğini ya da kuzenlerimizin de gelmediğini hatırlıyorsunuzdur." dedi Katie.

"Hatırlıyorum ve bunu hiçbir zaman anlayamadım.

'Hayır, ama doksanlı yılların başında huzurevinde çalışmaya başladığımda... size şunu söyleyeyim, orada eski hikayeler hakkında çok şey öğreniyorsunuz. Belki aileleri dinlemeyi bırakmıştır, belki de Yabancı olduğunuz için size bir şeyler söylerler. Her neyse, özel bakım ünitemizde kalan yaşlı bir kadın vardı, bizim deyimimizle bu dünyada fazla zamanı kalmamış olanlar. Gece vardiyasıdaydım ve onu kontrol etmeye gittim. Doksanlı yaşlarında olmasına rağmen tüm yetileri yerindeydi. Bana baktı ve kızının tükürüğü olduğumu söyledi, sonra adımı sordu. Ona Katie olduğumu söyledim.

Scanlon, ama sonra kızlık soyadımın ne olduğunu sordu. Ona O'Reilly olduğunu söyledim ve gözlerinde yaşlar belirdi. Elimi tuttu ve büyükannem Nuala Murphy olduğunu ve kızının adının Maggie olduğunu söyledi. Bana bir hikayesi olduğunu söyledi.

Yaratıcısıyla karşılaşmadan önce içini dökmesi gerekiyordu. Bunu anlatması üç gece sürdü, çünkü çok zayıftı, ama Bunu yapmaya kararlıyım.'

Katie'ye inanamayarak baktım. "Nuala büyükannemiz miydi?

"Evet, annemin cenazesinde gördüğümüz dışında hiç görmediğimiz kişi. Bana anlattıklarından sonra onu neden görmediğimizi daha iyi anlıyorum. Merry, sorun ne? Rengin bir tuhaf.

'I . . . Katie, onun günlüğü bana çok uzun zaman önce, ikimizin de tanıdığı biri tarafından verildi.

"Kim?

"Şu anda söylememeyi tercih ederim, yoksa başka bir yola saparız ve-

'Şimdi o günlüğü sana kimin verdiğini tahmin edebiliyorum. Neden bana hiç söylemedin?'

"Öncelikle, kitabı daha birkaç gün önce kendim okuduğum için - bunun garip gelebileceğini biliyorum Katie, ama kitap bana verildiğinde sadece on bir yaşıdaydım ve geçmiş öğrenmekle ilgilenmiyordum. Sonra ben

Yaşlandıkça, onu bana veren kişi yüzünden, bir daha asla görmek istemedim.

"Ama yine de sakladınız?"

"Evet, sakladım. Lütfen bana nedenini sorma, çünkü sana dürüstçe söyleyemem," diye iç geçirdim.

"Elbette sormayacağım, ama okuduğunuza göre, aile bağlantısını kurduğunuzu tahmin ediyorum?"

"Hayır, çünkü günlük 1920'de durdu. Nuala'ya bir şey oldu ve artık yazamayacağını söyledi.

Belki bir ara bana da gösterirsin. Her şeyi duydum
Başından sonuna kadar üzücü bir hikaye. Günlükte ne yaptın, tekrar etmeyeyim?"

"I . . ." Boğazımı temizledim. "İngiliz asker Philip kendini vurduktan hemen sonraydı.

"Doğru. Nuala bu olaydan dolayı hala üzgündü, daha sonra olan pek çok şeyle birlikte, annemiz babamızla evlendiğinde neden hiç ziyarete gelmediği de dahil.

"Katie, söyle bana," dedim sabırsızlık içinde.

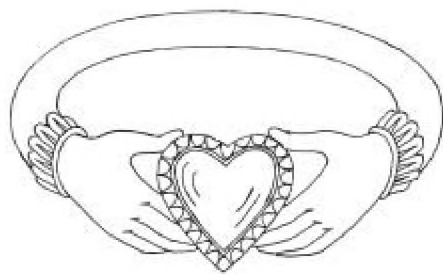
Katie şık Louis Vuitton çantasından bir dosya çıkardı ve büyük bir sayfa demetini karıştırdı. 'O bana anlattıktan sonra unutmamak için hepsini yazdım. Yani Philip'in kendini öldürdüğü zamana kadar olan kısmı zaten biliyorsun.

"Biliyorum.

"Bağımsızlık Savaşı ondan sonra epey uzun sürdü. Nuala'nın kocası Finn, bildiğiniz gibi bir gönüllüydü ve her iki tarafın da şiddeti artırdığı karanlık günlerdi. Şimdi
Nuala'nın kız kardeşi Hannah'nın, Philip'in ölümünden kısa bir süre sonra nişanlısı Ryan ile evlenmesiyle başlayalım.

Nuala
Clogagh, West Cork

Aralık 1920

Irish Claddagh Ring

Hannah Murphy ve Ryan O'Reilly'nin düğünü Clogagh kilisesi, Nuala ve Finn'inkinden çok farklı bir atmosferdeydi. Havada asılı duran kasvetli havaya uygun küçük bir şey istemişlerdi.

Çobanpüskülüyle süslenmiş ve her pencereye bir mum yerleştirilmiş kilise şenlikli görünüyordu, ancak Nuala düğünde teselli bulamadığı bir keder sisi içinde yürüdü. Kimse nasıl olduğunu bilemezdi

Philip'in ölümüyle yıkılmıştı.

Daha sonra kilise salonunda düzenlenen partide, Hannah'nın terzi arkadaşlarından biri olan Sian, Nuala'ya doğru eğildi.

"Kendisi artık evli bir kadın olduğu için davaya yardım etmekle ilgilenmiyor mu?

"Ne demek istiyorsun?

'Eskiden bir yere mesaj gönderilmesi gerektiğinde hepimizin ilk başvurduğu kişiydi. Şimdi zamanı olmadığını söylüyor.

Nuala, "Akıllı düğündeydi diyebilirim, Sian," diye cevap verdi. "Elbette, her şey bittiğinde sakinleşecektir.

"Belki, ama ... Sian küçük dans grubunun sesini bastırmak için ağzını Nuala'nın kulağına yaklaştırmak zorunda kaldı. "Sanırım erkeği onun bizim faaliyetlerimize katılmasını istemiyor.

Sian birkaç saniye sonra dansa kaldırılmıştı ama Nuala oturup gelin ve damadın grubun ortasındaki yerlerini almalarını izlerken, aşkın gerçekten de kör olup olmadığını merak etti. Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, güçlü zihninin ne düşündüğünü göremiyordu, Tutkulu kız kardeşi, yeni evlendiği bu sessiz, kendini barış yanlısı ilan eden adamda bir şeyler görüyordu.

Yıl 1921'di ve bunu izleyen birkaç ay boyunca cesur gönüllüler İngilizleri engellemek için ellerinden geleni yaptılar. IRA'nın zaferleri hakkında fısıltı şeklinde haberler geliyordu.

Gerilla taktiklerini akıllıca kullanmaları ve kendi toprakları hakkındaki bilgileriyle kazanıyorlardı ama İngiliz kayıplarının misillemesi çok sert oluyordu. Nuala, mesajları iletmek ve evleri alt üst olanlara yardım etmekle meşgul olarak rahatladı.

misilleme olarak İngilizler tarafından yakıldı. Dışarı çıkamayacak kadar korktukları için tavuk kümeslerinde yaşamak zorunda kalan pek çok yaşlı çift vardı. Nuala toplayabildiği kadar Cumann na mBan üyesini topladı ve bir gece Ballinascarthy'deki bir sığınma evinde bir araya gelerek zavallı ruhlar için geçici konaklama yerlerinin bir listesini hazırladılar. Çatışmanın sona ereceğine dair olumlu ve umutlu bir hava vardı.

yakında sona erecekti ama tugay komutanları Niamh dikkatli olunmasını istedi.

"Henüz bitmedi kızlar ve gardımızı çok erken düşürmemeliyiz.

Bu savaşta hepimiz sevdiğimiz insanları kaybettik ve daha fazlasını kaybetmemek iyi olur.

"Peki ya hapistekiler?" diye sordu Nuala. "Oradaki koşulların korkunç olduğunu duydum ve Dublin'deki Mountjoy Hapishanesi'nde daha da kötü olduğunu söylüyorlar. Arkadaşlarımızı dışarı çıkarmak için bir plan var mı?

Niamh, 'Gece gündüz kilit altındalar,' dedi. 'Onlar İngilizlerin değerli eşyaları; gönüllülerimizin

Yoldaşlarından birinin misilleme olarak vurulmasından korktukları için pusu kurmadan önce iki kez düşünüyorlardı.

Bugünlerde korkunç şeyler duymaya karşı neredeyse hissizleşmişti ama Finn'in en yakın arkadaşı Charlie Hurley'nin ölümü onu çok etkiledi.

O

Humphrey Forde'un Ballymurphy'deki çiftlik evinde yakın mesafeden vurulmuştu. Finn yıkılmıştı ama kederlenmek için çok az zaman ayırabiliyordu. Birkaç gün sonra Uçan Süvari Birliği ile gizli göreve gitti. Sütun ve Nuala kocasını bir daha ne zaman göreceğini bilmiyordu. Charlie'nin cesedinin Kolon'dan çıkarıldığını biliyordu.

Cumann na mBan'ın kadınları tarafından Bandon'daki çalışma evi morguna gömüldü. Clogagh'daki mezarlığa gece gizlice gömülmüştü, böylece onu seven ve saygı duyan tüm gönüllüler

Üçüncü Batı Cork Tugayı'nın komutanı da hazır bulunabilir.

Kendisinin ve Finn'in İrlanda'nın özgürlüğünü güvence altına alma mücadelesinde kaybettikleri herkesi düşünmek, elinden geldiğince yardım etme kararlılığını körüklüyordu ki bu Hannah için söyleyebileceğinden çok daha fazlaydı. Hannah'nın kocasının yolundan gitmekten başka seçeneği olmadığını kabul etmek için elinden geleni yapsa da, kız kardeşinin artık açıkça reddetmesi

Bir zamanlar tutkuyla bağlı olduğu davayla ilgili her şey ruhunu ikiye bölmüştü. Hannah'nın Ryan'a pasifizm adına gönüllülerin cesaretini kınadığını söylemesi aralarında derin bir çatlağa neden olmuştu. Çoğu zaman Timoleague'deyken kız kardeşinin terzi dükkânından çıktığını gören Nuala hemen ona dönüyordu.

ve diğer yöne doğru yürüdü.

Çiftçilik mevsimleri savaşa rağmen devam etti ve Christy'nin hayatta olduğunu ve ona sevgilerini gönderdiğini söyleyen tek tük mesajlar dışında Finn'den hâlâ haber yoktu. Nuala, Cross Çiftliği'nde zaman geçiriyor ve kendisine verilen her işe atılıyordu. Bahar ilerledikçe vadiyi altın sarısı karaçalılar dolduruyor, ahır

yeni doğan buzağılar ve uzayan günler. En azından, her şeye gölge düşüren korku ve kederin içinde, Nuala'nın içinde bir sevinç kıvılcımı yakan özel bir sırrı vardı.

Karnına bakarken, 'Yakında kendini göstereceksin ve bunu saklayacak hiçbir şey kalmayacak,' dedi. Onun tarafından

Tahminen iki ay kadar önce ölmüştü.

Aralık sonunda. Artık hastalıkların en kötüsünü atlatmış, Finn'le çocuğu için savaşı kazanmak üzere yeniden güçlenmişti. Kimseye söylemedi, İlk öğrenenin kocası olmasını istiyordu ama annesinin sırrını tahmin ettiğinden emindi.

Bahar yaza dönerken ve yollarda daha az İngiliz askeri görülürken - gönüllülerin kuracağı pusulardan çekinen - Nuala da savaşta yaralanan ya da evlerine yapılan bir baskın sırasında yaralananların ziyaretine gitti.

Tüm arkadaşlar ve aileleri onun başına minnettarlık yağdırdı ve teşekkür olarak yiyecek ne varsa ona sundular. Çoğu

Hastalar, vücutları ve hayatları bu sebepten dolayı paramparça olmuş çocuklardan biraz daha fazlasıydı. Onlar ve aileleri onu alçalttı ve duygulandırdı.

Geçtiğimiz yıl hemşirelik hakkında kitaplardan öğrenebileceğimden çok daha fazlasını öğrendim, diye düşündü bisikletiyle eve dönerken. Akşam.

Yaptığı onca şeyden sonra, yaz ilerledikçe geceleri kolayca uykuya dalıyordu. Konuşulanlara göre İngilizler, eğer gönüllüler tarafından yakılmamışlarsa, kışlarına çekilmişlerdi.

Christy'den Michael Collins'in West Cork Flying'e kişisel bir kutlama mesajı gönderdiğini duymuştu.

Sütun. Nuala, Hannah'yı şehirde bir daha gördüğünde onu oturup birlikte yemek yemeye davet etti. Kız kardeşine, Hannah'nın ve Ryan'ın da bilmesini sağladı.

Courtmacsherry Körfezi'ne bakan en sevdikleri bankta otururlarken Hannah hayallere dalarak ona, "Düşünsene!" dedi. "Koca Adam'ın kendisinden bir mesaj!

"Çocukların ve yaptıklarının arkasında o var, Hannah," dedi Hannah dikkatle. "Umarım bunu Ryan'a söylersin.

Hannah kız kardeşinin yorumunu duymazdan gelmiş, onun yerine hamile olduğunu itiraf etti. Nuala da haberini paylaşmıştı ama Finn'e söyleyene kadar sır saklayacağına yemin etmişti. Değiş tokuş Kız kardeşler bebeklerinin gelecekte birlikte oynayacaklarını hayal ettikçe eski yakınlıklarından birkaç an daha doğmuştu.

Sonra Nuala, Ryan'la birlikte Pazar günü öğle yemeği için Cross Farm'a gelip gelmeyeceklerini sordu.

'İkinizi haftalardır görmüyoruz,' diye ekledi.

"Üzgünüm, gelemeyiz. Ryan beni Kilbrittain yakınlarındaki evinin yanında bir nöbete götürüyor. Barış için dua ediyoruz.

"Ve eğer bu savaş sona erecekse dualarınıza ihtiyaç olacak," diye mırıldandı Nuala.

Eklem iltihabı çok kötü olduğu için yatağa mahkum olan yan komşusu zavallı Bayan Grady için bir salamura yapmıştı. Alışılmadık bir şekilde bunaltıcı bir Haziran günüydü ve kulübenin arka tarafındaki kuru, dağınık toprak parçasına baktı.

hiçbir şey yapmamıştı. Sadece etrafı toparlayıp güzel çiçekler dikip dikemeyeceğini merak ediyordu. omzuna aniden dokundu.

'Tanrım, Christy! Beni zıplattın,' diye soluk soluğa arkasını döndü.

'Üzgünüm ama haberleri duymak istersin diye düşündüm: dün gece gönüllüler Bandon'daki Bernard Kalesi'ni yakıp yıktılar ve Lord Bandon'u rehin aldılar.

'Yüce Tanrım! Ne yapmışlar?! İçlerinden yaralanan oldu mu?'

'Duyduğum kadarıyla hayır. İyi misin, Nuala? Sen

"Durduğun yerde sallanıyorsun.

"İçeri girelim, orada bana daha fazlasını anlatabilirsin," diye fısıldadı endişeyle.

Christy ona bir bardak su verdikten sonra Nuala kuzenine baktı, yüz ifadesi dehşet ve şaşkınlık karışımıydı.

"Bunu yaptıklarına inanamıyorum!" dedi. 'Bernard Kalesi yüzyıllardır ayakta ve Lord Bandon buralardaki en güçlü adam. Gönüllülerin onu rehin aldığı mı söylemişsiniz?

'Evet. Buraya gönderildim çünkü oturduğumuz yerden çok uzakta tutulmuyor ve gönüllüler size güveniyor. Şöyle diyelim.

şu anda Clogagh mezarlığında yatan zavallı Charlie Hurley'nin komşusu olduğunu söyledi.

Nuala konuşmak için ağzını açtı ama Christy onu susturdu. 'Lord Bandon'ın beslenmeye ihtiyacı var; geri rapor vermesine izin vermeyeceğiz.

Ona kötü davrandığımızı, tıpkı bizimkilerin çoğuna olduğu gibi Düşmanın "misafiri" olmuşlar. Onun için biraz yemek hazırlayabilir misin?'

Ben mi? Lord Bandon için yemek yapmak mı? Adam Innishannon Nehri'nden taze gelen en iyi somon balığına ve ödüllü sığır sürüsünden taze kesilmiş ete alışkın. Ona zorlukla şalgam yapabiliyorum.

Şimdi çorba içebilir miyim?'

"İyi pişmiş bir İrlanda yemeğinin tam da adamın ihtiyacı olan şey olduğunu söyleyebilirim. Sadece onun da bir insan olduğunu ve muhteşem hayatına rağmen hepimiz gibi sıcıp işediğini hatırlayın. O yemeği ben alacağım.

"Eğer sizin için de uygunsa, pastayı kaldırın. Christy keki soğutma tepsisinden aldı.

"Çek o pis ellerini şunun üzerinden! Nuala keki ondan kaptı, sonra da sarmak için bir kare tülbent buldu. "Yanına bir parça tereyağı da ekleyecek miyim?

"Nasıl uygun görürsen. En azından çayı için yeterli olur. Yarın öğle yemeği için geri geleceğim. Hoşça kalın."

Christy oradan ayrıldı ve Nuala onun okul binasına doğru yürümesini, sonra da kilisenin yanından sağa dönmesini izledi.

Nuala, Lord Bandon'ı nerede sakladıklarını tam olarak bildiğini düşünüyordu. Asıl soru, kocası da onunla birlikte miydi?

O öğleden sonra Nuala çok değerli un stokunu kullanarak patatesli ve jambonlu turtta yaptı. Hamur işi yapmaya alışık olmadığı için sonuçtan endişeliydi ama üstü istediğiniz gibi altın gibi oldu. Tam turtayı soğuması için mutfak masasına bırakmıştı ki kapı çalındı.

"Buradayım Christy. İçeri gir, olur mu?" diye bağırdı, bir yandan da turtadaki fazla kabuğu kesmeye odaklanmıştı.

"Merhaba, Nuala.

Arkasını döndü, bıçak hâlâ elindeydi.

"Nuala, lütfen, buraya huzur içinde geldim, söz veriyorum. Ve gizlice.

Kadın uzun siyah pelerininin başlığını başından çıkardı. "Leydi Fitzgerald mı? Nuala büyük bir şok içinde fısıldadı.

"Lütfen, korkmayın, buraya kendi işim için gelmedim, Çok yakın bir arkadaşımın merhamet ricasını iletmek için buradayım. Leydi Fitzgerald, Nuala'nın elindeki hasır sepeti masanın üzerine koydu, hala bıçağı elinde tutuyordu, ön pencereye gidip Leydi Fitzgerald'ı yem olarak kullanan ve kırmak için bekleyen bir asker olup olmadığını kontrol etti.

Ön kapıdan girip Lord Bandon hakkında bildiklerini anlatana kadar onu tutuklayıp işkence edeceklerdi.

'Yalnız geldim Nuala, yemin ederim. Hatta Argideen Evi'nden buraya kadar yürüdüm, böylece ailemden veya hizmetçilerimden hiçbiri hareketlerimi bilmeyecekti. Oturabilir miyim?

Nuala hafifçe başını salladı ve sahip oldukları tek rahat sandalyeyi gösterdi.

"Beni düşman olarak gördüğünüzü ve kimseye güvenmemeyi öğrendiğinizi biliyorum ama lütfen, size yalvarıyorum, yaşadıklarımı anlayabilecek tek kişi sizsiniz. Leydi Fitzgerald'ın gözleri doldu. Nuala onun Philip'i düşündüğünü biliyordu. "Bugün seninle konuşmaya gelmemin nedeni kadın kadına kurduğumuz bağ. Burada bulunarak ikimiz de büyük bir risk alıyoruz, biliyorum, ama pelerininin içinde, saçlarımı toplamadan' -Leydi Fitzgerald hüzünlü bir gülümsemeyle- 'Kocamın bile beni tanıyacağından şüpheliyim.

Nuala, Leydi Fitzgerald'ın yüzünün iki yanına dalgalar halinde dökülen uzun sarı saçlarıyla çok güzel görüldüğünü düşündü. Onun eksikliği Makyaj ya da takılar doğal güzelliğini ortaya çıkarıyor, onu daha genç ve savunmasız gösteriyordu.

"Bana güvenmeniz için size yalvarıyorum," diye devam etti Leydi Fitzgerald. 'Ve bilmelisiniz ki sizi ve ailenizi korumaya çalıştım. Sizden ve kocanızdan şüphelenilmesine rağmen eviniz hiç basılmadı, değil mi?

"Hayır. Eğer sizinle ilgiliyse, teşekkür ederim.

Nuala 'leydim' demekten ve bir İngiliz centilmenine yakışan nezaketi göstermekten kaçındı. Leydi bile olsa Fitzgerald ona karşı nazik davranmıştı ama onun, kocasının ve diğer tüm İngilizlerin adına yapılan zulümler kelimelerin boğazında düğümlenmesine neden olmuştu.

"Sizin için ne yapabilirim?" diye sordu.

Leydi Fitzgerald turtaya baktı. Sonra gözleri tekrar Nuala'ya kayd. 'Çok yakın bir arkadaşım bu sabah beni ziyarete geldi. O Bana kocasının İrlandalılar tarafından rehin alındığını ve hem Cork hem de Dublin hapishanelerindeki IRA mahkumlarının infazlarına misilleme olarak onlar tarafından tutulduğunu söyledi. IRA tarafından bir ültimatom verildiğini ve eğer daha fazla

gönüllülerini vururlarsa, kocasını öldürecekler. Leydi Fitzgerald, "Sanırım ikimiz de kimden bahsettiğimi biliyoruz," demeden önce hafif bir duraksama oldu.

Nuala sessizce oturdu, dudakları birbirine kenetlenmişti.

'Bu çok güzel bir turtta, Nuala. Misafir mi bekliyorsun, yoksa başkası için mi?

"Yandaki yatalak komşum için.

O çok şanslı bir kadın ve eminim turtayı çok beğenecektir. Nuala, sana hasta olan ve senin gibi kocasının sağ salim dönmesini bekleyen bir eş adına geldim. Eğer birileri varsa

Lord Bandon'ı kimin tuttuğunu biliyorsanız, lütfen ona merhamet ricasını iletir misiniz?

Nuala yine poker suratıyla hiçbir şey söylemeden oturdu.

Leydi Fitzgerald sepeti gösterdi. 'İçinde kendi kilerimden aldığım ve rehineyi alışık olduğu şekilde besleyecek gıda maddeleri var. Ayrıca karısından bir not da var.

Leydi Fitzgerald kadının yüzünde bir tepki aradı. Nuala şimdi ifadesini sade tutmakta zorlanıyordu.

'Belki de sepeti ona ulaştırabilecek bir tanıdığınız vardır. İçinde kışkırtıcı olarak görülebilecek hiçbir şey yok; sadece eşinden gelen sevgi, destek ve teselli var. Size bırakabilir miyim?

Nuala bu kez hafifçe başını salladı.

"Teşekkür ederim. Ayrıca kocamla birlikte Argideen Evi'nden ayrılacağımızı da söylemeliyim. Konuştuğumuz gibi bavullarımızı topluyor ve evi kapatıyoruz, sonra da İngiltere'ye dönüyoruz. İki gece önce arkadaşımın kocasına olanlardan ve Travers'ların evinin yakılmasından sonra

Timoleague'deki evde daha fazla kalmamızın güvenli olmadığı açık.

Leydi Fitzgerald ayağa kalktı ve ön kapıya doğru yürümeye başladı. Sonra geri döndü.

"Hoşça kal, Nuala. Senin tarafın galip gelsin ve kocan sağ salim sana geri dönsün. Ne de olsa burası senin toprağın.

Leydi Fitzgerald hüzünlü bir gülümsemeyle kulübeden ayrıldı.

Onun ayrılmasından sonra Nuala nihayet oturduğu yerden kalkacak gücü buldu ve sepete döndü. Parmakları sepeti

üzerini örten beze doğru eğildi, içinde bir Mills bombası olabilirdi.

"Hâlâ da öyle olabilir," diye mırıldandı.

İçinde Fortnum and Mason's adlı bir dükkândan alınmış teneke kutular vardı. Bisküviler, Earl Grey çay yaprakları ve bir kutu somon.

Orada

Ayrıca çikolatalar ve üzerinde bıldırcın yumurtası olduğu yazan bir kutu minik benekli yumurta vardı. Kutunun hemen altında

sepette *James Francis*'e gönderilmiş bir zarf vardı. Nuala

çevirdi ve tam açmak üzereydi ki Christy'yi gördü

Barın karşısından kulübesine doğru geliyordu. Her şeyi yerine koyduktan sonra sepetin üzerini keten bezle örttü, sonra da koşarak tuvalete attı.

Christy, "Bu turta krallara layık görünüyor, Nuala," dedi.

mutfağa geri döndü. "Lord hazretlerini birkaç gün idare eder.

"Eminim patates ve jambondan daha iyisine alıştırtır ama elimdeki hepsi bu.

"Tamam o zaman, ben gidiyorum. Christy turtayı

aldı. "Hâlâ Charlie Hurley'nin komşusu mu?

"Adamlar onun yerini değiştiriyor. "Onu

gördün mü?" diye sordu. "Hayır.

"Onu kimin koruduğunu biliyor musun?"

"Çocuklar sırayla alıyorlar.

"Finn de onlardan biri mi?" diye sordu.

Christy ona baktı ve evet ya da hayır diye cevap vermese de kocasının bu işin içinde olduğunu biliyordu.

"Onu görürsen, karısının onu sevdiğini ve evde beklediğini söyle.

Öyle yapacağım, Nuala. Şimdi kendine dikkat et ve eğer İngiliz devriyeleri gelirse masum davran.

'Başka bir şey yapacak mıyım? Hiçbir şey bilmiyorum,' diye omuz silkti. 'Yarım saat içinde bara döneceğim, eğer bir İngiliz devriyesi gelirse nerede olduğumu biliyorsun.

herhangi bir sorun yaşarsan. Güle

güle.' "Güle güle, Christy.

Adam ona göz kırptı ve Christy onun topallayarak bara geri dönüşünü izledi, onun sadece bir taş atımı uzaklıkta olmasından ne kadar memnun olduğunu düşündü. Onsuz ne yapacağını bilmiyordu.

Kendine bir bardak su doldurdu ve gölgeli bir yere oturmaya gitti. arka bahçedeki yama. Leydi Fitzgerald'ın sepeti teslim etmesi için yalvarmasına rağmen, onu başkasına verme riskini göze alamayacağı açıktı.

Gözlerini gökyüzüne kaldırarak, "Bağışla beni Philip, ama annenle bir şey yapıyormuş gibi görünemem," diye fısıldadı.

Bir karar vererek ayağa kalktı ve sepeti toplamak için müştemilata gitti.

Bir saat sonra, tüm teneke kutuların ve kutuların içindekileri ya kaselere ya da kahverengi kağıt paketlenmiş. Atılan ambalajları toplayarak şöminenin yanında diz çöktü ve her birini yaktı. Son olarak mektubu alevlerin üzerine koydu ve yanışını izledi.

Mektubu açabilecek olmasına rağmen açmamıştı. İçindekiler sadece 'James Francis'in' gözleri içindi ve buna saygı duyuyordu.

Tüm delilleri yaktıktan sonra Nuala ayağa kalktı ve kendine iki dilim sağlıklı ekmek keserek çayının yanında lezzetli bir somonlu sandviç yedi.

Ertesi gün aynısını Lord Bandon'ın öğle yemeği için Christy'ye verdi.

Aradan bir hafta geçmişti ve Christy hâlâ yiyecek toplamaya geliyordu ve Nuala her gün yiyecek maddelerinden biraz kullanıyordu Leydi Fitzgerald vicdanını rahatlatmak için göndermişti.

Christy ile birlikte bir fincan çay içerken, "Onu daha ne kadar tutacaklar?" diye sordu.

'İhtiyaç duyulduğu sürece. Sean Hales, tutukevinden sorumlu olan Bernard Kalesi'nin yakılması, Cork'taki General Strickland'ın onu yakaladığımızı bilmesini sağladı. Kendisine, hapishanedeki arkadaşlarımızın infazlarını durdurmazsa Lord Bandon'un vurulacağı söylenmişti. O zamandan beri Dublin ya da Cork'ta tek bir infaz bile gerçekleşmedi.

sırıttı. "Sonunda İngilizleri taşaklarından yakaladık.

"Yani onu yakın zamanda öldürmeyeceksiniz?"

'İngilizler bizden birilerini daha idam etmedikçe hayır, ama etmeyeceklerini tahmin ediyorum. Sean, Lord Bandon'ın arkadaşları olduğunu söylüyor.

İngiliz hükümetindeki ilişkiler. Kendilerinden birinin İrlandalıları tarafından öldürüldüğünü görmek istemiyorlar. Hepimiz ateşkes teklif etmeleri için dua ediyoruz.

"Önce onu bulmadıkları sürece, Christy.

'Ah şimdi, ne kadar zor görünürlerse görünsünler bunu yapamayacaklar,' dedi.

kıkırdadı. 'Aynı barakada asla iki kez bulunmaz ve gece gündüz peşinde gözcülerimiz ve muhafızlarımız var. Şimdi,' dedi Christy, ayağa kalkarak, 'Görüşürüz, Nuala.

Christy, Leydi Fitzgerald'ın getirdiği sepeti ve yiyecekleri örten keten bezi alarak oradan ayrıldı. Evden çıktıkları için memnundu.

"Hayal edebiliyor musun?" dedi doğmamış bebeğine merakla. "Barış geliyor olabilir.

Christy'nin kulübeye girip onu kucaklamasına daha on gün vardı.

"Olan oldu, Nuala!" dedi sonunda onu bırakırken. 'Biz bir İngilizlerle ateşkes sağlandı! Bitti, gerçekten bitti. Şimdi buna ne diyorsunuz?'

'Ama ... öylece? Lord Bandon'a ne olacak?'

"Yarın güvenli bir şekilde evine geri gönderilmesi konusunda tarafımızca mutabakata varıldı.

"Artık evi yok.

'Hayır, kale yerle bir edildi, bu yüzden belki de binlerce İrlandalıının evlerimizi yaktıklarında hissettikleri acıyı hissedecek ve onları harabeye çevirdi.' Christy ona baktı. "Adam için üzülüyorsun, değil mi?"

'Tabii ki üzülüyorum. Sadece buna inanamıyorum.

"Dışarı gel ve neler olduğunu gör. Christy ona elini uzattı ve ikisi birlikte ön kapıdan çıktılar. Nuala köy sakinlerinin ürkekçe ön kapılarını açtıklarını gördü ve

Sokakta durmuş, belli ki bir yangın gibi yayılan haberin şaşkınlığı içindeydiler.

Bir sürü sarılma, öpüşme ve gergin bakışlar vardı. Her iki taraf da her şeyin kendilerine yapılan bir başka İngiliz şakası olması ve ölüm kamyonlarıyla köye dalan Black and Tans ya da Essex Alayı tarafından vurulmaları ihtimaline karşı.

"Bu doğru mu, Nuala?" diye sordu komşularından biri. "Yeterince doğru, Bayan McKintall. Her şey bitti."

Bardaki John Walsh herkese bedava bira verileceğini duyurmak için dışarı çıktı ve küçük köy dışarıda ve içeride bir araya gelerek zafer kutlamalarına katıldı.

"Bu bir zafer, değil mi?" diye sordu kutlamalara katılmak için bir anda ortaya çıkan pis, solgun Fergus'a.

Gerçekten de öyle. Sean Hales ateşkesin altı ay süreceğini söyledi, Bu süre zarfında Dublin'de Michael Collins ve Éamon de Valera gibi adamlar İngilizlerle işlerin nasıl yürüyeceği konusunda pazarlık yapıyor olacaklar.

'Bunu kabullenemiyorum! Bir cumhuriyetimiz olacak mı? Yani, bize gerçekten kendi ülkemizi geri mi verecekler?

Verecekler, Nuala. İrlanda özgür! Özgür.

O günün ilerleyen saatlerinde Fergus onu ve Christy'yi midilli arabasıyla Timoleague'e götürüp Hannah'yı aldı, böylece tüm aile zaferi birlikte kutlamak için Cross Çiftliği'nde yeniden bir araya gelebilecekti. Ryan bile gelmeyi kabul etmişti ve bol bol viski içildi, kahkahalar atıldı, gözyaşları döküldü ve savaşa çok katkıda bulunmuş ama artık onlarla birlikte kutlama yapmak için burada olmayan herkes için kadehler kaldırıldı.

Nuala kutlamalara katılmış olsa da dikkatinin dağıldığını hissetti.

'Midilli ve at arabasını eve götürmemin bir sakıncası var mı? Christy?" diye sordu birkaç viskiyi fazla kaçırmış olan kuzenine.

"Elbette. Bırakın midilli ve arabayı, sığırları ahıra götürecek durumda bile değilim," diye kıkırdadı. 'Ama aşağıya geri geleceğim. Clogagh seninle. Elbette, John'un yarın sabah barı temizlemek için biraz yardıma ihtiyacı olacak.

Nuala ailesinin geri kalanını sevinçleriyle baş başa bıraktı ve Ryan'ın babasıyla Mick Collins'in nasıl olduğu hakkında mutlu bir şekilde sohbet ettiğini görmekten memnun oldu.

İrlanda için her şeyi barışçıl bir şekilde çözecekti.

Clogagh'a doğru yaptıkları yolculukta yollarda garip bir sessizlik vardı ve tek bir araba ya da kamyonla karşılaşmadılar.

Nuala atı arabadan indirdi ve hayvanı barın yanındaki tarlaya götürdü. Christy hâlâ havayı yumrukluyor ve eski bir İrlanda türküsünü söylerken sallanıyordu.

'Yatma vaktin geldi Christy, ama yarın görüşürüz,' diye gülümsedi.

"İyi geceler Nuala, eminim erkeğin yakında sana dönecektir," dedi, sopasına ağır ağır yaslanıp sendeleyerek barın kapısından içeri girerken, mekân hâlâ müşterilerle doluydu.

Kendini kulübeye bırakırken, "Gelmesi için dua edebilirim," diye mırıldandı.

Sonraki yirmi dört saat boyunca, tüm İrlanda nefesini tutmuş gibi görünürken, Nuala kendi nefesini tutmaya devam etti. O Arka kapının açılma sesini dinleyerek gözünü bile kırpmadı. Ama gelmemişti.

Akşam olduğunda, köye geri dönen zayıf, üstü başı dağınık gönüllüleri izlerken endişeden kendini kaybetmişti ve sevdiklerini kucaklıyorlardı.

"Neredesin Finn?" diye fısıldadı. "Lütfen bir an önce eve gel, yoksa aklımı kaçıracağım.

Yatma vakti geldiğinde Nuala üstünü değiştiremeyecek kadar bitkin düşmüştü ve yatağın üzerinde giysileriyle uyuyakaldı. Arka kapının açıldığını ya da merdivenlerden çıkan ayak seslerini duymadı.

Ancak Finn'in sesi kulağına fısıldadığında, sonra da onu kollarına alıp sımsıkı sarıldığında dualarının kabul olduğunu anladı.

'Evindesin, Finn. Tanrı seni seviyor, evindesin.'

"Ben öyleyim sevgilim ve yemin ederim bir daha asla yanından ayrılmayacağım.

Takip eden birkaç ay boyunca İrlanda'daki atmosfer sevinçliydi. İngiliz birlikleri çekildi ve hayat normale dönmeye başladı. Nuala'nın hamileliği ilerledikçe Finn Clogagh Okulu'nda çocuklarına ders veriyordu. Yazın yerini yağışlı ve rüzgarlı bir sonbahara bırakması Nuala'nın moralini bozmadı.

Kasım ayında Cross Farm'daki Pazar öğle yemeğinde tüm konuşmalar Londra'da şu anda devam etmekte olan ateşkes müzakereleri üzerineydi. Michael Collins ve İngiltere Başbakanı David Lloyd George, tecrübeli politikacılardan oluşan ekibi tarafından destekleniyordu. Collins İrlanda'nın avukatı olarak gönderilmiş ve İrlanda'ya cumhuriyetlerini verecek bir antlaşmayı geri getireceğine söz vermişti.

"Éamon de Valera'nın İngilizlerle müzakere etmeye bizzat gitmemesine şaşırdım," dedi Finn sığır eti ve yahniyi mideye indirirken Eileen yapmıştı. "Ne de olsa o bizim başkanımız ve bu konuda Mick'ten daha deneyimli.

"Mick Collins bize özlemini çektiğimiz huzuru getirecek," dedi Ryan sert bir sesle ve Nuala altta yatan gerilimi hâlâ hissedebiliyordu asker ve pasifist arasında.

"Sanırım de Valera, Mick Collins'i günah keçisi. İşler ters gittiğinde yolundan çekilmek, doğru gittiğinde ise övgüyü üzerine almak konusunda her zaman iyi olmuştur," dedi Daniel. "Kendisi para toplamak için Amerika'ya yelken açarken Mick'i İngilizlerle savaşması için nasıl bıraktığına bir bak. Ben olsam o adama bir santim bile güvenmezdim. Mick'in İrlanda için orada olmasından memnunum.

Nuala Finn'in konuşmak üzere olduğunu gördü ve elini bacağının altına koydu

onu durdurmak için masaya oturdu. Savaş bitmişti ve Nuala İrlanda için istediği kadar aile sofrasında da barış istiyordu.

Aralık ayının başında Nuala'nın karnı burnundaydı ve bebeğin gelmesini sabırsızlıkla bekliyordu. Kız kardeşinin kendisinden sadece bir ay geride olmasından memnundu ve ikisi ağırları ve sızıları üzerine dertleşiyordu.

"Sadece birkaç hafta daha. Nuala kendini bir sandalyeye bırakırken dişlerini sıktı. Cross Çiftliği'nin mutfağında Hannah ve annesiyle birlikte iki bebek için şapka ve patik örüyordu.

bebekler. Daniel içeri girerken soğuk bir rüzgâr esti.

Mutfak kapısında, başının üzerinde bir gazete sallıyordu, arkasında da Fergus vardı.

"Bir barış anlaşmamız var!" diye bağırdı. "Mick bunu İrlanda için yaptı!"

Aile birbirlerine sarılıp haberi alkışlarken, Daniel *Cork Examiner*'ı açtı ve Antlaşma'nın şartlarını okumaya başladı. Okudukça sesindeki heyecan yavaş yavaş öfkeye dönüştü. Bitirdiğinde masaya ağır ağır oturdu.

Aile, ayrıntıları kendileri okumak için onun etrafında toplanmıştı. "Bu doğru olamaz," diye mırıldandı Daniel.

"Doğru baba. Burada İrlanda'nın Britanya İmparatorluğu'nun "kendi kendini yöneten bir dominyonu" olacağı yazıyor," dedi Hannah.

'Ama biz cumhuriyet istiyorduk,' dedi Nuala. 'Bu hala lanet olası İngiltere Kralı'na bağlılık yemini edeceğimiz anlamına mı geliyor?

"Nuala!" diye azarladı annesi onu. "Peki Daniel, öyle mi?

"Evet," dedi Daniel, heyecanı tamamen yok olmuştu. "Ve Kuzey İrlanda'nın o kısmı İngiliz kontrolü altında tutuluyor.

"Aman Tanrım!" diye mırıldandı Fergus. "Mick Collins bunu nasıl kabul etmiş olabilir?

"Bilmiyorum ama ülkemizi parçalayamayacakları kesin!" diye bağırdı Nuala.

"Bu bir rezalet," dedi Daniel, yumruğunu gazeteye vurarak. "Mick Collins İngiliz müzakereciler tarafından kandırılmış.

Hannah, "Bunu "İrlanda barışı için bir basamak" olarak nitelendiriyor," dedi. 'Belki de İngilizlerden bir cumhuriyet alamayacağını her zaman biliyordu.

Hemen. En azından bu bir başlangıç ve Güney'de kendi yasal hükümetimiz olacak.

'Evet, Kuzey'in bir kısmını da İngilizler yönetecek! 'Bu daha çok cehenneme giden bir basamak, Hannah,' diye öfkeleni Daniel. 'Yedi yüz yıllık İngiliz egemenliğı ve görünüşe göre daha ileriye gidemiyoruz.

"De Valera Londra'ya gitmeliydi," dedi Nuala. "Mick Collins bunun için doğru adam değildi.

"Şimdi böyle diyorsun ama yaz aylarında ateşkes sağlandığında onu destekliyordun!" dedi kahramanına hâlâ sadık olan Hannah. "Bizi korumak, bize barış getirmek ve ölümlere son vermek için elinden geleni yaptı!

"Peki ne pahasına?! Nuala öfkeyle karşılık verdi. "Adamızın bir kısmının kesilip atılması ve Güney'in hâlâ Birleşik Krallık'ın egemenliğı altında olması pahasına mı?!

"Kızlar!" dedi Eileen. "Sakin olun. Antlaşma Dáil hükümeti tarafından onaylanmadı. Gazeteler de Valera'nın buna karşı olduğunu ve mücadele edeceğini söylüyor. Sadece savaşın bittiğine sevinin.

Ama cumhuriyetimiz olmadıktan sonra tüm bunların ne anlamı vardı? Nuala, kırmızı suratlı babasının viski şişesine uzanışını izlerken düşündü.

Sadece barışı değil, İngiliz işgalinden kurtulmuş ilk Noel'i kutlamak için yapılan planlar, İrlanda'nın bir kez daha bölünmüş bir ulus haline gelmesiyle askıya alındı. Evdeki konuşmalar Köyler ve barlar, kimin Mick Collins ve Antlaşma yanlısı olduğunu, kimin Éamon de Valera ve Sinn Féin partisinin Antlaşma karşıtı fraksiyonunun yanında yer aldığını gösteriyordu.

"Hannah az önce Ryan'la Noel yemeğı için evde kalacaklarını söyledi," dedi Eileen, bir fincan çay içmek için kulübesine uğrayan Nuala'ya.

"Mazereti neydi?" diye sordu Nuala uyuşmuş bir halde.

"Şey, zamanı yaklaştı ve-

Anne, ben de öyle! Hatta daha da yakınım ve Kutsal Günü ailemle birlikte geçirmek için Finn'le birlikte Cross Farm'a gidiyorum! 'Bu Ryan; hepimizin Antlaşma karşıtı ve de Valera'dan yana olduğumuzu biliyor, oysa o kıymetli Mick'inden yana.

'Onlar da diğerleri gibi barıştan yana Nuala. Bunun için onları suçlayamazsınız,' dedi Eileen.

Finn ve Nuala kızları Maggie'yi sağ salim kucaklarına aldılar. Noel'den hemen sonra dünyaya geldi. Hannah ve Ryan'ın oğulları John Ocak ayının başında, İrlandalı politikacıların Dáil'de Antlaşma'yı tartışırken öfkeyle bağırarak bir sırada doğdu. Yeni bebeğine ve anne olmaktan duyduğu mutluluğa rağmen Nuala, de Valera'nın Antlaşma karşıtı grubunun zafer kazanması için dua ederek hararetle haberleri takip etti.

Mick Collins ve Antlaşma yanlıları Dáil'deki oylamayı kazandığında, Éamon de Valera protesto amacıyla cumhurbaşkanlığı görevinden istifa etti.

Parlamento bunu onayladı ve şimdi tüm enerjisini bununla fiziksel olarak mücadele etmeye harcıyordu. Bir seçim yaklaşıyordu, bu yılın ilk seçimi. Güney'in dönüştüğü garip yeni 'Özgür İrlanda Devleti'. İlkbahar boyunca Dublin'de siyasi kargaşa devam etti ve IRA,

Ateşkes ayları boyunca yeni askerlerle dolup taşan ordu, yorgun askerler hangi tarafta olduklarını açıkladıkça artık kendi aleyhine dönüyordu. De Valera'nın önderliğinde, Antlaşma karşıtı askerler meseleleri kendi ellerine almaya başladılar ve devleti ele geçirdiler 1916'da Paskalya Ayaklanması'nın başladığı Dublin'deki merkezi Dört Mahkeme de dahil olmak üzere binalar.

Nuala ile birlikte Courtmacsherry Körfezi'ne bakan banklarında otururken Hannah, "Ne cüretle yasalara karşı böyle davranırlar?" diye hiddetlendi,

John ve Maggie kucaklarında. "Bu Antlaşmanın bize özgürlüğe ulaşma özgürlüğü verdiğini göremiyorlar mı?" Hannah, Mick Collins'in destek toplamak için yaydığı sloganı papağan gibi tekrarladı.

Nuala, 'O artık İngilizlerin cebinde,' diye alay etti. 'Finn bana Collins'in Antlaşma'yı imzaladıktan sonra söylediklerini duyduğunu söyledi.

kendi ölüm fermanını imzalamıştı. Gerçek İrlandalı cumhuriyetçilerin bunu kınayacağını biliyordu.

"Benim gerçek bir İrlandalı cumhuriyetçi olmadığımı mı söylüyorsun? Hannah sinirlendi. "Hatırlarsan seni Cumann na mBan'a getiren bendim, kardeşim.

"Ve Finn'le ben savaşın sonuna kadar mücadele ettik," diye karşılık verdi Nuala. "Mick Collins'in propagandasını yutmakta ısrar edersen seninle daha fazla konuşamam. Bu sözlerle ayağa kalktı, Maggie'yi askısına koydu ve yol boyunca öfkeyle eve yürüdü.

Haziran ayında, küçük Maggie katı gıdaya yeni başladığında, Nuala gazeteyi kalbi sıkışarak okudu.

'De Valera ve Antlaşma karşıtı temsilciler kaybetti. Profesyonel "Collins'ler seçimi kazandı!" diye bağırdı merdivenlerden inen ve kravatını düzelten kocasına.

Clogagh Okulu'ndaki gününe hazırlanıyor. 'İrlanda halkı bu aşağılık anlaşmaya oy verdi, Finn! Bir cumhuriyet için onca mücadele verdikten sonra bunu nasıl yapabildiler?!

Nuala başını masaya koydu ve hıçkırığa hıçkırığa ağladı.

'Ah, Nuala, sevgilim, bunun bir felaket olduğunu biliyorum. Ama eğer siyaset başarısız olursa-'

"Savaş yeniden başlıyor ve bu sefer kardeş kardeşe karşı olacak. Tanrım, Finn, bunun ne anlama geleceğini düşünemiyorum bile. Buralardaki aileler Antlaşma yüzünden zaten bölünmüş durumda. Bizimkilere baksana.

Gözyaşları hâlâ yüzünden akarken ona bakarken ekledi. 'Hannah bana Ryan'la birlikte Michael Collins'e oy verdiklerini gururla söyledi! Bundan sonra buralarda yüzünü göstermese iyi olur! Onu Cross Farm'a sürükleyeceğim ve Fenian babasının önünde İngiltere Kralı'na reverans yapmasını sağlayacağım! Ve kardeşi Fergus'a, sana ve hayatlarını bir savaş için tehlikeye atan arkadaşlarımıza ve komşularımıza. Cumhuriyet!'

"Biliyorum Nuala, biliyorum...

"Bu İngilizlerle savaşmaktan bile daha kötü! Şimdi kendimize karşı bölünmüş bir ülkeyiz.

En azından bölünmedik. Şimdi sakın olmaya çalış ve şuradaki bebeğimize bak. Kahvaltı istiyor.'

Finn ocağın üzerinde sıcak duran tencereden biraz yulaf lapası alırken, Nuala altı aylık Maggie'yi kucağına aldı ve Finn'in Paskalya tatilinde yaptığı ahşap mama sandalyesine oturttu.

Maggie ona gülümseyince Nuala'nın yüreği eridi. Çok güzel bir bebektir - Hannah teyzesinin kızıl saçlarını miras almış olması ve onun tükürüğü gibi olması ironikti.

"Bana yulaf lapasını uzat, Finn.

Finn, kızlarının perişan haldeki karısı üzerinde sakinleştirici bir etki yaratacağını umarak bunu yaptı.

"O halde, ikinizle de sonra görüşürüz," dedi ve karısının kara, kızının da kırmızı altın sarısı başının tepesine birer öpücük kondurarak kulübeden ayrıldı.

"Sana söyleyeceğim Maggie," dedi Nuala, "eğer o kız kardeşim gelirse Buralarda Antlaşma yanlılarının seçimi kazanmasıyla ilgili böbürleniyorsa, onu sertçe tokatlamak zorunda kalacağım.

Maggie homurdandı ve daha fazla yulaf lapası için küçük ağzını açtı.

'Belki daha sonra Christy amcanı görmek için karşıya geçeriz, olur mu? O da benim gibi hissedecek.'

Tam Maggie'yi uyuması için yatırdığı sırada Christy kapısına geldi. "Haberleri duydu mu?" diye sordu içeri girerken.

"Gerçekten de duydum. Maggie karnında yulaf lapasıyla uyuyor, o yüzden dışarıda bir kadeh içelim mi?

"Ne içelim?

"Sen ne istersen. Nuala bir şişe viskiyi kaldırırken, Christy de kolunu arkasından tutarak bir şişe porter kaldırdı.

"Ben kendimkini getirdim," dedi ve onun peşinden bahçeye çıktı. "Olanlardan sonra ihtiyacımız olabileceğini düşündüm.

"Duvarların kulakları olduğunu unutma," diye fısıldadı Nuala endişeyle.

"Yandaki zavallı Bayan Grady üç gün önce ikimizin de gömüldüğünü gördüğümüz mezardan kalkmazsa, iyi olduğumuzu düşüneceğim.

Christy ona zayıf bir gülümseme verdi. "Eğer bu konuda endişeleniyorsak, o zaman gerçekten eski günlere dönmüşüz demektir.

"Antlaşma yanlılarının seçimleri kazanmasıyla birlikte öyle olduğumuzu söyleyebilirim.

"Evet," diye kabul etti Christy. 'Barda şimdiden bir sürü adam var. Sabah, burada fazla kalamayacağım ama bizimle aynı şarkıyı söylüyorlar ve bu Mick Collins'i desteklemek için değil. Buralarda hayalini kurduğumuz cumhuriyet için savaşıacak çok kişi var. Bu civardaki Protestanların çoktan toplanıp Kuzey'e doğru ilerliyor. Sınırın kapatılmasından bahsediliyor.

"Kendi ülkemizin bir kısmına girmemize izin verilmeyecek mi? Nuala viskisinden bir yudum alırken nefesi kesildi.

"Ah şimdi, nasıl olacak bilmiyorum ama her ihtimale karşı pek çok kişi gidecek.

"Peki ya sınırın öte yanında, Kuzey'de yaşayan Katolikler?

'Mümkünse güneye gelmeye çalışacaklar, ancak bizim ailemiz gibi birçoğunun da hayatta kalmak için ekip biçtikleri toprakları olacak. Ne lanet bir her şey karmakarışık. Christy başını salladı ve şişeden büyük bir yudum bira içti.

'Kendimize karşı nasıl bir savaş başlatacağız? Arkadaşlarınızla savaşmak ister miydiniz? Akrabalarınızla? Bilmiyorum. Nuala başını ellerinin arasına aldı. Babam bir Fenian olduğu için Cumhuriyet için ölümüne savaşıyordu ve annem her zaman olduğu gibi onu destekleyecekti. Fergus da desteklerdi ama Hannah ...'

Ona fazla yüklenme, Nuala. Onun yanında durmak zorunda Kocas ve buralarda, sonuçları ne olursa olsun savaşa değil barışa oy veren pek çok kişi var.

'Daha önce İngilizler bizi yönetirken barış vardı ve bu bizi nereye getirdi? Özgür olmaya çok yaklaştığımız ve çok fazla insan kaybettik. Bunu yapmak. Mücadeleye devam etmeyi ölenlere borçlu olduğumuz

kesin değil mi?" "Bu dayanılmaz bir düşünce olsa da katılıyorum. Üçüncü Batı Cork Tugayı'nın bir sonraki toplantısında biz gönüllüler hepimiz tartışıyor olacağız. Sean Hales orada olmayacak - zaten Antlaşma yanlısı olduğunu açıkça belli etti, hain! Hatta Dublin'de Mick Collins ile birlikte ulusal bir ordu kurmak için çalışıyor. Tom Hales yanımızda duracak ve mücadeleyi destekleyecek.

'Sean Hales, öz kardeşi Tom İngilizler tarafından dövülmüş ve işkence görmüşken nasıl Antlaşma'yı destekleyebilir?! Nuala öfkeleni.

'Bak Şimdi, henüz o noktaya gelmedik. EndiŐelenmemeye alıŐ, Nuala.
Mick

Collins de en az bizim kadar kendi halkına karşı savaş istemiyor. Bakalım politik olarak sihrini konuŐturabilecek mi, biz de oradan devam ederiz.

Sadece on gün sonra gazeteler, Four Courts'da kurulan ve başında  amon de Valera'nın bulunduğu Dublin Antlaşma karşıtı karargahın Michael Collins'in yeni ekibi tarafından saldırıya uğradığını yazdı.
Ulusal Ordu.

Antlaşma karŐıtlarından Dört Mahkeme'deki mevzilerini teslim etmeleri istendikten sonra saldırı emri verildi. Antlaşma yanlış gler binayı ağır silahlarla bombaladı.

Nuala gazeteyi yumruklamak yerine eline aldı ve paramparça etmeye başladı. Finn okul odasından içeri girdiğinde gazete yırtan karısı ve çığlık atan bir çocukla karşılaştı.

'Duydunuz mu? Collins Dört Mahkeme'ye saldırmıŐ! Çatışmalar hala devam ediyor, ancak gazete Collins'in İngilizlerden yardım aldığını, İngilizlerin top ve topçu tedarik ettiğini ve ... Oh Finn, lütfen bana rüya gördüğümü söyle,' dedi Finn'in kollarının rahatlığına doğru yürürken.

'Nuala, daha önce zafer kazandık ve bunu tekrar yapabiliriz. Christy az önce bana bu akşam tugayımız için bir toplantı olduğunu söyledi. Şimdi bir adamın bizimle mi yoksa Antlaşma yanlış hkmetle mi olduğunu gösterme zamanı. Hayatım, Maggie'nin üzülmesini istemeyiz, değil mi?

Nuala başını salladı ve ağlayan bebeğini sakinleŐtirmeye gitti.

"Sen anneliğe konsantre ol, Nuala, gerisini kocana bırak, tamam mı?

'Ama işler zorlaŐırsa, elbette yine Cumann na mBan ile çalışmak zorunda kalacağım ve-'

Hayır, Nuala. Kimsen yokken hayatını riske atmak başka bir Şey.
size bağlıyken, başka bir aileniz varken. Bu sefer, sen

Bu işi erkeklere bırakmaya karar verdim. Maggie'yi yetim bırakmamıza izin vermeyeceğim. Beni duyuyor musun?"

"Lütfen böyle söyleme! Senin öleceğine benim ölmemi tercih ederim.

"Ve Maggie'nin peçetelerini değiştirmeyi bana mı bırakacaksın? Finn kıkırdadı. "Şimdi, ben dışarı çıkmadan önce evimizde yiyecek bir şeyler var mı?"

Finn o akşam geç gelmişti ama Nuala hâlâ uyanıktı. "Toplantıda ne oldu?"

Finn soyunup onun yanındaki yatağa girerken, "İyi görünüyor, Nuala," dedi. 'Neredeyse herkes bizimle birlikte, bu yüzden bu bölgelerde arkalarını kollamaları gerekenler anlaşma yanlıları. Rory O'Connor'ın Dublin'den buraya geleceğini duydum.

Antlaşma karşıtı güçlerimizi kontrol altına almak için Cork. Savunmak zorundayız.

Mick Collins'in kurduğu bu yeni İrlanda Ulusal Ordusuna karşı kendimizi savunacağız. Duyduğuma göre o ve hükümeti *bize* bugünlerde cumhuriyetçiler!" Finn başını salladı ve yüzünü buruşturdu. 'Bununla yüzleşmek zorundayız ve yüzleşeceğiz; yanımızda deneyimimiz ve Tom Hales gibi adamlarımız var.

"Sean Hales bu yeni ordunun başında mı?"

"Evet. Ah, Nuala, görünüşe göre bizi daha zor günler bekliyor. Fırsatımız varken biraz uyuyalım.

Finn gönüllülerin toplantıları ve tatbikatları için tekrar ortadan kaybolurken Nuala, Sean Hales'in liderliğindeki İrlanda Ulusal Ordusu'nun

Finn'le omuz omuza savaşmış ve ateşkese neden olan Bernard Kalesi'nin yakılmasından sorumlu olan Finn, İngilizler tarafından sağlanan teknelerle karaya çıkmak üzere yola çıkmıştı.

Güney kıyısı. Sean son savaşta onlarla birlikte savaşırken gönüllülerin köprüleri ve demiryollarını nasıl havaya uçurduklarını bildiğinden, Ulusal Ordu'yu denizden karaya çıkarmak akıllıca bir taktikti.

Sadece kendisini meşgul eden Maggie'ye minnettardı. Finn'in olmadığı her an diken üstündeydi. Sanki kâbus yeniden yaşanıyormuş gibi hissediyordu. Maggie göğsüne bağlıken, Midilli ve at arabasını Timoleague'e sürdü. Dükkânlarda olup bitenler hakkında konuşmaktan başka bir şey yapılmıyordu, sakinlerin çoğu olayların bu yeni hali karşısında dehşete düşmüştü. Hissedilebilir bir hava vardı. belirsizlik ve korku.

Kasaptaki Bayan McFarlane, "Artık iç savaş var ve bunu inkar etmek mümkün değil," dedi. 'Sean Hales'in dün orduyu Bantry'ye indirdiğini ve Skibbereen'e doğru ilerlediklerini duydum. Bütün bunların sonu nereye varacak?" dedi, haşlanmış bifteği ve biraz pastırmayı Nuala'ya uzatırken.

Nuala ana caddede yürürken, ateşkes kararının alınmasından ve İngilizlerin Skibbereen'e girmesinden bu yana dolu olan barları gördü. bölgeden çekilen yaşlı adamlardan başka kimse kalmamıştı. Midillisini ve arabasını almaya giderken Nuala, Hannah'nın tam önündeki bir dükkândan çıktığını gördü.

"Merhaba Nuala, nasılsın? Ya ufaklık?" diye sordu kız kardeşi.

'Hepimiz harikayız. Senin ufaklık nasıl? Nuala sanki bir yabancıyla konuşuyormuş gibi cevap verdi.

"Elbette, John iyi gidiyor, teşekkür ederim.

'Pazar öğle yemeği için sizi çiftlikte görmeyeli epey oldu. Sen ve Ryan bize katılacak mısınız? Nuala sordu.

'Ah şimdi, duygular bu kadar yüksekken, Ryan her şey çözülene kadar geride kalmamızın en iyisi olduğunu söylüyor. Ailemin Antlaşma hakkında ne hissettiğini çok iyi biliyor.

"Peki sen nasıl hissediyorsun, Hannah?

'Sadece huzur istiyorum, Ryan gibi. Şimdi eve, bebeğimin yanına dönmeliyim. Hoşça kal, Nuala.

Nuala kız kardeşinin arkasını dönüp sokaktan aşağı, John doğduktan hemen sonra Ryan'la birlikte taşındıkları küçük eve doğru yürümesini izledi. Artık bebeklerinin birlikte büyümesini izlemek yoktu; kavga başladığından beri her şey durmuştu.

"Hepsi Ryan Amca yüzünden," dedi Nuala huzur içinde göğsüne yaslanmış uyuyan Maggie'ye. Ne kadar uğraşırsa uğraşsın

İhanetten başka bir şey olarak görmediği bu şey için kız kardeşini affetmeyecekti.

Neyse ki okullar yeni tatile girmişti ve Finn diğer Antlaşma karşıtı gönüllülerle birlikte savaşa katılabilecekti. Ulusal Ordu'nun şu anda Clonakilty'ye doğru ilerlediğini söylemişti.

"Michael Collins'in evi," dedi Nuala, sohbet etmek için uğradığında Christy'ye.

'Finn oraya mı gidiyor? Gidecekse endişelenirim, çünkü Antlaşma karşıtı olsalar bile Clonakilty'de Koca Adam'ı destekleyecek çok kişi var. O kendilerinden biri.'

'Hayır, Finn tugayın geri kalanıyla birlikte Bandon'a doğru yola çıktı. Ordunun bundan sonra oraya gideceğini düşünüyorlar.

'Çocuklar ne yaptıklarını biliyorlar ve kendi bölgelerinde bulunuyorlar,' dedi Christy. 'Unutmayın, Ulusal Ordu da bizim gibi sıradan İrlandalılardan oluşuyor ve ailelerini geçindirmek için bir maaşa ihtiyaçları var.

Ayrıca, Sean Hales'in Antlaşma yanlısı olması konusunda ne düşünürsek düşünelim, o bir barış adamı. İnsanlarını İngilizlerin yaptığı gibi öldürmek istemiyor. Merhamet gösterecektir, Nuala, özellikle de kendisinin ve kardeşi Tom'un doğduğu Batı Cork'ta.

"Umarım haklısındır," diye iç geçirdi Nuala. "Pazar günü ayinden sonra çiftlikte öğle yemeği için bize katılır mısınız?" diye sordu ona.

"Tabii, hem babanın birkaç Fenian şarkısını da dinleriz. keman, bize ne için savaştığımızı hatırlatmak için, ha?" Christy gülümsedi. 'Geri dönmem gerekiyor. Görüşürüz, Nuala.'

Christy ayrılırken Nuala, sakat bacağı dışında bu kadar iyi bir insan olan, bu kadar nazik ve zeki bir adamın neden kendine bir eş bulamadığını düşündü.

Ertesi Pazar, Finn Bandon'u tutmak için savaşırken, Christy Nuala ve bebek Maggie'yi midilli ve at arabasıyla

Ayinden sonra Cross Çiftliği. Güzel bir Temmuz günüydü ve Nuala tepesindeki masmavi gökyüzüne baktı.

Her neredeyse Finn Casey, sana sevgilerimi ve tüm iyi dileklerimi gönderiyorum.

Cross Farm'da Bandon'daki savaş konuşuluyordu. Haberler Antlaşma karşıtı gönüllülerin cesurca savunmasına rağmen Ulusal Ordu'nun kasabayı alacağı bilgisi babasına ulaştı.

'En azından can kaybı, aşağıdaki durumlarda olacağından çok daha azdı

İngilizlerle savaşıyorduk ve bunun için Tanrı'ya şükretmeliyiz," diye yorumladı annesi Nuala'yla birlikte öğle yemeğini servis ederken.

'Ah, ama yine de bazı kayıplar oldu ve adamınız Sean İngiliz savaş gemilerini ve toplarını kullanarak kendi üzerine ateş etmek için ne yapıyor?

Daniel masanın ucundan kükredi. "Ve Mick Collins bunu onaylıyor mu?!

"Bu bir trajedi ve söyleyebileceğim tek şey bu," diye iç geçirdi Eileen.

'Düşman taktiklerimizi biliyor, çünkü bir zamanlar onları kullandılar. çok uzun zaman önce değil. West Cork'u kolayca alıyorlar ve biz de oturup olanları izliyoruz! Daniel söylenmeye devam etti.

Nuala savunmacı bir tavırla, "Finn oturmuyor baba," dedi. "O dışarıda cumhuriyetimiz için savaşıyor.

"Öyle, Nuala, bizim Fergus'la birlikte," dedi Eileen. "Tanrı ikisini de kutsasın.

Öğle yemeğinden sonra Daniel kemanını çıkardı ve eski zamanlardan kalma bazı coşkulu baladları, ardından da Finn'in son savaş sırasında trajik bir şekilde ölen en yakın arkadaşı olan 'Charlie Hurley'in Baladı' gibi öğrendiği yeni baladları çaldı. Zengin sesi şarkı boyunca yükselirken Nuala daha sakin hissetti. Sadece kendi cumhuriyetleri için değil, bu uğurda hayatını kaybeden herkes için savaşıyorlardı.

Finn bir gün sonra Bandon'dan yorgun ama yara almadan döndü.

'Batı Cork'taki kasabalar, İrlanda için ateşkesi sağlamak üzere İngilizlere karşı kazandığımız Ulusal Ordu kasabalarına düşüyor. Ama şimdi gidip İrlandalı kardeşlerimizle dolu bir garnizonu havaya mı uçuracağız?" diye iç geçirdi. 'Söylentilere göre, Ulusal Ordu Kinsale, ve eğer daha fazla savaşmaya başlamazsak, o kasabayı ve İrlanda'nın geri kalanını bir ay dolmadan teslim alacaklar.

"Devam edecek misin Finn?

"Sonuna kadar, Nuala, bunu biliyorsun.

"Sen . Bandon savaşı sırasında birini öldürdün mü?

"Karanlıktı ve göremiyordum, ama evet, bazı şeyler vardı.

Adamlar sokakta yaralı yatıyordu, ama kim olduklarını ya da hangi silahtan ateş edildiğini bilmiyorum. Tanrım, çok yorgunum ve yatmak istiyorum. Sen de geliyor musun?"

'Elbette sevgilim. Seni kollarımda güvende tutmak için elimden gelen her şeyi yapacağım," diye fısıldadı Nuala kandili söndürürken ve Finn'i sefil bir şekilde yukarıya kadar takip etti.

Ağustos ayının ortalarına gelindiğinde, Ulusal Ordu Cork Şehri'ni ve ilçedeki tüm büyük kasabaları kontrolü altına almıştı. Michael Collins ve Antlaşma yanlısı hükümeti zafer kazanıyordu.

"Cork'u aldılarsa, devam etmenin ne anlamı var?" dedi Finn'e. Finn bir başka savaştan pis ve kederli bir şekilde eve gelmişti. sonuçsuz bir mücadele. 'Kaybettik ve hepsi bu kadar. Ve eğer hiç umut yoksa, kocam olmadan yaşamaktansa bu saçma sapan antlaşmayla yaşamayı tercih ederim.

"Nuala," dedi Finn viskisinden bir yudum alırken, "hepimiz cumhuriyet için savaşacağımız konusunda anlaşmıştık, değil mi?

"Evet, ama-

"Ama" diye bir şey yok. Buradaki tüm insanlardan ellerini İncil'e koymalarını ve kalplerinden geçeni söylemelerini isterseniz, hepsi Antlaşmaya hayır demekten yana olacaktır. Ve İrlanda'nın geriye kalan tek şeyi biziz.

bu olur. Son nefesimi bu uğurda vermezsem kendimle yaşayamam.

'Yani ölmeyi tercih edeceğimi mi söylüyorsun Finn? Davanın benden ya da kızından daha önemli olduğunu mu?" diye sordu.

'Şimdi, bu konuşma nereden geliyor? Hiçbiri yoktu son kez. Sen benim yanımdaydın ve beni ayakta tutan senin sevgin ve inancındı.

Evet, doğru ama hayatlarımız değişti. Şu haline bak, bana Cumann na mBan'a katılmamam gerektiğini söylüyorsun.

Maggie. Artık bir aileyiz Finn, senin de söylediğin gibi. En önemli şey de bu, değil mi?'

Finn ona baktı ve içini çekti. "Bunun için çok yorgunum, Nuala. Ben temizlenmeye gidiyorum.

Nuala uyuyan Maggie'yi beşiğinden alıp göğsüne bastırdı ve küçük kızının yüzüne baktı.

"Bize ne olacak küçüğüm?" diye fısıldadı. Maggie onun kollarında huzur içinde uyumaya devam etti.

Finn'in tugayının tüm üyelerinin bir kez daha tepelere çıkmasına ve geçen sefer oldukları gibi gölge olmalarına karar verildi.

"Anlaşma yanlılarının gelip geçen sefer İngilizlerin yaptığı gibi sizi kapınızın önünde tutuklayacağını mı söylüyorsunuz? Nuala Finn'e sordu eve döndü.

"Bazılarımız çatışmalar sırasında Ulusal Ordu tarafından tutuklandı ve hapishanelere atıldı, ancak sorun çıkaranları temizlemek için daha da zorlamak istiyorlarsa, hepimizin nerede yaşadığını biliyor olacaklar, değil mi?" diye işaret etti. "Ve güvenli evlerimizin nerede olduğunu, Çünkü eskiden kendileri kullanıyordu. "Kaç kişi kaldığınızı söyleyebilir misiniz?

"Yeterince," dedi Finn. "Ama Dublin'deki casuslarımızdan birinden Büyük Adam'ın Batı Cork'u ziyaret etmeyi planladığına dair haberler geldi.

"Mick Collins buraya mı gelecek?!"

"Burası onun doğduğu yer, Nuala. Burası onun yeri ve buralarda Antlaşma karşıtı olsa da Mick'i hala bir tanrı, İrlanda'yı kurtaran bir kahraman olarak gören pek çok kişi var. İronik, değil mi?

"Ne?

'Batı Cork ve Kerry, İngilizlerle ateşkesin kazanılmasına muhtemelen İrlanda'nın diğer bölgelerinden daha fazla katkıda bulundu. Hepimiz Mick için savaştık, ona inandık çünkü o bizden biriydi, ama bu Bu tutku bizi İrlanda'daki en antlaşma karşıtı bölge yapıyor. Bu delilik, gerçekten öyle. Her neyse...' Finn trençkotunun kemerini bağladı ve sırt çantasını omzuna attı. "Ben gidiyorum. Yüzünü ellerinin arasına aldı ve onu dudaklarından nazikçe öptü. "Ne kadar çok

Seni seviyorum, Nuala'm. Ve bunu senin için, küçüklerimiz ve onların doğacak bebekleri için yapıyorum.

"Ben de seni seviyorum ve her zaman seveceğim," diye fısıldadı kapının kapanışını ve kocasının onu tekrar terk edişini izlerken.

İki gün sonra Nuala sokakta yürüyen ya da midillileri ve tuzaklarıyla gezinen birkaç köylü gördü.

"Nereye gidiyorlar?" diye sordu, bar kapılarını açmadan önce artık alışkanlık haline gelen çayını içmek için uğrayan Christy'ye.

'Michael Collins'in bu öğleden sonra Clonakilty'de olacağı söyleniyor. Dün gece barda Béal na Bláth'tan geçtiğine dair bazı konuşmalar duydum. Konvoyu Long's pub'ın önünde durup orada çalışan Denny'den yol tarifi almak zorunda kalmış.

"Ne! Nuala elini ağzına götürdü. "Denny onlara yolu söyledi mi?

"Elbette öyle," diye başını salladı Christy. 'Barda bizim çocuklardan birkaçı vardı, çünkü daha sonra Murray'nin çiftlik evinde bir tugay toplantısı olacaktı.

yakınlardaydı. Tom Hales oradaydı ve ayrıca de Valera'nın kendisinin de toplantı için Dublin'den geldiğini duydum. Söylenenlere göre

savaşa devam edip etmeyeceklerine karar veriyorlar. Ve orada, istediğiniz kadar cesur olun, ezeli düşmanımız Mick Collins, hiçbir şeyden şüphelenmeden hepsinin bulunduğu yerden sadece birkaç mil öteden geçiyor. Christy başını salladı ve kıkırdadı.

"Denny'nin Mick Collins'i arabada gördüğüne emin misin?

Evet, Denny İncil üzerine yemin eder ki oydu. Üstü açık bir arabada oturuyordu ve şimdi Batı Cork'un yarısı onun burada olduğunu duydu. Dedikodulara göre bütün kasabaları ziyaret edecekmiş.

Ulusal Ordu harekete geçti ve herkes onun Clonakilty'de, evinin yakınlarında duracağına dair bahse girdi.

Nuala sokaktaki hareketliliğin ivme kazanmasını izledi.

Christy alaycı bir gülümsemeyle, "Bunu kaçıracaksın, değil mi Nuala?" diye sordu.

"Gerçekten de yapacağım. Nuala sokaktaki hareketliliğe bakarken bir duraksama oldu.

kendisine söylenenlerin sonuçlarını düşündü. 'Eğer bizimkiler onun burada olduğunu ve büyük ihtimalle geldiği yoldan geri döneceğini biliyorlarsa bir şey var mı?'

Christy başını Nuala'dan yana çevirdi. 'Bilmiyor olurdum. Bana öyle geliyor ki bugün bütün tavuklar tünemek için eve geldi.

Nuala köylülerin ve Clogagh'ın ötesinde yaşayanların geri döndüğünü gördüğünde akşamın geç saatleriydi. Belli ki içmişlerdi ve daha fazlasını istiyorlardı, çünkü birçoğu arabalarını, bisikletlerini ve kendilerini barın dışına park etmişti. Karşı koyamayarak ön kapısını açtı ve kalabalığın dışarıda ellerinde bira şişeleri ya da viski damlalarıyla dolaşmasını dinledi.

"O'Donovan'dayken Mick bana bir içki ısmarlamıştı...

'Ah şimdi, Denny Kingston'ın yerinde içkiler müesseseden. Bana el salladı!'

"Mick küçüklerimi sordu, sordu!

Nuala devrim sırasında tutkulu IRA gönüllüleri olan kadın ve erkekleri tanıdı. Başını hüznü bir şekilde sallayarak kapıyı kapattı. Sonra kendi viskisini doldurdu.

Gece yarısını biraz geçe, Nuala viskinin neden olduğu uykusundan arka kapının gıcırtyla açılmasıyla uyandı. Üst kattan gelen ayak seslerini duydu ve Finn'in odaya girdiğini görene kadar nefesini tutarak doğruldu.

'Nuala, oh Nuala . . .'

Finn'in sendeleyerek yatağa doğru gidişini izledi, sonra neredeyse üzerine düşecekti ve hıçkırmaya başladı.

"Ne oldu? Ne oldu?

"Ben ... ne karmaşa, Nuala, ne karmaşa.

Nuala kocasının ağlamayı kesmesini beklemekten başka bir şey yapamadı. Sonra ona şişeden biraz viski uzattı ve o da hemen içti.

"Bana neler olduğunu anlatabilir misin?"

"Kelimeleri söyleyemiyorum ve sana dönmek için gece boyunca kilometrelerce koştum. Kollarında uyumama izin ver, Nuala, ben de ...' Finn cümlelerinin ortasında uyuyakaldı, başı onun göğsündeydi.

Ona söyleyeceği şey her neyse, kocası evde güvende olduğu için umurunda değildi.

Ertesi sabah Nuala Finn'i yatakta bıraktı ve Maggie'yi beslemek için aşağı indi. Finn bir saat sonra ona katıldı, sanki onu son gördüğünden bu yana on yıl yaşlanmış gibi halsiz ve bitkin görünüyordu.

"Yulaf lapası mı? diye sordu Nuala.

Finn masaya yığılırken sadece başını sallayabildi.

"Yut şunu," dedi kadın sessizce.

Finn kâseyi birkaç yudumda bitirdi ve bu sabah ekmek pişiremeyecek kadar yorgun olan Nuala dünkü somunun kalanını kullandı ve üzerine reçel sürdü.

"Ah Nuala. Finn ekmeği ve reçeli bitirdi, sonra elini dudaklarına sildi. 'Bu sabah başım dönüyor, ben ...'

'Söyle bana Finn, eğer istediğin buysa benimle mezara kadar gideceğini biliyorsun. Christy'den duyduğuma göre Mick Collins dün Clonakilty'de bekleniyordu. Konvoyuna bir pusu planlanmış mıydı?

"Öyleydi. Ben, Tom Hales ve çocuklar Murray'deydik.

Cork tugaylarıyla buluşmak için çiftlik evine gittik. Denny Long'dan Collins'in geldiği yoldan geri dönme ihtimalinin yüksek olduğunu duyduğumuzda, Tom bize bir plan yapmamızı söyledi.

Pusu. Béal na Bláth'taki kavşakta saatlerce bekledik ama konvoy görünmedi. Tom hava koşulları nedeniyle iptal etmemiz gerektiğine karar verdi - yağmurdan sıırılsıklam olmuştuk.

Bu yüzden ben ve diğer bazı adamlar ayrıldık, ancak Tom da dahil olmak üzere her ihtimale karşı kalan birkaç kişi vardı. Ben eve dönüyordum.

konvoyu altımda gördüğümde. Beni görürler diye çömeldim ve yaklaşık on dakika sonra ...'

Durdu ve devam edebilmek için titreyerek nefes aldı.

"Bazı adamların hala beklediğini bildiğim bir yerden silah sesleri duydum. Ne olduğunu öğrenmek için geri koşturaya başladım ve bana doğru koşan birkaç gönüllüyle karşılaştım. Bana havanın kime ateş ettiklerini görmek için çok kötü olduğunu söylediler.

konvoy geçti, ama Collins düşmüştü. Konvoyun geri kalanı

Konvoy karşılık vermiş, ancak Mick'in orada yattığını görünce kısa süre sonra durmuşlardı.

Finn ona baktı, mavi gözleri yaşlarla doluydu. 'O ölmüştü, Nuala. Konvoydaki tek kişiydi.'

Mick Collins mi?! Öldü mü?! I . . .' Nuala şaşkınlık ve inançsızlık içinde kocasına baktı. "Onu kimin vurduğunu biliyor musun?

"Konuştuğum adam - ve şu anda isim vermiyorum - "Mick öldü, Mick öldü!" diye tekrarlayıp durmaktan başka bir şey anlamıyordu. İsa, Meryem ve Yusuf, burada Batı Cork'ta kendi adamları tarafından vuruldu.

Finn tekrar ağlamaya başladı ve Nuala'nın tek yapabildiği ayağa kalkıp kollarını ona dolamak oldu.

"Gerçek bir cumhuriyet için savaşmak başka bir şey, bizi zafere ve ateşkese götüren adamı öldüren bir saldırının parçası olmak başka bir şey. Koca Adam olmadan İrlanda'nın ne hale geleceğini ancak Tanrı bilir.

'De Valera neredeydi? Pusudan haberi var mıydı?

"Evet, biliyordu diyebilirim ama bir toplantı için Dublin'e dönmek üzere dün erkenden West Cork'tan ayrıldı.

Mick'e saldırı emrini o mu verdi?

"Söylentilere göre Mick'in öldüğünü öğrenince bebek gibi ağlayan Tom Hales'miş. İç Savaş'tan önce ne kadar iyi arkadaş olduklarını biliyorsun.

"Ne diyeceğimi bilemiyorum. Nuala başını salladı, kendi gözyaşlarının akmasına engel olamadı. "Bundan sonra nereye gideceğiz?

'Bilmiyorum, ama hangi tarafta olurlarsa olsunlar, bugün buralarda gözyaşı dökmeyecek pek kimse yok. Sana söylüyorum Nuala, benim için her şey bitti. Mick gittiğine göre artık midem kaldırmıyor.

"Anlıyorum Finn," diye cevap verdi sonunda. "Acaba kaç kişi daha aynı şeyi hissedecek?"

Çoğumuz. Korkuyorum Nuala, ilk defa; insanların beni öldüren pusunun bir parçası olduğumu öğrenmelerinden korkuyorum. Michael Collins, ve benim peşimden gelecekler.'

'Ama sen bunun bir parçası değildin Finn; az önce bana çoktan gittiğini ve eve, yanıma geleceğini söyledin. Dün gece sokaklarda bir sürü insan vardı, Clonakilty'den karınları dolusu içkiyle dönmüşlerdi, o kadar sarhoşlardı ki ayakta zor duruyorlardı. Senin nerede olduğunu bilmeyecekler. Soran olursa, dün gece karın ve çocuğunla buradaydın. Gerekirse İncil üzerine yemin ederim. Elbette, İrlanda'nın her yerinde Mick için ayinler düzenlenecek ve biz de gitmeliyiz.

'Evet, yapmalıyız ve kendi ellerimle öldürmediğim ama sonsuza dek öldürmüşüm gibi hissedeceğim bir adam için dua edeceğim.

"Ama öldürmedin Finn ve savaşta her asker gibi sadece emirlere uyduğunu hatırlamaya çalışmalısın.

"Haklısın, elbette. Finn ellerini sertçe akan gözlerine sildi. "Tom Hales'in ya da içimizden birinin bir an için bile olsa Mick'in bunu yapacağını düşündüğünden şüpheliyim. Sadece Dublin'dekilere bir şans vermek istedik, onlara birçoğumuzun hala burada olduğunu ve hayalini kurduğumuz cumhuriyet için savaştığımızı hatırlatmak istedik. Tanrım, Nuala, Mick yeni hükümetimizin başındaydı! Adam neden üstü açık bir arabayla dolaşıyordu? Ve ihtiyaç duyulduğunda onu koruması gereken askerler neredeydi?"

"Mick'in Batı Cork'ta kimsenin onun ölmesini isteyeceğini düşünmediğini söyleyebilirim. Kendinden biriydi, değil mi?"

"Evet, ya da o öyle sanıyordu.

"Ve onunla son içkilerinden dönenlerin durumuna bakılırsa gece, o ve askerler onlarla birkaç tane indirmiş olmalı. Gözcülük yapmıyorlardı, değil mi?"

Haklısın, Nuala. Mick her zaman parti için biriydi ve içki. Politikaları ne olursa olsun, buradaki insanlar onu severdi. Bir zamanlar biz de onu severdik; o bizden biriydi...' Finn tekrar ağlamaya başladı.

"Şimdi küveti ılık suyla doldurmama ve senin de gidip temizlenmene ne dersin? Sonra bir gömlek ve pantolon hazırlayayım ve sen, ben ve Maggie dışarıda bir yürüyüşe çıkalım, böylece komşularımız burada olduğunuzu ve Mick için yas tuttuğunuzu görsünler.

Onlar. Sen saygı duyulan birisin Finn, köy okulunda çocuklara öğretmenlik yapıyorsun. Elbette kimse sana zarar gelmesini istemeyecektir.

Nuala hissetmediği bir güvenle konuşuyordu ama yıkılmış, korkmuş kocasını teselli etmek için ne gerekiyorsa yapacak ve söyleyecekti.

Kadın harekete geçmek üzereyken Finn onu yakaladı, kabaca kollarına çekti ve dudaklarından sertçe öptü. Sonunda geri çekildiğinde gözleri yine ıslaktı. 'Tanrı yardımcım olsun, Nuala Casey, ben Hayatımın geri kalanını karıma sahip olduğum için minnettar olarak geçireceğim.

Mick Collins'in öldürüldüğü pusudan bir hafta sonraki hava kasvetliydi. Nuala gittiği her yerde pencerelere yas karası asıldığını ve sokaklarda ağlayan yetişkin adamlar gördü. Gazeteler Batı Cork topraklarında doğmuş olan bu adama övgülerle doluydu. Michael Collins'in cenazesi yerel olarak gömüleceği yere değil de Dublin'e gömüldüğünde yerel olarak büyük bir üzüntü yaşanmıştı. doğdu.

Nuala, Finn ve Maggie onun defnedildiği gün Timoleague kilisesinde düzenlenen ayine katıldılar. Kiliseyi hiç bu kadar dolu görmemişti ve ona karşı savaşılan adamların çoğunu tanıyordu. Tüm ailesi oradaydı ve ölmüş bir adam için yas tutuyorlardı.

onlara devrimi başlatma inancı, gücü ve cesareti vermişti. Ve şimdi en büyük fedakârlığı kendisi yapmıştı, henüz otuz iki yaşındaydı ve şimdiden İrlanda Geçici Hükümeti'nin başkanıydı.

Kilisenin dışında hem Hannah hem de Ryan teselli bulamıyordu. Nuala kız kardeşinin yanından geçerken, Hannah uzanıp onu yakaladı ve

kulağına fısıldadım.

'Umarım sen ve kocan mutlusunuzdur. İkiniz de istediğinizi aldınız, değil mi? Sakın bana Finn'in

Onun pusuya düştüğünü çok iyi biliyorum ve buradaki pek çok kişi de biliyor. Mezarda yatmayı hak eden o, İrlanda'nın kurtarıcısı değil," diye tısladı gözyaşlarının arasından.

Nuala Finn'e kız kardeşinin ne söylediğini anlatmadı, çünkü onu zaten olduğundan daha fazla endişelendirmenin bir anlamı yoktu.

İki gece sonra Finn ona bir tugay toplantısına gideceğini söyledi.

'Endişelenmene gerek yok Nuala, onlara savaşın benim için bittiğini söylüyorum. Seni ve Maggie'yi bir amaç uğruna daha fazla riske atmayacağım.

çoktan kayboldu.'

Sıcak bir Ağustos akşamı olduğu için Nuala dışarıda, bahçede oturuyordu. Yeni yeni doğrulmakta olan Maggie bir battaniyenin üzerine oturmuş, Finn'in bir tahta parçasından oyduğu oyuncak köpekle oynuyordu.

"Belki de babam savaştan emekli olduktan sonra yeni hobisi bu olur," dedi kızına. Yaşanan trajik olaylara ve çok sevdikleri Finn'in hayalini kaybetmiş olmalarına rağmen

Nuala'nın bir kısmı rahatlamış hissetti. İrlanda'nın izleyeceği yol hala belirsizdi ama artık daha barışçıl bir gelecek hayal edebiliyordu.

Uzun zamandır midesini kemiren o korkunç korku yumrusu. Sonunda üçü bir aile olmaya konsantre olabileceklerdi ve Clogagh Okulu'ndaki Müdür O'Driscoll'un yakında emekliye ayrılmasıyla Finn görevi devralacak ve daha fazla paraları olacaktı.

Maggie'yi yatmaya hazırlamak için kucağına alırken, "Belki annen hemşirelik eğitimi sayesinde yerel eczanede yarı zamanlı bir iş bulmayı düşünebilir," diye mırıldandı.

Finn saat on bire kadar dönmemişti ama Nuala paniğe kapılmamak için elinden geleni yaptı.

Herhalde sohbete dalmıştır, dedi kendi kendine, bir kez daha merdivenleri tek başına tırmanıp yatağa giderken.

Son birkaç günün yorgunluğuyla Nuala kolayca uykuya daldı. Ancak ön kapının yüksek sesle vurulduğunu duyunca irkilerek uyandı.

Yatak odasının penceresinden dışarı baktığında Christy ile köyden bir başka adam olan Sonny'nin aşağıda durduğunu gördü.

Merdivenlerden aşağı koşarak kapıyı açtı.

Yüzlerindeki ifadeye bir bakışta anlamıştı. Christy, "Finn vuruldu, Nuala, Dineen Çiftliği'nin yakınlarında," dedi.

'Toplantıdan eve dönerken onu tarlamda buldum.

Bir hendeğe atılmıştı,' dedi Sonny. "Yaşıyor mu?

Adamlar başlarını öne eğdiler. "Nuala, çok üzgünüm," dedi Christy.

Christy düşmeden önce onu yakaladı. Uzaklardan birinin çığlık attığını duyabiliyordu. Sonra dünya karardı.

Finn'in cenazesi, uyandırıldıktan bir gün sonra Clogagh'daki küçük kilisede yapıldı. Eğer yapabilseydi, Nuala sadece ailesinin ölümsüz ruhu için dua ederken ona destek olmak için orada bulunmasına izin verirdi. Kimse onu vurduğunu itiraf etmek için ortaya çıkmamıştı.

ve katilin kim olabileceğine dair pek çok söylenti olmasına rağmen, Nuala bunları görmezden gelmişti. Kocasının katili muhtemelen burada, kilisede oturmuş, sadece Finn'in değil, kendisinin ve kızının da hayatına son verdiği için üzgünmüş gibi davranıyordu.

Köyden yarım mil kadar uzakta, Argideen vadisinin tepesinde cennet gibi bir yerde bulunan Clogagh mezarlığına giderken, tabut Finn'in yan yana durduğu gönüllüler tarafından taşındı. Nuala, Christy'nin desteğiyle tabutun önünde yürüdü. Başında gönüllü şapkasıyla Finn, en yakın arkadaşı Charlie Hurley'nin yanına defnedilmişti.

Ardından Clogagh bölüğü ölen yoldaşları için yedi pare top atışı yaptı.

Daha sonra Cross Farm'da düzenlenen toplantıda Nuala Arkadaşlarının ve komşularının başsağlığı dileklerine gülümseyerek başını salladı.

Kimin kayıp olduğunu fark edince izin isteyip annesini bulmaya gitti. "Hannah ve Ryan'ı kilisede görmedim. Burada da değiller.

"Hayır, gelmediler. Eileen öfkesini kontrol etmek için elinden geleni yaptı. "Kız kardeşini suçlama Nuala, sorun olan onun kocası.

"Ama onunla evlendi, değil mi?

O anda, kayıplarla zaten yaralı olan kalbinin bir parçasının taşa dönüştüğünü hissetti Nuala.

O gece, çocukluk odasında Maggie'yle birlikte yatarken Hannah ile paylaştığı yatakta yanında yatarken bir karara vardı.

'Tanrı beni korusun ama bunun için Hannah'yı asla affedemem. Ve hayatımın geri kalanında onu bir daha asla görmek istemiyorum.

Merry
West Cork, Ireland

Haziran 2008

An Crann Bethadh
Celtic Tree of Life

"İşte şimdi, Nuala'nın bu dünyadan ayrılmadan sadece saatler önce bana anlattığı hikaye bu," dedi Katie. "İkimiz için de çok duygusaldı. bana aile bağlantısını anlattı."

Finn'in ölümünün ve Nuala'nın çektiği tüm acıların yarattığı trajediyle sarmalanmış bir halde şimdiki zamana dönmek için elimden geleni yaptım.

'Yani Nuala annemiz Maggie'nin annesiydi . . . büyükannemiz mi? Biz büyürken annemin cenazesi dışında hiç görmediğimiz mi? Peki ya büyükbabamız? Finn öldü. Peki yanındaki sopayla yürüyen adam kimdi?

"Christy'ydi, yolun karşısındaki barda çalışan kuzeni. Finn öldükten birkaç yıl sonra onunla evlendi. Neden evlendiğini anlayabilirsin: Christy her zaman onun yanındaydı. Ortak deneyimleri vardı," diye yanıtladı Katie, sonra bana bakarken durakladı. "Christy'nin soyadı "Noiro" idi.

Tam bir şok içinde ona baktım. "Noiro mu?

"Evet. Christy ve Nuala'nın kızı Maggie'nin yanı sıra Cathal adında bir oğulları oldu ve Grace adında bir kadınla evlendi. Bobby ve onun küçük kız kardeşi Helen vardı.

'I . . .' Başım dönüyordu. "Yani Bobby Noiro ile aynı büyükanneyi mi paylaştık?

"Paylaştık, evet.

"Ama Bobby neden hiç söylemedi?" "Dürüst olmak gerekirse bildiğini sanmıyorum.

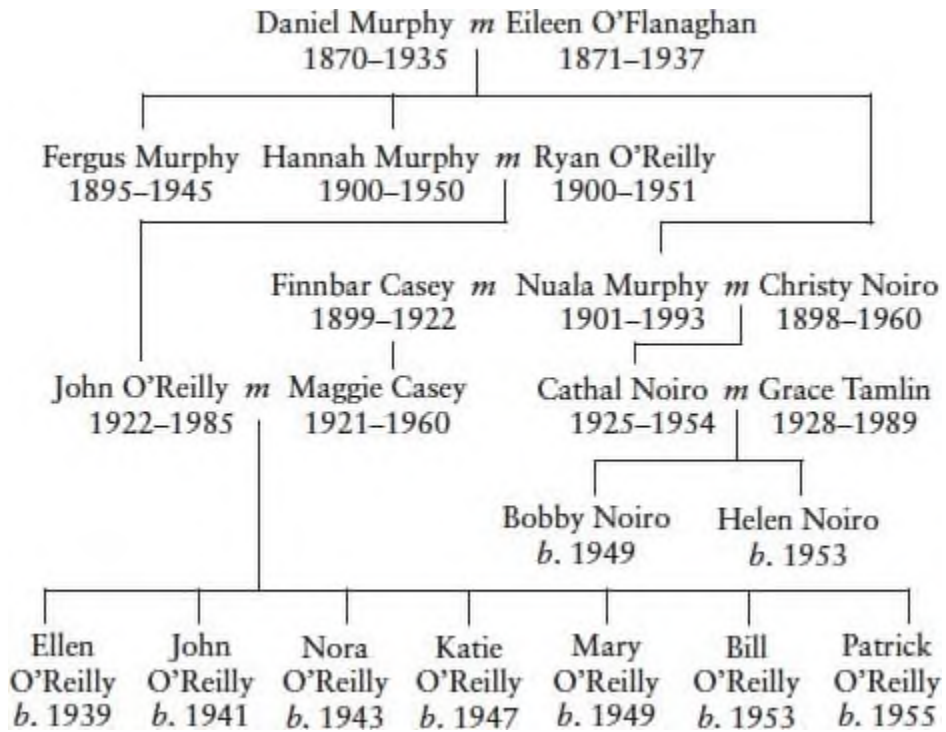
"Nuala ve Christy neden bizi hiç ziyaret etmedi?

"Karışık bir durum," diye iç geçirdi Katie. "Büyük amcamız Fergus Cross Çiftliği'ni babamızdan önce işletiyordu; Fergus öldüğünde çiftlik ona miras kaldı.

"Okuduğum günlükte Fergus'tan bahsediliyordu. Nuala'nın kardeşiydi. Hiç evlendi mi?"

'Hayır, çiftlik klanın en büyük çocuğu olarak babamıza kaldı. Anne ve babasıyla -diğer büyükanne ve büyükbabamızla- hiç tanışmadık çünkü ikisi de biz doğmadan önce ölmüştü. Büyükanmemizin adı Hannah ve büyükbabamızın adı Ryan'dı.'

Ben ne dediğini anlamaya çalışırken Katie bana anlamlı anlamlı baktı. 'Yani şimdi, Nuala annemin, Hannah da babamın annesiydi! Büyükannelerimiz kardeşti! Bu da demek oluyor ki . . .' Katie bir kâğıt çıkardı. Üzerinde bir aile ağacı vardı. "Gördün mü?"

İncelemek için ablamdan aldım ama bir yığın isim ve tarih gözlerimin önünde dans ediyordu ve yol göstermesi için Katie'ye baktım.

İki ismi işaret etti. 'John ve Maggie - annemiz ve babamız - birinci dereceden kuzenlerdi. Bugünlerde bile İrlanda'da bu yasadışı değil - merak etmeyin, kontrol ettim. Böylesine büyük aileler genellikle birbirlerinden izole topluluklarda yaşadıkları için, kuzenlerin sosyal olarak kaynaşması ve birbirlerine aşık olması yaygındı ve hâlâ da öyle. Hannah Finn'in düşününe gelmeyince Nuala kız kardeşiyle bir daha hiç konuşmadı. Ölüye saygı göstermemek korkunç bir şeydir, özellikle de burada.

İrlanda'daydı ve kız kardeşinin ona söylediği korkunç şeylerden sonra bu, pastanın üzerindeki krema gibiydi.

Bana kaşlarını kaldırdı ve ben de başımı sallayarak onayladım. Yeni Zelanda'ya taşındığımda beni etkileyen şeylerden biri de buydu. Büyük büyükbabanın bir keresinde kuzeninin keman çalışını aşağılamış olmasından dolayı, nesiller boyunca aktarılan uzun soluklu bir aile kavgası yokmuş gibi görünüyordu.

'Burada eski yaralar çok derin,' diye mırıldandım.

"Öyle," diye kabul etti Katie. 'Şimdi, bizimkiler - Maggie ve John - tanışıp aşık olduklarında, Nuala ve Hannah dehşete düşmüş olmalılar. *Romeo ve Juliet* gibiydi. Nuala kızına John'la evlenirse onu evlatlıktan reddedeceğini söylemişti ama anne

Babamı çok sevdiği için devam etti. Ah, Merry, Nuala bana annemizi hayatından nasıl çıkardığını anlatırken gözyaşlarını tutamadı. Ve geriye dönüp baktığında bundan ne kadar pişman olduğunu, özellikle de

Annem çok genç yaşta öldüğünde. Hannah ve Ryan'ın oğlu olan babasına bakmaya dayanamadığını söyledi. Annem öldükten sonra biz çocukların yanında olmadığım için benden af diledi.

"Aman Tanrım... Mırıldandım, gözlerim yaşarırken Onca yıldır okumadığım günlüğü düşündüm. Büyükannem olan cesur genç kadının hikayesi, savaşın acısıyla kocasını kaybetmişti ama aynı zamanda sadece kız kardeşini değil, sevgili kızını da hayatından çıkarmaya hazırdı.

"Şimdi Timoleague kilisesine gidip kayıtlara baktım ve ağacı bir araya getirdim. Katie ağacı işaret etti.

"İşte Bobby," diye fısıldadım. "Büyükannesi ve büyükbabasının Kurtuluş Savaşı'nda İngilizlere karşı savaştığına dair anlattığı tüm o hikayeler...

"Evet, hatırlıyorum Merry," dedi Katie sertçe başını sallayarak, "ve sanırım bu Bobby'nin neden böyle olduğunu açıklıyor. Nuala ve Christy'nin büyükannesi ve büyükbabası olması Bobby'nin bir aile babası olarak yetiş-

olabildiğince cumhuriyetçi. Nuala'nın İngilizlere, Michael Collins'e ve kendi deyimiyle "çetesine" duyduğu nefret nesilden nesile aktarılmıştı. Ne de olsa Mick Collins'in İngilizlerle imzaladığı anlaşma Londra'daki İngiliz hükümeti, kocası Finn'in ölümüne neden olan İç Savaş'ı tetikledi. O hayatının aşkıydı.

"Evet. Sessizce konuştum, çünkü göğsüm o kadar sıkışmıştı ki Nefes al. "Bu da demek oluyor ki ben - *biz* - Bobby ve Helen Noiro ile yakın akrabayız.

Evet, öyleyiz. O bizim ilk kuzenimiz. Ve tabii ki babası Cathal, annemin üvey kardeşiydi.

'Bobby'nin babası Cathal'ın bir ahır yangınında öldüğünü biliyorduk, değil mi? Yani Nuala oğlunu da kaybetti,' diye iç geçirdim. "Ne kadar üzücü bir hayatı vardı.

"Biliyorum, trajik bir durum ama yaşlılarla çalışmak ilginç. O zamanlar ölümü hayatın bir parçası olarak kabul ediyorlardı, çünkü buna alışmışlardı. Bugünlerde, tüm bu yeni moda ilaçlarla, çok yaşlı olsalar bile biri öldüğünde şok oluyorlar. Öğrendiğim şey, o zamanlar hayatın ucuz olduğuydu, Merry. Nuala'nın cenazesine Timoleague kilisesi. Orada pek kimse yoktu, sadece birkaç eski arkadaş ve Bobby'nin küçük kız kardeşi Helen vardı.

"Bobby orada değil miydi?" Cevap almak için nefesimi tuttum.

"Hayır, değildi. Katie bana baktı. 'Dublin'de ne oldu, Merry? Bobby ile ilgili bir şey olduğunu biliyorum. Seni gördüğü ilk andan itibaren sana kafayı takmıştı.

"Lütfen Katie, şimdi bu konuda konuşamam, yapamam. "Ama kaçmanın nedeni oydu, değil mi?

"Evet. Bu sözleri söylerken gözlerime yaşlar doldu.

"Ah, Merry. Katie ellerimi ellerinin arasına aldı. 'Artık buradayım ve O zaman ne olduysa çoktan geçmişte kaldı. Benimle evde güvendesin.'

Başımı kız kardeşimin göğsüne yasladım, gözyaşlarımı yuttum çünkü bir kez başladıklarında asla durmayacaklarını biliyordum. Çocuklarım için kendimi tutmam gerekiyordu. Sormam gereken son bir soru vardı.

'Ben ayrıldığımdan beri onu buralarda gördünüz mü? Gördüm. Annesini ziyarete gelip gelmediğini merak ediyorum. Adı Grace'ti, değil mi?'

"Helen Noiro cenazede bana annesinin uzun süredir Bobby'ye gelince, onu sadece bir kez gördüm ve o da sen yeryüzünden kaybolduktan kısa bir süre sonraydı. Seni görüp görmediğimizi öğrenmek için çiftliğe geldi. Hayır dediğimizde bize inanmadı ve öfkeyle evin içinde dolaşıp her şeyi açtı.

babam gelene kadar yatakların altına bakıyordu - onu tüfeğiyle tehdit etmek zorunda kalmıştı ... Bobby korkutucuydu, Merry. Bobby'nin öfkelenmişti. "Sanki ele geçirilmiş gibiydi.

"Çok üzgünüm Katie. Ambrose'un dairesinde de aynısını yaptı.

"Ama sen orada değildin?

Hayır, çoktan gitmiştim. Başka seçeneğim yoktu Katie.

"Bir yanımdan ortadan kaybolmana sevindi Merry, çünkü ben O zaman kendi kendime, seni bulursa öldüreceğini düşündüm. Yine de ölü mü yoksa diri mi olduğunu daha önce bilmek isterdim.

"Öldürmekle tehdit ettiği tek kişi ben değildim Katie, ama ... I başımı salladım. "Söz veriyorum sana her şeyi anlatacağım, ama şimdi değil, tamam mı?

'Elbette ve umarım bugün sana anlattıklarım bir şekilde yardımcı olmuştur. Eski yaralar burada asla iyileşmiyor gibi görünüyor, değil mi? Ve bir sonraki nesle yaşatıldıklarında çok adaletsiz oluyorlar. İrlanda çok fazla

Geçmişe bakmakta iyiyiz ama şimdi geleceğe bakmakta daha iyi olduğumuzu söyleyebilirim. İşler nihayet yoluna girdi.

"Evet," diye kabul ettim, bir mendil bulmak için cebimi karıştırırken.

'Kendimi gerçekten

Bu. Her ne kadar bir yanımda hala yollarda midillileri, at arabalarını ve modern evler yerine eski kulübeleri görmek istiyor olsa da bungalovlar, ilerleme iyi bir şeydir.

"Yani nerede olduğunu bilmiyor musun, Merry?

'Hayır. Dublin ve Londra'daki kayıtları kontrol ettim.

ama 1971'den beri öldüğü kaydedilmiş tek bir Robert ya da Bobby Noiro yoktu. Yani, yurtdışında başka bir yere taşınıp ölmediyse, hala yaşıyor, oralarda bir yerde.

"Ve bu sizi korkutuyor mu?

"Sana ne kadar çok olduğunu anlatamam Katie. O kısmen benim Kocam öldükten sonra Büyük Tur'a çıkmaya karar verdim. Geçmiş geride bırakmanın zamanı geldi diye düşündüm.

"Kocanızın bundan haberi var mıydı?

"Hayır. Ona söylemek için çok uğraştım ama Jock'u tanıyorsam ve tüm kabus yeniden başlayacaktı. Sadece tamamen yeni bir başlangıç yapmak istedim. Babama söylemedim.

Çocuklar da öyle, ama şimdi onlara söylemek zorundayım Katie. İkisi de aklımı kaybettiğimi düşünüyor, ki son zamanlarda biraz kaybettim. İşin garip yanı, ben Bobby'yi bulmak için yola çıktığımda, başka insanlar da beni bulmaya çalışıyordu,' diye itiraf ettim. "Ve düşündüm ki...

"Bobby yine senin peşindeydi. Tanrım' - Katie elini kaldırdı 'Kesinlikle benden daha ilginç bir hayat sürmüştünüz. Peki, seni bulmaya çalışan bu insanlar kim?'

"Bu gerçekten de başka bir günün hikâyesi. Saatimi kontrol ettim. 'Çocuklarım her an dönebilir. Lütfen bu sabah konuştuklarımızı onlara anlatma. Ona ne olduğunu öğrendiğimde söyleyeceğim.

'Sadece eski günlerden bahsettiğimizi söyleyeceğim, ki bu doğru. Bunu yanına al Merry,' dedi ve aile ağacını işaret etti. "Başka bir zaman daha ayrıntılı olarak bakarsın...

Kapı çalındı. "İçeri gel! Ben seslendim.

"Merhaba anne, sörf harikaydı!" dedi Jack, Mary-Kate ile birlikte odaya girerken. Gözleri Katie'ye takıldı, o da gülümsedi ve ayağa kalktı.

"İkinize de merhaba. Ben uzun zamandır kayıp olan Katie teyzenizim, ya siz?'

"Ben Jack.

Ben de Mary-Kate. Demek adını aldığım kız kardeş sensin?

Katie önce Jack'i sonra da Mary-Kate'i kucaklarken gülümsedim.

'Sana ne güzel bir miras bırakılmış: ikimizin de adı verilmiş. Elbette, teyzenin en iyi özelliklerine ve annenin kötü özelliklerine sahipsin. Katie kızıma göz kırptı.

"Benim kötü bir özelliğim yok, değil mi çocuklar?

"Elbette yok anne," dedi Jack, Mary-Kate ile birlikte gözlerini devirirken.

"Belki siz ikiniz bana yaramaz kız kardeşimin son birkaç yılda neler yaptığını anlatırsınız," diye kıkırdadı Katie. 'Buna hazırız, değil mi Jacko? Saçının rengine bayılıyorum,' Mary-Kate ekledi.

"Ah, teşekkürler. Bugünlerde kırmızı kökleri bir şişeden almak zorunda kalırdım. Her zaman annenin sarı buklelerini istemişimdir.

Daha gençtim. Şimdi açlıktan ölüyorum. Kasabadaki An Sógán'da kendimize taze tutulmuş balık ısmarlayalım mı?" diye önerdi.

Clonakilty'deki güzel bir pub-restoranda öğle yemeği yerken Katie onlara çocukluğumuzla ilgili, Jack'in bazılarını daha önce de duyduğu hikâyeler anlattı.

"Her zaman zeki olan oydu ve Dublin'deki yatılı okula gidip düzgün bir eğitim almak için burs kazandı.

"Büyüdüğünde çok erkek arkadaşı oldu mu? Mary-Kate sordu.

"Annenin erkeklerden çok kitaplarına düşkün olduğunu söyleyebilirim.

'Ama teyzen her zaman erkekler için biriydi, değil mi? Her zaman etrafta takılan birileri olurdu,' diye takıldım ona, daha önceki konuşmamızın gerginliğinden sonra rahat ortamın tadını çıkarıyordum.

Katie bizi otele geri bıraktığında kendimi tamamen bitkin hissediyordum.

'John Amcan çoktan iletişime geçti - torunlar da dahil olmak üzere buralarda olan herkes Pazar gecesi çiftliğe davet edildi. Senin için henüz çocuklardan bir iz yok mu Jack? Katie sordu.

"Henüz onlara annelik edecek doğru kadını bulamadım," diye omuz silkti Jack. "Hoşça kal Katie. Seninle tanışmak bir zevkti.

"Ve seninle. Bu günü göreceğimi hiç düşünmemiştim. Bana dönerek, "Ara beni Merry, biraz daha konuşuruz, tamam mı?" dedi.

"Ararım, teşekkürler Katie.

Lobide çocuklara biraz dinleneceğimi söyledim ve Jack'e arabanın anahtarlarını uzattım.

'Gidin ve keşfedin, ama şimdilik ana yollardan ayrılmayın. Buralarda tabelaları pek sevmezler.

"Tamam. İyi misin anne?" diye sordu Jack. "Evet, iyiyim tatlım. Sonra görüşürüz.

Odamda, Katie'nin benim için bıraktığı dosyadan aile ağacını çıkardım. Yatağın yanına götürüp üzerindeki isimleri inceledim. Hatta

Şimdi, hiçbiriyle kan bağımlı olmadığını bildiğim için, fark ettim ki Nuala'nın bıraktığı korkunç savaş ve kayıp mirası hayatımın akışını kökten değiştirmişti.

Sonra Tiggy'yi düşündüm; bazen yaptığı yolculuklarla yüzleşmek zor olsa da

ve kız kardeşleri geçmişe gitmişlerdi ve bu onların hayatlarını daha iyi hale getirmişti. Sadece benim için de aynısının olması için dua ettim, çünkü vücudumdaki her içgüdü bana sorularımın cevaplarını söylüyordu Batı Cork'ta.

Nerede olduğunu bilseydim, o zaman ...

Yatağımın yanındaki otel telefonu çaldı ve açtım.

"Alo?" dedim belli belirsiz, burada olduğumu bilen insanların zihinsel bir çetelesini tutarak.

"Mary, sevgili kızım," dedi Ambrose'un kısık ses tonu. "Aşağıda dedikleri gibi, memleketine dönmeyi nasıl buluyorsun?"

Ahizeye gülümseyerek, 'Tamamen harika,' dedim. 'Az önce Katie ile birlikteydim. . oh Ambrose, onu görmek çok güzeldi.

'Senin adına sevindim, Mary. Bu arama sadece aradığın adresi bulduğumu söylemek içindi. Ve sana söyleyeyim, bu büyük bir sürpriz oldu,' diye kıkırdadı Ambrose. 'Mektubunu hemen ona postaladım. Bakalım cevap verecek mi?

'Ben ... aman Tanrım! Teşekkür ederim Ambrose, onu bulduğuna inanamıyorum!

"Senin için en azından bunu yapabilirim, Mary. Dublin'e döndüğünde bana haber ver.

Elbette haber veririm Ambrose ve teşekkür ederim. Hoşça kal.'

Ahizeyi yerine koyarken kalbim küt küt atıyor, bir kez daha Jock'un yanımda olmasını arzuluyordum. Ama . . .

Neden ona hiç söylemedin, Merry?

Onu ikinci en iyi, güvenli bir sığınak olarak gördün.

Geriye dönüp baktığımda, kaybettiğim bir aşkın, öylesine tutkulu, heyecan verici ve yasak bir aşkın peşinden koşmakla meşgul olduğumu görebiliyordum ki, onunla boy ölçüşebilecek hiçbir şeyin olmadığına gerçekten inanmıştım. Kaybettiğim için de onu büyük bir *darbe* olarak görüyordum. . .

Her iki çocuğuma da hayatlarının aşkı olduğuna inandıkları insanlarla yaşadıkları çeşitli ayrılıklarda danışmanlık yapmış ve onları teselli etmiştim, ama sonunda iyileşmiş ve yollarına devam etmişlerdi.

Ben onların yaşındayken kimse bana danışmanlık yapmamıştı. Ambrose, o zamandan beri bu konularda başvurabileceğim bir kişi değildi. kalp. Ve Katie'ye gelince. . . Onun kim olduğu yüzünden ailemin ve onun asla onaylamayacağını biliyordum. Ve ne yüzünden

Daha sonra olanlar, çocukların dediği gibi 'kapanış' yapmamıştım.

Başından beri beni derinden seven ve her zaman koruyan Jock vardı. Şimdi buradaydım, onu fiziksel olarak acıtacak kadar çaresizce özlüyordum.

Her zaman istediğim kapanışın elimde olabileceğini düşünmüştüm.

Ancak gerçek şuydu ki, Yeni Zelanda'dan ayrıldığımdan beri keşfettiğim gerçek aşk *ona* değil, kocama duyduğum aşktı.

Atlantis

"İrlanda'dan haber var mı? Ally mutfağa girerken CeCe sordu. Hayır, hiçbir şey. Merry, Mary-Kate ve Jack'in Atlantis'i var. ve çeşitli cep telefonu numaralarımız, yani top onların sahasında. 'Ama Ally, önümüzdeki Perşembe sabahı en erken saatte ayrılmamız gerektiğini söylemiştin.

önümüzdeki Cumartesi günü babamın çelengini koymak için Yunanistan'a gitme şansları var. Bu da hepsinin önümüzdeki hafta ortasına kadar Nice'te olup *Titan*'da bize katılmaları gerektiği anlamına geliyor. Onlarla temasa geçemez miyiz?' CeCe ısrar etti.

"Hayır," diye kesin bir dille cevap verdi Ally. 'Tiggy hem Merry'nin hem de Mary-Kate'in öğrenmesi gereken şeyler olduğunu ve bizim buna karışmamamız gerektiğini söyledi.

"Dürüst olmak gerekirse, sanırım Mary-Kate'in bizimle olmayacağını kabul etmemiz gerekiyor," diye iç geçirdi Maia.

"Ayrıca, o olduğunu doğrulayabilecek tek bir kişi var ve Bu babam. Ve o öldü.' CeCe başını kaldırıp ablalarının yüzüne baktı ve yüzlerinin buruştuğunu gördü. "Üzgünüm ama o öldü ve bu gemi seyahati ona düzgün bir şekilde veda etmemizle ilgili. Yani, Chrissie ve ben Mary-Kate'i gerçekten severdik; çok sevimliydi ve kayıp kız kardeş olmak için doğru yaşıyordu. Ama o - ve ailesi - onu hiç tanımadı bile ve ... Merhaba anne.

CeCe içeri girerken şöyle dedi.

"Merhaba kızlar. Ben ... Tanrım, Claudia hasta bir akrabasını ziyaret etmek için çağrıldı. Christian onu sürat teknesiyle Cenevre'ye götürdü. Bu da demek oluyor ki burada onsuz idare etmek zorundayız.

"Bu bir sorun olmamalı anne," dedi Ally. "Bugünlerde hepimiz kendimiz için yemek yapabilecek durumdayız.

"Biliyorum ama diğerleri de gelince onsuz nasıl idare edeceğimi bilemiyorum," diye itiraf etti Ma. 'Daha kötü bir zamanlama olamazdı. Tüm ortaklarınız gelirse en az on bir kişi olacaksınız, artı Bear, Valentina ve Star'ın küçük Rory'si ...'

"Gerçekten anne, iyi olacağız. Maia ona bir sandalye uzattı. "Oturlütfen, çok solgun görünüyorsun.

"Hissediyorum. Hiçbirinizin benim - ve bu ev halkının - Claudia'ya ne kadar bağımlı olduğumuzun farkında olduğunu sanmıyorum.

"Unutmayın, diğerlerinin çoğu doğrudan Nice'de bize katılacak," dedi Ally. 'Eminim Claudia biz gemi seyahatinden sonra Atlantis'teki evimize dönene kadar dönmüş olacaktır.

"Eğlenceli olacak anne," diye araya girdi CeCe. "Çocukken bulaşık yıkamak için yaptığımız gibi buzdolabının üzerinde bir liste yapabiliriz.

"Ki sen her zaman bundan kaçmayı başarırdın, CeCe," diye takıldı Maia ona. "Hâlâ öyle, merak etme," dedi Chrissie.

"Bence her birimiz bir gece ayırmalı ve şu anda yaşadığımız yerden bir yemek yapmalıyız," diye önerdi Maia.

'Bu da Electra'dan bir sosisli sandviç alacağımız anlamına geliyor,' diye kıkırdadı Ally. 'Gördün mü anne? Eğlenceli olacak. Yapmamızı istediğin bir şey var mı?

'Hayır, teşekkür ederim, Ally. Tüm odalar misafirler için hazırlandı ve Claudia bu gece için somon bıraktığını söyledi. Annem dört kadına baktı. "Nasıl pişirileceğini bilen var mı?

Ally gülümseyerek, "Sanırım bu gece benim nöbet çizelgemde," dedi. "Balık Norveç'in temel gıdası diyebiliriz.

"Ben sadece hepinizin yoğun hayatlarınızda biraz dinlenmenizi ve burada, evde bakılmanızı istedim," diye iç geçirdi annem.

"Belki de dinlenmesi gereken sensin," diye cevap verdi Maia, elini Ma'nın omzuna koyarak.

'Chrissie ve ben gölde yüzmeye gidiyoruz. Gelmek isteyen var mı? CeCe sordu. "Chrissie eskiden eyalet şampiyonuydu!

Ally, "Lazeri çıkarıp seninle yarışabilirim," diye meydan okudu. "Ama önce sana bulaşıklarda yardım edeyim Maia.

Mutfakta yalnız kalan iki kız kardeş doğal bir şekilde bulaşık yıkama ve kurulama ritmine kapıldılar.

"Floriano Valentina ile Rio'dan ne zaman ayrılıyor? Ally sordu.

"Yarından sonraki gün. Çok saçma, biliyorum Ally, ama onu göreceğim için gerginim.

"Neden?

"Çünkü evlenmeyi ve bir aile kurmayı konuştuk ama hemen değil. Ne diyeceğinden emin değilim. Bir de Valentina var. Bize o kadar alıştı ki, küçük bir kardeş fikrinden hoşlanmayabilir.

'Maia, Floriano'ya söyleme konusunda neden gergin olduğunu anlıyorum ama gerçek hayatta oynayacak bir bebeği olmasını istemeyecek yedi yaşında çok kız olduğuna inanmıyorum. Eminim buna bayılacaktır.

"Haklısın Ally, hamileliğini Theo'yla paylaşmadığın için bu konuda endişelendiğim için beni affet.

Özür dileme, anlıyorum. Gerçi sana itiraf ettiğim gibi Şimdi tüm ortaklar gelmek üzereyken, keşke benim de bir ortağım olsaydı. Köşemde biri olsaydı, anlıyor musun? Bugün Felix'i kontrol etmek için Thom'u aradım -ki kendisi iyi- ama Thom kesinlikle geziye katılamayacak. Neyse,' dedi Ally konuyu değiştirerek, 'Chrissie harika değil mi? Gerektiğinde CeCe'ye haddini bildiriyor.

"Öyle ve CeCe hiç olmadığı kadar rahat görünüyor.

"Çok güzel bir toplantı olacak, değil mi? Ally gülümsedi. "Umalım da herkes iyi anlaşsın.

'Hepimiz bazılarıyla diğerleri kadar iyi anlaşamayacağımızı kabul etmeliyiz, ama bu her ailede olur. Babam hepimizi burada bir arada görmeyi çok isterdi. Orada olamayacak olması çok üzücü.

Ally, 'Evet, ama sana Tiggy gibi davranmak istemem, eminim ruhen orada olacaktır,' diye onu teselli etti.

*Merry
West Cork*

Odamın telefonu çaldığında yeni yeni uyanmaya başlamıştım. "Alo?"

"Merry, ben Katie. Seni uyandırmadım, değil mi?"

'Evet, ama sorun değil. Ne oldu?'

"Vardiyam için işe gitmek üzereyim ama dün gece konuştuktan sonra aklıma birkaç şey geldi. Bobby ve senin hakkında. ona ne olduğunu öğrenmek istiyor. Yine de küçük kız kardeşi Helen'la temasa geçmeye değer diye düşünüyorum. Onu Nuala'nın cenazesinde gördüğümde bana Cork'a taşındığını söylemişti. Noiro yaygın bir isim değil, bu yüzden onu telefon rehberinde bulabilirsiniz. Tabii, resepsiyona sorabilirsiniz - mutlaka bir tane vardır.

"Teşekkürler Katie. Bunu düşünürken bile sesimin sinirden titrediğini duyabiliyordum.

"Bana öyle geliyor ki bu konuyu artık kapatmalısın, Merry. Nasıl gittiğini bana haber ver. Hoşça kal.

"Güle güle.

Giyinmeyi bitirdikten hemen sonra kapım çalındı. "Kim o? diye bağırdım.

"Benim, Jack.

Kapıyı açtım ve başını sallayarak içeri girdi.

"Cidden anne, benden başka kimi bekliyordun, MK'yi mi yoksa temizlikçiyi mi?

"Özür dilerim, şu sıralar biraz paranoyaklaştım da.

"Bana söylüyorsun. Şimdi dinle, seni neyin korkuttuğunu ne kadar çabuk açıklarsan o kadar iyi olur.

Açıklayacağım Jack, açıklayacağım. Kahvaltıya iniyor muyuz?"

'Öyle ama önce size bir şey söylemek istiyorum. Dün gece, MK e-postalarını kontrol etti ve ... şey, annesinden gelen bir tane buldu. Yani, şu kadın-'

'Ne demek istediğini anlıyorum Jack, sorun değil. Sanırım beni üzmemekten endişe ettiği için buradasın?'

"Evet.

"Tamam, gidip onunla konuşacağım.

Jack'in yanından geçip koridorda Mary-Kate'in odasına doğru yürüdüm.

Kapıyı bana açarken gözlerini indirerek, "Merhaba anne," dedi.

'Jack az önce bana haberlerini verdi. Buraya gel,' dedim içeri girerken, sonra kollarımı açarak onu sardım. Sonunda ondan uzaklaştığımda, gözlerinin yaşlarla ıslandığını görebiliyordum.

Sadece seni üzmem istemiyorum anne. Yani, en başta öğrenmeye karar vermemin tek nedeni tüm bu olanlardı.

"Kayıp kardeş olayı.

"Biliyorum tatlım ve bu konuda kendini suçlu hissetmene kesinlikle gerek yok.

"Yani, sakıncası yok mu?"

'Endişeli olmadığımı söylersem yalan söylemiş olurum ama ilişkimiz her zaman özeldi ve buna güvenmek zorundayım. Eğer izin verirseniz kalpler büyük alanlardır. Eğer öz annen gelecekte hayatının bir parçası olmak istiyorsa, eminim seninki de ona yer açabilir.

Kızımın bakışları sonunda gözlerimle buluştu. 'Vay be anne, harikası. Teşekkür ederim.

"Lütfen bana teşekkür etme Mary-Kate, etmene gerek yok. Şimdi, bu e-postada ne yazıyordu?"

"Sana okumamı ister misin?"

"Neden bana sadece genel detayları vermiyorsun? Dedim ki bir sandalyeye doğru yürüdü ve oturdu. Ağzımdan çıkanlara rağmen

tek umudum kalbimin gerçekten de kızıma söylediğim kadar cömert olmasıydı. Jack odaya girdi, belli ki koridorda beklemişti.

duygularımız yatışmıştı. Yatağa, e-postayı bulmak için dizüstü bilgisayarını açmış olan kız kardeşinin yanına oturdu.

"Tam adı Michelle MacNeish ve o da babam gibi İskoç kökenli.

Christchurch'te yaşıyor ve

Bana hamile kaldığında on yedi yaşındaymış. Uzun lafın kısası, ilk birkaç ay boyunca bunu görmezden gelmiş ve ailesine söylemekten çok korkmuş. O sırada üniversiteye gitmek üzereymiş çünkü doktor olmak için eğitim almak istiyormuş ...' Mary-Kate e-postaya baktı.

"Eninde sonunda aileme söyledim ama onlar

Oldukça dindar bir şekilde büyük bir hesaplaşma yaşadık. Sonunda, bebeği doğurduğum sürece üniversite boyunca bana destek olmayı kabul ettiler, sonra da onu evlatlık verdiler."

"Bu kadar genç yaşta bir çocuk sahibi olmak için yeterli donanıma sahip olmadığını düşündüğünü, özellikle de babanın - o zamanki erkek arkadaşının - onunla bir aile kurmakla ilgilenmediğini söylüyor. Ayrıldılar Kısa bir süre sonra biyolojik babam evlendi ve Christchurch'te bir hırdavat dükkanında müdür olarak çalışıyor. Michelle tam bir Bugünlerde tam bir cerrah anne. Ayrıca evli ve iki küçük çocuğu var.

"Peki nasıl hissediyorsun?

Benden vazgeçtiği gerçeği hakkında mı? Henüz emin değilim ama Dürüst olmak gerekirse, eğer bu olay benim başıma on yedi yaşında, tam da evden ayrılıp üniversiteye gitmenin eşiğindeyken gelseydi, sanırım

kendimi hamile bulsam da çok mutlu olurum. Sanırım bunu neden yaptığını anlıyorum. En azından bana *sahipti*,' Mary-Kate omuz silkti, 'benden kurtulabilirdi.'

'Evet, kurtulabilirdi tatlım ve Tanrı'ya şükür kurtulmadı. Seninle tanışmak istiyor mu?

Söylemedi. Sadece ona e-posta gönderip göndermeyeceğimi sordu. ve ona biraz kendimden bahsedeceğim. Ama baskı falan olmadığını söyledi. Yani, eğer istemezsem.

"Cevap yazacağını düşünüyor musun?

Belki, evet. Onunla buluşmak ilginç olabilir. Eninde sonunda, gerçi umutsuz falan değilim. Ama ne Bu e-posta aynı zamanda CeCe ve diğer kız kardeşlerin aradığı kayıp kardeşin ben olmadığım anlamına da geliyor. Michelle kesinlikle benim biyolojik annem ve biyolojik babam da buralı. Doğumumla ilgili hastane kayıtları falan olduğunu söylüyor. Aslında bu beni biraz üzüyor; evlat edinilmiş kızlardan oluşan o büyük ailenin bir parçası olma fikrine kapılmıştım.

'Yani, onlar öyle olduğunu düşünseler bile, kız kardeşlerin üvey babasıyla kan bağınız yok. Elbette, daha önce de söylediğiniz gibi Muhtemelen bu Pa Salt denen adam seni de evlat edinmek istedi ama annemle babam önce davrandılar,' diye omuz silkti Jack.

"Yani, belki de Jock ve ben ajans tarafından onaylandık ama o onaylanmadı? diye sordum.

"Öyle bir şey, evet," dedi Jack, "ama kim bilir? "Kimin umurunda?" demek istediğim noktaya geliyorum. Bu sadece "Bu Pa Salt'ın gerçek bir akraba olmasıyla alakalı, değil mi?

"Doğru," dedi Mary-Kate dudağını ısırarak. 'Ve sanırım artık Michelle sayesinde yeni kardeşlerim var. . . Ne kadar tuhaf.

"Bütün bunları ağırdan alman sorun değil," dedim ona, "ve aslına bakarsan," diye ekledim, bir karar vererek, "sana söylemem gereken bir şey var. Benim hakkımda yani. Endişelenecek bir şey değil ama az önce söylediklerinden sonra konuyla ilgili. O yüzden neden gidip kahvaltı etmiyoruz ve ben de sana yemek yerken anlatayım?

'Bir dakika' - Mary-Kate'in pastırma ve yumurta çatalları tabağıyla ağzı arasında asılı kaldı - 'bana yeni doğmuş bir bebekken bir rahibin kapısının önüne bırakıldığını mı söylüyorsun? Ve Sonra bu rahip ve Ambrose adında bir adam seni yetimhanede yaşamaktan kurtarmak için bebeği yeni ölmüş olan temizlikçilerine mi verdiler?

"Olay bu kadar, evet. Bana Meryem denmesinin tek nedeni, yerine geçtiğim zavallı bebeğin de Meryem olmasıydı.

"Ve seni o bebekmişsin gibi gösterdiler," diye ekledi Jack.

"Aslında bu iyi bir şeydi, yoksa Ambrose benim için çirkin bir Yunan ismi seçerdi," diye kıkırdadım.

"Peki anne, bunca yıl öyle olduklarını düşündükten sonra ailenin aslında senin ailen olmadığı gerçeğiyle nasıl başa çıkıyorsun? Mary-Kate sordu.

İçten içe gülümsedim, çünkü kızımın benden çok daha fazla deneyime sahip olduğu tek alan buydu. Kendimin de evlatlık olduğu gerçeğini paylaşmanın ona da yardımcı olabileceği riskini almıştım.

'İlk başta bir şok oldu,' dedim. "Ama tıpkı senin gibi, yıllar sonra kardeşlerimle tekrar karşılaştığımda kan bağının bir önemi kalmadı.

"Gördün mü anne?" dedi Mary-Kate. "Önemli değil, değil mi?"

'Hayır, özellikle de biyolojik ailemin kim olduğu konusunda hiçbir fikrim olmadığı için - Ambrose'un ya da bir başkasının da yok.

Mary-Kate küçük bir kahkaha attı, sonra peçetesiyle ağzını sildi. "Kusura bakma anne, komik olmadığını biliyorum ama işler birden nasıl da değişti. Artık nereden geldiğimi biliyorum ama gerçekte kim olduğumu bulmana yardım edebilir miyiz?"

"Neredeyse elli dokuz yaşındayım tatlım, sanırım kim olduğumu biliyorum. Genetik benim için önemli değil. Gerçi şimdi geriye dönüp baktığımda farklı olduğumu biliyordum. Yatılı okula gittiğimde ve sonra Üniversitede, Batı Cork'taki herkes kayıp kız kardeş olduğum için benimle dalga geçerdi, Bobby gibi Yunan efsanesi yüzünden değil, ama çünkü artık evde değildim. Ve sonra gerçekten de otuz yedi yıldır kayıptım.

"Bunların hepsi biraz tesadüf, değil mi?" diye karşı çıktı Mary-Kate. "İ Yani, tüm bu aile benim onlarla bir şekilde akraba olduğumu düşünüyor ama aslında kayıp kardeş olan sensin.

"Evet," diye iç geçirdim, "ama şimdilik onları unutmamızı öneriyorum. Üçümüz burada, dünyanın bu güzel köşesinde olmanın ve ailemi yeniden tanımanın tadını çıkarmaya çalışalım.

"Kardeşlerine söyleyecek misin anne?" diye sordu Jack. "Onların ailesine paraşütle atladığını?"

"Hayır," dedim şaşırtıcı bir kesinlikle. "Yapacağımı sanmıyorum.

Üçümüz günün geri kalanını sahil boyunca araba sürerek geçirdikten sonra Hayes Bar'da geç saatlere kadar rahat bir öğle yemeğinin tadını çıkardık.

neredeyse Akdeniz görünümlü Glandore Körfezi. Geri döndük Sık ormanın içinde yıkık bir kalenin bulunduğu Castlefreke köyü ve ailemin bana anlattığı hayalet hikayelerini anlattım. Sahil boyunca uzanan ara yollardan ilerleyerek Ardfield adında bir köyün yakınlarında küçük, ıssız bir koy bulduk ve çocuklarımin ikisi de hemen yüzme takımlarını giyerek dondurucu soğuktaki denize koştular.

'Gel anne! Su harika!

Başımı tembelce salladım ve çakıl taşlarının üzerine uzanarak nadiren ortaya çıkan güneşe baktım. Çocuklarıma yüzme bilmediğimi ve benim kuşağımdaki pek çok İrlandalı gibi okyanustan korktuğumu hiç söylememiştim. Ama o zamanlar olan pek çok şey şimdi yoktu ve yüzlerce yıllık durgunluktan sonra İrlanda her yönden kendini yeniden keşfediyordu. Gençliğimde tanıdığım kitlesel yoksulluk ve yoksunluk önemli ölçüde azalmıştı. Yetiştirilmemde büyük payı olan Katolik Kilisesi pençesini kaybetmiş, Kuzey ve Güney arasındaki katı sınır Hayırlı Cuma'dan sonra ortadan kalkmıştı.

Anlaşma 1998 yılında imzalanmıştır. Anlaşma daha önce İrlanda genelinde yapılan bir referandumda oylandı. Ve -çoğunlukla- on yıl boyunca devam etmişti.

Yanımdan bir çakıl taşı aldım ve doğrulup iki elimle sıktım. Gerçekte kim olursam olayım, bir zamanlar Bu topraklarda doğdum. İyi ya da kötü, büyük bir parçam her zaman buraya, bu güzel topraklara ait olacaktı. sorunlu ada.

"Ayrılmadan önce ona ne olduğunu öğrenmeliyim," diye mırıldandım. Sonra çocuklarımin bana doğru koştüğünü gördüm, havlularını topladım ve onları karşılamak için yürüdüm.

Inchydoney Lodge'a döndüğümde, çocuklar pub'da sıcak çikolata bulmaya giderken, resepsiyon görevlisine bir telefon rehberi ödünç alıp alamayacağımı sordum. Rehberi rahat koltuklardan birine götürdüm ve titreyen ellerimle 'N'leri buldum.

N-o . . . N-o-f . . . N-o-g . . . N-o-i . . .

Parmağım listedeki tek 'Noiro'nun üzerine geldi. Ve baş harfi 'H' idi.

Kalbim hızla atmaya başlamıştı, numarayı ve adresi karaladım. "Ballinhassig," dedim kendi kendime, isim tanıdık geliyordu. Telefon rehberini resepsiyon görevlisine geri vererek Ballinhassig'in nerede olduğunu bilip bilmediğini sordum.

'Elbette, Cork havaalanının bu tarafında küçük bir köy - aslında köy bile sayılmaz -. İşte burada. Yaka kartında adının Jane olduğu yazan kadın bir Batı Cork haritası aldı ve burayı gösterdi.

"Çok teşekkür ederim.

Sonra çocuklarıma yanına gitmek ve bir fincan çay içmek için bara girdim.

"MK ve ben yarın sabah Cork City'ye gidip etrafa bakmayı düşünüyorduk, eğer senin için de uygunsa anne," dedi Jack. "Gelmek ister misin?"

Olabilir. Aslında oraya yakın bir yerde yaşayan, ziyaret etmek istediğim bir arkadaşım var. Onu arayacağım, sonra ikinizi şehirde bırakıp onu görmeye gidebilirim. Tamam mı?"

İkisi de başını salladı ve sonra hepimiz akşam yemeğinden önce tazelenmek için odalarımıza çıktık. Elimdeki kâğıt parçasını çıkarıp yatağıma oturdum ve çantamı gergin bir şekilde telefonun yanına koydum. Helen Noiro'nun numarasını çevirmek için ahizeyi kaldırdığımda ellerimin titrediğini görebiliyordum.

Muhtemelen cevap bile vermeyecektir, dedim kendi kendime. Ama sadece iki kez çaldıktan sonra bir kadın sesi cevap verdi.

"Alo?"

"Ah, merhaba," diye cevap verdim, keşke söyleyeceklerimin provasını yapmış olsaydım. "Helen mı o?

'Gerçekten de öyle. Kim konuşuyor?'

"Adım Mary McDougal, ama beni Merry O'Reilly olarak hatırlayabilirsiniz. Gençken birbirimize oldukça yakın yaşadık. Helen cevap vermeden önce hatta bir duraklama oldu.

"Sizi hatırlıyorum elbette. Sizin için ne yapabilirim?

"Şey, uzun zamandır yurt dışındaydım ve eski arkadaşlarımı arıyorum. Yarın sabah şehre geliyorum ve acaba uğrayabilir miyim?

Yarın sabah. Ben bir şeyi kontrol ederken bekleyin. Tamam, öğlene kadar evden çıkmam lazım. On bire ne dersin?'

"Kulağa harika geliyor.

"Harika. Arabayla geliyorsanız bulması kolay; Cork'tan aşağı inerken havaalanını geçip köye girdiğinizde sol taraftaki garajı arayın. Ben onun yanındaki beyaz bungalovum.

'Tamam Helen, ararım. Bunun için teşekkürler, yarın görüşürüz. Hoşça kalın.'

Ahizeyi yerine koydum ve altına yol tarifini karaladım adresi. Ne beklediğimi bilmiyordum ama Helen'in bana verdiği sıradan tepki bu değildi.

Belki de kardeşiyle aramda neler geçtiğini bile bilmiyordu. Ya da belki de biliyordu ve benim Bobby'nin çoktan unuttuğu geçmişten bir kız olduğumu düşünüyordu.

Ayağa kalkıp biraz ruj sürdükten sonra akşam yemeği için odadan çıkarken kendi kendime 'Belki de evlenip çoluk çocuğa karışmıştır,' diye mırıldandım.

Çocukları Cork'un merkezine bıraktıktan sonra Sabah havaalanına doğru yola çıktım. Oraya giderken Ballinhassig köyünden geçerken etrafa bir göz attım ve Helen'in bahsettiği garajı fark ettim. Daha uzun sürmedi Yirmi dakika sonra tekrar görüldü.

Yan tarafta küçük, beyaz boyalı bir bungalov vardı ve bir tarafında bahçe denemesi olan yola girdim bunun.

Motoru kapatırken birden yanımda birinin olmasını diledim. Ya Bobby gerçekten kız kardeşiyle *yaşasaydı*? Ya gerçekten Bu sıradan bungalovun içine girip benim için geliyor, sonra da boğazıma silah dayıyordu.

Korunmak için hızlıca dua ettim, sonra arabanın kapısını açtım ve ön girişe doğru yürüdüm. Zili denedim ama çalışmadı, ben de onun yerine kapıyı çaldım. Birkaç saniye sonra, lacivert şık bir takım elbise giymiş, parlak siyah saçlarını küt kestirmiş ve mükemmel makyaj yapmış bir kadın kapıyı açtı.

'Merhaba Merry. . . Eskiden herkes sana böyle seslenirdi, değil mi?' dedi beni kapıdan içeri sokarken.

"Derlerdi, evet, hala da derler.

'Mutfağa doğru gel. Çay mı kahve mi istersiniz?'

Küçük bir masaya otururken, "Bir bardak su bana yeter," dedim. Mutfak da bungalov gibi sıradan bir yerdi ve Neredeyse sakini kadar zeki.

"Peki, bunca zaman sonra sizi buralara getiren nedir? Helen makineden bir fincana kahve doldurup yanıma oturdu ve bana bir bardak musluk suyu uzattı.

'Bazı arkadaşlarımı ve ailemi ziyaret etmenin zamanı geldi diye düşündüm. Ve.,

Şey ...' Katie'nin bana verdiği aile ağacını çıkardım. Aramızdaki ailevi bağın ziyaretim için ilk bahane olması gerektiğine karar vermiştim.

'Ah, Amerika'da yaşadığını ve köklerini keşfetmek için geri dönmek istediğini söyleme sakın? Gümrüksüz satış mağazasından geçen turistlerin büyük bir kısmı bu *eğlencenin* peşinde.

"Orada mı çalışıyorsun?

'Gerçekten de öyle. Onlar için tüm promosyonları yapıyorum, örneğin viski tadımı ya da sattığımız yeni bir yerel peynirin porsiyonlarını dağıtmak gibi' diyerek omuz silkti. 'Bundan zevk alıyorum ve orada ilginç insanlarla da tanışıyorum. Peki şimdi, bana gösterecek neyin var?

"Belki bunu zaten biliyordursundur ama görünüşe göre aynı büyükanne ve büyükbabayı paylaştınız.

"Evet, annem ölmeden önce bana söyledi. Annemle babamın üvey kardeş olduklarını söyledi.

"Öyleydiler. Ağacı döndürdüm ve Nuala ile babamı işaret ettim. Christy'nin isimleri. 'Eğer ağacı takip edersen, babanın ailesi ve sen varsın. Ve Bobby.

Helen'in parlak tırnakları ağaçta bir yol izledi.

"Demek ki biz kuzeniz. Bu pek de şaşırtıcı değil, değil mi? O bölgedeki herkes birilerinin kuzeni.

"Ben sadece büyükanne Nuala'nın bir anlık görüntüsünü gördüm, Bir kez. O da ben on bir yaşındayken annemin cenazesinin olduğu gündü. Nuala ve Hannah'nın arası açılmıştı.

'Oh, bunu çok iyi biliyorum. Biz küçükken Nuala Nine'yi çok gördük,' dedi Helen. "O ve büyükbabam Christy her zaman Kulübemizde eski Fenian şarkılarını söylerdi. O öldüğünde ve Sonra babam, büyükanne bizimle yaşamaya geldi. Bobby'nin kafasını ne kadar çok şeyle doldurdu,' diye iç geçirdi. 'O yürüyüşleri hatırlıyor musun? okuldan eve.'

"Evet," dedim, bu konuya bu kadar çabuk geçtiğimize inanmakta güçlük çekiyordum.

"Bobby Dublin'deki University College'dayken senin Trinity College'da okuduğunu söylesem doğru mu hatırlamış olurum?

"Doğru hatırlıyorsun," diye başımı salladım.

"Ve sana karşı hep tatlı değil miydi?

"Evet," dedim, kendimi hafife almanın metresi gibi hissederek. "O nasıl?

"Şey, bu biraz hikaye, ama eminim, üniversitede cumhuriyetçi kalabalığa karıştığını zaten biliyordursundur?

"Yapardım, evet.

"Tanrım, içindeki zehir ve dışarı çıkardığı şeyler ...' Helen bana doğrudan bir bakış attı. 'Ne kadar sinirlendiğini hatırlıyor musun? Kendi deyimiyle "dava" konusunda çok tutkuluydu.

"O öldü mü, Helen? Bu belirsizliğe daha fazla dayanamayarak sordum. "Onun hakkında sanki geçmişte kalmış gibi konuşuyorsun.

'Hayır, o ölmedi ya da en azından bu dünyayı terk etmedi. Ama olmak Dürüst olmak gerekirse, o da yapmış olabilir. Yetmişli yılların başında Dublin'de olduğunu sanıyordum. Herhalde duymuşsunuzdur?'

1971'de İrlanda'dan ayrılıp yurtdışına gittim. Bobby bana Belfast'ta kuzeyli Katoliklerle birlikte protestolara katıldığını söylemişti.

Hatta Dublin'de kaçmakta olan Geçici IRA'lı bir adamı koruduğuna dair bir hikaye bile duydum.

Helen bana tereddütte baktı, sonra içini çekti. 'Dinle şimdi, bu herhangi biriyle konuşmak isteyeceğim bir konu değil, ama aileden olduğunu düşünürsek Orada bekle.'

Gittim, çünkü bana gitmemi söylese bile bunu yapamazdım. Her tarafım halsizdi ve vücudum hareketsiz olmasına rağmen damarlarımda akan kanı hissedebiliyordum.

Geri dönüp bana bir kâğıt uzatırken, "İşte şimdi oku şunu," dedi.

Mart 1972 tarihli eski bir gazeteden fotokopi çekilmiş bir sayfa olduğunu gördüm.

UCD ÖĞRENCİSİ PROTESTAN EVİNİ KUNDAKLAMAKTAN HAPSE ATILDI

UCD'de İrlanda Politikası okuyan yirmi iki yaşındaki Bobby Noiro, Drumcondra'da bir evi yakmaya teşebbüs ettiği gerekçesiyle üç yıl hapis cezasına çarptırıldı. Mahkemeye Geçici IRA üyesi olduğunu söyleyen Bay Noiro, kundakçılık suçunu kabul etti. Ev o sırada boştu.

Hüküm sırasında Bay Noiro gardiyanlardan kurtulmaya çalışırken zapt edilmek zorunda kalmıştır. Mücadele sırasında IRA sloganları atmış ve Demokratik Birlikçi Parti DUP'un önde gelen üyelerine karşı tehditlerde bulunmuştur.

Yargıç Finton McNalley, Noiro'yu mahkum ederken gençliğini ve akran grubundan etkilenmiş olabileceğini göz önünde bulundurduğunu söyledi.

Yargıç McNalley ayrıca yangında kimsenin yaralanmamış olmasına da atıfta bulundu. Geçici IRA saldırıda herhangi bir rolü olduğunu reddetmiştir.

"Helen ... Başımı kaldırıp ona baktım. "Ne diyeceğimi bilemiyorum. "Bu seni şaşırttı mı?

Dürüst olmak gerekirse, hayır. Üç yılın sonunda serbest bırakıldı mı?

"Annem onu hapisanede ilk ziyarete gittiğinde, ağlayarak parça parça geri geldi. Bobby'nin atıp tuttuğunu ve

ve gardiyanlar onu götüremek zorunda kalmıştı. "Baban gibi akli dengesi yerinde değil," dediğini hatırlıyorum. Ve tabii,' diye iç geçirdi Helen, 'hapishanede o kadar çok kargaşaya neden oldu ki onu Daha iyi kontrol edilebileceği yüksek güvenli bir hapishaneye. Serbest bırakıldığında, onu topluma yeniden kazandırmaya çalıştılar, ama o Rehabilitasyon evindeki adamlardan birini "piç Proddy" olmakla suçladı ve onu boğmaya çalıştı. Daha sonra değerlendirildi ve paranoid şizofreni teşhisi kondu. Daha sonra da 1978'de Portlaoise'deki psikiyatri hastanesine yatırılmış. Hiç dışarı çıkmadı,' dedi acımasızca, 've çıkmayacak da. Annem öldükten sonra, onu görmeye gittim.

Onu. Beni tanıdığından emin değilim, Merry. Orada oturdu ve bir bebek gibi ağladı.

'I . . . Çok üzgünüm, Helen.'

"Görünüşe göre delilik aileden geliyor. Bunu bilmeyeceksin ama babamız Cathal intihar etti; evimizi ateşe verdi.

Sonra da kendini ahırın içinde asmış. Annem ayrıca Christy'nin kardeşi olan büyük amcamız Colin'in de delirdiğini söyledi.

akıl hastanesine düştü. Bu yüzden Christy, annesi gripten öldükten sonra çiftlikte yaşamaya başladı ve Nuala ve kardeşleriyle birlikte büyüdü.

"Bobby bana babanın bir ahır yangınında, bir kazada öldüğünü söyledi," diye nefes aldım. "Belki de annen ona böyle söylemiştir.

'Evet, ikimiz de öyleydik Merry, gerçi o zaman ben daha bebektim. oldu. Bobby hiç ... bunu nasıl söylesem? Seni incitti mi ya da tehdit etti mi?

"Evet, yaptı," dedim ve sözcükler içimden bir duygu nehrini tutan bir kaya gibi çıktı. "Hakkında bir şeyler öğrendi.

onaylamadığı bir şey yaptığını söyledi. Geçici IRA tarafından kendisine verildiğini söylediği bir silahı vardı Helen. Silahı boğazıma dayadı ... ve ... ve eğer hoşlanmadığı bu çocukla görüşmeye devam edersem, kendisini ve tüm ailemi terör örgütünde tanıdığı kişiler tarafından vurduracağını söyledi.

"Ve sen ona inandın mı?

"Tabii ki biliyordum Helen! O zamanlar, Sorunlar sadece başlıyordu. Dublin'de tansiyon yükseliyordu ve Bobby'nin Kuzey'in AB'ye geri verilmesi konusunda ne kadar tutkulu olduğunu biliyordum.

İrlanda Cumhuriyeti ve Katoliklere sınırın ötesinde yapılan muameleye duyduğu öfke. Daha radikal bir partiye katılmıştı. UCD'deki öğrenci grupları ve her zaman protestolarında onunla gitmemi isterdi.

'Merry, sanırım büyükannemiz Nuala'nın ilk kocası Finn'e ait olan eski tabancayı kullanmış olmalı. Onu saklıyordu ve babamız Cathal'a geçti. İntihar ettiğinde.

Bobby'nin eline geçti. Şimdi, sanırım silahın kendisine IRA tarafından verildiğini söylediğinde size yalan söylemiyordu, ama kesinlikle son Sorunlar sırasında değildi. Doksan yıllıktı Merry ve Bobby'nin bırakın ateşlemeyi, nasıl dolduracağını bildiğinden bile şüpheliyim.

"Emin misin Helen? Yemin ederim o zamanlar olup bitenlerle bir ilgisi vardı.

'Bir öğrenci isyancısı olarak belki, ama daha fazlası değil. Eğer öyle olsaydı, Geçici IRA Dublin'deki Protestan evinin yakılmasından sorumlu olduklarını açıklamaktan büyük gurur duyardı.

Duruşma sırasında anneme destek olmak için geldiğimde, UCD'den arkadaşlarından biriyle tanıştım. Sohbet etmeye gittik ve Con bana Onu tanıyan herkes ruhsal durumu hakkında endişeleniyordu. Sevgilisini kaybetmişti; şimdi fark ediyorum ki seni kastetmiş olabilir. . .?' 'I . . .

Muhtemelen öyleydi ama Helen, ben asla "onun sevgilisi" olmadım. I Bobby çocukluk arkadaşım, ' diye iç geçirdim, 'ama her yerde gittiğinde, orada gibi görünüyordu. Arkadaşım Bridget ona sapığım derdi.

Helen, "Bobby olabilir," dedi. 'Takıntıları vardı ve senin onun sevgilisi olduğuna, onun da Geçici IRA'nın bir parçası olduğuna inanırdı. Ama hepsi aklındaydı, Merry, ve O zamandan beri konuştuğum psikiyatristler bana bunun sanrılarının bir parçası olduğunu söylediler.

"Ona asla ama asla onunla romantik bir şekilde birlikte olmak istediğime dair bir işaret vermedim Helen, yemin ederim," dedim gözyaşlarımı yutkunarak.

"Ama hayır cevabını kabul etmedi. Sonra beni ve erkek arkadaşımı ve onun Protestan olduğunu öğrenince şöyle dedi bizi ve ailelerimizi öldürecekti. Ben de İrlanda'dan ayrıldım ve yurtdışına gittim. O zamandan beri korku içinde yaşıyorum, çünkü bana nerede saklanmaya çalışırsam çalışayım arkadaşlarıyla birlikte beni avlayacaklarını söyledi.

"Ayrılmak muhtemelen yapılacak en mantıklı şeydi," diye başını salladı Helen. 'Bobby'nin krizlerinden birinin pençesindeyken şiddet yanlısı bir adam olduğuna şüphe yoktu. Ama IRA'lı terörist arkadaşlarına gelince Hepsi saçmalıktı. Arkadaşı Con da bunu doğruladı. Polis yangından sonra gerçek Geçici IRA çetesinden biriyle görüştüğünde, Bobby Noiro'nun adını bile duymadığına yemin etti. Kahvesinden bir yudum aldı, gözlerinde sempati vardı. "Demek gittin, Peki ya erkek arkadaşın? Onun Protestan olması falan - işte bu Bobby için kırmızı bir paçavra gibiydi.

Karnıma yeniden bir kaya parçası yerleşmişti ve zar zor konuşabiliyordum. "İrtibatı kaybettik," demeyi başardım, çünkü bu bir farklı bir hikaye. "Başka biriyle evlendim ve Yeni Zelanda'da mutlu oldum.

'Ah, bir ev ve koca bulmuş olman ne güzel,' dedi Helen. 'İşte şimdi Merry, üzülmede haklısın,' dedi, Elini benimkinin üzerine koymak için uzandı. "Bobby'nin sana yaşattıkları korkunçtu," diye devam etti, "ama işaretler hep oradaydı, değil mi? Mesela eve yürürken, bir köpek gibi koştururdu. Önümüzdeki tarlada deli bir şey vardı, hendeğe saklandı, sonra biz yanından geçerken dışarı fırladı ve bağırdı, "Bang! Sen öldün!" Bu bir Büyükanmemiz ve onun savaşa ilgili konuşmalarıyla hayat boyu süren bir takıntı haline gelen çocukluk oyunu. Onu sık sık görmeye gitmiyorum ama artık annem öldüğü için hastaneden raporları ben alıyorum. Hâlâ devrimden bahsediyor, sanki onun bir parçasıymış gibi...' Bir an için gözlerini kapattı ve ben de derin bir nefes aldım, o kişinin tam olarak kim olduğunu anlayan biriyle birlikte olduğum için mutluydum.

Uzun zamandır beni rahatsız eden şey
aslında buydu. "Sana zarar verdi mi
Helen?

'Hayır, Tanrı'ya şükür, yapmadı, ama beşikten itibaren görünmez olmayı öğrendim. Öfkeli olduğu anlardan birinde kendimi dışarı atar ve saklanırdım. Annem de beni korurdu; ne korkunç bir hayatı vardı, babamın akli dengesi yerinde değildi, sonra da oğlu. Şöyle dediğini hatırlıyorum ...'

"Ne?

"Annen Maggie babanın cenazesine gelmediği için ne kadar üzölmüştü. Ne de olsa üvey kardeşiydi, Nuala'nın oğluydu.

Christy ile. Sanırım Cross iftliği'ne yaklaşmamıza izin verilmemesinin nedeni buydu.

"Aile üyelerinin cenazelere gelmemesi ailemizde büyük üzüntüye neden oldu," diye iç geçirdim.

"Dinle şimdi Merry," dedi Helen, "birazdan çıkmam gerekiyor - havaalanındaki vardiyam saat 1'de başlıyor - ama geri gelip beni görebilir misin? Sormak istediğin başka sorular varsa cevaplamaktan mutluluk duyarım.

düşünmeye başladım.

"Çok nazıksın Helen ve bana karşı bu kadar açık ve dürüst olduğun için sana ne kadar teşekkür etsem azdır.

'Yalan söyleyecek ne var? Bunca yıl korku içinde yaşadın, gerçek teröristlerin peşinde *olduğunu* düşündün ve evet, Bobby o zaman senin için bir tehditti, ama keşke bir yıl sonra hapse girdiğini ve hayatının geri kalanında da öyle kalacağını bilseydin...'

"Bu çok büyük bir fark yarattırdı. Helen'a bir gülümseme parıltısı verdim.

"Senin peşinde olduğunu bilmiyordum ama annem öldükten sonra Cork City'ye taşındım," dedi. 'Yeni bir başlangıç yapmak istedim. Nasıl olduğunu bilirsin,' diye ekledi kapıya doğru yürürken.

"Bilirim. Yani burada yalnız mı yaşıyorsun? diye sordum.

'Evet, öyle ve benim için sorun değil. Yanlış adamı seçme gibi bir huyum var, ama şimdi işim, kız arkadaşlarım ve bağımsızlığım var. Kendine iyi bak Merry, bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver. Bana kısa ama sıkı bir şekilde sarıldı.

"Yapacağım ve çok teşekkürler Helen.

Titrek bacaklarımın üzerinde arabama doğru yürüdüm ve ağır ağır direksiyonun arkasına oturdum.

Bobby parmaklıklar ardında güvende, Merry. Sana bir daha asla zarar veremez, dedim kendi kendime. Bunca yıl boyunca seni asla incitemedi ve sana söylediği her şey hayal gücünün bir ürünüydü.

Arabayı yoldan çıkardım, sonra gördüğüm ilk şeride girdim. Arabamı iki büyük tarlanın arasına park ettim, çitin üzerinden tırmandım ve otlayan ineklerin arasında hızlı ve sert bir şekilde yürüdüm. Yağmur yağıyordu.

Tehdit edici bir hava vardı ve gri bulutlar tepemde asılı duruyordu, ama ben kaba çimlerin üzerine oturdum ve hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladım.

Her şey bitti Merry, gerçekten bitti. Seni bir daha asla incitemez. Güvendesin, güvendesin.

Otuz yedi uzun yıl boyunca içimde tuttuğum tüm gerilimi haykırmak uzun zamanımı aldı. Kaybettiğim her şeyi düşündüm.

...

"Ve bulundu," diye fısıldadım, sevgili çocuklarımı ve beni yetenekli kollarına alıp etrafıma bir güvenlik ve sevgi battaniyesi saran sevgili Jock'u düşünerek.

Saatime baktığımda, saatin neredeyse bir olduğunu ve çocuklarla öğle yemeği için buluşmaya geç kaldığımı gördüm. "Çocuklar! Kendi kendime mırıldandım

Kendimi fırçalayıp arabaya doğru ilerlerken. "Jack otuz iki yaşında, Tanrı aşkına!

Artık gerçekten büyük bir çocuk olduğuna ve ikisini de bir taksiyle otele geri götürebileceğine karar vererek onu aradım ve migrenim olduğunu söyledim - ki başım zonkladığı için bu yalan değildi - ve yavaşça Clonakilty'ye geri döndüm. Bandon'u geçerken Timoleague'e döndüm ve içgüdüsel olarak onu aldım. Gitmek istediğim bir yer vardı.

Tanıdık sokaklardan geçtim ve arabayı kilisenin yanına park ettim. Bu kadar küçük bir köy için devasa bir binaydı.

ve taştan yapılmış küçük binada dokunaklı bir şeyler vardı.

Hemen altındaki Protestan kilisesi ve ardından suyun içinde duran Fransisken manastırının kalıntıları.

'Nasıl yaşadığımızdaki farklılıklar ne acılar getirdi Tanrımıza ibadet ettik,' dedim yüksek sesle. Sonra her Pazar dua ettiğim ve ayine katıldığım kiliseye girdim ve tabutunda yatan annemi gördüm.

Koridorda yürürken, mihrapta otomatik olarak eğilip reverans yaptım, sonra sağıma döndüm, adak mumlarıyla dolu bir çerçeve duruyordu, alevleri eski pencerelerden sızan cereyanda titriyordu. Ne zaman yatılı okuldan dönsem, annem için bir tane yakarak rahatlardım. Bugün de öyle yaptım.

Sonra Bobby için bir tane daha yakarken kutuya birkaç sent daha attım.

Bana yaşattığın her şey için seni affediyorum Bobby Noiro. Sürekli çektiğin acılar için özür dilerim.

Sonra Jock için bir tane yaktım. Doğuştan Protestandı, İskoç Presbiteryen bir geçmişten geliyordu. Muhteşem Cook Dağı'nın altında, Tekapo Gölü kıyısındaki Good Shepherd Kilisesi'nde evlenmiştik. Mezhepler arası bir kiliseydi, her dinden insanı kucaklıyordu. İnançlar kapısından içeri girdi. O zamanlar böyle bir şeye inanmakta güçlük çekiyordum.

Ama böyle bir şeyin var *olması* o günü daha da harika kılmıştı. Küçük bir arkadaş grubunu ve Jock'un tatlı ve misafirperver ailesini davet etmiştik ve tören basitti ama Güzeldi. Daha sonra, ilk tanıştığımız ve birlikte çalıştığımız Hermitage Hotel'in terasında bir içki partisi vardı.

Sıralardan birine oturdum ve başımı eğerek dua ettim.

'Sevgili Tanrım, artık korku içinde yaşamamam ve çocuklarıma karşı dürüst olabilmem için bana güç ver...'

Sonunda, doğuştan bana ait olduğuna inandığım ailenin nesillerinin gömülü olduğu kilise mezarlığına adım attım. Annemin mezarına gittim ve çimlerin üzerine diz çöktüm. Bir vazo içinde kır çiçekleri serpiştirilmiş olduğunu gördüm.

Kız ya da erkek kardeşlerimden biri olduğunu tahmin ettim. Yanında babamın mezarı vardı, taşı daha az yıpranmıştı.

"Anne," diye fısıldadım, "benim için yaptığın her şeyi ve senin kanından olmasam da beni ne kadar sevdiğini biliyorum. Seni özlüyorum.

Sıralar boyunca dolaşırken Hannah'nın ve kocası Ryan'ın, ardından da Nuala'nın mezarlarını gördüm. Büyükannem de Christy ve klanımızın geri kalanıyla birlikte, Clogagh'daki sevgili Finn'inin yanında değil. Hepsinin huzur içinde yatmasını umarak bir dua gönderdim.

Aile mezarları arasında dolandıktan sonra Peder O'Brien'in mezar taşını aradım ama bulamadım. Sonunda eve döndüğümde zihnim tuhaf bir şekilde bomboştu. Belki de kendime izin vererek Yaşadığım travmayı ve on yıllar boyunca üzerimde bıraktığı fiziksel ve zihinsel etkileri kabul etsem de artık nihayet iyileşmeye başlayabilirdim.

'Artık sır yok, Merry. . .' Otele vardığımda, arabayı park edip içeri girerken kendi kendime söyledim. Güvercin deliğimde bir not çocukların Cork'tan döndüğünü söyledi. Evime gittim.

ve bir parmak viski içti. Zamanı gelmişti. Çağırma Mary-Kate ve Jack'i odama götürdüm, kapıyı üçümüzün arkasından kapattım.

'Ne oldu anne? Çok ciddi görünüyorsun,' diye sordu Jack, ben ikisine de oturmalarını işaret ederken.

"Hissediyorum. Bu sabah birini görmeye gittim ve onunla konuştuktan sonra sana geçmişim hakkında biraz daha fazla şey anlatmam gerektiğine karar verdim.

"Her neyse anne, endişelenme, anlayacağız. Değil mi Jacko?" dedi Mary-Kate.

"Elbette yapacağız," diye cesaretlendirici bir şekilde gülümsedi Jack bana. "Hadi o zaman anne, anlat bakalım.

Ben de onlara Bobby Noiro'nun hikayesini ve ben Trinity'deyken onun Dublin'deki üniversiteye nasıl geldiğini anlattım.

'Trinity bir Protestan üniversitesiydi ve hala da öyle. Üniversite Katolikti,' diye açıkladım. 'Bugünlerde elbette bunun pek bir önemi yok ama o zamanlar, İrlandalıların her zaman "Sorunlar" olarak adlandırdığı şey başladığında, bu çok önemliydi. Özellikle de Bobby Noiro gibi İngilizlere karşı içten içe nefret duyan bir ailede büyümüş biri için ve onun ve birçok İrlandalı cumhuriyetçinin Kuzey İrlanda'nın Protestan vatandaşları için çalınması olarak gördüğü şey için. Kuzey'de sınırın ötesinde sıkışıp kalan Katolikler genellikle iyi muamele görmüyor ve yeni konutlar için her zaman en son sırada yer alıyordu ve teklif edilen işler.' Durakladım, çok büyük bir hikayeyi basitleştirmeye çalışıyordum. "Her neyse, üniversiteye çok iyi yerleştim ve Ambrose orada klasik dersler veriyordu ve ben de aynı konuda çalışıyordum, onun izinden gitmek benim için hiç de zor değildi. Ancak Bobby bunu onaylamadı - sanırım size Ambrose'u anlatırken ondan bahsetmiştim.

Batı Cork'taki çocukluğumun hikayesi, Jack.'

"Anlattın. Gerçekten tuhaf bir çocuğa benziyordu.

Sonra onlara Dublin'de neler olduğunu anlattım.

'Tüm bu yıllar boyunca beni bulacağı ya da IRA'daki arkadaşlarını beni avlamaları için göndereceği korkusuyla yaşadım. Kulağa saçma geldiğini biliyorum ama korkunç biriydi,' diye yutkundum. "Ve sana söylediğim gibi, beni öldürdüğü için hapse atıldı.

Protestan bir ailenin evini yakmak. İşte bu yüzden İrlanda'dan ayrıldım ve Yeni Zelanda'ya geldim.

Mary-Kate gelip tünediğim yatağın kenarına yanıma oturdu ve kolunu bana doladı.

'Bunca yıldır senin peşinde olduğunu düşünmek senin için korkunç olmalı ama artık her şey bitti anne. Sana bir daha asla zarar veremez, değil mi?'

Hayır, veremez. Bugün bunu ilk kez gerçekten biliyorum.

"Neden bunları bize daha önce anlatmadın?" diye sordu Jack.

'Dürüst olalım, anlatmış olsaydım bile dinlemekle ilgilenir miydin? Herhangi bir çocuk ailesinin geçmişiyile ilgili hikayeleri dinlemekle gerçekten ilgilenir mi? Bobby İrlanda devriminden bahsedip Fenian şarkıları söylediğinde bundan nefret ederdim. Annem ve babam geçmişleri hakkında hiçbir şey söylemezlerdi, çünkü aile içinde bir çatlak vardı.

"Ne aile kavgası?" diye sordu Jack.

Artık çok yorgundum. "Bu uzun bir hikaye, eğer ilgilenirsen, Bir gün size söylemekten mutluluk duyarım. Ancak yarın sabah ikinizi de Michael Collins Merkezi'ne götürüyorum. Castleview. En azından İrlanda'yı İngilizlerin pençesinden kurtaran yerel kahraman hakkında bilgi edinebilirsiniz.

Mary-Kate gözlerini devirdi, bu da beni gülümsetti.

"Gördün mü? "Gördün mü?" dedim. "İlgilenmiyorsun. Ama onun büyük bir

Kendi yetiştirilme tarzım ve sonraki hayatım üzerindeki etkisi, sadece birkaç saatliğine buna katlanmanız gerekecek.

"Bu Michael Collins Bobby Noiro'nun kahramanı mıydı?

"Aslına bakarsan Jack, tam tersi. Her neyse, hadi bir şeyler yiyelim, olur mu? Açlıktan ölüyorum.

Odaya döndüğümde telefonumdaki mesaj ışığının yanıp söndüğünü gördüm. Katie'den geliyordu, nasıl olduğumu soruyordu, Onun deyimiyle "arkadaşını" bulmaya çalışıyordum.

Cep numarasını çevirdim ve ikinci çalışta cevap verdi. "Eee?" dedi.

'Seni gördüğümde söyleyeceğim, ama iyi haber şu ki Bobby ölmemiş olsa da bir daha peşimden gelmeyeceği kesin.

'O zaman senin adına çok sevindim, Merry. Şimdi omuzlarından büyük bir yük kalktığını hissediyor olmalısın.

Evet Katie, hissediyorum. Ayrıca, sen konuşurken, bu öğleden sonra Timoleague'deki kiliseye uğradım ve aile mezarlarını dolaştım. Sonra Peder O'Brien'inkini aradım ama bulamadım. Ona ne olduğunu biliyor musun?'

Kesinlikle biliyorum, Merry. Aslına bakarsan, onu daha bu öğleden sonra gördüm.

"Ne?! Nasıl?'

"Çalıştığım Clonakilty'deki yaşlılar evinde yaşıyor. Kendisine terfi teklifleri yapıldığını bilmeme rağmen Timoleague'deki görevinden hiç ayrılmadı. Her neyse, sonunda bu işi sürdüremeyecek kadar yaşlandığına karar verdi ve beş yıl önce seksen yaşına bastığında emekli oldu. Bunu hatırlıyor olacaksın

Bu yüzden bir yıl önce, kendi başının çaresine bakabileceğini ve kendi yatağında ölmek istediğini söylemesine rağmen, yaşadığı eski kilise binası cereyan yapıyordu, bize getirildi. Onu görmek ister misiniz?'

'Ah, Katie, onu görmeyi çok isterim! Hepsi orada mı?'

"Yani, tüm misketlerine sahip mi? Var, sadece onun onu hayal kırıklığına uğratan vücut. Tanrı onu korusun, o evde yaşadığı onca yıl yüzünden artritle boğuşuyor, buna şaşırırmamalıyım. Bir sonraki rahip için yeni bir tane inşa ettiler.

Camları tıkırdatan o kötü rüzgârdan korunmak için. "O zaman yarın sabah onu ziyarete geleceğim.

"Harika bir iş. John ve Sinéad'ın evindeyim, Pazar günkü aile şenliği için yemek pişiriyorum.

"Katie, lütfen, herkesin bu kadar zahmete girmesine gerek yok.

"Sorun değil. Zaten bir aile buluşmasının zamanı çoktan geldi ve tüm çocukların dışarıda koşuşturması için bolca yer olacak.

"Yarın yağmur bekleniyor.

'Ah, elbette öyle, ama en azından ılık bir yağmur olacak.

"Gitmeden önce Helen Noiro'yu partiye davet edebilir miyim diye soracaktım. Yani, o bizimle akraba ve-"

"Bu harika bir fikir, Merry. Hoşça kal. Gidip turtamı kontrol etmem gerek."

Perdelerimi çekmek için yanıma gittiğimde, rüzgârın içeriye sürüklediği yağmur nedeniyle yerde bir su birikintisi olduğunu gördüm ve dalgaların uğultusunu bastırdım. Yatağımda, bugün öğrendiğim her şeyi dosyalamaya çalıştım ama o kadar yorgundum ki hemen uykuya daldım.

Yaşlılar evi aydınlık ve havadardı, her ne kadar o özel hastane dezenfektan kokusu havada güçlü bir şekilde kalsa da. Resepsiyonda Katie'yi sordum ve bana kocaman bir gülümseme ve sarılma vererek içeri girdi.

"Kendisi gündüz odasında ve bak şimdi, ziyaretçisinin kim olduğunu söylemedim. Büyük bir sürprizle karşı karşıya olduğunu söyleyebilirim. Hazır mısınız?" diye sordu bana kapının dışında dururken.

"Hazırım.

Yaşlı kadın ve erkeklerin oturduğu sandalyelerin arasından geçtik, sohbet ediyor ya da çocuklarıyla masa oyunları oynuyorlardı. Ziyaretçiler. Katie pencereden dışarı bakan bir adamı işaret etti.

'Tekerlekli sandalyedeki adamı görüyor musun? Onu köşeye koydum, böylece ikiniz biraz yalnız kalabilirsiniz.

Yaklaşırken Peder O'Brien'ı inceledim. O her zaman bir Annem ve diğer genç kadınlar gibi yakışıklı bir adamdı. birbirlerine fısıldarlardı. Kalın siyah saçları beyazlamış ve biraz azalmıştı ama yine de epeyce uzundu. Yüzüne kazınmış çizgiler ona daha da ağırbaşlı bir hava veriyordu.

"Baba, işte ziyaretçin," dedi Katie beni öne doğru yönlendirerek. "Onu hatırlayabilirsiniz.

Peder O'Brien'ın hala parlak olan mavi gözleri bana baktı ve yavaşça ilgisizlikten şaşkınlığa, sonra da sonunda şaşkınlığa dönüştü.

'Merry O'Reilly? Sen misin?' Sonra rüya görüyormuş gibi başını salladı. "Elbette, olamaz," diye mırıldandı kendi kendine, benden uzaklaşarak.

"Benim, baba. Eskiden Merry O'Reilly'ydim ama artık Bayan Merry McDougal'ım.

Tıpkı küçük bir kızken onun evine yaptığım ve benim için çok şey ifade eden ziyaretlerde yaptığım gibi, ona bakabilmek için çömeldim. "Gerçekten benim," diyerek gülümsedim ve ellerini tuttum.

'Merry. . . Merry O'Reilly,' diye fısıldadı ve sıcak ellerinin ellerimde sıkılaştığını hissettim.

"Şimdi sohbet etmek üzere yanınızdan ayrılıyorum," dedi Katie.

Hâlâ ellerini sıkarken ayağa kalktım. 'Başlamana neden olduysam özür dilerim.

"Kalbimin bir süredir olduğundan daha hızlı atmasını sağladığın kesin. Bana gülümsedi, ellerimi bıraktı ve masalardan birini işaret etti. plastik kaplı sandalyeler. "Lütfen şu sandalyeyi bana yaklaştır ve otur.

Öyle yaptım, onun harika sakin ve güvenli özünün üzerimde dolaştığını hissettiğimde gözyaşlarımı yuttum. Bunun bana Jock'un bana hissettirdiklerini hatırlattığını fark ettim: onun varlığında tamamen güvendedim.

"Peki, bunca zaman sonra seni buralara geri getiren nedir Merry?"

"Eve dönme zamanım gelmişti baba.

"Evet.

Bana baktı ve bir bakışta benim hakkımda bilmesi gereken her şeyi bildiğini hissettim. Sanırım o kadar uzun zamandır

Hem insan ruhu ve onun karmaşık duyguları üzerine düşünüyor hem de bunlarla ilgileniyordu ki muhtemelen zihnimin içini görebiliyordu.

"Bitmemiş bir iş mi?" dedi, teorimi doğrulayarak.

'Evet. Seni gördüğüme çok sevindim baba. İyi görünüyorsunuz.'

"Çok iyiyim, teşekkür ederim. Bir kolunu odanın içinde dolaştırdı.

'Ne yazık ki, bu sevgili insanların çoğu 1948 mi 2008 mi olduğunu bilmiyor, bu yüzden her zaman iyi bir sohbet olmuyor, ama tüm ihtiyaçlarım karşılanıyor,' diye hızla ekledi. 'Ve buradaki personel Harika.'

İkimiz de ne söyleyeceğimizi bilemediğimiz için uzun bir sessizlik oldu. Onun benim için her zaman ifade ettiği kadar benim de onun için bir şey ifade edip etmediğime dair hiçbir fikrim yoktu.

'Neden hiç geri dönmedin Merry? Biliyorum, sen Dublin, ama sık sık aileni burada ziyaret ettin. Ve sonra aniden, sen

yapmadım.'

"Hayır, taşındım baba. "Nereye?

"Yeni Zelanda'ya.

"Orası çok uzak," diye başını salladı. "Aşık olduğun için mi?

"Sayılır, ama bu çok uzun bir hikaye.

'En iyileri genellikle öyledir ve günah çıkarma seansımda pek çoğunu dinledim, size söyleyebilirim. Ama tabii ki asla yapmam," dedi göz kırparak.

"Katie'nin söylediklerine bakılırsa, burada çok sevildiğiniz aşıkâr, baba.

'Bunu söylediğiniz için teşekkür ederim ve tabii ki bir sürü arkadaşım var.

Hala beni ziyarete geliyorlar ama burası benim evim değil. Şikayet etmemeliyim.'

"Etmiyorsun, baba. Anlıyorum.

'Kitaplarımı koyacak yerim yok ve onları özlüyorum. Onlar hem benim hem de arkadaşım Ambrose'un paylaştığı bir sevgiydi. Onu hatırlıyor musun?'

Bana baktı ve gözlerindeki özlem karşısında kalbim neredeyse ikiye bölünecekti.

"Hatırlıyorum baba, evet. Kitaplarınız nerede?

Cork'ta bir depoda. Boş ver, ihtiyacım olursa iyi bir kitabı her zaman hazır tutarım. Aramızdaki alçak masayı işaret etti ve yanından hiç ayırmadığı deri ciltli küçük İncil nüshasını tanıdım. 'Peki, söyle bana, hiç evlendin mi? Evlendin mi?

Kendi çocukların var mı?

"Evet, ikisi de burada benimle birlikte. Onları Michael Collins Merkezi'ni ziyaret etmeleri için gönderdim. Annelerinin geçmişini öğrenmelerinin zamanı geldi.

'O adam ve İrlanda için yaptıkları kesinlikle

Seninki, Merry. Büyükanneleğiniz Nuala ve Hannah'yı toprağa verirken çok üzüldüm. İkisi de sonunda kavgaları yüzünden Tanrı'dan af dilediler. Bu üzücü bir hikaye.

Öyle. Dün kız kardeşim Katie bana anlattığından beri aralarındaki anlaşmazlıktan haberim var. Sonunda pek çok şeyi anladım,' dedim.

"ve geri döndüğüme çok memnunum." diye ekledi. Bir çay arabası döndü ve odadaki yankı daha da artar gibi oldu. Ona, yıllar önce kapısının önüne bırakılmış küçücük bir bebekken benim için neler yaptığını bildiğimi söylemek istedim. Ama bu o an değildi.

Böyle bir konuyu açmanın ne yeri ne de zamanı.

"İkiniz de nasılsınız? Neşeli gülümsemesiyle çaycı kadın yanımıza gelmişti. "İkiniz için de çay ya da kahve?

"Benim için bir şey yok, teşekkür ederim. Peder

O'Brien?' 'Hiçbir şey, teşekkür ederim.'

El arabasını götürürken bir duraklama oldu ve düşüncelerimizi topladık.

'Çocuklarınızla tanışmayı çok isterim,' dedi.

'Eminim bunu ayarlayabiliriz baba. Senin de onlarla tanışmanı isterim. I-'

Acele etme sırası Katie'deydi. "Burada her şey yolunda mı?

"Evet," dedim, ikimizin de yapmak istediğini hissettiğim sohbete devam etmek için gitmesini ve bize biraz huzur vermesini dileyerek.

"Böldüğüm için özür dilerim ama fizyoterapi seansınızın vakti geldi Peder," diye devam etti.

Peder O'Brien'in gözleri teslimiyetle doldu. "Elbette," dedi. 'Başka bir zaman gelebilir misin, Merry? Çocuklarını da getirir misin?

"Kesinlikle. Ayağa kalktım ve onu yanağından nazikçe öptüm. "Geri geleceğim, söz veriyorum.

Çocukları Michael Collins Merkezi'nin önünden aldım.

"Vay canına anne," dedi Jack emniyet kemerini bağlarken ve yola koyulduğumuzda, "çok şey öğrendim. İrlanda'da İngilizlere karşı devrimi ateşleyen 1916 Paskalya Ayaklanması hakkında hiçbir fikrim yoktu. İrlanda

nihayet 1949'da cumhuriyet oldu - sizin doğduğunuz yıl! Bunu biliyor muydun?

"Evet, ama o zamanlar bunun önemini kavrayacak yaşta değildim.

"Şimdi anlıyorum neden bu kadar çok İrlandalının o zamanlar kızgın olduğunu

O zaman,' diye Mary-Kate arkadan ekledi. 'Jacko ve ben bir kitap üzerinde yarı yarıya çalıştık ve ikimiz de onu okuyacağız, değil mi?

Öyleyiz. Dinin bu kadar büyük bir rol oynadığını fark etmemiştim. Protestan mı yoksa Katolik mi olduğumuzu hiç düşünmüyoruz bile, değil mi MK?" dedi Jack. "Yeni Zelanda'da bunun bir önemi yok.

'Burada hala her iki tarafta da koyu Katolikler ve Protestanlar var,' dedim.

'Şaşırtıcı olan şu ki, burada herkes çok mutlu görünüyor ve Dost canlısı. Tanıştığınız insanlardan ülkenin neler yaşadığını asla bilemezsiniz," diyor Mary-Kate. 'Çekilen acılar o kadar büyüktü ki korkunç - patates kıtlığıyla ilgili şeyleri gördüm ve ...'

Çocuklarımin anavatanım ve geçmişte yaşadığı çalkantılar hakkındaki sohbetlerini dinledim. Ve birdenbire doğduğumdan bu yana ne kadar yol kat ettiğimizi düşünerek büyük bir gurur duydum.

Oteldeki odama döndüğümde, balkonda oturup bir şeyler içiyordum. Bir fincan çay. Peder O'Brien ile görüşmemden sonra aklıma bir düşünce geldi.

Asıl soru, buna karışmak bana düşer mi?

Yine de Merry, sen hayatını

Kocanız ve çocuklarınız, asla kendiniz için karar vermeyin ...

"Hadi Merry," dedim kendi kendime yüksek sesle, "değişiklik olsun diye bir şeyler yap.

Kendime en kötü ihtimalle hayır diyeceğini söyleyerek içeri girdim. Cep telefonumu alarak numarayı çevirdim.

Telefon cevaplanmadan önce üç ya da dört kez çaldı. 'Ben Ambrose Lister. Kim arıyor, lütfen?'

"Ambrose, ben Merry. Nasılsın?

"Çok iyiyim, teşekkür ederim. Ya sen nasılsın?

İyiyim, teşekkürler. Ambrose. Aslında ben sadece önümüzdeki birkaç gün içinde meşgul olup olmadığını merak ediyordum.

"Mary, takvimimin dolu olduğunu söylersem yalan söylemiş olurum ama Platon her zaman olduğu gibi bekliyor.

"Batı Cork'a gelmeyi düşünür müsün diye merak ediyordum. Yardımına ihtiyacım var.

"Batı Cork mu? Hiç sanmıyorum Mary, bu yaşlı kemikler için uzun bir yolculuk.

"Sana söz veriyorum Ambrose, parlak kırmızı Beetle'ınla buraya son gelişinden bu yana her şey daha iyi oldu," diye gülümsedim. 'Otoyol ya da çift şeritli yol ve kesinlikle asfalt. Nasıl Size bir taksi çağırayım mı? Burada bir adamım var, eminim gelip seni almaktan memnuniyet duyacaktır.

"Mary, bunu yapmamayı tercih ederim, ben-

Ambrose, sana *ihtiyacım var*. Inchydoney Plajı'na bakan en harika otelde kalıyoruz. Clonakilty yakınlarındaki büyük olanı hatırlıyor musun?"

"Hatırlıyorum, evet. Ve üzerinde duran kulübeyi de. Pek davetkâr görüldüğünü söyleyemem.

'Bu otel modern ve hayal edebileceğiniz her türlü imkana sahip. Ayrıca gitmeden önce kızımın tanışma şansınız da olur.

Yeni Zelanda'ya geri dön. Lütfen Ambrose, çözmem gereken bir gizem var ve cevabı sadece sen biliyor olabilirsin.

Artık onu ikna edecek cephanem kalmamıştı. Orada bir hatta durakladı. 'Eğer o kadar yolu gelmemi gerçekten istiyorsanız, bunun iyi bir nedeni olduğuna inanmak zorundayım. Bu taksi ne zaman

Beni alacak mısın?

"Hala teyit etmem gerekiyor ama yarın sabah saat on bir diyelim mi?

"Ve şüphesiz yatmadan önce bir fincan kakao içmek için zamanında varacağım.

'Saçmalama, Ambrose. En fazla üç saatinizi alacaktır, bu nedenle Atlantik'in muhteşem manzarası eşliğinde ikindi çayı için zamanında orada olacağınızı umuyorum. Size güzel bir oda ayırtacağım ve Yarın görüşürüz.'

'Pekala, Mary. O zaman görüşürüz. Sana vermem gereken bir şey var, buraya daha bu sabah geldi. Şimdilik hoşça kal diyeceğim.

Telefonumu kapatıp yatağın üzerine attım ve ardından küçük bir zafer çılgılığı attım. Kapım çalındı ve açmaya gittim.

Mary-Kate içeri girerken, "Merhaba anne, mutlu görünüyorsun," dedi.

'Hissediyorum aslında. Ya da en azından ben öyle düşünüyorum' diye omuz silktim. 'Ben sadece

Sevdiğim iki insanın hayatını değiştireceğini umduğum bir şey yaptım.

çok daha iyi. Her neyse, sen iyi misin?

Evet, iyiyim. Dinle anne, Jack'le sohbet ediyorduk ve ...'

"Ne oldu?

"Şey, ikimiz de Tiggy ve kız kardeşlerine

Öz ailemi buldum. Ve aradıkları kayıp kız kardeşin ben olma ihtimali de yok.

'Bundan emin olamazsın Mary-Kate. Öz ailenizin ölmüş olan babalarıyla bir bağlantısı olabilir.

'Belki, ama asıl mesele şu ki, onlara en azından öz annemin adını vermem gerektiğini düşünüyorum. O zaman kendileri araştırabilirler. Bir bağlantı olup olmadığını. Belli ki kayıp kız kardeşlerini bulup gemi seyahatlerinde onlara katılmasını istiyorlar. Onları aramamın bir sakıncası var mı?'

"Elbette olmaz, tatlım. Bu senin vereceğin bir karar, benim değil.'

"Tamam, teşekkürler. Ve ...'

"Neymiş o? diye sordum. Gözlerindeki ifadeden hassas bir konuya girmek üzere olduğunu anlayabiliyordum.

'Onlara senin de evlatlık olduğunu söylememin bir sakıncası var mı? Yani, Jack ve ben zümrüt yüzüğün senin olduğunu söylüyorduk. aslında ve . . . Anne, kayıp kız kardeş sen olabilirsin.'

'Bundan şüpheliyim - o evlat edinilen kızların hepsi seninle aynı yaşta ve Jack. Hayır.' Başımı salladım. 'Onlarla bir bağlantının olmasını istediğinin farkındayım ama ne yazık ki senin için o bağlantı ben değilim.

"O zaman onlara evlatlık olduğunu söylememin bir sakıncası yok, öyle mi?" "Devam et," diye iç geçirdim. 'Benim için öyle ya da böyle fark etmez.

Diğerini. Özür dilerim tatlım, ama Büyük Turumu mahvetmeyi başardıklarını görünce, doğrusu onları tamamen unutmak istiyorum.

"Anlıyorum anne, ama yine de teşekkürler. Akşam yemeğinde görüşürüz. Mary-Kate bana özür dileyen bir gülümseme vererek odamdan çıktı.

"Haberlerim var," dedi Ally, Maia'nın Brezilya güveci servis ettiği terasa gelerek.

"Ne var? CeCe sordu.

'Arayan Mary-Kate'ti. Öz ailesini bulduğunu söylemek için aradı.

"Vay canına, bu yeni bir haber," diye ıslık çaldı Chrissie.

"Hem öyle hem değil, çünkü belli ki Mary-Kate ailesini bulana kadar Annesiyle düzgün bir iletişim kurmuşken, ailesini araştırmaya başlamanın bize düşeceğini sanmıyorum ve Yeni Zelanda'daki evine dönene kadar bunu yapmayacaktır.

"Bu da gemi seyahatinden çok sonra olacak," dedi Maia. 'Yemek soğumadan otur Ally. Belki Georg'la bağlantı kurabilirsek, en azından bazı gizli soruşturmalar yapabilir.

"Daha önce cep telefonunu aradım ama açmadı," diye omuz silkti CeCe. 'Maia, bu çok lezzetli. Teşekkürler anne,' diye ekledi Maia kadınların bardaklarına şarap doldurup kendisi de otururken.

"Öyle," dedi Ally. "Mary-Kate'in bana söylediği başka bir şey daha var.

"Ne söyledi? Maia sordu.

"Annesi Merry'nin kendisinin de evlatlık olduğunu yeni öğrendiğini söyledi.

Tüm masa sessizlik içinde ona baktı.

"Nasıl olur?" dedi Maia. "Tiggy, İrlanda'nın güneybatısında uzun zamandır kayıp olan ailesini ziyarete gittiklerini söyledi.

"Mary-Kate ayrıntıya girmede ama görünüşe göre Merry bir rahibin kapısının önünde bulunmuş ve yeni ölmüş bir bebeğin yerini almış.

"Doğru. Peki, bu kayıp kardeşin o olabileceği anlamına mı geliyor? CeCe sordu.

'Ama o yaşlı, değil mi? En azından sizden çok daha yaşlı,' diye belirtti Chrissie.

'Dikkatli ol Chrissie, Merry ve ben bugünlerde sadece orta yaşlıyız,' diye gülümsedi annem.

'Özür dilerim ama ne demek istediğimi biliyorsun,' dedi Chrissie kızarak.

'Elbette. Ama yüzüğün aslında Merry'nin olduğunu unutmamalıyız,' diye ekledi anne.

'Haklısın anne,' diye nefes aldı Ally. 'Yani şimdi kayıp kız kardeş için elimizde iki olasılık mı var?

"Belki, ama ikisi de yüzüğün sahibi olan iki Merry için Georg'la konuşmamız gerekiyor. Maia suyundan bir yudum aldı.

"Öyleyse davetimizi kabul edip Merry ve iki kız kardeşini çocuklar gemide zaten?' Ally masadakilere sordu. 'Demek istediğim, eğer yüzük kanıtsa - ki Georg *öyle olduğu* konusunda kararlıydı - onlardan biri kayıp kız kardeş olmalı.

"Bilmiyorum," dedi annem usulca. 'Bu hepiniz için çok büyük bir olay. Ve bu kadınlar-'

"Ve Jack, Mary-Kate'in kardeşi," diye ekledi Ally.

"Üçü de yabancı.

Kızlar yemek yerken ve düşünürken masada bir sessizlik oldu. "Annem haklı," dedi Maia sonunda. "Babamı çok iyi tanır ve severdik. ve onu tanııyorlardı. Herkes için duygusal bir dönem olacak.

"Bu Chrissie ve onu tanımayan diğer ortakların hoş karşılanmayacağı anlamına mı geliyor? CeCe karşılık verdi.

"Saçmalama CeCe, elbette Chrissie de hoş karşılanacak, siz kızların tüm eşleri ve çocuklar da öyle," dedi Ma. "Gemide epey kalabalık olacak.

'En azından bir sürü oda var,' dedi Ally. 'Tekne bunun için yapıldı ve McDougal'lar sadece kısa bir uçuş mesafesinde. Şahsen ben gelmelerini isterim.

Maia Ally'yi inceledi. 'Neden hepimiz bunu düşünmüyoruz? Belki yarın diğer kız kardeşleri arar ve ne diyeceklerini öğreniriz?

"Tiggy hepsini Dublin'e davet etti ve Star da onunla son konuştuğumda kesinlikle gelmek istiyordu," dedi CeCe.

"Yani geriye sadece Electra kalıyor," dedi Ally.

Maia, "Bu konuyu düşünelim, olur mu?" diye önerdi.

CeCe ve Chrissie yemekten sonra Maia'yı üst kata kadar takip ederken, Maia ve Ally bulaşıklarla uğraştılar.

"Floriano yarın saat kaçta iniyor? Ally kız kardeşine sordu.

"O ve Valentina yarın sabah Lizbon'a inecekler. Cenevre'ye aktarma yaptıkları sürece, ki yapmalılar, Christian Öğle yemeğinden sonra onları havaalanından alacağım.

"Terasta bir gece içkisi ister misin? Maia bulaşık makinesini çalıştırırken Ally sordu. "Sanırım küçük bir Armagnac alacağım - Fransa'dan döndüğümünden beri ağzımın tadını biliyorum. Ya sen?

'Sadece su iyi olur. Akşamları burayı çok seviyorum,' dedi Maia otururlarken. "Her zaman çok sakın, sessiz ve güvenli.

'Daha bir yıl önce tam zamanlı olarak burada yaşıyordun. Şu haline bak.

"Biliyorum. Ally, sana bir şey sorabilir miyim?' 'Elbette sorabilirsin.

"Bu Jack var ya... Onunla iyi anlaşıyordunuz, değil mi?

Evet. Gerçekten iyi bir adamdı. Demek istediğim, hâlâ bekâr ve otuzlu yaşlarında, yani belki de onda bir sorun vardır.

"Affedersiniz," diye sitem etti Maia. "Ben de otuzlu yaşlarımdan ortasına yaklaşıyorum ve aradığım kişiyi daha yeni buldum.

"Ben de kendiminkini buldum ve onu kaybettim.

"Biliyorum... ama en azından senin Bear'ın var.

"Biliyorum ve tuhaf olan ne biliyor musun? Bunu sana söylemekten utanıyorum,

Ama nedense Jack'e Theo'yu kaybettiğimi söylediğim halde bebeğini doğurduğumu söylemedim.

"Doğru. Sence bunun nedeni - elbette bilinçaltında - onun bundan rahatsız olabileceğinden endişelenmen olabilir mi?

"Evet, bu ne kadar kötü bir şey? Ally iç çekti.

"Hiç de kötü değil. Bu sadece ondan hoşlandığın, aranızda bir bağ olduğu anlamına geliyordu.

"Belki de vardı. O zamandan beri kesinlikle onu çok düşündüm, bu da beni daha da suçlu hissettiriyor, sanki Theo'ya da ihanet ediyormuşum gibi.

"Onun hakkında söylediklerine bakılırsa, Ally, eminim ki Theo senin mutlu olmanı isterdi. Yaşananlar çok korkunçtu, ancak hem sizin hem de Bear için bir noktada yeniden yaşama kararı almalısınız. Lütfen benim yaptığımı yapmayın ve kendinizi ve kalbinizi sevgiye kapatma hatasına düşmeyin. Yıllarımı boşa harcadım çünkü Zed, yine de en azından babam için burada olduğum için memnunum.

"Evet. Bu hepimizin senin Atlantis'te onunla birlikte olduğunu bilerek hayatımıza devam edebileceğimiz anlamına geliyordu.

"Ally?

"Evet?

"McDougal'lar da gemiye gelse hoşuna giderdi, değil mi?

"Evet, ama Jack kim olduğumu itiraf etmediğimi öğrendikten sonra muhtemelen benimle bir daha asla konuşmayacaktır.

Maia, "Tiggy'yle konuştuktan sonra muhtemelen çoktan tahmin etmiştir," diye belirtti.

"Belki," diye iç geçirdi Ally. "Her neyse, dürüst olmak gerekirse bu konuda konuşmak istemiyorum.

Tamam, anlıyorum. Keşke Georg burada olsaydı da bize anlatsaydı. İki Mary'den hangisi olduğunu. Sormak için müsait olmaması sadece kötü şans.

"O değil, ayrıca bu durumun kontrolünün bizde olmadığını da unutmamalısın - Mary-Kate ve annesinde. Şimdi yukarı çıkıp her zamanki erken randevumdan önce biraz uyumaya çalışacağım.

"Sabah çağrısı," dedi Ally. "Geliyor

musun?" "Bir dakika içinde gelirim.

"Tamam, iyi geceler Maia.

Maia orada biraz daha oturdu, Floriano'nun yarın geleceğini ve ona yeniden baba olacağını tam olarak nasıl söyleyeceğini düşündü.

Ve nerede . . .

Bu düşünce onu hafif ışıklı patika boyunca babasının bahçesine götürdü.

Gidip küreciğin önündeki banka oturdu ve etrafındaki çardakta yetişen güllerle kokulanan ılık yaz havasından derin bir nefes aldı.

"Belki burada," diye fısıldadı kendi kendine. Ayağa kalkarak küreye doğru yürüdü. En son buraya geldiğinden beri kenarlarına aydınlatıcılar yerleştirilmişti, bu da bahçenin karanlığına karşı parladığı anlamına geliyordu. Parmaklarını şeritlerin üzerinde gezdirdi, sonra durdu ve kendi yazısını görmek için eğildi.

'*Kaderini korkunun belirlemesine asla izin verme.* Baba, çok haklıymışsın,' diye fısıldadı. Tam uzaklaşmak üzereydi ki bir şey Gözüne tuhaf bir şey takıldı. Tekrar eğilerek bandın üzerindeki ismi ve altında ne olduğunu kontrol etti ve nefesi kesildi.

"*Mon Dieu!*"

Maia hiç duraksamadan kuyruğunu kıstırdı, koşabildiği kadar hızlı bir şekilde eve girdi, sonra da merdivenlerden çatı katına çıktı.

"Ally! Uyuyor musun?" diye nefes nefese kız kardeşinin yatak odasının kapısını çaldı, sonra da açtı.

"Neredeyse ...

"Üzgünüm, Ally, ama bu önemli.

"Şşşt... Ayı'yı uyandırma. Hadi dışarı çıkalım," diye fısıldadı Ally, kapının arkasından kapüşonunu alarak. "Ne oldu?"

'Ally, geçen yıl buraya oldukça sık geldin. En son ne zaman kollar küreye baktın?'

"Um . . . Bilmiyorum. Bazen Bear'ı babamın bahçesine oturmaya götürüyorum, belki birkaç gün önce?"

"Yani, gerçekten yakından baktınız mı?"

"Ne dediğinizi anlamıyorum. Elbette baktım ama-"

'Benimle gelmek zorundasın. Şimdi.

"Neden?" diye sordu Ally.

"Sadece gel!"

Maia aşağıya inip mutfaktaki telefonun yanından bir not defteri ve kalem aldı ve ikisi birlikte babamın bahçesine doğru koşmaya başladılar.

"Umarım iki üç saat uyumaya değecek bir şeydir," diye yakındı Ally, Maia onu küreye doğru götürürken.

"Bak Ally, Merope'nin grubuna bak.

Ally, Maia'nın neyi işaret ettiğini görmek için eğildi.

"Aman Tanrım!" dedi dik durup şok içinde kız kardeşine bakarken. 'Birisi ona bir dizi koordinat eklemiş. Ama ne zaman?

"Bilmiyorum, ama daha da önemlisi Ally, bu koordinatlar dünyanın neresini gösteriyor?

"Şu defteri uzat da yazayım. Dizüstü bilgisayarım mutfak masasının üzerinde. Gidip nereye gittiklerini görelim, olur mu?

Mutfakta, Ally dizüstü bilgisayarını çalıştırırken, Maia bir aşağı bir yukarı volta atıyordu. "Annem o yazının oraya ne zaman konulduğunu biliyor olmalı, Ally.

"Bilseydi bize söylerdi.

"Söylediğinden çok daha fazlasını biliyor olmalı.

Eğer biliyorsa, çok iyi bir oyuncu. Annem tanıdığım en dürüst ve açık sözlü insan, bu yüzden biz kızlardan bir şey saklıyorsa şaşıırım. Bize her şekilde yardım etmek isteyecektir. olabilir. Tamam, işte başlıyoruz.'

Maia kız kardeşinin arkasında durdu ve Google Earth'ün mucizevi şeyini yapmasını izledi.

'Vay canına, ne kadar ilginç, Yeni Zelanda'ya gitmemiş, Avrupa'ya, İngiltere'ye ve ... yaklaşıyor. İrlanda'ya yaklaşıyor! Maia'nın nefesi kesildi.

"Ve güneybatıya da, McDougal'ların olduğu yere de. Bir sürü tarım arazisine benzeyen bir yere yaklaşıyor! İşte geldik. İşte ev.' Ally kalemini eline aldı. 'Argideen Evi, Inchybridge, Batı Cork,' diye okudu. "Yani. Ally başını kaldırıp Maia'ya baktı. 'Görünüşe göre kayıp kız kardeşimiz İrlandalı ve Kivi değil, bu da demek oluyor ki . . .'

"Bu Merry. Mary-Kate'in annesi! O bizim kayıp kız kardeşimiz.

*Merry
West Cork*

O akşam Niall hepimizin bir şeyler içebilmesi için bizi taksisiyle Cross Farm'a götürdü. Taksi yola çıktığında Çiftlik evinin önü çoktan arabalarla dolmuştu ve açık pencerelerden vadiye doğru kahkaha ve sohbet sesleri yükseliyordu. Jack, Mary-Kate ve ben arabadan indiğimizde John ve Sinéad bizi karşılamak için dışarı çıktılar.

Niall bize, "Sizi daha sonra almaya geleceğim," dedi. gitmeden önce göz kırptı. Mutfağa girdiğimizde, odadaki kalabalık bize bakmak için döndü.

"Merry!" diye bir ses geldi ve kalabalığın arasından çelik grisi saçları olan tombul bir kadın çıktı. "Ah Merry, benim, Ellen!"

"Merhaba," diye yutkundum, çünkü beni kollarının arasına aldı ve sıkıca sarıldı.

Bana bakmak için geri çekildi. "Hiç değişmemişsin ve seni görmeyi çok özledim," dedi gözlerinde yaşlarla. "Hâlâ deli gibi kıkırdıyor musun?"

"Evet, öyle," diye ekledi Jack ve böylece Ellen ve John bize partiyi gezdirirken kaotik bir tanışma turu başladı. Küçük kardeşlerim Bill ve Patrick'in bir zamanlar babamın olduğu gibi uzun boylu, iri yarı adamlara dönüştüğünü, siyah saçlarının artık grileşiyor. Katie, yemekle dolup taşan masaya son rötuşları yaptığı yerden bana el salladı; masanın görüntüsü ve kokusu ev yapımı kekler ve şişelerce stout, köpüklü şarap ve viski

Mutfağın bir köşesine serilmiş olan bu yemek beni zamanda geriye, altıncı yaş günü partime götürdü.

' . . . Bu da küçük Maeve, benim ilk torunum,' dedi Maggie adında kızıl saçlı bir kadın, kucağında yeni yürümeye başlayan bir çocukla. "Ben Ellen'in en büyük kızıyım.

Maeve uzanıp saçımdan bir tutam aldı ve ben de anneminkine çok benzeyen yeşil gözlü bu tatlı çocuğa bakarak kıkırdadım.

"Senin küçüklüğünü hatırlıyorum Maggie," dedim yeğenime. "Ve işte buradasın, büyükanne olmuşsun!

"Ben de seni hatırlıyorum, Merry Teyze," diyerek bana gülümsedi. "John Amca döndüğünü söylemek için aradığında annemin ne kadar sevindiğini anlatamam.

Elime bir bardak viski tutuşturdu ve ben de Kardeşlerimin o kadar çok çocuğu ve torunuyla tanıştırıldım ki, kimin kimin çocuğu olduğunu anlamaya çalışmaktan vazgeçtim.

Kendi çocuklarımı Yeni Oda'da buldum.

Mary-Kate yakışıklı bir genç adamla konuşurken o da rugby hakkında sohbet ediyordu.

"Anne," diye seslendi bana, "bu Eoin, kardeşin Pat'in oğlu. "Bir şarkıda bize katılacak mısınız Bayan McDougal?" diye gülümsedi bana, kemanını kutusundan çıkardı.

'Lütfen bana Merry deyin. Eski şarkıları söylemeyeli uzun zaman oldu, ama belki birkaç damla viskiden sonra,' dedim.

Bill yanıma geldi, yüzü içkiden pembeleşmişti ve cep telefonunu bana doğru uzattı.

'Merry, bu Nora! Kanada'dan arıyor!

Telefonu kulağıma dayadım ve tanıdık bir heyecan çılgılığı duyduğumda hemen kaldırdım, sanki Nora Atlantik Okyanusu'nun ötesine bağırmaya çalışıyordu.

'Merhaba, seni aptal! Bunca yıldır neredeydin?" diye bağırdı.

"Ah Nora, bu uzun bir hikaye. Sen nasılsın?

Eoin kemanıyla bir melodi tuttururken, onun gevezeliğinin üzerimden akıp gitmesine izin verdim. Odada daha fazla insan toplandı, ayakları yere vuruyor ve elleri alkışlıyordu. Küçük kardeşim Pat iki küçük torununu çemberin ortasına itti ve onlar da

Dans ederken, bacakları karmaşık adımlar atıp zıplarken birbirinin aynısı bukleleri zıplıyordu.

"Aman Tanrım, anne, tıpkı *Riverdance* gibi! Mary-Kate gülümsedi.
"Çok tatlılar, değil mi?"

"Gidip doğru dürüst öğrenecek paramız hiç olmadı ama iyi ki seni İrlanda dansı derslerine göndermemişim, çok acımasız" diye kıkırdadım.

John bana elini uzattı ve beni dansa kaldırdı, kas hafızam devreye girip tüm adımları hatırlayınca şaşırdım. Ellen ve kocası yanımızda dans ediyordu ve bir sıçrayışla eş değiştirdik.

"Ah, bu bizim düğünümüzde çaldıkları şarkı," dedi Ellen'ın kocası Emmet. "O zamanlar sadece küçük bir şeydin."

Görünmez eller bardağıma viski damlaları dökerken Danslar, şarkılar ve kahkahalar devam ediyordu ve kalbim mutluluktan patlayacak gibiydi, ailem ve kendi çocuklarımla birlikte büyüdüğüm evde, anavatanımın müziği gümbürdüyordu damarlarımda. Ve sonunda otuz yedi yıldır peşimi bırakmayan o adamdan kurtulduğumu biliyordum.

Daha sonra, biraz hava alma ihtiyacıyla kalabalık odalardan geçip mutfak kapısından çıktım. Karşımda bana bakan Avlu, beş yaşıma kadar yaşadığım ve şimdi Nuala ile ailesinin bizden önce yaşadığını bildiğim eski çiftlik eviydi. Yanındaki ahır belli ki yakın zamanda yeniden inşa edilmişti ama içinden hâlâ genç buzağların sesi geliyordu.

"Burası ne sıkıntılar gördü," diye fısıldadım kendi kendime, her gün çamaşırları astığımız avlunun yan tarafında dolaşırken. Şimdi bu alan çimlendirilmiş ve çiçek tarhları ve kalın fuşya çitleriyle bir bahçeye dönüştürülmüştü

Vadi boyunca esen rüzgârlardan korunmak için bir kenar boyunca büyüyordu. Salıncaklarda oynayan çocuklar vardı.

ve bir köşede kaydırak vardı ve ben de bir masanın etrafına yerleştirilmiş eskimiş ahşap sandalyelerden birine oturdum. Vadinin aşağısından nehre doğru uzanan manzara oldukça güzeldi.

Çocuk.

'Merhaba Merry. Sana katılmamın bir sakıncası var mı?

Arkamı döndüğümde Helen'i gördüm, onu son gördüğümde olduğu gibi tertemiz görünüyordu.

'Tabii ki hayır, Helen. Otursana.

'Bu gece beni davet ettiğiniz için çok teşekkür ederim. Herkes çok misafirperverdi, bana uzun zamandır görmediğim bir akrabammışım gibi davrandılar.

'Sen uzun zamandır görmediğim bir akrabamsın,' diye kıkırdadım.

'Biliyorum, ama senden çok uzakta yaşamamış olmamız, birlikte okula gitmiş olmamız ve buna rağmen bu eve hiç adım atmamış olmam hala garip.

bu geceden önce. Yapsaydım annem beni asardı.

"Atalarımızın neler yaşadığını bilmeye başlamamızın mümkün olduğunu sanmıyorum," diye iç geçirdim.

"Tek üzücü olan, kimsenin kendi aileleri dışında bu konudan pek bahsetmemesi, çünkü çok korkuyorlardı. Bazıları yazdı Ancak gençlerin atalarının ve annelerinin onlar için ne yaptığını bilmeleri ve uzun süredir devam eden aile kinlerinin nasıl başladığını anlamaları önemlidir.

"Katılıyorum. Acaba Hannah ve Nuala ne düşünürlerd? bizi şu anda burada otururken görebilir miydi?' Dedim ki. 'Bana her geçen gün modernleşiyormuş gibi gelen bir İrlanda'da. Daha bu sabah eşcinsel evliliğin yasallaşması için bir adım atıldığını okudum.

'Biliyorum! Tanrım, kimin aklına gelirdi ki? Umarım Hannah ve Nuala orada birlikte oturuyorlardır ve başlattıkları şeyle gurur duyuyorlardır. "Bu her türlü açıdan bir devrimin başlangıcıydı.

Helen? Sana bir soru sorabilir miyim?'

'Elbette, Merry. Sor bakalım.

"Neden hiç çocuk sahibi olmadığınızı merak ediyordum.

"Doğru adamı bulamamak dışında mı demek istiyorsun? kıkırdadı. 'Sana küçük bir sır vereyim: araştırdıktan sonra Ailemden geçen akıl hastalığının, çoğunlukla erkekleri etkileyen genetik bir bileşeni olduğunu keşfettim. Bu yüzden hiç çocuk sahibi olmadığımıza memnunum. Noiro soyu benimle birlikte yok olacak. Bu konuda hiç pişman değilim. Elbette, Bobby'nin, babamın ya da büyük amcam Colin'in suçu değildi, ama genlerin ölmesine izin vermek daha iyidir.

onları.' Helen hüzünlü bir iç geçirdi. 'Neyse, artık gitsem iyi olacak. Yarın sabah havaalanında erken bir vardiyam var. Hiçbir şey

"Sabahın yedisinde viski kokusu midenizi bulandırır. Bir kaşını kaldırdı. 'Ama bedava bir numuneyi kabul edecek insanların sayısı inanılmaz. İletişimde kalabilir miyiz, Merry?

Kollarını bana doladığında, 'Çok isterim,' dedim. 'Eğer bir gün Yeni Zelanda'ya gitmek istersen, seni ağırlamaktan büyük mutluluk duyarım.

'Genç, özgür ve bekar biri olarak bu teklifini kabul edebilirim. Hoşça kal, Merry.'

"Hoşça kal Helen.

Arabasına doğru gidişini izledim ve birkaç gün öncesine kadar böyle bir şeye asla inanmayacağımı düşündüm.

Bobby Noiro'nun küçük kız kardeşiyle bırakın sıcaklık ve gelecekteki potansiyel arkadaşlığı, iletişim bile kurulabilirdi. Onun yüzünden çektiği acılar hakkında çok az şey söylemişti ve bu ona daha da ısınmamı sağladı. Güçlü bir yapısı vardı - ve ben onun kitabından bir yaprak alması gerekiyordu.

Herkes kardeşim John'un kemanını - bir zamanlar gururlu Fenian ve büyük Daniel'e ait olan kemanını - çalması için tezahürat yaparken ve damgalarken coşkulu bir alkış duydum.

Helen dede ve ben paylaştık - ve partiye katılmak için içeri girdim.

Ertesi sabah tamamen kendi yarattığım kalın bir kafayla uyandım. Niall'ın Ambrose'u Dublin'den almaya gitmek için zamanında kalkmış olmasını umuyordum, çünkü saat ikiye geçmişti.

Sabah bizi Cross Farm'dan aldığında.

Bir fincan çay, sıcak bir duş ve birkaç parasetamolden sonra, Katie'yi cep telefonundan aradım, bu sabah işe nasıl geldiğini merak ediyordum. Birkaç kez çaldıktan sonra cevap verdi.

'Merhaba Merry, her şey ayarlandı. Onu saat 14:00'te otele getireceğim. Çocuklarınızla tanışacağı için çok heyecanlı.

"Mükemmel, sonra konuşuruz.

Aramayı sonlandırdığımda, cevapsız bir aramam olduğunu gördüm. sesli mesaj. Geri almak için doğru tuşlara bastıktan sonra dinlemek için yatağa oturdum.

Merhaba Merry, ben Ally D'Aplièse. Kız kardeşim Tiggy ile Dublin, ve bize sizin numaranızı verdi. Bizi Atlantis'teki ev numarasından arayabilir misiniz? Muhtemelen zaten biliyorsunuzdur, ama bilmiyorsanız ...'

Zaten elimdeydi, bu yüzden yazmak konusunda endişelenmedim.

'Yeni ortaya çıkan bazı yeni bilgiler var, bu yüzden bizi arayın. en kısa zamanda. Teşekkürler Merry, umarım iyisindir. Hoşça kal.'

Cep telefonum tekrar çaldı. Arayanın taksi şoförü Niall olduğunu gördüm ve hemen cevap verdim.

"Alo?"

"Kargo gemide ve tahmini varış süresi iki on beş civarı.

"Teşekkürler, Niall. Görüşürüz o zaman.

Orada oturup Atlantis'in numarasını geri arayıp aramamayı düşündüm ve aramamaya karar verdim. Şu anda yapmam gereken daha önemli şeyler vardı.

garip bir ölü adam ve onun evlatlık kızlarıyla olan zayıf bağlantıdan daha fazla düşünmeliydim.

Kapı çalındı.

"Merhaba Jack, nasıl hissediyorsun? Oğlum odaya girdiğinde gülümsedim.

"Ayaktayım, bu da bir şeydir," dedi. 'Dün gece tam bir rezaletti. İrlandalılar nasıl eğleneceklerini iyi biliyorlar. Belki bir kızartma iyi gelir.

Bu düşünceyle benim de midem bulandı. "Belki. Mary-Kate'den haber aldın mı?"

Henüz değil. O benden daha kötü durumdaydı. Sen bile biraz çakırkeyiftin anne,' diye sırttı.

'İtiraf etmeliyim ki ben de biraz içtim.

'Babam hayattayken yaptığın gibi rahatladığını ve güldüğünü görmek harikaydı. Ayrıca, İrlandalıların içki içebildiği tüm dünyada bilinir, bu yüzden katılmadan gidemezdik,

Yapabilir miyiz? Tamam, ben kahvaltıya iniyorum. Sen de geliyor musun?' Başımı salladım ve Jack yolu gösterdi.

Biraz kahve, kızarmış ekmek ve reçelden sonra kendimi daha iyi hissettim. Yine güneşli bir gündü ve Jack dalgaların üzerinde bir saatin örümcek ağlarını temizleyeceğine karar verdi.

Yukarı çıktım ve saate bakarak Mary-Kate'in odasını aradım.

"Lo?" dedi boğuk bir ses.

'Ben annen ve neredeyse öğlen oldu tatlım. Kalkma vakti geldi.

"Mmph . . . Kendimi iyi hissetmiyorum.

"Tamam, sen biraz daha uyu, ben seni bir saat sonra ararım.

Unutmayın, arkadaşım Ambrose bu öğleden sonra geliyor ve kızımın ilk kez akşamdan kalmayken tanışmasını istemiyorum.

"Tamam, anne. Hoşça kal.

"Umarım doğru şeyi yapmışımdır," diye mırıldandım kum tepeleri arasında yürüyüşe çıkarken.

Saat tam ikide Katie'nin arabası otelin önünde durdu.

Resepsiyondaki koltuklardan kalkarken çocuklarıma, 'Evet, Peder O'Brien geldi,' dedim.

"Buluşacağımız kişinin Ambrose olduğunu sanıyordum? Mary-Kate sorguladı.

'Öyle ama Peder O'Brien da benim çocukluğumun büyük bir parçasıydı. Gidip ona içeride yardım edeyim.

Aceleyle dışarı çıktım ve Katie'nin tekerlekli sandalyeyi bagajdan çıkardığını gördüm.

"Merhaba Peder, ne güzel bir gün, değil mi?" dedim ön yolcu kapısını açarken.

'Gerçekten de öyle,' diye cevap verdi.

Katie'nin onu ustalıkla arabadan çıkarıp tekerlekli sandalyeye bindiğini izledim.

sandalye. Ben yanında yürürken onu tekerlekli sandalyeyle otele götürdü.

"Bana çocuklarınızın isimlerini hatırlatır mısınız?" dedi.

'Jack ve Mary-Kate. Korkarım bu sabah kendilerini pek iyi hissetmiyorlar. Kardeşim John ve eşi Cross Farm'da bir parti verdiler, böylece herkesle tekrar buluşabildik.

"Herkesin iyi vakit geçirdiğinden emin misiniz? Peder O'Brien kıkırdadı. "Aynen öyle. Şuradalar,' diye işaret ettim onu götürürken.

'Merhaba, İrlanda usulü eğlenme konusunda vaftiz edildiğinizi duydum. Ben Peder O'Brien ve sizinle tanışmak bir zevk. Annenize çok benziyorsunuz,' diye ekledi Mary-Kate'e.

"Teşekkür ederim. Kızım bana bir bakış fırlattı ve ben de ona başımı hafifçe salladım. Şu anda bunu bilmesi için hiçbir neden yoktu.

"Neden odama çıkmıyoruz, orada çay sipariş edebilirim?" dedim.

"Orası biraz daha özel, değil mi baba?"

'Ah, ben burada da mutluyum, Merry. Lütfen zahmet etme.'

Zahmet değil. Sen Katie ile git, biz de takip ederiz.

Katie'ye anahtar kartımı uzattım, o da Peder O'Brien'ı asansöre doğru itti. Kapılar arkalarından kapanırken cep telefonum çaldı.

'Alo, ben Niall. Otele yaklaşıyoruz. Adamınızı lobiye getireyim mi?'

'Evet, mükemmel zamanlama. Sizinle orada buluşacağım. Çocuklar, yukarı çıkıp Peder O'Brien'la sohbet edin ve çay sipariş edin. Ambrose'un geliş hakkında tek kelime etmeyin, tamam mı?'

"Tamam anne," diye omuz silkti Jack, ikisi merdivenleri çıkarken.

Lobiye doğru aceleyle ilerlerken Ambrose'a eşlik edildiğini gördüm. Niall tarafından girişten geçirildi. Kareli ceket, ütülü dimi pantolonu ve parlak siyah broglarıyla her zamanki gibi şık görünüyordu.

'İşte burada Merry, Dublin'den sağ salim getirildi. İşte şimdi, o kadar da kötü değilmiş, değil mi Bay Lister?'

"Hayır, yine de çok uzun bir yol," dedi Ambrose. "Yolculuk için sana ne kadar borçluyum?"

Niall'a bir tomar avro verirken, 'Her şey halledildi,' dedim.

"Döndüğünde sana haber veririm.

"Harika iş. Yolda güzel bir sohbet ettik, değil mi? Niall giderken gülümsedi. "Görüşürüz.

'İyi bir sohbet ettiğimiz gerçeğini sorgulardım. Ne de olsa bu ikimizi de ilgilendirirdi ve ben tek bir kelime bile edemedim,' diye mırıldandı Ambrose.

'Yorgun olmalısın,' dedim kolumu onunkine bağlarken.

'Her şeyden çok güzel bir fincan çaya ihtiyacım var.

Ne de olsa günün o saati.

"Mükemmel o zaman," dedim asansöre adım attığımızda ve ben bizi yukarı çıkarmak için düğmeye bastı. 'Odama biraz sipariş verdim. Jack ve Mary-Kate de yukarıda.

"Beni İrlanda'nın öbür ucuna sürüklemiş olsan da Jack'i tekrar görmek ve Mary-Kate ile tanışmak büyük bir zevk olacak.

"Bu otel hakkında ne düşünüyorsun? İkinci kata çıktığımızda ve koridor boyunca yavaşça odama doğru yürürken ona sordum oda.

Kapımın önünde durduğumuzda, 'Eskiden burada olan barakadan kesinlikle bir adım ileride,' diye onayladı.

Sinirden nefesimin kesildiğini hissederek kapıyı çaldım ve Jack'in açmasını bekledim.

'Merhaba anne. Merhaba Ambrose. Seni tekrar görmek güzel. Balkona götürmek için çay dolduruyorduk.'

"Mükemmel," diye başımı salladım.

Katie de bana başıyla selam verdi ve Peder O'Brien'in tekerlekli sandalyesinin balkonda, penceredeki perdenin arkasında kısmen gizlenmiş olduğunu gördüm.

Ambrose'a, "Bunlar kız kardeşim Katie ve kızım Mary-Kate," dedim. Hepsi selam verdi ve sonra Katie bana baktı talimatlar.

'Şimdi, Ambrose, neden gelip dışarıda oturmuyorsun? Çayınızı size getireceğiz.'

'Başlamadan önce deniz havasından en iyi şekilde faydalanabilirim.

Yağmur bardaktan boşanırcasına yağıyor, burada genellikle böyle olur,' dedi.

Kolumu reddedip sopasıyla açık cam kapıya doğru yürürken yorum yaptı. Ayağının takılmasını istemediğim için onu takip ettim. Oda ile balkon arasındaki çıkıntıyı aşarken nefesimi tuttum. Tekerlekli sandalyede oturan adama doğru dönmesini izledim.

Her iki adam da bir süre birbirlerine baktılar.

Perdenin arkasına gizlenmiş olan görüş noktasından Peder O'Brien'in gözlerinin yaşlarla dolduğunu görebiliyordum. Ambrose bir adım daha yaklaştı, sanki zaten zayıf olan görme yetisi ona oyun oynuyordu.

'Ambrose? Bu gerçekten sen misin? I . . .'

Ambrose biraz sendeledi ve önündeki sandalyenin arkasına tutundu.

'Gerçekten de öyle. Sevgili James. Buna inanmakta güçlük çekiyorum! Arkadaşım, sevgili, sevgili arkadaşım...'

Ambrose elini küçük masanın üzerinden uzattı. Peder O'Brien onu karşılamak için kendi elini kaldırdı.

"Neler oluyor anne? Mary-Kate fısıldadı. "Çay isterler mi?

'Onlara götüreceğim ve sonra onları yalnız bırakmamız gerektiğini düşünüyorum. Konuşacak çok şeyleri var.

Elimde iki çay fincanıyla balkona çıktım ve her iki adamın önüne birer tane koydum. Hâlâ birbirlerini tutuyorlardı.

Birbirlerinin ellerini öylesine sıkmışlardı ki, ömür boyu unutamayacakları anıların içinde kaybolmuşlardı ve beni fark etmediler bile.

Sessizce içeri girdim ve çocuklarımla Katie'yi odadan dışarı çıkardım.

"Onlar iyi mi? Katie bir saat sonra, iki adamı gizlice kontrol ettikten sonra alt kattaki salonda ona katıldığımında sordu.

"İyi görünüyorlar. Bir şey isteyip istemediklerini sordum, hayır dediler. Çocuklar nerede?"

Odalarında. Sanırım hala son hooleyi atlatmaya çalışıyorlar. Gece,' diye gülümsedi. 'Peki, Ambrose ve babanın dostluğu yıllar önce neden sona erdi?

"Peder O'Brien için çalışan Bayan Cavanagh adındaki yaşlı hizmetçiyi hatırlıyor musun?

"Onu nasıl unutabilirim ki? Katie gözlerini devirdi. "Yaşlı ve acımasız bir cadı olduğu kesin.

"Ambrose'u onları gördüğü gerçeğiyle tehdit etti.

Ambrose'un babası öldükten hemen sonra sarılmışlar. Peder O'Brien çok sevdiği arkadaşını kaybının ardından teselli ediyordu.

Peder O'Brien'ın piskoposuna "uygunsuz davranışlarını" anlatacaktı.

"Yani yaşlı yarasa olayı olduğundan daha fazla bir şeye mi dönüştürüyordu? 'Kesinlikle,' diye iç geçirdim. 'Ambrose'un çekip gitmekten başka çaresi yoktu. O

böyle bir skandalın kokusunun Peder O'Brien'ın kariyerini bitireceğini biliyordu. Sanırım bu Ambrose'un kalbini kırdı Katie; ne zaman kiliseye gelse ikisi saatlerce konuşur, çoğunlukla da Tanrı'nın varlığı hakkında tartışıyorlardı. Ambrose bir ateist, görüyorsunuz.'

"Sizce ortada uygunsuz bir şey var mıydı?

Hayır, düşünmüyorum. Kesinlikle, kategorik olarak hayır. Onu hiç sevmediğinizi biliyorum ama Ambrose her zaman Peder O'Brien'in hayatının aşkının Tanrı olduğunu biliyor ve buna saygı duyuyordu. Ve asla onunla yarışamazdı. Kim edebilirdi ki?' Omuz silktim.

'Ambrose hakkında ne düşünürsem düşüneyim, ikisini bir araya getirerek çok güzel bir şey yaptın Merry. Bu çok zor. Babası için huzurevinde pek de iyi bir hayat olmadığı kesin. O halde, korumaları çağırmadan önce dostumuzu geri götürmek zorundayım. Onları ayırmaktan nefret ediyorum ama ...'

'Elbette,' diye kabul ettim. 'Eminim Ambrose neden gelmesini istediğini öğrendiğine göre burada daha uzun süre kalacaktır.

Üst katta, ikimiz de sanki röntgenciymişiz gibi hissederek odaya süzüldük. Balkondan gelen kahkahaları duyunca rahatladım.

Balkona çıktım ve ikisine de baktım. "Arayı iyi kapattınız mı?" diye sordum.

"Gerçekten de öyle Merry," dedi Ambrose, "ve beni buraya sahte bahanelerle getirdiğin için çok yaramaz bir kız olduğunu söyleyebilirim. James'i burada gördüğümde zavallı yaşlı kalbim neredeyse duracaktı.

"Beni affetmek zorundasınız, değil mi? Şimdi, Peder, partiyi bölmekten nefret ediyorum ama Katie'nin sizi eve götürme vakti geldi.

Peder O'Brien üzgün bir şekilde omuz silkti.

"Yarın burada olacaksın, değil mi Ambrose? Ona sordum. 'Gerçekten burada kalmak isteyip istemediğinden emin değildi. Bir gecede,' dedim Peder O'Brien'a bir kenara çekilerek.

"Şimdiye kadar sadece 1985'e ulaştığımıza göre, bunu yapmam gerektiğini hissediyorum," dedi Ambrose. "Ziyaret saatleri ne zaman?" diye sordu ayağa kalkıp Katie'nin Peder O'Brien'ı içeri götürmesi için yer açmak üzere geri çekilirken.

"Peder için, ne zaman isterseniz," dedi Katie gülümseyerek.

"O zaman yarına kadar, sevgili James," dedi Ambrose odaya girerken. "Yarına kadar.

Katie Peder O'Brien'ı kapıdan çıkarırken Ambrose'un gözlerindeki ifade boğazıma bir yumru oturttu.

'Aman Tanrım! Bu kesinlikle yaşlı damarlarımdaki kanı hızlandırdı,' diye mırıldandı. "Kendimi oldukça bitkin hissediyorum.

'Acıkmış olmalısın, Ambrose. Sana bir şeyler ısmarlayayım mı?

'Öncelikle, Mary canım, lütfen bana en yakın tesise kadar eşlik et. Üç saat önce Cork'ta mola verdiğimizden beri tuvaleti kullanmadım!

Ambrose'u odasına götürdükten sonra, Peder O'Brien'la geçirdiği günlerden hatırladığım Gladstone çantasını açtı ve içinden bir mektup çıkardı.

Mektubu bana uzatırken gülümseyerek, "Sanırım bu senin," dedi.

Yazıya baktım, onu tanımam gerektiğini hissettim ama tanımadım. Neden tanıyayım ki? Onca yıl önce aramızda yazışmaya gerek yoktu.

"Teşekkür ederim. Neden biraz uzanmıyorsun ve akşam yemeği yemek istediğinde beni odamdaki telefonda aramıyorsun?

Ararım. Bugün yaptıkların için teşekkür ederim canım.

"Ambrose, benim için bir zevkti.

Kendi odama döndüğümde mektubu bir kenara bıraktım ve cep telefonumu kontrol etmek için balkona oturdum. Benim için üç sesli mesaj bırakılmıştı.

Telefonları dinledim, hepsinin Ally D'Aplièse'den geldiğini ve onu geri aramam için ısrar ettiklerini fark ettim. İç çekerek Atlantis'in numarasını buldum ve aradım; öğleden sonra yaşadığım onca beklenti ve duygudan sonra daha fazla drama kaldırarak durumda değildim.

"*Allô? C'est Atlantis.*"

Fransızca konuşan yabancı ses beni bir an için şaşırttı ve çok uzun zamandır Fransızca kullanmadığım için cevap vermem gereken kelimeleri bulmak için beynimin içinde avlandım. Sonunda pes ettim.

'Merhaba, ben Bayan Merry McDougal. Ally D'Aplièse'den bu numarayı aramam için bir mesaj aldım.

"Ah! Elbette!" diye cevap verdi kadın hemen İngilizce olarak. "Sizinle konuşmak bir zevk, Bayan McDougal. Benim adım Marina ve küçüklüklerinden beri tüm kızlara ben baktım. Gidip sizin için Ally'yi bulayım.

Beklerken arka planda bir bebeğin ağlama sesini duydum ve kimin olduğunu merak ettim. Aynı anda kapım çalındı. Koşarak açtım ve Jack'in elinde cep telefonu orada durduğunu gördüm.

'Anne, az önce Ally'den bir mesaj aldım. Seninle irtibata geçmek için yanıp tutuşuyor,' dedi ben ahizeyi almak için geri dönerken.

"Alo?" dedi diğer uçtan bir ses. "Orada kimse var mı?"

'Evet, bunun için üzgünüm Ally. Ben Merry. Mesajlarını aldım ve Jack de şimdi gelip ona mesaj gönderdiğini söyledi.

"Evet, söyledim. Kendinizi taciz edilmiş hissediyorsanız çok üzgünüm ama sizinle konuşmadan önce West Cork'tan ayrılmanızı istemedik.

"Oh, nedenmiş o?"

"Çünkü, uzun lafın kısası, bilmenizi istediğimiz bazı bilgiler ortaya çıktı.

"Neymiş o?"

"Kulağa biraz garip geliyor ama her birimize nereden geldiğimizi gösteren bir dizi koordinat verildi, böylece istersek geriye dönüp biyolojik köklerimizin izini sürebilecektik. Şimdiye kadar bizimkilerin hepsi doğru çıktı. Dün gece, kayıp kız kardeşin Koordinatlar İrlanda'da bir yeri gösteriyor. Yani, inanıyoruz ki Mary-Kate'den ziyade siz olmalısınız. Nereye götürdüklerini teyit edeyim mi?"

"Hadi o zaman," diye iç geçirdim, "şaşırt beni.

"Anne! Jack sesimdeki alaycılık karşısında kaşlarını çatı.

Batı Cork denilen bir bölgede. Şu anda tam olarak nerede olduğunuzdan emin değilim, çünkü bölgenin geniş bir alanı kapsadığını biliyorum, ancak koordinatların gösterdiği adresin adı Argideen Timoleague köyü yakınlarındaki ev. Bu size bir şey ifade ediyor mu?"

Şaşkınlıkla yutkundum ve aniden yatağa oturdum. Nasıl bilebilir miydi?

Sonunda sesimi buldum. 'Evet, öyle. Ailemin buradaki evi aslında Argideen mülkünün bir parçasıydı, belki de koordinatlar bunu gösteriyordur.

'Google Haritalar'da Argideen arazisinin hâlâ birkaç yüz dönümlük bir alanı kapsadığını görebiliyoruz ama elimizdeki koordinatlar özellikle Argideen Evi'ni gösteriyor,' diye cevap verdi Ally.

"Doğru. Tamam. Saçma bir nedenden ötürü, sanki unutacakmışım gibi telefonun yanındaki deftere 'Argideen House' yazdım. "Pekâlâ, Bana söylediğiniz için teşekkür ederim. Size daha erken dönemediğim için üzgünüm ama çok yoğun bir gün geçirdim. Hoşça kalın.

Birden ürperdim, bu bilinmeyen, ölü adamın evlatlık kızlarına doğum yerimin nerede olduğunu söylemesi düşüncesinden nefret ediyordum.

"Anne, ne oldu? Jack bana baktı.

'Bazı yeni bilgiler almışlar ve görünüşe göre nerede doğduğunu biliyorlar. Nereden biliyorlar? Ben bile bilmezken onlar nasıl *bilebilir*?

"Bilmiyorum, ama nerede o zaman?

'Aslında buraya çok yakın, dün gece bulunduğumuz yerden sadece birkaç mil uzakta - benim büyüdüğüm çiftlik. Bu da demek oluyor ki "Ona söylediğim gibi koordinatlarda bir hata yapmış olabilirler. "Buranın adı ne?

"Argideen Evi deniyor ama benim zamanımda hep "Büyük Ev" olarak bilinirdi. Büyükannem Nuala devrim sırasında oranın sahibi olan zengin Protestan aile için çalışmış. Ve aslında' - kaşlarımı çattım ve zihnimi geriye götürdüm - 'ben gençken ablam Nora da bir süre orada çalıştı.

'Sanırım yerel olması mantıklı, değil mi? Yani, bu ev Peder O'Brien'ın Tim'deki evine yakın mı? Jack yardım için bana baktı.

"Timoleague. Evet, öyle. Çok yakın.

"Argideen House'da şimdi kim yaşıyor?

"Kesinlikle hiçbir fikrim yok. Ve ne var biliyor musun Jack? Bundan sonra

Öğleden sonra ve dün gece, bunu düşünemeyecek kadar bitkin

hissediyorum. "Elbette anne. Jack gelip yanımdaki yatağa oturdu ve Kolunu bana doladı. 'Bütün bunlar senin için gerçekten zor oldu. Bunu belki yarın konuşabiliriz. Ama istediğine karar versen de vermesen de

Gelecekte Ally ve çetesiyle herhangi bir şey yapmak istemiyorsan, hazır buradayken kendi iyiliğin için şu Argideen Evi hakkında biraz daha bilgi edinmek ilginç olabilir, değil mi?

"Belki," diye iç geçirdim. 'Ally'ye kaba davrandığım için şimdi kendimi çok kötü hissediyorum. Onunla konuşup özür dileyebilir misin, uzun bir gün geçirdiğimi falan söyleyebilir misin?

"Elbette anne. Son birkaç haftadır çok zor zamanlar geçirdin. Bunu ona açıklayacağım, merak etme. Sanırım bu gece alt katta yemek yemeyeceksiniz?

'Hayır ve iyi haber şu ki, oda servisi menüsünde mantıklı şeylerin olduğu kaldığım tek otel burası, tost ve ev yapımı reçel gibi. Ambrose'u arayıp bu gece eşlik etmek isteyip istemediğini soracağım ama nedense bundan şüpheliyim. Onun için çok büyük bir gün oldu.

"Evet ve sen de bunu mümkün kıldın. Jack bana sarıldı. Sakin ol, tamam mı? Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara, ama Yoksa sabah görüşürüz. Seni seviyorum, anne.' "Teşekkürler

Jack, ben de seni seviyorum.

Kapı arkasından kapandığında kendimi yine gözyaşlarının eşiğinde buldum.

Çünkü böyle bir çocuğu dünyaya getirdiğim için kendimi çok şanslı hissediyordum.

harika bir insan. Şimdi tek ihtiyacı olan iyi bir insanın sevgisi. Kadın,' diye mırıldandım banyoyu çalıştırmaya giderken. Ama en azından şimdilik, onun yanımda olmasından memnundum.

Banyo yaptıktan sonra Ambrose'u aradım, sandviç yemekten başka bir şey yapamayacak kadar bitkin hissettiğini söyledi.

Ben de ona bir tabak, kendime de tost ve reçel sipariş ettim. Sonra televizyonu açtım ve kötü bir İrlanda dizisi izledim. beynimi kapatmaya çalıştım.

Ancak işe yaramadı ve yorganın altına girdiğimde Ally'nin bana söylediklerinden kurtulamadım:

Argideen Evi . . .

Timoleague'e bisikletle giderken ve yürürken sayısız kez Okuldan eve dönerken, Büyük Ev'i ve sakinlerini bizden ayıran, hiç bitmeyen taş duvarın yanından geçerdik. Evi hiç görmemiştim; bacaları sadece kışın görünürdü.

Çevresini saran ağaçlar yapraklarını döktüğünde. Kardeşlerimin sonbaharda orada bolca yetişen elma ve incirleri aramak için sık sık duvarın üzerinden tırmandıklarını biliyordum.

Sonra birden Ambrose'un bana verdiği mektubun hâlâ başucumdaki çekmeceye durduğunu ve henüz açılmamış olduğunu hatırladım.

Neden bu kadar korkuyorsun? O seni seviyordu. . .

Ama asıl mesele belki de sevmemiş olmasıydı.

Otuz yedi yıl boyunca hiç yaşanmamış trajik bir aşk hikayesinin binlerce versiyonunu hayal ederek ...

"Aç şunu, seni aptal kadın! Oturduğum yerden kalkarken kendime dedim ki

yanımdaki çekmeceyi açtı. Zarfı yırtarak açtım, derin bir nefes aldım ve içindeki mektubu okudum.

Ona yazdığım aynı temkinli şekilde cevap vermişti.

Yalnızca bir telefon numarası eklemişti.

Lütfen buluşmamız için uygun bir tarih ve saat için beni ara.

Mektubu çekmeceye geri koydum, uzandım ve ışığı kapattım.

Ama uyku gelmiyordu, neden gelsin ki? Uzun zamandır hem rüyalarım hem de kâbuslarıma giren adamla daha yeni temas kurmuştum.

Sonra bir düşünce yüksek sesle kıkırdamama neden oldu. Koyu Katolik bir ailede yetişmiş, Protestan bir çocuğa aşık olduğum için hayatı tehdit altında olan ben, Protestan bir evde doğmuş olsaydım, bu çok ironik bir şey olmaz mıydı?

Bu düşünceyle sonunda uykuya daldım.

"Beni James'in yaşadığı yaşlılar evine bırakabilir misiniz? Ambrose ertesi sabah kahvaltıda bize sordu.

"Elbette bırakırız," dedim.

"İtiraf etmeliyim ki böyle yerlere karşı fobim var," dedi ürpererek.

"Sevgili James - elbette gizli olarak - yarısının sakinleri sanki hala yaşıyorlarmış gibi sık sık onunla sohbet ediyorlar

1950'lerde. En azından ikimizin de küçük gri hücreleri hâlâ sağlam, her ne kadar bedenlerimiz bizi gün geçtikçe zayıflatsa da.

Jack, Clonakilty'de yapması gereken birkaç işi olduğunu söyleyerek onu eve götürmeyi kabul etti. Böylece Mary-Kate ve ben oturup birlikte kahve içtik.

"Bugün daha iyi hissediyor musun?" diye sordum.

Evet. Genelde fazla içki içmediğimi biliyorsun.

Viski. Bu arada, geçen gece partide tanıştığım ve keman çalan kuzenlerden biri olan Eoin bir müzisyen ve söz yazarı ve yerel barlarda konserler veriyor. Buraya gelmemi ve

Bir gece De Barras adlı bir barda düzenlenen açık mikrofon seansında ona katılır. Görünüşe göre kadın vokalistini yeni kaybetmiş, çünkü seyahate çıkmış.

"Bu harika, Mary-Kate. Geleneksel İrlanda müziği, değil mi?" "Hayır anne," diye kıkırdadı. "Bu modern bir şey. Eoin diyor ki Burada ve İrlanda'da büyük bir canlı müzik kültürü var. I Sanırım çok fazla bar olması da yardımcı oluyor. Yeni Zelanda'da böyle bir şey yok.

"Gibbston Vadisi'nde kesinlikle yok, hayır. Onu ikna edecek misin?

Yapamam, değil mi? Sanırım yakında hepimiz Dublin'e geri döneceğiz. Ne zaman döneceğimizi düşündün mü?

'Dürüst olmak gerekirse, şu anda sadece günü gününe yaşıyorum, ama Jack ve ben ayrılacak bile senin bir süre daha burada kalmaman için hiçbir neden yok, Mary-Kate.

"Belki," diye omuz silkti. "Kim bilir? Eğer bugün bir ara biri beni bırakırsa, stüdyosuna gidip Jack'in yazdıklarını dinleyebilirim. Yazdığı şeylerin. Bu arada konuyu değiştiriyorum anne, dün Michelle'den bir e-posta daha aldım. Ben doğduktan hemen sonra ikimizin çekilmiş bir fotoğrafını göndermiş. Eğer çok acıtmayacaksa, benim için bir bakabilir misiniz? Ben sadece Resimdeki bebeğin, benim o yaştaki halimle aynı görüldüğünden emin olmak istiyorum. Böylece hiçbir şüphe ya da Herhangi bir şey. Yani, bütün bebeklerin aynı görüldüğünü biliyorum ama-

'Merak etme sevgilim, sen olup olmadığını hemen anlayacağım,' diye onayladım. 'Jack'in dönmesini beklerken, neden

Odana çıkalım ve bana gösterebilir misin?

Üst katta, yeni doğan çocuğa bir bakışta anladım ki Fotoğrafta annesinin kollarında yatan artık benim kızımdı. "Hatta küçükken aynı pembe battaniyeye sarılmıştın. bana ve babana verildi." "Kaç yaşındaydım?

"Birkaç saatten fazla değil, tatlım. Bu fotoğraf muhtemelen sana veda etmek zorunda kalmadan hemen önce çekildi. Bu onun için çok zor olmuş olmalı.

"E-postada, sonraki haftaların korkunç olduğunu, bana kendisinden daha iyi bir hayat verileceğini düşünerek başa çıktığını söyledi. o zaman bana verebilirdi. Bence kendini gerçekten suçlu hissediyor anne.

"Verdiği karar için ona kızıyor musun?

"Sanmıyorum, ama bunun nedeni kısmen sana ve babama gelecek kadar şanslı olmam ve harika bir yetiştirilme tarzına sahip olmam. Kendimi ne zaman hazır hissedersen o zaman görüşmek istiyor.

"Yapacağını düşünüyor musun?

"Belki, evet, ama onun ailesinin bir parçası olmak istemiyorum. hiçbir şey; benim kendi çocuğum var. Kulağa garip geldiğini biliyorum ama beni doğurduğunda çok gençmiş. onu daha çok bir abla olarak görürdüm. Yani, Jack ondan sadece birkaç yaş küçük. Yani ...' Mary-Kate gözlerinde bir parıltıyla bana baktı. "Görünüşe göre ben Kayıp kardeş olmak için koşuyordum anne. Jack dün gece bana Merope'nin Atlantis'teki arillary küre bandında görünen koordinatlardan bahsetti. Senin olduğun yere yakınlar. Görünüşe göre bir ocuk olarak yetiştirilmiş.'

Mary-Kate'e şaşkınlıkla baktım.

"Üzgünüm, neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok.

"Ally size babaları öldükten hemen sonra kız kardeşlerin evinde beliren küreyi anlatmıştır herhalde?

"Hayal meyal bahsettiğini hatırlıyorum ama tekrar açıklayabilir misiniz lütfen?

"CeCe bana babalarının Cenevre'deki evlerinde özel bir bahçesi olduğunu ve öldükten hemen sonra bir gecede bu kürenin orada belirdiğini söyledi. Üzerinde kız kardeşlerin her biri için bantlar varmış,

Bantların her birinin üzerine bir alıntı ve babaları tarafından bulundukları yerin koordinatları kazınmıştı.

"Ve ...?"

"Ally Jack'e Maia'nın - en büyükleri ve şu ana kadar hiçbirimizin tanışmadığı kız kardeş - birkaç gün önce bahçede dolaşırken Merope'nin boş bandına bir dizi koordinat kazınmış olduğunu gördüğünü söyledi.

"Ne?! Bütün bunlar her geçen saniye daha da zorlaşıyor. Gözlerimi devirdim.

"Hadi ama anne! Bu kadar alaycı olmayı bırak. Hayatı boyunca Yunan mitolojisi bağımlısı olduğunu kendi kendine itiraf eden sensin. Belli ki babaları da öyleydi ve kollar küre onun bilgi aktarma yöntemiymiş. Ally'nin dün gece Jack'e söylediği gibi, eğer onun nerede bulunduğunu öğrenmek istiyorlarsa ihtiyaçları olan şey buydu.

Onlar. Maia, bu bilgi verilmediği sürece tamamen doğru olsaydı, küre üzerine kazınmazdı.

"Peki bu bilgi ne zaman ortaya çıktı?"

Jack, Ally'nin emin olmadığını söyledi. Yani, hem kendisinin, hem Maia'nın, hem de diğer kız kardeşlerin bahçeye oturmaya gittiklerini, ama hiçbirinin küreyi yakından incelememediğini söyledi. Yani aylar da olabilir, birkaç gün önce de. Ama konunun bu olduğundan emin değilim anne. Daha önemli olan şey, bir sepetin içine konmuş olman tamamen tesadüf olamaz.

Rahibin kapısının eşiğinde, koordinatlara göre doğduğu yerden sadece bir mil kadar uzakta.

Kızımın beni incelediğini ve bir tepki beklediğini hissettim.

'Yani takma addan başka bir adı olmayan bu baba beni orada mı buldu? Eğer bulduysa, neden sonra beni bir Rahibin kapısının eşiğinde mi?

'Bilmiyorum anne, ne Ally ne de bir başkası. Ama Salt Baba ve kız kardeşleri bir kenara bırakırsak, gerçekte kim olduğunu öğrenmek ilginç olmaz mıydı? Öz anne babanın kim olduğunu?

"Bunu bana daha birkaç dakika önce kendi öz ailesiyle tanışmaktan rahatsız olmadığını söyleyen çocuk mu söylüyor? Gülümsedim.

'Evet, ama fark şu ki, istersem yapabilirim,' diye karşı çıktı Mary-Kate. 'Korkuyorsun, değil mi anne? Gerçeği bilmekten?

'Muhtemelen haklısın Mary-Kate, ama evden ayrıldığımdan beri geçen birkaç hafta oldukça inişli çıkışlı geçti. Belki bir gün bilmek isterim, ama senin gibi, önemli olan sadece sevdiklerim ve beni sevenler - ailem - ve ben sahip olduklarımla oldukça mutluyum, özellikle de onlarla yeniden tanıştıktan sonra.

"Evet, seni çok iyi anlıyorum anne.

"Bu, seninle ve evlat edinilmenle ilgili hislerim hakkında yorum yapıyormuşum gibi geldiyse özür dilerim," diye ekledim çabucak.

"Yemin ederim ki

Bunlar tamamen *benim* hislerim. Bu kız kardeşler grubunun kayıp bir üyesi olsa bile, ki şu anda benim olabileceğimi düşünüyorlar, şu anda başka bir aileyle başa çıkamam.

Anlıyorum anne, lütfen özür dileme. Aslında Jacko bir şeyler öğrenmeye hevesli görünüyor. Unutmayın, eğer bu diğer aileyle bir akrabalığınız varsa - ya da hikayeniz öyleyse - o zaman o da olabilir,

çünkü o senin ve babamın biyolojik oğlu.'

"Aslında haklısın," dedim, birden kendimi korkunç derecede bencil hissederek. 'Benim bilmek istemiyor olmam, onun da istemediği anlamına gelmez. Bunun Jack'in de geçmişi olduğunu belirttiğin için teşekkür ederim tatlım. Ve senin de.

Sorun değil anne. Ben de onunla aynı fikirdeyim - tüm bunların temeline inmek istiyorum. Bu şimdiye kadarki en iyi gizem gibi! Tam olarak biliyorum

Jack'in şu anda nerede olduğu ve gelip bu evi görmek isteyip istemediğiniz tamamen size kalmış. Gidip bir göz atacağız - whoops! Bu Jack olmalı, Clonakilty'den arıyor. Mary-Kate telefonuna cevap vermek için atladı. "Selam Jacko, evet. Tamam, ona soracağım. Yarım saat içinde lobide olacağım.' Telefonu yere bıraktı.

"Argideen Evi'ni görmeye gidiyoruz. Gelmek ister misin?" "Neden olmasın?" diye cevap verdim acımasız bir gülümsemeyle.

Yola ıkarken Jack'e 'Tam olarak nerede olduğunu biliyorum,' dedim.
"Navigasyona ihtiyaımız yok.

'Tamam, sadece senin buna hazır olmadığını hissettim.
Üzgünüm anne,' diye ekledi navigasyonu
kapatarak. "Özür dilemene gerek yok. Ambrose
nasıldı?'

'Onunla Dublin'de ilk tanıştığım zamankinden çok daha neşeliydi. İyi bir
şey yaptın anne. Eve vardığımda Katie teyzemizi gördüm ve Ambrose ne
zaman gelmek isterse arayacağını söyledi.
toplandı.'

"Tamam. Buradan sağa dön Jack,' diye yönlendirdim. "Bu sabah
neredeydin?

"Oh, Clonakilty civarında.

"Ally nasıl? Mary-Kate dün gece onunla konuştuğunu söyledi.

O iyi. Diğer tüm kız kardeşler önümüzdeki birkaç gün içinde gemi
seyahati için geliyorlar. Tekneleri Perşembe sabahı Nice'den
Yunanistan'a yelken açacak.

"ok güzel," dedim. 'Tamam, kavşaktan sağa dönün ve ben aksini
söyleyene kadar yolu takip edin.

Bir süre sessizce oturduk, ben de hızla geçen kırlara baktım. Sanki
beynim kapanmış gibi hissizleşmişim,
Çünkü götürüldüğüm yeri bilmek ya da oraya dahil olmak istemiyordu.
Sanki bir şekilde onu görmek ve onunla bağlantılı olduğumu bilmek
hayatımı sonsuza dek değiştirecekmiş gibi. Önemli olduğunu.

Ve ben bunu hiç istemiyordum.

"Buradan sağa dön," diye neredeyse Jack'e bağıracaktım.

*Kes şunu, Merry! Unutma, Jack için buradasın, oğlun için. Bu onun da
hikayesi.*

Clogagh'a doğru ilerlerken yol kıvrıldı, döndü, sonra daha da daraldı.

O anda bunun hayatım için bir metafor olduğunu hissettim:

*Ya şu anda kendi hayatımda sağa dönmek yerine sola dönseydim?
Tüm yaşam, kaderin insanlığın kendi kaderini belirlemesine izin verdiği
sık sık bir kavşakla birlikte bir dizi kıvrılan ve dönen yol mu?*

"Anne, şimdi nereye?

Inchybridge'e vardığımızda yol daha da daralmıştı ve Jack'e biraz daha devam etmesini, sonra sağa dönmesini söyledim.

"Bu Argideen Evi'nin sınırı olan taş duvar," diye duyurdum.

"Kilometrelerce uzanıyor anne," dedi Mary-Kate arkadan.

'Biz köylüleri dışarıda tuttuklarından emin olmak istediler,' diye gülümsedim. "Ana giriş hemen şurada solda.

Jack yaklaşırken yavaşladı. Karşıda, altındaki Argideen Nehri'nden beslenen verimli topraklarda bir mısır tarlası büyüyordu.

"Giriş burası," dedim.

Jack yavaşladı ve sonra önüne park etti. Görkemli eski demir kapılar açıldı ve ötesindeki araba yolu

Yabani otlar. Taş duvarın içindeki arazinin sınırını çevreleyen ağaçlar bir ormana dönüşmüştü. Bana Uyuyan Güzel'in kalesinin etrafında büyüyen devasa dikenli çalılar hatırlattı.

"Dışarı çıkıp bir göz atalım mı?" diye sordu Jack.

"Çıkamayız! İzinsiz girmiş olabiliriz,' diye cevap verdim.

'Bu sabah buranın yerlilerinden biriyle konuştum ve yıllardır burada kimsenin yaşamadığını söyledi. Burası boş, anne. Söz veriyorum.'

"Burası hâlâ birine ait Jack. "İyi, sen burada kal o zaman.

Jack'in arabadan inişini izledim.

"Ben de geliyorum," dedi Mary-Kate arka kapıyı açarken. "Tanrı aşkına," diye mırıldandım ben de inerken. Hepimiz

Yol boyunca uzanan devasa ısırgan otlarının etrafından dolaştım.

İronik bir şekilde, insan olmadan

müdahale ederse, doğa çok hızlı bir şekilde kendini geri almaya

başlayacaktır. "Ah! Mary-Kate bir ısırgan otu hedefini bulduğunda irkildi ve zıpladı

spor ayakkabısı ile kot pantolonu arasında.

'Ev her an görünebilir,' dedim arkalarından. Ve birkaç dakika sonra, oldu. Buralardaki tüm Protestan evleri gibi, kare planlı, zarif bir Gürcü eviydi.

bina. Ön cephesi genişti - hem zemin hem de üst katlarda sekiz pencere genişliğindeydi ve bir zamanlar güzelce bakımlı olan park alanıyla çevriliydi. Bu haliyle bile

Dış cephe hala ayaktaaydı, pencere camlarının etrafındaki çürüyen ahşabı ve evin tabanından yukarı doğru sürekli sürünen sarmaşıkları görebiliyordum. İhmal edilmişlik hissi hissediliyordu.

"Vay canına!" dedi Mary-Kate ön tarafına bakarken. 'Burası zamanında muhteşem bir yermiş. Burada kimin yaşadığını biliyor musun anne?

"Yüz yıl önce kim olduğunu söyleyebilirim ama Fitzgerald'ların devrim sırasında İngiltere'ye döndüklerini biliyorum. Onlar İngiliz, görüyorsunuz. Ve Protestan,' diye ekledim. 'Eminim savaştan hemen sonra başka biri satın almıştır. Yani İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra. Kız kardeşlerimden biri, Nora, atış sezonunda burada mutfakta çalışıyordu ama ailenin adının ne olduğunu bilmiyorum.

"Haklısın anne, Fitzgerald'lar 1921'de İngiltere'ye döndüler ve ev bir süre boş kaldı.

"Bunu nereden biliyorsun Jack?

"Çünkü Ally, aile araştırmaları konusunda biraz uzmandır. tarihçeleri, muhtemelen mülkün satışıyla ilgilenmiş olabilecekleri için yerel avukatlık bürolarına bakmamı önerdi. Timoleague'de bulduğum avukat, mülkün satışıyla ilgilenenin kendisi olmadığını söyledi. Argideen House'un satışından bahsetti ama satanın ismini verdi. Ben de daha önce onları Clonakilty'de ziyaret ettim. Jack başını salladı. "Bu bölge inanılmaz anne; herkes birbirini tanıyor ya da tanıyan birini tanıyor.

"Ve?

"Konuştuğum adam babasını aramış, o da babasını aramış ve görünüşe göre ev 1948 yılında Fitzgerald ailesi tarafından yeni bir alıcıya satılmış.

"Kimdi o alıcı?" diye araya girdi Mary-Kate.

"O bilmiyor. Ya da en azından büyükbabası bilmiyor. Büyükbabası tüm tapu ve ilgili belgelerin Londra'ya gönderilmesi istendi. 'Nereye gönderildiklerine dair bir adresiniz var mı? Ben sordum. "Görünüşe göre bir posta kutusu adresiymiş ve ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

aslında öyle.

"Biz ona posta kutusu verdik," diye açıkladım. 'Temelde şu anlama geliyor

zarflar ya da paketler postaneye gidip üzerinde belirli bir numara olan bir dolaba konuyor ve alıcı bunları oradan alıyor.

"Yani bu, kişinin anonim kalmak istediği anlamına mı geliyor?" dedi Mary-Kate.

"Evet, özünde öyle.

"Posta kutusu adresi sizde var mı? Jack'e sordum.

"Biliyorum, Marylebone diye bir yerde. Oradaki postaneleri internetten kontrol ettim ve hepsini aradım.

Temel olarak, numara artık mevcut değil.

"O posta kutusu hesabını açan kişinin adını biliyorlardır herhalde?" Mary-Kate sordu.

"Vardı, ama annemin de az önce açıkladığı gibi, posta kutusu sahibi olmanın bütün amacı anonim kalmaktır. Sahibinin adını telefonda bir yabancıya vermeyecekleri kesin," dedi Jack.

"Burası çok güzel bir ev," dedi Mary-Kate hülyalı bir şekilde.

'Büyükanmem Nuala, genç bir İngiliz subayına bakıyordu. burada yaşamış ve Birinci Dünya Savaşı'nda yaralanmış. Günlüğünde bahçelerin eskiden ne kadar harika olduğundan bahsetmiş. Ne yazık ki Nuala gittikten kısa bir süre sonra intihar etti. O zaman ürperdim ve evden uzaklaştı. 'Ben arabaya geri dönüyorum. Orada görüşürüz.

Çalılıklar arasında yürürken, beni bu kadar etkileyen ve burada yaşanmış olan hikâyenin *benim* de tarihimin bir parçası olabileceğine inanmakta güçlük çekiyordum. Yine de, sadece Evle ilgili bir şey, bir atmosfer - bir enerji - beni rahatsız ediyordu.

Ruhani şeylere yatkın olmayan ben bile Argideen Evi'nin üzerinde bir karanlık varmış gibi hissediyordum; her ne kadar güzel olduğundan ya da bir zamanlar güzel olduğundan şüphe duymasam da, bir trajedinin yaşandığını biliyordum Duvarlarının içinde ve bugüne kadar hala izini bıraktı.

Yabani otlara ve köklere takılarak koşmaya başladım. Nefes nefese ve temiz havayı içime çekerek kapılardan geçene kadar yol boyunca ilerledim.

Argideen Evi'yle olan bağlantım ne olursa olsun, o kapılardan bir daha asla geçmek istemediğimi biliyordum.

Mary-Kate'i yeni arkadaşı Eoin'in stüdyosunda buluşmak üzere ayarladığı Clonakilty'ye bıraktıktan sonra Jack ve ben Ambrose'u almaya gittik.

"Üzgünsün, değil mi anne?

'Biraz,' diye itiraf ettim. 'Nedenini tam olarak söyleyemem. Ama cidden Jack, senin yaptığın bir şey değil. Sadece Argideen Evi'ni sevmiyorum, hepsi bu.

"Ama bugüne kadar duvarların içine hiç girmedin, değil mi?" "Hayır, hiç girmedim.

"Bu arada, ne zaman ayrılmayı düşünüyorsun?" diye sordu.

"Dürüst olmak gerekirse bunu hiç düşünmedim. Sanırım bu Ambrose'a bağlı. Onu da yanımızda Dublin'e götürebiliriz.

Tamam. Eğer sizin için de uygunsa, MK ve ben yarın Dublin'e gitmeyi, oradan da Londra üzerinden Nice'e uçmayı düşünüyoruz. Biliyorsun.

hepimizin Yunanistan'a yapılacak gemi seyahatine davet edildiğini söyledi. Gitmek istemediğini anlıyorum ama ...' - Jack omuz silkti - 'Gitmek isterim.

Belki senin için araştırabilirim, anne, tüm bu kayıp kardeş meselesinin ne olduğunu öğrenebilirim, eğer senin için bir sakıncası yoksa?

"Tabii ki sorun olmaz, Jack. Sen yetişkin bir adamsın ve ne istersen yapabilirsin. Mary-Kate'in de bana belirttiği gibi, eğer onlarla bir şekilde akrabaysam, sen de öylesin.

"Evet, öyle olurum.

"Dürüst ol Jack, gitme isteğinin ne kadarı Ally ile ilgili?

Bunu düşünürken bir duraklama oldu. Ya da en azından *bana* ne söyleyeceğini düşündü.

Aslında oldukça fazla. Yani, tüm bu durum hakkında daha fazla şey öğrenmekle ilgilendiğim açık, ama evet, uzun zaman oldu.

Bir kadınla tanıştığımndan beri onunla hemen bir bağ kurdum.

"Sence o da senin için aynı şeyleri mi hissediyor?"

"Bilmiyorum; belki de kayıp kız kardeş meselesi yüzünden bana mesaj atıyordur, ama dün gece konuştuğumuzda güldük, anlıyor musun?" "Ben onu anlıyorum, o da beni anlıyor, hepsi bu."

"O zaman kesinlikle gitmelisin, Jack. Doğru," dedim yaşlılar evinin önüne geldiğimizde. "Ben içeri girip Ambrose'u alacağım."

Katie beni karşılamak için resepsiyona geldi. "Nasıllar? Ona sordum."

"Ah şimdi, Bay Lister oturduğundan beri sohbet etmeyi bırakmadılar diyebilirim."

"Arayı kapatmak için çok zamanları oldu."

"Evet, öyle. Şimdi gidip onu getireyim."

"Bu arada, Nora biz gençken Argideen House'da çalışıyordu, değil mi?"

Evet, çalışıyordu."

"Ona çalıştığı ailenin adını hatırlayıp hatırlamadığını sorabilir misin?"

Soracağım. Yanlış hatırlamıyorsam yabancı bir çiftti," dedi Katie.

"Bu akşam eve geldiğimde onu ararım."

"Teşekkürler," dedim, bana gülümseyip giderken. Resepsiyonda Ambrose'u beklerken, altı kız kardeşin 'Pleiades'in bir anagramı olduğunu çoktan çözdüğüm tuhaf soyadını düşündüm.

D'Aplièse . . . Çantamdan bir kalem çıkardım, resepsiyonistten bir parça kağıt istedim ve kelimeyi yazdım.

Ambrose, Katie ile birlikte görüldüğünde, adımlarında Dublin'de olmayan kesin bir sıçrama vardı.

"İyi bir gün müydü?" diye sordum.

"Özel olmayan çevre dışında, çok hoştu. Teşekkür ederim Katie, seninle tanışmak bir zevkti."

Tekrar tanışın ve içiniz rahat olsun, yakında döneceğim," dedi ona.

"Nora'ya bunun Argideen House'daki ailenin adı olup olmadığını sorabilir misin? Ona kâğıt parçasını uzatarak sordum."

"Elbette," dedi kağıdı üniformasının cebine sokarken. "Hoşça kalın. Bana bir gülümseme verdi ve yürüdü gitti.

"James'in orada yaşamakla nasıl başa çıktığını bilmiyorum," dedi Ambrose, arabaya binmesine yardım ettiğimde ve yola koyulduğumuzda. 'Ama yine de bir şekilde dayanıyor. Yaratıcımla birlikte olmayı tercih ederdim.

"Tanrı'ya inanmadığını sanıyordum?

"Yaratıcımla" dedim, sevgili kızım, teknik olarak bu benim. Bu nedenle, en azından dünyevi kalıntılarımla onlarınkiyle birlikte yatacak.

"Kılı kırk yarıyorsun, Ambrose.

'Belki öyle, ama . . . Merry canım, otele döndüğümüzde sohbet etmek için müsait olur musun? Bugün içtiğimden daha fazla çay içtim. Bir haftadır içtiğimi sanmıyorum ve kendime bir kadeh viski ısmarlayabilirim.

Otelin önüne park ettiğimizde Jack, "Mary-Kate aradığında gidip onu alacağım," dedi. "Akşam yemeğinde görüşürüz.

'Bu arada çocuklarınız son derece keyifli. Şimdi o zaman,' dedi Jack park yeri bulmak için hareket ettiğinde, "Güneş bizi şerefliendirirken dışarıda, kafenin terasında oturmaya ne dersiniz?" dedi.

Benim için bir demlik çay ve Ambrose için bir viski eşliğinde, altımızdaki kıyıya vuran dev dalgaların sesini dinleyerek oturduk.

"Benimle ne hakkında konuşmak istiyordun?" diye sordum.

Elbette James'le ilgili. Yani, tekerlekli sandalyede olduğunu ve günlük abdestini alırken yardıma ihtiyacı olduğunu biliyorum. altın yıllarını o evde geçirecek. Düşünüyordum da..." "Evet?

"Gençleştiğim söylenemez, değil mi? Ve itiraf etmekten nefret etsem de, yatak odama ve banyoya inen merdivenlerle mücadele etmeye başladım. Bir süredir daireyi satıp modern bir apartman bloğuna taşınmayı düşünüyordum.

asansör ve duşakabin de dahil olmak üzere ihtiyacım olan her şey tek bir katta. Size şunu söyleyeyim, bu tür yerlerden çok var bugünlerde Dublin'de mevcut.'

"Anlıyorum. Ve?

'Uzun zamandır yaşadığım evi satmanın bir travma yaratacağını tahmin edebilirsiniz. Ama James'in şu anki durumunu görmek bana ihtiyacım olan cesareti verdi. Yani geri döndüğümde Dublin, küçük yarım evimi satılığa çıkarıp üç yatak odalı daha mantıklı bir şey almayı planlıyorum. Biri kendim için, biri yatılı bakıcı için ve bir tane de James için.

"Tanrım!

"Sen ne düşünüyorsun, Mary canım?

"Bence teoride harika bir fikir Ambrose. Ancak bu durum Peder O'Brien için büyük bir sıkıntı yaratacaktır. Yetişkin hayatının çoğunu burada geçirdi ve yaşam koşulları pek iyi olmasa da

"Olması gerektiği gibi, eski cemaatinden pek çok kişi onu görmeye geliyor.

'Son altmış küsur yıldır her gün gördüğü cemaat üyeleri. Bir değişiklikten memnun olabilir.

"Ona gerçekten sordunuz mu?

Evet, aslına bakarsanız öyle. Ya da başka bir deyişle Ona bu fikri ima ettim. Planım, taşınmayı gerçekleştirmek ve bizimle yaşayabilecek bir bakıcı bulduğumda James'in beni ziyarete gelmesi. Ve belki de-'

'Asla Batı Cork'a dönmek istemeyecek,' diye onun yerine ben bitirdim.

"Kesinlikle. Ve eğer biraz taze deniz esintisine ihtiyaç duyarsa, her yaz buraya bir yere götürmememiz için hiçbir neden yok. Ambrose, evin bitişiğindeki ayrı bir binayı işaret etti.

Otel. "Soruşturdum ve dairelerin mutfaklı bir alana ihtiyaç duyan ailelere kiralandığını öğrendim.

'Tanrım, Ambrose, kesinlikle her şeyi çözmüşsün,' dedim. gülümsedi. "Mahremiyetini ve etrafındaki kitapları özlediğini biliyorum.

'Elbette bunlar için özel raflar yaptıracağım. Doğrusunu söylemek gerekirse, istediği buysa buraya taşınırım ama dillerin dolaşacağına şüphe yok. Oysa Dublin'de - büyük şehirde - kimse iki eski dostun alacakaranlık yıllarını birlikte geçirdiklerini fark etmez, hatta umursamaz. Öyle mi?'

Ambrose güvence için bana baktı.

'Eminim fark etmezler, ama sen yine de Daire kiliseye yakın. Eminim James Dublin'deyken, tabiri caizse, irtibatta kalmak isteyecektir.

"Geri döner dönmez planlarımı uygulamaya başlayacağım. Gülümsedi, sonra bana döndü. 'Yaptıkların için teşekkür ederim, sevgili kızım. Sana sonsuza dek minnettar kalacağım,' diye ekledi, gözleri yaşlarla doluydu. "Bana yeniden yaşamam için bir sebep verdin.

"Ah Ambrose, lütfen bana teşekkür etme. Benim için yaptığın onca şeyden sonra, bir şey söylemene gerek yok.

Yine de söylemek istedim. Ayrıca, Mary canım, mektubunu okudun mu?

"Evet.

Ee?

"Ve . . . Bilmiyorum. Yani, oldukça resmiydi, benimki gibi Onu. Kendisiyle iletişime geçebilmem için bana bir telefon numarası bıraktı.
..'

'Mary, Tanrı aşkına, git ve onu gör! O - ve diğeri - bunca yıldır size musallat oldu! Hayatın sahip olduğu bir şey varsa bana öğrettiği şey, çok kısa olduğu!'

Evet. Haklısın, elbette. Tamam, anlatacağım. Hazır buradayken, sana "diğeri" hakkında her şeyi anlatmalıyım, az önce dediğin gibi
..'

Kırk dakika sonra Ambrose uyumaya gitmişti ve ben odama geri dönmüştüm. Bobby'ye olanları anlatırken beni dikkatle dinledi, sonra elini koluma koydu.

'Sonunda geçmişini geride bıraktın ve yeniden nefes almaya başlayabilirsin,' dedi.

"Alabilirim, evet.

'Sevgili Mary, keşke bunu bana o zaman söyleseydin, sana yardımcı olabilirdim.

'Hayır, Ambrose. Kimse edemezdi,' diye iç geçirdim. "Ama en azından artık bitti.

"Ve sadece bu kaldı," diye mırıldandım mektubunu çıkarıp İngiliz kodu olduğunu bildiğim bir numarayı çevirirken. Birkaç kez çaldıktan sonra cevap verdi ve ikimiz bir anlaşma yaptık. Çok resmi bir şekilde, sanki bir iş toplantısı yapıyormuşuz gibi. Ahizeyi yerine koydum, saat ve yeri yazdığım kâğıdı katladım ve çantama koydum.

"Neden sesi suçlu gibi çıkmıyordu? Kendi kendime sordum. Cevabını bilmiyordum.

"Peki anne, İrlanda'da ne kadar kalacaksın? O akşam hepimiz üst kattaki şık restoranda yemek yerken Jack bana sordu. panoramik bir deniz manzarası vardı.

"Yarın Ambrose ve siz ikinizle Dublin'e dönüyorum, ondan sonra da burada ailemle biraz vakit geçirmek istiyorum.

"Gemiyle gelmeyeceğine emin misin anne?" diye sordu Mary Kate. 'Her zaman çok sevdiğin mitolojinin doğduğu Yunan adalarını görmek istemişsindir. Ally Jack'e teknenin bir resmini gönderdi - harika görünüyor!

"Bunu bir düşünmelisin, Mary canım," diye söze girdi Ambrose. 'Kızın kesinlikle haklı. Yirmi yılı aşkın bir süre önce Sparta'ya yaptığım son seyahatten bu yana Yunanistan'a geri dönmedim. Tiyatro çok güzel. Taygetus Dağı'nın fon oluşturduğu gün batımında görülecek bir şey.

Ambrose bana öğrencilik günlerimden çok canlı bir şekilde hatırladığım o bakışlardan birini attı.

"Adını Yedi Kız Kardeş'in beşincisi olan Taygete'den almıştır. Pleiades ve Zeus'un soyundan gelen Lacedemon'un annesi," diye tekrarlardım, unutmadığımı emin olmak için. Bana hafifçe başını sallayarak onay verdi. "Tiggy'nin adı Taygete'nin kısaltması - o ailesinin beşinci kız kardeşi," diye devam ettim, "ve ironik bir şekilde, ben de ailemin beşinci çocuğuyum. evlat edinen aile.

'Ya da belki Ally'nin ailesindeki kayıp kız kardeş,' dedi Mary-Kate. 'Ah anne, lütfen gel,' diye tekrar ısrar etti.

'Hayır, şimdi olmaz ama belki Büyük Tur'umda görülecek yerler listeme Yunanistan'ı da eklerim. Tatlı isteyen var mı?'

Odama döndüğümde otel telefonumun kırmızı mesaj ışığının yanıp söndüğünü ve bir sesli mesaj olduğunu gördüm cep telefonum. Önce sabit hat mesajımı açtım, Katie onu geri aramamı istiyordu.

Cep telefonuma dönerek sesli mesajlarımı dinledim.

İlki - tesadüfen, akşam yemeği sohbetimizden sonra - Tiggy'den gelmişti, nasıl olduğumu soruyor ve beni Jack ve Mary-Kate ile gemi yolculuğunda görmeyi umduğunu söylüyordu.

Sonra Katie'yi aradım.

'Merhaba, ben Merry. Her şey yolunda mı?

"Evet, tamamen harika, teşekkür ederim. Sadece bilmeni istedim ki Nora'yla konuştum ve Büyük Ev'de yanında çalıştığı ailenin adını hatırlayamadığını ama bir düşüneceğini söyledi. Sonra hatırladığını söylemek için beni geri aradı. Haklıydım, kulağa yabancı gelen bir isim ama sizin verdiğiniz isim değil.

Ben. Senin için hecelesem iyi olur. Kalem ve defterin var mı?' 'Evet. Başla,' dedim, kalemim hazırды.

'Doğru, doğru yazdığını düşünüyor, o yüzden E. S. Z. U.' Harfleri kendi kendime tekrar okudum.

"Eszu," dedim. "Çok teşekkürler Katie, yarın konuşuruz.

'Jack'ten kimin sahibi olduğuna dair bir haber aldın mı? Argideen House, Ally?" diye sordu CeCe, Chrissie'nin Avustralya usulü biftekli bir akşam yemeği hazırladığı mutfağa girerek. süslemeler.

'Hayır. Merry'nin kız kardeşi ne olduğunu hatırlarsa bana haber vermesini istedim. Belli ki hatırlamamış,' diye iç geçirdi Ally.

"Annesinin hâlâ gemiye gelmeyi reddedip reddetmediğini söyledi mi?" dedi dizüstü bilgisayarının başında oturmuş e-postalarını kontrol eden Maia.

Görünüşe göre İrlanda'da daha uzun süre kalmak istiyor. Sanırım hepimiz kayıp kız kardeşi bulmak için elimizden geleni yaptığımızı kabul etmeliyiz. Eğer Yüzük kanıt, Merry'nin evlat edinildiği gerçeği ve bulunduğu yerin adresinin rahibin evine çok yakın olması, onu bulduğumuzu gösteriyor. Ama eğer gemiye gelmezse, onu ikna edemeyiz.

"Hayır, ama çok yazık, çünkü her şey uyuyor," dedi Maia. "Yaşı dışında," diye karşı çıktı Ally. "Hepimiz onun yaşının çok daha genç bir kadın arıyor. En azından çocukları yanımızda olacak, bu da yeterli olacaktır.

"Doğru," dedi Maia, masanın yanındaki deftere bazı notlar alarak. Dizüstü bilgisayar. "Tiggy ve Charlie'nin uçağı Çarşamba günü saat 11:30'da Cenevre'ye iniyor, Electra doğrudan Cenevre'ye uçağasını doğruladı.

Güzeli, Star, Mouse ve Rory de öyle. Bir de Jack ve Mary Kate var, onlar da ne zaman geleceklerini henüz teyit etmediler.

"Peki yarın için kaç yatak odasına ihtiyacımız var?" dedi Ma, bardakları ve çatal bıçakları terasa taşıırken.

"Sadece Tiggy ve Charlie için bir tane," dedi Maia ayağa kalkarak. 'Lütfen rahatla anne. Hepimizin sana yardım etmek için burada olduğunu unutmamalısın.

"Elbette öyleyiz," dedi Chrissie poligondaki yerinden dönüp anneme gülümseyerek. 'Gerçi kim nasıl yemek pişirebilir ki?

Bu eski aletle ilgili hiçbir fikrim yok. İyi iş çıkardık.

"Anne, neden oturmuyorsun, biz de sana bir kadeh şarap getirelim?

Ally onu masaya doğru yönlendirdi ve yavaşça bir sandalyeye itti.

"Bırak da değişiklik olsun diye seninle biz ilgilenelim.

"Hayır, Ally, bunun için para almıyorum ve buna katlanamam," diye itiraz etti Ma.

CeCe, Ma'nın önüne bir kadeh şarap koyarken, "Bizi sevmen için para almadın ama bedavaya sevdin ve şimdi biz de seni seviyoruz," dedi.

"Şimdi iç şunu," diye emretti, "ve çırpınmayı kes, tamam mı?

"Geçen yıl Londra'da onu ziyaret ettiğimde Star'a da söylediğim gibi, Claudia yanımda olmadan dağılıyorum; o gerçekten Atlantis'in motoru. "Belki de onu yeterince takdir edemedik," dedi Maia ve sonra Floriano ve Valentina'nın terastaki kapıdan içeri girdiklerini görünce gülümsedi. İkisi de terasta kısa bir şekerleme yapıyordu.

Pavilion, Rio de Janeiro'dan Lizbon üzerinden ancak o öğleden sonra gelebilmişti.

Ally, kızının elini sıkıca tutan Floriano'yu inceledi. Bronzlaşmış bir teni, koyu renk saçları ve etkileyici kahverengi gözleri vardı, dişleri yakışıklı yüzünde bir gülümseme belirdi. Valentina kocaman kahverengi gözlerini kocaman açarak tüm yetişkinlere baktı, utangaç bir şekilde saçının bir telini

uzun saçlarını zarif bir parmağa doladı.

Annem hemen ayağa kalktı. "Merhaba Valentina," dedi küçük kızın yanına giderek. "Uyuduktan sonra kendini daha iyi hissediyor musun?

Küçük kız kalın aksanlı bir İngilizceyle, "Evet, teşekkür ederim," diye cevap verdi.

Maia, kendisi de iki dil bilen Floriano'nun ona beşikten itibaren İngilizce öğrettiğini söylemişti.

'İçecek bir şey ister misiniz? Kola, belki? Annem yol göstermesi için Floriano'ya bakarak devam etti.

"Elbette bir kola alabilir," diye onayladı Floriano.

"Çok acıktım, Papai," dedi babasına bakarak. 'Akşam yemeği belki otuz dakika sonra hazır olur, o yüzden neden Benimle gelersen o zamana kadar seni idare edecek bir şeyler bulabilir miyiz bir bakalım? Anne elini Valentina'ya uzattı, o da isteyerek tuttu. İkisi birlikte dükkânın bulunduğu yöne doğru yürüdüler. Kiler.

Ally gözlerini devirirken gülümseyerek, "Doğruca anne moduna geri döndü," dedi.

"En mutlu olduğu yere," dedi Maia Floriano'nun yanına gidip yanağına bir öpücük kondururken. "Bira ister misin?"

"Bir tane için adam öldürebilirim," dedi kolunu onun omzuna atarken.

"Şef için de bir tane, eğer varsa, lütfen," diye seslendi Chrissie. "Ben getiririm," dedi CeCe ve buzdolabına doğru yöneldi.

Ally kendisi için bir kadeh şarap doldurdu ve herkes içkisini aldıktan sonra kadehi kaldırdı. 'Floriano ve Valentina'ya Bu çok özel günde bize katılmak için Rio'dan buraya kadar gelebildiniz.

Herkes kadeh kaldırdı ve Ally Atlantis mutfağının sadece kız kardeşleriyle değil, aynı zamanda yeni ortakları ve aileleriyle de dolu olmasının ne kadar harika olduğunu düşündü.

Valentina'nın mutfağın bir köşesinde oyun minderinin üzerinde yatan Ayı'yı fark etmesini izledi.

'*Aí que neném bonito!* Onunla oynayabilir miyim Maia?"

"Elbette oynayabilirsin," dedi Maia, Valentina Ayı'yı mutfağa koyarken Ally'ye bakarak.

Kolasını bıraktı ve Bear'a doğru ilerledi. Onun yanına diz çöktü, sonra onu küçük kollarının arasına aldı. İki kız kardeş gülümsedi.

"Floriano'yu babamın özel bahçesini görmeye götürsem sorun olur mu? Maia genel olarak mutfağa sordu.

"Elbette," dedi Maia, Valentina ve Ayı'ya doğru ilerleyerek. "Ben çocuklara göz kulak olurum, merak etmeyin.

"Teşekkür ederim. Maia Floriano'nun elini tuttu ve onu mutfaktan dışarı çıkardı.

CeCe arkalarından, "Hazır olduğunda ısıklık çalacağız Maia," diye bağırdı. 'Sanırım barbie artık neredeyse yeterince sıcak, Chrissie.

İki kadın dışarı çıkarken Chrissie, "Ben de sizinle geleceğim, yoksa her zamanki gibi biftekleri cayır cayır yakarsınız," diye takıldı.

"CeCe'yi bu kadar mutlu görmek harika değil mi?" dedi annem, Valentina'nın Ayı'yla oynadığı yerin yanındaki koltuğa otururken.

"Kesinlikle ve Valentina'nın ne kadar anaç olduğuna bir bakın.

Valentina adından söz edilince Ally'ye soru dolu gözlerle baktı.

"Bebekleri sever misin? Ally ona sordu.

"Bebekleri çok severim," diye kabul etti, kıpırdanan Ayı'yı nazikçe minderine geri koyarken.

On beş dakika sonra CeCe, Maia ve Floriano'ya akşam yemeğinin hazır olduğunu bildirmek için tiz bir ıslık çaldı, diğer kızlar da salata kaselerini ve büyük bir tencere patates kızartmasını terasa götürdüler Masa. Ally oturdu ve Maia'nın döndüğüne dair herhangi bir işaret olup olmadığına baktı. Kız kardeşinin Floriano'yu neden bir an önce yalnız yakalamak istediğini biliyordu. Sonunda onların el ele terasa doğru yürüdüklerini gördü. Maia'nın başı Floriano'nun omzundaydı ve masaya varmalarına az kala Floriano durdu, Maia'ya doğru döndü ve kollarını öyle sıkı sardı ki Maia'yı yerden kaldırdı. Onu dudaklarından öptü ve yüzüne yayılan ışıltı Maia'nın haberinin olumludan da öte karşılandığını gösteriyordu.

Herkes yerine oturup Chrissie biftekleri servis etmeye başladığında Ally mutfakta telefonunun çaldığını duydu. Hemen içeri girdiğinde arayanın Jack olduğunu gördü.

"Merhaba.

"Merhaba Ally," diye cevap verdi Jack, dışarıdaki masadan bir kahkaha patlaması geldi. "Seni kötü bir anda yakalamadım, değil mi?

"Aslında biz de şimdi akşam yemeği için oturuyorduk.

'Tamam, çok hızlı bir şekilde, annemin kız kardeşi Nora'nın - Argideen House'da çalışan - annemi hatırladığını söylemek için aradım.

sahibi olan ailenin adı. Tuhaf bir yer olduğunu söyleyebilirim, Yabancı bir şey. Nasıl telaffuz edeceğimi bile bilmiyorum. "D'Aplièse değil, değil mi?

"Hayır, hayır... şey, sanırım söylemek yerine heceleyeceğim. Kaleminiz var mı?"

"Evet," dedi Ally, bir tanesine uzanarak. "Başla bakalım.

"Tamam. E-S-Z-U.

Ally harfleri yazdı ve ancak harflere baktığında Kâğıttaki kelimeyi yutmaya çalışıyordu. Jack bir şeyler söylüyordu ama soyadını kendi kendine mırıldanırken dinlemiyordu.

"Ally mi? Anladın mı? Tekrar etmemi ister misin?' 'Hayır, anladım. E-S-Z-U.'

"Evet. Garip bir şey olduğunu söylemiştim.

"Öyle... Ally ağır ağır bir sandalyeye oturdu.

"Hey, Ally, iyi misin?

"İyiyim.

Jack konuşmadan önce hatta bir duraklama oldu. "Bu isim senin için bir şey ifade ediyor, değil mi?

"Evet, öyle, ama her şeye nasıl uyuyor, gerçekten bilmiyorum. Dinle, şimdi gidip yemek yemem lazım ama seninle sonra konuşuruz.

"Tamam. Sonra konuşuruz.

Ally ayağa kalktı ve neyle terlediğini fark etti... neyle?

Şaşkınlıktan mı, yoksa korkudan mı? Haberi henüz kimseyle paylaşmayacağına karar vererek lavaboya gitti ve yüzünü suyla yıkadıktan sonra yemek yiyenlere katılmak üzere dışarı çıktı.

Yemekten sonra, yukarıda Bear'ı yatırmakta olan annem hariç herkes ortalığı toparlamaya katıldı.

"Sanırım her şey yolunda gitti," diye fısıldadı Ally Maia'ya.

CeCe ve Chrissie bulaşık makinesini yerleştirirken yan yana tencereleri kurutuyorlardı.

"Öyle oldu," diye fısıldadı Maia. "Çok heyecanlandı Ally ve ben de çok rahatladım!

"Valentina hakkında endişelenmene gerek olduğunu kesinlikle sanmıyorum.

Ayı'yı zaten çok sevdiği için tepki de vermiyor. Senin adına çok mutluyum Maia, gerçekten. Umarım sen de kendin için mutlu olabilirsin.

'Floriano'ya söylediğime göre, belki olabilirim. Söylemeyeceğim. Hepimiz teknede bir araya gelene kadar kimseye bir şey söylemeyeceğim, ancak sanırım-'

"Annem zaten biliyor," diye fısıldadılar ikisi birlikte, sonra gülümsediler.

"Bu arada az önceki telefon Jack'ten miydi? Maia sordu. "Evet, aradı.

"Bir haber var mıydı?

"Evet, ama önemli değildi," diye yalan söyledi Ally. "Sen Floriano ve Valentina'yla git ve özel gecenin tadını çıkar, tamam mı?

"Tamam. Yarın görüşürüz. "İyi uykular, Maia.

'Sanırım sonunda yapacağım. İyi geceler.

Maia ve Floriano, Valentina'nın elinden tutarak Pavyon'a gitmek üzere evden ayrıldılar.

"Sanırım biz de erkenden yatacağız," dedi CeCe. 'Yarın yoğun bir gün olacak. İyi geceler, Ally.

Chrissie ve CeCe mutfaktan çıktılar ve Ally annesinin mutfığa girip gece beslemesi için Bear'ın biberonunu hazırlamaya başlamasını izledi.

'Dürüst olmak gerekirse, anne, bu gece yapacağım. Bence yarından önce tam bir gece uykusuna ihtiyacın var. Fransa'dan döndüğümünden beri kendimi çok daha iyi hissediyorum. Cidden. Ally neredeyse şişeyi ondan kapıp masanın üzerine koyacaktı. "Ben yaparım," diye tekrarladı.

'Belki bir gece uyumak bana iyi gelir. Bu son birkaç hafta bana yaşlandığımı fark ettirdi, Ally. Sen daha gençken neredeyse hiç uyumadan yaşayabilirdim ve yıllarca da öyle yaptım. Ama şimdi... Görünüşe göre yapamıyorum.

'Anne, sen kesinlikle harikaydın ve Bear konusunda yardımın olmasaydı ne yapardım bilmiyorum. Şimdi yatağına git ve yapabiliyorken huzurun tadını çıkar.

"Pekâlâ. Benimle yukarı gelir misin?

'I . . .' Ally çaresizce birine içini dökmek istiyordu. "Anne?"

"Evet?

"Georg'a ulaşmam lazım ama telefonuna cevap vermiyor. Ne zaman döneceğini kesin olarak biliyor musun?

"Bizimle gemi yolculuğuna çıkacağına göre yarın olmalı. Nedenini sorabilir miyim?

'Ben ... ah anne, Jack bana daha önce bir şey söyledi ve bu beni gerçekten sarstı. Normalde Maia'ya söyledim ve ne yapacağımıza karar verirdik. Ama bu şartlar altında ona söyleyemedim. Özellikle de bu gece.

"Söyle bana, tatlım. Daha ileri gitmeyeceğini biliyorsun. Jack ne dedi?"

'Argideen Evi'nin koordinatlarının

Merope'nin işaret ettiği yer bir zamanlar Eszu adında bir aileye aitti. Ally, Ma'nın yüzündeki şaşkınlığı fark etti. "Eszu mu?"

Evet. Jack ismi benim için heceledi. Aynı isim anne. Yani, yemekte bunun sadece bir tesadüf olabileceğini düşünüyordum, ama bu çok alışılmadık bir isim, değil mi? Özellikle İrlanda'da. Geçmişte babamla Eszu ailesi arasında herhangi bir bağlantı olup olmadığını biliyor musun?

'Gerçekten, Ally, hiçbir fikrim yok. Ancak Kreeg Eszu'nun teknesini babanın gömülü olduğunu düşündüğün yerin yakınlarında gördüğüne inandığını biliyorum. Ve tabii ki oğlu Zed...'

"Maia'nın çocuğunun babası," diye fısıldayarak konuştu Ally, CeCe ya da Chrissie'nin bir fincan bir şey içmek için aşağıya inme ihtimaline karşı Yatakta. "Umarım bu gece neden bu konuda bir şey söylemek istemediğimi anlamışsındır.

'Tabii ki biliyorum. Floriano'ya hamile olduğunu söyledi, değil mi?' dedi annem.

"Söyledi. Ama kimseye söylememelisin anne.'

'Tabii ki söylemem. Onun adına çok mutluyum.

"Georg'un Eszu bağlantısı hakkında bir şeyler bilebileceğini düşünüyor musun?"

"Ally, lütfen inan bana, senden daha fazlasını bilmiyorum, ama babanla çok yakın çalışıyordu, bu yüzden olabilir, evet.

"Gerçekten nereye gittiğini bilmiyor musun?"

Yemin ederim, hiçbir fikrim yok. Size daha fazla yardımcı olamadığım için üzgünüm - yapabilseydim yapardım. Ben yatmaya gidiyorum. İyi geceler, Ally.'

"İyi geceler, iyi uykular.

Ally'nin telefonu çaldığı sırada annem mutfaktan çıktı. "Alo?"

"Merhaba, Jack yine ben. Yatakta falan değilsin, değil mi?" 'Hayır, henüz değil. İrlanda'da işler nasıl?"

İyiler, teşekkürler. Beni, Mary-Kate'i, Ambrose'u -annemin yarı-tanrı babası- ve tabii ki annemi geri götürmek için taksi tutuldu.

Dublin'e.'

'Annemi bize katılmaya ikna edemeyeceğine emin misin? Avukatımız Georg'un yarın döneceğini ve o zaman kayıp kardeşin annen olduğunu kesin olarak teyit edebileceğini umuyorum.

"Korkarım bunu yapamayız Ally. İrlanda'da daha fazla zaman geçirmek istediği konusunda kararlı. Mary-Kate ve ben yarın öğleden sonra Dublin'den Londra'ya, oradan da Nice'e uçacağız. ertesi sabah erkenden ayrılacak. Sizinle gemide buluşacağız, doğru mu?

"Evet, sizi havaalanından alması için bir araba göndereceğim, sonra da sizi *Titan'da* ... ile birlikte göreceğim.

Ally kendini durdurdu ve Jack'e henüz bir oğlu olduğunu söylemediğini fark etti. "Kız kardeşlerin geri kalanıyla birlikte," diye hızla ekledi.

"Tamam. Görünüşe göre bu bir macera olacak. Mary Kate siz kızlarla tanışacağı için çok heyecanlı.

'Ben de onunla tanışacağım için heyecanlıyım. Tamam, herhangi bir gecikme olursa bana haber verin, olmazsa Nice'de görüşürüz.

'Evet, ben de seni tekrar görmek için sabırsızlanıyorum Ally. İyi geceler.

"İyi geceler, Jack.

Ally, Ayı'ya takviye yapması gerekirse diye yukarı çıkarmak üzere masadan süt şişesini aldı ve mutfağın ışıklarını kapatarak yatağa yöneldi. Yatağa uzanıp uyumaya hazırlanırken Jack'le yaptığı konuşmayı düşündü.

Seni görmek için gerçekten sabırsızlanıyorum . . .

Jack'in bunu söylemesi Ally'yi biraz heyecanlandırdı ama Bear'ın karyolasından küçük bir horlama sesi geldiğini duyunca hemen bastırdı.

"Kim olduğumu açıklamadığım için beni affetmiş gibi görünse bile, bekâr bir anneyle ilgilenmesi zor, değil mi?

Ally midesindeki aptalca çırpınışları bastırmak için elinden geleni yaparak uykuya daldı.

*Merry
Dublin*

Taksinin arka koltuğunda Mary-Kate'in yanında oturuyordum, Ambrose da diğer yanımdaydı. Ona ön koltuğu teklif etmiştik ama Niall'ın onu erkenden mezara götürebileceğini söyleyerek reddetmişti, böylece bu onur Jack'e geçmişti. Çocuklarım bir kez daha beni gemi yolculuğuna katılmaya ikna etmeye çalışmışlardı ama beklediğim buluşma

Otuz yedi yıl sonra gerçekleşmesine sadece saatler kalmıştı ama ben yine reddetmiştim.

'Başka zaman,' demiştim, 'ama ikiniz de gidin ve harika bir tatil geçirin. Kulağa çok çekici geliyor.

Merrion Meydanı'na vardığımızda, Niall bagajdan benim ve Ambrose'un bavullarını alırken, Jack de Ambrose'un taksinin arkasından inmesine yardım etti.

"İkinizle de tanıştığımıza memnun oldum," dedi Niall. "Artık kartım sende Ambrose, ne zaman West Cork'a gelmek istersen beni ara.

"Ararım ve tekrar teşekkür ederim," dedi Ambrose dönüp bastonunu kullanarak merdivenlerden ön kapıya doğru manevra yaparken.

"Hoşça kal anne. Hem Jack hem de Mary-Kate bana sarıldılar. Niall'la birlikte doğruca Dublin Havaalanı'na giderken gözlerimin yaşardığını hissettim.

"Siz ikiniz görüşmeye devam edeceksiniz, değil mi?

"Geleceğiz," dedi Mary-Kate. 'Ve eğer Batı Cork'a gittiğinizde Yolculuk bittiğinde geri gelip size katılabilirim. En zayıfını gördüm

kızımın yanaklarında bir kızarıklık belirdi ve biliyordum ki Yeni müzisyen arkadaşı Eoin'le buluşmasının hemen iyi geçtiği belliydi.

'Eğer fikrini değiştirirsen, Ally teknede bir sürü yer olduğunu söylüyor,' diye son kez ısrar etti Jack.

'Hayır, Jack. Şimdi o taksiye geri dönsen iyi olur yoksa uçağını kaçıracaksın.

Niall'a veda edip kaldırımda durarak onları uğurladım, sonra da Ambrose'u içeri kadar takip ettim.

"Bir fincan çay? Ona sordum.

"Tanrım, bir tanesini öldürebilirim," dedi.

On beş dakika sonra oturma odasında çay içiyor ve her gün onun için bıraktığı çok güzel meyveli kekten bir dilim yiyorduk.

"Peki, bunu satmaya hâlâ kararlı mısın Ambrose?

'Kesinlikle. Her ne kadar burayı çok seviyor olsam da, James bana yeni bir yerde katılacak olsa da olmasa da, artık zamanı geldi.

'Eminim o kadar ikna etmeye gerek duymayacaktır, Ambrose. Bunca zaman sonra ikinizi yeniden bir arada görmek harikaydı.

"Ben de harika hissettim, Mary. Gülmenin nasıl bir şey olduğunu unutmuşum.

Bundan çok fazla yaptık. Bu yüzden müzayedecileri davet edeceğim, gelip değer biçsinler ve satışa çıksınlar. Şimdi, daha da önemlisi, bu gece gitmek istediğine emin misin? İstersen burada kalabilirsin, Merry.

"Biliyorum, ama daha önce Kuzey İrlanda'ya hiç gitmedim ve orayı görmek istediğimi hissediyorum.

"Bildiğiniz gibi, İrlanda'ya en son gittiğinizde Belfast ziyaret etmek için güvenli bir yer değildi, ancak son zamanlarda şehrin içinde ve çevresinde büyük bir yenilenme olduğunu duydum.

"Biliyor musun," dedim sessizce, "eğer televizyonda ya da Yeni Zelanda gazetelerinde Geçici IRA'nın bombalama eylemleri bildirilseydi - ki senin de çok iyi bildiğin gibi, yetmişli ve seksenli yıllarda bu çok oldu - bakmazdım. Ya da okumazdım. Yapamadım. Ama sonra 1998'de Aslında Otago'da televizyonumun karşısına oturdum ve *Taoiseach*'ın Hayırlı Cuma Anlaşmasını imzaladığını gördüğümde hüngür hüngür ağladım. Sonunda bunun gerçekleştiğine inanamıyordum.

'Gerçekten de öyle oldu, ancak elbette Kuzey İrlanda, İrlanda ile yeniden birleşene kadar durmayacak olan bazı cumhuriyetçiler için bu asla yeterli olmayacak.

Güney'e ve İrlanda yönetimimiz altına geri döndük, ancak yeni neslin kendilerini şu şekilde tanımlayacak şekilde yetiştirildiğine inanıyorum Katolikler ya da Protestanlardan ziyade, önce insanlar. Bu ve tabii ki daha geniş bir eğitim de yardımcı oluyor," diye ekledi.

"Geçmişe bakıp ne kadar mükemmel olduğunu düşünmeyen ve şu anda yaşadığımız dünyadan umutsuzluğa kapılmayan nadir yaşlı insanlardan biri olmamı oldukça eğlenceli buluyorum. Aslında, tam tersi. İnsan ırkı son otuz yılda oldukça kayda değer adımlar attı.

ve böylesine açık bir toplumda yaşayan gençlere imreniyorum.

'Bu kuşakta genç olsaydık ikimizin de hayatı çok farklı olurdu,' diye kabul ettim, 'ama, şey . . . Düşünsem iyi olacak yakında ayrılmakla ilgili. Aşağı inip üstümü değiştireyim.'

Bodrumda, bir zamanlar bana ait olan yatak odasının kapısını açtım. Ambrose'un kitaplarını ya da gençliğimde biriktirdiğim ufak tefek şeyleri kaldırmadığını gördüğümde ise boğazım düğümlendi. Onunla kalmaya başladığımda İngiltere'den getirttiği duvar kağıdı çiçekli pembe renkteydi ve

Ferforje tek kişilik yatağın alt kısmında da aynı dantel örtü düzgünce uzanıyordu. Yatak odasını ilk gördüğüm zamanı hatırladım, Neredeyse zevkten ağlayacaktım, sadece çok güzel ve kadınsı olduğu için değil, aynı zamanda tamamen benim olduğu için. Kesinlikle tüm Yatılı okul yıllarımda, kısa bir hafta sonu tatilim olduğunda ve West Cork'taki evime gitmek çok uzak olduğunda, bu yatak odası bir sığınak olmuştu. Daha sonra tamamen buraya taşındım.

Asla tamamlayamadığım yüksek lisansım.

Gardırobu açtım ve yetmişli yılların başından kalma kıyafetlerimin - mini etekler, İspanyol paça pantolonlar ve dar, yivli polo yakalar - hala orada asılı olup olmadığını merak ettim, ama değillerdi. Tabii ki Değildiler. Ben yıllar önce ayrılmıştım, Ambrose neden onları saklasındı ki?

Birden titreyerek yatağa oturdum ve zihnim bir anda yıllar öncesine, en son ne zaman

Bobby kapının eşiğine gelmişti. O kadar sert vurmuş ve o kadar yüksek sesle bağırıyordu ki onu içeri almaktan başka çarem kalmamıştı.

Uzun simsiyah saçları ve yoğun mavi gözlerinin yanı sıra boyu ve kaslı gövdesiyle yakışıklı bir adamdı. Bir barda içki içen grubumuzun kapısına dayandığında onunla tanışan bazı arkadaşlarım onu çekici bulmuştu.

Ama benim için o sadece

Bobby: çocukluğumdan beri tanıdığım öfkeli, kafası karışık ama son derece zeki küçük çocuk.

Beni duvara yapıştırdığında, çeliğin soğukluğunu boynumda hissettim.

'Onunla görüşmeyi bırakacaksın, yoksa yemin ederim seni öldürürüm, Merry O'Reilly. Sonra da onun, ailesinin ve senin peşine düşerim. Sen benimsin, anlıyor musun? Her zaman öyleydin. Bunu biliyorsun.'

Dudaklarını dudaklarıma bastırırken gözlerindeki bakış ve nefesindeki bayat biranın ekşi kokusu beni asla terk etmeyecekti.

Hayatım tehdit altındayken, elbette ona Peter'la görüşmeyi bırakacağıma, ona karşı terörist haçlı seferinde ona katılacağıma söz vermişim.

İngiliz.

Çok korkmuştum ama en azından onu nasıl sakinleştireceğimi biliyordum - ne de olsa yıllarca pratik yapmıştım. Sonunda silahı boynumdan çıkardı ve gitmeme izin verdi. Buluşmak için anlaşmıştık. Ertesi gece beni tekrar öptüğünde kusmamak için kendimi zor tuttum.

Sonunda yürüdüğünde

Kapıya doğru yöneldi, tam açacakken arkasını döndü ve bana baktı.

"Unutma, nereye saklanmaya çalışırsan çalış seni bulacağım..."

O gittikten sonra gitmekten başka çarem olmadığına karar verdim.

Buraya, yatak odama geldim ve eşyalarımı toplamaya başladım.

Otuz yedi yıldır onu her düşündüğümde otomatik olarak başlayan tanıdık panik atak belirtilerini bastırmaya çalışırken kendime, 'Her şey bitti Merry, Bobby bir daha seni asla incitemez,' dedim. O anı yüzlerce kez yeniden yaşadığım için bir psikiyatristin bana travma sonrası stres yaşadığımı söyleyeceğinden emindim. Olayın yaşandığı yere geri dönüp dönmeyeceğime dair hiçbir fikrim yoktu.

ama bir gün beynimi her şeyin bittiğine ve nihayet güvende olduğuma ikna etmeyi başaracağıma inanmak zorundaydım.

Büyük Tur'a çıkarken yanımda getirdiğim büyük valizi yatağın üzerine koydum, açtım ve yarınki 'toplantımda' ne giyeceğime konsantre olmaya çalıştım.

Önemli olduğundan değil, Merry. . .

Birkaç kıyafet çıkardım. Sofistike mi görünmeliydim? Rahat mı? Bilmiyordum işte.

Sonunda, her zaman yaptığım gibi en sevdiğim yeşil elbisemden emin olamadım ve onu dikkatlice katlayarak siyah mahkeme ayakkabılarımla birlikte çantama koydum. Her zamanki seyahat kıyafetlerimi giydikten sonra

Kot pantolon, gömlek ve Chanel tarzı bukle ceketten oluşan, şık bir dokunuş katan ve her şeyle uyumlu görünen çantamı hazırladım. Çamaşır çantasını, temiz iç çamaşırlarını ve tren için bir kitap alıp çantanın fermuarını kapattım.

Üst kata çıkınca onu koridorda bıraktım ve Ambrose'a veda etmek için oturma odasına gittim.

"Büyük valizimi aşağıda bıraktım, bir yığın çamaşırıla birlikte, yarın döndüğümde halledeceğim. Umarım sorun olmaz?

"Elbette öyle, sevgili kızım. Bu, onu almak için geri dönmen gerektiği anlamına geliyor, ancak geçen sefer bir gardırop dolusu kıyafet bıraktığın göz önüne alındığında, ben Sanırım bu garanti değil. Bu arada hepsi burada." "Neler?

Geride bıraktığın kıyafetler. Onları bir bavula koydum ve Bir gün geçme ihtimaline karşı gardıroplarımdan birinin en altına koydum.

"Ambrose, çok ama çok üzgünüm.

"Üzülme. Fransızların çok veciz bir şekilde söylediği gibi, *Je ne regrette rien*. Artık geri döndünüz ve önemli olan tek şey de bu. Oh, ve her şeyle birlikte

sana söylemeyi unuttuğum bir şey var. Nuala'nın günlüğünü okudum. Büyükkannen çok cesur bir genç kadınmış.

Deri koltuğunun yanındaki yuvarlak masaya hafifçe vuruşunu izlerken 'Evet,' dedim. "Öyleydi.

'Bazı yanlış yazılmış kelimeleri anlamak zor oldu ama tanrım, ne hikaye ama. Bazı noktalarda beni gözyaşlarına boğdu,'

Ambrose iç çekti. "Size söylemem gereken bir şey var, Nuala salon hizmetçisi Maureen hakkında yazıyor.

"Ona ihanet eden kişi mi?

"Evet, Bayan Cavanagh'ı hatırlarsın, James'in ünlü Hizmetçi mi? James'in evine bakmadan önce Argideen House'da çalıştığını söyledi. Tahmin et ilk adı neydi?"

"Hayır, Ambrose...

Maureen. Maureen Cavanagh. Genç Nuala'ya ihanet eden ve yıllar sonra bana ve James'e de ihanet eden aynı kadın.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım.

"Ne kadar üzgün, acı çeken bir kadındı. Zavallı James bana cenaze törenini yönetme görevini üstlendi. Sadece üç kişinin katıldığını söyledi ve İrlanda'da bu tür etkinliklere genellikle kaç kişinin katıldığını bilirsiniz. Yalnız yaşadı ve yalnız öldü. Belki de bu onun cezasıydı.

'Belki, ama onunla tanışmış olsaydım, yaptıklarından sorumlu tutulamazdım,' diye sertçe cevap verdim.

'Sevgili Mary, sen bir sineği bile incitemezsin ama Duygusallık,' diye kıkırdadı Ambrose. "Yine de belki bir gün Nuala'nın günlüğünü yayınlamayı düşünebilirsiniz, özellikle de artık hikayesinin sonunu bildiğinize göre. Zamanın o anına ve sonrasında pek çok aileye yaşattığı ıstıraba dair yeterince gerçek anlatı yok. kesinlikle çok azı kadın bakış açısıyla yazılmıştır. Rol Cumann na mBan'ın İrlanda'nın İngilizlerden kurtarılmasında oynadığı rol tarihte ancak bir dipnot olarak yer almaktadır.

'Katılıyorum ve belki de yapacağım. Aslında geçmişimle yüzleşmek akademiye olan aşkımı da hatırlamamı sağladı. Aşağıda, başladığım yüksek lisans bitiremediğimi düşünüyordum, çünkü ayrılmak zorunda kaldım ...'

"Yarım kalmış tezin hâlâ orada duruyor. Ambrose masasını gösterdi. 'O - ve sen - oldukça parlak bir şeye dönüşüyordunuz. Şimdi sizi istasyona götürmesi için bir taksi çağırayım mı?

"Grafton Sokağı'na kadar yürüyüp bir tane bulurum. Yarın döneceğim, Ambrose sevgilim. Bana şans dile, olur mu?"

"Elbette. Sonunda geçmişi geride bırakabilmen için dua edebilirim.
Ben de öyle umuyorum. Hoşça kal Ambrose,' dedim ve gece çantamı
alıp evden ıktım.

Belfast'a giden tren - ki oldukça uygun bir şekilde Enterprise olarak
adlandırılmıştı - çok modern ve konforlu olduğu için beni şaşırttı. I
Kuzey İrlanda sınırını geçtiğimizde bir işaret görüp görmeyeceğimi merak
ederek kırsal alanın akıp gidişini izledim. Eski günlerde
her türlü ulaşım aracında sınır kontrolleri vardı. Ancak bugün hiçbir şey
yoktu ve iki saatlik yolculuğun bir saatinden biraz fazla bir süre sonra
sınırın öte yanında, Sorunlar sırasında şiddet olaylarına sahne olduğunu
bildiğim Newry'de duruyorduk. Ağustos 1971'de, aralarında bir Katolik
rahibin de bulunduğu altı sivil İngiliz ordusu tarafından vurularak
öldürölmüştü.

Ballymurphy. Katliam haberi Bobby'nin zaten alev alev yanan
dokunuşlarına bir kıvılcım daha eklemişti. Bu olayın ve beni Peter'la bir
barda görmüş olmasının, Bobby'yi neredeyse
Onu uçuruma sürükleyen şey kesinlikle buydu ve buraya çok yakın bir
yerde gerçekleşmişti.

Bugün, küçük bir kasabaya hizmet veren herhangi bir istasyon gibi
görünüyordu, ancak o zamanlar Bobby gibi aşırılık yanlıları tarafından
yeniden hayata geçirilen eski bir çatışmaya sahne olmuştu. Birçok kez
barda bana Kuzey İrlandalı Katoliklerin kötü durumundan ve IRA'nın 'piç
Proddies'i nasıl bombalayarak yok edeceğinden bahsederek öfkelenirdi.
Ben de

Ona defalarca ilerlemenin yolunun savaş değıl müzakere olduğunu,
diplomasi yoluyla durumu daha iyi hale getirmenin bir yolunun mutlaka
bulunabileceğini söyledim.

Beni Michael Collins gibi konuşmakla suçlamıştı.

'O hain hepimize bir masal anlattı, bize ateşkesi imzalamanın İrlanda
cumhuriyetine giden yolda bir basamak olacağını söyledi. Ama Kuzey
hala

İngiliz elleri, Merry!' diye bağırmıştı bana. "İzleyin ve ateşe ateşe nasıl
karşılık vereceğimizi görün.

Bobby'nin söz verdiği gibi Geçici IRA'nın Kuzey'deki hedefleri bombalamasını ve ardından Britanya anakarasına doğru yol alıyordu. 'Sorunlar' neredeyse otuz yıl sürmüştü ve tüm bu süre boyunca Bobby'nin yeni savaşın yarattığı ölüm ve yıkımın bir parçası olduğunu hayal etmiştim.

Televizyondaki haber bültenlerini izleyemememe şaşmamalı... onlar benim korku ateşimi körüklemişti. Oysa Bobby onca yıldır bir akıl hastanesinde oturuyor ve 1920'ye geri döndüğüne inanıyordu.

Evet, 2008'deydik ve evet, Kuzey İrlanda hala Birleşik Krallık'ın bir parçasıydı ama sınırdan hızla geçmiş olmam bir ilerleme işareti olmalıydı.

Pencereden dışarı baktığımda kendime bile gülünç geliyordu. ve çevredeki manzaranın sınırın güneyindekine çok benzediğini görünce şaşırdı - *Sanki insan yapımı bir hat*

Her şeyi değiştirebileceğimi düşündüm - ama buraya, çok acı çatışmalara sahne olmuş bir bölgeye gelmek, kafamın içinde yüzleşerek evcilleştirmeye çalıştığım bir başka şeytandı.

Tren tam zamanında Lanyon Place istasyonuna vardı. Belfast. Taksi durağını aramak için çıkışa doğru yürürken, tanıdık ama bu Kuzey ülkesine özgü bir aksan duydum. Birleşik Krallık'ın İrlanda kısmı. Bir taksiye binerek şoförü, rehber kitabımın bana söylediğine göre bir zamanlar Ulster Bank'ın merkezi olan Merchant Hotel'e yönlendirdim.

Artık korkunç yaralarından hiçbir iz taşımayan şehre doğru ilerlerken pencereden büyülenmiş bir şekilde dışarı baktım. En azından dışarıda.

"Buyurun hanımefendi," dedi şoför, Merchant Hotel'in önüne yanaşarak. "Güzel, küçük bir tesis.

"Size ne kadar borcum var?

"On pound lütfen.

Poundlar . . .

Londra'da kaldığım dönemden kalan İngiliz paramı bulmak için cüzdanımı karıştırdım.

"Buyurun, teşekkürler.

Merdivenlerden yukarı çıktım ve çok modern bir lobiye girdim. Giriş yaptım ve görevli beni ve çantamı odama kadar götürdü.

Rahat, oldukça şık bir şekilde güzelce dekore edilmişti.

Yatağa uzanırken, "Eve dönene kadar otellere doyacağım kesin," diye iç geçirdim.

Saate baktım ve saatin yediyi geçtiğini gördüm. Arıyorum Oda servisi için aşağı indiğimde günün çorbasını ve ekmek arası sipariş ettim. Sonra her zamanki gibi o kadar para harcadığım için kendimi kötü hissettiğim bir an yaşadım.

Akıllı otellere fazla para harcamadım ama o zaman birikim ne içindi? Jock ve ben son otuz yıldır her ay bir kenara biraz para koyuyorduk ve Yeni Zelanda dışında hiç tatile çıkmadığımız için umursayacağını sanmıyorum.

"Ama yarın için endişelenebilir," diye mırıldandım.

Kırıksıklıkları gidermek için elbisemi astım, sonra televizyonu açtım. çorbamı içerken televizyona baktım. BBC One, Mary-Kate'in uydumuzun bir kanalında bulunduğu bir İngiliz dizisi olan *EastEnders*'i gösteriyordu. eve dönüş paketi.

Hâlâ İrlanda adasında olmak, ama aynı zamanda Britanya'ya özgü küçük bir toprak parçasında bulunmak çok tuhaf bir duyguydu.

Ayaklı küvette uzun ve rahat bir banyo yaptım ve Gibbston'daki çiftlik evime döndüğümde nasıl hissedeceğimi merak ettim.

Valley, kesinlikle ev gibiydi ama alıştığım güzel mobilyalar ya da modern aletlerden hiçbirine sahip değildi.

Banyodan sonra bir nedime hakkında berbat bir romantik komedi izledim ve yarını düşünmekten kendimi alıkoymak için her şeyi yapmaya çalıştım. Jameson's şişemi çıkardım, her içki içişimde yağmaladığım için artık dörtte üçü boştu.

Başa çıkmam gereken yeni bir vahiy. Belki yarından sonra Dublin'e giden o trene geri dönebilir, geçmişimi nihayet geride bıraktığımı bilirdim.

Gıcır gıcır beyaz çarşafların altına girip alarmımı dokuza kurdum.

Her ihtimale karşı, yumuşak yastıkların üzerine uzandım. Karanlıkta uzanırken kolum içgüdüsel olarak Jock'a doğru uzandı.

"Lütfen sevgilim, sana bunlardan hiç bahsetmediğim ve yarın onunla buluşacağım için beni affet..."

Çalar saatin sesiyle irkilerek uyandım. Sabahlara kadar dönüp durmuş, onu gördüğümde ne hissedeceğimi merak etmiş ve ona sormak istediğim her şeyi düşünmüştüm ama

Aynı şekilde cevaplamam gereken tek bir soru olduğunu da biliyordum.

Bir fincan çay ve kızarmış ekmek için oda servisini aramak üzere başucumdaki telefona uzanırken, "Bir saatten kısa bir süre içinde öğreneceksin," dedim.

Beklerken üzerimi giyindim ve hızlıca yıkandım.

fırçaladım, sonra biraz maskara sürdüm ve yanaklarıma biraz allık ekledim. Saçlarım her zaman yaptığı şeyi yapıyor, dalgalanmaması gereken yerlerde dalgalanıyordu - ah, her zaman düz, idare etmesi kolay bukleler için ne kadar özlem duymuştum - ama zarif bir topuz ve Birkaç taraktan sonra pes ettim ve yüzümün etrafında dalgalı bir bob şeklinde doğal olarak sarkmasına izin verdim. Onu son gördüğümde saçlarım uzundu - neredeyse sırtımın altına kadar uzanıyordu. Benim 'yelem' derdi.

Öyle diyelim. Çayı içtim ama o kadar gergindim ki tostı neredeyse boğulacaktım ve üçüncü ısırıkta vazgeçtim. Saatimi kontrol ettim. 10'a çeyrek var. On dakikadan daha az bir süre içinde yürümem gerekiyordu.

Alt katta.

Her zamanki pembe rujumu sürüp saçlarımı son kez hızlıca tararken kendime 'Sakin ol Merry, Tanrı aşkına' dedim. "Sorumluluk onun üzerinde, senin değil, unuttun mu? Yansımama söyledim.

Kapıya doğru yürüdüm, açtım ve otuz yedi yıl sonra ilk kez onunla buluşmak üzere beni aşağıya indirecek olan asansöre yöneldim.

Resepsiyon görevlisi bana Büyük Oda'yı işaret etti.

Bacaklarım altımda jöle gibi, ona doğru yürüdüm. İçeri girdiğimde, inanılmaz bir odanın ortasındaki yüksek bir avludan aşağıya doğru sarkan muazzam bir avize gördüm. Meleklerle süslü sütunlar ve altın kornişler, karmaşık bir şekilde dekore edilmiş

Tavan. Arkamdan bir ses duyduğumda hâlâ şaşkın şaşkın bakıyordum.

'Merhaba, Merry. İnanılmaz, değil mi?'

"Ben ... evet. Gözlerimi avizeden ayırdım ve ona bakmak için döndüm.

Ve ... tamamen aynı görünüyordu: uzun boylu ve inceydi, ancak kumral saçlarına gri serpilmiş ve yüzüne birkaç ince çizgi kazınmıştı. Kahverengi gözleri hatırladığım kadar büyüleyiciydi ve ... işte karşımdaydı, bunca yıldan sonra yanımda duruyordu. Bir baş dönmesi dalgası beni içine çekerken dünya dönmeye başladı. Kendimi sabitlemek için bir elimi onun koluna uzatmaktan başka çarem yoktu.

"İyi misin?

"Üzgünüm, biraz başım dönüyor.

"Muhtemelen orada durup avizeye bakmak için boynunu geriye doğru eğiyorsundur. Hadi, seni oturtalım.

Daha fazla dalga beni içine çekerken gözlerimi yarı kapattım. Yürürken beni desteklemek için kolunu belime doladığını hissettiğimde ona tutundum.

"Biraz su getirebilir misin?" diye sorduğunu duydum, beni oturttuğunu hissettiğimde.

Ter içinde kalmıştım ve denemek için biraz hava emdim. Nefesimi düzene soktum. 'Özür dilerim, özür dilerim. . .' Zorlukla inanarak mırıldandım

Bunca zaman sonra, soğukkanlı, sakin ve kontrollü olma planlarım daha başlamadan pencereden uçup gitmişti.

"Al, bundan biraz iç," dedi ve bir bardağın bana doğru itildiğini hissettim. dudaklarımın arasından. Ellerim kendi başıma tutamayacak kadar titriyordu ve ağızma o kadar çok su boşalttı ki boğuldum ve Öksürüyor ve sığırdım.

"Özür dilerim," dedi, bir parça bezin ağızma sürüldüğünü hissettiğimde. ağızımı ve sonra boynumu okşadı. Utançtan ölmek istesem de en azından tenimdeki su beni serinletti.

"Bize biraz sıcak çay getirebilir misin? Dediğini duydum. 'Ya da belki bir viski daha iyi gelir? Bak ne diyeceğim, ikisini de getir.

Başımı yerleştirdiğim banketin yumuşak örtüsüne yasladım ve uzun, derin nefesler alıp verdim.

Dışarı. Sonunda vücudum o garip karıncalanmayı bıraktı ve gözlerimin önündeki siyah noktalar kaybolmaya başladı.

"Özür dilerim," dedim yine anlamsızca.

"Bol şekerli çay mı, viski mi?

Sesinde o tanıdık ironik gülümsemeyi duydum. Omuz silktim.

'Tamam, viski olsun. Bardağı tutabilir misin?'

"Belki.

Bardağı ellerimden birine yerleştirdi ve sonra ağızıma doğru götürdü. Önce küçük bir yudum, sonra daha büyük bir yudum aldım.

'Dürüst olmak gerekirse Merry, kahvaltıda alkollü bir içki içmek için herhangi bir bahane. 'Bu benim,' diye kabul ettim. 'Ümitsiz vakayım ama en azından kendimi iyi hissediyorum.

daha iyi.' Gözlerimi tamamen açtım ve dünya sonunda durdu. Viski bardağını önümdeki masaya koydum, sonra su sıçramış olan önüme baktım.

"İstersen diye sana çay da koyayım. "Teşekkür ederim.

Tekrar özür dilerim.

'Cidden, gerek yok. Aslında burası da çok bunaltıcı, İrlanda'da alışık olduğumuz bir his değil, değil mi?

"Hayır.

'Küresel ısınma ve diğer şeyler... Tanıdığım birkaç ofis klima taktırmaya başladı. Buna inanabiliyor musunuz?

'Hayır, çocukluğımın çoğunu ayak parmaklarımı hissedemeden geçirdiğimi düşünürsek. Her neyse,' dedim ona dönerken, kendi gözlerimi onunkilerden uzak tutamıyordum ama eğer onlara bakarsam

Yine, onunla ilk karşılaştığımda olduğum gibi kaybolurdum. "Her neyse," diye gülümsedi. 'Bütün bunlardan sonra seni görmek çok güzel. yıl.'

"Ve sen.

"Hiç değişmemişsin, biliyorsun," dedi.

"Teşekkür ederim, ama şimdi "Tanrım, Merry, yaşlı bir yarasaya dönmüşsün!" diyeceğini sanmıyorum, değil mi?

"Sanırım demezdim, hayır," diye kıkırdadı Peter.

"Bilgin olsun, sen de hiç değişmedin.

"Bu apaçık bir yalan. Saçlarım neredeyse tamamen gri-'

'En azından sende biraz var, ki bu da senin yaşındaki pek çok erkek için söylenebilecek bir şey değil.

"Benim yaşımda, öyle mi Merry?

"Sen benden iki yaş büyüksün, hatırladın mı? Altmışlı yaşlarınızda ...'

'Evet, öyleyim ve bunun her zerresini de hissediyorum. Dışarıdan iyi görünebilirim

ama kesinlikle eskiden yaptığım gibi sahada koşup topa vuramıyorum.

Şimdi topu squash kortunda duvara vurmak zorundayım.

"Şehirde yaşayan yaşlı adamların oyunu," diye ekledi Peter garson masamıza yaklaşırken.

"Size kahvaltı ikram edebilir miyim?" diye sordu. "Korkarım son siparişler.

Peter bana baktı ve ben de başımı salladım.

"Hayır, teşekkürler.

"Emin misiniz?

"Eminim. Çayın yanında getirdikleri bisküvilerden atıştıracağım.

'Ben bir kruvasan ve duble espresso alacağım, çayın tadını çıkarmak için.

Viski,' dedi bardağına uzanırken kaşlarını kaldırarak. "*Sláinte!*

"*Sláinte,*" benimkini kaldırmadan papağan gibi tekrarlardım. Bu sabah başım bir kez dönmüştü ve bir daha olmasını kesinlikle istemiyordum.

"Ee, nasılsın?" diye sordu bana.

'I . . .' Birbirimizin bakışlarını yakaladık ve durum karşısında ikimiz de bu sözün gülünçlüğü karşısında kıkırdamaya başladık.

"Ben ... şey, iyiydim, gerçekten," dedim ve sonra biraz daha kıkırdadık, bu da birkaç dakika süren kontrolsüz bir kahkahaya dönüştü.

İkimiz de gözlerimizi peçetelerimize sildik, bu da muhtemelen rimelimi yüzüme bulaştırdığım anlamına geliyordu, ama umursamayı geçmiştim. Peter'ın beni ilk başta bu kadar cezbetmesinin nedenlerinden biri Bobby'nin yoğunluğu ve ciddiyetine karşı onun mizah anlayışı rahatlatıcı olmuştu. Peter hayatı yıpratmıştı.

hafifçe geri döndü.

Garson kahve ve kruvasanla döndüğünde ikimiz de kendimizi kontrol altına almaya çalıştık.

"Sence bizi kötü davranışlarımızdan dolayı dışarı atacak mı?" diye fısıldadım.

"Muhtemelen. Buradaki itibarım muhtemelen yerle bir olacak, ofisime yakın, bu yüzden ara sıra toplantılar için oteli kullanıyorum - ama kimin umurunda?

"Sen ne iş yapıyorsun?

"Neden tahmin etmiyorsun, Merry?" diye bana meydan okudu.

"Takım elbise giyiyorsun ve kravat takıyorsun, bu da seni bir sirk göstericisi olarak göstermez, bu yüzden bunu listeden çıkaracağız.

"Doğru.

"Yanınızda deri bir belge tutucu var, toplantılarınızda kağıtları içine koymak için kullanışlıdır.

"Yine doğru.

"Üçüncü ve en önemli ipucu ise, sizi son gördüğümde Trinity'de hukuk okuyor ve makalelerinizi yazıyor olmanız. Sen bir avukatsın.

"Doğru. Beni her zaman iyi okuyabildin, değil mi?" dedi espressosunu alırken ve bana eğlenerek bakarken fincanın tepesine.

"Belki, ama neden aynısını benimle yapmayı denemiyorsun?"

"Ah, şimdi bu çok daha zor. Bir bakayım.

Gözlerinin yüzümü ve vücudumu taradığını hissettim ve günahlarım için kızardım. "Bir numaralı ipucu: Kadınlar daha fazla yaşlanma eğiliminde olsalar da ve kendilerini eski günlerde olduğundan çok daha zinde tutabildiklerine göre, kendi

Annem on dokuz ya da daha fazla çocuk sahibi olma yoluna girdi.

Aslında yedi. Doğru. Devam edin.

"Alyans taktığınıza göre, evli olduğunuzu varsayıyorum.

"*Evliydim.* Kocam birkaç ay önce öldü, ama size bunu vereceğim.

"Üzgünüm, Merry. On yıldır birlikte yaşadığım kadın öldüğünde ben de benzer bir trajedi yaşadım. Her neyse, seni zaten tanıdığım için Uzun yıllardır İrlanda adasında ya da Londra'da ikamet etmedim ya da planladığımız gibi Kanada'ya gitmedim.

kayıtları kontrol ettim - otuz yedi yıl önceki tüm koşulları göz önünde bulundurarak başka bir yere gittiğinizi tahmin ediyorum.

Avustralya gibi uzak bir yere, belki.

"Ooh, çok ateşlisin," diye cevap verdim, sonra yanaklarımın daha da kızardığını hissettim, çünkü bugünlerde birine 'ateşli' demek uygun değildi.

"Yeni Zelanda o zaman.

"Doğru. Çok iyi.

'Belki de bir üniversitede akademik kariyer yaptınız.

Üniversiteler orada mı?" dedi. 'O günlerde gittiğin yer kesinlikle orasıydı.

'Yanlış, tamamen yanlış. Başarısız oldunuz, Bay Avukat,' diye gülümsedim. "Aslında kocamla birlikte Güney Adası'nın ötesinde bir üzüm bağı kurduk ve işlettik.

'Tamam, bunu hiç tahmin edemesem bile, sanırım bir şekilde uyuyor,' dedi. 'Demek istediğim, Batı Cork'ta bir çiftlikte büyüdün. Ötesi de buydu ve sen kesinlikle toprakta çalışmaya alışkınsın, yine de akademik kariyerine devam etmemiş olman utanç verici Merry. Kaderinde büyük işler yapmak vardı.

'Bunun için teşekkür ederim. Hayatın başka planları vardı ama evet, bazen hayallerimin peşinden gitmediğim için pişmanlık duymuyorum desem yalan olur.

'Eğer seni daha iyi hissettirecekse, ben de hayallerimin peşinden gittim ve -özellikle son zamanlarda- pişmanlık duymaya başladım. Beni yanlış anlama, bana çok iyi bir gelir ve yaşam kalitesi sağladı.

"Ama?

"Kalifiye olduğumda, finansal olarak altın külçe olan şirket hukukuna girmeyi seçtim. Londra'ya taşındım ve kendi yolumu çizdim. Büyük bir petrol ve gaz şirketine şirket içi danışmanlığa kadar. Günlerimi onlara yirmi beş yıl boyunca her gün X milyon poundluk vergi indirimlerini nasıl elde edebileceklerini anlatarak geçirmek muhtemelen kendini estetikçi ilan eden biri için doğru bir kariyer seçimi değildi, ama hey, bana güzel bir takım elbise aldı, değil mi? Peter her zaman ironik gülümsemesine verdiğimiz isimle 'sırıttı'.

"Avukat olmaya karar verdiğini sanıyordum?

"Öyleydin ama babam beni vazgeçirdi. Makale almak ve iyi bir yerde avukat olmakla kıyaslandığında güvenli olmadığını söyledi. düzenli bir iş, sadece mahkemedeki son davanız kadar iyi olmak değil. Korkarım herkes bizim yaşımıza geldiğinde pişmanlık duyuyor. Elli beş yaşında emekliye ayrıldım, bu yüzden sonunda dostlarım için üzerime düşeni yapmaya karar verdim ve kendimi burada, Belfast'ta buldum.

"Gerçekten mi? Burada ne yapıyorsunuz?"

"Aslında Belfast'ın Titanik Mahallesi olarak bilinen bölgede danışman olarak çalışıyorum. Queen's Island'da büyük bir yenileme projesi devam ediyor ve aslında, son zamanlarda İrlanda'da bulunmadığınız için muhtemelen bundan haberdar değilsiniz, turizm bakanı Arlene Foster az önce

Kuzey İrlanda Yönetimi'nin, Kuzey İrlanda'ya

Titanik İmza Projesi'nin finansmanının yüzde ellisi Diğer yüzde ellisi ise özel sektörden gelecek. İnanılmaz bir Amerikalı mimarımız var ve umarım şehrin gemi inşa tarihini yansıtacak bir şey yaratacak. Elbette *Titanik*'in burada inşa edildiğini biliyorsunuz," diye ekledi.

'Aklımın bir köşesinde vardı, evet. Vay canına Peter, kulağa büyüleyici geliyor.

"Ve biraz da tuhaf?"

"Hayır, hiç de değil," dedim.

'Hatırlarsın, ben her zaman melezdım - İngiliz Protestan anne ve İrlandalı Katolik baba - Dublin'de doğdum, annemin soyunu takip ettim ve Protestan olarak vaftiz edildim. İkisi de dinleriyle ilgilendiğinden değil, sadece birbirlerine duydukları aşkla ilgilendiler," diyerek omuz silkti. "İyi haber şu ki, artık İngiltere'de, İrlanda'nın kuzeyinde ve güneyinde yaşadım ve çalıştım ve yıllar sonra kimliğimle mücadele ederken, özellikle de Sorunlar sırasında kendi kişisel - ve çok basit - sonucuma vardım: kim olduğunuzun, iyi bir insan olup olmadığınızla çok ilgisi vardır varlık ya da değil.

"Tamamen katılıyorum elbette, ancak beşikten itibaren aşırılıkçı telkinler kişinin kişisel gelişimini kesinlikle engelleyebilir, değil mi? Ben de öyle dedim.

'Kesinlikle olabilir ve kabul edelim ki, iş ya da aile olsun, bir tür davası olmadan yaşayabilecek pek çoğumuz yok. Çok uzun süre işimi kendime amaç edindim. En azından şimdi kendimi Yenilenmeye çok ihtiyacı olan bir şehirde fark yaratma deneyimi. Bilgi ve becerilerimle bunun gerçekleşmesine küçük de olsa bir katkı sağlayabilirsem, bu her şeyi değiştirecektir. yılların eziyetine değdi.

"Mutlu olmadığın için üzgünüm Peter, gerçekten üzgünüm.

"Oh, iyiydim, Merry, sadece güvenli oynuyordum, ki bu benim *kendi* aile içi telkin biçimi. Benim alt-orta sınıf geçmişimden gelen herkese aileleri tarafından kendilerini finansal olarak güvende ve emniyette görecekleri bir mesleğe girmeleri söylenirdi. Aristokrat olmadığınız sürece, doktorlar ve avukatlar her yerdeydi ve Trinity'de kesinlikle bunlardan birkaç tane vardı, değil mi?

"Vardı, evet," diye kıkırdadım. 'Dublin'de üstü açık Rolls-Royce'uyla dolaşan adamı hatırlıyor musun? Lord Sebastian bilmem ne. O günlerde Trinity'de her şey çok şıktı, değil mi? Tüm o varlıklı, parlak gençler, diplomadan ziyade sosyal ortam için oradaydılar.

"Annemin her zaman Anglo-İrlandalı bir varisle tanışacağımı ve sonunda cereyanlı bir malikanede yaşayacağımı düşündüğüne eminim, köpekler ve atlarla çevrili, ama-"

İkimiz de aynı anda 'Atlardan hep nefret etmişimdir,' dedik ve güldük.

"İkimiz de nerede yanlış yaptık, Merry? Sahte bir üzüntüyle başını salladı. "Yani, İngilizler ve İrlandalılar dırdırcılara takmış durumdalar.

'Sadece bir dalkavuk tarafından parlatılırlarsa, ki o da Arkasındaki zengin ata binip onu ahıra geri götürdüğünde kirli samanları temizlemek.

"Ya da sahipleri Derby Günü'nde Kazananlar Kupası'nı tutarken, tüm zor işi yapan antrenör ve jokey olduğunda. Peter gözlerini devirdi. "Belki de bu sadece kıskançlıktır, Merry. İkimiz de zeki insanlardık elbette ama fakir bir geçmişten geliyorduk ve İş. Peki, ailen nasıl?"

"Çoğunlukla iyiler ama sizi son gördüğümünden beri, birkaç gün öncesine kadar onları görmemiştim. Babam yirmi yıl önce içkiden öldü, bu çok üzücüydü. İyi bir adamdı, zor bir hayat onu mahvetti. Aslında yakın zamanda öğrendim ki onlar benim kanımdan ailem değilmiş. Onların arasına bir çocuk olarak düşmüştüm. ama bu gerçekten başka bir hikaye.

Peter şok içinde bana baktı. "Yani sen kimsesiz bir çocuk muydun?"

"Görünüşe göre öyleymişim. Bunu bana söyleyen Ambrose'du - onu hatırlıyor musun?" "Elbette hatırlıyorum Merry, onu nasıl unutabilirim ki?"

"O ve arkadaşı Peder O'Brien, O'Reilly'yi beni evlat edinmek için. Ya da aslında, kaybettikleri ölü bir bebeğin yerini almamı. Adı Mary,' diye ekledim.

"Tanrım, ne diyeceğimi bilemiyorum.

'Şu anda Peter, ben de bilmiyorum, o yüzden bu konu hakkında konuşmayalım, olur mu?"

Peki ya senin ailen?

"Annem hala hayatta ama babam birkaç yıl önce yaşlılıktan öldü. Sanırım demiryollarından emekli olduğunda yaşama isteğini kaybetti. O işi çok severdi. Yaşlı annem dışında, hepsi bu. Ailem yok.

"Hiç kendi çocuğunuz olmadı mı?

"Hayır, bu da bir başka pişmanlığım. Ama bazılarımız için bu böyle olmayacak. Kız arkadaşım öldükten sonra, yeni bir başlangıç yapmak için Norveç'e bir şirket transferi yaptım ve kısa bir süre Norveçli bir kız. Aslında çok uzun sürmedi, sanırım boşanma süreci gerçek evlilikten daha uzun sürdü, ama hey, hayat bu, değil mi? Hepimiz hata yaparız. Çocuğunuz var mı?"

"Var, iki tane. Biri erkek, biri kız.

"O zaman kıskandım. Hep çocuk istedik, değil mi?"

Bana baktı ve ben de bu korkaklık oyununun artık sona erdiğini anladım. Her ne kadar ikimiz de bundan zevk almış olsak da.

"Evet. Sanırım onlara saçma bir isim verdik," diye cevap verdim.

"Yani, onlara saçma bir isim *verdiniz*. Şimdi neydi? Persephone ve Perseus ya da onun gibi bir şey. Robert ve Laura ile oldukça mutluydum. Ah," dedi viski bardağını kaldırıp kalanını içerken, 'ne günlerdi, değil mi?

O zaman cevap veremedim, çünkü evet, 'o günlerdi', ama soruyu sormam gerekiyordu.

"Neden söz verdiğin gibi gelip benimle Londra'da buluşmadın Peter?"

"Yani ... Bana baktı. "İşte sonunda konunun özüne geldik. Garsona işaret edip iki viski daha sipariş etmesini izledim.

"Bir tane daha ister misin?"

"Bilmiyorum Merry, ama kesinlikle biliyorum.

"Lütfen Peter, bana sadece ne olduğunu anlat. Uzun zaman önceydi ve nedeni ne olursa olsun, söz veriyorum anlayacağım.

"Bence ne olduğunu bilecek kadar zekisin, Merry.

"O muydu? İsmi zorla dilime doladım. "Bobby Noiro?" "Evet. Sen İngiltere'ye gittikten sonra, o gece kararlaştırdığımız gibi yaptım. ve o barda ilk kez görüldüğüne dair bir işaret yaptı.

Kaybolmanla bir ilgim olduğunu düşünmediğinden emin olmak için. Beni görüp görmediğini bilmiyorum ama İngiltere'ye giden gemiye binmeden bir gün önce ailemin kapısında belirdi - beni bardan eve kadar takip etmiş olmalı, boğazıma silah dayayarak beni duvara yapıştırdı ve eğer ben de ortadan kaybolursam annemle babamın nereye gittiğimi öğrenemeyeceklerinden emin olacağını söyledi. O ve "arkadaşları"

evi yakarak bundan emin olmak istedi. Her gün evde olduğumdan, sabahları dışarı çıktığımdan ve akşamları eve döndüğümünden emin olmak için göz kulak olacağını söyledi. Öyle de yaptı Merry.

aylardır.' Viskisinden bir yudum aldı ve derin bir iç çekti. 'Benim de onu gördüğümünden emin oldu. Ne yapabilirdim ki? Annemle babama Provos tarafından mı hedef alındı? Hem bildiğimiz hem de tarihin tanıklık ettiği gibi, istediklerini elde etmek için hiçbir şeyden kaçınmayan bir terörist çete istedim.'

"Londra'da Bridget'in evinde üç hafta bekledim. Ve senden hiçbir haber alamadım. Neden bana *yazmadın*, Peter? Neler olduğunu bana bildirmedi?

"Ama *yazdım* Merry, hatta kanıtım bile var. Dur sana göstereyim.' Peter deri çantasına uzandı, fermuarını açtı ve bir bir sürü eski posta zarfı. Onları bana uzattı ve ben de en üsttekine baktım.

Adımın ve Londra'daki adresimin üzeri çizilmişti ve büyük harflerle *Gönderene İade* yazıyordu.

Sonra gönderdiği adrese baktım.

'Gördün mü? En üstteki pula bak,' diye işaret etti. 'On beş Ağustos 1971 tarihli. Çevir, Mary.'

Öyle yaptım. Üzerinde Peter'ın Dublin adresi, düzgün el yazısıyla yazılmıştı ve altında bir not vardı: *Bu adresteki kişi tanınmıyor.*

"Bu Bridget'in yazısı değil," dedim. Kaşlarımı çattım ve ön tarafa çevirerek adresi tekrar okudum.

"Olamaz!" Dehşet içinde yutkundum ve ona baktım. 'Adresi yanlış almışsın! Bridget Cromwell Gardens'ta yaşamıyordu. Cromwell Crescent'ta yaşıyordu! Bunu sana söylemiştim!'

"Ne?! Hayır!" Peter başını salladı. 'Yemin ederim Merry, gitmek için toplanırken bana Cromwell Gardens olduğunu söylemiştin. O zaman

Kalbime silinmez bir şekilde kazındı - neden unutayım ki? Gitmemiz gerektiğine karar verdiğimizde, bu adres tek yoldu. İletişimimiz vardı. Yemin ederim bana Cromwell Gardens olduğunu söylemiştin ...'

"Ben de yemin ederim Cromwell Crescent dedim.

Zihnimi Bobby'nin beni ziyaret ettiği ve beni ve benimkini tehdit ettiği o geceye geri götürdüm. Peter bir saat sonra geldi ve onu yatak odama götürerek bir gece önce Bobby tarafından bir barda görüldüğümüzü söyledim. Histerik bir haldeydim.

Dehşet içinde hıçkırığa hıçkırığa ağıladı ve Tanrı bilir neler attı bir bavula.

'Senin için yazmadım mı? Yazdığımı eminim,' dedim, umutsuzca Peter'a sabah feribotuyla Bridget'in Londra'daki dairesine gideceğimi söylediğim ayrıntıları hatırlamaya çalışarak ve onu daha önce aradığımda bana verdiği adresi papağan gibi tekrarlayarak.

'Merry, bunu yapmadığını çok iyi biliyorsun. Korkunç bir durumdaydın ve dürüst olmak gerekirse ben de öyleydim. Peter derin bir iç çekti. "Şey, ikimizden biri

O gece bir hata yaptım,' diye omuz silkti. "Ve o zamandan beri, o manyağın seni yakalayıp öldürüp Liffey'e atıp atmadığını ya da bunun bir hata olduğuna karar verip vermediğini hiç bilemedim. bitirsek daha iyi olur.'

'Biliyorsun, ben asla bitirmezdim, Peter! Biz gizlice Kanada'da yeni bir hayat için tüm planlarımızı yapmıştık. . . Sadece Bobby ve tehditleri tarafından engellenen bir karardı. Fikrini değiştirdiğini düşünmüştüm.

Bobby yüzünden İrlanda'ya geri döndüğüm için devam etmek zorundaydım. Tek başıma,' diye ekledim.

"Yani ayarladığımız gibi Toronto'ya mı gittin?

'Evet. Gelip gelmeyeceğini görmek için yolculuğumu üç kez erteledikten sonra.

Dördüncü seferde gemiye bindim.

"Peki nasıldı? Kanada'da yani.

"Berbattı," diye itiraf ettim. "Anlaştığımız gibi Toronto'daki İrlanda Mahallesi'ne gittim - Cabbagetown deniyordu oraya. Bir gecekondu mahallesinden biraz daha iyiydi ve kelimenin tam anlamıyla Bedenimi satıyordum. Orada tanıştığım bir kız bana Yeni Zelanda'da genç işçilere ihtiyaç duyduklarını duyduğunu söyledi.

Bir sürü iş vardı, ben de son birikimimi kullandım ve onunla gittim. Hâlâ elimde tuttuğum mektuba baktım.

"Açabilir miyim? diye sordum.

'Elbette açabilirsin. Ne de olsa sana yazılmıştı.

Tekrar mektuba ve sonra ona baktım. 'Belki daha sonrası için saklarım.

Ne yazıyor?'

"Size az önce söylediğim şeyi söylüyor - Bobby'nizin beni evde ziyaret ettiğini ve ailemin evini yakmakla tehdit ettiğini. Ben de polise gidip ondan ve tehditlerinden bahsetmiştim ve onlar da bunu araştıracaklarını söylemişlerdi. Onu sorgulamaya alacaklarını ve tehdit etmekle suçlayacaklarını umuyordum ama nerede yaşadığını bile bilmiyordum.

"Eğer doğru hatırlıyorsam, o sırada diğer "yoldaşları" ile birlikte gecekonduda oturuyordu.

"Aynen öyle. Ben de Londra'ya gelmeden önce beklemem gerektiğini, ama elimden geldiğince sık yazacağımı yazdım. Peter üzüntüyle başını salladı. "Şu anda yaşadığımız çağda, ailemin paraları yetmediği için evlerine bir sabit hat bile çektimemiş olması çok saçma, değil mi? Tüm bu panik içinde size adresimi de vermemiştim. Sana yazacağımı söyledim ve yazdım da. Mektup yığınının gösterdi.

"Farelerin ve insanların entrikaları ... Sessizce söyledim.

'Seni bulmak için elimden geleni yaptım, Merry. Ambrose'u ziyarete gittim ve senin gittiğini söyleyen Yunanca bir not aldığını söyledi. O da benden fazlasını bilmiyordu.

"Tanrım, Peter," dedim. 'Ne diyeceğimi bilemiyorum. Ama nerede olduğumu bilseydin bile ne yapabilirdik ki? Oradan ayrılıp aileni tehlikeye atamazdın. Mesele de buydu zaten - Bobby sevdiğim herkesi öldürmekle tehdit etmişti. Ben de ona inandım.

"Hayır, ama en azından buradaki durum gerçekten kızışmaya başladığında, annem İrlanda'da daha fazla kalmaktan rahatsız oldu - Belfast'ta sürekli bombalar patlıyordu ve Dublin bile tehdit altındaydı.

"Karma" evlilikleri nedeniyle zaten savunmasızdılar, bu yüzden babamı İngiltere'ye taşınmaya ikna etti. Taşındım.

onlarla birlikte annemin akrabalarının olduğu Maidenhead'e gittim ve orada bir avukatlık bürosunda iş bulmayı başardım.

makaleler. Tabii ki, Londra'ya ve Cromwell'e gittim.

Bahçeler, ama ne seni ne de Bridget'i hiç duymamışlar. Yemin ederim, endişeden aklımı kaçıracaktım. Peter bana bir kez daha 'sırıttı'. "Birkaç hafta sonra duydum ki

Bobby Noiro ailemin eski kiralık evini yakmıştı ve bu yüzden onu hapse atmışlardı.

"Bobby'nin kız kardeşi Helen bana birkaç gün önce Bobby'nin bir Protestan evini yaktığı için hapse atıldığını söylediğinde, aklımdan bunun annenle babanın evi olabileceği geçti.

"En azından kimse zarar görmedi," diye iç geçirdi Peter. "Gerçekten de tam bir baş belasıydı, değil mi? O ve Geçici IRA'daki arkadaşları.

"O bir baş belasıydı, evet, ama işyerinde arkadaşları yoktu. Geçici IRA,' diye iç geçirdim, birden kendimi tamamen bitkin hissettim. "Her şey ne kadar da karışıktı. Aptalca, yanlış duyulmuş bir kelime ve işte otuz yedi yıl sonra buradayız, diğerinin ... şey, hayal ettim her şey hakkında, bu kesin.'

'Ben de öyle. Ama en azından Bobby Noiro parmaklıklar ardına konulduğunda ailemin güvende olduğunu biliyordum, ama sen değil.

Seni hiç unutmadım,

Merry. . . Yanmanın üzerinden bir yıl geçtikten sonra, hukuk büromdan biri özel bir dedektif bulmamı tavsiye etti. Londra ve Kanada'da seni araması için bir şirkete para biriktirdim. Dürüst olmak gerekirse, en kötüsünü düşünmüştüm. Merry, senden hiçbir iz *yoktu*.

'Beni affet Peter, böyle olması gerekiyordu. Sevdığım herkesin güvenliği için. Birkaç gün önce kız kardeşi bana söyleyene kadar Bobby'nin hapse atıldığını bile bilmiyordum. Belki bilseydim, geri gelirdim. Ama kim bilir?'

İkimiz de geçmişe ve olabileceklere dair düşünceler içinde kaybolmuş bir halde otururken bir duraklama oldu.

'En azından mutlu olmuşsun gibi görünüyor, Merry. Sen mutlu oldun mu?

Evet, sanırım öyle. Jock adında hoş bir adamla evlendim. Benden birkaç yaş büyüktü ve dürüst olmam gerekirse, başlangıçtaki çekiciliğin bir kısmının onun tarafından korunduğumu hissetmem olduğunu düşünüyorum. Ancak yıllar geçtikçe onu gerçekten sevmeye başladım ve birkaç ay önce öldüğünde tamamen yıkıldım. Otuz beş yılı aşkın bir süredir birlikteydik.

"Benim başarabildiğimden çok daha uzun. Peter bana alaycı bir gülümseme sundu. "Ama seninle ilgilenecek birini bulmana sevindim, gerçekten.

"Ve ona değer veriyordum. Çocuklarla birlikte ben de Memnun. Evet, öyleydin,' dedim yüksek sesle, daha çok kendime. 'Ama şimdi fark ediyorum ki ondan hep bir şeyler saklıyormuşum. duygusal olarak, ve bu senin sayende oldu. Çocuklarımdan öğrendiğime göre ilk aşk çok büyük olabilir - isterseniz büyük bir tutku - ama çoğu zaman aşk doğal sonucuna ulaşır. Bizimki asla öyle olmadı; aslında tam tersi oldu. Her zaman "ya olursa" senaryosu vardı. Ve yasak olduğu için, İrlanda'da o anda sen Protestan, ben Katolik olduğum için, Bobby'den bahsetmiyorum bile. Bu da her şeye destansı bir romantizm hissi veriyordu, değil mi?

"Haklısın, öyle oldu ve yetişkin hayatım boyunca da öyle olmaya devam etti," diye kabul etti. 'Çocukluğumdan beri doğru düzgün uyuyamadığımı itiraf ediyorum.

Mektubunuzu aldım ya da herhangi bir şeye konsantre olabildim. Beni aradığınızda ve sesinizi duyduğumda zar zor konuşabildim, bu yüzden resmi konuştuydum beni bağışlayın. Sizi burada, avizeye bakarken gördüğümde gerçekten rüya görüp görmediğimi merak ettim.

'Biliyorum, çok korkmuştum! Ama düşününce, aslında sadece altı aydır birlikteydik ve hiç dışarı çıkmamıştık. açık. Sen benim ailemle hiç tanışmadın, ben de seninkiyle hiç tanışmadım.

'Hatırlarsan, seni ailemle tanıştırmayı planlıyordum, ki onlar da bu ilişkimizden en ufak bir rahatsızlık duymazlardı.

Farklı dinler, çünkü kendileri de evlenmişlerdi. Son otuz yediyıyı daha fazla birlikte olamadığım için kendime kızarak geçirdim.

O gece. Size avukatlık büromun telefon numarasını vermeliydim ama bunları düşünmedik, değil mi?

'Hayır,' diye iç geçirdim. 'Tam bir şok içindeydim, bu yüzden muhtemelen size yanlış adresi veren bendim. Ambrose'u arayıp senden haber alıp almadığını öğrenmek için birkaç kez Londra'daki bir telefon kulübesinin ahizesini kaldırdım ama sonra Bobby'nin onu da incitmekle nasıl tehdit ettiğini hatırladım ve onu riske atamayacağımı hissettim. Eğer nerede olduğumu bilseydi, eminim Bobby onu Bu yüzden onunla hiç iletişime geçmemenin en güvenli yol olduğunu düşündüm.

söyleyecek bir şeyim yok. İşin özü, senin gelmeyeceğini hiç düşünmemiştim' diye omuz silktilim. "Bu kadar basitti.

Peter viskisinden bir yudum aldı ve bana baktı. "Bazen ikimizin ilişkisinin sürüp sürmeyeceğini merak ediyorum.

"Bu ikimizin de cevabını asla bilemeyeceği bir soru, değil mi Peter?

Maalesef evet. Peki, bugün benimle buluşmak istemen, bugünlerde "kapanış" dedikleri şeyle mi ilgili?

'Evet; hem seni hem de Bobby'yi bulmak için Yeni Zelanda'dan ayrıldım. Zamanı gelmişti, ne demek istediğimi anlıyorsan.

"Anlıyorum. Gittiğinde gerçekten de sevdiğin herkesi kaybettin, değil mi?

"Evet, ama unutmayın, Bobby'yi küçüklüğümünden beri tanıyordum ve o ve onun İrlanda Devrimi'ne -ve bana- olan takıntısı beni hep korkutmuştu. Aslında aynı büyükanne ve büyükbabayı paylaştığımız ortaya çıktı - büyükannelerimiz aracılığıyla kuzendik. kardeştiler. Ancak birçok aile gibi onlar da 1922'deki İç Savaş sırasında birbirlerinden uzaklaşmışlardı. Meğer akıl hastalığı aileden geliyormuş. Bana hep Bobby'nin deli babasından bahsedilirdi, sonra küçük kız kardeşi Helen ile tanıştım, dediğim gibi, o da bana büyük babalarını anlattı-

Amcası Colin'in sonu akıl hastanesi oldu. O istemediğine karar verdi Böylece Bobby ve atalarının paylaştığı genleri bir sonraki nesle aktaramayacaktı. Geçici IRA'da olduğu hakkındaki tüm o konuşmalar saçmalıktı. Hepsi onun psikoz. Her şey çok ama çok üzücü.

'Psikoz olsun ya da olmasın, bu onu daha az tehlikeli yapmadı. Son derece vahşi bir adamdı. Aslına bakarsanız, birkaç yıl önce onu St Fintan'da ziyarete gitmiştim.

Gittin mi? Aman Tanrım, Peter. Çok cesurdun.

"Şey, masanın üzerindeki demir çubuğa kelepçeliydi ve yanımda iki iri yarı gardiyan vardı. Sanırım ben de onu Beni dehşete düşürdükten ve ailemi öldürmeye çalıştıktan sonra dinlenmeye çekildi. Aslında onun için üzülererek oradan çıktım. O cehennemde yaşamaktansa ölmesinin daha iyi olacağını düşündüğümü hatırlıyorum. O kadar uyuşturulmuş ki kendini bile tanımıyordu.

isim. Her neyse, olan oldu. Hayat gelecekle ilgilidir, geçmişle değil, değil mi? Belfast'ta ne kadar kalacaksın?

Burada seninle olduğum sürece. Sonra Ambrose ile biraz vakit geçirmek için trenle Dublin'e döneceğim. Ondan sonra da ailemi yeniden tanımak için West Cork'a geri döneceğim.

"Bu güzel olacak ve çok gecikti.

"Başlangıçta çok kalabalıktık ama şimdi hepsinin kendi aileleri oldu, ailemi tanımam birkaç haftamı alacak.

hepsini görmek için,' diye

gülümsedim. "Ya sonra?" diye sordu.

"Bilmiyorum Peter. Dürüst olmak gerekirse sadece bugün seninle buluşmayı düşündüm. Eninde sonunda Yeni Zelanda'ya döneceğim sanırım.

'Eğer durum buysa' - Peter saatine baktı, sonra tekrar bana baktı - 'seni öğle yemeğine götürebilir miyim? Hayatın ve son birkaç haftadır çıktığın bu yolculuk hakkında daha fazla şey duymak isterim.

"Tamam," diye gülümsedim ona. "Neden olmasın?"

In transit: Geneva to Nice

Özel jet Nice havaalanına sorunsuz bir şekilde inerken, içindekiler ya beklenti ya da endişe içinde pencerelerden dışarı bakıyordu.

"İndik," dedi Maia karşısındaki koltuğa bağlanmış olan Valentina'ya, kolçakları tutmaya devam ederken gözleri kocaman açılmıştı. "Ne düşünüyorsun?" diye Portekizce sordu.

"Daha büyük uçağı tercih ederdim ama bu da güzel," dedi kibarca.

Ally, Floriano'nun karşısında oturuyordu ve Bear onun dizinde çocuk emniyet kemerine bağlıydı. Bir kez bile ağlamadığı için onunla gurur duyuyordu.

"İşin püf noktası, inerken ve çıkarken onu biberonla beslemek, Çünkü emme, hava basıncının küçük kulaklarına zarar vermesini önler," demişti annem uçağı binmeden önce.

çalıştı. Uçak taksi yaparak durduğunda Ally'nin sinir uçları titredi. Sadece kısa bir yolculuk mesafesindeki görkemli *Titan*, limanın hemen dışında demirlemiş ve son konuklarının da gemiye katılması için hazır bekliyordu.

Gemide bekleyenler Star, Mouse ve oğlu Rory, Mary Kate ve Jack olacaktı.

Ally'nin midesi altüst oldu ve onun kendisini gördüğünde gözlerinde belirecek ifadeyi düşününce yüzünü buruşturdu. *Bir yalan daha...*

"Her neyse, onun ne düşündüğü neden önemli olsun ki?" diye fısıldadı Ayı'ya, koşum takımını çözüp onu papyona bindirirken.

Kapılar açıldı ve güler yüzlü yer personeli görevlileri hepsini Nice'e hoş geldiniz diyerek karşıladı. Annem kabinin önüne doğru yürüdü ve Dün gece Tiggy ile birlikte Atlantis'e gelen Floriano ve Charlie herkesin çantalarına ulaşmasına yardımcı olurken her ikisi de onları karşıladı.

Ma yer görevlileri tarafından merdivenlerden indirildi, onu CeCe ve Chrissie izledi.

"Yardımcı olabileceğim bir şey var mı, Ally? Charlie ona sordu. "Şu bez çantasını alabilir misin?"

"Elbette," diye başını sallayarak çantayı aldı.

Bu adamın birkaç ay önce Bear'ı dünyaya getirmiş olması, Ally'nin onun varlığıyla rahatladığını hissetmesini sağladı.

"Ally, iyi misin? Charlie aşağı indiğinde ve kulübede yalnız kaldıklarında Tiggy sordu.

"Evet, neden?"

"Lütfen endişelenmeyin," diye gülümseyerek Ayı'yı işaret etti. 'Söz veriyorum Jack hiç aldırmayacak. Şimdi, önce siz ikiniz.

Ally, Côte d'Azur'a özgü o muhteşem ışık, sıcaklık ve kokuya doğru inerken Tiggy de arkadan geliyordu. Pasaport kontrolünden geçtikten kısa bir süre sonra çantaları iki limuzine yüklendi ve özel terminalden çıkıp Nice trafiğine karıştılar.

"Electra nerede? Ally Maia'ya döndü. "Bizimle burada buluşacağını söylediğine eminim, teknede değil.

"Az önce uçağının erken indiğini söyleyen bir mesaj aldım, o yüzden - ya da *onlar mı* demeliydim, Miles onunla birlikte olduğu için- doğruca limana gittiler.

"Demek erkeğini de yanında getirmiş - harika değil mi?" dedi Ma.

"Öyle," diye onayladı Maia, Valentina'nın etrafına koruyucu bir kol koyarken

ve karşılarında oturan Floriano'ya gülümsedi.

Kırk dakika ve ciddi bir trafik sıkışıklığının ardından Nice Limanı'na vardılar. Ally kanının deli gibi aktığını hissetti. damarları, çelişkili duygularla çalkalanıyordu. Çocukken ve daha sonra genç bir kadın olduğunda, kız kardeşleri ve babasıyla birlikte *Titan'da* yaptığı yıllık yaz yolculuğu, diğerlerinden daha çok beklediği bir andı. Şimdi ise dünyada en çok sevdiği kişi Tıpkı bugünü görecek kadar yaşamamış olan Theo gibi. Ama şimdi,

Onun için olması gerekenden çok daha önemli görünen biri onun gelmesini bekliyordu.

Kendini silkeleyerek annesine döndü. "Georg orada olacak mı?"

"Umarım," dedi Ma. "Sekreteri bizimle gemide buluşacağını söyledi.

"Lütfen Ally, stres yapma. Maia kız kardeşine elini uzattı, onun bariz gerginliğini hissederek. "Orada olması gereken herkes orada olacak.

"Haklı olduğuna eminim Maia. Sadece her şey biraz tuhaf geliyor, değil mi?" diye iç geçirdi.

"Evet, farklı ve üzücü bir his, çünkü bu her zaman babamla nerede olursak olalım yeniden bir araya geldiğimiz andı. Ama onun hayatını ve geçtiğimiz yıl hepimizin başına gelen pek çok olumlu şeyi kutlamaya çalışmalıyız.

"Biliyorum," diye cevap verdi Ally, en ufak bir Ablasının kendisine patronluk tasladığını düşünerek sinirlendi. Bu tamamen haksızlıktı, çünkü Maia son birkaç haftadır ondan daha tatlı olamazdı. "Herkesle nerede buluşacağız?"

"Gemide," dedi Maia. "Her zaman olduğu gibi her şey organize edildi.

Limuzinleri ve arkalarında diğer kız kardeşleri taşıyan limuzin, limandan geçerek onları *Titan*'a götürecek olan iki geminin yüzdüğü iskeleye vardı. Yılın bu zamanında liman, su üzerinde sallanan teknelerle doluydu ve

birçok büyük tekne körfezde duruyordu.

Limuzinden inen Ally'yi günün sıcağı çarptı ve Bear'ın küçük güneş şapkasını gözlerinin üzerine indirdi.

"*Bienvenue à bord du Titan*. Ally kendini bildi bileli teknenin kaptanlığını yapan Hans, çantaları beyazlar içinde şık giyimli iki güverte görevlisi tarafından indirilirken onları selamladı.

Herkese serinletici bir havlu verildi ve iskele boyunca teknelere doğru yönlendirildiler.

"Koluna girebilir miyim anne?" dedi Charlie, Ally merdivenlerden inmeye çalışırken arkadan yaklaşıp.

"Teşekkür ederim. Saray ayakkabılarımı evde bırakıp bir çift güverte ayakkabısı giymeyi unutmamalıydım, değil mi?" dedi, her yıl yaptığı gibi.

Herkes gemiye bindikten sonra motorlar çalıştırıldı ve *Titan*'a doğru kısa bir yolculuk başladı.

"Vay canına," dedi Chrissie, gemiler limandan çıkıp Akdeniz'in maviliğinde hızlanırken. "Seyahat etmenin yolu bu!

"şu dürbünü uzatsana Ally," diye seslendi CeCe geminin n tarafına.

"*Titan* hemen şurada," dedi Ally bunu yaparken.

CeCe dürbünün ayarını düzelttikten sonra dürbünü Chrissie'ye uzattı ve o da drbne baktı.

'Aman Tanrım! Gerçekten şaka yapıyorsun, değil mi? Bu bir tekne değil, bir yolcu gemisi!

"Evet, oldukça büyük," diye onayladı CeCe ona doğru yaklaşırlarken.

"İşte bu," dedi Charlie, Tiggy'ye *Titan*'ı göstererek, "benim Babam buna yüzen cin sarayı derdi.

"Bunun bir iltifat mı yoksa hakaret mi olduğundan emin değilim ama evet, gemide ara sıra cin tonik içiyoruz," diye sırtıttı Tiggy.

'Atlantis'e gelene kadar bunun tam olarak farkına vardığımı hiç sanmıyorum.

Dün gece ve bugün bunu görünce babanın ne kadar zengin olduğunu anladım. "Evet, yleydi," diye kabul etti Tiggy.

"Beni gerçekten ne mutlu ediyor biliyor musun?"

"Ne?

'Sevgili eski karımın, babam için her şeyden vazgeebileceğini Akdeniz'de bir yaz gezisi için bunlardan birine davet edildim. Görünüşe bakılırsa, "kiralık yardımcı" - onun size her zaman dediği gibi - aslında babasının bir tane varmış. Charlie kıkırdadı. 'Bir dahaki sefere bol bol fotoğraf çekip ortalıkta bırakmamız gerekecek Ulrika Zara'yı almaya geldi, sırf onu kızdırmak için.

Yanına yanaştıklarında Tiggy *Titan*'a baktı ve evet, gerçekten de görkemli göründüğünü fark etti. Yetmiş metreyi açan uzunluğuyla Benetti speryatı sudan dört kat yükseliyor, radyo kulesi bulutsuz masmavi gökyüzüne uzanıyordu.

nce bir güverte görevlisi Ma'nın gemiye binmesine yardım etti, ardından da diğer yolcular. Kı güvertede onları karşılamak için iki heyecanlı yüz duruyordu.

'Merhaba ocuklar! Star ve ben sizi beklemeyip yelken amayı düşünüyorduk ama işte buradasınız!

Ve işte Electra, bir çift kot şort ve bir tişört içinde her zamanki gibi kayıtsızca güzel görünüyordu.

"Kısa saçlarına bayılıyorum," dedi Maia Electra'ya sarılmak için sırasını beklerken.

'Evet, her yönden yeni bir ben. Şimdi, gel ve Miles'la tanış.'

"Geldiniz! Yıldız arkasından, CeCe ve Chrissie'nin güverteye çıktı. Yıldız kollarını her ikisine de doladı. 'İkinizi de görmek çok güzel. Merhaba Tiggy, bu da kim?

"Ben Charlie, tanıştığımıza memnun oldum, Star. Onun elini sıktı.

"Ve sen, Charlie," Star gülümsedi. Bu Mouse, benim diğer yarım. Şimdi bir kadeh şampanya için ve rahatınıza bakın,' diye devam etti Star.

"Mouse'un oğlu Rory, yaklaşık yirmi dakika önce ikinci kaptanımız tarafından köprüyü görmeye götürüldü ve o zamandan beri onu görmedik.

Güneşlenme güvertesi, rahat kanvas kaplı yumuşak mobilyalar birdenbire insanlarla dolmuştu. Ally göz ucuyla Jack'i ve ayakta duran genç sarışın bir kadını gördü

Diğer kız kardeşlerden ve onların diğer yarılarından biraz ayrı. "Tamam,

Ayı," diye fısıldadı kundağının içinde kıpırdanan bebeğe.

"İşte başlıyoruz.

"Merhaba Jack, nasılsın?" dedi onlara doğru yürürken. "Ben iyiyim. Bu

Mary-Kate, kız kardeşim ve ...?' Aşağı baktı

Ayı'ya baktı, gözlerinde şaşkınlık vardı. "Kim bu küçük

adam?" "Oğlum, Ayı. Yaklaşık dört aylık.

"Merhaba Ally," dedi Mary-Kate, "tanıştığımıza memnun oldum. Jacko bana çok şey anlattı

Senin hakkında. Ayı kıpırdanmaya devam ederken, 'O çok tatlı!' dedi.

Değil mi, Jacko?'

"Öyle, evet. Hem de çok.

'Kundağının içinde ısınıyor ve rahatsız oluyor,' dedi. "Onu benim için çıkarabilir misin, Mary-Kate?

"Ben yaparım. Jack kocaman ellerini kundağın içine soktu ve Ayı'yı çıkardı. 'İşte böyle, ufaklık. Bu daha iyi, değil mi?' dedi Ally'ye Ayı'nın başının üstünden şaşkın bir bakış atarken.

"Jacko bebeklerle çok iyi anlaşıyor, değil mi Jack?" dedi Mary-Kate.

'Yazın komşularımızdan birinin yanında bakıcı olarak çalışmıştı.

on sekiz yaşındaydı.

"Evet, günahlarım için yaptım," dedi, "ve bu küçük adamdan tanıdık bir pong algılıyorum. Uzmanlığıma dayanarak bunun dolu bir beze ait olduğunu çıkarıyorum," diye kıkırdadı. "Al bakalım anne," diye ekledi ve onu Ally'ye geri verdi.

"Teşekkürler. Onu aşağıya götürüp altını değiştireceğim. Maia?' Ally güverteden seslendi. "Gel de Jack ve Mary-Kate'le tanış.

Kız kardeşi dümeni devralırken, Ally ana binaya girdi. Salon, yatak odası planının her zaman metal bir kutunun içindeki mantar panoya iliştiirildiği yerdı.

Güverte Üç, Süit Dört, diye okudu ve bulmak için merdivenlerden aşağı indi. Bear'ın üstünü değiştirip karnını doyurduktan sonra tam kamaradan çıkıyorlardı ki Georg'un dar koridorda takım elbisesi ve kravatıyla kendisine doğru yürüdüğünü gördü. Cep telefonuyla konuşuyordu ve tedirgin görünüyordu. Onu karşısında görünce Almanca bir şeyler söyledi ve ardından aramayı sonlandırdı.

"Ally! Nasılsın?"

"İyiyim, teşekkür ederim Georg. Sen nasılsın?"

Ben de iyiyim. Geçtiğimiz haftalarda gelemediğim için çok özür dilerim. İlgilenmem gereken işler vardı.

Ally onu inceledi ve aniden yaşlanmış görüldüğünü düşündü. Cildi griydi ve yüzünde onu son gördüğünden beri kilo verdiğini gösteren bir zayıflık vardı.

"Burada olmana sevindim Georg. Sakıncası yoksa yorgun görünüyorsun. Umarım takım elbiseni ve kravatını çıkarır ve rahatlamaya başlarsın.

O ve Bear tam yukarı çıkıp diğerlerine katılmak üzereyken Georg onu durdurmak için elini yavaşça omzuna koydu.

"Ally, biraz konuşabilir miyiz? Özel olarak? Georg, Kış Salonu dedikleri, hava kötü olduğunda kullanılan rahat bir salona açılan kapıyı gösterdi.

"Elbette.

Georg salonun kapısını açtı ve ikisi de alçak bir içki masasının iki yanına yerleştirilmiş birkaç kanepeye oturmak için hareket ettiler, Lombozlardan pırıl pırıl Akdeniz'in güzel manzarasını seyrediyorduk.

"Ne oldu Georg?"

"Jack ve Mary-Kate ile güvertede tanıştım ama Mary-Kate'in senin bildiğin Mary McDougal olmadığını duydum."

olduğunu düşündünüz mü?

"Hayır, o annesinin evlatlık kızı, kendisi de Mary McDougal ya da daha yaygın bilinen adıyla Merry."

"Atch! Georg hayal kırıklığı içinde konuştu. 'Biz - *ben* - böyle bir şeyi öngörmemiştik. Tek duyduğum Mary'nin yerinin tespit edildiği ve yolculuğumuzda bize katılmayı kabul ettiğiydi."

"Evet, ama son birkaç gün içinde Mary-Kate öz annesiyle temasa geçti ve annesi Merry'nin de aslında evlatlık olduğu ortaya çıktı. En azından o bir evlatlıkmuş."

"Şunu açıklığa kavuşturalım. Georg deri ciltli minyatür bir not defteri ve dolmakalem çıkardı."

Ceket. "Kızı Mary-Kate kaç yaşında?" "Yirmi iki."

Nerede doğmuş?

Yeni Zelanda'da."

"Ve yakın zamanda öz anne ve babasını teşhis etti? Onlar da mı Yeni Zelandalı?" diye sordu."

"Sanırım öyle, evet."

"Peki ya annesi Merry, kaç yaşında?" "Bu yıl elli dokuz yaşında."

"Ve evlatlık olduğunu yeni mi öğrendi?"

"Evet. Merry ölü bir bebeğin yerine konulduğunu ve o ailenin bir parçası olarak yetiştirildiğini yeni öğrendi. Ama aslında kimsesiz bir çocukmuş."

"İrlanda'nın güneybatısından mı?"

"Evet. Seninle bağlantı kurmaya çalıştık Georg, çünkü Mary McDougal hakkında daha fazla bilgiye ihtiyacımız vardı."

ama sizden bir cevap alamadık. Sonra, sadece

Maia tesadüfen babamın bahçesindeydi ve Merope'nin küre üzerindeki bandına bir dizi koordinat eklendiğini gördü. Bu koordinatlara Google Earth'ten baktım ve Merry'nin Batı Cork'ta yerel bir rahibin kapısının önüne bırakıldığı yere çok yakın, büyük ve eski bir evi işaret ettikleri ortaya çıktı."

'I . . .' Georg dehşet içinde Ally'ye baktı. "Yani o koordinat kümesini daha yeni mi gördün?"

"Evet. Bazen evdeyken bahçeye çıkar, gül çardağının altındaki bankta oturur ve armillary küreye bakardım ama hiç bu kadar yakından bakmamıştım.

"*Tanrım!* Georg masaya vurdu. 'Ally, bu koordinatlar aylardır küre üzerinde duruyor. Ben de, hepimiz ilk kez kollar küreyi gördükten sadece birkaç hafta sonra bunların oyulması için emir verdim. Siz kızlardan hiçbirinin bu koordinatları onları fark ettim. Ve seni görmeye geldiğimde. . . Hatırlarsanız bir telefon aldım ve hemen ayrılmak zorunda kaldım.

'Ama neden görmüş olabiliriz ki Georg? Maia Brezilya'ya gitmişti. ve geri kalanımız sadece ara sıra eve gidiyorduk. Baktığımızda da sadece kendi grubumuza bakıyorduk.

"O zaman hepsi benim hatam," dedi. "Bunu fark ettiğinizi düşünmüştüm ve dürüst olmak gerekirse aklım başka şeylerdeydi. Peki bu Merry neden oğlu ve kızıyla birlikte burada değil?"

"Jack bana onun gelmek istemediğini söyledi," diye omuz silkti Ally. "Sebeplerinden emin değilim. Georg mu?"

"Evet, Ally. Georg ayağa kalkmış ve salonda volta atmaya başlamıştı. "Mary-Kate'in annesi Merry'nin kayıp olduğu kesin. Abla?"

'Bildiğim kadarıyla öyle, ama tüm bu olanlardan sonra burada değil! Yüzük de öyle. Bunların hepsi benim hatam, Ally,' dedi tekrar. 'Son haftalarda dikkatim dağınıktı, ama yine de Kaç yaşında olduğunu söyledim, küre üzerindeki koordinatlarını görüp görmediğinizi kontrol ettim. Ama *iki tane* Mary McDougal olacağını beklemiyordum. Ben ... aatch!'

Ally onu izledi, her zaman çok soğukkanlı ve sakin görünen, hiç duygu göstermeyen bu adamı. Oysa şimdi, onun tamamen kendinden geçmiş olduğunu görüyordu.

"Batı Cork'taki o eski evin eskiden kime ait olduğunu biliyor musun?" diye sordu. Georg döndü, ona baktı ve başını salladı.

"Evet, biliyorum.

"O zaman neden bize söylemedin?"

Çünkü, çünkü ... Ally, her zamanki gibi sadece emirlere uyuyordum. Georg onun karşısına oturdu ve beyaz mendiliyle terleyen alnını sildi.

"Size bu bilgiyi

Başlangıçta ailenin bazı üyelerini üzebilirdi. Sizin için en iyisinin bu olduğu düşünöldü, ya da aslında Mary McDougal için. kendiniz.'

'Yani Maia'nın oğlu Zed Eszu'nun çocuğı olduğu için mi? Ve Tiggy ile Electra'nın peşine düştüğü için mi?

'Kesinlikle, ama yine de, bunların hepsi benim hatam, Ally, ve durumu derhal düzeltmeliyim.

"Neden? Yani ... Ally'nin başı dönüyordu. "Nasıl?" "Merry şimdi nerede?

"Jack ailesiyle biraz zaman geçirmek için İrlanda'da kaldığını söyledi.

"Yani hâlâ Batı Cork'ta mı?

"Hayır, Jack ve Mary-Kate ile Dublin'e geri döndüğüne eminim ama onlara sorabiliriz. Görünüşe göre orada Ambrose adında bir vaftiz babası var.

'Tamam, o zaman çok geç olmadan bu işi halletmeliyim. İzninle, Ally. Ally, Georg'un salondan çıkışını izledi.

Merry
Belfast, Northern Ireland

'Biraz daha şarap? Ya da belki bitirmek için bir İrlanda kahvesi? Bahse girerim bunlardan içmeyeli uzun zaman olmuştur,' dedi Peter masanın karşısından bana.

"En azından birkaç gün önce West Cork'ta kendime ve çocuklara bir tane ısmarlayana kadar öyleydi. Her neyse, cevabım ne yazık ki hayır; benim için iyi olandan çok daha fazlasını içtim, özellikle de öğle yemeğinde. Öğleden sonrası uyuyarak geçireceğim.

"Otuz yedi yıl sonra uzun zamandır görmediğin bir aşkla her gün karşılaşmıyorsun, değil mi?

"Hayır," diye gülümsedim.

"Seni tekrar görmek çok güzeldi Merry, her ne kadar bundan korkuyor olsam da.

'Bu ikimiz için de geçerli, ama evet, harikaydı. Şimdi gerçekten gitmeliyim, Peter. Saat üç buçuk oldu bile ve Dublin'e dönmem gerekiyor.

"Bir gece daha kalamaz mısın?

'Hayır, Ambrose'a döneceğime söz verdim ve aniden ortadan kaybolabileceğim paranoyasına kapıldığı için dönmek zorundayım. Bu kadar uzun kalmaya niyetim bile yoktu.'

"Nerede olduğunu biliyor mu?

"Elbette biliyor. İrlanda, İngiltere ya da Kanada'da sizinle ilgili hiçbir kayıt bulamadığım için izinizi sürmeye yardımcı olmasını istediğim kişi oydu. O

kayıtlarda çalışan eski bir öğrencisiyle temasa geçmesini önerdi.

Trinity'deki ofisine, üniversite mezunları dergisi *Trinity Today*'e hâlâ aboneliğiniz olup olmadığını öğrenmek için gittim. Abone kayıtlarına bir göz attı ve Belfast'ta bir adresiniz olduğunu gördü!

"Ambrose'a mükemmel hafiyelik için tam not," dedi Peter fatura için işaret verirken. 'Daha uzun kalamamanız gerçekten çok yazık, çünkü size şehri daha fazla gezdirmek isterdim. Yetmişli ve seksenli yıllarda televizyon ekranından hatırladığınız her şey Şimdi nasıl olduğunu. Gelişmeye başlıyor ve Titanic Quarter tamamlandığında Belfast gerçekten de bir destinasyon şehri olacak.

Cüzdanımı çıkarıp Peter'a kredi kartımı uzatırken, 'Öyle olacağı ve eski yaraların sarılmaya başlandığı için çok mutluyum,' diye cevap verdim. "Hollanda'ya gidelim mi?

"Saçmalama, Merry. Seni öğle yemeğine çıkarmak için çok ama çok uzun zamandır bekliyordum - ayrıca viskileri, kahvemi ve "Bu sabah otel faturanıza kruvasan ekleyeceğim.

Kabul ettim ve on dakika sonra restorandan ayrıldık ve St Anne Katedrali'nin büyük kütlesinin önünden geçtik.

'Çok etkileyici,' diye yorum yaptım. "Tepesinden çıkan o uzun çelik boru da ne?

"Bu daha geçen yıl kuruldu ve adı Umut Kulesi. Geceleri ışıklandırılıyor ve aslında onu ve temsil ettiği şeyi seviyorum. Merry?"

"Evet?

"I . . . Yani, tabii ki bu size kalmış, ama ben sizi Yeni Zelanda'ya dönmeden önce. Bugün muhteşemdi. Eskiden olduğu gibi gülmek çok güzeldi.

"Öyleydi, evet. Dediğim gibi, henüz kesinleşmiş bir planım yok ve Jock'un kaybını hala atlatmaya çalışıyorum, bu yüzden ...'

"Anlıyorum," dedi otele girerken. "Ama bu sefer cep telefonlarımızı çıkaracağız, numaralarımızı, e-postalarımızı ve adreslerimizi değiş tokuş edeceğiz, sonra da ikimizin de doğru yazdığını iki kez kontrol edeceğiz, anlaştık mı?

"Anlaştık," diyerek gülümsedim ve görevlinin masasına doğru yürüyüp sol bagaj etiketini uzattım.

Valizimi almalarını beklerken, tam da onun önerdiği gibi yaptık.

"Taksiye ihtiyacınız var mı hanımefendi?" diye sordu görevli.

"Evet, lütfen.

Peter ve ben kapıcıyı dışarıdaki merdivenlerden geri takip ettik ve bir taksinin dikkatini çekmek için ısıklık çalmasını izledik.

"Daha yeni merhaba demişken veda etmekten nefret ediyorum. Lütfen. Buraya dönmeyi düşünebilirsin, Merry, ya da Dublin'de sana gelebilirim. Aslında, her zaman, her yerde.

"Geleceğim, söz veriyorum.

Elimi tuttu ve öptü, sonra da beni kucakladı.

"Lütfen kendine iyi bak, olur mu?" diye fısıldadı nazikçe. "Ve sakın irtibatı koparmaya cüret etme!

Bağlantıyı koparmayacağım. Hoşça kal Peter ve yemek için teşekkürler. Taksiye bindim ve trafiğin içinde yola çıkarken ona el salladım.

Gerilimin artması, Peter'ı bunca yıl sonra tekrar görmenin verdiği duygu ve öğle yemeğinde içtiğim şarabın etkisiyle Dublin'e dönüş yolculuğunun büyük bir kısmında uyudum, sadece yanımdaki adam onu dışarı çıkarmam için beni dürttüğünde uyandım.

Merrion Meydanı'na giden takside kendimi yarı uyuşmuş hissediyordum ve bunca yıldan sonra Peter'la birlikte olduğuma inanamıyordum.

Ambrose'un dairesine girdiğimde çantamı yere bıraktım ve her zamanki koltuğunda oturduğu oturma odasına girdim.

"Merhaba Ambrose, sağ salim döndüm," diye gülümsedim ona. "Her şey yolunda gitti demek?"

"Oh, öyle oldu! İnanılmaz derecede gergindim, kelimenin tam anlamıyla onun kollarına bayıldım ve ...'

Birdenbire odada sadece iki kişi olmadığımızın farkına vardım. Dönüp arkama baktım ve orada, kanepenin köşesinde oturan, daha önce hiç görmediğim bir adam vardı. Bakışlarım onun üzerindeyken ayağa kalktı. Çok uzun boylu, takım elbise giymiş, kravat takmış ve muhtemelen altmışlı yaşlarının başında olduğunu gördüm.

'Affedersiniz efendim, orada olduğunuzu fark etmedim. Ben Merry McDougal, ya siz?' Elim uzatırken ona sordum.

Çok uzun gibi görünen bir süre boyunca adam cevap vermedi, büyülenmiş gibi bana baktı. Gri gözleri sanki yaşlıymış gibi biraz ıslak görünüyordu. Elim hala ona doğru uzanıyordu, ama almaya meyilli görünmediği için elimi bıraktım. Sonunda, o hipnotik durumundan kurtulmuş gibiydi.

"Beni bağışlayın Bayan McDougal. Biriyle çarpıcı bir benzerliğiniz var. Ben Georg Hoffman ve sizinle tanıştığıma çok memnun oldum.

Adam mükemmel bir İngilizce konuşuyordu ama Alman olduğunu tahmin ettiğim belirgin bir aksanı vardı.

"Peki siz kimsiniz?

"Lütfen, oturmaz mısınız? Georg kanepeyi işaret etti. Güvence için Ambrose'a baktım.

'Otur Mary. Size bir viski ikram edebilir miyim?" diye sordu.

'Tanrım, hayır, hakkım olandan çok daha fazla alkol aldım. bugün.'

Georg Hoffman gibi ben de çekingen bir şekilde oturdum. Elinde Peter'ın bu sabah yanında getirdiğine çok benzeyen ince bir deri çanta olduğunu gördüm. Çantadan plastik bir dosya çıkardı ve dizinin üzerine koydu. İçimi çektim, çünkü geçirdiğim günden sonra tek istediğim Ambrose'la sakın bir fincan çay ve sandviç içmek, ona Peter'la buluşmamı anlatmak ve sonra da merdivenlerden inip yatmaktır.

"Beni görmeye mi geldin, yoksa Ambrose'la birbirinizi tanıyor musunuz? diye sordum.

Ambrose, 'Mary, Bay Hoffman son zamanlarda senin izini bulmaya çalışan tüm kız kardeşlerin ölmüş babalarının avukatı,' dedi. Lütfen bana Georg deyin. Sanırım burada tanıştığınız Tiggy'ydi. Dublin.'

Evet, öyleydi. Ama dünyanın dört bir yanında başka kız kardeşler ve onların eşleriyle de tanıştım. Yani, beni bulmaya çalışıyorlardı.

Evet, öyle. Ve bu gece buradayım çünkü artık bunun farkındayım. İlk etapta size gelen ben olmalıydım, çünkü kökenlerinizle ilgili müvekkilimin kızlarından daha fazla ayrıntıya sahiptim. Ama kızlar - ben onlara kız kardeşler diyorum - kayıp kız kardeşlerini bulmak için bir plan yaptıklarında, onlara izin verme kararı aldım. seni bulmak. Kendi doğumlarını bulmakta çok başarılı olmuşlardı.

Gördüğünüz gibi aileler ve benim de ilgilenmem gereken başka meseleler vardı. Bu süreçte benim - ve onların - size verdiğimiz rahatsızlık ve endişeler için özür dilememe izin verin.

Teşekkür ederim. Bu durum bende biraz sıkıntı yarattı, özellikle de kocamın kaybını atlatmaya çalışmak için bir Büyük Tur rezervasyonu yaptığım için.

"Mary, canım, beni bağışla ama bu tam olarak doğru değil, değil mi?

Ambrose'a baktım, neden bir grup kız kardeşin davranışlarını savunduğunu merak ediyordum.

beni korkuttu.

"Demek istediğim, Bay Hoffman, Mary aynı zamanda - umarım sizin adınıza konuşmamın bir sakıncası yoktur," diye devam etti Ambrose, "*kendi* geçmişini de arıyordu. İronik bir şekilde, rahibeler onu bulmaya çalışırken, o da birini arıyordu. Genç bir kadinken onu korkutan ve dehşete düşüren birini. Ne yazık ki bu iki araştırma birbirine karıştı. Anlıyor musunuz?"

"Tam olarak değil ama Bayan McDougal, kız kardeşlerin sizi takip etmesini hoş karşılamadığınızı bilecek kadar.

"Lütfen bana Merry deyin, hayır demedim ama hâlâ şu soruyu yanıtlamadınız: Bu gece neden buradasınız?

"Çünkü ... bilmece gibi konuşuyormuşum gibi geliyorsa beni affet, Merry. Dürüst olmak gerekirse, bu anı hiç beklemiyordum.

geldim. Kızların babası için çalıştım-' 'Salt Baba

dedikleri kişi,' diye araya girdim.

'Evet. Onu tanıdığımdan beri benim için bir baba gibiydi. Avukatlık kariyerim boyunca onun için çalıştım ve her zaman kayıp bir kız kardeşi olduğundan, ne kadar ararsa arasın asla bulamayacağından bahsederdi. Yeterince büyüdüğümde ben de bu arayışta ona katıldım. Arada sırada beni arayıp onun nerede olduğuna dair umut verici bir ipucu veriyordu ve ben de bu ipucunu takip etmeleri için güvenilir bir özel dedektif ekibi görevlendiriyordum. Her

hiçbir şey çıkmadı. Ve sonra, geçen yıl bu zamanlar, nihayet, işverenim yeni bir bilgi keşfetti.

neredeyse kesinlikle doğru. Üzerinde çalışacak çok az şeyim vardı ama çalıştım.

Adamın bir an durakladığını, sonra önündeki masada duran viski bardağını almak için öne doğru eğildiğini izledim. İçkiyi boşalttı.

bardağı yere bıraktı ve bana baktı.

'Merry, burada oturup sana kim olduğunu keşfetmek için benim ve özel dedektiflerin çektiği acıları anlatabilirim, ama ...'

Başını sallayıp elini alnına götürürken onu izledim, belli ki derin bir duygu göstermekten utanıyordu.

"Bana bir dakika izin verin. . ."

Dizinin üzerindeki dosyayı karıştırdı. Çeşitli sayfaları kabul edip reddederek sonunda bir tanesini çıkardı ve bana doğru çevirdi.

'Keşke kimliğinizi tespit etmenin ne kadar basit bir bulmaca olduğunu bilseydim, o zaman tüm bu yaşadıklarınızdan sizi kurtarabilirdim.

Geçtiğimiz haftalar boyunca acı çektik. Tüm bunlardan sonra, o zümrüt yüzüğe ihtiyacımız bile kalmadı. Bay Hoffman parmağımdaki yüzüğü işaret etti,

Sonra bana bir kâğıt uzattı. "Bak," dedi.

Baktım ve beynim görüntüyü anlamlandırdıktan sonra, iki kez bakmak olarak bilinen klişeyi gerçekleştirdim, çünkü inanamayarak tekrar baktım.

Önümdeki sayfada *benim* kara kalem bir portrem vardı.

Daha yakından baktım ve evet, belki çenemin şekli daha ağırdı ve kaşlarım önümdeki çizimden biraz daha açıktı, ama hiç şüphe yoktu.

"Bu benim, değil mi?"

"Hayır," diye fısıldadı Bay Hoffman, "sen değilsin, Merry. O senin annen.

Sonraki yirmi dakika boyunca ne söylediğimi ya da ne yaptığımı pek hatırlayamadım. Benim olan ama benim olmayan o yüz, içimde hazırlıksız olduğum ilkel bir tepki uyandırdı. Çizimi okşamak istedim, sonra onu parçalara ayırmak istedim. İstemediğim bir viskiyi kabul ettim ama

ve sonra ağladım. Hayatımdaki karmaşa için gözyaşı selleri haline gelmiş gibiydi. Çözdüğümü sandığım her şey yeni bir bulmaca ortaya çıkmıştı.

Kanepede Ambrose'un kollarında ben ve deri koltuktan beni izleyen avukatla son bulan duygular.

"Özür dilerim, özür dilerim," deyip durdum, gözyaşlarım annem olan benim karakalem resmimin üzerine damlarken.

Sonunda ağlamayı bıraktım ve Ambrose'un mendilini aldım, gözlerimi, yanaklarımı kuruladım ve sonra beni dünyaya getiren yüzün fotokopisini okşadım. Ki şimdi lekeli ve çirkin.

"Lütfen, bunun için endişelenmeyin. Bu orijinalinin bir kopyası," dedi Georg.

Duyularım normale dönmeye başladığında, Ambrose'un kucağından kalktım ve dik oturdum.

"Merry, lütfen beni biraz yukarı doğru çeker misin? Ambrose sordu. 'Sanırım herkes için biraz çay iyi olur. Gidip biraz yapacağım.

"Ambrose, gerçekten-

"Canım, ben bir demlik çay yapabilecek durumdayım.

Georg ve ben birlikte sessizce oturduk. Cevaplamak istediğim o kadar çok soru vardı ki, ama nereden başlayacağımı bilemiyordum.

Ambrose'un ıslak mendiline bilmem kaçınıcı kez burnumu silerken, "Georg," demeyi başardım. "Lütfen açıkla mısın, eğer

"Hangi yıl doğduğumu biliyordunuz, siz mi takip ettiniz yoksa kız kardeşler mi takip etti - henüz yirmi iki yaşında olan kızımı?

'Çünkü kızınızın adının da Mary olacağından haberim yoktu. Ve yüzüğü kızınız doğduğunda ona vereceğinizi Yirmi birinci. Geçtiğimiz iki hafta boyunca sizi arama çalışmaları devam ederken, Mary McDougal'ı bulduklarını tespit ettikten sonra ... kaçınılmaz olarak başka bir yerde alıkonuldum. Sizinle temasım kesildi.

'Çok üzgünüm Georg, ama bilmediğim o kadar çok şey var ki. Anlıyorum. Bu karakalem resmin anneme ait olduğunu mu söylüyorsunuz?" "Evet.

Bunu nereden biliyorsunuz?

"İşverenimin Cenevre'deki evi Atlantis'in duvarında yıllardır asılı duran çizim yüzünden. Bana kim olduğunu söylemişti.

"Öldü mü? Beni doğururken yani?"

Adamın bildiklerini ve bilmediklerini açıklamaktaki kararsızlığını bir kez daha görebiliyordum.

Ambrose çayı getirdiğinde Georg ayağa kalktı ve deri çantasını almaya gitti. İçinden yastıklı kahverengi bir zarf çıkarmasını izledim. Ambrose'un sandalyesine oturdu ve paketi dizinin üzerine koydu.

"Şeker alır mısın Georg? Ambrose sordu.

'Çay içmiyorum, teşekkür ederim. Merry, bu paket senin için. Benim yanıtlayamadığım tüm soruları yanıtlayacağına inanıyorum. Ama bunu size vermeden önce, şimdi benimle gelip çocuklarınıza ve *Titan*'daki kız kardeşlerinize katılmanızı rica ediyorum. Onların görevlerini yerine getirmiş olacaksınız.

Babamın uzun süredir devam eden hayali ve sana gelmen için yalvarmadan buradan ayrılamam. Dublin havaalanındaki pistte özel bir jet duruyor,

Gemiye binmemizi ve gemiyi karşılamak için uçmamızı bekliyor. "Çok yorgunum," diye iç geçirdim. "Sadece yatmak istiyorum.

Çayımı yudumlarken Ambrose'a döndüm, neredeyse elli dokuz yaşındaydım ve hala yol göstermesi için ona bakıyordum.

"Biliyorum canım, biliyorum," diye cevap verdi Ambrose, "ama gerçek mirasını keşfetmek yerine bir gece uykusunun bedeli nedir ki?"

"Ama her şey çok gerçeküstü, Ambrose.

"Bunun nedeni şu ana kadar kız kardeşlerle ilgili deneyiminizin çok parçalı olması. Ayrıca bu kadar çok şeyle karşılaşmış olman ama kendi çocuklarınız bile gemide. Hiç ziyaret etmediğiniz ama hep gitmek istediğiniz Yunanistan'a doğru yelken açıyorlar ve Georg'un söylediğine göre

aradığın cevapları bulacaksın. Ben de, seni sadece birkaç saatlikken ilk kez gören, sonra büyümeni izleyen bir adam olarak felsefe tutkusu olan dikkat çekici genç bir kadın ve mitoloji, gidip *kendi* efsaneni keşfetmen için sana yalvarıyorum. Kaybedecek neyin var Mary?"

Ne kadar konuşulduğunu merak ederek ona baktım.

Ben gelmeden önce Georg'la araları iyiydi. Sonra çocuklarımı düşündüm, çoktan bu garip, farklı aileye katılmışlardı, denizde bir yerlerde Yunanistan'a doğru yelken açıyorlardı, zihnimde her zaman çok özel, büyümlü bir yeri olan topraklara.

Ambrose'un eline uzandım. Ve derin bir nefes aldım. "Pekala," dedim, "gideceğim."

Bir buçuk saat sonra, sadece filmlerde ya da dergilerde gördüğüm türden bir özel jetteydim, deri kaplı bir koltukta oturuyordum, karşımda Georg ince koridorun diğer tarafındaydı. Uçağın ön tarafında iki pilotun kalkış için hazırlandığını görebiliyordum. Georg cep telefonundan biriyle Almanca konuşuyordu. Keşke ne dediğini anlayabilseydim, çünkü kulağa acil gibi geliyordu.

Bir erkek hostes belirdi ve ikimizden de kemerlerimizi bağlamamızı ve cep telefonlarımızı kapatmamızı istedi. Uçak taksi yapmaya başladı ve ardından belki de sadece birkaç saniye içinde jet hızlandı ve aniden havalandık. Pencereden dışarı baktım, doğup büyüdüğüm topraklardan bir kez daha aniden ayrılmanın nasıl bir çılgınlık olduğunu merak ediyordum. Dublin'in ışıkları altımda parıltıyordu ve sonra İrlanda Denizi'ni geçmeye başladığımızda neredeyse hemen karanlık çöktü. Gözlerimi kapattım ve İrlanda'dan son ayrılışımda olduğu gibi ailemden uzaklaşmaya değil, onlara - Jack ve Mary Kate'e - uçtuğum gerçeğine odaklanmaya çalıştım.

Üstümden bir ses geldi, ardından hostes geldi ve kemerlerimizi çıkarabileceğimizi söyledi.

Georg'un deri çantasına uzanışını izledim. Kahverengi yastıklı zarfı çıkardı.

'Bu senin, Merry. İçinde bana sorduğun soruların yanıtlarını bulacağını umuyorum. Şimdilik seni biraz dinlenmen için yalnız bırakacağım.

Bana uzatırken gözlerinde bir kez daha yaşların parıltısını gördüm. Sonra kamarotu çağırdı. 'Bayan McDougal biraz yalnız kalmak ve uyumak istiyor. Ben ilerleyeceğim.

"Elbette efendim.

İyi geceler, Mary. İndiğimizde görüşürüz,' diye başını salladı Georg.

Kâhya usulüne uygun olarak iki panel çıkardı.

Kabin, önü ve arkası arasında bir bölme oluşturunuyordu. O

Sonra bana bir battaniye ve yastık verdi ve koltuğu nasıl yatak haline getireceğimi gösterdi.

"Uçuş ne kadar sürecektir? Yanımdaki tutucuya bir bardak su koyarken ona sordum.

"Üç saatten biraz fazla, hanımefendi. Başka bir şey ister misiniz?

"Böyle iyiyim, teşekkür ederim.

"Bir şeye ihtiyacınız olursa lütfen koltuğunuzun yanındaki zile basın. İyi geceler, hanımefendi.

Panel kapıları arkasından kapandı ve kendimi tamamen mahremiyet içinde buldum. Bir an büyük bir panik yaşadım, çünkü Tanrı bilir nereye uçuyordum ve dizimde kahverengi bir paket vardı, görünüşe göre içinde gerçek mirasımın sırrı vardı.

"Ambrose Georg'a güvendi, sen de güvenmelisin Merry," diye mırıldandım kendi kendime.

İşte buradaydım, cennet ile dünya arasında bir yerde asılı kalmıştım. Yunan tanrıları, belki de aynı duyguyu yaşamak için Yunanistan'ın en yüksek dağı olan Olimpos Dağı'nı kendilerine ev olarak seçmişlerdi. Pencereden dışarı, burada çok daha parlak görünen, astral meşaleler gibi parlayan yıldızlara baktım.

Dikkatimi kucağımdaki pakete verdim ve büyük zarfı açmak için parmağımı mührün altına soktum. İçine uzandım ve kalın ve biraz hırpalanmış kahverengi deri bir kitap ile ona eşlik eden krem rengi parşömen bir zarf çıkardım. Kitabı önümdeki küçük masanın üzerine koyarak zarfa baktım ve ön yüzündeki güzelce yazılmış üç kelimeyi okudum:

Kızım için.

Açtım.

*Atlantis
Cenevre Gölü
İsviçre*

Sevgili kızım,

Keşke size isminizle hitap edebilseydim ama ne yazık ki ne olduğunu bilmiyorum. Tıpkı dünyanın neresinde yaşayabileceğin bir dünya. Ya da hala yaşayıp yaşamadığını. Bulunup bulunmayacağını da bilmiyorum, eğer bunu okuyorsan bu ikimiz için de tuhaf bir düşünce, çünkü sen bulunmuşsun ama ben bu dünyadan gitmişim demektir. Ve ikimiz asla bir araya gelemeyeceğiz. ama tüm kalbim ve ruhumla inandığım bir sonraki hayatta.

Yakında geleceğini öğrendiğimden beri sana duyduğum sevgiyi ne dile getirebilirim ne de anlatmaya başlayabilirim. Sen daha doğmadan önce acımasızca kaybettiğim anneni ve seni bulmak için ne kadar uğraştığımı da bu mektupta anlatamam. Baban tarafından terk edildiğine inanıyor olabilirsin, ama bu çok uzak. Gerçeklerden. Bugüne kadar - ve size de diğer altı kızıma yazdığım gibi yazıyorum, çünkü ölmek üzereyim - Annenin nereye gittiğini ya da sen doğduktan sonra yaşayıp yaşamadığını bilmiyorum.

Senin doğduğunu nasıl bildiğim de ancak burada yazabileceğimden çok daha fazla sayfayla açıklanabilecek bir hikaye.

Ancak, yıllar önce avukatım Georg Hoffman'a size vermesi için talimat verdiğim günlüğe yazdım. Bu, hiç değilse olaylarla dolu hayatımın hikayesidir.

Evlat edindiğim kızlarımla temas kurmuş olabilirsiniz ve günlüğü okuduktan sonra hikayemi paylaşmanızı rica ediyorum Çünkü bu onların da hikâyesi.

Oku sevgili kızım ve bil ki hem senin hem de annen için düşünmediğim ve dua etmediğim tek bir gün bile olmadı. O benim hayatımın aşkıydı. Benim her şeyimdi. Ve eğer bir sonraki hayata geçtiyse, ki bazıları

Derin içgüdülerim bana öyle olduğunu söylüyor, yeniden bir araya geldiğimizi ve sana sevgiyle baktığımızı bil.

Baban, Atlas

x

Devam etmek için

Atlas: The Story of Pa Salt

Sonbahar 2022'de yayınlanacak

Dizi hakkında daha fazla bilgi edinmek için [buraya](#) tıklayın

Author's Note

Kayıp Kız Kardeş'i ağırlıklı olarak kendi bölgem olan İrlanda'nın Batı Cork şehrinde kuracağımı hep biliyordum. Koronavirüs göz önüne alındığında pandemi, sanki kaderde varmış gibiydi: Noel'den önce zaten gizlice Yeni Zelanda'daki Central Otago'yu ve Norfolk Adası'nı ziyaret etmiştim 2019. Sadece birkaç hafta sonra, Batı Cork'ta, bir kez olsun ihtiyacım olan araştırma parmaklarımın ucundaydı. İrlanda'nın son yüz yıllık çalkantılı tarihi hakkında oldukça fazla şey bildiğime inanıyordum, ancak her zamanki derinlemesine araştırmamı yapmaya başladığımda, sadece yüzeyi çizdiğimi fark ettim. Ben de fark ettim ki İrlanda Bağımsızlık Savaşı'na doğrudan katılanların kişisel anlatıları erkekler tarafından kaleme alınmıştır ve çoğunlukla Olaydan yıllar sonra. Mümkün olduğunca doğru bir resim elde etmek için aileme, arkadaşlarıma ve komşularıma başvurmam gerektiğine karar verdim, Ataları o dönemde özgürlük için savaşmış olanlar. Buradan, savaş zamanı Batı Cork'un ve neredeyse tamamı kırsal kesimde çiftçilikle uğraşan, çoğunlukla aşağıdaki yaş aralığındaki cesur gönüllülerin büyük katkısının bir resmi ortaya çıktı On altı ve yirmi beş yaşlarında, savaş tecrübesi olmayan ve eğitilmiş İngiliz askerleri ve polis memurları tarafından sayıca binlerle ifade edilen bir grup, kâğıt üzerinde imkânsız olan bir savaşı kazanmayı başardı. Bu zaferin tek sebebi, zamanlarından feragat etmeye hazır olan tüm yerel halktı. O dönemde ve yirminci yüzyılın geri kalanında Batı Cork'ta yaşananların nispeten doğru bir tasvirini yapabildiğimi umuyorum. En büyük teşekkürüm Cathal Dineen, ('kilidimiz açıkken') beni her yere götürdü, Joe Long gibi adamlarla tanışmak için arka taraflara, Cathal'ın Charlie Hurley'nin orijinal tüfeğine hala sahip olduğunu duyduğu, ki sahipti! Sonra uzak Clogagh mezarlığına, bana kasayı göstermek için

Mezarlığın üzerinde duran devasa bir Kelt haçının altında, 65 iki hafta boyunca rehin tutulduğunda yerleştirildiği söyleniyordu. Etrafıma baktığımda ve hala etrafımdaki raflarda duran aşınmış tabutlarda görünen kemikleri gördüğümde omurgam karıncalandı. Hiçbir şey onun ya da iletişim kurduğu herhangi biri için çok fazla sorun değildi ve eğer

Bilirsiniz, normalde o sırada anne babası hayatta olan ya da gazeteleri saklayan bir büyükanne ya da büyükbaba ya da yaşlı bir akraba bulunurdu.

Kesikler. Castlevew'deki Michael Collins Merkezi'ni işleten Tim Crowley, Büyük Dost'un akrabasıdır. Kendisi ve eşi Dolores sadece gerçekler konusunda yardımcı olmakla kalmadılar, aynı zamanda Michael Collins'in Londra'ya giderken evrakları için kullandığı çantayı tutmama da izin verdiler.

İrlanda'nın İngilizlerle olan nihai bağımsızlığı.

Cumann na mBan'ı okumuştum ama yine de örgüt hakkında yayınlanmış çok az kitap/rapor vardı ve hala da var.

özellikle Batı Cork ile ilgili. Arkadaşım ve Clonakilty'deki yerel kitapçımın sahibi Trish Kerr aracılığıyla Dr. Hélène ile iletişime geçtim.

University College Cork'ta tarihçi ve öğretim görevlisi olan O'Keefe, beni uzun süredir Cork Üniversitesi'nde gazetecilik yapan Niall Murray ile temasa geçirdi.

Irish Examiner, tarihçi ve şu anda üniversitede doktora adayı, County Cork'un kentsel ve kırsal bölgelerinde İrlanda Devrimi'ni araştırıyor. Yerel bölgemdeki Cumann na mBan'dan kimlerin başvurduğunu öğrenmek için İrlanda Hükümeti'nin Savaş Emeklilik Dosyaları web sitesini ziyaret etmeyi önerdi. Bu, sadece kaç yerel kadının erkeklerine paha biçilmez bir destek sağladığını değil, aynı zamanda karşılaşmaya hazır oldukları gerçek ve mevcut tehlikeyi de gözler önüne serdi, çiftliklerinde ve yerel postanede çalışmaya devam ederken ya da terzi. Bu isimsiz kahramanların her birine sadece saygılarımı sunabilirim.

Harika arkadaşım Kathleen Owens da, annesi Mary Lynch'in yardımıyla en küçük ayrıntıların peşine düştü.

Kocası Fergal ve oğlu Ryan Doonan. Mary Dineen, Dennis O'Mahoney, Finbarr O'Mahony ve bana ailesinin İç Savaş'tan sonra göç ettiği New York'tan yazan Maureen Murphy, benim nazik yerel topluluğumdaki kişilerden sadece birkaçıdır.

bu kitaba çok fazla renk kattı. Ancak, bu kitap

Bir kurgu eseri olarak kategorize edilse de gerçek tarihi figürlerle bezenmiş ve İngilizlerden özgürlüğü elde etmek için ölümüne verilen gerçek bir mücadeleyi konu alıyor. Her zaman olduğu gibi, tarih öznelir.

İnsan yorumuna ve bu kitap boyunca birçok durumda hafızaya dayanmaktadır. Tüm 'hatalar' sadece ve sadece bana aittir.

Ayrıca, Yeni Zelanda'da, Annie ve Bruce Walker'a güzel Norfolk Adası'nı gezdirdikleri, Yeni Zelanda ve ada yaşamına dair anlattıkları hikayeler ve tabii ki gerçek Kivi misafirperverliği için yürekten teşekkür ederim.

Farklı şekillerde bana inanılmaz destek veren 'ev' ekibime çok teşekkür ederim. Ella Micheler, Jacquelyn Heslop, Olivia Riley, Susan Boyd, Jessica Kearton, Leanne Godsall

Ve tabii ki kocam Stephen - menajer, kaya ve en iyi arkadaş - hepsi ihtiyacım olduğunda yanımda oldular. Kitaplarımı okuyucularına ulaştırmak için ellerinden gelenin fazlasını yapan dünyanın dört bir yanındaki yayıncılarımın da hakkını vermeliyim.

Eşi benzeri görülmemiş zamanlar. Hepsi de kim olduklarını bilen ve beni dürüstlük ve sevgiyle teşvik etmekten asla geri durmayan yakın arkadaşlarım.

Ve tabii ki her zaman en büyük gücüm ve ilham kaynağım olmaya devam edecek olan çocuklarım - Harry, Isabella, Leonora ve Kit.

Başka bir noktada, bazılarınızın bu mektubu şok içinde okuduğunu ve belki de serinin altında yatan pek çok gizemin hâlâ çözülememiş olmasından dolayı hayal kırıklığı yaşadığını tahmin ediyorum.

Çözülmemiş. Bunun nedeni, *Kayıp Kız Kardeşi* yazmaya başladığımda ve kendi hikayesi büyüdükçe, 'gizli hikayeyi' düzgün bir şekilde anlatacak yer olmadığını fark etmemdi. Yani evet, *Yedi Kız Kardeş* serisinin sekizinci ve gerçekten son bölümü henüz gelmedi.

Bana katlandığınız için teşekkür ederim ve *Kayıp Kız Kardeşi* 'yatağ'a koyar koymaz sekizinci kitabı yazmaya başlayacağıma söz veriyorum. Sekiz yıldır aklımdaydı ve sonunda kağıda dökmek için sabırsızlanıyorum.

Lucinda Riley
Mart 2021

Serinin arkasındaki ilham kaynağını keşfetmek ve bu kitaptaki gerçek hikayeler, yerler ve insanlar hakkında bilgi edinmek için lütfen şu adresi ziyaret edin

www.lucindariley.com.

Bibliography

- Munya Andrews, *Pleiades'in Yedi Kız Kardeşi* (Spinifex Press, 2014)
- Sebastian Balfour ed., *Trinity Tales: Altmışlı Yıllarda Trinity College Dublin* (Lilliput Press, 2011)
- Tom Barry, *İrlanda'da Gerilla Günleri* (Mercier Press, 2013)
- Alan Brady, *Pinot Central: A Winemaker's Story* (Penguin, 2010) Tim Pat Coogan, *Michael Collins: A Biography* (Head of Zeus, 2015) Dan Crowley, *My Time in My Place* (Michael Collins Centre, Castlevew, 2013)
- John Crowley, Donal Ó Drisceoil ve Mike Murphy, *Atlas of the Irish Revolution* (Cork University Press, 2017)
- Tim Crowley, *Michael Collins'in İzinde* (Michael Collins Centre, Castlevew, 2015)
- Liz Gillis, *The Hales Brothers and the Irish Revolution* (Mercier Press, 2016)
- Da'Vella Gore, *Bu Kutlu Yolculuk* (Da'Vella J. Gore, 2009) Patrick Radden Keefe, *Hiçbir Şey Söyleme: Gerçek Bir Cinayet ve Kuzey İrlanda'da Hafıza* (William Collins, 2018)
- Anne Leonard ed., *Bir Dönemin Portresi: Trinity College Dublin in the 1960s* (John Calder Publishing, 2014)
- Ken Loach ve diğerkleri, *The Wind that Shakes the Barley* (Londra: Sixteen Films, 2007)
- J. V. Luce, *Trinity College Dublin: İlk 400 Yıl* (TCD Press, 1992)
- Ann Matthews, *Dönekler: İrlandalı Cumhuriyetçi Kadınlar 1900-1922* (Mercier Yayınları, 2010)

Charles River ed., *Yeni Zelanda ve Britanya İmparatorluğu: İngiliz Egemenliği Altında Yeni Zelanda Tarihi* (Charles River Editors, 2018)

Charles River ed., *The Maori: The History and Legacy of New Zealand's Indigenous People* (Charles River Editors, 2018)

Marianne Slyne, *Marianne'in Günlüğü* (Michael Collins Centre, Castlevue, 2015)

The Missing Sister

Lucinda Riley İrlanda'da doğdu ve sinema, tiyatro ve televizyon oyunculuğu kariyerinin ardından ilk kitabını yaşındayken yazdı. yirmi dört. Kitapları otuz yedi dile çevrilmiş ve dünya çapında otuz milyon kopya satmıştır. *Sunday Times* ve *New York Times*'in çok satan yazarlarındandır.

Lucinda'nın Yedi Kız Kardeş serisi, New York'ta yaşayan Evlat edinilmiş kız kardeşler ve ünlü yıldız kümesinin mitolojisinden esinlenen dizi, küresel bir fenomen haline geldi. Dizi bir dizi Dünya çapında en çok satanlar listesine girmiştir ve şu anda büyük bir TV yapım şirketi ile geliştirme aşamasındadır.

Lucinda ve ailesi zamanlarını İngiltere ile kitaplarını yazdığı İrlanda'nın Batı Cork bölgesindeki çiftlik evi arasında bölüştürmektedir.

Ayrıca Lucinda Riley

Sera Çiçeği
Uçurumdaki Kız
Pencerenin Ardındaki Işık
Gece Yarısı Gülü
İtalyan Kız
Melek Ağacı
Zeytin Ağacı
Aşk Mektubu
Kelebek Odası

Yedi Kız Kardeş Serisi

Yedi Kız Kardeş
Fırtına Kız Kardeş
Gölge Kız Kardeş
İnci Kız Kardeş
Ay Kardeş Güneş
Kardeş

İlk olarak 2021'de Macmillan tarafından yayımlandı
Bu elektronik baskı ilk olarak 2021 yılında Macmillan an
imprint of Pan Macmillan tarafından yayımlanmıştır.
The Smithson, 6 Briset Street, Londra EC1M 5NR
AB temsilcisi: Macmillan Publishers Ireland Limited, Mallard
Lodge, Lansdowne Village, Dublin 4 Dünya çapında
ilişkili şirketler
www.panmacmillan.com

ISBN 978-1-5098-4020-5

Telif Hakkı© Lucinda Riley 2021

Kapak resimleri: Ana görsel: Marco Bottigelli/Getty Images; Gökyüzü: Shutterstock
Yazar fotoğrafı © Kit Riley

Lucinda Riley'nin bu eserin yazarı olarak tanınma hakkı, 1988 Telif Hakkı, Tasarım ve
Patent Yasası uyarınca kendisi tarafından ileri sürülmüştür.

Yayıncının Önceden yazılı izni olmadan bu yayını (veya herhangi bir bölümünü) herhangi bir
biçimde veya herhangi bir yolla (elektronik, dijital, optik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka
bir şekilde) kopyalayamaz, saklayamaz, dağıtamaz, iletemez, çoğaltamaz veya başka bir
şekilde kullanıma sunamazsınız. Bu yayınla ilgili olarak izinsiz herhangi bir eylemde bulunan
herhangi bir kişi cezai kovuşturmayla ve zarar için sivil taleplere karşı sorumlu olabilir.

Bu kitabın CIP katalog kaydı British Library'den temin edilebilir.

Hemesh Alles'in illüstrasyonları

Tüm kitaplarımız hakkında daha fazla bilgi edinmek ve satın almak için
www.panmacmillan.com adresini ziyaret edin. Ayrıca, yazar röportajları ve yazar
etkinlikleriyle ilgili haberleri bulabilir ve yeni çıkan kitaplarımızdan her zaman ilk siz haberdar
olmak için e-bültenlere kaydolabilirsiniz.

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

